

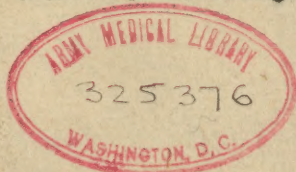
Incipiunt subtiles doctrinaqz plene ab
breuiationes libri phicoz edite a pstatissi
mo pho Marsilio ingue doctoe pazifici

Quina fauete misericor
dia pma abbreuiationum
pte minus male qz po
tui scripto manifestata
restat eiusde ptectione
ad 2^{am} partem accedat

libros phie naturalis ac pme aliquantu
lum abbreuiare i qua talem seruabo pcel
su q pmo phiam in coi diuidam z modū
pcedendi in scijs ex phicoz phe^o mani
festabo 2° p ordinē in diuisione seruatur
pmeo posse phie nālis libros parisi^o legi
solitos abbreuiabo. demū ipi^o metaphice
terminos aliquantulū manifestabo. z his
quo ad totū contentus ero Quantum
ad p^o e^o aduerter^m q phiaz accipie^o p uli
scia phia sic diuidi cōsueuit in pncipales
z amiculatiuas. amiculatiua in septē libe
ralibus artibus tradita est que iō admi
niculatiua dī qz ad pncipalis phie ptes
cognoscendū recto tramite ordinatur. pnci
palis in tres ptes diuidi solet in phiam
pma sapiāz seu methaphicaz nālez phiaz
ac moralem. Prima phia singuloz en
tium quidditates diueritates ac idēti
tes inquit ac ad pmarū causaz qditates
determinādū z ibi sistendū final^o ascen
dit ppter qd sapiētia est uocata quasi cir
ca bonū ppetuū z diuiz ultimate itenta

Naturalis cās motus ac omnis muta
tionis manifestas facit unū entis mobilis
cās z p^o ptium qz suarūz subiectiuarūz
opationes quoqz ac omnia ad ipm attri
butionē hñtia ueritatis idagatiōe cernit
atqz noscit. moralis uero a morib^o appel
lata ē eo q mores hominum ac omia ad
mores attributionē habentia facit nota
unū homini inq^m felicitabilis est subserui
entia ac impediētia felicitatē singula tra
dit. Qsi queratur an sacre theologie
dinitatem utriusqz iur subtilitates. ac me
dicine necessitatē a phie rīf excludere ue
lim cū i n^a phie partiū aliquā hāz enume
raueris. Rñdeo q has phie pfectiones

existio. theo^{am} sacra s^o p^a. utriusqz iuris
gymnasium sub morali medicineqz reme
diū suo naturali sumo phia. ut icia sub
alternata s^o subalternate pprehēdat. sub
altnat. n. phie pme theologia. morali utri
usqz iuris noticia. nāli quoqz medicina
ut spālis cognitio cōmuniori. nec idigne
tur quisqz mihi eo q illas phie partibus
comanibus subesse dixi qua ppter me
credat eas ponere inferiores phia cōmu
ni. non enīz subsunt perfectione. s^o subsūt
eo q spālia sunt. modo cognitio quanto
spālior tanto pfectior cū facillimū sit res
in uli difficilimū uō in piculari pfecte co
gnosceret. ille uero supsūt cōitate. phia. n.
Aristotelis est cōioz. z he scie pticulares
quēadmodū g cognitio ulis piculari sic
phie. Ap. his psumt phijs. z hec ē phie
ulīs diuīso. 2° notandū ē q phia nā
lis quā nunc pncipaliter intendo in octo
magnas ptes diuidi solet. quaz pma con
siderat de ente mobili solum in generali.
non descendendo ad spālem inquisitionē
alicui^o spēi entis mobilis. z traditur in
octo libris phiz. 2^a in spāli pme spēi
entis mobilis ac ēt motus maifestat pnci
pialia q tradit i quatuor libris de celo z
mūdo. Tertia entis mobilis ad formā
species et mot^o declarat simlqz docet pti
culariter gñationē elementoz que tradit
in duobus libris de generatiōe. Quar
ta descēdit ad mixtoz impfectoz genera
tionē z pfectoz i quātum hñt fieri p qua
litates fas ingrendum z tradit i quatu
or libris methauroz. Quinta docet mi
xtorūz homogeniorū generationem. z
debet tradi in libro de mineralibus quē
ab Ap. non hēmus translatū. sed loco e
ius fecit albertus de colonia librum de
mineralibus. Sexta de ipa anima eo
q omnium entium naturalium est forma
pfectissima simulqz de pa^o nibus opatio
nibus z ppetatib^o corpoz aiatoz. put il
le se tenent ex pte aīe considerat z inqū
rit que tradit in tribus libris de anima
Septima de operationibus passioib^o
z ppetatibus corpoz aiatoz que se tenēt
ex pte corporis inuestigat. z traditur i

quis libris naturalibus. Octaua et ultima iam in spali descendit ad inuestigandum mixtorum etherogeneorum generationem. de animalibus et plantis. et hec est cois philosophie naturalis diuisione. Tercio notandum quod philosophus de modo procedendi in scijs in philosophia naturalis phemio tres ponit conclusiones notabiles. prima est quod in scia naturali prius determinandum est de causis et principijs quam de causatis et principiatis ratio est quod prius determinandum est de illis ex quorum cognitione alia sunt cognita. scilicet ex cognitione causarum et principiorum nota sunt causa et principia quod re-maior est non et minor patet quod nos reputamus scire res cum cognoscimus et causas pro quas est scire enim est res per causam cognoscere ut habetur primo posteriorum. 2^a 2° est quod in scia naturali debemus procedere e contra a propositis siue ab effectibus ad simplicia. ratio quod oportet procedere ex his que nobis sunt notiora modo proposita et causa sunt nobis notiora quam siue cause igitur re-maior nota est quod oportet sciam generari in nobis per notiora et minor patet quod proposita simplicia sunt notiora nobis eo quod sensus nobis statim talia nota reddit magis quam suas causas quas non cognoscemus nisi per discursum precedentem ex causis ad causas ex quo Aristoteles infert tertiam conclusionem quod omni scientia naturali ex magis uniuersalibus procedere ad minus uniuersalia. ratio quod magis uniuersalia sunt nobis notiora quam minus uniuersalia modo dictum est in precedenti conclusionem quod oportet procedere ex nobis notioribus ad minus nota et non intelligas quod magis utilia sunt nobis notiora per conceptibus sed pro rebus. scilicet quod res sunt nobis notiores secundum conceptus magis uniuersales quam secundum conceptus minus utiles. Sed circa dictas conclusiones oriuntur dubitationes satis fortes et est prima quia utrum conclusiones philosophi repugnant eo quod secundum primam deberet primo determinari de causis et secundum 2^{am} deberet primo determinari de effectibus modo talia uidentur repugnare. 2^a dubitatio est utrum ex una noticia potest fieri alia uidetur enim quod non quod hoc maxime fieri putat ly ex denotaret causam efficientem modo

una noticia nequit facere aliam imo procedens in nobis noticias est ipsa anima. Tertia dubitatio est utrum ex causis contingit cognoscere causa et utrum quod non primo quod ex causis cognoscuntur causa per conclusionem 2^{am}. quod non e contra. 3^a per philosophum primo posteriorum quod impossibile est circulariter demonstrare. 4^a quod capiatur propositio significans causam ut hec omnis homo est natus suscipere disciplinam si est primus per experientiam notum. quod non potest probari. 5^a 3^a et 4^a 3^a quod omnes laici eas procedunt ut eas experti sicut hanc omnis ignis est calidus. Tercio quod demonstraret ista propositio omnis homo est disciplinabilis que significat effectum per propositum precedentem significantem propositum causam. et queritur utrum intellectus sibi plus assentit aut prime si ei tunc demonstratio a prima ad eas peteret prius quod procederet a propotione cui intellectus minus assentit ad propositionem cui magis assentit. Si uero dicat quod intellectus plus assentit prime tunc nunquam ex illa significante effectum poterit notificari eo quod ex minus notis et his quibus intellectus minus assentit non notificantur magis nota et his quibus intellectus magis assentit. Quarta dubitatio utrum ad perfectam cognitionem causi requiratur cognitio omnium causarum suarum et utrum quod non quia perfecte scit se esse. tamen non noscit omnes sui causas eo quod de multitudinem spaz celestium quod pos sunt esse causa forte forte nihil scit. aut non oportet quod aliquid sciat ad hoc ut perfecte sciat se esse igitur re-maior 3^a et patet primum a^m quod forte incredendo se esse per nullam potentiam potest decipi igitur illam perfecte scit. Quinta 4^a est utrum eadem sunt notiora nobis et naturale et utrum quod sic quod eadem sunt notiora nobis et anime nostre que est natura oppositum tamen dicit Aristoteles in 2^a conclusionem. Sexta dubitatio et ultima utrum utilia sunt notiora singularibus et utrum quod non quod in phemio methaphisice dicitur quod utilia sunt difficillima ad cognoscendum quod a sensu remotissima oppositum dicit philosophus in 1^a. Hec dubia quo ad multas sui partes sunt mihi multum ardua. quia per insequendo dicta magistro meorum dicam probabile ea que dicturus sum sumitens hec et omnia alia cuiuscumque bone correctori. Procedendo ergo ad dubi

1d
tatoēs p̄mitto q̄ triplex est mod⁹ p̄cedē
di demōstratiū. p̄m⁹ a caus ad effectus ⁊
uocat mod⁹ p̄cedēdi p̄ qd est. 2° mo
dus est huic conuersus. s. ab effectib⁹ ad
suas cās. ⁊ uocat p̄cessus qz est. Terti
us est ex p̄missis nāli ordine cognoscendi
p̄us ⁊ magis notis q̄ sit 3° que ex eis in
fertur licet non significant eām respectu
rei significare p̄ conclusionem nec ēt esse
etum. ⁊ uocatur p̄cessus mathematicus.
Idem hēs in p̄ma pte notabili. quarto p̄
mi posterior. Tunc dico q̄ p̄ma. 1° intel
ligitur de p̄cessu p̄pter quid est qz in il
lo oportet. p̄cedere a caus ad cāta. ⁊ iō f̄z
talē p̄cessū p̄us determinat est de caus q̄
de cātis. Secunda conclusio intelligit̄
de secundo p̄cessu qui est ab effectibus
ad cās ⁊ fm̄ talem p̄cessum oꝝ p̄us deter
minare de effectibus q̄ de caus. ⁊ est uter
qz p̄cessus bonus ⁊ notificans suā cōclu
sionē l̄z sunt circulares. Sed dices f̄z que
p̄cessum oꝝ p̄cedi ordine doctrine in sci
entia nāli. dico q̄ fm̄ p̄cessum 2^m. qz oꝝ p̄
us ex effectib⁹ demonstrare cās eē ⁊ tūc
oꝝ tales effectus eē p̄ter tales cās sic hēs
2° de aīa q̄ actus sunt p̄ores rōne. i. ordi
ne cognoscendi. Pro r̄sione ad secun
dam dubitationem est p̄ma. 1°. aliqua no
titia incōplexa p̄t fieri ex alia notitia. p
batur. oīs notitia intellectiua fit ex aliq̄ a
lia notitia aliqua intellectiua est incōple
xa. g. rē. a^o p̄z qz oīs not^a intellectiua n̄ra
de qua est fmo fit ex sensitiua. ⁊ minor p̄z
qz capta notitia intellectiua ul^l est incom
plexa ⁊ hēt p̄positum uel est cōplexa. ⁊
si sic uel est ex infinitis ⁊ hoc nō qz nō est
possibilis in intellectu multitudo infini
ta cōplectentiū d̄ceptū uel solū ex finitis
⁊ si sic q̄libet unū cōplectentiū erit no
titia incōplexa. Nec ualet rō alteri^o op
pinionis. dicit. n. q̄ qñ debet fieri una no
titia ex alia oꝝ q̄ hoc fiat mediāte discursu.
p̄ est falsū si per discursū intelligunt cō
plexā p̄p̄cēm. 2^a 1° aliq̄ notitia subē
est incōplexa. p̄. qz capiat cōceptū cui cō
rūdet iste termin⁹ hō ⁊ querit utrū ē icō
plexus. ⁊ si sic hētur p̄p̄o^m uel est cōplex⁹
⁊ querit utrū ex d̄ceptib⁹ solū accen^m. ⁊ si

sic iste termin⁹ hō apud aīam n̄ significa
ret subām. qz p̄cise d̄ceptib⁹ accentiū cor
rūderet. uel ex conceptib⁹ subāp̄. ⁊ si sic
cū n̄ ex infinitis ut p̄ est p̄batū. se^r q̄ un^a
cōplectentiū seorsū accept⁹ ē not^a icōple
xa subē uel est cōplex⁹ ex notitia subāp̄ ⁊
notitia accentiū. ⁊ tunc accipiēdo noticiam
subāp̄ arguet̄ sicut p̄us de ipsa Un̄ sci
endū est q̄ 4° moīs una notitia incōple
xa generat̄ in nobis ex alia. p̄mo intuitiue
ut intellect⁹ inspicien^o fanta^m incōplexū
sensus genitū ex p̄ntiali obiectione p̄sibil^l
gñat in se silem d̄ceptū incōplexū mediā
te fantasmate illo adequate rep̄ntatē idē
q̄b fantasma 2° abstractiue ut genito
cōceptu rep̄ntatē singulariter rē cū oīb⁹
seu multis accentiū intellect⁹ a d̄firatiōe
accen^m p̄t abstrahere silitudinē nālē illi^o
rei in qua ipsa uenit cū alijs reb⁹ eiusdē
sp̄ci ut ex cōceptu hui⁹ p̄specti dem̄fan^o
forte silitudo forte ⁊ omēs hoīes alios
rep̄ntans potest abstrahi Tercio mō
elicitue ut ouis ex motu figura ⁊ colore
lupi elicit cognitiōez incōplexā inimicitie
4° p̄positiue ut intellect⁹ h̄ns in se cōce
ptum hoīs ⁊ animalis componendo pro
positionē affirmatiuā mediātibus illis cō
ceptibus cōponendā pducit in se conce
ptū incōplexū copulantē p̄dicatū cū subō
cui hoc uerbū est uel sibi p̄portionalē cor
rūdet in uoce. silit copulat in hac p̄pōne
hō est aīal. silit uolendo negatiue p̄dicatū
cū subō p̄ponē p̄ter cōceptum cōmple
xū pducit d̄ceptū negatiuū. cui corrūdet
illa negaⁿ n̄ ul^l ei p̄portional^l. Qd aut̄ una no
titia cōplexa possit fieri ex alia seu alijs n̄
est du^m nisi forte de p̄pōne q̄ est de 2° ad
iacente de qua qdā dñt q̄ nequit dem̄fa
ri. cui⁹ 3° r̄iū p̄batū fuit p̄us 2° postero
rū nōbili 4°. Ad rōem in 3^m d̄ q̄ una
notitia fit ex alia tāq̄ ex cā efficiēte ista
li. sed fit ab intellectu tāq̄ a cā efficiēte
p̄ncipali. Ad 3^m dubitatōem dicendū
est q̄ ex notitia cāp̄ rē p̄tingit cognoscē
gātā. p̄z p̄ qz p̄tingit scire rē p̄p̄ quid ē. i.
effectū cognoscere p̄ cām suā. 2° qz oēs s̄
sciunt cās dñt se scire cātū. 3° qz admira^o
q̄ est d̄ effectū cessat cognita cā qd n̄ esset

nisi cā notificaret cātū. p³ a^m q² laycus ui
dens eclipsim lune nesciens cām admira
tur. sciens autē nō admira^r. Pro solutio
nibus rōnū est aduertendū q² ppōnes si
gnificantes effectus s³ibiles q² ad h³ q² ita
est sicut signū sunt note p² expientiaz & sic
sunt pⁿ^a. sed q² ad cāz pp² quā ita est sic si
gnificant sunt du^a ut q² ita est q² oīe hō
est susceptiū² discipline laycus scit expie
tia. sed pp² quā cām hō est susceptiū² di
scipline & nō canis idē layc² dubitat. put
igit² nō ē talis ppō p² expientia est pⁿ^m p
bandi cām per hoc me^m q² effect² nequit
ēē nisi sit sua cā & tunc cognito q² cā ē oī
diū p² esse cause q² effect² est pp² cām ut co
gnito q² hō h³ aīaz rōnalē p² hoc q² ita est
q² est nat² suscipere disciplinā reflectēdo
cām sup² cātū oīdiū q² hō est susceptiuus
discipline pp² aīam rōnalē tā q² pp² cāz pp²
hoc p³ qd sit dicendū ad p^mā rōem. i³ m³
p²ce². n. q² p² cāta cē cognoscit cās cē cogi
tōne. q² est et cō ex esse cāz cognoscit pp²
quid sūt cāta p²cessu pp² qd est. nec est icō
ueniens sic dem²fare circulariter sicut hē
tur in nōbili³ p^mi posterior². Ad 2^am
dī q² ipsa ē pⁿ^m qad q² ē. & sic nō dem²fat
uī dem²fatio pp² qd nō p²bat effec^m ēē s³ p²
bat effec^m ēē pp² talem cāz. & sic ipa bñ pōt
p²bāi q² nō ē p² expientia nō. neq² g² du² ut
p³ i nōbili iā posito. Ad 3^am dī q² sim² lo
quendo intellect² plus assentit ppōi sigi
ficanti effectū s³ibile esse q² ppōi signi
ficanti cām ēē & iō nūq² ex ēē cāe dem²fa
tur q² effect² est. sed tū intellect² plus as
sentit ppōi sigificati cāz ēē q² ppōi signifi
canti effectū ēē pp² talē cāz & plus assentit
intellect² huic hō est nat² suscipere disci
plinā sigificati effectū q² huic hō h³ aīam
rōnalē significanti cām plus tū assentit fe
q² huic hō est nat² suscipere disciplinam
pp² hoc q² h³ aīam rōalē q² bec p²suppōit
2^am. & sic p³ q² ex cāis pōt cognosci cātū

Queri solet hic ut² oīe 2^a probatiua
d³ fundari sup² p^mū pⁿ^m & ipo p²bari.

Ad hoc d³ dici q² nō q² 4° modi p²
me figure sūt cōne euidentēs & fillogismi p
fecti nec indigent p²batione debite. n. sūt
regulati. sūt d³ dici q² i 2^a notificāte ppō

nē nō o³ opp^m cōtis formal² d³ dicere anti
s³ sufficit q² ex ea sequat² d³ dictoriū anti²

Pro 4^a dubitatiōe p²mittit² q² duplex
est cognitū. s. p²pinquū & est ppō nō & re
motū & est res significata p² ppōem notā

2° p²mittit² q² duplex ē cognitio p²fecta
de re quedā sim² & quedā in g²ie p²fecta
simpl² dī cū illa res cognoscit² p² oīs con
clusiones scibiles de ea. In genere p²fecta
dī noti^a qua res cognoscit² p² aliquā ppō
nē p²fecte scitā. dī aut² ppō p² modū cōlōis
p²fecte scita q² ex p²mis p²ncipiis euidentē
eā inferentib² mediate ul² imediate est co
gnita p² modū cōclusionis dem²fare. Tūc
p² dubitatiōe sunt due ppōes. Ad cogni
tionē p²fectā sim² de aliquo effectū requir²
cognitio oīum suaz cāz. p³ q² q² q² aliquē
effectū p² aliquam eius cām nō cōg²sceret
ipe nō sciret euz p² oīm cōclusionē scibile &
ex cōti ipe nō sciret cū p²fecte simpl². Se
quit² correlative q² nō ē nobis possibil² sal
tez i hac uita cognitio p²fectā sim² p³ q² ipos
sibile ē scire aliquā rez per oīs cōlōnē sci
bile formabile de ea. de qual². n. infinite
p²nt formari. 2^a 2° q² ad cognitionē p²fec
ta² rez in genere seu ēt ad cognitionē p²fe
ctam de scibili per 2° nis nō regit² cogni
tio spālis oīuz suaz cāz. Patet q² suffi
cit scire rem p² unaz cōlōnez p²fecte scitam
p² mōz 2° nis & ad hoc nō regit² oīuz cāz
cognitio. p²batio. sciens pⁿ^a geomertie p²
fecte ex alijs scijs. p² ipaz geometriam &
illa pⁿ^a h³ p²fectā sciāz de triāgulo & nul
lo mō ex illis h³ cognitionē spāles de oī
bus cāis triāguli. Ad rōnem factaz in
mouēdo dubitationē dī q² layc² dī scire
p²fecte in g²ie tāq² scibile remotū significa
tur per terminos ppōnis sibi ad sensuz no
te s³ nō scit p²fecte simpl². Ad q²ntaz dubi
tationē dicitur q² fm p²bm cause sunt no
tiores nature & effectus sensibiles nobis
potest aut² natura capi tripliciter in p²po
sito. uno modo pro natura omnia naturā
te & est deus & huic dicunt quidam cau
sas esse notiores non q² ipsa in se magis
& minus noscat sed q² est ordo in rebus
cognitis qua noscit causas esse res p²ores
causatis. Secundo modo pro natura

coi non cognoscente et hec sunt orbes ce-
lestes et astra exclusis intelligentijs et hu-
ic nature dicit comentator causas esse no-
tiores ex conditione quia si hec natura
cognosceret magis nosceret et plus causas
q̃ causata. inciperet enim operari a cau-
sis producendo causata. **T**ertio modo
capitur natura pro materia uel forma et
sic potest exponi p̃b̃s q̃ cause sunt noti-
ores nature idest anime humane que est
natura et hoc in processu propter quid ē.
et effectus sūt notiores nobis et anime no-
stre in processu quia est secundum quem
modum concedendum est q̃ quecumq̃
sunt notiora nature sic sūt notiora nobis
quia sunt notiora anime nostre et contra
quecumq̃ sunt notiora nobis sunt notiora
nature quia sunt notiora anime nostre ta-
men cause sunt notiores nature per excel-
lentiam eo q̃ quando procedimus a causis
ad causata procedimus ad modū nature
per contrarium est quando procedimus
ab effectibus ad causas. **S**ecundo di-
cendum est q̃ **A**z. dicens q̃ nō sūt eadem
notiora nobis et nature uoluit q̃ non sūt
eadem notiora in processu propter quid
et in processu quia est licet in quolibet p-
cessu quecumq̃ sūt notiora nature sūt no-
tiora nobis q̃ anime nostre que est natu-
ra et ita soluta est ratio facta ad dubitati-
onem. **S**ciendum est et q̃ quocumq̃
modo capiatur natura õz ēt p̃p̃em **A**z
exponere particulariter q̃ aliqua eadem
nō sūt notiora nobis et nature cause enim
que omnibus modis sūt notiores nature
sūt etiā in quibusdam notiores nobis. nā
colores sūt cause sp̃etierū ab eis genitarū
et sunt nobis notiores q̃ sp̃es igitur aliq̃
cause sūt nobis notiores q̃ cāta. **P**ro
sexta dubitatione nota q̃ uniuersale et sin-
gulare possūt capi tripliciter q̃tum suffi-
cit ad presens p̃mo modo dicitur uniu-
ersale in causādo et est eque p̃mo causa plu-
rium differentiū sp̃e et singulare in cādo
est illud q̃d n̄ est cā nisi uni⁹ i sp̃e et sic uni-
uersalia sūt diff^{ma} ad cognoscendū ut p̃z
i p̃hemio metaphisice et n̄ est sic ad p̃sens
questio de uli. **S**ecundo modo uniu-
ersale dici pōt res uniuersali⁹ exis extra a
nimā. s. unum et idē pluribus singularib⁹
loco et situ dīntib⁹ comunicatus quomo-
do dicitur in p̃hemio de aīa q̃ uniuersa-
le nihil est aut posterius per contrarium
singulare q̃d nō est sic comunicatū pluri-
bus singularibus loco et situ differentiib⁹
et uocatur singulare in essendo et sic uliā
nō sūt nota. q̃ fm p̃hm nec sunt nec p̃nt
ēē nec est de his ad presens cura. **T**er-
tio modo uniuersale dicitur in p̃do de
plurib⁹ suppositi coē et singulare in nō p-
dicari de pluribus aut nō p̃dicari de tot
et sic capitur uli et singulare in p̃posito.
Item singulare ēz dīntatōre capitur
dupliciter pro singulari sim⁹ et dī terius
siue p̃cept⁹ indiuidualis alio mō in respe-
ctu et dī minus uli et sic capit p̃hus in p-
posito. sic est sensus q̃onis q̃ uniuersalia
sunt notiora singularib⁹. i. minus uniu-
ersalibus. sic q̃ res plus cognoscunt fm cō-
ceptus magis uniuersales q̃ fm concep-
tus minus uniuersales. **I**tem tertio cō-
ceptus singulares de rebus sunt duplices
quidā uagi quidam determinati uagi di-
cunt quib⁹ corrdēt hi termini uocales.
hoc uisū hoc extēū hoc magnū et dīntur
uagi eo q̃ eis hīs de re nūdū cognosci-
tur cui⁹ sp̃e sp̃alissime sit res ut n̄ õz si tu
de re a remotis uisa cognoscis q̃ est hoc
extensū q̃ tu scias utrū est hō uel asin⁹ de-
teriatī dicūt quibus corrdent tales cō-
ceptus for. et p̃lo et dicunt d̃teriatī q̃ co-
gnita re fm eas determinatur cognoscēs
ad sciendū cuius sp̃e est res ut si tu de a-
liquo cognoscas q̃d est for. õz q̃ tu simul
noscas q̃ est homo et non asinus. **H**abēt
autem uagi conceptus ordinem talem q̃
sensus plus app̃hendit rem sub conceptu
uago minus distincto et talis correspon-
det p̃dicato coīori. Et postea sub concep-
tu uago magis distincto et talis correspo-
det p̃dicato sp̃etialiori ut de re uisa a re-
motis plus percipitur q̃ est hoc extensū
q̃ q̃ est hoc ex se motum et plus q̃ est hō
ex se motum q̃ q̃ est hoc incedens si⁹ re-
cta facie eleuata et. quorum primus cor-
respondet cōpōi secundus animali et ter-

sale dici pōt res uniuersali⁹ exis extra a
nimā. s. unum et idē pluribus singularib⁹
loco et situ dīntib⁹ comunicatus quomo-
do dicitur in p̃hemio de aīa q̃ uniuersa-
le nihil est aut posterius per contrarium
singulare q̃d nō est sic comunicatū pluri-
bus singularibus loco et situ differentiib⁹
et uocatur singulare in essendo et sic uliā
nō sūt nota. q̃ fm p̃hm nec sunt nec p̃nt
ēē nec est de his ad presens cura. **T**er-
tio modo uniuersale dicitur in p̃do de
plurib⁹ suppositi coē et singulare in nō p-
dicari de pluribus aut nō p̃dicari de tot
et sic capitur uli et singulare in p̃posito.
Item singulare ēz dīntatōre capitur
dupliciter pro singulari sim⁹ et dī terius
siue p̃cept⁹ indiuidualis alio mō in respe-
ctu et dī minus uli et sic capit p̃hus in p-
posito. sic est sensus q̃onis q̃ uniuersalia
sunt notiora singularib⁹. i. minus uniu-
ersalibus. sic q̃ res plus cognoscunt fm cō-
ceptus magis uniuersales q̃ fm concep-
tus minus uniuersales. **I**tem tertio cō-
ceptus singulares de rebus sunt duplices
quidā uagi quidam determinati uagi di-
cunt quib⁹ corrdēt hi termini uocales.
hoc uisū hoc extēū hoc magnū et dīntur
uagi eo q̃ eis hīs de re nūdū cognosci-
tur cui⁹ sp̃e sp̃alissime sit res ut n̄ õz si tu
de re a remotis uisa cognoscis q̃ est hoc
extensū q̃ tu scias utrū est hō uel asin⁹ de-
teriatī dicūt quibus corrdent tales cō-
ceptus for. et p̃lo et dicunt d̃teriatī q̃ co-
gnita re fm eas determinatur cognoscēs
ad sciendū cuius sp̃e est res ut si tu de a-
liquo cognoscas q̃d est for. õz q̃ tu simul
noscas q̃ est homo et non asinus. **H**abēt
autem uagi conceptus ordinem talem q̃
sensus plus app̃hendit rem sub conceptu
uago minus distincto et talis correspon-
det p̃dicato coīori. Et postea sub concep-
tu uago magis distincto et talis correspo-
det p̃dicato sp̃etialiori ut de re uisa a re-
motis plus percipitur q̃ est hoc extensū
q̃ q̃ est hoc ex se motum et plus q̃ est hō
ex se motum q̃ q̃ est hoc incedens si⁹ re-
cta facie eleuata et. quorum primus cor-
respondet cōpōi secundus animali et ter-

rius homini. **E**x his ponuntur propo-
sitiones prima est res magis cognoscit sub
conceptu magis uli q̄ minus uli. p̄ expe-
rientia. Aut q̄ for-a remotis uiso p̄i no-
scit ipm esse corpus q̄ animal et p̄us ani-
mal esse q̄ hominem q̄ rē-patet rōe q̄ co-
gnitio magis utilis est magis confusa. et per
oīs facilius generatione igitur p̄or oīa t̄z
q̄ facilius generabilia ceteris paribus citi-
us generantur. antecedens manifestus cō-
fusus n. et minus determinata ē cognitio
uniuersalis q̄ particularis. **S**ecunda
propositio res p̄us ab intellectu cognoscit
conceptu singulari uago q̄ uniuersali. p̄
q̄ sic res ab intellectu cognoscit sic ipsa
p̄us a sensu representatur s̄z res p̄ui p̄us
r̄ntat singulariter igitur rē-maior aq̄ oīs
cognitio intellectiua dependet a sensitiua
et minor p̄z q̄ sensus solū iudicat d̄ singu-
lari et iō sic p̄us r̄ntatur intellectui. aū
p̄z q̄ manifestū est q̄ n̄ p̄us de re uisa a re-
motis scis q̄ est hoc cor? q̄ q̄ est hoc p̄-
spectū. iō iudicium de re q̄ est hoc cor?
p̄supponit d̄ ea ē hoc p̄spectū. **T**ertia
conclusio. res p̄us cognoscitur uli q̄ con-
ceptu singulari deteriato. p̄z q̄ de re talis
ueniente si sit fortes ultimo apprehendi-
turq̄ sit fortes et hoc rōnabiliter q̄ co-
gnitio rei p̄m conceptū d̄teriatū est disti-
ctissima et diffina et iō ultimo aduenit. Si
queratur quō i nobis uenit cognitio utilis
eum nulle sint res in eēdo ules r̄ndetur
q̄ res eiusdem sp̄ei siue generis habent i-
ter se essentialē convenientiam et similitu-
dinem p̄z q̄ ita similis est essētia for- eē-
tie plonis in eē sic eēntia albedinis eēntie
albedinis q̄ sp̄alissime similes sunt utre
q̄ inuicem et totaliter similes effectus s̄z
nām possunt. ergo potentie totaliter simi-
les sunt quia act? notificant potērias ante-
cedēs est notū. genito ergo p̄ceptu singu-
lari uago rep̄ntante rem singulariter eūz
omnibus accidentibus sub illo sensu ca-
dentibus intellectus ab illa cōfusione ac-
cidentium potest abstrahere ymo natura-
liter abstrahit convenientiam in qua for-
tes conuenit cum platone et alijs homini-
bus et illa convenientia apud animam r̄n-

tatiua est for. q̄tum conuenit cū alijs ho-
minibus et eadem rōne representatiua ē om-
nium hominum q̄ non est potērior ratio
de uno q̄ de alio eo q̄ omnium similis est
conuenientia essentialis p̄portionaliter ab-
strahendo convenientiam comuniores q̄
for. habet cum alijs animalibus genera-
ceptus cōmunis omnibus animalibus.
et ita deinceps. **S**ed difficultē dubitatur
que res est et ubi est hec essentialis conue-
nientia for. ad platonem. **A**d quod respō-
deo sicut credo uerū fore q̄ hec est essē-
tia for. i quantum ab illa totaliter similes
effectus essentialiter nati sunt fieri effecti-
bus essentie pla. **R**eplicabis q̄ tunc e-
qualis est conuenientia for. ad asinum cō-
uenientie for. ad platonem ymo eadez nu-
mero quia utraqz conuenientia est met
essētia for. que est eadem et equalis et per
cōsequens sequitur q̄ for. equaliter et eo-
dem modo conuenit cum asino sicut eūz
platone q̄ est falsus. **R**espondetur cō-
cedendo totum p̄cessum usqz ad ultimā
consequentiam. non enim sequitur eadez
et equalis in re est conuenientia for. ad asi-
num sicut for. ad platonez. ergo for. equa-
liter et eodem modo conuenit cum asino
et sicut non sequitur eadem et eālis ē uir-
tus actiua caliditatis sicut resistitiua er-
go caliditas equaliter resistit sicut agit e-
adem est uirtus destructiua primie cause
sicut conseruatiua ergo tantum destruit
sicut conseruat prout notum est. **Q**ue-
ri etiam solet quid sit totalis scientia na-
turalis ad quod dicitur q̄ omnes habi-
tus omnium conclusionum per pura p̄ci-
pia p̄bie naturalis probatarum haberi
ab eodem homine. item si est de omnib?
rebus. **A**d quod dicendum est q̄ de oī-
bus rebus tanq̄ de significatis per termi-
nos suarum conclusionum. eo q̄ cōside-
rat istos terminos mobile et imobile et
ponit ex eis conclusiones que omnes res
mundi significāt. non tamen est omnium
conclusionum demonstrabilium nec ēt
ex oībus terminis formans conclusiones
nō considerat terminos absolute significā-
tes res. sed diceres igitur est eque cois

sicut metaphisica cū illa n̄ sit de pluribus
q̄ de oibus. R̄ndetur q̄ metaphisica de
oibus terminis format ppositiones scibi
les p̄ eas terminabiles eo q̄ oīum q̄dita
tes ydēptitates ⁊ diuersitates cōsiderat. i.
scientia cōissima d̄r naturalis autēz p̄bia
nō de oibus terminis facit ppositiones p̄
eam terminabiles eo q̄ de terminis abso
lutis nihil curat sed solū de terminis h̄i
tribus attributōem ad motū ⁊ p̄ hoc uo
cantur h̄ ⁊ alie huiusmodi scie sp̄ales cō
cedendum est igit̄ q̄ de tot est hec scia
sicut metaphisica. ⁊ negandū q̄ sunt eque
coēs. qz lz quo ad res significatas sint cō
coēs. nō tñ quo ad terminos ex quibz fō
mant ppositiones scibiles. nec ēr quo ad
multitudinem cōclusionum per utrāqz cō
muniter scibilium. Item tertio queri so
let q̄d p̄bie naturalis sit subm̄. Ad q̄d
diendum est q̄ ens mobile siue ille termi
nus mobile considerando mobile tam in
in generali q̄ in sp̄ali. est enim terminus
cōmunissimus in hac scia p̄mo notl. nō ex
cedens metas in ordine ad cui⁹ rōez oīa
in hac scientia considerata habēt attribu
tionem ⁊ hoc sufficiat ad hoc q̄ ille ter
minus hic dicatur subm̄. Item quar
to queri solet utrū hec sciētia sit pratica
uel speculatiua. ad quod dicendū est q̄
scientia pratica ⁊ speculatiua distinguūt
dupliciter. s. ex obō quia pratica est de re
bus inq̄tum eas aut circa eas aliquis uo
luntarie operatur. speculatiua est de rebz
inquantū sunt a natura ⁊ nō inq̄tum cir
ca eas agimus uoluntarie. Secūdo ex
fine qz finis ultimū practice uel p̄pus est
agere uoluntarie finis speculatiue aut
scire solū per quod d̄r q̄ hec scia est so^m
speculatiua quo ad eius finē p̄pus tunc
qz est de rebus. put sunt a natura tum qz
finis eius p̄pus est scire ⁊ non operari. h̄
de totali p̄bia sint p̄hemialiter dicta.

Rocedendo igitur ad ptes p̄bie
diuisas est sciendū p̄ q̄ p̄bie nā
lis p̄^a ps tradit in 8. libris p̄hiz
ut. dictū fuit cui⁹ subm̄ attributionis est
ens mobile solū considerando ipm in ge
nerali in q̄ libroz p̄^o p̄h̄s detirminat de

p̄ncipijs itrinsecis nālium rerum. in 2° de
terminat de p̄ncipijs doctrine p̄bie natu
ralis. s. de nā ⁊ de cais. in tertio de passio
nibus intrinsecis rerum naturalium. s. d̄
motu ⁊ infinito. i. 4° de passionibus extri
secis earūde. s. de loco uacuo ⁊ tēpoze. in
5° deteriat de ente mobili quo ad p̄n
cipia ⁊ passiones diuidendo motū in su
as ptes subiectiuas seu sp̄es. in sexto diui
dit motū in partes suas quantitatinas. in
septimo oñdit omne quod mouetur mo
ueri ab alio ⁊ agit de cōparatione motuū
in octauo ⁊ ultio de ppetuitate motus de
imobilitate ⁊ ifinitate ac idisibilitate p̄i
motoris. p̄mus cōiter diuidit in 4° tra
ctatus quoz p̄mus est p̄hemium de quo
dictum est. secundus est de opinionibus
antiquoz tā nāliter q̄ nō nāliter loquen
tium de p̄ncipijs rez naturalium. tertius
est de p̄ncipijs rez nāliū in ḡiali. quartus
est de eisdem in sp̄ali. Accedendo igit̄
ad 2^m tractatum est p̄mo notandū q̄ p̄bi
dicunt nāliter de p̄ncipijs rez nālium lo
qui ⁊ scie nālis qui concedunt motū esse
⁊ pluraritatē entium. Illi uero innāliter
qui negant illa aut alterū illorum. Inna
turalit̄ ergo loquebātur p̄menides ⁊ me
lisus qui dicebant oīa eē unū ⁊ illud imo
bile fuit aut ratio melissij p̄ quā sic dice
bat. hec omne quod factum est habet p̄n
cipium uniuersum non factum est ergo
non habet p̄ncipium ⁊ hoc peccat qz ar
guit in p̄ma figura minori existente nega
tiua. 2° arguit uniuersum nō hz p̄ncipiū
ergo non hz finem ⁊ ultra ergo est infini
tum ⁊ p̄ q̄ hec peccat per fallatiaz equi
uocatōis qz p̄mo arguit de p̄ncipio tē
poris cum dicit omne quod factum ē hz
principium ⁊ infert intelligendo de p̄nci
pio magnitudinis. igitur nō sequitur uni
uersum eē infinitum. Tertio itulit uni
uersum esse infinitum ergo tantum unūz
est p̄na tenet quia infinitum omnia occu
pat. Quarto arguit tñ unum est ⁊ infi
nitum. ergo illud est immobile. Illud. n
nō hz locum in quo moueat. patet q̄ con
sequentia non ualet de motu alterationis
qz ad eū n̄ requit̄ transit⁹ de loco ad locū

nec de motu locali partium ualet dñā qz p
tes aque intra aquā bñ pñt moueri. Rō
pmenidis fuit ista. qd est pter ens ē non
ens. sed nō ens nihil est ergo qd ē p
ter ens est nihil. hec rō est bona intelligē
do maiorē et minorē additōnaliter. si aliqd
est pter ens rē. tunc arguit ultra. sed ens
et unū cōtū ē qd qd ē pter unū nihil ē. et ul
tra ergo tñ unū ē et ultra. ergo nō sē mē
ta. phūs dicit qd hec rō peccat in mē qz p
menides supponit ens dici uniuoce cum
dicatur equoce. qz l3 qd sit pter subām
nō sit ens pncipaliter pōt tñ ē ens fm qd.
Z° ē qd hec rō peccat in forma qz nō seqē
tñ ens est ergo nō sūt multa. put de se nō
tuz ē. Z° notandū est qd phūs pbat qd
istos qd aliquo mō sunt multa qd pbat qz
uel ponit subām ēē quantā et tunc sequit
multa esse qz ad minus subā et quanti
tas dñt rōe ē qz erunt mltē ptes l' subā
sine quantitate et sic ipa nec ēēt finita s p
menidē nec īfinita s mēlū. fm enim et in
finitum magnitudinis p̄supponit esse qm
Juxta qd queri solet utrū extēsiō sbe
sit res distincta a subā extēsa et sūt due
opiniones extreme. una ponit qd oīs res
extēsa est sua extēsiō. et motiū hui' p̄n
cipale est qz oīa saluari pñt non ponendo
extēsiōē distinctā a subā. ergo frustra
poneretur distinctō. frustra. n. fit per plu
ra qd qd bñ pōt fieri per pauciora. 8° h². h
est opinio p̄babilis. Z° opinio dicit con
trariū qd omnis extēsiō subē est res disti
cta a subā et pbat pncipaliter qz aliter
nō posset oñdi quid in uestica clauula aere
repleta resistit cōpmenti qz non subā aeris
uel materia uel forma eiusdem cum talia
nata sunt per modicū motum. localem mē
tum condēfari alias uno motu omnia mo
uerentur. put phūs uidebatur. nec calidi
tas nisi forte inquantum cōseruat dimē
siones nec aliquid aliud nisi dimensio di
stincta a substantia. teneas quamuis. cre
do hanc esse probabiliorē. et soluitur
ratio alterius opinionis per hoc qd necē
se est ponere quantitatem extēsa. resiste
re cōpmenti. Secundo queritur hic
utrum totū est sue partes ad quod com

mentator responderet qd totum est sue par
tes simul accepte sed non est sue partes
diuisim accepte quia nō est aliqua suarū
partium et capitur hic totū cathegorice
put tantum ualet quantum aliquid hñs
partes. qd autem totum sit sue partes siml
accepte. probat quia alias due semilibre
tantum ponderaret ablata eis una libra si
cut cum illa libra. consequentia patet qd
diuisa libra cere in duas medietates ille
ponderarent tantū sicut ipse ante fecerāt
cum tota libra que eis est ablata. Secun
do qz totalitas nihil aliud est qd omnes p
tes coniunctim accepte. ppositio quia oī
bus alijs ab iōsis partibus coniunctis ac
ceptis exclusis adhuc remanet totum.
Et tertio quia auferatur per potentia di
uinam a partibus coniunctim seruata om
nis totalitas uel adhuc sunt totū et si sic
cum hoc non sit per totalitatem superad
ditam. sequitur qd ipse sūt totalitas si di
cas qd non. tunc essent partes et nullius
totius partes qd implicat contradictionē
Quarto que res esset totalitas sepe
nō enim esset substantia. frustra enim po
neretur alia substantia a substantia parti
um simul acceptarum nec etiam accidens
eo quod compositum ex partibus nō po
nitur esse unum per aliquod accidens ei
Item esset totalitas et nullius totius tota
litas. Tertio est notandū qd phūs con
tra anaxagoram pbat qd non sunt infinita
pncipia rerum naturalium et intelligit spe
cie differentia per hoc qd nulla res natu
ralis esset scibilis. pbat consequentia.
quia res non scitur nisi cum cognoscun
tur pncipia ex quibus componitur mo
do infinita pncipia sunt ignota. Jux
ta quod queritur utrum infinitum fm qd
infinitum sit ignotum. Ad quod dicendū
est fm mentem phī qd si infinitum fm ma
gnitudinem ēēt ignotum esset quantū ip
sum esset. quia de nullo scitur quantum ē
ab homine nisi qd mensura cōtitatū fini
ta mēsurat. si infinita sine cathegoreāticē s
multitudiez ēēt. igitū ēēt qd oīa illa ēēt.
si sine cathegoreāticē īfinita ēēt dñā spē
igitū ēēt qd oīa illa ēēt specie. Hic queri

A solet utruq; entia nālia sint determinata ad maximū in quo multa consueuerunt q̄ri primo utrum ē dare maximū siue in corporib⁹ siue in lineis. 2° utruq; sit dare maximā uelocitates uel tarditates. 3° utrum sit dare maximā mās in qua uel ex q̄ forma pōt generari uel pmanere. Et q̄rto utruq; entia sunt ad maximū terminata. et b̄ his hic. Quinto utq; sit dare maximā resistentias in qua v̄tus accidētia pōt agere. Sexto utrum sit dare maximū effectum quēq; uirtus actiua potest. Septio utruq; sit dare maximū spacium per quod uel ī quo uisibile potest uideri et de his ī primo celi. Octauo utrum sit dare maximū tps p qd̄ ens nāle potest durare et de hoc 2° de ḡnatione uideat̄. pro intellectu quatuor primaz nota q̄ differt dicere maximū qd̄ est et maximū q̄ potest eē fm̄ qd̄ f̄nter isti termini exponunt̄ autē sic. primus maximum in quod potest exponitur sic in hoc potest et in nullum maius potest. 1° 2° minimū in qd̄ pōt sic in hoc pōt et in nullū minus potest. Tertiū maximum in qd̄ non potest. sic in hoc non potest. et in quodlibet maius potest alij d. cunt et quolibet maiore dato dat̄ minus in quod potest. Quartus minimū in quod non potest. sic in hoc nō potest. et in quodlibet minus potest. Alij dicunt et quolibet minori dato dat̄ maius in quod potest et in his ultimis duobus primi 2° modi sunt meliores. Secundūz impōnem terminorum 2° notandum qd̄ aliquid dicitur determinari ad aliū multipliciter uno modo quia necesse est ipsūz esse cum illo ut deus determinatur ad eē bonum. 2° modo quia potest esse et non potest sine illo sic homo determinatur ad eē animatum. tertio modo dicitur aliquid esse determinatum ad maximum simpliciter quia esset dare aliquāz q̄ritatē quā eius q̄rit[is] non potest excedere sicut m̄d⁹ naturaliter dicitur eē determinat[us] ad maximū quia q̄ritatem illam quam habet potest habere et non potest habere maiorem. Quarto modo quia posset attingere aliquam q̄ritates et nullo modo ma-

iores ut si a potest attingere q̄ritates bipedalem et non maiorem a. diceretur isto modo terminatum ad q̄ritatem bipedalem. Tertio notandum q̄ in conclusio nibus ponendis intelligitur stantib⁹ eis de dispōib⁹ uirtutis actiue et resistentie et ceterorum concurrentium. Tunc est prima propositio q̄ est dare maximū q̄ est. patet de uniuerso. Secunda propositio in qualibet spetie est dare indiuiduum q̄ non est maius illa spetie. patet quia ē dare hominem quo nullus homo est maior et ita est de alijs spetiebus nec ī toto uniuerso nec in aliqua spetie ē dare aliquid ita magnum q̄ ipso non potest esse maius. patet quia deus potest libe facere maius.

Quarta propositio loquendo naturaliter est dare maximum q̄ potest esse p̄z qz ap. dicet q̄ non pōt eē maius uniuerso.

Quinta ppō in sp̄ibus eterogeneis n̄ est dare maximū q̄ pōt esse nāl[is]. patet quia q̄m cūq; est magnū in q̄cunq; tali spetie pōt eē maius pportio qz applicato rareficiente fieret maius. Sexta ppō nec ē dare minimā q̄ritatē quā hō ul' aliud indiuiduū eterogeneū pōt h̄re p̄z qz illa h̄ita et applicato cōdēfate h̄bit minere.

Septia ppō ex pte puritatis ē dare maximā q̄ritatē quā hō n̄ pōt h̄re et ex pte magnitudinis m̄m quā n̄ pōt h̄re. p̄z qz capto uiro perfecto rarefiat quousq; pp minimā extensionem corporis desinat esse. tunc q̄ritas que est in corpore in p̄mo instanti n̄ esse est nimia quantitas quam non potest h̄re pp nimiam extensionem quia illā nō potuit neq; tantā ex pte extensionis sed q̄libet minore potuit eodē mō p condensationē p̄b̄ p̄ma ps cōclusionis.

Octaua p̄ nō est dare maximā lineam rectāz uel curuā az de recta qz diameter mūdi capta ipsa h̄z latitudinem ut supponitur sexto huius. q̄ media linea eius ē longior q̄ a iube extreme aut q̄ tota nisi tunc res habens aliquas partes minores et aliquas longiores diceretur ita longa sicut longissima pars q̄ non rationale et de curua p̄z qz infinita ē linea giratina ut supponi^r ex 3° et hoc de p̄ma pte q̄riti. De 2^a pte ē

Non propositio q̄ inter entia totalia p̄
mum mobile uelocissime mouetur patet
quia nullius corporis totalis motus ē ue
locior motu diurno. Decima propositio
non est dare motum uelocissimum nec et
tardissimum patet quia si esset motus ue
locissimus esset equinocialis et ille non ē
uelocissimus ergo rē. patet maior de se. et
minor declaratur quia uel esset ipsius eg
nocal in diuisibilis secundum latitudines
et profundates et hoc non quia nulla linea
talis est in spera ut supponitur ex sexto
uel diuisibilis et si sic superior medietas
eius mouetur uelocius q̄ tot⁹ equinocia
lis. ratio quia in motu uniformiter disfor
mi uelocitas denominatur a puncto me
ut supponitur. mō medius punct⁹ supioris
medietatis uelocius mouetur q̄ punctus
medius totius equinocialis eo q̄ maius
spacium pertransit in equali tempore si
q̄ non sit motus tardissimus apparet qz
maxime eēt motus partis propinquissime
polo modo nulla est talis quelibet enim
est diuisibilis et medietas propinquior
mouetur tardius q̄ pars tota. Deter
tia mā est propō. Undecima in rebus
eterogeneis est dare minimam materiam
ex qua forma potest produci quo ad eē
completum q̄tum est ex nimia paruitate
pro⁹ quia ad ymaginationem sit materia
sufficienter disposita pro generatione asi
ni sed sit nimis parua. et augeatur conti
nue quousqz primo incipiat esse asinus
in esse perfecto. materia que est tunc in eo
ē minima ex qua potest produci ex parte
paruitatis. patet quia ex illa potest et non
ex minore. si enim ex minore potuisset pri
us fuisse genitum eo q̄ materia erat sēp
bene disposita. Duodecima propositio
ex parte nimie magnitudinis est dare maxi
mam māz ex q̄ talis forā pōt educi p̄z qz
sit mā ad ymaginationē bene disposita et
minus magna et continue minoretur quo
usqz primo generetur asinus et probatur
sic prius. Decimatertia propositio ex
infinite modica materia potest forma rei
homogenee produci patet quia ex q̄tū
eunqz parua materia potest produci for

ma ignis eo q̄ q̄lz p̄ ignis ē ignis de ma
teria sub qua homo potest manere ul⁹ asi
nus patet ex sexta et septima. et intelligū
tur he conclusiones sine miraculo diui
no stante eodem agente et eisdem sine to
taliter similibus dispositionibus passi

Decimaquarta propositio q̄ res eter
hogenee ex parte magnitudinis sunt de
terminate ad minimam q̄tatem quam
non possunt habere et ex parte paruitatē
ad maximam quam non possunt habere
Quartomodo accipiendo esse determina
tum patet ex conclusione Decimaquin
ta propositio naturaliter loquendo pro
babile est dicere q̄ elementum ignis est
determinatum ad maximam q̄tatem
quam potest habere aqz quia si esset optia
dispositio celi et inferiorum p̄ maioratio
ne ignis que uidetur possibilis tunc esset
maximus ignis qui per nāz posset esse. h
de quatuor primis sint probabiliter dicta
breuiter transeundo. Quarto nota q̄
p̄bus pbat tractatu tertio t̄smutationis
naturalis p̄n⁹ esse tria. p̄ hoc q̄ additiōes
p̄mop̄ p̄ncipioz sūt q̄ nō sūt ex alutris
2⁹ q̄ nō sūt ex alijs et 3⁹ q̄ oia ḡnabili
lia sūt ex ip̄is mō hec insūt p̄mis et rarijs
ergo rē. maiorē supponit et minorē decla
rat p̄mo q̄ contraria p̄ma nō fiant ex iui
cem p̄z qz sūt tria mō unū et rarioz non
est natū esse pars alius. 2⁹ q̄ nō fiat ex
alijs p̄z qz sūt p̄ma. et tercio q̄ oia ḡnabi
lia sūt ex eis p̄z qz omne q̄ sit sit ex tria
aut ex me. me. aut ē triuz utriqz extre
q̄ rē. maiorē pbat iductiue. Ita 3⁹ nē in
telligo sic exponēdo de reb⁹ q̄ cuius aliqd
t̄smutat nālz terius a q̄ extrinsec⁹ et terin⁹
ad quē sunt 3⁹ large. i. sūt p̄uatiue opposi
ta. qz terius a q̄ ē p̄ua⁹ forme et terius ad
quē h̄it forme mō talia dñt 3⁹ p̄uatiue n̄
q̄ in re sit p̄uatō repugnās forme. s. i. rōe
rō. n. p̄uatōis forme et h̄it eiusdē p̄pugnāt
Aliter expo⁹ 3⁹ de fis q̄ ad exp̄menduz
explicite qd sit t̄smutari nālz oz uti fis
trijs large. s. put p̄uatiue opp⁹ p̄p̄hendūē
sub tria oppositis. d. n. dici q̄ t̄smutari
naturaliter est materiam fieri sub una for
ma quam ante non habuit uel desinere eē

sub forma quam ante hūit modo forma
et non habitus forme uel forma et priua
tio forme sunt priuatiue opposita et per
consequens contraria large similiter itel
ligo omne qd fit fieri ex contrario idest fieri
ex priuatione forme qd fit priuatio aut large dī
cōtraria forme nō in re sed in rōe ut dēm
est. Et adverte qd pncipia nō fiūt ex alte
rutrīs put ex denotat circūstātiā partis
unū enī nō fit pars alteri⁹ ut mā nō fit pl
forme nec cō. bñ tñ fiūt ex alterutrīs pro
ut ex dīc circūstātiā subiecti for^a. n. fit ex
materia tanq̃ ex subiecto. et fiūt ex alteru
tris put ex denotat circūstātiā ordinis
forma enī nālī ordine fit ex priuatione sui.

Quinto nota qd philosophus pbat qd
ppter tria oz in trāsmutatione nālī aliq
poni subiectū qd ē tertiū pncipiū trāsmu
tationis pbat in capi. quinto pī sic qd nisi
sic nihil fieret dñs est in cōueniens et p
cōsequētia quia unū triorū nequit fieri ex
alio nisi in subiecto uel igitur illud sub
iectum est alterum contrariorum et hoc
non quia concordia nō est subiectum dif
cordie uel econtra nec albedo subiectum
nigredinis nec econtra et ita in alijs uel il
lud subiectus est aliud ab utroqz et habet
propositum. Confirmatur qz tria oīa
dñtur de subō tāq̃ b pziōi igitur ppter
illa oportet esse subiectum pncipium pz
antecegens in pñtis omnia enim contraria
dicunt^r b subiecta substantia et ad hoc po
nuntur rationes in capitulo sexto primi
quarum solam recito quia ad illaz alie re
ducuntur quia omne qd fit aut fit simplr
aut secundum quid sed quodlibet istorū
fit ex subiecto igitur maiō patet a sufficiē
ti diuisione et minor patet quia quod se
cundus quid fit aliquo modo fiendi est
alicui⁹ pdicamēti accidentiū et omīa talia
psupponūt substantias. si uō fiat simplr ad
huc ad eius generatiōz requirit^r alteri⁹ cō
ruptio ut ad gnatiōz alis for^a seīs cōrūpi^r
et nō aparet ratio qd oportet semen pesse
et pcorūpi nisi aliquid maneret in aīali qd
pri⁹ fuit in semīe hec aut ē materia. Dic
q̃ i solz pmo utz omne qd fit fit ex subiec
to psupposito secūdo utz tria sint pncipia

rez nālīuz tertio utz mā pma que est sub
iectus trāsmutatiois nālī sit cns. Ad
pma dicēdus est qd differētia est inter gnā
tionez et creatiōz qz gnatio simplr dicta
est mutatio qua de potentia mē immedia
te producit^r noua substantia creatio est
mutatio qua incipit esse noua substantia
sine hoc qd fiat de potentia materie in q
bus descriptionibus duplex differentia
tangitur inter generationez et creatiōē
prima quia generatio psupponit subie
ctum et creato nō. Z^a quia in generatiōe
generans per prius naturaliter attingit
materiam q̃ formam quam producit pa
tet ex descriptione quia solum cā pro
ducit de potentia materie per contrariū
est in creatione quia licet forma que crea
retur fieret in subiecto tam quia non fit
de potentia subiecti ut dictum est creans
prius naturaliter attingeret formam quā
produxit q̃ ipsum subiectum. Ex quo
patet quid sit formam educi de potentia
materie est enīz produci ab agēte de po
tentia subiecti sic qd illa forma naturalit^r
dependet in esse ab ipso subiecto nec sine
eo sine miraculo quoquo modo potest
esse. per hoc dicitur ad primam dubitati
onem primo qd omne qd fit sine miraculo
scilicet modo nālī f. t. ex subō psupposito
et hoc probant rationes prius facte. Z^o
dicitur qd i pductione snaturali seu mi
raculosa non aī illud qd fit fieri ex subie
cto psupposito. patet quia deus omnia
alia ab eo i pncipio cfauit ut fides catho
lica ponit. tertio dicitur qd Ap. loquēs si
ne illuminatione fidei catholice diceret
simpliciter nihil fieri ex subiecto psup
posito patet quia talis loqueretur confor
miter experientijs sensibus solum et sic
nūq̃ experimur aliquid fieri nisi ex pre
existenti subiecto. Pro secunda dubi
tatione nota qd res natural^r accipitur du
pliciter proprie et est res habens naturā
scilicet composita ex materia et forma. et
sic capietur hic et cōmuniter et est talis
res uel materia seu forma met seu aliqua
qualitas alicui istorum ueniēs ul' ēt mo
tus ul' opatiō nālīter ab aliq̃ istorū pcedēs

Tunc patent he propositiones cuiuslibz rei naturalis sunt infinita principia intrinseca nalia p3 q2 infinite sunt ptes materie 2^a cuiuslibet rei naturalis tantum duo sunt principia intrinseca spetie differentia patet quia mā z forma. Tertia nullus transmutationis naturalis sunt tria principia intrinseca differentia spetie spetia lissima essentiali patet quia generatio nō est nisi forma que generatur z corruptio non est nisi forma que corrumpit ut supponitur ex dicendis motus autem nō est nisi forma que producitur aut aggregatur ex forma que producitur z forma q abiicitur z constat q nullius istorum sūt sic tria principia cū igitur non sūt alie mutationes nec etiam transmutationes patet propositum. Quarta propositio ad intellectum philosophi q cuiuslibz transmutationis naturalis tantum tria sunt principia intrinseca ad istum intellectum q sunt tres rationes generales pncipiandi intrinsece cum aliquid naturaliter transmutatur. s. ratio subiecti in quo fit mutatio. ratio privationis a qua fit productio si sit mutatio acquisitiva seu ad quam vadit corruptio si sit mutatio deperditiva. z ratio ad quam vadit mutatio acquisitiva z a qua vadit mutatio deperditiva. sic enī i omni mutatione 2° contraria dicuntur pncipia re z unum sūm uel aliter magis loyce exponendo l3 in ueritate idem sensus sit q ad exprimēduz explicite quid sit nāliter transmutari oz uti tribus termis in rōne dīntibus significātibus pncipiū transmutari seu transmutationis oz enim dicere q transmutari nāliter est sūm fieri sub aliq dispositione quā an nō hūit uel definire esse sub aliqua quāz pns habuit. z i hoc q dicitur sūm tangit materia z eius rō in hoc q dicitur sub dispositione tangit forma et eius ratio i hoc q dī quā pns nō habuit tangit pūatio z eius ratio. Idēz ei ē equaliter sine qua pns fuit z pūatō z sic isti tres termi sūm dispō z nō hās istam dīf pōnem prius. supponunt p principijs intrinsecis z in rōne differunt Ad tertiā dubitationem dicitur q materia est ens

quia alia non ēēt ueruz q essz pncipium i trīsecum rei naturalis. 2° q est actu existens ymo est met suus actus existētie patet quia est actu existens ymo omni alio ad ymaginationē circūscripto ab ea preter ipsam adhuc actu existeret z tunc non existeret actu superaddito igitur a etu qui est ipsemet igitur est met actus.

3° Tercio q ipsa non est ens in actu forā litatis. uocatur autem ens actu forma litat qd est forma aut certaz formam sūstantialē sibi determinans. materia non est huiusmodi sed est in potentia ad quālibet formam generabilem recipiendam quapropter uocata est ens in pura potentia non ad esse. sed ad formam generabilem recipiendam. Et hac de causa dicitur septimo methaphisice q ipsa non est quid idest hoc aliquid in actu formalitatis quia non determinat sibi certam formāz sicut facit hoc aliquid per se existēs nec est quale idest nullam qualitatez per se et proprie sensibilem sibi determinat nec est qūta idest nullam determinatam (speciem qūtitat) continue sibi determinat

4° Sexto notandum est q pñus probat formam esse principium circa finez tertij tractatus per hoc q omne qd fit simplr est substantia composita ex aliquo quod acquiritur et aliquo quod prefuit modo illud qd acquiritur uocatur forma. ergo forma est principium rei naturalis consequentia tenet antecedens pro prima parte patet quia nisi in re que sūm fit aliqd essz qd prefuisset ipsa non fieret ex subiecto contra dicta in precedenti notabili z nisi aliqd de nouo acquireretur nihil simpliciter fieret pro secunda parte patz de se quod enim acquiritur uocatur forma eo q ipsum dat rei esse i actu que ante solum erat potentia. Dic queri solet utrum forma ante sui generationem hūit aliquod esse in materia. 2° utrum in generatione substantiali generatur forma uel materia uel compositum. Tercio quid sit generatio substantialis. quarto quid sit ipm generare. Ad p^m dōm ē q n. p. q. uel tale ēē manēt cū for^a q generatur

uel nō si non tē nō disponēt nec ageret ad
 dispōnez forme sequentis non enim agit
 ad sui corruptōez qđ tamen sequeretur
 etiam si non maneret tūc fuisset perpetu
 um a pte añ i matēia et tamē cōruptibile
 a pte post qđ non cēdēt pbus naturalis
 s; manet cū for^a qđ gñat ul' ē eiusdē rōnis
 cū eo qđ gñat r hoc nō qđ unū est simplr
 ppetuū ab añ r aliud genitū modo illa
 nequnt ēē eiusdē rōnis. Etia qre plus
 pñssz ipz qđ aliō qđ gñat si dicat qđ manz
 r ē diuerse rōnis ois for^a erit intrinsece cō
 posita ex ptrib^{us} diuersarū rōnū. s. una qđ pre
 fuit r alia qđ genita ē noua. hoc aut supflu
 um ēēt dicē nec ul' pbabile for^a enī ē res
 simplex r nō diuisibil' in ptes diuersarū
 rōnū unū gñō est mere nālis lz nihil forme
 pñuit eo qđ mā habuit nālē rēdētiā ad ipaz
 r sic ofert p^am ul' passiuē ad gñatiōz sicut
 oē pfectibile inclināf ad sui pfectiōz nec
 ex hoc se^r formā creari qđ lz non fiat ex
 aliqđ sui pcedēte fit tñ ex subiecto r d po^a
 subiecti r sic nō creat. Ad secūdā dicūt
 3^a p^m qđ in gñatiōe sñali mā gñat sñiue qđ
 fit sub for^a sic eīz dic 2° p^mo b^o qđ mā
 ē qđ p rey ueritate gñat r hoc ē fieri subī
 ue 2° qđ eadē gñatiōe for^a generat fñia
 tiue qđ pducit de nō ēē in eē sēm p^m se to
 tum tanqđ eius generatiōis r hoc est fieri
 terminatiue. 3° qđ eadē generatiōe ppositi
 tā generat tōlitiue sine coplatiē qđ ipm
 omnia alia que illa generatiōe fiūt in se in
 cludit ut ptes modo hoc est generari tō
 litatiue ergo rē. maiō patet quia illa gene
 ratione non fiunt alia a composito nisi mā
 subiectiue r forma terminatiue ut dictūz
 est r ambo illa i se includit ppositū tanqđ
 partes sui b^o nota est. Ad teritiā dī
 qđ generatio substāialis put est prius de
 scripta est ipsa met forma substāialis qđ
 generat pbat uel qđ ē ipsamet ul' accidēs
 distinctū ab ea qua ipsa pducit. si pñuz
 habet ppositum non secundum quia
 tale accidens produccitur se ipso r eadē
 ratione poterat saluari hoc de forma uel
 iterum generatur alia generatiōe r sic ēēt
 processus in infinitum qđ est inconueniens
 r patet suppositum quia generatio substā

tialis bz esse post non esse r ideo qđcūqz
 sit ipsa oportet qđ pducatur hoc de nouo

Ex alio p3 hoc qđ in oī alio a for^a r ipō
 subo circūscripto adhuc manz generatio
 substāialis ergo ipsa non est accidens
 consequentia tenet r apparet assumptūz
 quia si maneat forma que secundūz suas
 partes inducit materie qđuis omnia acci
 dentia circūscribantur adhuc uere illa
 forma generatur dum tamen prima cau
 sa eam producat d potentia materie siue
 accidentibus sicut eam producit cum ac
 cidentibus. Ad quartā dicunt qđaz
 qđ hominem generare nihil est elis qđ est
 tale dictum solum. s. illi termini uel ppo
 sitio cuius illud est dictum sic hec propo
 sitio homo generatur. Tertiū qđ est si
 gificabile complexē qđ nec est substātia
 nec accidens nec aliquod esse in comple
 xum r nec plura esse incōplexa Quar
 ti qđ hominem generare est compositum
 ex generante r forma que generatur r nō
 credo bene alicui istorum licet sunt pro
 babilia. Quinti dicunt qđ homines ge
 nerare est homo generās et creare est cre
 ans et ita in alijs r uidetur mihi qđ hec ē
 probabilior opinio. quia homo generans
 est homo generās sicut omnes concedūt
 modo si ei addat esse hoc. non uidetur a
 liquod extrinsecum importare cum esse
 nulli sit extrinsecum igitur hominem ge
 nerare est homo generans. Potest con
 firmari quia generare est aliquid r non ē
 aliud qđ generans igitur consequentia te
 net antecedens pzo prima parte probat
 quia generare est agere sicut secare est a
 gere per pñuz in pñto passionis. r pba
 tur secunda quia si esset aliquid uel esset
 forma que producitur seu accidens qđ p
 ducitur uel compositūz uel aggregatū ex
 istis r nullo modo potest dici igitur rē
 maior patet ex sufficienti diuisione r mi
 nor patet quia quodlibet istorum magis
 deberet dici generari qđ generare eo qđ
 forma accidens r compositum uel aggre
 gatū ex eis generat mō gñare nō est ge
 nerari eo qđ seruire deo est meritoriūz et
 seruire nō est meritorum dare ē liberale

Quid generat

homo generat et homo generans

Quid generat et forma generans

z dari non-igit[ur] nō est idē dari z dare q[ui]d
 nec gnāre z gnāri Nec obstant autētes
 p[ro]p[ri]i 7° methaphisicis d[ic]tis in dictis s[ecundu]m acc[iden]s
 nō ē idē ip[su]m z eē ip[su]m. z secundo de a[n]i[m]a
 nālissimū op[us] uiuētū ē generare prima
 enī intelligitur sic q[uo]d dictum s[ecundu]m acc[iden]s
 de aliquo nō est ip[su]m eē. i. nō est eēntial[ite]r
 p[ri]m[us] de eode[m]. 2^a sic nālissimū op[us] ui
 uentū est actus s[ecundu]m quem uiuēs generat
 uide pleni[us] 2° de anima z dei gratia 7°
 methaphisice. Septimo notandum est q[uo]d
 p[ri]us p[ro]bavit p[ri]mo huius p[ri]uatione[m] esse
 p[ri]m[us] eo q[uo]d omē q[uo]d fit. fit ex p[ri]uatiōe sui ut
 musicus ex nō musico z est notādū q[uo]d in
 nuit p[ri]uatione[m] esse idem cū materia quia
 p[ri]us dicit q[uo]d in omni transmutatiōe neces
 se est aliquid subici. Adhuc addit
 si numero ē unus rōne seu sp[irit]u non unum
 est nō enī idez ē hominī z i musico z in
 figurato z eri. Juxta q[uo]d q[ui]ritur utru[m]
 p[ri]uatio ē ip[s]amet m[ater]ia ad quod dicēdum
 ē q[uo]d p[ri]uatio p[ot]t exponi. 3° uno modo sic
 idest actus p[ri]uatis z sic forma q[ue] corrūpit
 adueniēte noua forma p[ot]t uocari p[ri]uatio
 q[ui] i[n]q[ui]tum corrūpitur ē actus dep[re]h[en]sionis
 ip[s]ius p[ri]uatis ymo z forma q[ue] g[en]eratur quia
 ēt est act[us] p[ri]uatis. z hoc modo p[ot]t itel
 ligi illud p[ro]p[ri]i 2° huius p[ri]uatio ē quodam
 mō sp[irit]u. 2° sic p[ri]uatio. i. formā nō eē
 i m[ater]ia sed posse fieri i ea z sic p[ri]uatio nihil
 ē sed p[ot]t esse forma q[ue] p[ot]t fieri Tercio
 mō sic. i. s[ecundu]m aptū natū habere aliquā for
 maz quā actu nō h[ab]et z hoc mō p[ri]uatio est
 s[ecundu]m q[uo]d subiectū aptū natū h[ab]ere formam
 siue h[ab]eat illam siue nō nihil aliud est q[uam]
 s[ecundu]m. z hoc modo magis ut p[ri]us s[up]ra fuisse
 p[ri]uationē. q[ui] dicit q[uo]d m[ater]ia est idez cui p[ri]uati
 one nūero s[ed] nō rōne. Itē q[uo]d quodāmodo
 solū sūt duo p[ri]n[ci]p[ia] sufficit. n. forma cū m[ater]ia.

Itē q[uo]d m[ater]ia z p[ri]uatio se h[ab]ent sic in musicū
 z hō q[ui] s[ecundu]m rōe d[ic]nt. Juxta q[uo]d exponēde
 sūt multe auctoritates in l[ib]ro. Prima q[uo]d
 m[ater]ia z forma sūt p[ri]n[ci]p[ia] p[er] se q[ui] illa inq[ui]t b[ea]t[us] i
 manent i re nālī p[ri]uatio autē ē p[ri]ncipiū per
 acc[iden]s q[ui] p[ro]ducta forma nō man[et] i re nālī
 p[ri]uatio illius forme. 2^a p[ri]uatio ē p[er] se
 nō ens. s[ed] m[ater]ia est p[er] acc[iden]s nō ens. i. hec est
 p[er] se p[ri]uatio nō ē ens p[er] illā formaz cui[us] est

p[ri]us sic p[ri]us forē igit[ur] nō ē ens p[er] formā igit[ur]
 z hec ē p[er] acc[iden]s. m[ater]ia nō ē ens p[er] formā igit[ur]
 seu aliquā aliā qua ē p[ri]uata. Tercia m[ater]ia
 ē p[ro]p[ri]e s[ecundu]m z p[ri]uatio nō. i. m[ater]ia manet p[ro]du
 cta forma sub rōne materie z ideo iuxta
 s[ecundu]m d[ic]t[um] eē p[ri]uatio nō manet sub rōne p[ri]u
 ationis eiusdem forme p[ro]ducta forma
 z ideo non dicitur esse prope substātiā

Quarta 3° cōmentatoris p[ri]uatio nec
 est substantia nec acc[iden]s intelligitur q[uo]d
 p[ri]uatio forme ignis nec est substātia nec
 acc[iden]s ignis z ita in alijs Octauo no
 tandum q[uo]d p[ri]us dicit materiam esse co
 gnoscibilem per analogiam ad transmu
 tatione[m] i quarto tractatu primi q[uo]d intel
 ligitur sic q[uo]d inspiciendo transmutatiōe[m]
 naturalem z discursiue cognoscēdo q[uo]d ne
 quie esse transmutatō nisi in subiecto con
 cluditur esse materiam primam transmu
 tationis subiectū. unde cōmentator trā[s]m
 mutatio facit scire materiā z addit p[ri]us
 q[uo]d materia nō est s[ed] aliquid z cōmentator
 dicit q[uo]d est in potentia ad formam. iuxta
 q[uo]d queritur utrum potentia materie ē ma
 teria. Ad quod respondendum est q[uo]d
 sic quia sicut se habet prima potentia ac
 tiua ad primum agens ita prima passiua
 ad primum patiens modo prima potētia
 est primum agens est enim deus benedi
 ctus. ergo et prima passiua erit primum
 patiens. i. materia. Confirmatur quia
 materia est principium transmutandi ab
 altero inq[ui]tum alterum ergo est potentia
 passiua. consequentia tenet per diffinitio
 nem potentie passiue positam in quinto
 methaphisice a[n]s est manifestum potest
 enim materia transmutari ab agente. z si
 dicatur q[uo]d cōmentator dicit potētia[m] ma
 terie esse acc[iden]s eius primo quia mate
 ria est subā z potentia ad aliquid. secun
 do quia materia ex[ist]ente uno potentie e[st]
 sunt multe. Tercio quia producta for
 ma adhuc manet materia non tamen ma
 net tunc potentia ad illam formam. Res
 pondetur q[uo]d cōmentator z rationes sue
 non plus ponunt nisi q[uo]d iste terminus po
 tētia p[ro]tur denotatiue ē m[ater]ia sic terius p[ri]n
 ti ad aliquid defio s[ecundu]m b[ea]t[us] z sic capit termi

nos mlti et accis put e nomen se iponis
et sic dicerem q pater e accidens homini
In 2^a uult q multa nomina potentialia
predicatur de materia denotatie ut pote
tia ad formam ignis potentia ad formam
aeris. et ita de alijs. in re tn non e nisi una
potentia materie que est ipamet materia.
Ad tertiā dī q ult q mā pducta forma
manet in q^m mā s n manz i q^m potē^a ad
illam formam sicut for. albus si fiat niger
manet facta nigredine tn non manet alb^o.

Nono notandū est q phis. pbat puati
onem eē distinctam a materia rōne quia
materia appetit formā generabilem et nō
appetēt eā nisi sub rōne puationis et non
materie igitur puatio distinguitur a mate
ria. maiō pz qz materia est perfectibilis p
formaz. mō omne perfectibile naturaliter
appetit sui perfectionem. minor declarat
in lra qz uel appetit eam sub rōne puatio
nis et hētur ppositum. uel sub rōne mate
rie. et hoc non qz tunc pducta forma ad
huc eam appeteret. qd est falsum qz tunc
non indiget ea. mō appetitus est rō idigē
tie. uel appetit eam sub rōne informati a^a
forma. et hoc non qz illa forma pcedens
corrūpī adueniēte forma noua mō nihil
appetit sui corruptionē imo dicit omēta
toz qdlibet ens diligere se permanere

Dubitat hic utrū materia appetat for
mam. 2° utrum quodlibet ens diligit se
permanere. Ad p^mam dicit q duplex
est appetitus. unus est naturalis et est qui
fertur in suum bonum sine hoc q ipsum
appetens ptiolare illud bonū cognoscat
ut graue locum deorsum. aliū est aīalis
qui fertur in suum bonū mediante cogni
tione pūia ipius appetentis ptiularis. et
describitur sic appetitus in coi q est icli
natio rei in bonum uel apparens bonum

3° pmittitur q duplex est appetitus
aīalis respectu boni. qdaz respectu boni
futuri et uocat appetit^o desiderij et qdā
respectu boni pātis. et uocat appetit^o de
lectationis uel uoluptatis. Tercio pre
mittitur q naturaliter oē perfectibile ap
petit sui perfectionem. pz qz appetit^o na
turalis dirigitur ab agente infallibili.

omtatō. 12° methaphice mō tale dirigit
rem in sui pfectionem. al's fallere in diri
gendo qd non est uey Quarto pmittit
q materia perficit p formam. pz qz actu
atur p eam et nequit stare nisi cum forma.
imo nec cognoscit a nobis nisi mediāte
forma. Tunc est p^ma ppō materia ap
petit formam. pz qz e eius pfectio p quar
tum pmissum et hoc appetit p tertiū. 3^a
ppō q non appetit eam appetitu anima
li. sed naturali pz qz non cognoscit formā

Tertia ppō materia appetit formam
dirigente cognitione. pūia pz qz dirigēte
cognitōe p^me cause imo sic oīs naturalis
est dirigente cognitione pūia. Quar
ta ppō materia appetit formam quaz nō
h3 p modum desiderij et non uoluptatis.
pz appetitus in bonum hūdum uocatur
desiderij et non uoluptatis. et ita intelli
gitur q appetitus est rōne carentie. i. idigē
tie glosa appetit^o desiderij. Quinta p
positō materia appetit formam quam h3
appetitu delectationis seu uoluptatis. pz
qz qd absēs appetit per modum deside
rij. hoc p^ms appetit per modum delecta
tionis. mō materia formam absentem ap
petit per modum desiderij igit^o et Se
xta ppō appetit^o materie e ipamet mate
ria. pz qz omni alio a matēia circūscripto
ea salua ac p^a cā adhuc appetēt formā q
et. 3^a cōia qz tunc non appeteret mediāte
appetitu sibi superaddito. aīs pz qz ad
huc inclinaret in suam perfectionem. s. in
assimilationē p^mimi boni sibi possibilem
et per cōis in eē actuatam per formaz per
hoc. n. assimilatur p^mimo bono in quātuz
est possibile. Sed contra appetit^o ma
terie est motus eius ad formam. 3° in p^o
huius. modo materia non est eius motus
ad formam ergo non est eius appetitus.
Secundo quia appetitus materie susci
pit magis et minus et nō materia ergo. pa
tet assumptum quia inclinatio materie ad
formam uocatur eius appetitus. modo
quanto materia fuerit magis ad formam
disposita tanto hec inclinatio est maior qz
tanto magis inclinatur materia in formā
ergo appetitus suscipit magis et minus.

Tertio qz cū pūatō sit materia ⁊ appetitus sicut patz ex dictis non uidet quō pūatio est cā appetitus. Ad p̄mam dicendum est qz cōmē^o caput ibi motum p tēdētia cēntiali ⁊ sic mā ē suimet motus qz est sua cēntialis tendētia ad formā. Ad 2^m dicitur qz duplex est appetit^o materie essentialis ⁊ est iam descriptus ⁊ accidentalis. ⁊ est dispositō qua materia disponitur accidentaliter ad formam p qd respondetur ad argumētū qz appetit^o accidentalis bene suscipit magis ⁊ minus sicut rō arguit qz est qualitatiua dispositō materie ad formam. sed cēntialis appetitus non sic suscipit magis ⁊ minus. qz illa inclinatio semper est eadem nec intenditur nec remittitur. l3 dispositio accidentalis intendatur ⁊ remittatur. Ad tertiam dicitur qz sicut apud res extra. similia sunt cause cōpositorum ut materia ⁊ forma totius cōpositi. ita apud aīam cōceptus simpliciores sunt cause conceptuum compositorum. sic. n. conceptus materie est cā conceptus potentie. quia potentia cōnotat ultra materiam respectuz ad formam. s. materiam ipam formam posse hēre ⁊ conceptus potentie est simplicior conceptu pūationis qz plus cōnotat. s. illam formam non eē in subō. ⁊ conceptus pūationis est cā appetitus desiderij qz talis cōnotat formam cuius est carentia eē bonam rei appetenti. ⁊ sic dicitur pūatio causa appetitus quia ratio pūationis est cā rōnis appetitus desiderij. ex hoc. n. qz subiectum apprehendimus sua perfectōne pūatum attribuimus sibi appetē illā perfectionem appetitu dēderij. Ad secundam p̄ncipalem dubitatōnez dicitur qz omne corruptibile appetitu naturali appetit se manere. p3 qz omne tale p posse uiribus suis naturalibus resistit corrūpenti. ⁊ hoc p3 ex dictis p̄oribus qz appetitus naturalis dirigitur ab agente infallibili. uerum est qz forte appetitu animali bene stat aliquē n̄ appetē se manere s3 hoc spectat ad morālē p̄biāz ⁊ nō ad p̄nā

Decimo nō p. Ap. describit p̄mā māz i fine p̄mi sic mā est p̄muz s̄m unicuiqz

ex quo fit aliquid cū insit nō s̄m accidēs ⁊ si aliquid corrūpitur i hoc abibit ultimū

Et itelligit sic p̄ma materia ē subiectū unicuiqz. s. rei ḡnabili ex quo fit aliquid cū insit. i. immanēte nō s̄m accēs ad differentia; pūationis ex pūatione eīz fit res per accēs ⁊ si aliquid resoluit. i. corrūpitur i hoc ultimū abibit. i. post corrūptionem manebit. i. materia est p̄muz s̄m ex quo res generabilis generat ⁊ i qd corruptibile cū desinit esse corrūpitur. Et B de toto p̄mo libro p̄biāz explicat spendi um ad laudem omnipotētis amen.

Consequenter circa s̄m librum p̄biāz est determinā dum i quo p̄bius determinat de p̄ncipijs doctrine scie naturalis u3 de natura ⁊ de causis p se ⁊ per accidēs p̄tinentes sex tractatus in quoz p̄o determinat de natura diffinitive ⁊ diuīsiue i 2° oñditur qualis ē cōsideratio scie naturalis. in 3° de terminat de cāis per se. in q̄rto de causis per accēs. in q̄nto oñditur qz ad naturalē spectat demonstrare p oīa ḡnā causāz. ⁊ in sexto oñdit nāz agere ppter finē. Et utp̄ neccitas in reb^o nālibus puenit ex parte finis uel materie. Et ē p̄mo notandum qz nā in littera ca^o p̄mo sic diffinit. Nā ē p̄ncipiū ⁊ causa mouēdi ⁊ gescendi ei^o i quo est p̄m3 per se ⁊ non s̄m accidēs ⁊ itelligit sic. natura ē p̄ncipium p se et p̄mum actiū ul' passiū motus ul' getis ei^o in quo ē p se ut exponat diffinitio sic natura ē p̄n^m qd est cā per se ⁊ p̄ncipium actiū uel passiū mot^o ul' quietis eius i quo est non s̄m accidēs Et dicitur hic p̄ncipium inq̄tuz nā est p̄rior re naturali cui^o est natura. dicit causa inq̄trum ab ea depēdet res naturalis d̄ p̄muz. i. p̄ncipale ad excludendū p̄nci^a instrumētalia q̄ cūqz sūt illa sicut sūt qualitates ⁊ alia huiusmodi qz talia nō sūt nature. dicitur p se ad excludendū rōnez s̄m quas natura dicit casus. s. inq̄tū ab ea fit aliquis effectus per accidēs qz respectu talis nō uocatur nā. Dicitur actiū ul' passiuum

nō enī naturā esse actu mouentē uel actu
quiescē facientē sed sufficit q̄ sit nata facē
sic natura lapidis sursum uolēter quiescēt
nullū ^{motus} seu quietē facē et hāc āpliatōz
innuit philosophus in hoc q̄ dicit mouēdi
et q̄ habz uim āpliatīaz. Et dicit actiuū
p̄ for^a et p^a p̄ materia. subdit mot^o et i.
ul' quietis. expmēdo effectuz respectū cuius
natura dicit cā post dicit eius ī quo ē qz
respectū mot^o quē facit tale pⁿ in obiectū
extrinsecū nō dicit naturalit^{er} dī in quo
est nō secundūz accidēs ad excludēdū qdā
quē sūt p̄ncipia p̄ncipalia mot^o cor^o ī qb^o
sūt sed per accēs hoc ē qz nō nāt^o eis insē
ut leuitas ē pⁿ forte p̄ncipale motiū uā
poris sursum. sed quia nō est uapori nāle s^z
accidētale et discōueniēs ideo nō dicit nā
eius et in p̄ncipio addit qb^o ē ne tota diffi
nitio sit āpliatīa aīa enīz aīxpi nōdū geni
ti nō est natura q̄nis sit p̄ncipiū actiuū
mot^o quia est p̄ncipiū potēs facē motūz.
hāc diffinitioz uidet p̄būs p̄bare ex dīa
quā ponit inter nālia et artificialia qz ill^o
est natura per quod nālia distīgunt ab ar
tificialibz s^z per p̄ncipiū tale et distīgunt
nālia ab artificialibz ergo et mai^o uidet
dē se nota et mīor patet quia nālia distīgunt
ab artificialibz p̄ hoc q̄ hnt inqūatū sūt
nālia in se p̄ncipiū sui mot^o innatū et artifi
cilia nō habēt tale p̄ncipiū inqūatū artifi
cilia sūt innatū. Itē q̄ res nālis est ill^o q̄
p^o dictū est. res a nā aut fm nām dicitur
qualitas p̄positi aut p̄patio ei ueniens
Itē q̄ nō est temptandūz fortiter demā
re nām ec^o satis n. est manifestus q̄ multa
sunt entia hntia in se pⁿ p̄ncipale actiuū
uel passiuū sui motus. et hec est natura
iō nō oz alijs fortioribus rōnibus niti pro
bare nō tñ intelligit qui sit demābile de
mōstratōne nāli naturā ec^o p̄ me^m q̄ inuit
qz si p̄ncipale p̄ncipiū actiuū mot^o illi^o
in quo est nō fm accēs est natura est s^z p̄n
cipale p̄ncipiū actiuū talis mot^o est igitur
natura est sed uult q̄ nō oz querere alias
rōnes fortiores uel certiores qz naturā
ec^o est p̄p̄ p̄ncipiū naturalis p̄bie et quasi
p̄ se notū. Dic queri pōt utrū artifica
lia distīgunt a naturalibz. Z^o utrū entia

nālia iō^m nālia hnt ī se pⁿ sue mutatiōis
et sue quietis innatū. Tercio utrum artifi
cilia iō^m artificialia nō hnt ī se pⁿ b^o in
natum. Quarto utrū figura rei artificialis
sit res distincta a re figurata. Quito utz
forme rez naturalū p̄ncipali agāt q̄ ipse
qualitates uel ec^o. Pro p^o istoz est no
tandū q̄ res naturalis capi^t p̄ re p̄posita
ex materia et forma. res artificialis descri
bit^{ur} q̄ est aliquid aliquāliter se hnt qua
liter se nō hēret nisi circa ipm ars egisset
et capi^t aliqd large put aggregatū pōt di
ci aliquid. Z^o est aduertendūz q̄ q̄
multoz opinio sit et p̄babilis q̄ mot^o lo
calis sit ip̄met mobile. tñ credo q̄ sit res
distincta a mobili et a loco sicut ī 3° di
cet et hoc supponit. Tūc de p̄ma dubi
tatiōe 4° dicas. p̄mo q̄ aliqua res artifi
cialis puta successie dēt a re nāli et capi^t
re nālē coit. p̄z dē motu currēdi q̄ n^o ē res
nāl^{is} cū p̄ sup̄pōez sit distincta res a mobili
2° q̄ res artificialis p̄manēs p̄tial^{is} distin^{ta} a
re naturali capiēdo re naturalē p̄p̄ p̄z de
forma s̄bali statue illa ē res artificialis in
statua qz h̄z se aliqua^z per artē qual^{is} se
nō h̄fet et. et dēt a re naturali p̄z hoc q̄
dēt a composito ex materia et forma.

Tercio dicas q̄ omnis res artificialis
p̄ se ex̄is est res naturalis uel p̄les res na
turales p̄p̄ sumēdo rez naturalē p̄z idu
ctiue qz q̄libet talis h̄z in se prin^{ti} sui mo
tus uel getis inatus igit^{ur} est res nālis uel
plures res nāles. nā p̄z p̄ descriptionez
rei nālis. et aīo p̄z inductiue. dī p̄ se ex̄is
pp̄ p̄tialia l' figuras q̄ nō sūt res nāles p̄p̄
s^z dī res nāl^{is} ut si artificialis sit uel unū si
cut clau^o l' res nāles si sit mltā ut dom^o.
4° dicas q̄ oīs res artificialis p̄manēt nē
ē res naturalis uel res naturales capien
do rem nālez coiter patet qz est uel totale
per se ex̄is et sic est entia naturalia ul' res
naturalis ut dictū ē uel ei^o pars ecn̄lis q̄
titas uel q̄litas et erit res nālis ul' res nā
les coiter dicta. Ad p̄bm d̄z dici q̄ uo
luit q̄ isti termini res naturalis et res arti
ficialis dīnt rōne et nō plus q̄ rō post dice
tur. Et si dicatur tūc artifex nihil age
ret concedere debes q̄ nullum tale uere

res artificialis p̄ se ex̄is

pmanēs facit tñ facit domus uel cultellū
 qz facit q naturalia entia dñt domus et
 cultellus facit et res multas successiuas
 s. mor² domū tñ domificator nō facit qz
 illa q sunt domus nō facit nō enīz seqtur
 fac domū q domū fac pp mutatiōē appel
 latiōis. Ad 2^{am} dubitationē pmo dñ
 q hic phus loquit de re nāli pprie dicta
 tenēdo li inq^m specificatiue ut specificet
 rōnes fm quā entia dñt nālia iuxta q qri
 tur utz celū sit ens naturale ad q dicit ē
 tenēdo q celūz nō hz materiā q si celum
 capiat p solo orbe nō ppe dñ res nālia
 eo q nō pponit ex ptibus diuersaz rōnū
 sz sic ē magis natura sz si capiat p aggre
 gato ex orbe et intelligentijs sic uocat due
 nient res natural^z qz intelligentia se hz per
 modū forme et orbis p modū materie.

Tunc ponit ppōnes natural^z loquē^o
 rñsales ad dubitationē nō oē ens natura
 le hz in se pñ^m actiū sue getis p3 de celo
 q nequit gescere per naturā. 2ª omne
 ens naturale hz in se pñ^m acti^m sui mot²
 localis pbatur qz oē ens naturale aut est
 celeste et si sic hz in se intelligētiaz nō per
 inbessionē. se. l p appropriationē seu coexistē
 tiaz q ē pñ^m sui mot² uel ē elemētale et si
 sic hz in se formā que natural^z motiua ē
 fluz uel deorsū et intellige q celū sic accē
 ptuz dñ hñe in se pñ^m sui mot² nō q ipm
 totū pōt moueri p^a enīz cā ē immobilis et
 intelligē^a fm phm ponit immobilis sz quia
 eius una ps pōt moueri scilicet ipe orbis
 et si dicatur q intelli^a si ē in o. be tē mo
 uet ad motū orbis iuxta illud tertij hui²
 motis nobis mouēt omnia q i nobis sūt
 dicetur q 3^a nō ualet. Et ad phm 3° hui²
 dicit q intelligit q motis nobis mouētur
 oia q in nobis sūt per inbessionē uel tāq
 ptes nfe modo sic nō ē d intelligētia i orbe

Tertia clusio celū nō habz in se pñ^m
 acti^m sue alteratiōis ppe dicte augmēta
 tionis diminutiōis gñonis ul' corruptio
 nis patet primo celi. Quarta clusio
 omne ens naturale citra celū hz in se pñ^m
 sue alteratiōis p3 qz si eēt innaturali^z dis
 posituz ipz reduceret se p suā formā alter
 ens se ad dispōem naturalem remoto im

pedimento sicut aqua calefacta reduz se
 ad si iditatē p suā formā. Et si allē auto
 ritas cōmentatoris in 3^m h² dñtis o^m de
 elemētis in ca. pmo dñ q intelligit q el^m
 ex^{ns} in naturali dispositione non hz i se
 principium actiū alteratiōis remouentis
 ipm a tali dispōe uenienti. Quinta p
 positio omne unum corporeum habet i
 se pñcipium actiūz sue augmētatiōis di
 minutiōis alteratiōis et corruptiōis qz augu
 mētatiōis et dinutiōis p3 p expiētiā quo ad
 qz ē nā hz in se po^{am} negatiuā q p² auget
 et p^{us} dinuit qz sunt ei² opa nāliter se cō
 sequentia q alteratiōis p3 qz dinutiō fieri
 nequit nisi pma alteratiōe. q corruptiōis
 p3 qz ex dinutione disponit unū ad cor
 ruptionē eo q tunc p²tinue p eam dinuit
 buidū radicale quo deficiente deficit ui
 ta. Et si dicat q unū niti² et intendit se sal
 uare q nequit se corrūpere. Rñdet q pri
 mo et pñcipal^z intendit se saluare et pp b
 gñat i se calores et spūs uitaes quib² pōt
 facere opationes uitaes et mediātib² his
 intentis sūt accit unū q n intendit. s. defic
 catio et p²suptio buidi radicalis senectut
 et tandē mors et ita taliū hz in se pñ^m pter
 illoz intentōem. Sexta 3^a oē mixtum
 etherogeneū in dispōne qualitatiua hz in
 se pñ^m sue alteratiōis corruptiue. et p cōs
 corruptionis. p3 qz ptiū dispōnes in tali
 sunt 3rie. iō alterant se corruptiue. Se
 sepma ppō. oē ens naturale ex^{ns} sub or
 be lune hz in se pñ^m passiū sue corruptiō
 nis p3 qz mām ex quib² uñ phm bñ dixit
 se q oē ens nāle hz in se pñ^m actiū innatū.
 i. a natura sui mot². Ad 3^{am} dubita
 tionē dñ q nulla res artificialis hz i se pñ
 cipū actiū sue mutatiōis innatū inq^m ē
 artificialis. p3 qz q hz inq^m est artificial^z
 hoc nō hz a nā et p cōs hoc nō est ei ina
 tum. Et si dicatur q sagitta hz in se a
 cutiem ex rōne artis que pñ^m ē actiū in
 strumental^z ad eius motū eo q iuuat ad
 uelot² diuidendū me^m dñ q supposito q
 ita sit n tñ est hoc pñ^m ei innatum sz p ar
 tem sic. q in ea ferrū et accuties n est pñ
 cipū motus sagite sed alterius. Ex quib²
 sequit q phus uenienter distinguit inter

V
entia naturalia et artificialia ratione quia
licet eadem res sit a natura et ab arte ta-
men est a natura sub ratione qua habet
in se principium innatum actuum sui motus et non
est talis rationem de se ab arte. Ad 4^{am} du-
bitationem dicitur quod duplex est figuratio. scilicet prima et
secundum primum dicitur quantitas et tunc figurata
figura enim primo dicitur quantitate. scilicet dicitur substantia
extensa illa quantitate qualis est figure quantitas
continua fuerit talis figure naturalis et substantia
extensa per eam et etiam quantitas extensa per eandem.

Tunc secundam opinionem ponentem quod extensio
sit res distincta a substantia extensa debet di-
ci quod figura distinguitur a figurato secundo. scilicet
a substantia. patet quia quantitas ab ea distin-
gitur per suppositum et illa est figura ut statim
dicitur ergo etc. Secundo dicitur quod figura
non distinguitur a figurato primo seu a quantitate
et tunc figurata probatur. quia omnibus alijs a quanti-
tate continua exclusio adhuc ipsa manet si
figurata et tunc non esset figurata figura superad-
dita. igitur figura que est ipsamet maior pars
quia quousque omnia alia esset ablata adhuc
quantitas non esset infinita ergo finita. igitur
terminus clausa. igitur figurata. figuratum enim
describitur quod est terminus vel terminus clausus
minor patet de se. Ad quintam dubitationem
principalem dicunt quidam quod in omni motu vel
mutatione rei naturalis forma substantialis est prin-
cipale principium actuum. quod non videtur michi
verum quia sic aqua mouetur naturaliter sursum
cum esset leuificata. quod falsum est et pars contra quia
ille motus foret a principio intrinseco aque. scilicet
a forma eius substantiali. Secundo forma
aque destruit cum est leuificata et remota ab
impedimento ipsius leuitate. igitur a fortiori et
per modum sequelles etiam destruit motum ipsum
consequenter ad leuitatem et si sic non faceret cum
idem enim non corrumpit et generat simile et semel
idem. tertio quod forma aqua dirrigit ab agente
infalibili. hoc autem non dirrigit eam in motus
disconuenientes et corrumpentes quarto quia
aqua leuificata confortat quantitatem remissam
in materia adhuc exstantem et intendit igitur
resistit motui sursum ergo non facit eum. Secundo
dicunt probabiliter quod forma subtilis princi-
paliter agit in operationibus ei conuenienti-
bus. pars prima de motibus rei naturalis cuius

est forma per diffinitionem nature. et non. per principium princi-
paliter actuum motus et quietis conuenientis rei in
qua est. 2° est de motibus transeuntibus
pars quod si asinus generat asinum et ignis ignem non facit
principaliter hoc qualitas ignis vel asini
eo quod est minus nobilis quam forma que generat
dicitur 2° quod forma subtilis non est principium principale
actuum ad motus ei disconuenientes. pars per rationem
superius positam contra precedentem opinionem. Pro
maiori inquisitione huius opinionis est no-
tandum quod duplicia sunt agentia quedam
sunt subordinata et dicuntur quorum po-
terius dependet in esse et agere a priori sic
quod non potest esse aut agere nisi priori coagente

3° aduertendum est quod in hoc est or-
do quod posterior nequit agere nisi omnia priora
coagant loquendo naturaliter. per modum. non. agens
non ut possit agere cum quarto agente posteriori
ori nisi 2° et tertio intermedio. scilicet. Non. non. con-
cederet. Ap. deum agere posse cum asino et
asino generando pullum nisi celo coagente
verum tamen eathegorematicum loquendo
potest dici quod miraculose deus supplere possit
omnium intermediorum agentium uirtutem.
Tunc ut michi quod in generatione ignis ab
igne forma non agit principaliter tanquam agens
subordinatum ratio quod quousque illa forma ignis
non esset adhuc caliditas equaliter ageret
igitur ipsa non est subordinata respectu huius
caliditatis. contra tamen quod si esset subordinata
tunc caliditas dependeret in agere ab ea
et sic non posset agere nisi ea coagente. contra
pars quod si ista caliditas staret in ferro equali-
liter ageret ad generationem ignis. put do-
cet experientia de simili caliditate in fer-
ro et ibi forma ignis non coagetur. ideo nec forma
ferri ut patuit in prime opinionis probatione.
4° ut michi quod celum immediate potest a-
gere cum qualitatibus primis. pars per eos
ubi actiones ille sunt formis substantiali-
bus disconuenientes. Ex quo dicitur ter-
tium quod non est aliqua causa essentialis me-
dia inter qualitates primas et secundas. pars quod
accidit quod aliqua causa media concurrat
in agendo. Ex quo sequitur quarto quod
non magis ordine essentiali forma ignis
agit ad generationem ignis quam caliditas
eius. pars quod sine forma ignis coagente fre-

quenter generatur ignis ut per calefactio-
 nis a radijs luminis ut motu nunq̃ aut gñat
 ignis non coagente caliditate. quito ui-
 detur michi sequi q̃ ignis caliditas ē sub
 ordinata causa-pater quia non potest gñari
 ignis naturalis sine caliditate. Sexto
 uidetur sequi q̃ ad generationem ignis
 caliditas principalius agit q̃ forma sub-
 stantialis alterius ignis. patet ex precedēte
 quia calitas ut causa efficiens subordinata
 est et forma ignis non. Septimo sequi uir-
 q̃ in aliqua actiōe consequēte forme aliq̃
 qualitas principalius agit q̃ ipsa forma p̃
 in gñatione ignis ab igne et calitate exi-
 te in materia in qua generat per precedentē
Octauo dicitur q̃ in omnibus actioni-
bus manētibz in ipsa re naturali conueni-
tibus eidem forma principali agit q̃ aliq̃
 qualitas eius et ob hoc uocat natura. q̃ ē
 principius principale motus eius in quo
 est probatur quia respectu infrigidatiōis
 aque calefacte forma aque est causa sub-
 ordinata-igitur pari ratione ita est in om-
 nibus alijs-consequentia tenet et antecēdēs
 declaratur quia celus non potest eas facē
 sine forma substantiali aque igitur et cō-
 sequentia nota est et alijs p̃ quia cum ibi
 sit fortior caliditas q̃ frigiditas in subō
 non uidetur quomodo celum potest sepa-
 rare caliditatem et generare frigiditatem
 maiorem q̃ est frigiditas medij. ideo fre-
 quenter in medio calido ita fit ut in esta-
 te in aere calido. Et si dicitur q̃ tota fri-
 giditas ante generabatur q̃ forma aque-
 igitur pari rōne nunc posset. Dicitur
 q̃ concessio q̃ ita sit tamen nō hoc modo
 generabatur quomodo hec fit reductio.
 q̃ p̃us generabatur in una parte medij q̃
 in alia parte intensa frigiditas. hic autem
 fit reductio uniformiter per totam aquā
 unde non est credendum q̃ uellis dicere
 formam aque aut aliquam aliam formam
 subālem eē cām subordinatāz sim^r in om-
 ni generatione frigiditatis sed uolo eam
 dicere subordinatā in tali reductiōe seu
 generatione. Sed tūc est principalis Cu-
 bitatio q̃ eō ē ualde dicere formā pn-
 cipalius agere in mām exteriorē q̃ suā

qualitatem quā saluabit. ut ignem q̃ calidi-
 tatem eius. Pro isto p̃nt poni p̃positio-
 nes p̃ma et nona in ordine q̃ ista p̃ncipali-
 tas non attenditur p̃nceps formam respec-
 tu caliditatis eē causam subordinatā. p̃
 ex dictis. decima q̃ forma p̃ncipalius cō-
 seruat qualitates q̃ qualitates eam. p̃ q̃
 forma qualitates reducit ad esse perfectū
 et non econtra. ut aque forma frigiditatem
 reducit aqua calefacta remota a calefaci-
 ente et ex alio. q̃ qualitates non uidemus
 manere in eē p̃fecto nisi forma manente p̃
 p̃fecta. remoto generante qualitatem. forma
 aut p̃fecta manet qualitatibus multū re-
 missis. Undecima q̃ iuxta hāc mentes
 forma dī p̃ncipalior in agende q̃ confer-
 uat qualitates in suo genere p̃fecto et nō
 qualitates eē p̃ncipalior formā. Notan-
 dum est 2° q̃ p̃bās. p̃bat materiam esse
 naturam q̃ illud q̃d manet in transmuta-
 tiōe ante et post et in quo est ipsa mutatiō
 est natura. materia ē huiusmodi g̃ et c. a^r
 p̃ p̃ difficultates nē q̃ hoc est p̃ncipale p̃n-
 cipiu pass uū mutatiōis. b^r a^r q̃ mā sēp
 manet et in ea fit mutatio formaz. Gr̃e
 p̃bat formā esse nām q̃ illud est nā p̃ q̃d
 res naturalis est actu illud q̃ est. sed hoc
 est per formam. igitur forma est natura.
 maior p̃ q̃ res naturalis est actu per na-
 turam. minō p̃ q̃ non dicitur actu caro
 nisi adueniēte forma carnis. aut p̃nte. nec
 actu os nisi p̃nte forma ossis sicut in arti-
 ficialibus nō dī actu lectica. nisi aduenien-
 te aut p̃nte forma actuali lectice. Dic-
 queritur utrum forma est magis natura
 q̃ materia. respondetur q̃ sic ad istuz in-
 tellectum q̃ est perfectior natura q̃ mate-
 ria. 2° q̃ est actus materia solum potētia
 Item dat eē actu mā solum potētia. 3° q̃ est
 p̃n^m actum. et p̃ cōis maiorē h̃z similitudinem
 cū p̃mo ente. g̃ est p̃fectior. Cor^m. corrup-
 tibili^r est aliq̃ in corruptibili p̃fecti^r. segē
 ex rāsiōne Si querat utrū est finite ul
 infinite p̃fectior dicendū est q̃ infinite. q̃
 quoriscunq̃ multiplicaret p̃fectio mē-
 nūq̃ attingeret perfectiōem forme nec na-
 let cōis. igitur est infinite p̃fecta. q̃ a spatio
 ad positiuū cū tali dictione includere ne

gatōem n̄ ualet p̄na sic n̄ se^r incipit eē me-
 lior. g̃ incipit eē bon². Tercio notādū
 est q̃ p̄būs dicit in tractatu 2° mat̄eati
 cā differre a scia nālī qz nālīs diffinit per
 motū r mās. r mathematica nō. qz mathe-
 matica p̄siderat res abstracte a motu r a
 mās. i. p̄siderat res n̄ h̄ndo respectū ad mo-
 tū r mās. iuxta q̃ querit utrū mathema-
 tic² d̄t a p̄bico. 2° incidental² de quo
 est p̄trouersia inter beatū thomā r omen-
 tatorē. utrū scie medie sint magis nālēs q̃
 mathematice. p̄ solutōe. p̄mo nota q̃ scia
 nālīs d̄t scia oīa p̄siderata p̄siderant i or-
 dine ad motū. sed scia mat̄eatica est scia
 p̄siderās q̃titatē n̄ h̄ndo respectū ad mo-
 tū uel mām. Tūc sit p̄ma p̄pō. n̄ oīz ma-
 thematicū differre a nālī. p̄ qz stat q̃ oīs
 mathematic² sit nālīs. ut si oīs sciens ma-
 thematicā. s̄t sciat sciam nālem. 2^a p̄
 positio ē q̃ scia mat̄eatica d̄t a scia nā-
 li se iōa essential². p̄ qz sicut seip̄a intrin-
 sece eēntial² est. ita seip̄a eēntial² ab oīa^a
 d̄t. quocunqz. n. alio circūscripto ab ip̄a
 adhuc a quolz alio differret. Acc obstat
 si dicat ip̄o deo eā d̄t ab alijs cāl². qz cū
 hoc stat ip̄am seip̄a intrinsece r eēntial² ab
 alijs d̄t. Tercia est scia mat̄eatica d̄t
 differre a p̄bica. ad istū intellectū q̃ per
 p̄bicam considerant res in ordine ad mo-
 tum r p̄ mathematicā n̄. unde pōt p̄bari
 unā differri ab alia sic arguendo oīs scia
 considerans res in ordine ad motū d̄t a
 mathematica sed p̄bica p̄siderat res in or-
 dine ad motū i^r rē. Ad 2^{am} dubitatōz
 d̄t p̄ q̃ termi mat̄eatici sunt q̃ sūmūt a
 rebus p̄cise in q̃m sunt q̃re sicut sunt lon-
 gum latū triangulare figuratū s̄pericū re-
 ctū angulare r huiusmōi. r p̄pōes ex his
 termis p̄posite uocant p̄p̄e mathematice
 sic angulus trianguli extrinsec² est equal
 duobus intrinsecis sibi oppositis. 2° d̄t
 q̃ termini nālēs sunt qui significant res
 in ordine ad motū siue mutatōem ut p̄na
 bile corruptibile mixtus elemētātū r h̄i
 r p̄pōes ex illis p̄posite sunt p̄p̄e nālēs
 ut q̃ oīs p̄positū ex mās est corruptibile.

Tercio d̄t q̃ p̄pōes medie sunt q̃ h̄nt
 subm̄ uni² r p̄dicatū alteri² ut sp̄icum est

mobile circulariter Quarto d̄t q̃ p̄n^a ^{pure}
 p̄e mat̄eatica sunt nota ex significatiōe
 terminoz r n̄ p̄ exp̄ientia sicut hoc si ab
 equalib² equalia demas rē. p̄n^a uero pu-
 re nālīs sunt nō p̄ exp̄ientia ut q̃ oīs igit̄
 ē cal² l̄z p̄n^a me^a ēt s̄t nō p̄ exp̄ientiam ut q̃
 oīs radi² uisual² ē rect². Ex q̃ iteri 5^{am}
 q̃ scie medie magis quo ad certitudines
 assimilant nālīb² q̃ mat̄eaticis. p̄z n̄ m-
 certitudo suozum p̄ncipioz ē magis nāl²
 q̃ mat̄eatica qz p̄ exp̄ientiam acquiri-
 tur r n̄ aliter. r sic uerificat op̄inio beati
 thome. Sexto r ultimo d̄t q̃ tales sci-
 entie medie quo ad res r quo ad terminos
 sunt magis mathematice r h̄c fuit mēto
 omentatoris in 2° hui². p̄ban². n. coiter
 p̄clusiones sciay mediarū ex maiore ma-
 thematicā r minore uero p̄ exp̄ientiam
 sicut astronomus celū ē s̄pericū sic argu-
 endo. oīs corpus in cui² medio est punct²
 a quo linee recte ducte ad circūferentiaz
 sunt equales est s̄pericum. celū est huius
 modi g̃ rē. ecce maiore pure mathemati-
 cā r minore nālē que p̄bat² per exp̄ien-
 tiam eo q̃ stelle in oī situ a terra apparēt
 eque magne q̃ nō eēt nisi eque distant
 undique a centro. Quarto est notādū
 q̃ p̄būs in tractatu 3° d̄t quatuor eē ge-
 nera cāp. s. finalis. efficiēs. formalis. r mā-
 lis. r nō plura nec pauciora r p̄bat per in-
 ducōem. qz n̄ repitur aliqua cā. qn sit cā
 aliquo illoz genēz. q̃ sic intelligit. q̃ sūt
 tm̄ quatuor genera oīs cās in q̃m cāe sūt
 signif. cantia. n̄ coincidentia in rōne signifi-
 candi in que ille terminus cā diuidit di-
 uisionibus solitis assignari in assignatōne
 sufficientie cāp. que sic capis. cū oīs cā sit
 ad cui² eē se^r aliū. l. dat rei eē itris. ce. l. ex-
 trinsece. si intrinsece. hoc est 2°. qz ul² ē cā tā
 q̃ ex quo res est. r sic ē mā. uel tāq̃ quo
 res est actu hoc aliquid est in certa sp̄e. r
 sic est forma. si extrinsece hoc ē itēz du².
 qz uel ab initio agit effectiue uel confina-
 tiue ut sit res. r sic ē efficiēs. l. ex p̄t finis
 p̄plet rez. r ē cā final². ul² ei cā dat eē rei ut
 ex quo. r ē mā ul² quo r ē for^a. l. a quo
 r ē efficiēs. ul² ut p̄pter qd ē res. r ē finis
 p̄ma dat subiuc. sc̄da actualit². 3ª dat effe-

imediata-mediata dñ tripliciter uno mō
 qz nō est sil' p contactū-leu idistantiā cuz
 pa°. 2° qz est de se indeteriata z deteria
 tur p aliam-z bis duobus mōis ce"m dñcē
 cā mediata effectus qui fit apud nos.
 Tercie mō qz nō attingit usqz ad signatū
 effectū sua uirtute. sed mouet unū z illud
 unū mouet in uirtute sua ultra. quō pater
 dñ cā filij. qz mouet ad generatōez semis
 quod ultra agit uirtutem pñs nihil plus
 agente pñe. generando filium. Et hoc mō
 cā occasionalis dñ cā. contrarijs modis
 dñ imediata. uel qz sil' est cum passō per
 contactum uel idistantiam. 2° qz ē ad effe
 ctum illum deteriata. z tertio qz agit ad
 effectū ppa uirtute quō celum dicitur cā
 imediata boz que fiunt iserius qz agit ea
 ppa uirtute. Quinta diuifio. aliq est cā
 efficiens positiua. s. q̄ positiue agit. ut sint
 res pductiue uel conseruatiue. alia dñ p
 uatiua. s. que nō agit ut sit res. sed si oppo
 sito mō se hēret eēt cā oppositi. ut absen
 tia naute submersionis nauis interpositō
 terre eclipsis lune. unū ualde dñ longe cau
 sa efficiens z large. Sexta diuifio. aliq
 est causa actualis z dicitur causa actu o
 perans. alia est potentialis z dicitur cau
 sa disposita ad hoc q̄ possit agere licet
 non agat. Exemplum pmi ut domificatoz
 dicitur causa domus. Exemplum secūdi
 ut domificans dicitur causa eiusdem ef
 ficiens. Ad secundā dicitur q̄ duplex
 est finis. s. finis. gratia cuius seu pmaris
 intentione dictus. z est. quē preexistit o
 perationi. z gratia cuius fit tota operatō
 ac cuius intentio dirigit operens in ope
 rando. z de hoc fine dicitur q̄ ē causa cā
 rum ultimum z optimum. qz gratia eius
 fiunt omnia alia. z nihil p̄hibet hunc fi
 nem esse idem cum agente diuersimode.
 ut deus est causa agens inquantū omnia
 a° conseruat. z est causa finalis inquan
 tum illa pma intentione conseruat p̄p̄
 seipsum. aliud est finis quo. seu secunda
 ria intentione dictus. z est finis qui pdu
 citur per operationem. de quo dicitur q̄
 est etiam causa. quia coīter respondet ad
 questionem querentem propter quid fit

res-ut propter quid ambulat eger ppter
sanitatē cōter rīdetur/pnitiōi enī esset
recedē a cōi mō loquēdi-7 coīf dī q di
cēdo finis qē cā li finis āpliat ad futura

Nō enī sequit̃ q finis sit sed sufficit
q erit effect⁹ enī qui pducit nō solum
ē ppter hec que sūt sed ppter aliqua q
erūt-ut ppter finē-7 finis ille frequenter
coīcidit cā for⁹. l3 sit hoc alio mō. Ad
tertiā dicit̃ pmo q cuiuslibz rei nālis p
prie dicte sūt quatuor cāe due intrinsece-
mā 7 for⁹ 7 due extrinsece-7 efficiēs 7 finis
scđo q alicui⁹ rei nālis large dicte nulla
est cā-p3 de deo tertio q cuiuslibz rei nā
lis large in spera gñabiliū sūt tres cause
sic large acceptē qz ipius materia est cā
pseruās finis 7 for⁹-7 ens forme-ē causa
mālis-7 efficiēs 7 finis q̃rto q nō cuiuslibz
rei sic dicte sūt q̃tuor cāe p3 de for⁹ cui⁹
nō est causa formal' sicut albedinis nulla
est cā formal'. Ad q̃rtā dicit̃ q p̃būs ī
līra ponit-pprietates causaz-7 q eiusdez
rei sūt plures cāe p se p3 ex iā dictis. scđo
q cāe sī sibi ad inuicē cāe l3 diuersimōe
patet quia efficiēs est cā pductiua finis-7
finis est cā final' efficiētis 7 sī l3 est in cāis
intrinsecis. mā n. est cā subiectiua forme
7 forma est cā pfectiua subiecti seu actua
tiua materie-nec est inconueniens. sic idē
respectu eiusdem ē p̃us 7 posteri⁹ diuer
simode trī. Tertio q idē al2 7 al2 se ha
bens est cā contrariōz ut inuiz tempera
te sūptum est causa boni habitus-7 excē
siue est cā mali habitus. Quinto notā
dum est q fortuna sic diffinitur tractatu
quarto secundi-est cā per accidens extra
semper 7 frequenter in agente a pposito
7 eoz que ppter hoc sunt-7 hoc intelli
gitur sic-fortuna est cā alicuius effect⁹ quē
pducit pter intentionē eueniens extra sē
per 7 frequenter in agente opposito-ī. in
agente ex electione seu deliberatiōem hñ
te 7 ex nō eoz que ppter hoc sunt-ī. ex nō
nōbilis bonitatis uel malitie. uñ hec cau
sa dī per se respectu effectus quem intē
dit 7 per accēs respectu effect⁹ quē nō intē
dit agens a pposito ē agens deliberatiuū
effectus ppter hoc dī notabilis bonitatis uel

malitie-eo q agens deliberatū si eum p
sciisset pp ipm al2 7 al2 egisset-effect⁹ uō
nō pp hoc dī q nō est notabilis bonitatis
uel malitie-7 uocat a cōmentatore 2° īf i
us otiosus effectus fortuitus dī effectus
per accēs extra sēp 7 frequenter in agē
tibus a pposito 7 eoz que sunt pp hoc.
Et exponit pportional2 sicut diffini⁹ for
me-nisi q d3 dici effectus per accēs-ī. ef
fectus pter intentionē agentis particulaz
ipm pncipaliter pducētis eueniens. Ca
sus sic describitur capi⁹ casum cōter-est
cā p accēs effectus euenientis extra sēp
7 frequenter eoz que sunt propter hoc-
7 sic est superius ad fortunam-strictē sic
describitur est cā per accēs effectus ex
tra sēp 7 frequenter euenientis in agē
tibus sine pposito 7 eoz que sunt ppter
hoc 7 sic ex opposito describitur casus
contra fortunā. Effectus cāualis cōter
sic describitur est effectus per accidens
extra sēp 7 frequenter eorum que sē
ppter hoc 7 sic est superius ad effectum
fortuitum-strictē capi⁹ addatur diffi
ni p̃dicte in agentib⁹ sine pposito. Que
ritur hic utrum aliquid sit a fortuna. 2°
utrum casus et fortuna sunt cause agētes
tertio utrum reperiuntur in contingentib⁹
bus ad utrūlibet casus 7 fortuna. Ad
p̃mam respondetur q sic. p̃batur cōmu
ni loquutione hominum dicentium de ef
fectu raro 7 p̃ter intentionem hominis
agentis eueniente si sit notabilis bonita
tis uel malitie quod sit a fortuna. 7 q ali
quis ē eufortunatus 7 alius ifortunat⁹
Ex quo sequitur fortunā esse causam qz
cum a fortuna dicitur aliquid fieri 7 a b
notat causas-oportet q fortuna sit causa.

Secundo dicitur q effect⁹ non dicit̃
fortuitus quia r̃azo euenit in tempore qz
sic *conclusiones* magne plāz dicerentur *ex intentione*
fortuite scđo nec dicit̃ fortuit⁹ eo q cue
nit pter intentiōz-quia omnis qui euenit
euenit cū intentiōe p̃mi agētis nichil enī
sit nisi ipm p̃ma cā uelit fieri. Tertio
nō dicit̃ fortuit⁹ eo q r̃azo euenit in ordi
ne ad omnes suas causas nā omnis effec
tus mūdi eueniēs sēp eueniret ī ordine

ad omnes suas causas oibus enī causis
 exiitibus eisdē effect⁹ eēt idē. Quarto
 dicit⁹ q⁹ effect⁹ dicit⁹ fortuit⁹ eo q⁹ ē effec-
 tus nōbilis bonitatis uel malitie extra
 sepe^r & frequēter eueniēs in ordine ad uo-
 luntatē huānam. ipm p^oiculariter & p^onci-
 paliter p^oducēte p^oter ipius intentiōis p^oz
 ex cōi locutiōe. dicit⁹ enī hō fortuāt⁹ si p^ol
 intentiōis. effect⁹ talis sibi p^otingat natus
 soluz per tales opationes euenire extra
 sepe^r & frequēter. ut si quis uellet fodere
 terrā & inueniat aux⁹. Pro secunda du-
 bitatione est notandum q⁹ fortuna uel ali⁹ m^o
 nō est in re q⁹ intellectus humanus in q⁹
 tū ipē p^oducit aliquem effectū notabilis
 bonitatis uel malitie extra semp^o l^o frequē-
 ter & p^oter illius intentionē. Casus uero di-
 citur natura inquantū sic p^oducit effectus
 notabilis bonitatis ul^o malitie. ex quo ap-
 paret q⁹ casus est natura & intellectus est
 fortūa. Quo p^omisso p^oz q⁹ casus & fortuna
 possunt eē cause materiales & formales fi-
 nales & efficiētes. a³ p^om^o q⁹ intellect⁹ & na-
 tura sunt cause materiales cognitionum
 eis inherētiū in quibusdam ut anima
 bonis cognitionis sensitīue. & aīa intellec-
 tīua sue scīe. 2° p^oz q⁹ intellectus & natura
 sunt finis oīum alioz ordinator in ea tan-
 q⁹ in finē. Et tertiū notū est q⁹ intellect⁹
 est cā formalis hominis & nā rei naturalis
 ex quo sequitur. 4° q⁹ sunt cause agentel
 forme. n. est agere. 2° d^o q⁹ inquantum sūt
 casus & fortuna solum sunt cause agentel
 p^obatur q⁹ dicuntur casus & fortuna re
 spectu effectū fortuitoꝝ. & illorum sunt
 cause agentes q⁹ tē. maior nota est. minor
 declaratur de fortuna. p^omo q⁹ d^o q⁹ effe-
 ctus fortuitus sit a fortuna. a. aut⁹ b^onotat
 eām agentem. non. n. dicimus q⁹ in fortūa
 tanq⁹ in materia uel q⁹ fortuna sit eius cā
 formalis seu ēt q⁹ sit eius cā finalis cum
 effectus fortuitus frequēter est discon-
 ueniens forme a qua fit. puta hominis in-
 tellectui. 3° q⁹ si a fortuna fiat inuen^o
 thesauri huius inuentionis intellectus nō
 est forma nec materia cum fiat a fortuna
 non autem sit a sua forma uel a sua mate-
 ria. nihil enī sit a forma ul^o a materia sui

fieret enim a seipso. nec ēt est cā finalis ei⁹
 eo q⁹ illa inuentio inquantū est effect⁹ for-
 tuitus anteq⁹ eueniat in nullū finē ordina-
 tur ab intellectu. non. n. p^oscit intellect⁹ cā
 debere inuenire nec eaz intendit. q⁹ cū ei⁹
 fortuna sit cā o³ q⁹ sit eius cā efficiens. &
 hoc rōnabil⁹. q⁹ facit eam. intendebat. n.
 intellectus unū facit q⁹ faciendo p^oduxit
 ad. s. effectum fortuitus. Ad tertiam d^o
 q⁹ casus & fortuna reperiuntur in contin-
 gentibus ad utrūlibet. p^obatur autorizate
 Aui. ita dicentis. 2° quia diffinitio effe-
 ctus fortuiti effectibus contingentib⁹ ad
 utrūlibet conuenit. sunt. n. effectus p^o ac-
 cidens q⁹ p^oter intentionem particularis
 agentis frequēter eueniunt. & extra sem-
 per & frequēter. alias nō esset ad utrū-
 libet. & sic de alijs. Verum tū magis dici-
 tur fortuna esse circa contingentia in pau-
 tioribus eo q⁹ rōne illorum ceteris parib⁹
 bus magis d^o q⁹ fortunari q⁹ si ad utrū-
 libet eueniret. Sed in contrarium est au-
 toritas cōmentatoris 2° huius. Auicēnā
 i^ophantis. & rō sua est q⁹ nulla cā agens ē
 ad utrūlibet. modo cāe & forme sunt cāe
 agentes q⁹ tē. maior p^oz q⁹ ad utrūlibet a-
 gere est rōne indeterminationis. mō cau-
 se agentes nō sunt indeterminate. Con-
 firmatur q⁹ si cā agens esset indeterminata
 non plus produceret unum opposito-
 rum q⁹ alterum. uel igit⁹ p^oduceret ambo
 q⁹ est impo^ole uel neutrum. & bētur p^oposi-
 tum. q⁹ cā p^oducens non est cā indetermi-
 nata. 3° ad utrūlibet est te sedere & tū
 nullus dicit q⁹ a casu uel fortuna sedere.

Ad ista p^omo de autoritate commenta-
 toris dicitur q⁹ fuit illius opinionis. nec
 creditur ei in hoc nisi inquantū rō sua p^o-
 cederet spāliter contra Auicēnam qui fu-
 it tantus aut maior clicus sicut uel q⁹ ipē
 nec aliquod argumentum astingit ad su-
 am opinionem nisi inquantum crederet
 uera. ubi. n. falsum dixisset non loquutus
 fuisset ut expertus in sua scīa. nec est au-
 toritas contra ueritatem qualiscunq⁹

Ad suam rōnem d^o q⁹ cā agens parti-
 cularis est sepe ad utrūlibet. frequēter. n.
 dicimus hominem se fortune exponere

ut ad duellū nocentem eque fortis sibi. et ad pbatōem dī q̄ lī cā agens sit sp̄ dter minata respectu effectus quē intendit. tñ frequenter respectu effectus contingētis sū cum intento uel pter intentum est ide terminata. ut taxillans determinauit uoluntatē ad lucrari et non ad pdere qd tñ i ludo tali ad utrūlibet contigit. Ad cō firmatōem dī q̄ q̄m est ex cā particulari agente effectus ad utrūlibet nō pducere tur magis q̄ eius oppositum sed pp con cursum cāp agentium superiorū et ēt cā rum materialium dispositarum plus pro pductione unius alterius pducit una pl nō alia. Aliā soluit Aui. q̄ in ordine ad potentiaz appetitiuā indeteriatā ad sede re et ad nō sedere ad utrūlibet est sedē et respectu ei⁹ dī sedere a fortuna uel a ca su. sed in ordine ad cām intendētem sede re est effectus ut i pluribus. et iō nō coiter dī a casu qz non est respectu eius a casu. nec est inconueniens q̄ idem sit ut in plu ribus respectu unius et ad utrūlibet re spectu alterius uelut in pautioribus.

Notandū est sexto q̄ casus et automa tū idem sunt. unū q̄ dī casus apud latīos apud grecos automatū appellatur. et est automatū idem q̄ p se et frustra. Item de scribitur frustra in līa q̄ est operatō nō attingens finem pp quez fiebat. quē nata erat attingere. Item est eufortunium eue tus magni boni aut euasio magni mali q̄ erat ppe. Infortunium euentus ē magni mali uel non euentus magni boni q̄ erat ppe. Notandū est 7° q̄ phīs pbat in tractatu quinto. ad phīs naturalē specta re pbat conclusiones suas per oīa gene ra cāp. pbat sic. scīa pncipaliter consi derans mouentia mota dī pcedere per oīa genera cāp. sed phīs naturalis consi derat mobilia mota igit̄ et. maior pz. ga considerans mouentia mota hīz considēa re. unū mouent quo ad efficientē. pp quid mouentur quo ad finalem quid per mo tum acquirūt quo ad formalē. et i quo ac quiritur quo ad materiales cās et nō sunt plura genera cārum. minor patet de se.

Quinto phīs dicit q̄ mouentia nō mo

ta nō ampli⁹ phice sunt considerationis. et pōt sic exponi q̄ illa nō sunt phice consi derationis amplius. i. ulterius q̄ inquan tum mouent. phica. n. mouentia mota cō siderant inquantū mouent et mouentur mouentia aut non mota non consideraūt ulterius q̄ mouent. Notandum est 8° q̄ phīs in sexto tractatu pbat q̄ natura agit ppter finem. pbat sic. oē illud qd p determinata media certum finem attingit agit ppter illum. natura per determīa ta media certum finem attingit igitur agit ppter illum. maior nota est. et minor pz i pductione fructuum in arboribus in ge neratione folioz p̄undinis. in generatio ne ignis per alterationem. in omnibus. n. uidemus naturam per conuenientia me dia pcedere ad finem. ac si finem cognos ceret quem pducit. et pz ex. 22°. metha fische q̄ regitur agente infallibili. f. pma cāp. hec autem dirrigit in finem. Et teriō qz agit ppter effimilare sibi passum. et 4° quia inconueniens esset dicere q̄ talem finem qualem attingit attingeret ppter intentōem cum nō possit tūc assignari rō quare frequenter semper attingit silez si nem. hic queri solet utrū nā pducens mō strum intendit monstrum. 2° utrū necessi tas in rebus nālibus pueniat ex pte finis uel ex parte materie. p pma est aduertē dum q̄ monstrū dicitur effectus pueniēti cū dispōnibus sibi disconuenientibus ut si homo pducitur cum sex digitis in ma nu. 3° q̄ hoc uerbū intendo et alia q̄ actū aīe interiorē ipozant faciunt teriōs sequentes se. quos regunt et in quos tran sit suus actus appellare rōnem suam fm quam talis terminus suum significatus si gnicat ut intendo lucrū. i. intendo rem quō est lucrum fm rōnem fm quaz ē lu crum. 3° q̄ monstruositas est illa dispo sitio disconueniens. pz qz ea exclusa cel saret monstruositas. Per hoc dicitur ad p̄mū quesitorum q̄ monstrū natura i tēdit patet quia hominē pductū natura i tendit qui est monstrū cū. n. pducit con ūat et nutrit. 2° dicitur q̄ natura non intendit monstrū. pz per 2° pmissorum.

ista tñ ualet sicut illa natura intendit rez
que ē monstꝛ sub rōne monstruositatis
et hoc ē falsū quia se intēderet sub rōe mō
struositatis tūc intēderet sub rōe defecti
qđ nullus phīs cederet eo qđ nā recta
ab agēte in falibili nūq̃ intēdit defectus
sic deus nūq̃ uult malū nec intēdit malū
tertio dicī qđ mōstruositatē. s. sextū digi
tum nā intēdit p₃ quia est quedā entitas
mō omnē entitatē nā intēdit et p₃ sic pma

Quarto dicī tanq̃ p̃babile qđ nā in
tendit sex digitos in una manu. p₃ hoc qđ
hoc intendē nō includit rōnez defecti leu
mali. unī nā facit et sustinet sex digitos. In
una manu et nō est dicēdus qđ pma nā na
turans oīa hoc facit nesciens aut nō uolēs
ymo cederē qđ sex digitos in una manu
in q̃ sūt sex digiti nā intēdit. hoc autē ē
quedā perfectio uniuersi cum ipsum ex
rerum diuersitate pucrius depictum sit
q̃ rerum totali uniformitate. Ad 2^{am}
diuisionem primo dicī qđ ipsa intelligit
de necessitate conditionata sicut uidelicet
cum necesse sit graue non prohibitum
existens sursum descendere. utrum neces
se sit solum fieri propter dispositionem
materie uel potius propter finem necesse
est sic fieri. Ad quod dicitur pmo qđ ne
cessitas rerum et dispositionum naturali
um dependet et puenit a primo agente. s.
domino deo. patet quia oīa que sunt ab
eo depēdēt sic p₃ p^o celi et i². metaphisice
2° dī qđ necessitas in dispōnibus nālīb²
rez inferiorū dependet a celo qđ tota uir
tus inferioris mundi gubernat a celo p
mo methauroz. unī diuersitas tēpoz ine
qualitas dierum et noctiū. generatio her
barum et floz corruptioqz eorūdem sine
dubio puenit a celo. nō sic tñ intelligatur
qđ uelim dicē qđ dispōes nāles nequeunt
fieri nisi mediante celo. hoc. n. nō est uerū
qđ deus pōt miraculose pducere sine ce
lo. sed intelligo qđ loquendo nālī aut f₃ le
gē currentē sine miraculo. si debēt dispō
nes nāles fieri hic inferius ipse fient a ce
lo. 3° dī qđ ēt dispō s rez nālīum depen
dent et pueniunt ab agentibus inferiori
bus sic qđ sine miraculo nō possent fieri si

ne eis. p₃ qđ nūq̃ generaretur asinus uel e
quus sine agentibus in inferioribus. Ex
gb² 4° se^o qđ tota necessitas dispōis re
rū nālīū dependet ab agentibus. p₃ ex p
ozibus. Quinto dī fm legē nē in reb²
nālīb² mā et dispōes tenēt se ex pte e²
sunt simp^r necessarie. p₃ qđ nō pōt gñari e
quus aut aliquid inferius nisi ex mā.

Sexto qđ tota necessitas in opibus natu
re dpendet ex mā sic qđ nequit eē sine ea
p₃ ex pcedenti. Septimo dī qđ tota ne
cessitas dependet ex fine gñā cui² p₃ qđ d
pendet ex agentibus ut p₃ in 4° p̃mis p
pōnibus. diuersitatis. n. et oīa dispō hic i
ferius sit ab ipīs agentib². igit a fine gñā
cui². 13^a qđ idē est agens et finis gñā cuius
qđlibet. n. agens agit gñā sui. s. ut ipm assi
miletur deo in q̃ est ei pōtē. iō p^m agens
est finis gñā cui² oīa agūt. ipm. n. est illud
coe bonū gñā cui² oīa huīlīora sunt p̃ter
et excellētia. sicut dī sup pmo ethicorum
et hoc dicit cōmentator inde subā ozib².
qđ finis significat agens significatione ne
cessaria. Octauo dī qđ necessitas in re
bus nālīb² magis dependet a fine gñā
cuius qđ a mā. p₃ qđ finis gñā cuius est cā
mē et nō est econtra. mā. n. in esse et i dispō
nibus suis dependet a fine gratia cuius.
et pp ipsum est. est enim pp deum et pp a
lias causas agentes que sunt finis gratia
cuius. Nono dī qđ ppe necessitas rez
naturalium nō dependet a fine quo. p₃ qđ
forte finis quo est ipōis ut medicus qñ
qđ agit ppter sanitatem et forte ipōis est
sine miraculo illam sanitatem produci.
Inconueniens autem esset dicere qđ ab a
liquo impossibili dispositiones materie
uel actiones dependerent in esse. Deci
mo potest dici qđ sicut finis quo est im
prie causa et large causa. sic v₃ qđ si esset
non ageretur ppter euz sic improprie po
test dici qđ necessitas rerum naturalium
dependet a fine quo sic uidelicet qđ nisi
attenderetur talis finis materia non sic
disponeretur. et ad eundem intellectum
uidetur p̃ba uoluisse qđ finis quo est cā
necessitatis materie quia materia non es
set necessaria nisi agens uellet talem si

nez quo. et hec de 2^a dubitatione et per hunc
de toto 2° libro philosophie et sic de ipso feliciter
explicit utile et pendium ad laudem dei.

Consequenter sequitur tertius liber
in quo philosophus determinat de passio-
ne in 2° intrinsecis rebus naturalibus. scilicet de
motu et infinito et sic hoc continet duos tra-
ctatus primum est de motu 2° est de infinito. Est
primo notandum quod philosophus dicit in ista tota esse spiritus
motus quot sunt spiritus entis. et intelligit sic quod
tot sunt spiritus specialissime entiales. significa-
tes res ad quas est motus quot sunt spiritus
huius termini motus per quod spiritus motus diuer-
sificantur per spiritus rebus ad quas vadit motus
ut penes albedinem sunt albatie et ita in alijs
denominat enim motus a tercio suo ad quem

Sic dicitur quod non est motus propter quatuor
primitivas. scilicet propter substantiam. qualitate. quantitate
et ubi. probatur quod motus non est propter tertium
ad quem est motus. scilicet solum sunt quatuor ter-
mini ad quos vadit motus. scilicet termini illo-
rum prout igitur et maior nota est. quia omnis mo-
tus est ad aliquem terminum. et minor per quod
omnis saltem acquisitivus est aut ad substantiam
aut ad qualitates aut ad quantitates. aut ad
ubi. sicut per inductionem. Item dicitur quod ad
naturalem philosophum spectat considerare de motu
probatur. quod ad eundem ad quem spectat conside-
rare de natura. spectat considerare de motu. sed
ad naturalem philosophum. spectat considerare de natura
ab ea enim habet nomen. igitur et de motu
maior patet quod ignorato motu ignoratur
natura.

Hic queri solus utrum ignorato motu
necesse est ignorare naturam. quod philosophus in 1° uelle
ratio et spatium circa motum alterationis. utrum
ad alterationem proprie dictam requiritur aliquis
fluxus distinctus ab alterabili. et a qualita-
te secundum quam est alteratio. Tertio utrumque
litas que acquiritur in alteratione per se. et pro-
prie dicta acquiritur tota simul nisi per partem
post partem. Quarto utrum in alteratione
proprie dicta. per qualitatis quam philosophus accipit
manet cum parte qualitatis quam proprius acqui-
ritur. Et quinto quia alteratio proprie dicta
non fore inter qualitates contrarias uel me-
dias sicut per definitionem alterationis
queritur utrum contraria possint se contrariari
in eodem subiecto. Ad primam dicitur quod hec dictio

ignoro includit negationem negantes termi-
num in quem transit actus uerbi. ut igno-
ro motum id est non cognosco motum. Ex
quo sequitur hanc esse impossibilem igno-
ratur motus. quod infert illam non cogno-
scitur motus que est impossibilis. propter
cognitiones diuinas de necessitate omnia
cognoscentem. Secundo sequitur quod ad il-
lam ignoratur motus. sequitur quodlibet
aliud. patet quia animus est simpliciter impossi-
bile per precedentem. Tertio sequitur quod
secundum hanc mentem hoc est necessaria et necessaria si
ignoratur motus ignoratur natura patet per
precedentem. quia cum antecedens sit impossi-
sibile ad ipsum quodlibet sequitur. scilicet istud
est preter intentionem philosophi. quia non lo-
quitur de cognitione dei. et ideo aliter dicitur
quod philosophus uoluit intelligere. quod ly ignorato
motu exponatur sic si aliquis ignorat mo-
tum. et secundum hoc tria dicuntur. primum
quia hec est falsa si aliquis ignorat motum
necesse est ipsum ignorare naturam. patet quod
quodcumque omnis homo ignoret motum adhuc
contingens est et non necessarium ignorare
naturam. 2° quod cognitione actuali stat
aliquis hominem naturam cognoscere. et omnem
motum qui est accidens ignorare. cognitione
actuali. patet quod si aliquis fortiter attenderet ad
conceptum subiecti talis naturam cognosceret
et tamen omnes motum qui est accidens ignoraret. eo
quod actualiter non attendit nisi ad 2um subiectum
et ideo non reputat accidentia. Tertio dicitur quod 1^a co-
ditionalis est necessaria. si aliquis ignorat mo-
tum. talis ignorat naturam. et hanc uoluit philosophus
propter quod ille tertius natura supponit per maiorem et fortiter
in quantum talia sunt principia accidentis motus. *Archimedes*
uel passiva ut dictum est in primo notabili
secundi. Item dictum est in nono
notabili eiusdem. quod uerba significantia
actum anime interiorum. faciunt terminum se-
quentem se appellare suam rationem. et sic
sensus eius. ignorat motum est ille. igno-
rat rem que est motus secundum conceptum seu
re secundum quam dicitur motus. et quicunque ignorat
sic motum ignorat rem que est natura se-
cundum conceptum secundum quem dicitur natura
per quod natura significat materiam et formas.
connotando quod sunt principia motus ut dicitur.

est-ergo in conceptu nō intelligit conceptus
motus igit si aliquis cognoscit naturā s^m
3^m nature talis cognoscit motū ergo ex
opposito qui nō cognoscit motum-nō co
gnoscit naturā/q^d necessaria ē p^oditional
si aliquis ignorat motū talis ignorat nāz
tamē non intelligas q^d si aliquis ignorat
diffinitioz motus q^d talis etiā ignorat diffi
nitionez nē nō enī ē hoc uerū q^d appellatō
rōnis-non dicit respectu diffinitiois-sed
dicit respectu conceptus-secūduz quē termi
nus suū significat significatū ideo necesse
est nō hātem conceptū-motus nō habē concep
tum nē eo q^d in conceptu nē includit concep
tus motus. Ad secūdā dicit q^d in altera
tione p^oprie dicta-nō est ponēdus-fluxus
distinctus a q^olitate-secūduz quē est al^oatio
quia q^olitas-que successiue acquiri^r ē met
alteratio-igit frustra ponere^r un^o ali^o flu
xus p^osequētia tenet-quia si ipa sit altera
tō omīa p^ont saluari sine fluxu supaddito
et per p^osequēs frustra ponere^r talis fluxus
an^ocedens p^oz-quia qualitas que acquiri^r
est actus alterabilis et per ipam-alterabile
actual^o-in^oq^o est alterabile-quia in^oq^o est
in p^otinua tendētia ad terminū illi^o q^olitas

Secūdo si sit ibi fluxus ponend^o a q^olitate
distinctus-pono q^d deus eū auferat-manēre
in subiecto-p^otinua-successiua p^oductione
albedinis ul^o post dealbat et si sic dealba
tur sine fluxu distincto a q^olitate-igit sup
fluit fluxus talis uel nō dealbat et hoc ē
impossibile-quia p^opter p^otinuā p^oductioz
albedis p^otinue fit magis albū et ip^olicat
q^d fiat magis albū et nō dealbat q^d autē
deus talē fluxus seq^ostrare possit-p^oz q^d p
eos-ipse distinguit a qualitate q^d successiue
acquiri^r-stat q^d manēte p^oductioe i^o successi
ua-ille fluxus nō fit p^o p^o salte^r p^onam

Tertio q^d talis fluxus-tp^o alteratiois
essz-uel igit g^onat^o alio fluxu-a-erit p^oces
sus i^o i^o uel g^onat^o seipso-et pari rōe d^ofec
hoc ē q^olitate-q^d successiue p^oducit q^d ipa
g^onat^o fluxu q^d ē ipamet-et nō fluxu supad
dito-quarto q^d ponētes talez fluxum-di
cunt ipm radicari in q^olitate-q^d p^oducit-ē
sic ē posterior illa qualitate-sicut accidēt
suo s^ogo-et est prior illa-q^d p^obatur quia

est-uia in illaz qualitatē tanq^o i terminum
modo uia est prior termino-et sic ille flu
xus essz prior qualitate q^d acquiri^r-et po
sterior eadē q^d est impossibile. Quinto
q^d q^olitas que acquiritur est uere acquisitio
partis post p^otes p^ofectionis illius ad quē
tendit motus-igitur ipa ē uere motus p^o
diffinitionē motus p^omentatoris in isto 3°
ergo supflue poneretur alius motus-an^o
ē satis notus-qualitas enim q^d successiue
acquiritur est sua acquisitio Cor^o una
et eadē res ē prius successiue et post per
manens-patet q^d qualitas s^m quaz est al
teratio ē res successiua tu^oz acquiri^r-cum
tunc sit motus alteratiois-et postq^o ē acq
sita ē res permanens-iudicatur contra cō
clusionē q^d p^omentator distinguit dupli
cem motū-unū p^o formaz fluentem et aliū
p^o fluxu forme. Item q^d motus capi^r
pro p^ofectione ad quam uadit motus-et p^o
uia ad illā p^ofectionem. Respondet q^d
p^omentator exponit seipm dicit-n^o q^d acce
ptio motus pro forma fluēte ē uerior.
Iz alia sit cōior-ē uidet uoluisse-q^d lz tp^o
quo comētatus fuit libros p^obi-erat cōis
oppinio ponēs fluxū-et uiaz in formaz-i al
teratioe-distingui a forma-tamē acceptio
motus pro forma est uerior-et sic u^o oppo
situm cōis oppinionis tūc ex^ontis ponēt
fluxum distinctū uoluisse. Pro tertia
dubitatioe-notandū est-q^d qualitas dupl^o
est diuisibilis-uno mō diuisione ex^ontis
sui s^m s^m-in p^otes situal^o extra iuicē ex^ontes
et hoc mō quere utru^oz qualitas acquirat^o
tō simul-est querē-ut^o s^m s^m se totum
simul-et semel alteratur-sic q^d non p^ous p^oz
unam p^otem q^d s^m aliā-sic enī q^olitas extē
siue acquirere^r tota simul-et quia de isto
modo nō est ad p^ons-ideo breuē me expe
dio de eo per duas p^oponēs. Prima est q^d
ubi alteratio fit solū ab agente extrinse
co alterate alterabili-alteratio fit prius
in una parte subiecti q^d in alia remo
tiori ab agente-patet q^d tale alterans alte
rat per tactū-et per cōis p^o parte p^opin
quiorē sibi primit^o incipit alterare q^d il
lax p^omitus tringet-et si alleget autoritas
p^obi in 3^orium i libro de s^osu et sensato-ubi

ut uelē q̄ dīa est in motu alteratiōis ⁊ lo-
cali. q̄ alterabile frequēter totū sit alte-
ratur ita q̄ nō p̄s in una parte q̄ in alia
secus ē de me^o motus localis nō enim sit
unq̄ simul motus p̄ omnes partes medij

Respōdetur q̄ p̄s uoluit q̄ inq̄tuz
ē ex parte ipsius alterantis fm̄ se conside-
rati. nō repugnat q̄ alterabile totū simul
alteretur si enī ad ymaginationē aliq̄
alteratū. fieret subito simul. p̄pinq̄ ad
alterandū. per totā ipsius alterabilis pro-
funditatez. ipsum subito totū alterabile
simul incipet alterare. sed q̄ nō potest in-
cipere alterare nisi per approximationē
debitā. que sit successiue. nec ē ip̄um
prius alterare p̄tez. p̄pinq̄uozem sibi. q̄
partē distatiōē. **Z^a** p̄positio ē q̄ ubi
alteratio sit ab intrinseco effectiue. sicut
i infrigidatiōe aque calefacie. p̄babile ē
dīe. q̄ totū alterabile simul incipit alte-
rari ut tota aqua sit infridari. p̄ q̄ talis
alteratio sit ab agente intrinseco. q̄ oībus
p̄tib⁹ alterabilis ē eque approximatū
ergo eā cito oēs incipiūt alterare. **S³**
p̄tra forte dīe. q̄ forma aque p̄s incipit
alterare aquā calefactā. in p̄te q̄ pri⁹ suffi-
cient^r remouet a calefaciente. ⁊ sic cū non
possit omnes eque cito remoueri ab agen-
te. uel alio calefaciente. non poterūt omēs
eque cito incipere infridari. **R**ūdebit^r
q̄ ē aliquo t̄p̄ post remotionē aque cale-
facie ab extrinseco nūduz forma aque re-
duxit. nec reducē sufficit aquā ad frigidi-
tatez. ymo nec incipit infridare. rō ignis ca-
lefacit aquā sp̄b⁹ calitatis. nāliter ḡnatis
calitat^r sic uidebit^r in 2° de aīa q̄ sp̄s ad-
huc remota aqua ab igne manēt in aqua
⁊ q̄diu ille sūt. nō sufficit forma aque ge-
nerare frigiditātē. ⁊ cū tales cessant ibi ē
forma aque simul per totū incipit ḡnare
frigiditatez. Sed adhuc replicabitur
q̄ tales sp̄s nō i oībus p̄tibus siml^r ces-
sant esse. dicī q̄ probabile ē q̄ sic. quia
in aqua buliente p̄ mixtionez continuā
p̄tium aque inuicē tales sp̄s p̄ totā aquā
uident^r esse eque fortes. unde etiā nullus
dīaz p̄ciperet in aqua buliente notabilē
maiorē calitatē in una p̄te q̄ in alia. ⁊ oīo

conclusio posita est ut p̄babilis teneat. si ⁊
i q̄m rō concludit. ⁊ al^r nō. **A**lia ē diui-
sio qualitatis in p̄tes eius graduales scilicet i
tensionales. s. adequate sit extrinsecus fm̄ sitū
⁊ sic de illa ē ad p̄s. ⁊ sic intelligit^r utruq̄
to. a latitudo tensionalis calitatis. i. cale-
factiōe adequate extrinsecus in eadē p̄te. s. sit
acgrit^r. uel una p̄s p̄s fm̄ quā corp⁹ ē re-
missi⁹ calit^r ⁊ alia poster^r s. quā una cū
p̄ma uel ē sola sit intensus calit^r. **A**d q̄
ponit^r 2° r̄salis q̄ q̄litas q̄ sic acgrit^r per
alterationē acgrit^r p̄ticularit^r. s. p̄s s. unā
p̄tez ⁊ poster^r fm̄ aliā p̄tē graduale ip̄i⁹
p̄bat sic nec ē si aliqd calefit p̄ unā horā
continue q̄ p̄ totā horā in eo acquirūt ali-
quid caliditatis. ⁊ tale q̄ acquirūt in cale-
factione. nō est nisi calitas. ḡ continue ibi
acgrit^r caliditas. ⁊ nō est eadē q̄ acgritur
i p̄ma p̄te bore ⁊ que i 2^a. ḡ tota q̄litas q̄
acgrit^r in tota hora acquirūt per partem
ante partem. consequentia tenet. ⁊ antecē-
dens p̄ p̄ma parte t³. q̄ alias nō per totā
horā duraret calefactio. nisi per totā ho-
ram acquireretur aliquid caliditatis.
Et ex alio. q̄ ex quo p̄ totā horā calefit.
o³ q̄ per totā horam al^r se hēat s. calita-
tem q̄ alias nō moueret cum moueri sit a-
liter ⁊ al^r se hēre. ⁊ nō h³ se al^r respectu ex-
trinseci. q̄ omni extrinseco semoto p̄ in-
tellectum adhuc staret ip̄m per totam ho-
ram calefieri. ḡ habet se al^r ⁊ aliter per to-
tam horā respectu intrinseci. ⁊ hoc negt
esse nisi respectu caliditatis. cū calefactio
nō attendat nisi penes al^r se hēre in calita-
te. ḡ p̄ totā horā h³ se aliter intrinsece quō-
ad calitatem. ⁊ hoc non solū est deperditio-
ne cū fiat continue calidius. ḡ hoc est
acquisitiue. ergo per totam horā acquirūt
aliqd calitatis q̄ fuit maior. minor. p̄bat
q̄ uel q̄ acquiritur est calitas. ⁊ hē^r pro-
positū. uel est gradus caliditatis qui nō ē
caliditas ⁊ hoc nō. q̄ gradus caliditatis
nihil aliud est q̄ caliditas. cū coīter dica-
tur calitatē componi ex suis gradibus. ⁊
nō p̄ponit^r nisi ex talibus caliditatibus.

Item gradus frustra ponerentur di-
stincti a caliditate sicut ⁊ fluxus p̄t an
est argutū. **I**tem calefactio nō ēēt mo⁹ ad

caliditatem. quia non est nisi ad illud qd per eam acquiritur. modo per eam non acquiritur nisi gradus calitatis qd nō ēēt caliditas. et tertia pars antea principalis nota ē de se. **Z**° probatur. qd in calefactōe. uel acquiritur caliditas tota simul. et hoc nō. quia nulla latitudo gradualis i bñtibz contrariū pducit tota simul. probat qd nō pōt latitudo gradualis tota simul corrumpi a contrario igit nec gñari. t3^a qd ut qd pportionabilz posset corrūpi sicut generari. añs p3 qd qd cūqz latitudie data minoris resistētie est eius medietas qd ipa tota. igit contrariū p^o sup medietatē obtinet. qd sup totū. ergo p^o medietatē corrūpet qd totū. ul' dicet qd caliditas quecūqz data. gñatur successiue loquēdo de p^oibus gradualibz. et hētur ppositū. et hec ēt 2° p3 p diffinitionē pmetatoris de motu dicētis qd ē acq^oitio p^ois post pte3. pfectiōis ad quā tēdit motus. g uoluit qd pfectio caliditatis acq^oit p^otem post partē. ēt p^ois in sexto dicit qd dispō sūm quaz ē motus diuidit pportionabilz ipsi tēpori. qd nō ēēt nisi acgre retur p^ois sūm unaz pte3. et posterio^o f3 aliā sed cōtra caliditas generat caliditatem in pa^o frigi sū contrariū ei. nō plus ē determinata ad gñandūz unūz gradū. s. a. qd b. nec pa^o magis dispositū ad retinēdū p^ois unūz qd alte3. nec potentia passi plus est ad unūz qd ad aliud. ergo o3 ul' qd generet sūl a. et b. et hēc. ppo^o qd tota q^olitas gñat simul. uel nullū. et sic nūqz aliq^o qualitas gradualis generaret. et t3 cōtra qd ex opposito sequit opp^o. legtur enīz prius gñat a. qd b. g maior determinatio est ad generandūz a. qd b. uel g agens ē magis determinatū. uel passūz. ul' potentia passi qd est o^o antea. añs p3 qd cūz omnes grad^o sūt eiūsdem rōnis. nulla est rō. qd agens aut pa^o plus est determinatū ad unū gradū eoz qd ad aliud. **Z**° qd caliditas i calefactōe cēntialz tota simul acq^oit et manz. ergo nō p^ote añ pte. 2^a p3. et maior de^o. qd si nō tūc nō maneret eadē calitas cēntialz. nec maneret eadē gradualitas. g nulla forma sūm quā est. ibi motus manet eadē. ergo calefactio nō pōt dici unus motus. Et

3° qd per totū motū manet idēz nomē cēntiale uniuoce significans q^olitas qd acq^oritur. ergo manet eadē qualitas. cōtra tenz qd ut pportionabile esse de idēmp^oitate rōnis cēntialis. et qualitatis. añs p3 qd b° nomē caliditas significat caliditatem qd est in principio motus. et qd ē in fine cēntialitē et uniuoce. Ad illa dī. ad p^o. qd gñans totale ipius caliditatis. nō ē indīns. ymo est deteriatū ad pducēdūz a. añ. b. et cum dī qd sunt eiūsdē rōnis. Ucp ē. sed mot^o et aspect^o celi qd sūt tēp^o gñatiōis a. nāl^o nati sunt pducere cū agente p^oiculari ipsūz a. et nullo mō. b. nō enīz pōt idē effectus nūero in plūm instātiūz quolibz gñari et sic igit determinatio agētis ad a. ē p^o motūz et aspectū celi pōrez. qui pōt pducere cūz tali agēte. a. et nullo mō. b. et motus se quēs pōt. b. et nō. a. et ex illa determinatiōe fit ordo in gñone. graduū et p^otiūz. nec mirē qd me dicere celū determinare agens p^oiculare. reputo enim i tali actione p^onei palius agere celū qd agens īferius. iuxta illud p^obi p^omo methauroz. nec ēst hunc mūdū īferiorē ēē cōtiguūz latitudibz supioribz. ut tota eius uirtus gubernet inde.

Ad 2^a dī qd ibi ē una tota qualitas totius qd cōtinue f3 ptes graduales acq^oit et hoc sufficit ad unitatē mot^o nō. n. regritur qd sit idē qd acq^oit i p^oma pte motus et in ultima. sic enīz nec motus localis. nec aliq^o aliū est. unus mot^o sed qd totum qd acq^oit sit una dispō totalis. Ad tertium dicitur qd licet idē nomen tē. tamen qualitas que acquiritur sic secundum partem continue aliam et aliam manet tñ eadē qualitas totalis que toto motu acquiritur. Ad quartam dubitationem. dicitur. qd in alteratione proprie dicta. pars que prius acquiritur remanet eadē cum parte. que posterius acquiritur. probatur nam sicut qualitas remittitur. ita per oppositum generatur. Sed in remissione. manet pars que prius fuit cum parte que corrūpitur corrupta ista parte. ergo per oppositam in intensiōe manet pars que prius acq^oit. cū pte qd posterio^o acq^o. a^o p3 ex p^ouicenti similitudie

qz: quomodo aliqui res habet corruptioz. modo
oppo habz gñatioz et nō alicuius ratione quare cali-
tas hñs plures partes successive corūperet
sic quod una ante aliam. quin etiam sic gñare una
ante aliam et minor pars per secundam rationem facta
ad actionem rationalem dubitatioz precedentis.

Zo qz si nō est sic. tūc sūma calitas in
instanti corūpit. et per consequens nullus esset resistē-
tie quod est in conueniens. et pars. qz cum inciperet
remitti. tota esset et immediate post hoc. ni-
hil illius esset. Et 3ª frigiditas nāli acti-
one generaret caliditatem. siue antipistasi.
quia ē in conueniens. et pars. qz cum frigiditas
remittit caliditatem sūmaz. querit de calidi-
tate quod post inuenit in materia. utpote fuit ante. et si
sic hñs p^o quod fuit cum gradu corrupto
uel nō fuit ante. et si sic est genita. et nō po-
test dici a quo nisi a se iditate. et hñs p^o
Rādebi^r forte quod hoc nō est in conueniens
per modum sequelle. ad remissionem calitatis in
tensionis post sūmam calitatem. materia nequit su-
bito incipere esse frigida per dispositionem
caliditatis sūme primam que est ad calidita-
tem et nō ad frigiditatem nō ualz ratio. qz f^o
te tota latitudo caliditatis corūpit in materia in
primo instanti non ē illius calitatis. quan-
tū est ex parte eius. nō plus hz dispositionem ad
caliditatem quā ad frigiditatem cum nihil hz de
utraqz. gñatū agēs frigiditatis. gñans est pars cor-
rupta tota calitate citius generaret frigi-
ditatem quā calitatem. **Z**o p^o 2°. qz alias tota lati-
tudo caliditatis ēē gñata filii. quod est in con-
ueniens. et pars quia ēē. et nihil eius ante
fuit. 3° fm qualitatem que manet in quiete.
nūqz fuisset motus. qz fuisset genita tota
simul. sed 3° frigiditas in calefactione quo
ad partes ad filii exites in materia. tota filii
corūpit. gñatū calitas tota filii genitā. quia nō
est. et ante pars qz agens corūpens est par-
tibus gradualibus illius qualitatis equa-
liter appropinquatū. et omnes sunt eiusdem rationis
gñatū plus corūpit unā quā alia gñatū uel omnes
filii. et hñs p^o mix^o. et sic calitas nō reititē
Zo qz sequeretur quod in fine illius hore. per quam
me^o continue fortis illuaret ēē lumen istius in
ipso momento. quia est in conueniens. et pars quia qz
quod lumen gñatur in primo instanti. tūc lumen
generat in quolibet instantiū sequentiū cum

lumen continue intenditur. ergo cum infi-
nita sint instantia. in fine erit lumen infi-
nitum. quia cum pars prima manet cum po-
steriori in fine erit lumen continens infi-
nitas partes. non coicantes. quarum que-
libet est eque intensa sicut lumen quod
generatur in primo instanti ergo illa con-
stituent infinitum lumen. Tertio seq^r
quod albedo esset infinite perfecta. quia non
est uerum. pars tūc quia. qz data albedo in in-
finitū est aliqua albedine perfectior. et tūc
quelz albedo quantūcūqz remissa ē per-
fectior nigredine. ergo est in infinitū p^o
etiam maior pars. qz ex quo albedo intendit
sicut opinio ponit. per additionem partis ad
partem. data albedo est in duplo intensi-
or sua medietate intensiua. et in decuplo
sua decima. et sic ultra in infinitum. ergo in
duplo perfectior sua medietate. que est al-
bedo et in decuplo et sic ultra in infinitum
et minor pars. qz tota species albedinis est p^o
etior quā quocūqz indiuiduū species nigredi-
nis. Quarto seq^r quod sūma frigiditas pos-
set in una hora generare infinitam frigi-
ditatem intensiue. p^obatur quia. quia sit quod
sūma frigiditas corūpat sūmam calidi-
tatem in una hora p^ocise. sic quod in prima me-
dietate corūpat medietatem primam in
tensiua caliditatis. tunc arguitur sic. in
prima medietate generat aliquantam frigi-
ditatem. et in secunda parte p^oportionali
tantam sicut in prima. et in tertia parte p^o
portionali tantam sicut in secunda. et sic
ultra. ergo in fine hore erit infinita frigi-
ditas. quia tenet quia continebit infinitas
frigiditates. non comunicantes. quarum
quelibet est tanta sicut frigiditas genita
in prima parte. et antecedens per primam partem pars
quia actiuitas in 2ª parte ē eadē quā in 1^a et re-
sistentia est in duplo minor. gñatū mot^o ē in du-
plo uelotior qz mor^o se^r p^oportioem. gñatū in
duplo tempore p^oducit eadē. et filii pars. quod in 3ª parte
duce^r tanta quanta in 2^a. quia semper in par-
te p^oportionali sequēte manet actiuitas eadē
et resist^a in duplo minorat. 5° calitas ut
unū possit gñare calitatem sūmam quod ē sal^o. et
patet consequentia. quia potest generare
caliditatem ut unū. et illa generata mate

ria est melius disposita. quia resistentia ē
minor: pro generatione secundi gradus. g
potest secundum gradum et sic in duplo
intensorem q̄ est ipsamet tenet p̄sēntia
quia per conclusionem et manet euz p̄mo
et iterum poterit tertium et quartū usq;
ad sumū. Ad istas obiectiones r̄ndet̄
ad primam q̄ gradus primo introduct⁹
in materiā. habet in ea debilius esse. eo q̄
materia est minus disposita ad ip̄s r̄nden
dum et continue qui posterius producit̄.
fortius habet e⁹. eo q̄ materia ē magis
disposita ad eius f̄ptiōz ergo primus in
introductione p̄mus est in corruptione.
secundus hunc modus et per hoc dicit̄ q̄
frigiditas i calefactione non tota sil⁹ cor
rumpitur et ad probationez dicitur. q̄ l̄z
agens sit eis eque approximatus. tamen
inuenit gradus primo introductus mino
ris resistentie. et ideo euz p̄mo corrumpit
Et sic p̄nter. debiliior enim resistent⁹ citi⁹
corrumpitur n̄aliter. Alij dicunt q̄ in
troduc̄t ultimo. cor⁹ primo. quia minus
ē radicatus i mā. q̄ p̄to mā magis forā pri
uatur tanto magis eā appetit. et tanto for
tius forma radicatur in ipsa. Magis dice
rem. fm̄ primus modus. uterq; tamen ē
probabilis. Ad secundā dicitur q̄ lu
men est qualitas non diu permanens. sed
ualde breui tempore. et ideo ratio non p
cedit. supponit enim q̄ lumen q̄ generat̄
in principio hore. manet usq; in finez ho
re et hoc nō ē ratio supponit q̄ lumē aliq;
generatur in instāti q̄ non credo. quia cō
trariuz dicitur in abbreviationibus libri
de anima. Verum tamē si p̄cederem q̄
instātanee produceretur concedere; con
sequenter. q̄ per nullum t̄ps manet idem
lumen in medio. Nam sic instātanee con
tinue pducit̄ ita instātanee. continue dep̄dit̄
et n̄t q̄ sec⁹ ē i ḡnōne luis et i ḡnōne aliaz
q̄litarum q̄ successiue pducunt̄. Alz ē
dici pōt. q̄ i illuminatione medij. lucidū
p̄mus lumen pductum q̄ diu ē sufficiētē
p̄ns p̄seruat. et si approximet̄ magis ip̄s
medio nō generat nouus lumē t̄m̄ q̄tum
ē p̄m̄ pductū. s; solū supaddit p̄ori luse
ḡm̄ aliquēz intēssionis. q̄ plus pōt pducē

q̄ erat gradus p̄cedens p̄p maiorē appo
ximationez sicut si i medio nō illuato. lu
cidus datus fm̄ certam situm q̄ sit. a. pos
sit pducere lumen ut. 8 et fm̄ maiorē di
stantiā. in illud an pducit lumē ut. vi. d̄t
p̄nter q̄ ueniens ad situz a. nō ḡnabit in
illud me⁹ lumē ut. 8. l̄z b̄n p̄ori ext̄u ut
vi. du. 8 grad⁹ supaddit. et sic ip̄m faciet
eē ut. 8. Et fm̄ hunc mōz q̄uis p totaz
horā lumē intēdere; tamē nō continue nec i
instāti aliquo sequēte p̄m̄ instāte. hore t̄m̄
lumen ḡnaret̄ in illo me⁹ sicut i primo in
stanti. Sicut ēt dōm ē in alia mā q̄ ca
lidas ut. x. in l̄m. n̄hil calitatis habēs
pōt pducere calitates ut. decē. et in subm̄
cal⁹ ut. 8 non facit t̄m̄. s; solū calitatē ut
2°. Et hoc ē q̄ agēs n̄ale pōt int̄m̄ sic ip̄s
cū est ḡnans necē sed nō in maius. p̄porti
onab. et in ḡnante equece. resp̄cū sui effe
ctus. Ad 3m̄ p̄cedit. q̄ albedo ē in iūm̄
p̄fectior nigredine. et nō uiz p̄nta. igit̄ ē i in
finituz p̄f. cta. q̄ euz tali negatiōe inclina
i l̄y infi⁹ p̄p̄tina. nō supponit suū positiū
sicut nō se⁹. for. in iūm̄tū maiorē albedinē
hēbit. q̄ ip̄s mediate post hoc hēbit posi
to q̄ n̄bil iaz hēat albedis. et icipiat deal
bari. ḡ hēbit in iūm̄ magnā albedinez.
Ad 4m̄ d̄t q̄ casus ille nunq̄ p̄tingēt. s;
q̄ sūma friditas i hora una. p̄cise ḡnaret̄
sūmaz friditates. et q̄ i p̄ma medietate ho
re corrumpēt p̄maz medietatē calitat̄ sū
me. nisi tūc p̄ accēss. resistentia. se medietate
latitudis calitatis ab extrinseco iuuu
re. et tūc nō ess; resistentia i 2a medietate
i duplo minor. et sic rō nō p̄cedēt. p̄batio
isti⁹. Nam ex quo sūma friditas i p̄a medietate
supat medietatē sūme calitatis. nisi ali
unde ipediat̄ i breuiori supat 2am̄ medie
tates. eo q̄ resistentia ē m̄lto m̄ior et actiui
tas eadē aut a⁹. et sic cāus sic ponit̄ fūda
tur sup flā ymaginatiōe. 2o d̄t. q̄ n̄ oz
q̄ si resistentia sit i duplo minor. et v̄tus acti
ua eadē. q̄ p̄p l̄s mo⁹ fiat i duplo uelociō
q̄ mot⁹ n̄ se⁹ p̄portionē agēt̄ ad resistenti
am. s; p̄portionē p̄portionū agētis ad re
sistentiā. nō. n. si sex mouēt duo a p̄por. ne
tripla. mouebūt unū i duplo uelocius. q̄
sex ad unum est p̄porzio sexcupla. et ipsa

non est dupla triple quia nō continet du-
as triplas-sicut dicitur magis in septimo.

Ad quintum dicitur q̄ caliditas de p
se nequit generare caliditates nisi sibi eq̄
lem in gradu. licet de per accidens forte
presit quandoq; maiores ⁊ ideo calitas
ut unū poterit producere caliditatem ut
unum ⁊ tunc non plus-quia licet non ha-
beat resistantiam tñ-passum ē ei assimila-
tum totaliter ⁊ ideo de per se ultra non
agit in illud in nec plus potest finis enim
actionis nālis est assimilatio passi. Ad
quintam dubitationem dicitur primo-q̄
gradus caliditatis-secum pati potest gra-
dus frigiditatis in eodem subiecto adeq̄
te-patet quia fit in tepido quia habet tan-
tum de caliditate sicut de frigiditate.

Secundo quia videmus q̄ unus indicat
aquā esse calidam ad tactum-q̄ non esset
nisi haberet aliquem gradum caliditatis
q̄ alius iudicat esse frigidam-q̄ non esset
nisi haberet aliquem gradum frigiditatis

Tertio quia minus calidus habet gra-
dus frigiditatis igitur ⁊-consequentia
tenet antecedens probatur-quia infrigi-
dat magis calidum-q̄ non esset-nisi habe-
ret frigiditatem. Lumen enim minus
non remittit maius eo q̄ non habet ei cō-
trarium. Ergo caliditas minor non remit-
tit maiorem si ergo minus calidum remit-
tit magis calidum-hoc est ratione frigidi-
tatis. Quarto alias in aliquo instanti
staret esse materiam primam sine qualita-
te prima-q̄ non concederet p̄bus-proba-
tur tamen p̄na-quia posito q̄ caliditas ⁊
siccitas ignis-uniformiter remittantur-in
igne in primo instanti non esse earum nul-
la qualitas prima erit in materia. Se-
cundo dicitur q̄ hec est impossibilis-con-
traria ad invicem stant simul in eodē sub-
iecto adequate-pz qz si stant simul non sūt
contraria- ⁊ sunt contraria-quod implicat

Tertio dicitur q̄ contraria ad invicē
non possunt simul stare in eodem subie-
cto adequate-patet quia nec cōtraria que
sunt-nec contraria que possunt esse p̄nt
esse simul ergo ⁊-Consequentia tenet et
antecedens-q̄ contraria que sunt nō pos-

sunt esse simul ut notū est. Sed q̄ con-
traria que possunt esse-nequeūt simul sta-
re-pz nulla possunt esse contraria-nisi pos-
sint sūt esse in t̄p̄-eo q̄ inter non entia-nl
inter aliqd qd est ⁊ aliquid q̄ nō ē nulla
ē contrarietas-modo contraria que possunt
esse simul tempore nequeūt simul esse in
eodem subiecto-quia non essent contraria
si simul tempore in eodem subiecto p̄nt
esse. Quarto segtur q̄ non omnia cali-
ditas omni frigiditati esset contraria pz ga
aliqua caliditas ⁊ aliq̄ frigiditas stant sūt
p̄ p̄mum-igit talia nō sunt contraria. Quin-
to segtur q̄ contrarietas rēp non attenditur
sufficienter penes sp̄m-patet qz tunc om̄s
frigiditas oī caliditati esset contraria quia
oīs calitas cū omī calitate- ⁊ oīs friditas
cū oī friditate ē eiusdem sp̄i sp̄alissime ut
suppo^r-ex 2° d̄ ḡione ubi de h̄ videbitur.

Sexto dicitur q̄ in qualitatibus pri-
mis p̄ccī equaliter sicut una expellitur
alia introducit-patet-quia si aqua cale-
fit equaliter sicut remittitur frigiditas
intenditur caliditas propositum habet
uel prius remittitur tota frigiditas anq̄
aliqua caliditas introducat- ⁊ hoc non
quia tunc nulla frigiditas compateretur
secum aliquam caliditatem-q̄ ē extra p̄m
uel prius remitteret aliquam latitudinem frigi-
ditatis licet nō tota- ⁊ post ulterius simul
remitteret friditas ⁊ introduceat calitas
⁊ hec esset fictio quia non possit dici t̄re
poti^r in media remissione friditatis incipe-
ret induci calitas q̄ i p̄ncipio. Septio
dicitur q̄ omnia corpora naturalia h̄nt
eque multos gradus q̄litarum primarum
pz qz si h̄rent pauciores calitates-h̄rent
plures frigiditates ⁊ ecōtra-similiter i hu-
miditate ⁊ siccitate-qz quando unus gra-
dus uni^r remittit tunc unus alteri^r intro-
ducit. Octavo iuxta hoc dicitur-q̄ si
ymaginaremur sūmaz calitatem dividi in
x-partes itensionales graduales equales
quas ptes vocarem^r decē grad^o calitatis
Et p̄portionabil^r de sūma friditate-tunc
quicūq; grad^o calitatis ⁊ friditatis sic obi-
narent^r q̄ utriusq; qualitatis numer^o gra-
dus sūt p̄nt^r oīo excedēt numer^o d̄nariū

non esset contrarietas. et quanto magis excederet tanto esset maior contrarietas. patet quod quinque cum quinque et sex cum quatuor compatiantur se in subiecto. ergo non sunt contrarii. Item nota et nota per sextum. quod quinque unius corrumpuntur quinque aliterius introducuntur. et ita in alijs. Patet secunda pars quod sex et quinque uel. 7. et 4 sunt contraria. quia non compatiuntur se in eodem subiecto quia tale corpus haberet plures gradus qualitatum primarum quam si unam earum haberet in summo cuius contrarium dicit. Septima conclusio dicitur quod contrarietas attenditur penes spiritum tantorum graduum. quod qualitibus illis secundum illos tantos gradus repugnat sibi esse in subiecto. per quod penes spiritum absolute. et hoc non per unam precedentem. uel penes spiritum tantorum graduum recte. et habetur propositum. huius de dubitationibus. et habet omnia dicta intelligantur naturaliter loquendo et sine miraculo. Secundo notandum est quod motus describitur sic in lra. Motus est actus entis in potentia. secundum quod in potentia et intelligitur sic. quod motus est actus mobilis quod est ens in potentia ad terminum motus. secundum quod est in potentia. id est in contrarium tendentia ad illum terminum. unde quod per modum mobile actu mouetur. ideo dicitur quod motus est actus. Quia autem omne quod mouetur est in potentia ad terminum uersus quem uadit motus. ideo in quantum est in actu non mouetur. ideo dicitur entis in potentia. Et tertio quod ad motum esse non sufficit quod sit actus incompletus entis in potentia ad aliquem terminum ideo ultra requiritur continua tendentia ad motus terminum. non enim mouetur ens habens caliditatem remissam motu calefactionis nisi continue actualiter tendat ad terminum talis motus ideo dicitur quod in potentia. Iterum describitur motus quod est actus mobilis in quantum mobile exponitur sicut procedens. Item tertio describitur quod est actus motui et mobilis in quantum mobile et motuum et commentatore quod est acquisitio partis post partem perfectionis ad quam uadit motus

sed he due descriptiones dant solum de motu acquisitiuo. et capitur hic motus non solum put conuertitur cum mutatione successiva sibi sed in subiecto. Dic dubitatur primo de motu locali. utrum sit res distincta a mobili et a loco. Secundo utrum motus localis est. Tertio utrum in motu locali termini positi distincti a fluxu sint necessarii. Quarto utrum omnis motus est de essentia termini ad quem.

Quinto utrum motus est actus imperfectus. Et sexto utrum corruptio est motus. Pro prima dubitatione. supponitur primo. quod moueri localiter. est aliter et aliter se habere. secundum prius et posterius. patet quod moueri est mutari cum constantia sibi. modo mutari ex quid notis includit aliter et aliter se habere. secundum prius et posterius. Uel saltem prius se habere aliquo aliter. et posterius non taliter uel e contra. secundum quod habet in secundo capitulo quinti. Modo ex quo libet istorum segit supposita permanentia subiecti ipsum prius se habere aliquo aliter et posterius aliter constantia autem sibi supponitur in hoc quod dicitur moueri. nam quod non manet in utroque termino. non mouetur.

Secundo supponitur quod quis esset sol lapis. una cum prima causa adhuc illum lapidem sine productione alterius substantie deus potest mouere motu sibi motui locali. quo a mouetur deorsum. patet quia hoc non implicat contradictionem. Secundo quod articulus parisiensis est. deum posse mouere totum mundum motu recto. cum hoc non est tante uirtutis. uel maioris. quam fuit creatio mundi. et subita iustificatio impiorum quas omnes catholici deo attribuunt. nec crederetur si experientie naturalibus dicta 2^a suppositio. non consideretur. In inquisitione enim ueritatis. licet omnem ueritatem. uel per se uel ratione seu auctoritate notam supponere. eo quod omne uerum cui libet uero est consonat primo ethicorum. Ex quibus sequitur conclusio quod motus essentialis similis motui locali distinguitur a loco. per quod potest esse. nullo loco existente. ut per in tali motu lapidis. de quo dicit secundum da suppositio. non enim esset tunc locus

tamen motus ille esset essentialiter similis motui locali lapidis qui nunc est. **Z^a** 5° motus localis est res distincta a mobili. p^r. q^z in casu secunde suppositionis. posito q^d deus talē lapidē mouēt. lapis iste actu mouerēt. igitur aliter se hēret. et al^z fm p^rus et posterius per p^rimam supponēs et non ad aliquid extrinsecum cum nullū extrinsecum sit nisi deus. ad quem in p^rima medietate t^ris ymaginati per q^d durat motus. non h^z se al^z q^d in 2^a. ergo habet se respectu intrinseci et nō respectu sui ip^sius. cum illud sit totaliter siml^r in esse tia idem q^d ante. ergo per formā supadditā ul' ablatam. mō supponit q^d nō p^r ablatā nō enī est necesse. si deus lapidem moueat q^d p^rpter hoc et aliquid auferat. g^r habet se aliter per formā supadditam. et nō pōt poni nisi motus. quia qualib^z alia ei cū scripta adhuc statet deum illū lapidem mouere. sic ergo per motū superadditū habet se al^z. et hoc ē p^rpositū q^z tunc motus non est mobile cui mobile nō possit supaddi sibi ip^si. Ad illud quidam dicunt. q^d non oportet q^d omne q^d mō^r. al^z et al^z se h^z de facto. sed sufficit. q^d se h^zat aliter et aliter ad aliq^d extrinsecum. nō taliter motum. si tale esset ad illum intellectum solum concedunt suppositiones p^rimas. Alij obscurius dicunt. q^d hoc mouet. et habet se aliter et aliter extrinsece. nō tamen per alicuius additionē uel dep^rditionem. Prima harum r^zsonū nō sufficit. quia mens humana non concipit aliquid manere et ipsum totaliter et oīo habere similiter post sicut ante. si enim oīo t^ras positue q^d p^ruatiue. post sicut ante se haberet nō mutaretur. et si nō mutatur nō mouetur. Secūdo quia de facto mouetur ergo de facto mutatur. ergo de facto uel mutatur de s^zbo in s^zbm. et ex n^zti h^z se aliter et aliter per terminos posituios diuersos. uel de non subiecto in subiectū uel de subiecto in non subiectum. quorū neutru^z conuenit isti moueri. et isti describunt moueri q^d est terminus per se positu^z in se et in qualibet sua sp^e. per teriūz p^ruatiuum uel negatiuum. s. per se hēre a

liter ad aliquid nō taliter motum uel ad aliquod quiescens. et hoc est inconueniēs

Z^a responsio uidetur mihi minus ualere apud p^rimū qui non concederet q^d aliquid essentialiter idem sine sui a q^d acquisitione l' dep^rditōe h^z se al^z et al^z fm p^rius et posterius. nec est necesse loqui sicut loqui uolunt de huānitate x^pi que f^z quosdā nihil deperderet. supposito q^d a uerbo diuino dimitteret. p^rp^e p^rsonaliter et nihil ēt acquireret. siue. n. hoc sit uerū siue non nimis remote est alterius questionis p^resentis. cum non oporteat illam ineffabile unionem motui uel a'teri materie cōi naturalī equipari. Tertia 5° q^d motus localis est res distincta a mobili et a loco. p^r q^z motus essentialiter ei similis est distinctus a mobili. et ēt a loco p^r p^rcedētes conclusiones. Quarta 5°. motus localis est res successiua. cuius p^rtes non permanent simul adequate. p^r q^z cum sit qualitas addita mobili uel partes manent s^zn^z nouarum superadditione. et hoc non. q^z sic mobile nō hēret se al^z et al^z continue iⁿtrinsēce uel nouarum superadditione. et sic o^z q^d oē q^d mouet localiter continue moueri uelotius. q^z cōtinue hēret plures p^rtes motus ēt infinito motu locali nō o^z in mobili manere aliquāz qualitatē nature p^rmanētis plus q^d aⁿ. Sed contra dicet si motus localis ēt distinctus a loco tunc pōt ēt motūz localē ēē et non ēē locum q^z oīum distinctoz. unum pōt ēē s^zn^z alio. **Z^o** q^z si sic. p^a cā mō^m posset conseruare sine mobili et sic aliquis ēt mō^z quo tⁿ nihil moueretur. Ad p^rimā d^r q^d motus localis pōt ēē sine loco sic p^r pōt ēē s^zn^z filio. tⁿ ip^sole ē mō^m localē ēē nisi sit locus sic ip^sole est p^rem ēē nisi sit filius. et hēre a p^rmis d^rnt sicut cōposite a diu^rsis. et iō p^rma 5^a neg^r sicut fo. mat^r p^rpter B sicut format q^z una est cōposita et alia diu^rsa. tⁿ bⁿ concederet sic diu^rsa ē q^d sūm^rit. s. q^d oīum distinctoz unum pōt ēē sine alio. Ad 2^a conced^r q^d motū locale p^rma cā pōt separe et sepatim conseruare a mobili. sed tunc non erit a mō mō tuo. rō est q^z de rōe motus ēē successi^z

et actum mobilis et ita non est dare quod est motus. postquam est separata. tunc. n. nullus mobilis est actus. Ad 2^{am} dubitationem est 2° principaliter quod motus localis est uel ei consimilis essentialiter est. p^rimo. quod motus est prius. in primo dicitur esse primo per se naturaliter. 3° quod aliquid mouetur localiter. ergo motus localis est. 4° quod scelerum positum de naturali lo uerificatur. nisi suum abstractum per aliquod superponatur. nihil. n. est albi sine albedine. Tercio quod tempus est. ergo motus localis est uel ei consimilis est. 5° per philosophum 4°. dicitur. n. quod tempus non est sine motu. ante omnes concedunt. concedunt. n. diem esse uel horam. 4° quod motus localis fuit. igitur hec aliquando fuit uera. supposito quod fuerit semper formata motus localis est. 6° quod non est propter de preterito uera. nisi alibi sibi care sponderet una de partibus uera

Cor^m. partes motus localis sunt. p^rimo quod totum est. ergo et partes. quod totum est sue partes. Iterum si motus localis est in una hora. in eadem est eius prima medietas. et est ei² 2^a. sicut. n. totus motus est in hora. eo quod tota hora mensuratur. ita medietas est in medietate hore. eo quod in 1^a medietate mensuratur. 3^m cor^m. partes eiusdem motus non sunt simul adequate. loquendo de partibus de quibus proportionabiliter diuiditur tempus per quod dicta in precedenti dubitatione. partes motus non presentant. Tercium cor^m. partes motus sunt in continua successione. sic quod una est prius et alia per posterius. p^rimo quod non sunt similes per dicta. unum motus esse consistit si. 2° sic esse temporis ludi uel lectionis. talium enim esse. consistit in continuo fieri unum post aliud. Sed dices tu si motus sic est tempus diuisibile est. puta tempus prius. et sic idem simul sederet et stare. quod eodem tempore presente.

3° idem sederet et non sederet. quod in una parte temporis est sedens. et sic sedet. et in alia est non sedens. et sic non sederet. 4° 1^m esset quod omne quod mutatur prius mutatum est. quod est contra philosophum in sexto. p^rimo consequentia. quod per horam partem diuisibile bene stat aliquid mutari. et non esse mutatum prius. ante illam horam. Quarto si tempus prius ponitur diuisibile quid debet uocari presens. Quinto quomodo

exponitur propositio de incipit. uel de definit. si tempus presens sic ponatur diuisibile. Pro istis est notandum quod prius tempore presenti potest capi dupliciter. uno modo pro priori simpliciter. et sic dicitur quod precedit tempus presens. quia hoc non est sed fuit ante totum tempus presens. Alio modo pro priori in respectu. et sic prius dicitur quod respectu totius temporis presentis. uel alicuius partis eius precedit. per hoc respondetur ad ista. Ad primum quod non est inconueniens in tempore presenti diuisibili idem esse sedens et stans pro diuersis partibus uel sedens et non sedens calidum et frigidum. et autoritates que contrarium sonant. debent intelligi quod nihil est sedens et stans per eodem tempore adequate. et ita de alijs. Ad secundum quod non sequitur idem sedere et non sederet. capiendum sedere prout importat idem tempus adequate quia quicquid in una parte totalis temporis presentis sederet. et alia parte non sederet. tamen falsum esset quod ille non sederet. quia negatio negat tempus uerbi. per toto tempore presente et qualibet eius parte. et ideo eius sensus est et quod ille nullo tempore presenti sedet. quod falsum est per casus. quia in aliqua parte temporis presentis sedet et quelibet pars temporis presentis est presens. Ex quo sequitur. quod non per diuisibilitates temporis sequitur contradictoria ad inuicem esse uera simul. quia si uerbum consignificans tempus in utraque teneatur pro eodem tempore adequate. tunc si affirmatiua sit uera pro aliqua parte temporis negatiua erit falsa pro illa. et ex consequenti sim^r. si autem non importaret idem tempus adequate non esset contradictio. eo quod non formaretur respectu eiusdem temporis. Ad tertiam dicitur quod prius in sexto intelligit. quod omne quod mutatur est prius mutatum capiendum per prius in respectu. quicquid enim mutatur in toto tempore. hoc in parte illius per prius est mutatum. quia per prius est in parte priori quam posteriori. Ad quartam dicitur quod tempus presens ad placitum possumus capere ita longum et ita breue sicut uolumus

m^o sic dicēdo dies ē die utimur pro p^resē-
ti. et annus est. anno utimur pro p^resente.
non enim potest esse annus nec tempus in
tempore minori q̄ est ipm. Sed contra
dicunt quidam. q^z tunc tempus esset in
potestate nostra q^z non est ita. quia ē mo-
tus celi. 2° q^z est i illo mentali. homo ē
animal nullum importat tempus natura-
liter. modo non est i potestate nostra uari-
are naturam. ergo nō est i potestate nostra
illo uerbo uti pro alio et alio tempore lō-
giori et minori. Ad p^rimum horum di-
citur q^z licet res que est tempus est a na-
tura. put tamen est tempus. dicitur respe-
ctiue ad animam humanam. potentes mē-
surare motus mediante eo. sicut patet in
fine quarti. Et ideo p^rout est tempus est i
potestate nostra. quia est in potestate no-
stra uelle motus p^resentes mensurare lon-
giori uel minori tempore. et ideo fm hoc
est in potestate nostra pro tempore p^resē-
te capere motum minorem uel longiores.

Ad secundum dicitur q^z hic dicta mē-
tali homo est animal. ly est non importat
unum tempus determinatum. tamen intel-
lectus potest formare in se conceptus cō-
plexiuos. est alia p^resentis temporis. alie-
rius sp^ei essentialis. significantes tempus
longius uel breuius. et ita fm q^z placet di-
sputantibus uel loquentibus uri alio et a-
lio tempore p^resente fm hoc ly est corre-
sponder in mente alteri et alt^ei conceptui
complexiuo. Ad ultimum dicitur q^z
propositio de incipit potest exponi sicut
solitum est. capiēdo nunc pro tempore
p^resenti diuisibili. uerum tamen ad magis
exg^rite inquirendum ueritatem. ly nunc
frequenter capimus pro instanti diuisi-
bili. ymaginato in tempore. et hoc ut ma-
gis clare possimus ueram mutationem
ex^pmere. et sic ly nunc positum in p^rop^riti
onibus exponētib^z p^ropositionem de i-
cipit et desinit. nam p tempore p^resenti tene-
tur. sed pro nunc ymaginarie existente in
eo q^z ymaginatur diuidere totum temp^z
p^reteritum. et etiam partem p^resentis. que
fuerat ante hanc situationem centri solis
numeralem ad aliquod fixam contra to-

tum tempus futurum et partem p^ritis fu-
turam. que erit post hanc situationem cē-
tri solis. Pro tertia dubitatione p^rmit-
titur q^z linee termini sunt p^rima pars et ul-
tima eius. non enim sunt res extrinsece.
q^z l^z nihil extrinsecū cēt adhuc linea ess^z
terminata. eo q^z non ess^z infini^{ta}. nec etiā
puncta indiuisibilia. eo q^z nulla sunt talia
ut hic supponit. nec terminus linee ē ipa
met tota linea. q^z ipa existente una termi-
ni sunt plures. et ideo non possunt poni
nisi p^rima pars et ultima linee. et est p^rima p^rs
linee. p^rima medietas aut pars minor medi-
erate citra cuius inceptions nulla pars
linee incipit. Ultima uero est medietas li-
nee uel pars minor medietate ultra cuius
desitionem nulla pars linee desinit. Simi-
li modo cuius uis termini sunt eius p^rima
pars et eius ultima pars. Si contra dice-
retur q^z de ratione termini et esse indiuisi-
bile. exponatur q^z terminus debet esse in-
diuisibilis in plures partes. quarum que
libet est terminus eiusdem. Item q^z to-
tum continuum est inter suos terminos.
Dicatur q^z intelligitur q^z nihil continuus
est ultra suos terminos. Item q^z non
est dare p^rimum mutatum esse nec ultimū
in sexto. Exponatur q^z non est dare p^rimū
quo ad desitionem. quia quacūq^z parte
continui data citra eius desitionem. alia
pars continui desinit ut si capitur p^rima
quarta citra eius desitionem desinit p^rima
octaua. tñ bñ est dare p^rimam quo ad in-
ceptionem. quia citra inceptions p^rime
quarte. nulla pars continui incipit nec ci-
tra inceptions p^rime tertie. aut p^rime sexte
et sic de alijs. Eodem modo non est da-
re ultimam quo ad inceptions. quia ul-
tra cuiuslibet partis que signaretur ut ul-
timaz inceptions. alia pars continui in-
cipientis. quia si signaretur ultima quar-
ta. ulterius incipit ultima octaua. et sic se-
per est. tamen bene est dare ultimam quo
ad desitionem. quia post desitionem ulti-
me quarte tertie uel quinte nulla pars
continui desinit. Secundo p^rmittitur
q^z dupliciter est motus diuisibilis. scilicet ex^tre-
sue diuisione mobilis et ita extensus est

motus grauis descendens sicut est ip-
 sum graue. et sic diuiditur motus in par-
 tes simul existentes. simul enim omnes p-
 tes mobili mouentur. Alio modo i par-
 tes succedentes sibi inuicem diuisione tem-
 poris et non existentes simul. et de illa diuisi-
 one intelligitur dubitatio. Tunc per hoc
 respondetur ad dubitationem. quod non est de ra-
 tione motus localis habere terminos po-
 sitivos distinctos a fluxu. patet. quia ut il-
 li essent loca. et hoc non quia motus eiusdem
 rationis cum locali potest esse sine loco
 ut dictum est de dubio precedente. ut mu-
 tata et talia non sunt in motu sic nec puncta
 in linea ut in sexto dicitur. uel essent met-
 mobile. et hoc non. quia mobili existente
 uno termini sunt plures. ergo non uideetur
 quod esset aliud. ergo non est necesse ibi po-
 nere terminos distinctos a fluxu. Se-
 cundo cum motus sit continuum termini
 eius debent poni. prima pars et ultima pars
 ipsius. tales autem sunt partes fluxus. er-
 go non est necesse ponere ibi alios termi-
 nos. maior patet. quia ita dictum est de om-
 ni continuo in isto dubio prius. Secun-
 do dicitur. quod frequenter in motu locali
 sunt alii termini extrinseci. patet quia in
 motu locali naturali grauis uel leuis. loca
 naturalia eorum sunt termini extrinseci
 sui motus. mouentur. et talia propter sua natu-
 ralia loca. ideo cum sunt in locis naturali-
 bus cessat eorum motus localis. Cor-
 relarium non est inconueniens eiusdem
 motus localis esse plures terminos ad
 quem totaliter distinctos. patet quia motus
 naturalis grauis deorsum terminus ad
 quem est ultima pars illius motus. et etiam
 locus naturalis illius grauis. est termi-
 nus illius motus. et isti sunt totaliter disti-
 cri. uerum est quod hoc est aliter et aliter. nam
 ultima pars est intrinsecus. et locus extri-
 secus terminus. Secundum correlari-
 um. cuiuslibet continui infiniti sunt ter-
 mini intrinseci. patet quia quelibet ultia
 modo infinite sunt ultime. ut ultima ter-
 tia. ultima quarta. et sic in infinitum.

Ad quartam dubitationem. primo dici-
 tur quod motus localis non est de essentia

termini sui extrinseci. patet. quod terminus
 extrinsecus est locus eius modo cum dictum
 sit quod motus localis est res successiva nul-
 lo modo permanens. per quod non est de esse-
 tia loci quare et. Secundo dicitur quod mo-
 tus localis frequenter nihil habet de termi-
 no extrinseci ad quem ultimo. nec etiam
 de termino a quo extrinseci ultimato.
 per quod si graue descendit per ignem aere
 et aquam ad terram cum est in spera aeris
 nihil participat de loco a quo incipit primo
 moueri. nec etiam de loco super terram
 ad quem ultimate pertigit mediante mo-
 tu. Tercio dicitur quod quando diu mouetur par-
 ticipat de termino a quo non ultimato. et
 de termino ad quem non ultimato. per quod
 quando diu mouetur exit de uno loco siue uno
 situ et intrat alium. ergo continue partici-
 pat terminum a quo non ultimatum. quod
 ab eo recedit. et terminum ad quem non
 ultimatum. quod continue eum attingit. et se-
 cundum hoc exponitur propositio quinto
 huius et sexto. dicens. quod omne quod mouetur
 est partim in termino ad quem et partim
 in termino a quo. Quarto dicitur quod
 motus localis est de essentia termini sui
 ad quem intrinseci. ad illum intellectum
 quod est eiusdem speciei simplicissime cum eo. pa-
 tet quia terminus ad quem est ultima pars
 motus. et cum motus sit forma simplex.
 est eiusdem speciei cum qualibet sui parte.
 Similiter probare posses quod motus est de
 essentia termini sui a quo intrinseci. Et
 si queratur quare ergo motus magis di-
 citur de essentia termini ad quem. per com-
 mentatorem et philosophum coiter quod termini a quo
 Respondetur quod ideo est. quod mouens. prin-
 cipaliter intendit terminum ad quem quod
 terminum a quo. eo quod immediatus attingit
 finem quod intendit. nihilominus propter loquen-
 do terminus ad quem magis debet dici
 de essentia motus quod e contra. eo quod pars
 magis propter dicitur de essentia totius quod
 totum de essentia sue partis. nec hoc est con-
 tra conclusionem positam ante. et hoc de
 motu locali. sed quantum ad motum alte-
 rationis propter dicte que est de contrario et
 contrarium. ut ponamus de calidissimo

infrigidissimum. premittitur q̄ illa alteratio potest dici secundum unā acceptio-
nem gñō caliditatis q̄licat que produci-
t̄ sic dicendum esset de terminis intrinsecis
alterationis. s. calefactionis sicut de termi-
nis intrinsecis motus localis. s. q̄ gñatio
caliditatis est de essentia termini sui ad
quem intrinseci ad illum intellectum. q̄
est eiusdem sp̄i specialissime essentialis
cum eo terminus autem extrinsecus alte-
rationis est forma substantialis. sicut di-
cetur primo de generatione et de essentia
talis termini nō est alteratio. Alio mō
alteratio dicitur totalis mutatio p̄posita
ex generatione qualitatis sequentis et cor-
ruptione precedentis ut calefactio esset
mutatio composita ex generatione calita-
tis. et corruptione frigiditatis. Secundo
premittitur. q̄ talis alterationis termin⁹
ad quem licet improprie dicitur q̄litas
que produci ut calefactionis calitas. et
terminus a quo qualitas que abicitur ut
calefactionis frigiditas licet forte min⁹
proprie. Tertio premittitur. q̄ gñatio
caliditatis est caliditas que generatur et
corruptio frigiditatis est frigiditas que
abicitur patet ex abbreviationib⁹ primi

Ex quibus inferitur conclusio r̄salia
q̄ talis alteratio non est de essentia alic⁹
sui termini. patet quia terminus ad quem
est caliditas in calefactione. et de ei⁹ esse-
tia non sunt generatio caliditatis et cor-
ruptio frigiditatis. que sunt calefactio
seu alteratio proportionaliter probatur
q̄ nō est de essentia termini a q̄. Sec⁹
dicitur. q̄ potest uocari de essentia termi-
ni ad quem eo q̄ alterans principaliter
intēdit terminus ad quem. et hoc itelligūt
philosophus et commentator. Tertio
q̄tuz ad motus generationis et corruptio-
nis. nota q̄ generatio successiva q̄nqz est
successiva propter intensionem gradua-
lez forme que generatur ut in generatione
caliditatis. prius generatur caliditas re-
missa et postea intensa. Secundo ē suc-
cessiva propter extensionem quantitativā
subiecti i quo fit generatio. ut in gñatione
ignis ex lignis. prius generatur ignis ex

parte ligni propinquo igni generati et
posteri⁹ ex parte ligni distanti ab igne
generante. Secundo ad v̄tē. q̄ gñatio
duplices dicuntur termini intrinseci et s̄
prima pars forme que generatur et ultia
et extrinseci et sic terminus a quo dicitur
oratio negatiua significans fo. maz illam
non esse et terminus ad quem est oratio
affirmatiua significans eandem eē p̄por-
tionabiliter. dicatur de corruptione.

Tunc de essentia generationis et corru-
ptionis quo ad terminos. dicatur p̄cise
sicut dictum est d̄ motu locali quo ad lu-
os. Quarto quo ad motum augmen-
tationis et diminutionis dicendum est. q̄ si
augmentatio capiatur pro maioratione
uiuentis per intus susceptionem nutriti-
ti. sic est idem q̄ generatio. sicut supponi-
tur ex libro de generatione. et ideo sic di-
cendum est de ipa et de eius terminis. sic
de generatione et de diminutione sicut de
corruptione. Si autem capiatur p̄ rarefac-
tione. tunc sicut quidam dicunt rarefac-
tio fit per solum motum localem partiu⁹
eius q̄ rarefit. et sic de rarefactione dicen-
dum est sicut de motu locali. Alio mo-
do dicunt alij q̄ fit per generationem cu-
iusdam qualitatis que est raritas et corru-
ptionem densitatis. et contra de conden-
satione. et sic dicendum eēt de ea sicut de
alteratione. Tertij dicunt q̄ fit per ge-
nerationem extensionis maioris et q̄tutatis
et in eodem subiecto. et hunc modum
credo ueriores. Secundo p̄mittitur.
q̄ b⁹ duplices s̄ termini intrinseci. et s̄ p̄a p̄
rarefactionis. et ultima. Et augmentatō
que est rarefactio est de essentia horum
terminorum ad illum intellectū q̄ ē eius-
dem speciei cum istis quolibet enim pars
rarefactionis est rarefactio sicut dictum
est de motu locali. Alij sunt termini
extrinseci et possunt dici secundum p̄m
in quinto. oratio affirmatiua significans
q̄tutatem minorem esse in termino a quo
et b̄ esset termin⁹ a quo et alia oratio affir-
matiua significans q̄tutatem maiorem eē
in termino ad quem. sic enim dicitur in
quinto huius. q̄ motus est de affirma⁹ in

affirma^m et tunc debet esse quod rarefactio non est
essentia talium terminorum nec econtra
cum non sit de essentia orationum propo-
tionabiliter dicatur de diminutione et
condensatione uerum est quod de his scilicet rare-
factione et condensatione erit maior ser-
mo in quarto et in primo de generatione

Hec de quarta dubitatione. Pro
quinta dubitatione nota quod actus est exi-
stere rem non sic sicut potentia dicitur
ut ex nullo metaphysice id est ex quo ali-
quid est actu respectu alicuius ad quod ipse
uel aliud solus dicitur in potentia esse et est duplex.
primus et dicitur actus a quo natus est procedere a
liquo actu posterior et secundus quod scilicet pro-
cedit ab actu priori. Ex quibus sequitur
primo quod omnis motus est actus. quia cum omni motu
mobile actu mouetur et sine tali solus di-
ceretur in potentia maior. **Z**° quod omnis mo-
tus est actus. 2° nam omnis motus procedit
ab alio actu priori ipsius mouentis. mouens
non est actu et eius actus est prior quam motus
ab eo procedens. Tercio dicitur quod omnis motus
est actus primus. patet quia ab aliquo motu pro-
cedit alius actus posterior scilicet calefactiue leui-
ficatio. Quarto dicitur quod omnis motus est actus
imperfectus. id est non complete factus. patet quia quod diu mo-
tus est. tamen aliquid ei in fieri. et per
hoc non est complete factus. quod est non complete fa-
ctum illi nihil est in fieri. cum hoc tamen stat quod
motus est perfectus eo quod est actus. sed non
est perfectio perfecta. id est completa. sed incompleta
quia incompleta facta. et hoc de quinto principi-
ali. Ad sextam dubitationem dicitur. premissum
quod in proposito motus accipitur per mutationem
successiuam factam in subiecto. ita quod idem sunt com-
uertibiliter motus et mutatio talis. quod omnis
corruptio successiua est motus. per hoc omnis
mutatio successiua facta in subiecto est motus
omnis corruptio est mutatio successiua facta in
subiecto. **g**° et maior nota est per supradictum. et mi-
nor patet quia corruptio fit successiue uel per
remotionem gradualis forme que corrumpit
sicut in corruptione calitatis uel frigidi-
tatis. uel per extensionem quantitativam mensuram
in qua fit corruptio. ut ignis corrumpit li-
gnum successiue. quod prius est in parte mensuram sibi pro-
pinquiori et posterius est in parte mensuram ab eo

distantiori. **Z**° quia corruptio est actus en-
tis in potentia. scilicet quod in potentia scilicet actus
mensuram que est in potentia ad non esse sub illa
forma. put est in continua tendentia ad non
esse illius forme. Tercio quia generatio ratio luc-
e. siua est motus. igitur et corruptio. **a**ns est per hoc in
libro et 13. quia opposita debent esse eiu-
dem generis. igitur cum generatio et corruptio
sunt opposita sicut patet in quinto si unum eorum
est de generatione motus scilicet quod reliquum
et 13 per philosophum in predicamentis expressum. Sed
contra quia motus dicitur esse acquisitio per se
per se commentatore in commento. corrup-
tio non est habitus acquisitio. 2° quod omnis motus est actus
motui in hoc 3°. corruptio non est actus mo-
tui. per hoc primo quia aliqua corruptio fit per
defectum conseruatis. et ita non uel esse a moue-
te. **Z**° quia mouens non intendit non esse. ad quod
corruptio uadit. Tercio quia actus agen-
tis fit per assimilare passum primo de generati-
one. motus corruptio non est assimilatio ad a-
gens id est corruptio in quantum corruptio non est
passum assimilaret agenti. Quarto quia
actus mouentis debet esse eius similitudo.
mode corruptio non est similitudo agentis.

Quinto sequitur quod effectus calefactus in
medietate differt specie a calitate. Sexto
calitas non potest generare calitatem nisi mo-
ueret subiectum duobus modis distinctis
scilicet uno generationis et alio corruptionis. Se-
ptimo demonstrata frigiditate aque que cor-
rumpit. arguitur sic hec frigiditas non est actus
calitatis. hec frigiditas est hec corruptio
frigiditatis igitur maior patet. quia unum con-
trarium non est actus alterius et ex alio
quia stat quod hec frigiditas fuit ante quam illa
caliditas. motus actus calitatis non fuit ante
ipsammet calitatem. Pro euasione. bus
uero istorum nota quod aliqua forma tripliciter
corrupta. uno modo a contrario ut frigiditas a cali-
tate. Alio modo ex defectu conseruantis
ut scilicet in aia ex defectu ad aduenientie ut
lumen in me. ex remotioe lucidi. Ter-
tio modo ad corruptionem sui subiecti. ut ad
corruptionem oculi bouis corruptio sensatio eius.

Secundo aduerte quod quilibet habet aliquod
modo fit a corruptore. et de prima non est dubium.
quia fit a contrario sed de secunda et tertia. patet quia

qđ remouet ſeruans ul' corrūpit ſubiectū
 ēē per mōz ſequelle cōrūpit ſomā que ne
 quit mouē niſi i pñtia ſeruantis uel i aliq
 ſubiecto. Tercio nō q nūq agēs nāle
 intēdit corūpēt pmo z pñci^r p3 eo q di
 gnū^r eſſe q nō eſſe ſz bñ intēdit 2^ario
 z ex pñti-ſ. q itēdit aliquē finē pmo z de
 p ſe. quez nō pōt attigere niſi formā aliaz
 corrumpat. Per hoc ad obiectiōes ad p
 maz. dicit q illd dictuz ſmētatoris intel
 ligi de motu acquiſitio Ad ſecūda^z z
 cedit maior. z negat q corruptio non eſt
 actus motiui z ad pñmā pbatōz dicit. p
 ſecūduz pmiſſoz. q illa corruptio que fit
 ad defectuz ſeruātis. fit a remouēte ſer
 uans. Ad ſecūda^z dicit per tertiū pmiſ
 ſoruz. q agēs de p ſe. nō intēdit corūpēt
 ſed bñ ſecūdario. ſecūdu mōz ſequelle ut
 dictuz ē. Ad tertiā dicit. q corruptio
 que fit a ſūrio fit ppter aſſimilare. paſſuz
 quia ſine corruptiōe ſūri. nequit paſſum
 aſſimilari agenti. Sed corruptio que fit
 ex remotiōe ſeruātis fit de per acciōis p
 mōz ſeqle. ad itētiōem alteri^r finis quez
 intēdit agēs ppter qđ remouet ſeruās h^o
 effectum q aut dicit q actiōis naturalis
 finis eſt aſſimillatio paſſi. intelligit de ac
 tiōe acquiſitiua. per idē p3 ad 4^m q cor
 ruptio non eſt actus acquiſitiue. Ad
 quintā dicit q actus depditiōis calitatis
 dñt ab ea ſpē. ſic ſpēs coloris. ſz fit act^o co
 loris dñt ſpē a colore Ad ſextā cedit
 q calitas z quēis for^a bñs ſūriuz in pa^o
 nequit gñare ſibi ſimile. niſi moueat ſub
 iectuz duob^z motib^z uno acquiſitiuo. z
 alio depditiuo. Ad ſeptimā dicit q il
 la frigiditas inq^m eſt quedaz entitas in ſe
 ſiderata. nō eſt actus calitatis illius. ſic
 ratio pbat. Sed illa frigiditas pōt cōſide
 rari inq^m ſūriue tendit ad nō eē. z ſic eſt
 actus corūpētis. ſ. calitatis. ſic eniz cor
 rumpens eam ſic eē. Hec de ſexta dubi
 tatione. Notāduz eſt tertiū q pñus p
 bat in tertiū. q mot^o eſt in mobili. qz eſt
 actus eius. Itē pbat. q actio z pa^o ſi
 idē mot^o pbat ſic. qz actio eſt illd qđ pro
 ducit ab agente. Et pa^o eſt illud qđ reci

pitur in pa^o. ſed idē motus eſt. qui pdu
 citur ab agēte. z qui recipit in pa^o. igitur
 zē. maiō nota ē ex quid noīs mior p3. qz
 diſpō que pducit ſeu recipit in pa^o. pdu
 citur ab agēte. ſ. mouēte illd pa^m. Itē
 qđ queritur utz oīs mot^o eſt in mobili.
 Secūdo utrum oīs actio eſt in pa^o. Ad
 pñmā rñdet q oīs mot^o eſt in mobili. pba
 tur. oīs act^o q^o mobile ſubiectiue mot^o ē
 in eo ſed oī motu mobile ſubiectiue mot^o
 ergo omnis motus eſt in mobili. Maior
 p3 qz mobile totale nō mot^o motu qui nō
 eſt ſibi inherens. ſed alteri. minor nota ē
 de ſe. Secūdo quia motus localis eſt
 in mobili. ergo tenet conſequentia quia
 ſi de aliquo eſſet inſtantia maxime eſſet
 de motu locali. antecedens patet ex dic
 tis in ſecūdo notabili. quia eſt res diſtinc
 ta a mobili. z ſucceſſiua. talis autem in
 nullo ſubiecto alio poteſt poni qđ in mo
 bili. Secūdo dicitur q motus non ē
 in mouēte inq^m eſt mouens. patet qz
 tunc oportet omne mouēs moueri. q eſt
 f^m. z pater conſequentia quia omne illud
 mouetur in quo eſt motus. Cor^m alie^r
 actus proprius. non eſt in eo. patet. quia
 motus eſt actus proprius mouentis. qui
 non ē in mouēte Secūdo ſequitur. q
 mouens denominatur mouere ab actu
 ſibi extrinſeco. patet quia a motu nec eſt
 inconueniens ſicut diues denominatur
 a diuitijs ſibi extrinſecis Ad ſecūda^z
 dicitur. pmiſſo primo q actio cepitur
 hic pro productione rei. ant cōſeruatiōe
 mediante q agens immediate dñt agere pa^o
 p diſpōne que recipit in pa^o a q immedi
 ate patiens dñt pati. Item q aliqd dñt
 pati ſubiectiue z eſt ſubiectuz in quo p
 ducitur paſſio. Aliud dicitur pati ter
 miatiue. z eſt illud q pa^o ne corūpiti^r ur
 ſeu patiēdo corūpiti^r. Verbi gñ in ca
 lefactione aque aq aut mā ei^r patit ſubiec
 tiue. Frigas aut q corūpiti^r patit teriatue
 p^o i dico q aliq actio nō ē pa^o ſaltē in caſu
 poſſibili p3. ſi deus pducēt ag lū ſine ſb
 iecto. tal creatio eēt actio. z nō eēt paſſio
 qz nō ē ſubiectiua. eo q nō fit in ſubiecto.
 nec terminata eo q ea nichil corūpitiur.

Secūdo dicit q omis actio nālis est
pa°. Probat q omis actio que fit in sū
iecto est passio. q illud subiectū in quo
īpa fit. patit. s. ois ac° nālis fit i subiecto
non enim eēt nālis nisi fieret in subiecto.

Cōfirmatur q omnis passio est actio.
Ergo omnis actio nālis est pa° oīa t3. qz
sequit. igit aliqua actio ē pa° p. ouerhōz
et cū nō sit potio rō de una actioe nāli qz
de alia. sequit q ois rē. t3. oīa aīa p3 qz
ut implicare. q aliq pa° eēt et a nullo fiēt.
ergo omnis pa° fit ab aliquo agēte. Ergo
ē actio. Cor^m termini abstracti diuer
sorū p̄dicamētōz. p̄dicant de se iūicē ulz.
p3 de actioe nāli. et de passioe. Secūdu
cor^m. q nō est distinctio p̄ntōz penes di
stinctioz rez significatarū sumēda. sed pe
nes diuersuz moduz significandi aut p̄di
circa p̄mas sūas aut de p̄mis sōstantijs.
sequit ex p̄ma. Tertiū. q diuersorū in
spē est idē act°. p3 de agēte et patiente. qz
pa° est act° utruq3. ex p̄lone. 4^m q
idē act° denoiat diuersa in spē imēdiatē.
p3 qz passio denoiat agēs agere inq̄m est
actio. et patiēs pati. S3 adices tu. que
libz actio d̄r gñe a passioe. ergo nō ē idē
nūō cū passioe. aīa p3 qz oīs actio est de
gñe actōis. et pa° de gñe passionis. Se
cūdo qz sequit. cīa actio nālis ē pa°. ergo
oē agēs nāle ē patiēs. p locum a iungatis

Tertiū qz p̄bus dīc q actio nō ē pa°
in īsa. Ad illa dīc. q si dicant. et intel
ligant res differre gñe. que nullo gñe con
ueniūt nulla actio nālis d̄r gñe a pass
ōe nec numēo a passioe. Quia est metpa°
et iō sic negādū ē aīa p̄me rōis. Si aut
aliqua dicūt d̄r gñe in p̄pe uz qz p̄tinet
sub diuersis gñib⁹ sic p̄cedēdū ē. q actō
d̄r a passioe gñe. Et negāda ē oīa ergo
nō est pa° ymo sic d̄r idē a seipō gñe. qz
p̄tinet sub diuersis gñib⁹ P̄bus autem
in quito metaphisice dicens. q omia d̄ra
gñe differūt spē et nūō. intellexit q d̄rntia
gñe p̄^o d̄rnt spē et nūō. Sed h^o non o3 ca
piēdo d̄ra gñe 2°. Ad secūdu negat
2^a. quia locus a iungatis nō t3. nisi in p̄ra
tionib⁹ qditatis sic nō sequit albu est
dulce. ergo albedo ē dulcedo. Modo

hec p̄tio nō ē qditatia Ad 3^m dīc q p̄bus
intellexit q hec p̄tio actio ē pa° non est
quiditativa s. l^o secundus tractatus.

Trea secunduz tractatū tertij uz
de infinito. ponit 4^m nōōile. qō
p̄bus pbat. ad nāle p̄bm spectat
cōsiderare de infinito. pbat. de illo qō ē
pa° magnitudinis mot⁹ et t̄p̄is spectat ad
nālem p̄bm cōsiderare. s. inf^m et fin^m ē pa°
eorū. ergo rē. maiō p3 qz de illis p̄rio et p̄n
cipal2 cōsiderat p̄bus nālis sic p3 ex p̄mo
nōbili tertij. et uidebit post. mior p3 quia
qōbz illoz necē est esse fin^m aut infinitum
iō qōbz illoz est infinituz in diuisione et fi
nituz in extensioe seu duratione. sic p̄ba
bebit. Quito notādūz q p̄bus pbat
in isto tract. tu. hanc p̄lonez nulu3 cor²
sensibi e. s. u tact⁹. est actu infinituz. pbat
quia ul^o esset simplex. ul^o p̄positū. s. nullo
mōz potest dici q rē. maiō p3 ex sufficiē
ti diuisione et mior pbat p̄mo q non com
posituz. Quia ul^o esset p̄posituz ex infinit
simplicib⁹. ul^o ex finitis soluz. Non ex
infinitis ut suppo^o ex p̄mo qz n̄ sūt infini
ta p̄ncipia rei nālis. si ex finitis o3 q unū
eorū eēt i inf^m ul^o p̄la et nullo mōz potest
dici. igit maiō p3 ex sufficiēti diuisione.
Et minor declarat. p̄mo. n. nō potest dici
q p̄la eorū eēt infinita qz cū cor² sit
lōguz latuz et p̄fūdūz cor² inf^m eēt infi
nitel. gūz. ergo omne locū occuparet fin^m
longitudinē. et eēt infinite latuz et sic omi
nez locū occuparet secūduz latitudinem.
nūq̄m enī esset termi⁹ sue lōgitudis siue
latitudis eodē mō de p̄fūditate ergo unū
infinituz omne spaciū occuparet. et p oīa
nūq̄m poss. aliud infinitum accipi. iō non
p̄nt esse p̄la infinita. Si aut dicatur. q
unū eorū soluz est infinituz. tūc cum illud
sit triū alijs simplicib⁹. Et ipū infini
tum sine p̄portione excederet alia. et ex
p̄nti alia oīa corūperet in suā nām. et p̄se
quēter ipū soluz remanēt. q est inconue
niens et cōtra experientia. Ergo p3 q nō
p̄t dici eē inf^m p̄po^m. Nec p̄t dici q
eē simplex rōe eadē. S3 r̄ndebit cani
lator q inf^m erit pue uirtutis. et finitus

magne sic si ignis est finitus aer infit⁹ et ideo non potest infinitus alia in sui natura puertere. Nec remouet plus designando de elemento infinito partes finitas eque finito elemento tunc aliqui t. ppor⁹ uirtutis actiue elementi finiti ad partem datam infiniti sit ergo quod cuius elementum finitum non habeat uirtutes actiuas infinitas. quod uirtus eius sit in centuplo maioris quam pars data alterius uel in alio numero quouis. et capiatur de infinito pars centupla ad primam partem datam illa erit in centuplo maioris uirtutis quam prima pars data eo quod in centuplo maior. et tanta fuit uirtus alterius elti finiti. quod prima pars data est infiniti centupla erit equalis uirtutis cum elto finito. et constat quod infinitum adhuc sine proportionem excedit uirtutem actiuam illius partis eo quod sine proportionem excedit eius magnitudinem et in maiori corpore est maior uirtus ergo sine proportionem excedit uirtutem alterius elementi finiti. quod fuit perbandum. plures rationes ponit sed hee sufficiant. Circa istam materiam primo dubitatur. utrum in maiori corpore est maior uirtus. et utrum quod non quia tanta caliditas intensiue est in sintilla ignis sicut in toto igne. 2° quia eque fortiter infrigidaret cacabus aque maris manum impositam sicut faceret totum mare

3° queritur utrum est aliqua magnitudo actu infinita. et utrum sic. quia extra celum est spacium infinitum. quod recte probatur antecedens. quia si homo esset supra celum posset extendere brachium et non posset nisi in spacio. igitur recte. Item ibi est extra. quod spacium Item fabam ibi productam deus posset elongare a celo. quod per aliquod spacium eam elongaret. igitur ibi est spacium. et non est potior ratio quare finiretur illud spacium in uno situ quam in alio. quod non terminatur. quod est infinitum. Tercio queritur utrum est aliqua longitudo infinita. et arguitur quod sic quia linea giratiua est infinita. igitur 2^a antequam probatur. quia componitur ex infinitis giris quarum quilibet est pedalis. et tales constitunt infinitam longitudinem. Pro prima harum dubitationum est primo notandum. quod aliqua uirtus potest dici maior al

tera tripliciter. primo intensiue. sicut caliditas ut quatuor diceret caliditate ut tria maior. 2° modo extensiue quia est magis extensa. et tertio modo in agendo. scilicet quod fortius ageret. et de hoc tertio modo est primum ad primum quod Per hoc ad primam dubitationem dico primo quod in maiori corpore est maior uirtus extensiue. et notum est. quia sicut corpus est maius ita uirtus eius est extensior. sed non est ad propositum. 2^a propositio. non oportet in maiori corpore esse maiorem uirtutem intensiue. per se per primam rationem factam in mouendo dubitationem. Tercia propositio ponitur et probabilis cum primo quod in maiori corpore est maior uirtus in agendo sic quod ceteris paribus ad maiorem distantiam maius calidum calefaceret quam minus. et ad eque fortius. et hoc docet experientia primo quod magno igne quod remotius calefacit quam faceret eius medietas. et ad eque fortius. 2° quia maius pondus fortius ponderat quam minus. ceteris paribus. quod ignis magis alteraret. non alteraret fortius. Tercio quia uase repleto aqua. quanto ductus ponitur inferius tanto uehementiori impetu exit aqua. cuius alia ratio nequit assignari quam magnitudo maior aque superioris ad foras. Cor^m si esset infinitus corpus ad ymaginationem qualificatum aliqua qualitate prima ipsum esset infinite uirtutis in agendo secundum talem qualitatem sequitur ex conclusione. Sed contra dicitur. uel esset infinite uirtutis in calefaciendo. posito quod esset calidum in puncto. a. assignato ratione partium finitarum et signatarum. et hoc nequit dici uel infinitarum. et hoc non. quia multe tantum distant a puncto assignato. quod in ipsis non possunt agere ut pars pedalis distans ab eo per centum leucas. Respondet quod ratione infinitarum partium est infinite uirtutis. quarum quilibet est tanta. sicut hec certa data. et ad improbationem dicitur quod multe tantum distant. quod seorsum a toto separate non possent agere in punctum assignatum. siue centum siue mille leucas distaret ab eo Ad rationes motas in principio. ad primam dicitur quod est per 2^a propositio

Ad 2^{am} dī q^d mare fortius infigidat
multo manū ipositā q̄ faceret cacab² aq̄
maris. sed h² sensus tactus nequit discer
nere. eo q^d q̄n est excellens sensibile in ca
lesaciendo ⁊ ifridando multuz decipi^r i
iudicando de intenso ⁊ remisso ⁊ eque sō
te iudicaret sintillā ignis tangens eam sic
totā flāmā cui² est p². cū tñ flāma tota
put docet expientia. multo fortioris sit v̄
tutis. Pro 2ª dubitatione p^{mo} p^{mi}ttit^r
q^d si magnitudo infinita eēt. maxime esset
spaciū extra celū. hoc est manifestū q^d nū
sō p² posset eē infra celuz. Tunc ponunt^r
ppōnes faciles s^m ueritatem. Prima. in
finitum spacium posset esse extra celum.
tenendo infinitū sine cathego. q^d aliquan^m
spacium possz esse ibi. ⁊ quātūlibet mai²
q̄ infinitum. n² t³ p² exponētes. q^d ita ex
ponit^r infinituz. a² p³. q^d sicut nullo p²xi
stente spacio deus totius mundi spacium
creauit. ita pari rōe extra celū. adhuc q̄m
libet spacium potest p²ducere. eo q^d n² ē po
tentia ei² l²itata. Z^a ppō. extra celū de
facto nullū ē spacium. p³. q^d l³ fidelis ponē
bz deū ibi posse ponē spa^m tñ q^d fec^r n² bz
ponē. nisi cogēt auctoritas sacre scripture
quoniam non uidimus. ⁊ frustra fecisset
ibi spacium. quia ad omnium naturalium
mutatōem. sufficit spacium quod est ifra
celum. Tertia p²positio. Ad concedet^r
hanc conditionalem. si extra celum esset
spacium. illud esset ifinitum. q̄uis catho
licus eandem negat. p³ p²ma pars. quia ap
puraret a² esse impossibile. ⁊ ē q^d non
posset reddi ratio q^d illud spacium plus
terminaretur in uno situ q̄ in alio. patet
secunda. quia catholicus habet concedet^r
deum ibi posse producere spacium infini
tum. Quarta p²positio. non est possibi
le deum facere spacium infinitum. patet
quia sequitur q^d potētia productiua dei
esset terminata in magnitudine. quia illū
posset ⁊ non posset maius. Z^a quia negt
producere infinitam uirtutem. ergo nec
magnitudinem. p³ a². q^d infinita uirtus
esset equalis sue uirtuti. modo nequit fa
cere equale sibi. T² tō implicat infini
tam magnitudinem esse ergo n² nota. ⁊

a² p²batur. quia si esset. ipsa non contine
ret plura pedalia q̄ bipedalia. put notū
est ex quid nominis infiniti. ⁊ q^d contine
ret plura pedalia. p²batur. q^d in qualibet
magnitudine totali continentur plures p
tes minores non coicātes q̄ maiores. n² o
do magnitudo infinita est magnitudo to
talis. cōtinens ptes maiores bipedales ⁊
miores pedales. q̄ ptes pedales q̄ bipedales
stinebit. R²ndebis q^d maior negaretur
s^m oppositam opinionem. R²spondeo q^d
illa est cois aī p²ceptō. q̄ nulla est notior
⁊ iō si illa negetur. non inueniret aliqua
notior ex qua post poterit esse discipia²

Sed contra dices q^d magnitudinē ta
lē eē nō iplicat q̄ deus pōt eā facere. n² a
t³ q^d deus oē illud pōt facere q̄ fieri nō
iplicat s²dictōem. put concedit quibus ca
tholicus. a² p³. q^d posita magnitudine in
finita nullus deduceret ex hoc s²dictoria
bñ r²ndenti. Z^a q^d n² minus est spacium
extra celū q̄ eēt sub concavo orbis lune
supp² q^d oīa q̄ sūt. sub eo de² annullasset. s²
adhuc ibi eēt spacium. q̄ tē. mai² nō ē. ⁊ b².
p³. q^d oīb² annullatis adhuc poli distaret q̄
adhuc iter eos eēt distātia. i² spacium. Ter
tio q^d deus est iā p² infinitum spacium ex
tra celū. ergo n² a t³. p² a². q^d infinitum
spacium extra celū potest esse. ut dicit 2^a
p²ma. ⁊ quātūcūq² fieret. deus i tāto eēt
eo q^d eū necesse est eē ubiq² ⁊ n² p² mutati
onē diuinā. eo q^d n² est deus mutabilis. er
go de facto ibi est tñ spacium q̄m ibi pōt
fieri. Ad ista r²ndet ad p²ma. n²ter con
ceditur q^d implicat contradictōnem q̄m
est ex nā rep² infinitum extensue esse. uerū
est tñ q^d nullus hō purus euidenter eui
dencia aliqua nāti ex h² contradictorie infer
ret. multa enim sunt implicantia. ex quo
zum tamen oppositū posita in esse nūq̄
euidendenter bene respondent inferren
tur contradictoria. sicut deum non esse
implicat potissime. ⁊ tamē nullus ex hoc
contradictoria inferret euidenter. Ad
2^m dī q^d oīb² anulatis q̄ sūt sub cōcavo
orbis lune. sub cōcavo nihil eēt ut nō^m ē.
q^d si aliqd ibi eēt n² oīa eēt annihilata. Z^a
q^d ibi tē n² eēt spa^m. p³ q^d se² ibi ē aliqd

spatium. Ergo aliquod. Tercio qd po-
li distaret distantia curua ⁊ maiori q̃ p
us q̃i concavū erat repletū. p̃z qz dista-
rēt per semicircōferentiā spere ⁊ p p̃us p
dyametrum. Quarto qd non distarent
poli distantia recta p̃z qz n̄ ē ibi. Qui-
to qz poli eēt immediati quo ad distantia
rectā. p̃z per p̃cedens. ⁊ p hoc p̃z quid di-
cendū ad secundāz. Ad terciā dī qd de
us de facto per nullum spaciū est extra
celum q̃uis per infinitum spaciū pōt esse
extra per p̃ductionez noui spaciū ⁊ ibidē
inciperet eē non p mutationem dei. sed p
mutatōem spaciū. Unde añ uniuersi p̃du-
ctionem in nullo spacio erat deus ⁊ p ipi
us p̃ductōem. omni spacio sine sui muta-
tione incipit eē p̃ns. vnde si hic iam nou⁹
aer p̃duceret in eo deus esset post p̃duc-
tionem. ⁊ nunq̃ fuisse ante i eo. ⁊ ex hoc
nullo modo sequitur mutatō dei sed mu-
tatō aeris. nā. n. primi entis est fm uerita-
tem nullo spacio circumscribi. nec diffi-
niri sic quin possit esse sine illo. ⁊ iterum
nullum spaciū posse eē sine p̃sentia ipsi⁹
p̃mi entis ipsum ab initio producentis ⁊
in esse conferuatīs ad motiua ad ducta in
mouendo dubitationem. dicitur qd si ho-
mo esset supra celum extēdere posset bra-
chium nō per spaciū qd ibi esset distine-
tum contra brachium. sed in extensione
brachij fieret spaciū elleuati supra celū.

Ad secundam negatur qd ibi est extra
⁊ ergo negative sunt uere dicentes qd ex-
tra celum nihil est. qz ille nihil ponunt.

Ad terciā conceditur qd deus elōza
re posset fabam a celo creando nouū spa-
cium inter fabam ⁊ celū uel p̃us p̃duxisset
⁊ post elongasset. Pro terciā dubi-
tatione est notandū diligenter. qd linea gi-
ratina dicitur linea girans circa corpus.
tunc ymaginemur corpus columnare. cu-
ius dyiameter sit pedalis. Z⁹ qd circa e-
ius partes p̃portionales transeat linea gi-
ratina. sic qd in qualibet parte p̃portiona-
li fiat una girs. uocantur aut ptes p̃porti-
onales consequenter se hñtes partes sic
se hñtes. qd qualis est p̃portio p̃me ad se-
cundam talis est secunde ad terciā ter-

tie ad quartāz. ⁊ sic deinceps. ut si corp⁹
a. i. giraret diuidi p̃mo in duas medietas
tes. deinde medietas secunda in duas me-
dietates que essent due quarte totius. de-
inde ultima quarta in duas eius medietas
tes que essent due octane totius ⁊ ita de
inceps. tunc p̃ma medietas ⁊ secunda. i.
quarta ⁊ tertia. i. octana sunt partes p̃po-
tionales p̃ter se hñtes. p̃ma. n. ad secūdā
est p̃pōtio dupla. s. medietatis ad quartā
⁊ ita secunde ad terciā. s. quarte ad octa-
uā. ⁊ ita de alijs. Tercio aduerte qd gi-
ra n̄ terminat ad punctum a quo exiuit.
sed circōdat cor⁹ ⁊ teriat ad punctūz. p̃-
portionalem puncto a quo exierit. ut si a
p̃ncipio p̃me medietatis ducēs lineā girā-
do eam. sic qd in terminis eiusdē medietas
tis ad punctum p̃portionalē termino a q̃
exiuit terminaretur. hec uocaret giratia
a girando dicta. Tunc 4⁹ supponat qd
a. corporis colūnaris p̃uct⁹ extrinsec⁹ uer-
sus quē uadunt ptes p̃portionales mino-
res sit. b. ⁊ p̃uct⁹ a q̃ incipiunt gire maio-
res sit. d. tūc ē dubitatio utp̃ linea giratina
ducta in corpe. a. ab ipso. d. uersus. b. p ptes
p̃portionales p̃ter se hñtes. in una pte pro-
portionali p̃eise facie⁹ unā girā. sit infita-
uē. n. qd sic. eo qd illa li⁹ p̃po⁹ ex infinitis p-
tib⁹. qz ex infinitis giris n̄ coicātib⁹ q̃z q̃z
ē pedalis. cū. n. dyamet⁹ ē pedalis ⁊ a. i. sit gira-
tiō dyamet⁹ sit circuli⁹ qd dyamet⁹ circuli. o. z
qd q̃uis gira admin⁹ sit pedalis. mō talia
⁊ stituerēt ifite lōgā lineā. Specificata dubi-
tatione patet p̃⁹ he p̃pōes. p̃⁹ qd n̄ p̃tiā p̃pō-
tionalia p̃ter se hñtia tāgit ip̃z. b. p̃z qz i⁹ eēt
ultra p̃s p̃portionalia p̃tinui. p̃ter se hñs.
mō nulla est talis. qz fm tales ptes infini-
tū uadit diuisio p̃tinui. cū n̄ sit p̃positū ex in-
diuisibilib⁹. Z⁹ qd nulla linea p̃eise du-
cta sup ptes p̃portionales tales ⁊ n̄ ultra
oēs attingit. b. se⁹ ex p̃cedente qd nulla p̃s
p̃portionalis attingit ip̃m. b. ⁊ li⁹ illa n̄ extē-
dit nisi i p̃tibus p̃portionalibus. Ter-
tia qd si eēt una li⁹ uadēs p oēs ptes p̃po-
tionales ⁊ non ultra. talis esset infinita
uersus. b. p̃z qz non finiretur in. b. eo qd
non attingit. b. per p̃cedentes. nec citra
b. qz tē n̄ transiret p oēs ptes p̃portionales

cōsequēter se hñtes eo q̄ inter pñctum enī terminātē ⁊ b. essent infinite ptes tñes medie. Quarto si sic linea poneret in finita uersus b. simili mō possz poni vñs d. p3 signādo mediuz punctuz corporis a. ⁊ sit c. a quo per ptes pportioales cōsequēter se hñtes ducantē lineē tā uersus d. q̄ uersus b. illa erit nō terminata ex utra q3 pte. quia qua rōne uersus b. eadē rōe uersus d. Quia q̄ incipēs moueri ab ip̄o b. uersus a. nullā ptem pportioalem p̄mo transibit p3 quia ul' illa attigēt. b. ⁊ hoc nō p primā ppōnez. ul' nō attingēt. b. ⁊ tñc inter eaz ⁊ b. essent infinite partes pportionales minores quas prius transiret ⁊ sic eam non transiisset primo

Sexta quod sic incipiens pertransire nullas partes duas proportionales pertransibit adequate. patet quia nulle due sūt simul. Septia q̄ sic incipiens transire in hoc instanti ad ymaginationem indiuisibili. immediate post hoc. o. infinitas partes proportionales pertransibit. patet per exponentes. quia infinitas partes pportionales pertransibit ⁊ nullum mediuz erit quin citra ipsum infinitas ptransibit ergo ⁊ c. consequentia tenet antecedens pro prima parte est notum ⁊ pro secūda patet. quia ex quo nē incipit pertransire. immediate post hoc mouebitur pertransire undo. ergo quocūq3 medio accepto cū ip̄m sit diuisibile citra mediū ipsius aliq̄ ptransibit. ⁊ q̄bz tale infinitas ptes ppōtioales minores includit ⁊ c. Octaua q̄ linea ducta a. d. sic q̄ terminaretur ad ip̄sum b. exclusiue. ducta foret ultra oēs ptes pportionales. p3 q3 linea contingeret ip̄m b. ⁊ nulla ps pportionalis ip̄m b. attingit. Nonā est q̄ infinita est in corpore a. linea giratiua tenendo infinitū finitū cathego. p3 q3 aliquanta est linea giratiua ⁊ quātūlibet maior. q3 duarum girarum est aliquanta. ⁊ io. girarum ⁊ 5. ad illam. ⁊ 20. girarum est. io. ⁊ ita deinceps he ppositiones note sunt. Decima. corpus motum a. d. uersus b. p̄cise pertransiēdo fm partes proportionales tales nunq̄ attinget. b. patet q3 impossibile est aliquas

illarū ptium pportionabilium attingere ip̄m b. igitur cum ip̄m non moueatur nī si in partibus pportioalib⁹ corporis a. nunq̄ attingēt. b. Undecia. 3 q̄sdā ip̄ole est linea sic ducta p ptes pportioales attingi ul' q3 ad b. ul' ultra. b. p. q3 uel una gira in immediate attingēt illā lineā puncto. b. ⁊ b. nō q3 tē illa eēt i pte pportioali imediata ip̄i b. ⁊ eēt ult^a ps pportioalē se hñs. q̄ n̄ est pole. put dictū est in p^a. uel ptes gire imediate attingerēt eā puncto. b. ⁊ hoc n̄ q3 o3 q̄ ille eēt i plurib⁹ ptib⁹ pportioalib⁹. q̄z q̄libet imediate attingeret puncto b. ⁊ sic o3 plures ptes pportioales eēt sit a dequate q̄ est 3 sextā. Cor^m. male dñt illi q in b. casu dñt q̄ linea pōt p̄tendi ad b. ⁊ tñc attingebit infinitas giras ⁊ c. n̄ eīz ē pole deducendo eā attingi ip̄i b. ut dic^o. De sūt note satis. s3 n̄ uadūt ad q̄ōez. Et iō p rñsione ad q̄ōez ponūt alie p̄clōnez q̄z p^a ē ⁊ 12^a q̄ oī lineē giratiue sic transeunt p ptes pportioales corripit una linea fcta p3 q3 p quot giras pōt duci curua. p tot pōt duci recta. sic p3 inducenti. Ex q̄ se^a. si sit aliq̄ linea curua ducta sup oēs ptes pportioales tales. ita o3 q̄ sit una fcta ducta sup oēs ⁊ n̄ ultra oēs. p3 ex ppōne. 13^a ppō. nulla linea recta ducta i corpe ab ip̄o d. uersus b. ⁊ n̄ ultra. b. ē in finita. p3 q̄ talis uel teriat ad b. uel citra si. n. ul' q3 ad b. trahet. ē teriata p. b. si aut n̄ ducat ul' q3 ad b. erit minor q̄ ducta. a. d. ad b. q̄ ē erit teriata. 14^a n̄ est pole aliq̄; unā lineā rectā eē pductā p̄cise sup oēs tales ptes pportioales corporis a. sic q̄ n̄ ultra. p. q3 cū quelz talis ps sit finita ut dic^o p̄cedens. uel finit ad b. ⁊ si sic tētransit ultra oēs ptes pportioales. q3 nulla ps pportioalis tangit. b. uel teriaretur citra. b. ⁊ tunc n̄ transit p oēs ptes pportionales. q3 inter terminū eius. ⁊ b. sunt i finite ptes pportioales 15ª ppō. n̄ ē pole q̄ aliq̄ lica curua trāseat f̄ oēs ptes ppōtioales nñz se hñtes supra quālz faciē^o unā girā ⁊ n̄ ultra. p. q3 n̄ ē pole sic duci fctā q̄ nec curuā. t3^a p cor^m ppōis. 12. añs ē ⁊ p̄cedens. Ex qb^o seq ul' ⁊ rñsal q̄ n̄ ē aliqua linea curua i finita. p. q3 si aliq̄ eēt

maxie eēt linea giratiua sic ducta p ptes
 pportionales sed nulla talis ē ifinita ig^r
 maior p3 per dicta in dearticulādo dubi
 tationez. r minor pbat. quia ul' illa eēt
 ifinita que adducereſ uerſus. b. p omnes
 ptes pportionales psequēter se habentes
 supra quālz faciēdo unaz. nāz r nō ultra
 uel illa q̄ ducereſ ultra omnes ad. b. ul' p
 tem ulteriore. ul' illa q̄ ducereſ p aliquas
 ptes r aliquas nō. nō p̄mu3 p clusiones
 pcedentē. nec 2^m per 2^m nem unaz. nec 3^m
 qz quecūqz talis q̄ ducit p aliquas ptes
 r nō p omnes. ē soluz finita sicut p3 indu
 ctive capiēdo lineaz ductaz p quas ptes
 pportionales uolum⁹. Sed ptra aliq̄
 trāsit p partes oēs pportionales psequē
 ter se hñtes. ergo aliq̄ ē ifinita. nā tenz
 per tertiā 2^m nez. pbat añs. qz omēs ptes
 pportionales sūt. r mille pñt significari
 quin p eas transit linea giratiua. ḡ aliq̄ trā
 sit per omēs. 2° qz per duas r p tres
 r sic sine statu transit aliqua. ḡ aliqua trā
 sit p omnes. Tercio qz aliq̄e sūt oēs
 r quotquot sūt ptes. p illas trāsit aliqua
 linea giratiua. ḡ aliqua trāsit p oēs. nā t3
 r añs pro p̄ma pte p3. qz due medietates
 corpis. a. sunt oēs ptes corpis. a. sil' sūpte
 2ª pars nō est. quia ī quouis numero ue
 lis accipere ptes pportionales. p totū il
 lum transit aliqua linea giratiua. Quaz
 to ifinita est linea giratiua ergo linea gira
 tiua ē ifinita p uersionem. r ultra ḡ est
 aliq̄ta r q̄tūlibz maior. ḡ est id determina
 ta. Ad p̄m istoz negatur añs. ad pba
 tionez neget nā quia isertur q̄ aliq̄ trā
 sit per oēs. quia ar' a suppone cōfusa tñ
 ad determinataz. sic nō sequit aliquis hō
 ē al' r nō est aliquis hō quin id sit animal
 ergo aliq̄ hō est omne animal bene tamē
 pcedereſ tenēdo ly oēs distributive q̄ p
 oēs transit aliqua. nulla tamen trāsit per
 omnes sicut omnis hō est animal nullum
 tñ animal ē oīs homo. Ad 2^m negetur
 q̄ aliqua p duas r per tres r sic sine statu
 trāsit. tamen tñdo ly aqua p̄fusa tñ bene
 concederetur q̄ per duas tres. r sic si
 ne statu transit aliqua. nulla tñ per duas
 rē. transit. r sic sine statu. fm modum fm

quem dicitur q̄ heri r hodie comedi pa
 nem. nullum tamen panem comedi heri
 r hodie. r si dicas ad quam partez est sta
 tus. dico q̄ respectu diuersarum linearū
 diuersimode erit stat⁹. nam respectu trā
 seuntis per duas est status ad tertiam ex
 clusue. Ad tertiam negatur q̄ aliq̄e
 sunt omnes cuius falsitas patet prout ly
 omnes tenetur distributive. s3 put ly em
 nes tenetur colectiue adhuc ē falsa. quia
 dicendo quatuor quarte sunt omnes par
 tes corporis. a. est sensus q̄ tota collectio
 partium. a. est quatuor quarte. r q̄ nulla
 sit pars. a. quin sit aliqua quatuor quarte.
 sicut dicendo. i2. sunt apli dei est sensus
 q̄ non sit aliquis aplis quin sit aliquis
 i2^m. aplorum modo mani^m est q̄ sic qua
 tuor quarte non sunt omnes. quia esset
 sensus q̄ nulla esset pars qui esset aliqua
 quatuor quartarum qd̄ est falsum de ter
 tia l' de quarta medietate. Ad p̄batio
 nez dicitur q̄ hec est falsa de uirtute ser
 monis q̄ due medietates corporis. a. sunt
 omnes partes corporis. a. ob hanc cām
 dictam. sed concedentes cam intelligunt
 q̄ omnes medietates corporis. a. uel om
 nes. 4. corporis. a. simul accepte. r sic fm
 numerum quem uoluēs partium aliquo
 tarum ad alium intellectum non esset ue
 ra. Ad quartam dicitur q̄ hec ifinita
 est linea giratiua v3 istam quātūlibet ma
 gne longitudinis ens est linea giratiua q̄
 debet sic conuerti. linea giratiua est ens a
 liquante magnitudinis. Et illa ē uera ad
 rationē motā in mouēdo dubitationez. ne^r
 q̄ giratiua linea p̄ponit ex infinitis peda
 lib⁹ n̄ coicantib⁹. qz nulla transit p oēs p
 tes pportōales. Sexto notan^m est q̄
 plūs pbat in eodē tractatu q̄ infinitum
 quodāmo est. p3 qz cōtinuū est infinitū in
 diuisione. Item numerus est infinitus in
 compositione. Secundo. q̄ infinitum
 est in potentia. p3 qz nunq̄ est in actu cō
 plecto. qz cōtinuū nunq̄ eēt actu infi^m diui
 sū. nec numerus nunq̄ esset infinitū actu.

Tercio q̄ hec potentia reducibilis est
 ad actum cuius esse est in continue fieri
 r nunq̄ in completo eē. p3 qz bene potest

diuisio cōtinui in infinitum cōtinue fieri
 nūq̃ aut pōt cōtinuū ēē in actu ī infinitū
 diuisū sicut īps uel mor⁹ ul' ludus. redu
 citur ad actū in fieri per ptem post ptes
 nūq̃ aut ē ludus in esse cōpleto qz postq̃
 ē cōpletus tūc cessat. Quarto qz cōtinū
 ē in infinitū diuisibile in partes eiusdem
 pportionis. sed nō in partes eiusdem q̃ti
 tatis nō cōicantes. sic uiz. qz quelz eaz sit
 tanta q̃tra hec est certa data demonstrā^r
 ptes q̃tunlibz pua; uis. qz cum cōtinū nō
 sit cōpositū ex in diuisibilib⁹ in īfinitum
 si uis subdiuidere potes ptes fm eam rō
 nem ut totū in medietates ⁊ medietates
 ī suas medietates ⁊ sic semp 2^a pars nō
 ē. quia alz cōtinū esset actu infinitū cuius
 cōtrariū est p̃us pbatū. Quinto qz nō
 totalz si ē infinitū in appōne magitū
 dinis. sicut ī diuisione. patet qz diuisione
 ī inf^m sit magitudo parua. sed nō ī appō
 ne sit in īfinitum magna q̃uis ei supadda
 tur qz ab alia auferatur. Sexto descri
 bit infinitū sine categoromatice tantum
 qd̃ est. cui⁹ q̃titates accipiētibz. semper
 cōtingit aliqd̃ ultra accipere. nō recipien⁹
 idē. p3 quia euz magitudo sit īfinita in
 diuisione. qualz magitudinis diuisione ca
 pta. cōtingit capi ulteriores. Ex quo in
 fert septimo. qz male diffinierūt antig īfī
 nitū. dicentes qz est cuius nihil est cō. qz
 illa diffinitio ē toti⁹ pfecti totius. n̄ perfe
 cti nihil est cō. cum enim aliqd̃ abest non
 p̃prie totum uocat aut p̃fēm. sed magis
 colobū. aut ad manē. capitur aut̃ hic to
 tū p p̃fecto. sicut uides. Ex quo itēz
 segtur octauo. qz infinitū magis h3 rōnē
 ptis ⁊ materie. ⁊ p cōns reducit ad genus
 cause mālis q̃ toti⁹. patet qz h3 rationes
 potentie ⁊ nūq̃ cōp̃eti. actus aut p̃fecti
 ⁊ hoc est ex natura ptis. Cōclusio pro
 bat qz nō est magitudo īfinita. s3 appō
 nez. sic qz omni magitudie data. cōtingat
 dare maiores. p̃batur. qz q̃tam magitu
 dines cōtingit esse potentia. tantaz cōtingit
 esse in actu sed nō cōtingit esse ī actu ma
 gnitudinē īfinitaz. ut dictū est. g̃ nec ī po
 tentia. sic qz omni magitudie data cōtin
 gat esse maiores. maior p3 qz p̃cessus ad

mai⁹ uadit ad formas cui⁹ est determina
 re māz. ⁊ ideo o3 ipm esse determinatum

Itē nō pōt esse maior magitudo. ma
 gnitudie celi. Decimo p̃bat qz nūerū
 ē infinit⁹ fm appōez. p3 qz magitudo ē
 īfinita fm diuisione. mō q̃cquid pōt a
 magitudie auferri. hoc pōt nūcro addi.
 s3 dicit cōmētator cōtra p̃bm qf nō u3 hec
 rō in numeris. q̃tūz cōtingit numez ēē po
 tentia. t̃m cōtingit esse in actu. sed nō cōtin
 git esse infinitū numez in actu. g̃ nec ī po
 tentia. r̃ndet qz totalitas ⁊ magitudo h̃nt
 rōnē p̃fectionis. ⁊ p cōns finis. ⁊ p cōns q̃tra
 cūqz magitudo p nām est in potētia. tan
 ta erit in actu. ul' frustrare^r suo fine. ymo
 alias potētia ad illā magitudinē frustra
 eēt. secus ē de numero. quia numeri. augu
 mētātō nō ē ad p̃fectionē. cū fiat p dionez
 cōtinui. p quas sit cōtinū īm̃p̃ecti⁹. qz dispo
 nitur ad corruptionē. ideo nō o3 qz om̃s
 talis potētia reducatur ad actū. ⁊ iō nō
 o3 qz oī modo. t̃m numez cōtingat ēē actu
 q̃tūz potētia. ⁊ itellige qz nālz loquendo
 q̃tum cōtingit esse in potētia t̃m cōtingit
 esse in actu. s3 catholicus d̃fet qz īfinita ē
 magitudo ī potētia. t̃m nūq̃ erit in actu.
 Hic queri solz utrūz om̃i nūcro dato cō
 tingat dare maiorē ⁊ ē aliqs nūerus ma
 ior. Z^o utp̃ in cōtinuo sūt īfinitae ptes

Tercio utrūz p aliquā potētiā cōtingat
 esse magitudinē īfinitam. Pro prima
 dubitatione sciendū est. qz duplex est nu
 merus. s. nūer⁹ numerās. ⁊ nūerus nūcra
 tus. numer⁹ nūcrans d̃f cōceptus mētalis
 quib⁹ aīa nūerat. uel ēt iōamet anima. et
 d̃ hoc nō itelligit qd̃. pōt t̃m dici. qz aliqs
 ē numer⁹ numerās. quo null⁹ ē maior. p3
 qz omnes anīe itellectie ⁊ omnes cōcept⁹
 quib⁹ ipamet nūerat sūt in certo numero
 pono igit qz tales sūt mille. s. anime itelle
 ctie scilicet cōcept⁹ nūcraui. tūc mille
 sunt maximus numerus numerās. qz nul
 lus nūerus nūcrans. eis est maior. numer⁹
 numeratus. uocatur ipsa res numerata
 et est duplex. quidā est entium discretōz
 ad inuicem. s. quorum nulla est pars alte
 rius. nec aliqua est pars alterius tertiū ⁊
 de hoc iterum facilliter dicitur qz aliquis

ē numerus numeratus entium discretorum
talium. extra se inuicem. q̄ nullus numerus
talium entium est maior. patet quia cum
totus mundus sit finitus. entium discre-
torum ab inuicem existentium in eo. est
determinatus numerus. tam in substantiis
q̄ in accidentibus. sic enī est determinat⁹
numerus hominum. similiter ⁊ accitius
que sunt in homine. ⁊ eodem modo om̄iū
aliorum. que sunt in mundo. Alius ē
numerus numeratus partium eiusdē parti-
tū ⁊ de hoc est maior difficultas utrum
omni numero partium continui. est nu-
merus maior. ideo de hoc solum post lo-
quar. Secundo sciendū est. q̄ maius
⁊ minus proprie. solum in q̄titatibus. s.
magnitudine ⁊ multitudine repiuntur.
⁊ ideo pro illis solum utar eis post sed
large dicatur de intensiōibus ul' de uir-
tutibus actiuis uel passiuis. Tunc sūt
conclusiones prima. quod in continuo
quolibet unitas est binarius. ⁊ etiam tri-
narius. ⁊ centenarius patet quia cum to-
tum sit sue partes ut dictum est i primo
quolibet una pars continui. est binarius
suaz medietatum. trinarī⁹ suaz tertiāz
centenarius suarum centesimarum. cum
quolibet pars continui sit diuisibilis. ⁊ lo-
quor de partibus integralibus. Cor^m
quelz unitas continui. ē diuisibil⁹ p³ p^one
quia est binarius. Secundū. binarius
ē trinarī⁹ p³ p^one q² data unitate continui.
ipsa est binarius. ⁊ ipsa est trinarī⁹ igit.

Secundū unitas est binario maior p³
q² unitas ē binario cētesimarū duaz maiō
sic totū sua pte. Quarto capiēdo. imp
p n̄ par. null⁹ nuēr⁹ ptiū continui est impar
p³ q² q̄libz ē par. q² trinarī⁹ ē par. q² tri-
nari⁹ tertiāz. ē senari⁹ sextāz eodē mō b
gnario ⁊ alijs numeris ptiū continui. q̄ dicūt
impares. Nichilomin⁹. capiēdo impar
pro numero. qui secundum aliquam rati-
onem discretiuam anime non est par.
Ois numer⁹ ptiū continui ē ipar q² binari⁹
duarū unitatū. est fm rationez discreti-
uam anime. qua discernit inter unaz eius
unitates. ⁊ duas medietates alteri⁹ unita-
tis. nō est par. Quintū cor^m nulla sunt

inequalia in cōtinuo. capiēdo ineq̄lia. pro
non eq̄lia. p³ q² omnia sūt eq̄lia ali quib⁹
si capias quatuor quartas. illa sunt eq̄lia
tribus tertijs ⁊ sic in alijs. nihilomin⁹ ali
quibus equalia. bene sūt aliq̄bus iequa-
lia. ⁊ equalia ad inuicē sunt inequalia ad
inuicē. ut due medietates equales inuicē
sunt due partes. quaz una continet duas
tercias. ⁊ alia unam tertiā. que sūt ineq̄lia
ad inuicē. similiter eq̄lia fm unaz rōnem
discernēdi. bene sūt inequalia fm aliaz ra-
tionez discernendi. Z^a ppositio quot
q̄t ptes sunt in celo. tot sunt i grano milij
p³ quia sicut due sunt in celo. ita duo gra-
na milij. ⁊ sicut 1000. sunt in celo. ita mil-
le sunt in grano milij. ⁊ ita de quolz alio
nuēro. Cor^m non sūt plura i toto q̄ in
medietate. ymo nec i toto uniuerso. q̄ in
grano milij. p³ p̄batiōe cōclusionis. Z^m
cor^m. ueritate p̄tiniui nulla sunt plura. p³
idē. Tertiū cor^m nuēro binario p̄tiniui
p̄tiniui nulla sūt plura. p³ ex p^one. 4^m
cor^m null⁹ numer⁹ ē alio numero maior
fm multitudinē. p³ idē q² null⁹ ē maior bi-
nario partiū p̄tiniui. Sed contradiceſ
tu p̄mo. q² p̄bus i hoc 3° ⁊ in q̄nto metha-
phifice dicit omnē ueritatē ēē idiuisibilē
⁊ p̄ hoc numez ēē infinitū in diuisione.

Z^o q² dic arismetrie⁹ q̄ oīa 4 sūt plā-
trib⁹. ⁊ oīa q̄nqz quatuor. Tercio q²
idē dicit q̄ nulla paria sūt ipia. Quar-
to q² p̄bus dicit in l̄a q̄ oī nuēro dato ē
aligs numer⁹ maior uel pōt esse fm mlti-
tudinez. Pro istis aduertat. q̄ multitu-
do dī numer⁹ inq̄m ē ab aīa numerabil⁹
numeratio aut aīe sit p discretionez iter
ptes. ut p̄tiniui multi ptes dicūt binariū
inq̄m aīa discernit uel discernē pōt inter
illi⁹ p̄tiniui medietates. ⁊ dī trinarī⁹ inq̄-
tūz discernē pōt inter tertiās. ⁊ p³ q̄ iste
rōnes discretie sunt alie ⁊ alie. q̄uis idēz
sit ens inter cui⁹ ptes discernit aīa. facit
fm hoc rōndē ad obiectiōes. Ad p̄mā
dī. q̄ p̄bus nō uoluit q̄ unitas sit sim⁹ in
diuisibil⁹. s³ uoluit q̄ quelz unitas ē sim⁹
idiuisibil⁹ in plā quoz q̄libet sit tale ⁊
tantum. quale ⁊ q̄m erat illa unitas. ut
unus homo. nō est diuisibilis in plura sic

quorū quodlibet homo est unum pedale non ē diuisibile in plura pedalia. et ita uolunt arismetici. q̄ aggregata multitudie ex certis ueritatib⁹. s̄m certam rationem discretiuā anime discernētis quelibz illarum ueritatum ē indiuisibilis in p̄tes tales. et tantas ueritates. ex qualibz et q̄ntis erat illa multitudo aggregata. et sic diuisio numeri stat ad unitates uel ī unitate quia deuentio ad unitates diuisione. n̄ potest esse amplior in plures partes tales et tantas. Ad s̄m dico q̄ arismetici uolunt. q̄ oīs quaternarius ē maior s̄uario suo. s̄. qui s̄ūmitur s̄m eandem rationem discretiuā anime. sic enim quatuor pedalia sunt s̄m rationem discretiuā anime īter pedalia sunt plura tribus. et sic ī alijs uel uolunt q̄ maior est ratio discretiuā anime q̄ discernit īter quatuor q̄ que solum discernit īter 3. eoꝝ. Ad tertium dicitur p̄ simile. q̄ s̄m eandem rōnez discretiuā anime nulla paria sunt imparia ut pedalia paria non sunt pedalia īparia et ita in alijs s̄m rationem discretiuā īter libras libras pares nō sunt īpares. s̄m rationem discretiuā īter medietates eiusdem pares nō sunt īpares. uel uolunt q̄ nulla est eadem ratio discretiuā anime reꝝ put sunt paria et prouē sūt īparia. licet. n. idem sit binarius et trinaris tñ hec sunt s̄m alia et alia anime discretionē. Ad quartū dicit q̄ p̄hūs uoluit omni nūero dato posse dare maiore ad illū intellectū q̄ īter quot ueritates aīa est discretia adhuc īter plures pōt esse discretia.

2° ēt p̄cederetur infinitū esse numerū quia nequit esse discretio anime īter tot q̄n possit esse īter plura. Si queratur q̄r s̄ ille discretionēs anime inuente. respondēbitur ut eis mediantib⁹ anima nō sciat q̄ritates discretiuā. et mediāte illa p̄tinuam. hec de primo dubio. Pro secundo dubio est primo notandum et q̄ infinitū attribuitur q̄n numeris. q̄n magnitudinibus. et utroq̄ modo q̄n cathegoroātice. et q̄n sicathegoroātice expōitur ī magnitudie corpea cathegoroātice exponitur sic extensum sine termino in

lōgitudie. et extensū sine terino ī latitudine. Sine cathegoroātice ī magnitudie exponitur a quibz dā sic. aliq̄m et nō tantum quin maius. s̄m quāz expositionez cui īp̄a placet. dicatur cōter q̄ ī infinitum magna est pars grani milij quia aliquanta et non tanta quin maior ē pars grani milij q̄ ī infinitum est uelox motus. quia aliq̄tum uelox et nō tñ q̄n magis ymo sic p̄z ex p̄mo q̄ ḡue. p̄ mediūz uniforme descendens ī infinitum uelociter descendet. q̄ aliquantum uelociter et non tñ uelo. q̄n magis uelociter. eo q̄ continue uersus finem uelocitatur motus. ideo ī ultima quarta est uelocior mot⁹ q̄ ī ultia medietate. Item q̄ pedale potest ī infinitum augeri. et tñ nunq̄ ad quātitatē bipedale p̄z si addēt sibi aliq̄ aliū pedale s̄m p̄tes p̄portionabiles. tunc ip̄m nō tantum augetur quin magis et tamen nunq̄ esset bipedale. eo q̄ nunq̄ ēt sibi aliquod pedale additum. alio mō exponitur sic. aliquantū et quantum īz maius. s̄m quāz expositionem p̄dicte p̄pōnes non ēnt uere. In multitudine cathegoroātice exponit sic infinita multitudo multitudo cui⁹ unitatū non est finis seu ultim⁹. Sine cathegoroātice exponitur sic a quibz dā aliquot et non tot q̄n plura. Alj exponūt sic. aliquot et quotlibz sic unū duo et tria et sic sine statu. Infiniti ī magnitudie cathegoroātice tenti. p̄p̄tates uident oīs iste. p̄ma q̄ infinitum non sit finitum. s̄r. n. finitum et infinitum termini sic oppositi. 2^a q̄ omnem quantitatem finitam infities cōtinēt. Tertia q̄ n̄ pluries cōtineat quātitatē paruam finitā q̄ quālibet finitam maiorem. Quarta uidet ēē p̄p̄a ei et omni magnitudini. q̄ quelibz magnitudo continens p̄tes maiores et minores. pluries continet minores q̄ maior non coicantes. p̄z q̄ est coīs aī p̄cep⁹.

Quinta q̄ ablata ei q̄alibz quantitate finita ip̄m non fieret minus. p̄z q̄ post maneret infinitum sicut et aī. Sexta q̄ ablata et quantacūq̄ quantitate fieret minus p̄z q̄ totum respectu remanentis hēbat rōem totius et remanens partis.

nō totum est maius sua pte ex eōi aī con-
 ceptione. Ex quib⁹ sequi uī q^d impli-
 cat contradictionē esse magnitudinem in
 finitam. patet q^d s³ proprietates positae
 ex ea eē sequūtur contradictoria. Juxta
 q^d queritur supposita eternitate mūdi u-
 trum tempus p^{re}teritū est infinitum indu-
 ratōe. Ad q^d respondetur q^d omne ten-
 pus est f^m tā a pte ante. q^d a parte post rō
 quia omne tempus p^{re}teritū eo modo q^d
 t^{em}p^{us} est mensura. ergo f^m. 13^a q^d iplicat
 q^d mēsurā eo mō q^d mēsurā eēt. īfita eēt. n-
 ignota et per cōis nihil posset sua q^untita-
 te mēsurare. ergo non esset mēsurā. nūq^{uam}
 patet q^d de ratione temporis ē esse mē-
 suram. sic supponitur ex. 4°. unde argu-
 endo in forā sic nulla mēsurā ē infinita.
 eo mō quo mēsurā omne tempus est mē-
 sura. q^d rē. Cor^m sequi uidetur q^d oī
 rēpōse p^{re}terito p^{re}terente annos et dies
 fuerūt plures dies q^d anni sē^{nt} ex 5° ne q^d
 in quol^{ib} t^{em}p^{or}e finito p^{re}terente dies et annos
 ita fuit. Tunc mediantibus his ponū-
 tur 5° nes et ē p^{ri}ma sⁱⁿchategoromaticē h-
 est f^m. infinita i magnitudine ē p³ ga 2^a
 exponēs est f^m. s. nō t^{em}p^{or}e q^d nūq^{uam} nihil
 est maius uniuerso. 2^a īfinita est longitu-
 do. p³ q^d īfinita est linea g^{eo}met^{ri}ca ut dēz
 fuit in p^{re}cedenti nōbili. s³ p^{re}ter se^{nt} īfinita
 longitudo est. g^o īfinita in longitudine
 est. et ultra et ergo īfinita in magnitudie
 est. cui⁹ oppositūz dicit p^{re}cedens 5°. et
 t^{em}p^{us} nūq^{uam} ultima q^d omnia lōg^{it}udo est ma-
 gnitudo. Respondetur negando ulti-
 mas 5as. q^d ibi arguitur ab inferiori ad
 superius cum distributione. quia cum li-
 magnitudo supponit sicut in exponen-
 tibus in ista īfinita magnitudo est et in
 2^a distribuitur in ista et quantuml^{ib} ma-
 ior magnitudo est. uel in ista et non tanta
 quin maior est. patet quia etiam ly magⁿi-
 tudo equialenter distribuitur in ista in
 finita magnitudo est. 3^a 5° est hec est
 falsa. partes continui sunt infinite tenen-
 do ly infinite cathegozomatice. pat^{et} quia
 nulle sunt infinite scilic^{et} nec due nec tres
 et sic de singulis. et si dicas q^d omnes sūt

accepte sūt īfite. s³ ē q^d nulle sūt omⁿes sic
 patet ex p^{re}cedenti nōbili. 4^a p^{ro}p^o hec
 est f^m īfinita ptes sunt in conti^{nuo}. expo-
 nendo infinitum quoniam duoz p^{ri}moz
 modoz. p³ q^d si infinite sunt. tunc sūt ali-
 quot et nō tot q^d n^um^{er} plures. uel et quotl^{ib} plu-
 ra. mō hoc est falsūz q^d sunt due et non
 plures q^d due put p³ ex solutione dubi-
 tatōis p^{re}cedentis. Quinta 5° inter infi-
 nitas ptes p^{re}teritū est rō aīe discretiua p-
 batur q^d inter aliquot ē discretiua anime
 et non inter tot. q^d inter plures est rō ani-
 me discretiua. ergo. rē. 5^a t^{em}p^{us} aīe p^{ri}ma-
 pte nō^um^{er} est et p³ 2^a pte declaratur q^d rō
 discretiua inter tres. discernit inter ali-
 quas. et ratio discretiua iter quatuor di-
 scernit inter plures uel discernere pōt et
 sic in infinitum. Sed 3° dices non sunt
 infinite rationes discretiue. ergo nō inter
 īfinitas ptes ē rō discretiua. 5^a t^{em}p^{us} q^d cum
 alia et alia sit rō discernēs iter alio. et alias
 ptes p^{re}teritū si inter īfinitas est rō discre-
 tiua. o^{mn}is q^d infinite sint s^uerationes discre-
 tiue. 7° q^d ratio discretiua inter duo
 inter omnia mūdi discernit. ergo non pōt
 discernē inē plura. 5^a nō. aīe probatur
 q^d q^uol^{ib} ens est alit^{er} duoz. mō rō discreti-
 ua iter duo discernit iter oīa quoz q^uol^{ib} ē
 alit^{er} duoz. eo q^d non potius discernit in-
 ter hec duo q^d inter que uis a^ī. Cōfir^m
 q^d nulla sunt plura duob⁹ ergo. rō discre-
 tiua inter duo inter tot discernit. q^d nulla
 pōt discernere inter plura 5^a uidetur nō
 et aīe p³ p^{ro} dicta p^{ri}us. 7° confirmat
 sic inter q^uol^{ib} ptes sorteo pōt discernere.
 tot ptes sunt i p^{re}teritū s³ inter īfinitas ptes
 for. pōt discernē g^o. īfite ptes sūt i p^{re}teritū. 5°
 est f^m īfite p^{re}dicta. ergo aliqua p^{ri}missa. n^um^{er}
 maior. g^o minor que fuit. 5° s³ f^m. 5° esset
 uera. sequeret^{ur} q^d intellectus human^{us} eēt
 īfinita uirtutis 5as ē f^m. p^{ri}ma nūq^{uam} sūt
 pōt īfinitos conceptus distinctos i se
 formare i^{nt} est īfinita uirtutis mō si for. in-
 ter īfinitas partes continui est discreti-
 uus sequitur quod ipse sūt pōt formare
 īfinitos p^{re}ceptus g^o intellect^{us} for. erit i
 finite uirtutis Cōfir^m q^d maiōis sūt

eēt discernē inf. 3^a. q̄d si duo. celis pib⁹. ⁊
adhuc inf. plura maioris. g^o discernē inf.
infinita ē infinite uirtutis mō intellectus
p̄ clusionē iter infinitas partes est discre
tiu⁹ ergo ē infinite uirtutis. Pro intel
lectu istoz est nōdum. qz inter ⁊ discer
nere denotāt dīōnez. un̄ de inter. ma^m est
⁊ de discernere p̄z qz tñ ualet sicut diui
sum cernere. Secundo aduerte q̄ tri
plex ad min⁹ ē in mēte discretiō nostra
nāl. p̄ma ē discretio. qua actualiter inter
ptes numerari q̄lz seorsū secernit. p̄p̄o ⁊
distinctio ceptu ab alia ut numerādo u^m
duo tria. 2^a ē discretio q̄ app̄ēdim⁹ b̄teria
te sūmaz ex tali discretiōe clusaz ut nu
merando modo p̄dicto ad centū. dimittē
do cept⁹ numāles p̄cedētes tenerē cēte
narius clusus numerādo. 3^a ē q̄ sumū
p̄adequationē similiter p̄portionalē nu
meratoz. ad non numerata. ut si scio q̄b
h̄ ē due medietates discēnēdo it̄ eas. scio
q̄ ē centū. centessime. ul⁹ mille millesime
eadem rōne. qz q̄ rōne est. sue medietates
eadem ratione est sue centissime uel mil
lesime. ⁊ sic discretio numeralis dī esse
iter aliqua. quoz neutz distincte scēno ab
alio. Nō eiz oīz si scio q̄ hoc est centum
centissime q̄ propter hoc determinate ap
p̄ndā aliquam eius centessimaz. per hoc
responderetur ad rōnes factas ad p̄maz. q̄
infinite sunt rōnes discretiue. qz discreti
uum ampliāt. oēs tñ rōnes discretiue q̄
sunt. sunt finite. q̄uis infinite possunt eē
Ad 2^{am} dicitur. q̄ est flā rō discretia
inter duo inter oīa mundi discernit. qz lz
rō discretiua comunis duoz inter quelz
duo discernē possit. n̄ tñ discernit iter 3^a
l⁹ 4°. et p̄portio ei⁹ n̄ uī. qz l⁹ ē q̄ iter
oīa discernit quoz q̄bz est aliq̄b duoz.
Ad confirmationem p̄mā ceē. nulla eē
plā duob⁹ partibus p̄tinui. ⁊ ne⁹ 3^a. rō
discretiua rē. causa ē. qz ut dictū ē inter
denotat dīōnez. lz ergo nulla sint duob⁹
plura tñ bñ inter plura q̄ inter duo est
rō discretiua. s. inter 3^a. uel 4°. ē. n. diuīsi
ō inuicem iter plā discretio iter q̄tuor q̄
iter duo. un̄ h̄ clūio inter infinitas ptes

continui est ratio anime discretiua pro
pter li inter denotans diuisionem signi
ficat quod iter quotquot partes p̄tinui
est rō anime discretiua discernendū unaz
p̄tra aliam. inter quotqz plura diuīsi pōt
sic discernere et hoc ē uēz qz sic discreti
one que ē inter medietates maiō est que
est inter trigēssias ⁊ adhuc iter plura est
q̄ ē inter centēssimas q̄uis cētesime nō sint
plura q̄ due medietates discretionem
enim eē inter plura non importat illa eē
plura inter que est discretio. sed quod
discretia rō plures partes p̄tra inuicem
discēnit Ad 2^{am} p̄firatōez negat̄ discurs
sus qz h̄z maioris n̄ ē p̄teritū minoris un̄
dberet sic s̄biūmi. lz due medietates sūt
a⁹ t ptes. inter q̄s aīa potest discernē ergo
due partes sunt in p̄tinuo et si sic b⁹ for
maretur. sed infinite sunt ptes. discēl⁹ esset
bonus sed b⁹ esset f⁹ exponēdo infinite
mō p̄dco. Ad 3^{am} ne⁹ 3^a. qz non sequi
tur nō est dare maximū pōd⁹ q̄b for. pōt
portare. ergo for. est infinite uirtutis sic
nec i p̄posito nō est maximā multitudinē
ptiū iter q̄s aīa pōt discernere. ergo aīa
est infinite uirtutis non enī. oportet uir
tutem esse terminatam ad maxi^m q̄ pōt
sed sufficit q̄ sit teriata ad mi^m q̄ nō pōt
⁊ ratio adducta bñ pbat forte. q̄ nō iter
infinita est rō anime discretiua discretiōe
p̄mo modo dicta sed n̄ cludit de discre
tione tertio modo dicta. qz minor ē flā
qz rō inter infinitas ptes discretiua. pōt
sūt i formare infinitos cept⁹ de illa discre
tione si eim discretiue anime discretiua
inter millesias tertio mō discēnēdinon
p̄pter hoc oportet me habere alterius
millesime ceptum singularem et p̄p̄uz
sed hoc oīz in discretione p̄mo mō dicta.
Ad tertiam dubitationem ponuntur
p̄p̄ōnes faciles p̄ma est. impossibile est ali
q̄b lignum eē diuīsum in oīes suas ptes
p̄portionales p̄r se habentes p̄z qz po
sito q̄ lignum tangat colūnā a. ⁊ diuidit̄
uersus eam. non remouendo partes per
dīōnez a suo situ tria sequit̄ ad oppo^m
clūionis qz sequitur lignum esse diuīsum

in omnes suas partes pportionales. An
se habentes sine hoc q aliqua mutauerit
situm uersus columnam ad quam ante
diuisionem tetigit lignum ergo aliqua
partium diuisarum tangit columnam et
p totum lignum tetigit columnā. et p di
uisionem nulla pars mutauit situm. ergo
o3 q post tangat aliquam partium. yma
ginatio enim non capit. post nullam priū
tangere collumnā. nisi sit mutatus situs
collunne aut partium. similiter sequitur
q post diuisionem nullam partium ligni
tangit collumnā. qā non est indiuisibilis
eo q nulla est talis in continuo. nec diuisi
bilis. qā non esset in omnes partes diuisū
Z^a ppō impossibile est aliquā potēti
am. i qualibet parte pportionali hore se
quentis. pducere lapidē pedālē. p3 q2 nō
est hoc magis pedale. q2 sti^m diuidi i q3
pte pportionali hore i duas ptes pporti
onales. An se hntes. q est tra pcedētes
et si hoc est possibile faciat deus talez la
pidem p hunc modū. q qm3z pedālē pro
ducat stingēdo colūnaz. et nō admoueat
p^m qn ponat 2^m. sequit q tñ facta hora
si alig lapis tangit colūnam. a. q ille fuit
pductus in ultima pte pportionali. eo q
si fuisset ulterior pduct^o. ille nō tetigisset
colūnaz sed fuisset admot^o. et sic eēt dare
ultimam ptem pportionalē et inui. si nul
lus tangat colūnam. et contra casum quia
nō debebat pcedens admoueri. qn seqno
poneret. Tertia sequi v^t q non pōt eē
magnitudo infinita. patet qā si esset. posset
maxime esse p hoc q deus sic pduceret
in qualibet pte pportionali alicuius ptis
lapidem pedālē. et hoc mō nequit eē p di
cta. et ad hoc facte sūt rōnes. Et si dica
tur. q in aliquo continuo sūt ifinite ptes pe
dales distincte. 2° qā sunt ifinite ptes eq
lis q3titat. tertio quia sunt ifinite ptes eq
les alicui certe. date. g magnitudo ifinita
et pbentur aītia secūdi et tertiij argumēti
inductiue. quia sūt due ptes eqles et tres
et sic sine statu. Negant cōtinue. q2 i pmo
argumento o3 addi. q essent ifinite ptes
pedales nō coicantes. modo B nō est uerū
de aliquo continuo. in bipedali enī sunt ifi

nite ptes pedales distincte. s. due non coi
cantes et tertiū ppositū ex duob^o semipe
dalib^o medijs. et quartū ppositū ex q3ta
uni^o et trib^o quartis alterius. et sic i infi^m
sed hec coīcat. In alijs duob^o argumē
tis. aītia sūt uera. q2 ly ptes eqles suppo
nit p fute tñ. et pñs illatuz est f^m. et iō pñe
nō ualēt Et si dicat. q pñs in 3° negat
in continuo eē ifinitas ptes equales. dicat
q itelligit q nō sunt ifinite equales huic
certe date demōstrādo pte q3tūcūq3 par
uaz. Itē si dicat. q i pedali sūt ifinite par
tes pedales. nō coīcantes. q2 sunt ifinite
ptes pportionales. diuidēdo f3 latitudi
nez. quaz quelz est pedālē longa. dicat q
pñā nō ualēt. ē pedale in lōgitudine ergo
ē pedale q2 nō ē pedale. nisi sit pedale fm
trinā dimēsiōnez. Quarta. ppō infinitum
cor^o pōt eē. tenēdo infinitū sine categorō
matice p potētiaz diuinam p3. q2 aliq3tuz
et q3tūz maius. Quinta. ifinita longitudo
curua de facto est. p3 de linea giratiua.
Sexta i qualz pte pportionali hore seqn
tis. deus pōt facere lapidē pedālē. p3 idu
ctiue. et si dicat. ponat i eē. dicat q sic d3
poni in eē. in illa pte fecit lapidē pedalem
i ista fecit lapidē pedālē. et i illa fecit p sin
gulares. et q2 q3 illaz singularū ē polīs
ulīs diuisa de possibili ē uera. s3 dicere
q hec pposita ē uera. polē ē i q3libz parte
hui^o hore. p3maz eām pducere lapides pe
dalē. q2 oēs singulares ei^o sūt poles et sibi
inuiēē composibiles. Rñdebit q illi uli
corrñdē pñt ifinite singlares. f3 q sūt in
finite ptes pportionales hore Ex quo
se^r q impole ē illi^o ulīs oēs singulares p
quas debēt poni i eē eē forātas. q2 nō pñt
formate eē nisi finite. pp qd rñr ad arg^m
cedēdo q oēs singlares q sūt. ul^o pñt for
mari illi^o ulīs sē poles et sibi inuiēē pposi
biles. et negat pñā. g ulīs est polīs q2 ille
singulares nō sufficiūt ad ueritatē illius
ulīs. s3 si ad ymaginationē capere^r copula
tiua pposita ex ifinitis singularib^o illi uli
corrñtib^o. 2° eē ipolīs. et si alligēt maxia
coīs q ad ueritatē ulīs sufficē uitas omniū
singulaz suarum. dicatur q hoc ē uerū
ubi ille singulares sunt omnes singlares

illi ubi corrodentes. s. hoc non ē in pposit
to. hec de toto 3° sint breuiter scripta.

Equitur quart^{us} liber phisico
rum i quo phis^{ica} determinat de
passionib^{us} extrinsecis rerum
nāliuz. s. de loco uacuo et tpe
que dicunt^{ur} passiōes extrinsece eo q^{od} res
nāles dicunt^{ur} ēē in loco et tpe tanq^{am} i extri
secis eis. uacuu aut ab antiquis reputaba
tur ēē locus. et iō ad mo^um loci pa^{te} extrin
seca appellatur q^{ui} continet tres tractat^{us}. in q^u
p^{ri}mo de loco. in 2° de uacuo i 3° de tpe b^{re}
terminat. Circa que p^{ri}mo nōduz q^{uod} phis^{ica}
in p^{ri}mo q^urti probat q^{uod} ad naturales phis^{ica}m
spectat cōsiderare de loco q^{uod} ad que spec
tat cōsiderare de motu spectat cōsiderare
de loco. sed ad nālem phis^{ica}m spectat cōside
rare de motu q^{uod} tē. maior p^{ar}te q^{uod} p^{ri}ma spēs
et p^{ri}ma^{us} motus ē mo^u localis q^{ui} fit secūdu
locū. et minor p^{ar}te ex dictis in tertio. 2° p
bat q^{uod} loc^{us} ē aliqd. q^{uod} si receptaculū i quo
diuersa corpora sibi in uicē succedūt per
motū ē locus ē. sed tale receptaculum ē. q^{uod}
tē. maior p^{ar}te q^{uod} tale receptaculū nihil ali
ud ē q^{uam} locus. Est enī continēs extrinsecuz
immediatū continē. q^{uod} uocat^{ur} locus. minor p^{ar}te
q^{uod} in eodem uase i quo ē aer prius erat a
qua. uase nō mutato. q^{uod} receptaculū tale ē

Tertio pbat q^{uod} locus b^{at} uiz cōseruatiūā
locati q^{uod} al^{iter} nō esset rō q^{uod} diuersa cor^{por}a
nālia exētia extra suum locū nālem nō p
hibita mouerēt ad ipm nisi q^{uod} locus nāl^{is}
habet uiz cōseruatiūā locati. 4° distinguit
locū q^{uod} duplex est locus. s. p^{ri}uius et ē qui
continet locatum et nihil aliud et intellige et
nullā s^{ub}stā aliam q^{uam} nō est pars locati ali^{us}
ē cois. s. qui continet locatū et aliquā s^{ub}stā
aliam que non ē pars locati. Quinto di
stinguit modos cōendi. in. ut uideatur quō
locatum d^{icitur} esse i loco et sunt octo. p^{ri}mus
partēs in toto et sic esse i alio ē esse ptem
illius. 2° est totius in p^{ar}tibus et sic esse in
alijs est esse illa simul accepta. 3° sic spēs
in genere et sic esse in alio ē esse inferi^{us} ad
illud. 4° sicut genus uel d^{icitur} in spē et sic
esse in alio est esse partē ponēdam in diffi
nitione illius. quintus ē sicut forme i mā

et sic esse in alio est esse forma illius. sext^{us}
ē sicut motus ē in mouēte et sic esse i alio
est ēē in potestate effectiua illi^{us}. septim^{us}
ē sicut uirtus i beatitudine et sic ēē i alio
est ordinari in ipm tāq^{uam} in fine. octau^{us}
modus ē sicut contentum in continuo di
uiso et sic esse in alio est esse sicut locatū
in loco. aut mōi ponunt^{ur} i duobus metris
compendiose. a. p. his pano sic inst^{it} pars
toti spēs. genus. calor igni. rex in regno
res in finite locū q^{uod} locato. et scias q^{uod} sunt
alijs modi essendi in. sicut motus est in tē
pore/mensurabile est in mensura. p^{ri}mo de
nominatiue est in subiecto. seu p^{ri}ia pas
sio in subiecto. sed p^{ri}mi octo modi sunt
magis consueti numerari. Sexto que
ritur utrum idem sit in seipso et respōdet
q^{uod} b^{at} est aliquid in seipso ratione partis
ratio quia frequenter totum denominat^{ur}
ab una parte que pars est in p^{ri}mo modo
essendi in toto ut homo dicitur simus a
naso qui nasus est in ipso homine simum
ergo dicitur in homine simo qui nasus a
quo homo dicitur simus est in homine
et anfora uini dicitur in anfora uini. quia
uinū est in anfora uini a quo uino deno
minatur anfora uini. Secundo dicit q^{uod}
nihil est in seipso. s. per se et p^{ri}mo. s. rōne to
tius. pbat inductiue. q^{uod} uel totum esset i
se rōne illi^{us} totius immediate. et hoc non
quia quicquid ratione totius immediate
est in toto hoc est pars illius totius. patet
inductiue. sed totum ratione totius imme
diate est in toto. ergo totum est pars sui
ipsius. uel esset in se mediante alio et sic es
set penetratio corporum. ut si tota anfora
uini esset cathegomatiue esset in seipsa
mediante alio. o^{mn} illud aliud esse pping
us anfore uini q^{uod} ipsa sibi inst^{it}. eo q^{uod} medi
ante illa ipsa esset solum in se. et sic o^{mn} q^{uod}
ipsum anfora uini penetraret. Septio
ponit conditiones loci p^{ri}ij que sunt no
uem. p^{ri}ma locus p^{ri}uius est immediatum
continens locatum. p^{ar}te quid nominat^{ur}. secū
da locus nihil est locati suple intrinsecuz
patet quia locatum in aliq^{uod} loco quando
q^{uod} recedit ab illo loco et non recedit ab a
liquo intrinseco sibi. Tertia q^{uod} locus est

equalis locato. Quarta nulli corpori
 naturali suple grani uel leui deficit locus
 i. omne h3 locum. Quinta loc² est separabil^r
 a locato. et eodra siue alicui² illor3 corru-
 ptione. Sexta omnis loc² habet sursum
 uel deorsum. i. sp3s loci oēs sunt pte in
 bis. i. sursum deorsum. an² retro dextrum
 et sinistrum. Septima ē q² omnia cor^a
 naturalia exstia extra suum locum nālez
 natural3 mouentur ad eum si nō sint phi-
 bita. patet experientia. Ex quib² infert
 octauaz q² in p²tinuo non est res sicut in lo-
 co. sed sicut pars in toto et sequit^r ex 2^a q²
 locus nihil debet esse locati. Et nona q² in
 p²mo ultimo. i. in ultimo immediato ipsi rei
 locate continēt^r diuissim est res tāq³ in lo-
 co. p3 quia illud ē loc² in quo locatū per
 se mouetur. nō solum ad ei² motum. s3 sic
 mo² in tali ultimo cōtinent^r diuissim ergo
 et. etiā tū ultimo oēs cōditiones loci p²
 enumerate habent^r cōueniunt ubi s² dig-
 cōmentator q² ex dictis nūdum habetur
 q² locus sit ultima superficies corporis cō-
 tinent^r quia qui poneret locū eē spaciū
 sepatuz omnia saluaret que dicta sūt de
 loco. sed bene hēt^r ex eis q² qui ponit
 locum esse ultimaz superficiem corporis
 continēt^r saluat loci pprietates. Octa-
 uo probat q² locus est terminus corporis
 p²tinentis pbatur. quia locus est ut pba-
 tum est. et ideo oportet q² aut sit materia
 aut forma aut sp^am sepatuz aut termin²
 corporis p²tinentis sed nullo mō3 potest
 dici p²ter ul²m. ergo loc² est termin² cor-
 poris continētis. maior p3 ex sufficiēti di-
 uisione minorē probat. p²mo q² non sit mā-
 nec forma. i. extrema superficies rei locate
 a3 quia locus nihil est rei locate mō sic nō
 est de his. 2° q² locatus pōt remoueri
 a suo lo² et distat ab eo. nō aut pōt remoue-
 ri a sua mā nec a sua forā seu etiā distare.
 3° patet q² locus nō est spaciū sepatū
 penetrans ipm locatus sicut si quis existi-
 maret inter lafa pinte eē spaciū inceptuz
 ita longū latum et pfundum sic eēt iterce-
 prum sine hoc q² cederet. q3 frustra pone-
 retur tale spaciuz q² et. cōnā tenet. an² pat3
 quia quo ad replenduz pintaz sufficit cor-

pus ingrediens et ad p²tinendum seu locā-
 dum sufficit superficies pinte circūdans illō
 2° partes eēt p se in loco sicut totuz uel
 solum torus mūdus d²retur per se i loco
 patet cōnā quia uel dicitur per se in loco
 q² est i spatio sibi equali et sic quelib3 pō-
 erit per se in loco. quia quelib3 est i sp^a
 sibi equali sicut totum. et cu3 infinite sint
 ptes se² q² infinita eēt loca distincta non
 colcantia uel soluz dicitur p se in loco q²
 occipat tōle sp^am q² nullus d²ret. Ad-
 dit^r q² locus crederetur esse materia quia
 recipit sicut locus. tamen quia i ea fit mu-
 tatio sicut in loco. et etiam quia sicut ma-
 teria nequit esse sine forma. ita nequit eē
 locus sine locato. tamen ille mo² recipiē-
 di differt. materia enim recipit formaz lo-
 cus compositum. materia facit unum cu3
 forma quam recipit locus uero cum loca-
 to. Crederetur autem locus esse ultia su-
 perfities rei. quia cōtinet et terminat rem
 locatam etiam illa superficies. etiam ue3
 est q² hoc aliter est et aliter quia locus cō-
 tinet et terminat extrinsece extrema sup²-
 ties continet et terminat intrinsece. No-
 no probat q² locus est immobilis. i. non est
 de rōne loci q² moueatur ad motuz loca-
 ti. quia per hoc d²t locus a uase. nā3 iste
 terminus uas significat locum prout ad
 eius motum simul mouetur locatū. et iste
 terminus locus significat locum. nō sub
 ea ratiōe qua mobilis ad motum locati
 sed potius inq²tum locatum mo² ad ipm

Ex quibus iō infert diffinitionem loci
 q² est cōpis p²tinentis immobilis p²mu et
 exponitur q² est terminus corporis cōtinē-
 tis immediatus locato et diuissus ab eo. p²m
 immobilis. i. de cuius rōne inq²tum est lo-
 cus nō est q² moueatur ad motum locati
 dicitur immediat² q3 terminus distans nō
 est locus ut superficies p²nexta spere ignis
 nō est locus p²prius aeris dicitur diuissus
 q3 terminus p²tinēs nō est locus ut dēm
 est. Undecimo infert q² totus mūdus
 seu anima seu celū snpmuz nō sunt i loco
 p²se sed per accidens. p3 q3 mūdus solum
 rōne partium suarū et celuz rōne cōtētoz
 et sui mot² quo mutat^r sicut anima ratione

locatus p² p²tinens

ppositi rōe cui⁹ est p^r dicitur esse in locū
 hec autē est in loco esse ratiōe alterius. 3°
 per accūs et nō per se. 12° q^{uod} celūz rōe
 sue sup^{er}ficiē inferioris ē locus cōis oīūz
 sub eo p^{ro}ptūz patet ex descriptione loci
 cōis. 13° infert q^{uod} q^{uod}libet ens nāle nāl^{iter}
 fertur ad suūz locum cum est extra ipsūz
 p^{ro} q^{uod} locus rōne silitudis quā h^{ab}z est loca⁹
 est nāl^{iter} p^{ro}seruato locati 14°. q^{uod} q^{uod}lib^{et}
 ens naturale nāl^{iter} quiescit ī suo loco nāl^{iter}
 p^{ro} quia pars nāl^{iter} quiescit in suo toto
 mō locatus habet se ad locūz quodāmō
 tāq^{uam} pars diuisa a to^{to} q^{uod} p^{ro} q^{uod} aqua loca
 ta ab aere est in potētia aeris. aer autem q^{uod}
 dignior habet se ad eam tāq^{uam} actus pars
 autē est ipius potentia sicut s^{ub} forme ut
 entis in actu. 3° locus ē quodāmōdo to^{to}
 respectu locati. intelligit istud q^{uod} locatus
 est pars loci ad istūz intellectū q^{uod} locatus
 est minus nobile et per cōis habens se in
 nā per modū potentie et locus nāl^{iter} mag^{is}
 nobile et per cōis hōt se per modū actus
 sic ergo potentia dici⁹ pars act⁹ ut entis
 in actu sic locatū imprope et silitudinarie
 dicitur pars loci naturalis. sic enim aqua
 loc⁹ terre nobilior ē ea et aer aqua et ignis
 aere et celūz igne. et p^{ro} hoc q^{uod}libet istoz
 inferiorum naturaliter quiescit eūz est s^{ub}
 superiori tāq^{uam} locatum in suo loco p^{ro}prio
 et naturali. Circa istam māt^{er} q^{uod}ri p^{ro}sueue
 runt. 6. per ordines. p^{ro}imūz utru⁹ locus ē
 equalis locato. 2° utru⁹ locus est sup^{er}fici
 es corporis cōtinētis. 3° utrum locus est
 imobilis. quartū utrum dim^{en}s^{io} loci est bo
 na. quintū utrum terra ē in aqua tanq^{uam}
 in loco p^{ro}prio et naturali. p^{ro}portionaliter
 dicitur de aqua respectu aeris et aere res
 pectu ignis. sextū utrum celūz est ī lo
 co. p^{ro} p^{ro}mo notandū est. q^{uod} locus capi
 tur dupliciter. p^{ro}prie et cōmuniter. p^{ro}prie
 dicitur sup^{er}ficies corporis cōtinētis ex
 trīnseci imediata locata. cōmuniter dici⁹
 aliq^{uod} quiescens seu non similiter motus
 in ordine ad quod percipitur aliqua res
 moueri. seu ē respectu cuius sup^{er}ficies
 cōtinēns rez dicitur ē locus nāl^{iter} illius
 rei. q^{uod} autem p^{ro}ima acceptio loci sit bona
 mani⁹ est quia ē cōmuniō. sed de alijs p^{ro}

ex modo loquēdi. si enim querat ubi mo
 uet sol. uenientē dice⁹ circa terras. et sic
 terra uenientē rōdetur de sole ad quōdē
 querentē ubi sol mouetur. que tamē mal
 fesse querit de loco. sit si queras ad. quē
 locūz corpus simpliciter grane mo⁹ nāl^{iter}
 nō p^{ro}hibitum. rōdetur ad centz. tñ nō est
 centz locus nisi. 3° mō sic. s. q^{uod} respectu e⁹
 sup^{er}ficies p^{ro}tinēns terraz uocatur locus nāl^{iter}
 in p^{ro}posito autem locus accipi debet p^{ro}
p^{ro}prie per sup^{er}ficiem corporis cōtinētis
 item debet capi p^{ro} loco p^{ro}prio. 2°
 aduertendum ē q^{uod} locus est sup^{er}ficies cor
 poris p^{ro}tinētis diuifim et imediata loca
 to sicut statim post dicitur. Tercio ad
 uertendū est q^{uod} non est aliqua sup^{er}ficies
 non p^{ro}funda. sicut dicitur in c^o. i. omnis
 sup^{er}ficies habet p^{ro}funditates. Ex quib⁹
 sequitur q^{uod} cuiuslib^{et} rei infinita sūt loca
 p^{ro}pria. q^{uod} quelibet sup^{er}ficies corporis
 p^{ro}tinētis diuifim imediata locato est locus
 p^{ro}prius illius contenti. per 2°. modo
 infinite sunt tales sup^{er}ficies. puta ut ul
 tima. tertia uersus locatum. ultima 4^a ul
 tima millesima et sic sine statu. 2° sequit^{ur}
 q^{uod} locus p^{ro}prius aliquis est minor loca
 to. aliquis maior. et aliquis equalis. patet
 p^{ro}mum. quia dolium continens uinum est
 locus p^{ro}prius uini. et cum p^{ro}ritas rei attē
 ditur s^{ub} tres dimēssiones sibi cōbinatas
 patet q^{uod} est multo minus q^{uod} uinum. si enī
 asseres colligarentur multo minus spatij
 repleant q^{uod} uinum. secundo etiam patet
 quia posset capi sup^{er}ficies aeris que est
 locus p^{ro}prius alicuius contenti in aere
 tante p^{ro}funditatis q^{uod} secundum omnes
 tres dimēssiones esset maior illo locato
 et sic etiam sūmi posset q^{uod} esset equalis.

Tercio dicitur q^{uod} locus p^{ro}prius est e
 qualis suo locato quolibet trūm modo
 rum. p^{ro}mo s^{ub} continentiam. q^{uod} p^{ro}cise tāti
 continet et pōt continere s^{ub} talem dispō
 nē q^{uod} est locatū et nō p^{ro}tinēt min⁹. q^{uod} sed
 ref^{er} q^{uod} si p^{ro}tineret to^{to} locatū. nec ēt p^{ro}tinet
 maius q^{uod} tunc non esset locus plenus illo
 locato. et per consequens aliqua pars loci
 esset uacua q^{uod} est falsum. et hic modus est
 p^{ro}prius equalitatis quemadmodum si

for. posset portare centū libras ⁊ nō pō
 diceremus q̄ centum libe sunt equales
 potentie for. ⁊ nōnter dī fm talem dispo
 sitionem. qz si locus quadratus fieret spe
 ricus. aut cū sit pfundus plus latera extē
 derentur plus continerent eo qđ oīuz cō
 porum isoperimetroz spha est capaciss^a
Z^o q̄ p eandem uia ducendo dyametrus
 loci terminatū exclusiue ad superficiem
 concuam loci ⁊ dyametru locati termia
 tam inclusiue a circumferentia locati due
 dyametri eēt equales. ⁊ hoc p3 qz eēt u^a
 ⁊ eadem dyameter. Tercio q̄ equalis est
 mensura mensurans superficiē concuaz
 loci ⁊ mensurans cōnexā locati. ⁊ hoc
 fm ptes pportionales loci ⁊ locati. Sed
 dices tu. utriū superficies que est locus ⁊
 superficies locati ei imediata sunt equa
 les. rñdetur q̄ si capiatur superficies lo
 ci ⁊ locati equalis pfunditatis maior est
 superficies loci. qz ex quo dyametri sunt
 equales maior est ambiens ⁊ continens
 aliam. sed si pfunditate capiantur ineq̄
 les stat q̄ maior sit superficies loci q̄ lo
 cati ⁊ ēt pōt superficies locati capi tante
 pfunditatis ultra superficiem loci q̄ ma
 ior sit superficies locati q̄ loci. De 2^a
 dubitatione satis dicit pbs in lfa. iō bre
 uius transeundo. Sciēdum est q̄ qua
 tuor erant modi dicendi de loco. p̄mus q̄
 locus eēt m̄ eo qđ est receptiuus ⁊ locus
 ēt. secundus q̄ eēt forma. i. exterior super
 ficies rei. eo qđ illa terminat ⁊ continet lo
 catū corpus. ⁊ he. due satis sunt p̄us im
 p̄bate in recitando. p̄cessum pbi. 3° q̄ lo
 cus eēt spaciū separatum longum latū
 ⁊ pfundum contentum inter latera conti
 nentis corporis recipiens corpus locatū
 sine sui cessione. 4° q̄ locus tunc eēt ter
 min^o corpis stinētis. quo p̄misso sit p^a 5°
 locus non est tale spaciū. p^o qz uel ta
 le spaciū eēt subā ⁊ hoc nō. qz nō poss^t
 dici cuius sp̄ci eēt in genere subē. Ytē qf
 ipm nō ita bene determinarent sibi aliū
 locum. sicut alie subē corporē. nec access^t
 qz access^o nequit ēē sine subō. 2° tale spa^m
 uel ponere^t ad extendendum mām ul^t for
 mā locati. ⁊ hoc non. qz sunt p suas p̄pas

dimensiones sufficienter extense ad locā
 dū illas dimensiones que nō p̄t recipi
 sine talibus dimensionibus ⁊ si sic cuz il
 le dimensiones loci ⁊ ille locati sunt eiū
 dem rōnis. o3 q̄ ipse dimensiones loci ēē
 hērent alias dimensiones eas recipientes
 nō. n. est portio rō de dimensionibus cor
 poris locati q̄ de eis ⁊ per p̄s eēt p̄ces
 sus in infinitum in dimensionibus. 3° qz
 dimensiones penetrarent se. s. loci ⁊ loca
 ti. sed dices q̄ hoc non eēt inconueniens
 sed inconueniens eēt de dimensionib^o cor
 porum. hoc nihil ualet. qz formis p̄ribus
 nō repugnat penetratio ut albedo dulce
 dūni lactis. nec ēt mē ⁊ forme repugnat. so
 lis q̄ dimensionibus repugnat in q̄ sūt
 dimensiones. q̄ cū dimensiones loci ⁊ lo
 cati hñt eandē nām in q̄ sūt dimensio
 nes. ⁊ repugnat dimensionibus locati re
 cipere cor^o siue hoc q̄ cedant. eodem mō
 repugnabit dimensionibus locor. Se
 quitur 2ª conclusio ⁊ rñsalis. q̄ locus ē
 terminus corporis continentis capiēdo
 locum p̄mo modo. patet qz cum sit locus
 alterum quatuor modorum dictorum ⁊
 non sit aliquod p̄morum trium. iuxta di
 eta. relinquitur q̄ est quartum. 2° qz fio
 corporis continentis omnes cordictiōes
 ⁊ p̄p̄tates loci conueniunt sicut p3 idu
 ctine exponendo eas sicut fuerant sup^o
 exposite. Sed dices quare cum oīs sup
 ficies sit corpus nō dī locus ita bene om
 ne corpus sūt terminus ul^t superficies cō
 poris continentis. Respondetur q̄ locus
 dicitur locus in q̄ est sūt cū locato. mō n̄
 in q̄ est cor^o est sūt eo q̄ pfunditates lo
 ci ⁊ locati se nequeunt penetrare. sed so^m
 simul est in q̄ est superficies. s. fm lon
 gitudinem ⁊ latitudinem. quelibet. n. p̄
 longitudis loci tangit aliquam ptem lo
 cati. similiter ⁊ quelibet p̄ latitudinis. n̄
 sic est de qualibet pte pfunditatis. Cor^m
 p̄. aliquid stinēte gescit ⁊ tñ stinēte ē i a
 lio loco. p3 de colūna lapidea gescēte i cā
 po circa quā uēt^o stinēte aporat nouū ae
 rē. 2° aliquid stinēte mō^o local^o. q̄ tñ stinē
 est ⁊ manet in eodem loco. patet de uino
 moto cuz cado ipsū stinēte. Tertiū q̄

nis loc^{us} sit superficies. tñ n̄ d^{icitur} dici q^{uod} loc^{us} ē
 lōgītudo ⁊ latitudo. p^{ro} q^{uod} illa p^{ro}p^{ri}e n̄ ori
 nent nisi rōne subē per eas exīse. 4ta
 locus d^{icitur} dici superficies longa ⁊ lata seq^{ue}
 q^{uod} tñ sit superficies ⁊ non abstractiue se^{ntentia}
 q^{uod} concretīue. Tertia conclusio locus
 nō est superficies corporis continentis ca
 piendo locum 2° aut tertio modo. p^{ro} q^{uod} ga
 2° est fixum uel nō taliter motum respe
 ctu cuius aliquid percipitur moueri. ⁊ 3°
 d^{icitur} sit^{ur} respectu cui^{us} superficies continē^{tur}
 d^{icitur} locus naturalis. ⁊ neutrum hor^{um} est sup
 ficies corporis continentis sic. n. centrū pos
 set dici locus. hec de secundo. Quātūq^{ue}
 ad tertium sciendum est q^{uod} cōmentator di
 cit tria. p^{ri}mu^m q^{uod} locus est mobilis. p^{ro} q^{uod}
 est pars corporis ⁊ omne corpus ē mobile
 2° q^{uod} locus non est mobil^{is} per se subaudi
 q^{uod}diu est locus. p^{ro} q^{uod} pars non mouetur p^{er}
 se. modo locus est pars corporis continen
 tis. 3° q^{uod} locus nō de necessitate mouetur
 ad motū locati. p^{ro} q^{uod} locatum pōt mouēi
 a suo loco g^{enerale} rē. ⁊ per cōs tunc mouetur.
 l^{ocus} ille locus non mouetur. ⁊ sic cōmentatō
 uult q^{uod} illa particula immobil^{is} i diffinitōe
 d^{icitur} sic exponi locus est immobilis. i. non p^{er}
 se mobilis. nec ē de necessitate mobilis
 ad motū locati. p^{ro} q^{uod} dicit p^{ri}mū disting^{uitur}
 se locū a materia ⁊ forma locati. q^{uod} illa de
 necessitate mouent^{ur} ad motum locati. con
 clusiones be uere sunt. sed forte non suffi
 ciunt. q^{uod} turres beate marie uirgis dicūt
 mote localiter. nec locus ear^{um} motus fuit
 se a p^{ri}ma earum p^{ro}ductione. ⁊ tñ non secū
 dum modū cōmentatoris pōt dici quō il
 lud intelligat. pp^{ro} q^{uod} alij dicunt q^{uod} ad lo
 cum duo concurrunt. s. māle ⁊ est superfi
 cies corporis continentis. de quo tenēde
 sunt conclusiones cōmentatoris. Aliud ē
 formale ⁊ est distantia uel p^{ro}p^{ri}etas ad
 celum ⁊ ad centrum ⁊ ad cetera quiescē
 tia. ⁊ s^{ecundum} hoc formale locus dicit^{ur} immobil^{is}
 ad istum intellectū q^{uod} q^{uod}diu manet eadē
 distantia uel p^{ro}p^{ri}etas locati ad celū
 ⁊ ad centrū ⁊ ad cetera quiescentia ipsū
 d^{icitur} manere in eodē loco qualiterq^{ue} sup^{er}fi
 cies continens ip^{sum} mutet^{ur}. ⁊ hec opinio ē
 uera quo ad mentem sed male de uirtute

sermonis deducitur. q^{uod} distantia uel p^{ro}p^{ri}etas
 p^{ro}p^{ri}etas quam uocant formale loci est
 ita bene mobilis sicut superficies quam
 ponunt māle. q^{uod} distantia est aer uel aliū
 medium interceptum inter rem locatam
 ⁊ aliud quiescens uel fixum. constat autē
 q^{uod} aer est bene mobilis sicut superficies cō
 poris continentis. ⁊ iō de hac mā pōt pōi
 p^{ro}positiones faciles. p^{ri}ma. ois locus est p^{er}
 se mobilis. q^{uod} cum nō sit superficies indiui
 sibilis. ois locus est corpus partiale. ⁊ si
 diuideret a toto posset bene p^{er} se moueri
 2^a 3^a. turres beate marie uirginis ul
 alia buiū. mōi n̄ dicunt eē in eodē loco i
 quo fuerunt ante annū. capiendo locū p^{ri}mū
 mō. q^{uod} nō sunt in eadē superficie aeris conti
 nentis sed capiendo locū 2°. q^{uod} equales
 distantiam hnt ad alia fixa quiescentia. ⁊
 eadem d^{icitur} idem locus qui tunc. q^{uod} distan
 tia est eadem. i. equalis earum ad alia qui
 elcentia eque fuerunt tunc. Tertia loc^{us}
 d^{icitur} immobilis in l^{ocus} ad istum intellectum.
 q^{uod} nō cōpetit loco in q^{uod} d^{icitur} locus mouēi
 ad motū locati. p^{ro} q^{uod} nō cognoscimus lo
 cum nisi uidissemus transmutatōem loca
 lem. ⁊ per cōs motum de uno loco ad ali
 um. per p^{ri}mū in l^{ocus}. g^{enerale} per motum rei de
 uno loco ad alium. loco non moto cum lo
 cato locū cognoscimus. ⁊ per cōs locum
 cognouimus eē locum sub rōne immobili
 tatis eiusdem. i. q^{uod} non taliter motus sicut
 locatum. ⁊ sic nō est de rōne loci q^{uod} moue
 atur ad motum locati. un^{de} sicut impositū
 est uas ad significandum locum. pat^{et} ipe
 sil^{et} mouetur cum locato sic impositus est
 terminus ille locus ad significandū locū
 in q^{uod} pōit locatū moueri local^{iter} ipso loco
 non moto uel non tal^{iter} moto. ⁊ iō loc^{us} d^{icitur}
 immobilitātē ad intellectū dictū. Et si dica
 tur q^{uod} o^{mn}is locū moueri ad motū locati re
 spectu locati concedit^{ur}. sed hoc nō notat
 iste terminus locus. nec conuenit sibi in
 quantum est loc^{us}. 4° pōt dici q^{uod} locus
 est immobilis ad illū intellectū. q^{uod} distātia
 intercepta inter fixū gescens q^{uod} uocat^{ur} lo
 cus. ⁊ ipsum locatum est immobilis. sic
 q^{uod} oportet eam sēper manere eadē nāt^{ur} q^{uod}
 diu loca^{ta} gescit a motu fcto p^{ro} q^{uod} q^{uod}uis ē

distantia simplr mobilis que est inter tur-
 res beate marie uirginis et turres beate
 genonese tamē o3 q3 maneat semper equa-
 lis q3 diu turres beate uirginis quiescūt
 a motu recto. et illud noluit opinio supe-
 rius improbata dicens q3 formale loci ē
 immobile. Ad quartum dicitur q3 diffi-
 nitio loci exposita sicut exponit in nota
 bili superius est bona diffinitio loci. capi-
 endo locum pmo mō. q3 diffinitio passio-
 nis data per subiectum. et per conditiones
 quas notat ultra subiectū est bona. sed
 ista est huiusmodi q3 et maior manifesta ē
 et minor patet q3 ille terminus locus ē pas-
 sio superficiei. q3 idē in re est locus et sup-
 ficies. Quis locus plus notat q3 ille ter-
 minus superficiei. et ideo loco subiecti po-
 nitur ille terminus corporis continentis
 i. superficiei. et sic locus notat pmo. q3
 locus sit equalis locato pprio fm conti-
 nentiam. iō dī imediate locato. 2° cōno-
 tat q3 sit diuisus et extrinsecus terminus
 iō dicitur et diuisus ab eo. Tercio notat
 q3 non sit mobilis in q3^m est locus. i. q3 nō
 sit de rōne loci in q3^m est locus q3 mouea-
 tur ad motum locati. et iō dicitur ibi imo-
 bile pmo. unde ly pmo tantum ualet
 sicut non deper se et de necessitate mobilis
 ad motū locati in q3^m est locus. p3a non
 notat ille terminus locus. et iō p3a tota mi-
 nor. Forte queritur in quo puncto est
 locus. et dictū est in puncto q3 est i puncto
 ad aliquid. nec est inconueniens passionē
 que est de uno puncto diffiniri per subm
 q3 est de alio puncto ut diffinitur risibile
 q3 est uel aptum natum ridere. Quis al' et
 risibile nō sint de puncto eodem. Pro
 quinto quesitorum debet notari q3 locus
 naturalis dicitur locus habens uirtutem
 naturalem conseruationem locati. quid au-
 tem est locus pprius dictum est pus.
 2° q3 dubium debet intelligi q3 totali ter-
 ra seu maxima quantitate terre. q3 q3 illa
 loquebatur. At. Quibus notatis sit p3a
 conclusio. q3 nullus est loc² pp² terre. q3
 omnis locus qui continet terram etiā cō-
 tinet multas substantias alias que non sūt
 partes terre. ergo nullus talis est terre lo-

cus pprius. consequentia tenet per diffi-
 nitionem loci pprii. antecedens notum ē
 q3 continet lapides et mineras aliarū re-
 rum existentium infra terram. 2^a ppo-
 sitio. superficies aque concaua nō est loc²
 maxie q3 titat] terze. patet q3 nō circūdat
 eam. sed solum partes eius. unde non est
 equalis locato. tamen omnis locus ppus
 debet esse equalis locato modo superius
 dicto. Tercia ppositio. aggregatum ex
 superficie aque concaua et parte superio-
 ris aeris concaua tangente terram et om-
 nibus alijs superficiebus diuisis a maxi-
 ma quantitate terre ex contingentib² ter-
 ram est locus ppus aggregati ex maxia
 quantitate terre et omnibus sibijs continē-
 tis infra terram. patet q3 illud aggregatū
 continet illud aggregatum et nihil aliud
 q3 non est pars illius aggregati. Cor^m
 nō est de rōne loci pprii q3 sit aliqd unus
 patet q3 tale aggregatum est locus ppus
 aggregati ex terra et alijs. et non est aliqd
 unum. simili modo superficies concaua
 horum cum alijs superficiebus continen-
 tibus aquam et terram est locus aggrega-
 ti ex maxima quantitate terre et alijs ifra
 eas. etis. similiter superficies concaua igit
 est locus ppus aggregati ex aere et etis i
 eo. eodem modo cōgregati ex igne et etis
 infra ignem est locus ppus superficies
 concaua orbis lune ppo² dicatur de superio-
 ribus speris etis infra eas. conceditur ē
 q3 nullus locus est locus ppus aeris uel
 ignis. et pbetur sicut pbatur superius cō-
 clusio pma dubitationis istius. hec de lo-
 co ppo. sed de loco naturali uidetur pmo
 q3 aliquid potest esse collocatum natura-
 liter dupliciter uno mō quo ad naturam
 ppam et sic dicitur collocatum naturali-
 ter q3 est in loco eius conseruatio sibi q3
 bito fm eius speciem et nulli alteri nisi rō-
 ne eius. sic terra dicitur naturaliter collo-
 cari circa centrum mundi imediate. q3 f3
 eius naturam ppam ille locus sibi conue-
 nit et nulli alteri nisi ratione ipsius. unde
 si mixto conueniat hoc est ratione terre
 scilicet in q3^m in eis dñatur terra alio mō
 dicitur collocatū nāliter que ad naturam cō

munē. s. colocatū in aliquo situ sibi ueni
ente fm nām cōem ⁊ nō fm ppam. ⁊ sic a
liqua dī naturaliter colocata infra terrā.
ne fiat uacūū. qz nāle est oībus cōpozib⁹
p̄hibet uacūū in fluxu cois nature. sic ēt
uicere lignū positū infra aquas in uase si
tuato i aere nālī ascendere. Sūl ⁊ nālī sī a
quā colocāi ita qd i flux⁹ nē cois ē ut gra
uiora sint colocata sub leuiorib⁹ iuxta b⁹
inferunt ppōnes p̄bables. p̄ma que est
quarta dubitatōis qd oīe sup̄ficies imme
diatē p̄tinens maximā quantitātē terre
sic qd centritrica grauitas ipius terre ē cē
trū mundi est locus nālīs frē qd ad nāz ei⁹
ppam. p̄z qz ad illū locū cū terra ē extra
nālī mouet. ⁊ cū est in eo nālī quiescit sic
deducit p̄būs 2⁹ celi. ⁊ p̄z ad xp̄ientiam
qd terra descendit nō p̄hibita ad centruz
ad angulos rectos sperales sic experit.
Cor⁹. sup̄ficies concava aque est locus nā
lis terre. p̄z ex cōclusionē qz p̄z eā sic cen
trū sue grauitatis est centrū mundi. 3^m
cor⁹. sup̄ficies concava aeris contingens
terrā est locus nālīs terre p̄z idē qz p̄tinet
eā eodē mō. Est aut centrū grauitatis ter
re punctus infra terrā derelinquens ex oī
latere sui equalē grauitatē terre sic cētruz
magnitudis est punct⁹ ex oī latere suo e
que distans ab extremitate terre. Sed 3°
dices qz locus nālīs dī esse cōseruatiū⁹
sup̄ficies aeris est destructiua terze ⁊ non
cōseruatiua. g nō est locus nālīs. maior p̄z
ex descriptione loci naturalis. ⁊ minor
p̄z qz 3as in ambab⁹ qualitātibus ē. n.
calida ⁊ hūida. terra aut frigida ⁊ sicca.
2° terra nunq̄ est naturalī collocata. g 1^a
est 2° cū cor⁹. 2^a nā t̄z. p̄bat aīe. qz nunq̄
centrū grauitatis terre est centrū mundi.
g terra nunq̄ est nālīter colocata. 3^a t̄z p
cōclusionē. aīe p̄z qz supponendo qd iā cē
trū grauitatis terre ē centrū mundi sta
tim p̄ exalatiōes ⁊ leuificationes terre i
mediate discobopta aquis fiet minor gra
uitas citra centrū q̄ ultra. g nullo t̄p̄ ma
net centrū grauitatis terre centrū mūdi.
Tertio qz uel locus nālīs terre est sup̄fici
es aēis i q̄m ipa ē aer. ⁊ s nō p̄ zōnem p̄mā
qz est destructiua terre magis q̄ cōserua

tiua. uel poti⁹ est in q̄m est in tanta distā
tia a celo ⁊ si sic tunc sequit qd h̄z uirtutē
cōseruandi terrā a celo. qd ē falsū. g nullo
mō est locus nālīs terra. 2^a nā t̄z ⁊ 10^m aīe
p̄z dēpta tertia pte. qd p̄ sic qz si fra i suo
loco cōseruaret p̄ i fluxū celi se^r qd q̄to
terra ēt superi⁹ tanto nālīus collocaret
p̄ 2^a nā. qz tāto nālīs influxus celi esset fō
tior eo qd gñat p̄ contactū. mō agens per
contactū forti⁹ agit p̄pe se q̄ distanter a
se. 2° p̄ qd tunc influxus cōseruatiū⁹ ter
re multiplicaret p̄ sperā ignis. ⁊ cū ille sit
infrigidatiuus ipē nālī corūperet ignem
⁊ sic ignis in sua spera ab illo influxu cō
tinue corrumperet cū innālīter collocatur
uidetur mihi qd hec sint difficilia. ⁊ ideo
pro eis infero aliquas p̄positiones respō
sales ad materias. ⁊ est p̄ma quinta dubi
tationis qd sup̄ficies aeris nō est locus
terre in quantum ipsa est essentialiter aer
per rōem factam. qz tunc gleba terre cir
cundata aere deberet quiescere. qz ēt in
loco sibi dirrecte naturali. Sexta con
clusio dubitationis qd illa est locus natu
ralis terre in quantum est in tanta distan
tia a celo. p̄z qz est locus naturalis ut dic
tum est. ⁊ non in quantum est talis res es
sentialiter. nec etiam ut habens qualita
tes naturales aeris ergo est locus natura
lis eius in quantum tantum distat a ce
lo. non enim uidetur quomodo aliter ēt
locus naturalis. Confirmatur quia terra
naturaliter est sita in illo i quo est. qz ille
gescit cū est ibi n̄ uiolēt ⁊ illuc mo^r si sit
cū ⁊ n̄ pōt dici qd aliūde ē ibi nālī nisi qz
cōseruata ibi a celo. tota enim uirt⁹ mūdi
inferioris gubernatur a celo sicut habet
p̄mo methauroz. 3° q̄re plus illuz situz
quereret q̄ aliuz. nisi ad hoc aliūde deter
minaret ⁊ nō a deo soluz qz hoc nō esset
naturaliter dēm. g a deo mediāte celo.
Septima p̄positio cū celuz cōseruat terrā
in locum terre influit nālīter uirtutez cō
seruatiua terre. p̄z qz cōseruat terras per
p̄cedentem. ⁊ cum eaz nō tangat nō uidet
quomō eaz cōseruaret. nisi per uirtutem
sibi influxaz. si enim non plus in eā agēt
q̄ in chimera uel q̄ chimēa in terram

non eam conseruaret. 8^a 2° q^d h^{ic} uirtus est infrigidatiua ⁊ discretiua. patz qz talis est uirtus naturaliter conseruatiua terre unde calefactiua uel hūēfactiua naturaliter terram corumpet ergo uirtus conseruatiua eiusdeꝝ debet esse naturaliter p^{ro}hibitiua calefactiui ⁊ hūēfactis ergo debet esse infrigidatiua ⁊ exsiccatiua

9^a 2° hec uirt^{us} trāsit ⁊ multiplicat per omnes spās intermediās. p^{ri}mo qz celum est agēs corporeū. t^{er}re agit nāl^{iter} per actiū. ut p^{ri}mo 7° huius qz omne mouens est sū^{per} eum moto. 7° huius. ⁊ per consequens p^{ri}us agit in p^{ro}pinquū q^{uam} in remotum. Decima ppō illis uirtus nō est calefactiua in sphaera ignis ⁊ infrigefactiua in sphaera terre patet qz talis uirtus cum sit eadem nuō essentialiter. non est in spē nisi huius effectus productiua. ergo nō stat quod sit calefactiua et infrigefactiua. cum sit una et eadem. Undecima talis uirtus est fortior in spa aëris q^{uam} terre ⁊ in spa ignis q^{uam} aëris. qz p^{ro}pinqu^{us} agentⁱ multiplicatur et generanti. igitur fortior. p^{ro}sequentia t^{er}re. qz q^{uod} agens deper se fortius agit i p^{ro}p^{ri}ū q^{uam} indistās. 12^a ppō aqua naturaliter collocatur in situ intra aerem et terram patet sicut p^{ri}ma qz illic quiescit ⁊ illuc mo^u si sit extra illum situm nō p^{ro}hibita. 13^a ppō quod aer naturaliter quiescit infra p^{ro}canū ignis ⁊ duēxū aque similiter ignis inter conuexum aeris et p^{ro}canū lune. patet sicut p^{re}cedens si dicat q^{uod} ignis in illo situ non quiescit. cum moueat ibi circulariter ut dicitur p^{ri}mo methauroz. dicatur q^{uod} sufficit locatū in suo loco quiescere a motu recto quo moueret a loco naturali. 14^a p^{ro}positio q^{uod} q^{uod} horum quiescit in suo situ nāl^{iter}. ⁊ cōseruatur per uirtutem influxam a celo si bi i illo loco. p^{ri}mo sic 1^a. Cor^{um} q^{uod} horum elementorum in suo situ naturali p^{ro}seruatur. per uirtutem influxam a celo. gnātiua naturaliter qualitatū. illi cōuenientium. sicut ignis in regione sua per uirtutem calefactiua desiccatiua. aer p^{ro} hūēctiua et calefactiua ⁊ ita de in

ceps. p^{ri}mo sicut octaua. Tunc p^{ro} solutio nibus rōnū aduertēdū ē supiores spās celestes. s. p^{ri}mu mobile ⁊ q^{uod} q^{uod} sūt sū^{per} usqz ad spās solis exclusiue. a quib^{us} p^{ri}mo astro nomos res inferiores hūt esse per spās inferiores multiplicare uirtutes p^{ro}uatiā rez. ⁊ specialiter elemētoz. sic q^{uod} fortissime uirtutū calefactiua s^{ed} minores distātiā. et iō illa non p^{ro}tenditur nisi usqz in spā aque exclusiue p^{ro} hūēctatiua ⁊ illa p^{ro}tenditur usqz ad spā terre exclusiue demum infrigidatiua ⁊ exsiccatiua que sūt qualitates mortif^{ic}as rēo t^{er}re multiplicat. s. uersus diamet^{rum} spē elemētoz s^{ed} minus fortiter. p^{ro}p^{ri}o q^{uod} ignis ⁊ aer naturaliter collocantur supius qz ibi fortiores sunt influentie calefactiue terra aut et aqua deorsum. qz illic influētie infrigefactiue habent v^{ir}tutes nec impediūt^{ur} ab influētijs calefactiuis eo q^{uod} ad tantam distātiā multiplicantur. s^{ed} dices tu quare ergo ignis in spa sua non cor^{rip}it^{ur} ab influētia hūēctatiua. que illic fortior ē q^{uam} influētia desiccatiua. Itē q^{uod} signū hēret de hoc q^{uod} influētie debiliores ad maiores distātiā multiplicarēt. Rōn^{is} ad p^{ri}mu q^{uod} influētia desiccatiua quous de se debilior sit in sphaera ignis q^{uam} hūēctatiua in fortificat a forti calore excedēte v^{ir}tutē hūēctatiā et ipediēte p^{ro} mōz sequelle ad fortitudinem caloris calor. n. fortis p^{ro} mōz sequelle desiccet. Ad 2^{am} dicitur q^{uod} quēadmodum maioris permanētie sunt humiditas ⁊ siccitas q^{uam} caliditas ⁊ frigiditas. ⁊ tū s^{ed} debilioris actiōis. ita nō ē i^uuēctio q^{uod} influētie frigefactiue ⁊ desiccatiue rēoti^{us} multiplicēt. Quis s^{ed} debiliores i agē^{te} ⁊ sic ut ex effēu optē dici eo q^{uod} nō ut alē mo^u q^{uod} elemēta frida p^{ro}uāt a celo. p^{ri}mo ad rōē ad p^{ri}ma d^{icitur} q^{uod} ē p^{ri}mo 5^a 2° ne. ad 2^{am} d^{icitur} q^{uod} fra ē p^{ro}tie nāl^{iter} collocata. qz sic h^{ic} medietas p^{ro}tie lēificat ita tota fra mo^u l^{iter} p^{ro}tie istā medietatē t^{er}re discoptā ag^{it} sursum ⁊ alia^z deorsū. ad alia d^{icitur} q^{uod} h^{ic} ē iō^{us} s^{ed} ficiet aeris ē i tāta distātia a celo ad q^{uod} nāl^{iter} i^uci d^{icitur} uirtus frigefactiua ⁊ desiccatiua que sunt p^{ro}seruatiua terre tamen superius ubi

uirtus illa est fortior q̄tū est de se terra si
 naturalius cōsuaretur eo q̄ ibi sunt influ
 entie calefactiue destructiue terre fortio
 res i agendo quam sunt influentie cōsu
 tiue terre nec influxus cōsuatiu⁹ terre
 multiplicat⁹ p spaz ignis est destructiu⁹
 ignis eo q̄ ibi ē influētia calefactiua for
 tior in calefaciendo quāz illa i ifrigidan⁹
 addi tñ pōt q̄ q̄tum ē ex natura ppria
 eloy nā. ior locus est terre supsties aque
 q̄ aeris. qz est ei similioz. 2° q̄ si aqua ul
 aer infra terras descendit ⁊ ibi colloce
 ē hoc eis naturale natura cōi ne sit uacu
 us s; nō quo ad naturam ppriam hec de
 5° du°. Ad 6° principale dicitur pzi
 mo. q̄ celum. i. supma spanō est in loco p
 mo modo. s. capiēdo locuz p fio corpo
 ris cōtinentis. p; qz nullum cor⁹ cōtinet ipz
 Cor⁹. capiēdo sic locum celum nō mo
 localz p; qz sic nō h; locum mō mo⁹ lo
 calis attenditur pncipalz in ordine ad lo
 cum. 2° ppō. celū h; locum capiēdo
 locum. 2° mō. p; qz h; aliq̄ fixum in or
 dine ad q̄ uel eius ptes pēpiss moueri
 Cor⁹ capiēdo sic locum ipsum mo
 localz. p; qz mo⁹ i ordie ad ei⁹ locū 2°
 dictum. ⁊ pportionabl⁹ intelligen⁹ est ul
 saltem exponendū dictum cōtinatoris. q
 diē. q̄ celum nō est i loco p se. s; p accēs
 i. est in loco 2° mō dco. qui im pprie dē
 locns. ⁊ ideo ratione eius dicitur ēē in lo
 co p accēs. s; nō in loco primo mō dicto
 et qz tñs solūmō dicitur locus. iō nō dē
 ēē in loco p se. S; dices tu q̄ est loc⁹
 celi hoc modo. ad q̄ dico q̄ est quoddā
 fixum. s. terra ul lapis. in ordine ad quod
 celum pēpitur moueri. Queritur 2o
 nabl⁹ utz celum est i illo loco ⁊ uiderur
 michi q̄ proprie. nō d; dici in illo loco
 eo q̄ tñ fixuz non cōtinet. celum pōt dici
 tñ im ppe in loco qz est in certa bitudie
 respectu talis fixi ⁊ ad talem sensum pōt
 dici ēē in eo seu etiam improprie dicitur
 esse in loco. qz h; locum. licet ul cōtineat
 celum. 3° ppō quod celum mouetur
 fm situm. ut dicit. Auicena. p; qz nō h;
 locum proprie dictum ⁊ iō non ppriusie

dē moueri localit⁹. s; mutat sitū ad sperā
 quiescen⁹. et iō pōt dici proprie moueri
 secunduz situm. Sed contradices. qz
 2° dicit hāc 2° ne; auicene ē falsam. eo
 q̄ philolofus octauo hui⁹ primuz motū
 qui est celi. nō dicit esse fm situz. sed mo
 tum locale siue de pñto ubi. 3° dicit 5°
 hāc. quod non est motus nisi fm q̄tita
 tem. qualitatem ⁊ ubi. non ergo est fm
 situm. 3° qz ut dicit beatus thomas si
 tus est ad aliquid qz pōnel sunt ad aliqd
 ut diē pñs in pñtis mō secunduz ad ali
 quid non est per se motus 5° hui⁹. 4°
 qz situs cōsistit in i diuisibili modo i di
 uisibili nullus cōsistit motus. Ad b°
 facilius dicitur. quod philolofus motuz
 quo celum mutat situm ad res quiescen
 tes uocauit localem in ordine ad locum
 2° modo dictuz. Ad fm dē. quod p se
 motus non est fm situm ad illum intel
 lectum quod non est de ratione alicui⁹
 motus q̄ pp ipsum factuz de re que mo
 uariēnt termi de pñto situs. n. o. bene
 est motus secundum situm im pprie sic
 q̄ uariantur teri de pñto situs de noie
 rey q̄ mo⁹ per accēs de quo magis uide
 bitur in 5° hui⁹ ⁊ iō uult. Auicena. q̄
 celum mo⁹ fm situm qz mutat situm ad
 res quiescentes. s; hoc fit dep accēs.
 Ad 3° eodem modo pōt dici nichilo
 minus fm est. q̄ pñes siue situs sint p se
 ad aliquid non enim plus est situs de pre
 dicamento ad aliquid q̄ ubi. Ad 4°
 negatur quod situs consistit in indiuisi
 bili. situs enim rei est ita longus latus
 et profundus sicut res. Adhuc que
 ri potest utru; si partes essentielles uni
 existentis in dolio mouerentur nō motis
 extremitatib⁹ nec ēt dolio. utrum moue
 rentur localiter. Ad q̄ responderetur. q̄
 mouerētur localiter. in ordine ad locum
 2° dictuz. s. qz mutant situm in ordine ad
 aliquid fixum. ēt mouerētur localiter qz i
 loco mutant situz sed non mouerentur lo
 caliter in ordine ad locum pprie dictum
 eis pprium qz tales non habent. 2°
 uirtum superficies cōnexa aeris uel alicu

ius talis rei possit dici locus ignis uel alius cuius alterius cuius superficies concava esset ei imediata ad quod responderetur probabiliter qd si illa superficies connexa non coniungatur superficiei continenti nullo modo est locus primo modo dictus. quia non continet sed si alicubi coniungatur superficies continetis ut si ad ymaginatum spera ignis esset perforata et iungeretur superficiei continenti concave celi superficies conexa aeris tunc fieret locus uel pars loci ignis primo modo accepti quia sic continet. hec de tota materia loci sint breuiter dicta. / Secundo notandum est qd philosophus in secundo tractatu quarti probat qd ad naturalem philosophum spectat considerare de uacuo. et probat sic qd ad illum ad quem spectat considerare de loco spectat considerare de uacuo sed ad naturalem philosophum spectat considerare de loco ergo et maior patet quia multi antiquorum idem crediderunt uacuum esse et locum. Secundo incidentaliter probat qd penetratio dimensionum non est possibilis. probat quia qua ratione duo corpora parua possent se penetrare eadem ratione et quarta milia et sic totus mundus posset esse in tenuitate grani milij. qd uel inconueniens.

Tertio describitur uacuum diffinitio ne quid nominis. qd est locus non repletus corpore. uel si uacuum esset. ipse esset natura suscipere corpus. ideo dicitur locus. et quia si esset plenum eo qd implicat idem esse plenum et uacuum. ideo dicitur non plenum corpore. Quarto probat qd uacuum non est. et est conclusio principalis tractatus secundi. quas probat diuersis modis. primo ex parte motus arguit sic. si uacuum non est locus. et si uacuum non est. sed uacuum si est locus. qd uacuum non est. maior patet. quia antiqui dicebant uacuum esse locum. etiam per diffinitionem uacui. minor patet. quia omnis locus habet uirtutem conseruatiua locati et aliam habet sursum locus. aliam non deorsum. modo uacuum nullam habet uirtutem. nec etiam habet alias uirtutes per diuersa differentia locorum scilicet sursum et deorsum. secundo ex parte uelocitatis

motus. quia si uacuum esset in eo non motus. graue simplex aut leue simplex. qd non est ponendum. consequentia tenet. quia non ponitur nisi propter motum. antecedens probatur. quia qualis est proportio mediorum in resistendo. talis est proportio motuum in uelocitate. sed nulla est proportio resistentie medij uacui ad medij plenum. ergo nulla est proportio motus facti in uacuo ad motum factum in plena qd non posset esse. si in uacuo fieret motus. grauis simplicis. ergo in eo non motus. graue simplex. maior patet. quia successio non fit nisi cum resistentia. ergo cum in graui simplici non est resistentia intrinseca. oportet qd in motu eius. solus sit resistentia extrinseca. et per consequens pro tanto motor uelocius mouebit. quanto resistentia fuerit minor. ergo qualis est proportio mediorum resistentium. talis erit uelocitas in motibus naturalibus grauium et simplicium qd fuit maior. et minor. est de se manifesta. quia uacuum nullam resistentiam habet. tertia pars patet quia omnis motus finitus rectus. ad alium finitum est proportionalis. ergo si in uacuo fieret motus. ipse haberet determinatam proportionem ad motum factum in plena. et interponit qd omne excedens est diuisibile in partem excedentem et partem excessam. qd intelligi debet de excedente aliud per comperationem proprie dictam scilicet que est secundum rem eiusdem speciei in utroque comperatorum. Tertio sic. si in uacuo fieret motus. sequeretur qd motus in pleno et in uacuo fieret eque uelociter. consequens est inconueniens. eo qd motus sequitur proportionem. probatur consequentia. quia ita fit qd aliquod mobile moueatur per medium uacuum in certo tempore. et idem uel equale mobile moueatur per medium plenum. tunc ex quo medium plenum plus resistit fit ita qd sit tardior in centuplo. ita qd tempus pleni sit in centuplo longius. quam tempus equalis uacui. tunc subtilietur medium plenum in centuplo. et erit motus in centuplo uelocior quam erat ante. eo qd motus

sequitur proportionem. et tantus erat in a
cno-ergo in medio pleno et in uacuo-ides
mobile eque uelociter mouetur. et si dica
tur quod medium plenum non potest in infi
nitum subtiliari. responderetur quod ymo per
potentiam diuinam. uel dicatur quod ap. sup
ponit unum ymaginabile. utrum sit possi
bile uel non. non est uis. et deducit ad unum
ymaginabile. ymaginabile enim est quod idem
motor finit] moueat eque uelociter cum
resistentia et sine resistantia. Et quarto
arguit quod si uacuum esset. ipsum non posset
recipere corpus. ergo non est. patet antee
dens quia ipsum haberet dimensionem
sicut plenum. modo talibus repugnat pe
netrari a dimensione alterius corporis.

Quinto probat quod medie partes cor
poris rari. non sunt paruo uacuo interce
pte. mediis quibus est rarum. quia
probatum est prius. quod non est magnum
uacuum. ergo nec paruum. consequentia
tenet. et antecedens est prius probatum
secundo. cmentator probat idem. quod tale
uacuum esset accidens et sic ponere ipsum
esset ponere accidens sine subiecto. Se
xto probat quod non est toti corpi raro com
mixtum uacuum. quod est causa raritatis le
uitatis et motus sursum. patet primo. quia
tunc non omnis motus localis. esset cau
sa. cuius contrarium dixerunt antiqui. si
enim esset causa motus deorsum. secundo
quia moueretur uacuum localiter. et sic
illius esset locus. et cum ipsum sit lo
cus. loci esset locus et sic procederetur in
infinitum. Item uacuum existens sine subie
cto deberet uelocissime fieri sursum ex
quo est cum alijs mouendi sursum.

Septimo infert quod rarefactio. non fit igre
diente uacuo. nec etiam condempatio. e
grediente uacuo. quia uacuum non est sic
mixtum corporibus ut dictum est. Hic
queritur primo utrum uacuum potest esse
Secundo utrum in motu grauius et leui
um tota successio proueniat a resistantia
medij. Tercio utrum si uacuum esset gra
ue simplex moueretur in eo. Quarto utrum
in uacuo aliquid posset moueri successi
ue. Quinto utrum rarefactio et condem

ratio sint possibile. Primo est notan
dum quod uacuum potest ymaginari duplex
uno modo. quod sit spatium seperatum a sub
potens recipere corpora. sine sui spissitu
dine. quodadmodum si inter latera pinte yma
ginaretur spatium receptum uini ita lon
gum et profundum sicut uinum quemad
modum superius dicebatur. tale ponere
tur uacuum. cum esset non plenum. quia
esset locus non plenus. secundo modo si
deus annihilaret omnia contenta. infra con
cauum orbis lune. ipso concauo remanen
te in simili concauitate figura et dispositi
one. tunc illud concauum uocaretur ua
cuum. quia esset locus non repletus. non
enim esset repletus cum nihil esset in eo.

Tunc est prima propositio. uacuum pri
mo modo nequit esse per potentiam na
turalem idest sine miraculo. patet ex rati
onibus probantibus locum non esse spa
cium seperatum. Secunda propositio. quod
uacuum secundo modo. etiam nequit esse
naturaliter. probat quia in naturali phi
sica illud concedi debet tanquam principium. quod
probari potest per inductionem experi
mentalem. sed uacuum hoc modo non pos
se esse probatur per experimentalem indu
ctionem. ergo et maior nota est quia phi
losophia naturalis fundatur super experi
tiam. et minor patet quia docet experien
tia quod nullus posset unum corpus in elo
gare ab alio. nisi aliquo ingrediente. fora
minibus enim solli bene obtatis. sic quod ni
hil ad intra possit ingredi corpus. docet
experi^a n^m. ymo nec centus equos posse late
ra illa elongare ab innicem. nisi unum co
rum rompatur aut alinnde fiat apertura
per quam potest ingredi corpus. Sed
contradices tu quia motus localis tactus
est. ergo uacuum est. tenet consequentia. quia
quod mouetur localiter. uel recipitur in ua
cno. et habebitur propositum. uel in pleno
et si sic uel illud plenum non recedit. et tunc
fieret penetratio corporum. uel cedit. et si
sic uno moto omnia mouentur. patet con
sequentia. quia pedali moto pedale acrio
cederet. et illi alterum pedale. et sic tertium
et sic usque ad celum. quare uno moto celus

transmutarentur. Secundo quia augmentatio est possibilis ergo et cetera. probatur consequentia. quia cibus non recipitur in pleno. eo quod esset penetratio corporum. ergo in vacuo. Tertio quia condempnatio est possibilis. igitur et cetera. tenet consequentia. quia non videtur ubi corpus quod condempnatur recipiatur nisi in vacuitatibus. Quarto quia cineribus repleta scutella tantum continet de aqua sicut si non essent in ea cineres igitur et cetera. tenet consequentia quia non videtur ubi illa aqua reciperetur nisi in vacuitatibus. Quinto aliquod est vacuum vino. ergo et cetera. tenet consequentia a parte in modo ad suum totum. sine additione diminvente. Sexto quia corpora tangentia se discontinuata possunt elongari ab inuicem discontinuata. secundum totas superficies tangentes se similiter ergo est vacuum in parte centrali eorum cum elongantur et cetera. consequentia tenet. quia cum elongantur eque cito in ambabus extremitatibus et in centro vel eque cito est aer in centro sicut in extremitatibus. et si sic sequitur. quod ille aer mouetur subito. quia eque cito venit ad distans sicut ad propinquum. vel prius venit ad extremitates. et si sic in aliquo tempore inter partes centrales elongatas ab inuicem nullus aer est replens. ergo superficies ille sunt vacuum. secundo modo dictum.

Septimo vitro undique uniformiter pleno aqua congelata occupat minorem locum. queritur utrum vitrum ad partes quam occupabat aqua. scilicet ante congelationem est vacuum et si sic habetur propositum. vel est plenum. et hoc non potest dici quia undique clauso vitro aer nusquam posset ingredi. si dicatur quod frangatur non potest dici cum enim sit uniforme per totum ut supponitur non videtur quare potius frangeretur in una parte quam in alia ergo vel frangeretur ubique quod non est possibile vel nusquam et habetur propositum.

Octavo plenum est ergo vacuum est vel potest esse. consequentia tenet quia

plenum et vacuum sunt priuatiue opposita. modo si unum priuatiue oppositorum est in natura et reliquum poterit esse.

Item nono que esset ratio quare sicut contingit locum alieno corpore repleti. quod non eque bene contingit ipsum omni corpore alio denudari eo manente in simili situ et dispositione. in suis partibus.

Ad istas obiectiones respondetur per ordinem ad primam. quod omnis motus localis rectus fit in pleno quod cedit corpori moto. sed non oportet quod uno modo omnia moueantur. quia corpus cedens ad aliquam distantiam vel terminum ante condempnatur. in tantum quantum est magnitudo corporis recepti in ipso. Ad secundum quod augmentatio fit per hoc quod nutrimentum recipitur in poris plenis partibus subtilibus resolutis a corpore que cedunt nutrimento venienti. Ad tertiam condempnatio non fit per hoc. quod partes recipiantur in vacuitatibus sed per hoc quod quantitas maior corrumpitur. et minor generatur. seu per hoc quod partes eiusdem corporis totius sint sibi inuicem propinquiores. Ad quartam quod si scutella tantum recipiat aque cum cineribus sicut sine cineribus hoc est. propter tria. primum est quod multe partes aeris intercepte inter cineres cedunt aque venienti. secundum quia partes ignee cineris. multas partes aque resoluunt insensibiliter quia sunt illis virtualiter contrarie. tertium quia partes subtiles et leues cinerum ab aqua expelluntur. fugientes a frigido contrario ratione quorum trium aggregatum ex aqua remanente et cineribus precise tantum est sicut ante erat aqua. Ad quintam dicitur quod vacuum includit negationem. ideo consequentia non ualet. quia est a parte in modo ad totum cum negatione implicita. vacuum enim idem est quod non plenum. Ad sextam dupliciter dicitur uno modo. quod corpora dura discontinua non possunt se tangere per naturas secundum philosophum secundo de anima. et tunc ratio non procedit quia ipsa

oppositum supponit-uel si uellemus dicere q̄ possunt se tangere dicemus q̄ aer circumstans subito se ponit in medium- scilicet quia naturaliter inclinatur ne sit uacuum & nullas inuenit intra corpora resistentiam- sicut si non esset medium resistens grane simplex subito presens esset loco naturali- & sic non sequitur motum fieri in instanti. Ad septimam q̄ non est possibile sic esse utrum ut forme- secundo quia si esset nullo tempore maneret- eo q̄ influentie celi fortius alterant ipsas in una parte q̄ in alia- & ideo ibi citius frangeretur ubi fortius esset dispositam ad corruptionem- Tercio q̄ si ad ymaginationem maneret ymiformis superius prius corrumperetur uersus celum- quia influxus prohibens uacuum est influxus nō cōis derivatus a celo & talis est fortius superius q̄ inferius- Ad octauam negando consequentiam- negatur etiam q̄ plenum & uacuum sunt priuatiue opposita- sed habent se sicut risibile & non risibile que non sunt opposita priuatiue- sic uacuum est locus non plenus quare plenus & non plenus sunt contradictorie opposita- & non oportet q̄ si alterum taliam sit in natura q̄ etiam alterum sit- Existens enim & non existens- non est complexus sic etiam locus non plenus non opponitur huic termino plenus- Ad nonam dicitur q̄ causa prohibens uacuum esse est influxus nature communis que prohibet uacuum in inferioribus faciendo superiora descendere- quia inclinat omnia generabilia que possunt generare ad generare sibi simile- non possunt autem generare nisi per contactum & in superioribus faciendo inferiora ut per tactum a celo recipiant influentiam eorum conseruationem- quam celum ad ea multiplicat per contactum corporum- de qua influentia fuit superius dictum inde loco- Et hec est causa quare receptiuum corporis non potest ab omni corpore denudari- quia si sit subtrahitur ingreditur superius ut agat generando sibi simile- & sistsit supra eleua-

tur aqua uel aliud grane ut conseruet cō tactū- mediāte q̄ instantia celi siue utatē pseruationem recipiat- Tertia conclusio si a polo artico anibilarētur omnia uersus celum successive usque ad terram & continue ultra usque ad polum antarcticum- terra conseruata ita proportionabiliter ascēderet naturaliter sicut alia supra eam anibilarētur uersus celum- sic q̄ semper conseruaret contactum cum celo mediate uel immediate- patet- quia sic naturaliter se moueret- sicut melius posset conseruari- sed sic melius posset conseruari- ergo &c- maior nota est- & minor patet quia naturaliter non conseruatur nisi per influxus celi- quem sine contactu non posset recipere- uerum est q̄ motus ille solam esset naturalis terre natura communi- quia equaliter conuenit cuius alteri corpori si ent terre- Quarta conclusio- possibile est uacuum esse utroque modo capiēdo uacuum per potentiam supernaturalem- patet quo ad primum modum- quia possibile est q̄ deus conseruet dimensionem separatam sine corpore- & eam sine cessione faciat recipere corpora- & hoc tunc esset uacuum primo modo- Similiter possibile esset q̄ deus anibilet omnia contenta infra superficiem concauam aeris- superficie concaua- remanente in simili situ & dispositione sicut est nunc- & tunc illa esset uacuum secundo modo dictum- esset enim locus non repletus corpore- patet- quia neutrum istorum implicat contradictionem- Sed contra dices- quia ad uacuum esse sequitur contradictoria- ergo &c- consequentia tenet- probatur antecedens- quia sequitur uacuum est- ergo locus est per diffinitionem- & sequitur q̄ non est locus- quia non est terminus corporis continentis- quia uacuum cum est nihil continet- Secundo probatur idē quia sequitur q̄ infra superficiem concauam tunc esset uacuum- quia infra non ponitur esse aliquod corpus- & sequitur q̄ infra non esset uacuum- quia infra eam nihil esset- Tercio idem probatur- quia

sequitur q̄ latera superficię concaue aē-
rii se tangerent. ⁊ q̄ non tangerent se pro-
batur primum q̄ esset immediata. eo q̄
inter ea nihil esset medium. probatur se-
cundus quia superficies concaua non pa-
titur contactum laterum. Responde-
tur ad ista negando antecedens assūptus
⁊ ad probationes primas potest dici uno
modo q̄ ista diffinitio loci non est bona.
si dicatur de loco pleno ⁊ erat bona secū-
dum extimationem aristotelis qua credi-
dit non posse esse uacuum. Aliter res-
ponderem ego tenendo q̄ locus dicitur
relatiue ad locatum. q̄ non sequitur uacu-
um esse locum. non enim ualet consequen-
tia est locus non repletus. ergo est locus
quia non plenum denotat oppositum e-
ius q̄ est esse locum. eo q̄ de ratione loci
est esse plenum locato. cuius oppositum
connotat non plenum. sicut non sequitur
est hō piet⁹. ergo est hō. seu hō mortu-
us. ergo homo. nec est locus a parte i mo-
do. in tali argumento. eo q̄ arguitur enim
additione distrabente. Ad secundum
q̄ non sequitur sub concaua superficie a-
eris tunc esse uacuum. sed ipsa est met u-
acuum. quia locus non plenus. ex quo cor-
relatiue concedi debet q̄ homo posset ire
audire. seu bibere per uacuum eo q̄ po-
test ire per illam superficiem aeris que
est uacuum. sequitur q̄ motus simul esse
per uacuum quia potest ire per istam su-
perficiem aeris. Ad tertium q̄ non se-
quitur latera opposita se tangere. secun-
dum lineam rectam Quis enī sunt imme-
diata tamen non sunt simul eo. q̄ distan-
tia recta nullum habet determinatum si-
tum ad inuicem. sicut patet ex supra de
terminatis in tertio libro. Pro secun-
do principali quesito nota primo q̄ suc-
cessio non est aliud q̄ motus. omni enim
alio a motu excluso ad huc maneret suc-
cessio. q̄ diu maneret motus. Item si
motus successiue fieret per successionem
super addita eadem ratione ista successio
fieret successione per suum superadditum
⁊ esset processus in infinitum. Secundo

nota q̄ resistentia est inclinatio mobilis
in contrarium illius dispositionis quam
intendit motor. Tercio nota q̄ graue
simplex uocatur improposito graue cui
nihil leuitatis est admixtum. Tunc est
prima propositio. q̄ proprie loquendo
successiue in motu grauis similiter non
fina resistentia. patet quia motus non fit
a resistentia. ymo resistentia impedit mo-
tum. sed motus fit a motore. secunda ad
hoc q̄ motus naturalis grauis fiat succes-
siue requiritur resistentia. patet quia si
non esset resistentia. motum subito pone-
re se in termino ad quem. non enim po-
test in actione tali reddi ratio successiōis
in quantum est successio nisi resistentia.

Confirmatur hoc. quia quanto minus
tur resistentia. tanto uelocius motor mo-
ueret ut experientia docet. ergo si tota re-
sistentia auferretur nulla successio re-
maneret. Sed contra dicit anēpate q̄ ex
limitatione potentie fit successio. etiam si
nulla esset resistentia. Et persuadetur pri-
mo quia alias quālibet paruum graue
posset in infinitum effectum facere. quia
subito se ponere ad locum deorsum. Itē
alias magis graue non uelocius attinge-
ret finem eius naturalem q̄ minus graue
quia quodlibet subito. propter hoc dicit
a nempate q̄ potentia est limitata. ⁊ iō
successiue ageret Quis nihil resisteret.
tertia quia alias graue posset se mouere
uelocius q̄ celum. Quarto latitudo
uelocitatis non esset terminata. quia quā-
libet data quālibet maior esse posset

Quinto quia philosophus reputat q̄
celum non potest moueri uelocius Quis
motor eius sit infinitus. ergo minus gra-
ue potest mouere uelocius motu celi.

Tunc ponatur propter hec motiua. ter-
tia conclusio scilicet q̄ limitatio potentie
non est causa successionis motus grauis
simpliciter. probatur primo autoritate
philosophi pmo politice ⁊ tertio metha-
phisice dicentis. q̄ appetitus finis in infi-
nitum est. ergo inclinatio ad locum natu-
ralem ad bonum intellectum non est limi-

tata-secundo ratione. quia uel in maiore
 corpe ē maior limita. et si sic. graue mai^{or}
 non uelocius descendet. q̄ minus p^{er} 3.^a
 quia quantum aderetur de grauitate po
 tentie tantum aderetur de limitatione po
 tentie et sic semper maneret proportio ea
 dem uel non et hoc est impossibile. quia si
 ue quantitas siue forma fuit ista limitatō
 quanto corp^{us} est maius tanto maior erit
 limitatio. quia tantum maioratur illa qua
 litas siue forma cum sit extensa extensio
 ne subiecti. Tercio quia uel illa limita
 tio solum resisteret. cum corpus esset in
 uacuo et hoc non quia tunc esset frustra.
 eo q̄ nunquam corpus poneretur in ua
 cuo. uel semper resisteret. et tunc sequitur
 q̄ non semper magis graue in eque libra
 traheret minus graue sursum deducta re
 sistentia medij. probatur consequentia q̄
 ponatur q̄ in vno brachio. ponatur gra
 ue ut tria. et in alio graue ut unum. tunc
 constat q̄ graue ut tria habet tres grad^{us}
 limitationis huius. et graue ut unum so
 lum vnum. patet. quia si diuideretur in
 tres tertias. quolibet tria tantum ponde
 raret sicut graue ut unum. et esset ei ade
 quantum. ergo quolibet eorum habet eti
 am equalem limitationem. ergo tota limi
 tatio erit tripla ad limitationem grauis
 ut unum. et tunc constat q̄ motui deorsū
 grauis ut tria resistent quatuor. scilicet
 tres gradus limitationis et vnus gradus
 grauis alterius brachij. et solum monet
 ut quatuor scilicet per tres suos gradus
 grauitatis et per vnum gradum limitatio
 nis grauis oppositi. quare virtus motiua
 erit equalis virtuti resistitiue. non ergo
 erit motus. Quarto quia uel hec li
 mitatio grauis esset materia. et hoc non
 quia non limitat. eo q̄ non agit. ul^{terius} forma
 et hoc non. quia nihil limitat se ipsum. uel
 aliqua qualitas et hoc nō potest dici. que
 esset illa in graui simplici. non enim graui
 tas. eo q̄ illa toto conatu mouet deorsū
 nec est aliqua qualitas alia. Quinto ge
 nū quid esset illa limitatio. ipsa impediret
 graue ne attingeret suum locum natura

lem. et per consequens esset ei violenta.
 ergo talis limitatio non esset a natura

Ad rationes anempate dicitur. q̄ licet
 graue. poneret se subito in locum natura
 lem. non ex hoc infinitum effectum face
 ret eo quia ille effectus non est nisi quo
 dam finitum. ut licet premisse note simul
 subito generant noticiam de conclusione
 non ex hoc infinite sunt potentie. Ad
 secundam q̄ seducta resistentia magis
 graue non citius attingeret. q̄ minus gra
 ue suum locum naturalem. non tamen se
 quitur q̄ non esset maioris virtutis. quia
 posita quacūq; resistentia maiorem esse
 etum. faceret. Ad tertiam conceditur
 q̄ graue posset se mouere uelocius celo
 ex infinita subtiliatione medij. nunquam
 tamen faceret per naturam quia nunquam
 talis subtiliatio per naturam fiet. Ad
 quartam per idem q̄ quantum ad poten
 tiam supernaturalem potentem facere ta
 lem subtiliationem medij latitudo velo
 citatis non est terminata. quia qualibet
 data. maior esset habilis. sed secus est q̄
 tum ad cursum communem nature et si
 ne miraculo. Ad quintam dicitur q̄
 celum quolibet uelocius potest moueri
 per potentiam super naturalem agentem
 sed philosophus loquitur naturaliter. et
 diceret q̄ secus est de celo q̄ de graui ul^{terius}
 leui. quia celum non mouetur propter ge
 tem et non convenientissimo motu semp
 mouetur secus est q̄ alijs que mouentur
 propter quietem. quia illa quanto resistē
 tia fit minor tanto uelocius attingunt su
 um finem. Quarta conclusio graui sim
 plici descendenti nihil intrinsecum resis
 tit. patet quia non leuitas cum non sit in
 eo. nec videtur quid aliud. Sed cōtra
 diceo. quia in motu bipedali. deorsum.
 partes sibi inuicem resistent. ergo et cetera
 consequentia nota. antecedens probatur
 quia tam pedale a. q̄ pedale b. appetit q̄
 scendere per lineam perpendicularem. et
 hoc non est possibile. nisi unum eorum im
 pediat aliud. eo q̄ si obeam sic descende
 re unum pellit aliud extra descensum per

pendiculare. impossibile enim est q̄ inde
scensu. a. b. linea intercipiatur inter pun
cta. e. c. Respondetur q̄ non appetunt p
tes existentes in toto descendere per li
neam breuissimam. non enim quelibet ap
petit esse in centro mundi. quia hoc esset
impossibile. sed solum ut centrum tocus
sit centrum mundi. et ut totum per lineas
breuissimam descendat. partes enim incli
nant conformiter toti. et ideo. a. b. inclināt
ut totum descendat per lineam. d. e. et ip
sa per modum sequelle per lineas. a. f. et b
g. et ideo negatur si sumatur q̄ omne gra
ue appetit descendere per lineam breuis
simam. hoc enim solum est uerum de gra
ui totali. Quinta conclusio graui sim
plici descendenti nihil resistit nisi mediū
saltem de perse. patet quia nihil intrin
secum. nec limitatio potentie. ergo solum
extrinsecum. non videtur quid aliud ex
trinsecum resisteret q̄ medium. Corre
larium ad modum grauis uel leuis sim
pliciiter requiritur medium patet quia
requiritur resistentia per secundam et ni
hil resistit quam medium per preceden
tem. sed dices nunquid dici posset q̄ resi
stet in compositionibus terminorum. sicut di
cit beatus thomas. respondetur q̄ non
quia motus sequitur proportionem uir
tutis actiue super resistentiam. et non se
quitur proportionem uirtutis actiue ad
in compositionalitatem terminorum. Item
quia non posset dici secundum quez gra
dum uelocitatis motus fieret ex in com
positionalitate terminorum. quia quantū
cunqz uelociter fieret motus adhuc ser
uaretur in compositionalitas terminorū
Sexta conclusio tota successio prouenit
ex resistentia medij in motu grauis sim
plici descendenti. non habentis coliga
tionem cum alio ad hanc mentem. q̄ si
non esset resistentia medij. ipsum non mo
ueretur successiue. patet conclusio. quia
ad hoc q̄ sit motus requiritur resistentia
modo nihil resistit tali graui nisi mediū
proportionaliter dicatur de leui simplici
et sic quasi modo priuatiua successio dici

tur prouenire ex resistentia medij. Se
ptima conclusio graui mixto descendenti
per aerem aut aquam. resistit aliquod pre
ter medium. patet quia ei resistit leuitas
igneā intrinseca et. uerum est q̄ in spera
ignis ei nihil intrinsecum resisteret. eo q̄
ibi illa leuitas esset in loco naturali. et nō
traheret sursum aut deorsum. sed dices
nunquid celum mouetur successiue. cum
suo motori nihil resistitur. dicitur q̄ de
hoc est alia ratio de qua in octauo uide
bitur. uel in secundo celi. quia motus ce
li non fit propter quietem sicut motus
grauis uel leuis sicut prius dicebatur

Pro tertio dubio principali est aduer
tendum. q̄ aristoteles concederet ambas
has consequentias. si vacuum esset graue
simplex mouetur in eo. et si esset graue
simplex non mouetur in eo quia reputa
ret q̄ antecedens esset simpli. impossi
bile. Secundo q̄ aristoteles non uoluit
vacuum non esse. eo q̄ graue in eo nō mo
ueretur. sed probauit vacuum non esse. p
pter hoc. q̄ antiqui crediderunt vacuum
esse causam motus localis. et vacuum si
esset impediret motum localem rectum
grauis simplici. sicut patebit ex dicendis
et etiam quia in eo non fieret motus iuxta
dicta sed mutatio instantanea. Tercio
q̄ nulla illarum consequentiarum uideli
cet nec etiam ista si vacuum esset. et graue
simplex esset in eo. ipsum mouetur in eo
quia per potentiam diuinam antecedens
est simpliciter possibile. poni in esse. sinz
hoc q̄ ponatur consequens in esse et ideo
contradictionales iste sunt impossibiles.

Quarto q̄ in vacuo bene possit fieri
motus. quia si omnia annihilata foret que
sunt infra superficiem concauas aeris. ea
remanente secundum suas partes in simi
li situ. et figura. aer esset vacuum iuxta pri
us dicta. per quem bene fieret motus.

Quinto ergo iuxta dicta intelligatur
dubium utrum si infra superficies cora
nam aeris sit vacuum. lapis positus in eo
moueretur. de quo possunt poni propositi
ones uerisimiles. quia ualde dubium est

set quid sequeretur eo qd nullus unquam
percepit hoc factum. ymo forte deus nun
quam fecit. Prima est qd si sic esset et
deus superficie aeris dimitteret sue na
ture ipsa subito iungeret sua latera. et re
pleret totum. patet quia hoc naturaliter
appetit ratione dicta in prima dubitatio
ne. et nulla esset resistentia impediens. se
cunda qd si deus eam seruaret sine sui co
iunctione. et lapis sub ea poneretur sue na
ture dimissus ipse rareficeret tantum quan
tum sibi possibile foret usque ad repletio
nem spacij. patet quia ad naturaliter in
clinatur a celo et naturaliter obedit illi
influentie celi. Sed contradicere seque
retur qd lapis corrumperetur. et ipse non
corrumperet se ipsum. et non uidetur
quid aliud cum hoc respondetur. ergo non
corrumperetur patet maior quia non sub
qualibet raritate potest permanere lapis

// corrumperet //

Respondetur qd non est inconueniens
si poneretur effectus quem poni est infi
nite potentie. scilicet diuine et post lapis
sue nature dimitteretur. lapidem corrum
pi propter difformitatem effectus positi
cum natura lapidis. Tercio si deus cu
situ talis superficie aeris. seruaret lapide
sine rarefactione et quo ad alia. cum sue
nature dimitteretur infinite potentie eet
lapidem illum ab illa superficie aeris e
longare. patet quia si elongatur subitus.
non conseruaretur. eo qd conseruatur se
cundum eursum solitus nature a celo. qd
non potest egere nisi per contactum. ani
hilario autem est potentie infinite. Quar
to si deus sic conseruaret cum superficie
aeris tellus immissum uersus uacuum a
balista perpendiculariter. ipsum reuerte
retur naturaliter unde uenit. patet. quia
non potest elongari ab aere. et impetus
impressus natus est ultra mouere. cum er
go non posset in rectum moueri in refle
xum. Simili modo probari potest qd su
perficie illa concava aeris esset optimu
speculum. quia radius non posset in rec
tum transire. ergo reuertetur unde ue

nit. Quinta. si deus conseruaret illum
lapide sine rarefactione. et p totu poneat i
fluentiam conseruatiam lapidis. qualis
est nunc adhuc lapis non descenderet de
aere. quia sub aere in contactu naturali
conseruaretur qd in quolibet situ infra
eum ibi sit influentia eius conseruatiua.
et cum hoc est medium contrarium in qd
agere potest pro sui similis generatione
quorum primum per casum est subitus
sed secundum non. et ideo ibi naturalius
conseruaretur qd subitus. Sexta si de
us conseruaret nixum grauis simpliciter
ad esse subitus aliquid moto nixu quez
bz habet ad generare uel agere in con
trarium et cum hoc conseruaret influen
tiam conseruatiam illius subitus aere sic
conseruato sine eius concursu graue se
subito poneret in locum seu situm natu
ralem. patet quia nihil esset impediens
seu resistens. ergo subito mutaret se ad si
tum naturalem. Ex quo sequitur qd gra
ue simplex sic intra uacuum conseruatus
secundum eius influxum communem ut
naturalem non remouet intra uacuum pa
tet per conclusionem precedentem et hoc
de tertio. Quantum ad quartum sup
ponitur qd concuum celi sit uacuum. et
qd deus intra ipsum conseruet diuersas
influentias locorum sursum et deorsum
et aliorum qd qz conseruet res impositas
sine nixu rarefactionis generationis sibi
similis. scilicet solum ut tendentes ad su
um locum naturalem. quem appeterent
si omnia essent plena. Secundo supponi
tur qd aliquid est graue mixtum et hoc du
pliciter. vno modo per coniunctionem gra
dium grauitatis et leuitatis in eodem su
biecto. sicut in mixto et elementis. alio mo
do per interceptionem corporis leuis in
ter partes grauis sicut in ligni poris est
inclusus aer. Tunc ponantur propositi
ones prima est qd graue simplex potest
successive moueri infra uacuum ex colli
gatione eius ad alio. p. qz si unu graue sim
plex poneret i uno brabio libze et man

in alio maius traheret minus sursum et sic successiue aliud sursum traheret si cut ipsum successiue descenderet. resistentia enim sufficiens esset graue contra ponderans. Secunda. stat graue mixtum moueri in uacuo successiue. patet quia habet resistentiam intrinsecam. que est causa successiouis. Tertia. stat graue mixtum uelocius per naturam suam nate tali uacuo moueri in pleno quam in uacuo per ponendo graue mixtum in concavo ignis. quod habeat unum gradum leuitatis ignis duos gradus grauitatis aeris tres grauitatis aque et grauitatis terre quinque et sic medium acreum resistens ei descendenti ut unum. cuius concauitas sit uacuum. sic scilicet quod spera terre et aque sint annihilate. Tunc constat. quod in spera aeris octo trahunt deorsum scilicet tres aque et quinque terre et duo resistunt. scilicet leuitas ignis ut unum et medium ut unum. Leuitas enim aerea in loco naturali non trahit sursum nec deorsum. et sic motus est a proportionem quadrupla. Cum ante transit superficiem concavam aeris. et mouetur in uacuo seu intra uacuum. resistentia fit ut 3^a quia duo aeris. et unus gradus leuitatis ignis tunc resistunt. et motor sit ut quatuor. eo quod gradus grauitatis aque in suo situ sue sperae non trahunt. que proportio est minor quam dupla. Unde sequitur propositum. uelocius enim mouet motor a proportionem quadrupla quam dupla. Quarta propositio. intrahoc uacuum aqua pura. poneret se subito ad locum naturalem. patet per sextam precedentis dubij quia est graue simplex

Quinta. intra tale uacuum plumbum descenderet successiue. patet quia hoc est graue mixtum. Correlarium stat esse duo corpora naturaliter deorsum cadentia. quorum unum in eque libra plus ponderat quam aliud. tamen minus ponderans per se positum subito attingeret locum deorsum et citius. magis uero per

derans tardius. patet quia in eque libra equale plumbum plus ponderaret equali aqua pura. prout uidetur. satis experientia docet. et tamen aqua pura subito plumbum uero successiue intra uacuum attingeret locum deorsum. Sexta propositio stat quod aliquid in pleno per se positum moueretur uelocius deorsum quam a liud datum. et tamen utroque manente in equali figura in eque libra. quod per se minus uelociter descenderet. plus ponderaret. patet ratione diuerse compositionis leuitatis enim grauitate. ut si a. esset graue ut quatuor et leue ut duo. et b. esset graue sicut octo. et leue sicut quinque. tunc in pleno alijs paribus a. per se positum uelocius descenderet quam b. quia a proportionem dupla respectu resistentie intrinsece. et b. a proportionem minore. tamen in eque libra b. trahet a. sursum. quia uirtus actiua ad motum sursum a. esset decem. quia duo leuitatis a. et octo grauitatis b. et uirtus resistentiua non esset nisi nonem. scilicet quatuor grauitatis a. et quinque leuitatis b. Septima propositio. in uacuo animalia non possent diu uiuere sue nature dimissa. patet quia non haberent nutrimentum. et quia perfecte non haberent medium inspirandi. Octaua. in uacuo potest fieri motus alterationis ab intrinseco et ab extrinseco tangente. per quod aqua calefacta reduceret se etiam quia aera tangens ignem ageret in ipsum. Octaua in uacuo non fieret motus alterationis ab extrinseco non tangente. patet. quia non potest diffundi unio corporum nisi per contactum quod non esset in uacuo. Decima in uacuo non fieret uisio. odoratio. uel auditio. patet quia illa requirunt medium extrinsecum quod non esset in uacuo. Undecima. in uacuo non fieret motus ambulationis. nec uolatio nec natationis. per ambulans non haberet ubi figeret pedem. et uolans seu natans in diget medio sustentante quod non esset in uacuo.

eno-ergo rē. hec de quarto principali

Pro quinto est notandum q̄ rarefactio et condensatio capiuntur proprie et improprie. Improprie est mutatio qua corpus occupat maiorem locum q̄ ante propter ingressum corporum subtilium partium eius descendendum. quomodo lana prius arata in sacco amoto sacco rarefit. Per oppositum condensatio dicitur mutatio. qua corpus occupat maiorem locum q̄ prius occupabat propter egressum corporum subtilium partium prius in eo inclusorum. quomodo lana cum eo primitur condensari dicitur. et non est sermo de his ad presens. Proprie autem rarefactio est mutatio qua corpus redditur maius q̄ prius erat. sine ingressu extrinseci seu ab extrinseco. Et per oppositum condensatio dicitur mutatio. qua corpus redditur minus q̄ prius erat. si ne egressu alicuius extrinseci q̄ prius erat in eo. et de his solum ad presens intenditur. Tunc de condensatione hoc modo dicta sit prima propositio. Condensatio est possibilis per solum motum localem. patet quia in giruatione uirge medietas cava condensatur. et tamen non p̄cedit alteratio. Item quia in dolio q̄ tuncunque pleno. adhuc imponitur bene fora totum seu ducillus ut experientia docet. et tunc oportet uinum condensari. et non per alterationem. et cum ignis generatur ex straminibus. ipse occupat maiorem locum q̄ occupauit stramen. et ex consequenti oportet aerem cedere. alias oporteret celum conturbari seu cōdēfari in sursum. et constat q̄ non fit condensatio ista. nisi per compressionem ab igne alteratio enim que est ibi est calefactio que magis rarefaceret q̄ condensaret.

Secunda propositio rarefactio est possibilis per motum localem. patet quia dolio semipieno uino et bene obstricto. adhuc educitur bene una quarta uini. q̄ non esset nisi aer rarefieret ibi per motum sequente ad motum localem uini.

Tertia propositio. ad maiorem quan-

titatem potest aer condensari uel rarefieri per motum alterationis. q̄ per solum motum localem. patet per experientiam. aer in fiala caleracta condensatur ad duplum. ut p̄ aqua usq̄ ad medium fiale ascendente. nullus autem unquam potest experiri aerem per motum localem condensari. ad duplum. non enim unum ex dolio semipieno aere posset extrahi. nisi aer ab extrinseco ingrederetur. ut experientia docet. Quarta propositio. nunquam materia tantum rarefit in aqua uel in terra quantum rarefieri potest in igne per generationem ignis ex eis. patet quia da oppositum sequeretur q̄ terra uel aqua posset sine miraculo esse ita rara sicut ignis. q̄ uidetur falsum. Quinta propositio. tota massa materie prime nunquam condensatur uel etiam rarefit. patet quia si tota maiorem locum occuparet. concavum orbis lune quo ad aliquā partem maneret uacuum. et si tota maior fieret penetraret ipsum concavum. quorum nullum potest fieri per naturam.

Correlarium. hec consequentia est bona. aliquid condensatur. ergo aliquid rarefit. et e contra. patet per rationem iam factam prius. Sexta. hec rarefactio uel condensatio hec non fit per introitum uel exitum uacuitatum. patet quia tales non sunt per dicta. Septima. que liber harum mutationum fit. eo quod hec materia que est magna actu est in potentia parua. et que est parua actu. est in potentia magna. patet quia fit de paruo magnum et de magno paruum. sicut in aliis mutationibus. modo album fit nigrum. eo quod actu album est in potentia nigrum. et e contra igitur rē. Sed dubitatur de modo quo fit rarefactio. Ad quod dicunt illi qui ponunt quantitatem continuam substantie esse ipsamet substantiam. q̄ fit per solum motum localem partium. quo partes q̄ prius erant p̄p̄iores elongantur magis ab invicem. Secūda dicit q̄ rarefactio fit per realem generationem qualitatis que vocatur raritas. Item

condensatio per corruptionem illius et
reductionem densitatis. Primus modus non
deficere. quia secundum eum sequi ui
detur. quod aliquod pedale ignis est eque
densum sicut pedale terre uel quod aliqua
materia fiat sine forma. consequens est
falsum ut notum est. probatur consequen
tia. quia si pedale terre est densius. hoc
est. quia habet plus de materia sub e
quali extensione per definitionem densi
orem. densum enim dicitur quod habet mi
nus de materia sub parua extensione. et
densius quod habet plus et. Similiter
rarum quod habet paucum de materia sub
multa extensione. et rarius quod sub equa
li habet minus. Queritur ergo utrum
pedale terre habet plus de materia in
multitudine et hoc non. quia in utrisque
materia est infinite partis uel in ma
gnitudine actuali. Et hoc non. quia u
tranque est actu solum pedale. uel in ma
gnitudine potenciali uidelicet quod pedale
terre potest rarefieri. et materia eius po
test esse centipederalis uel mille pedum. et
non sic potest extendi materia ignis. et
si sic cum materia pedalis sit. essentiali
ter sua extensio. sequitur quod in terra sunt
centum partes pedales materie simul
per penetrationem cum forma pedalis
terre non inheret nisi uni pedali terre
sequitur quod alia nonagintarouem erunt
sicut forma. Forte respondebis quod cuius
bet potenciali pedali inheret forma pe
dalis terre. Contra si sic tunc essenti
aliter. tantum posset extendi forma ter
re sicut materia eius. et sic terra manens
terra essentialiter posset esse ita rara si
esset ignis. quia non repugnat forme ter
re esse sub tanta raritate sicut ignis. si
enim pedalia terre sic se penetrarent quod
quodlibet pedale materie potencialiter
existens in pedali terre esset informatum
forma pedali terre. quare non posset ita
benebe partes esse. extra inuicem sicut
simul per penetrationem. Confirma
tur sic secundum hanc opinionem ma
teria est. sua extensio. Supponatur ergo

quod hec materia sit ita rara. sicut est ma
teria ignis. et arguatur sic. quantacumque
hec materia est nunc in pedali terre ta
ta fuit prius hec materia terre sed mil
le pedales est nunc. igitur in pedali ter
re fuit plus mille pedalis materia. discursus
est bonus. quia sub distributione maio
ris in predicamento quantitatis capitur
fuit in minore. et patet maior per te. quia
per rarefactionem nulla quantitas acqui
ritur. ergo quantacumque est hec mate
ria nunc semper ante fuit tanta. Et mi
nor supponitur. tunc ultra arguatur si
cuius prius. quod materia stetit sine forma.
uel quod in uno pedali terre sunt mille pe
dalia terre per penetrationem. uel quod una
forma pedalis inheret mille substantiis di
stinctis. Respondetur forte negando
maiozem. quia licet per rarefactionem.
nulla noua quantitas acquiritur. tamen
materia per eam incipit esse maior pro
pter motum localem. et per consequens
sequitur quod licet materia sit sua extensio
tamen non repugnat ei quin uno tem
pore sit extensio maior. et alio tempore
minor. istud non ualet. quia si sic sequi
tur quod ignis habet tantam materiam sicut
terra equalis quantitatis. quare eque den
sus esset. probatur. quia extensioni sue
non repugnat esse quamlibet maiozem
plusquam extensioni terre. ex quo extensio
sine aliqua additione. uel ablatione ma
gnitudinis potest esse maior et minor
et non potior ratio de hac extensione quam
de alia. Confirmatur. quia uidetur. quod
eque essentialiter sicut gradus albedi
nis est sua intensio. ita bipedalitas sit
sua extensio et mens humana non conci
pit. quod gradus albedinis fiat in se inten
sior nisi aliquid sibi addatur. Et ex eo
sequenti falsum dicunt illi quod extensio
data sine aliquo sibi superaddito potest
fieri maior. Secunda opinio etiam ui
detur deficere. quia ponit quod raritas
sit accidens distinctum contra materiam
oppositum uelle commentator 2° de celo i^o b
scriptioe densi et rari que plus sunt posite

secundum enim illas. paucitas materie sub multa extensione est raritas. modo paucitas est met res pauca. sicut paucitas denariorum est met denarij. Item frustra poneretur paucitas superaddita materie paucē. quia omnia possunt saluari sine talium entium multitudine. Quapropter uidetur relinqui tertius modus quod rarefactio sit per generationem noue quantitatis maioris in materia. Et condempnatio per corruptiones maioris et generationem minoris quantitatis in eadem materia. sicut enim intensior albedo reddit magis album. ita maior extensio reddit magis extensum. et hoc est conformis dicto in primo quo dicebatur. quod extensio substantie est res distincta a substantia extensa. sed est dubium. utrum in rarefactione quantitatis que prius fuit. maneat cum sequente. et respondetur quod non. quia rarefactiones agit in totum corpus quod rarefit. et ideo qua ratione generat magnitudinem nouam de una parte materie eadem ratione generaret de qualibet eiusdem materie. Item si cum aer nunc pedalis rarefactione fit bipedalis. pedale primum extensum. per totum aerem maneret cum pedali nouo genito per rarefactionem. uidetur sequi accidens transire de subiecto in subiectum. materia enim que extenditur post rarefactionem pedali nouo. extendebatur aliqua parte quantitatis pedalis preexistentis. et illa parte post non extenditur quare si ista pars manet. ipsa dimittit illud subiectum et intrat aliud. eodem modo in condensatione condensans corrumpit quantitates maiorem preexistentem. et generat minorem superuenientem de potentia materie. Sed contra. calidum rarefaciens est natum quantitatem quantitatem generare. ergo non corrumpit quantitatem. Oppositorum enim contrarie dicuntur cause. secundo de generatione. Secundo quia calidum rarefaciens conseruat quantitatem pedalem post rarefactionem ergo melius potuit ante. Tercio. nu-

la quantitas esset in corpore quod rarefit tempore rarefactionis. ergo patet consequentia. quia continue est totaliter noua quantitas. ergo nulla quantitas aliquo toto tempore esset. ergo ibi nunquam esset. Quarto. quantitas que preesset corrumpetur in instanti. et sic nullius esset resistentie. patet quia incipiente rarefactione in illo instanti esset et nunquam esset prius. Quinto. cum illa quantitas sit res permanens. esset dare ultimum instans rei permanentis in esse. patet per idem. Sexto in rarefactione quilibet quantitas in subiecto solum duraret per instans. ergo per quantitatem que generarentur tempore rarefactionis. non posset continuari aliquis motus. tenet consequentia. quia sicut ex instantibus non continuatur tempus. ita non ex mutatione continuatur motus. Septimo uidetur quod rarefactio esset proprie augmentatio quia per eam acquiritur quantitas noua. sed de hoc uideatur primo de generatione. Octauo uidetur quod superflue ponitur sicut quantitas distincta. quia ponatur quod deus auferat totam quantitatem a pedali aque. partibus remanentibus secundum similem situm sicut nunc. tunc sunt partes adhuc extense. et non per quantitatem superadditam. Nono. quia si ablata extensione unirentur partes sine differentia situs ubi unirentur. et quare potius in uno situ quam in alio. Decimo ponitur quod ligno existente quadrupedali a primo pedali auferat deus quantitatem et a secundo non. et a tertio auferat. et a quarto non. tunc uidetur quod partes primi pedalis et tertij non possunt confluere secundo impediēte. ergo manebunt singulariter ubi nunc sunt. ergo manebunt post extensionem. ergo frustra ponitur quantitas. quia ea ablata adhuc manet extensa. Undecimo quia partes in corpore sunt immediate. et tales nequeunt fieri propinquiores. ergo nihil potest condensari. Aliqua horum uidentur mihi difficilia et aliqua facilia. et ideo euadam prout me

lius possam. Ad primum q̄ calidum
proprie natum est conservare dimensio-
nem sibi proportionatam in subiecto. et
ideo minorem corrumpit-ut maiorem ge-
nerat.nec est in conveniens idem formam
minus speciei generare de per se. et aliam
minorem ul̄ maiorem corrumpere de per se
et per modum sequelle.sic.n.rarefaciens de per se
extendit subiectum maius ad quod sequi-
tur maior quantitas. et de per accidens ac-
per modum sequelle corrumpit quantitates
preexistentem. cuius nature repugnat esse
in subiecto magis extenso. Ad autori-
tatem dicitur q̄ contrariorum cause de-
bent esse contrarie virtualiter de per se
modo rarefactiones non de per se.sed de
accidens et per modum sequelle.est causa
corporis quantitatatis.non enim intendit cor-
ruptionem.nisi accessorie. Ad secundam
dico q̄ quantitas que est post rarefactionem
est proportionata rarefacienti. et ideo eas
conservat.secus est de quantitate que est an-
te. Ad tertiam concedo q̄ tempore ra-
refactionis nulla determinata quantitas est
in corpore quod rarefit actu. et ratio est
quia continua est successio de minore ad
maiores-ut si pedale rarefieret ad tripe-
dale continua mutatione.nunc esset pe-
dale actu nec aliqua quantitas continua ali-
quo toto tempore ibi esset actu. et ideo di-
ci debet hoc esse quantum.nullam tamen
determinatam speciem quantitatatis.est quod
actu omni tempore motus.eo q̄ continue
tendit de minore in maiorem. Ad quar-
tam et ad quintam q̄ non est inconveni-
ens q̄ quantitas subito corrumpatur.non
enim est de virtutibus actiuis uel resisti-
tiuis prout commentator dicit in hoc quar-
to.nec est inconueniens q̄ sit dare eius
ultimum instans.sicut est ipse nunc da-
re ultimum instans si esset.sed de rebus
resistentibus habentibus non est possibile
dari ultimum instans. et de talibus intelli-
gitur illud dictum commune. Ad sex-
tam conceditur q̄ quilibet quantitas que
prodacitur in subiecto.tempore rarefac-
tionis solam est per instans.nec ex illis
continuat rarefactio.sed ex suis parti-

bus.sicut alij motus ex suis.nec est motus
rarefactionis dimensio que acquiritur.
sed est quidam fluxus secundum quantita-
tem ad maiorem quantitatatem quo infinite
quantitates in potentia acquiruntur in sub-
iecto.actu vero nulla nisi illa.sub qua ge-
scit mobile. Ad octavam quod peccat
quia quantitate continua ablata substantie
partes haberet situm uel partem extra
partem. et oppositum supponit positio no-
stra.non enim habet situm nec distinctio-
nem localem nisi ratione dimensionis.

Ad nonam dicitur probabiliter q̄ ad
punctum medium corporis.cui toti auf-
fertur quantitas.pars unirentur rationabi-
lius.enim.est quia omnium extremorum
illi puncto est maior propinquitas de hoc
tamen fieret sicut diuine potentie auferre-
ti placeret.quia hoc per potentiam natu-
ralem non est possibile. Ad decimam
q̄ primi pedalis partes unirentur in cen-
tro suo et discontinuarentur a secundo.et
proportionaliter tertij a centro suo.

Ad undecimam q̄ in condemnatione
nec partes immediate fiunt propinquo-
res.sed omnes partes corporis quod con-
dempsatur que distabant fiunt propinqui-
ores sicut prima et ultima hec de his sunt
prolixè scripta. Tertio est notandum
q̄ in tertio tractatu philosophus primo
probat q̄ tempus est aliquid ipsius mo-
tus.quia sine perceptione motus non per-
cipitur tempus igitur et cetera.sed dices
videtur q̄ probatio non valeat.quia etiam
sine transmutatione non percipitur mate-
ria.nec motus localis sine fixo. et tamen
non sequitur q̄ materia sit aliquid trans-
mutationis.uel motus fixi. Responde-
tur q̄ secus est hic et ibi.quia nunc po-
test percipi tempus nisi percipitur motus
materia autem postquam est cognita.bene po-
test cognosci sine conceptu transmutati-
onis.Similiter motus localis.postquam est
cognitus bene potest manere conceptus
motus sine conceptu fixi. Secundo
dicit q̄ continuas prioritatis et posterio-
ritatis reperiuntur in magnitudine motu. et
etiam per prius tamen in magnitudine per posterius in

motu et ultimo in tempore. ratio quia ra-
tione continuitatis magnitudinis motus
qui fit super eam dicitur continuus. et te-
pus ratione motus. et prior pars motus
dicitur qui fit super priores partes magi-
tudinis cui etiam attribuitur prior pars
temporis. Ex quibus inferuntur quod tempus
est aliquid motus secundum prius et po-
sterius. per quod cum sit aliquid motus. ma-
xime debet esse illud motus secundum
cuius perceptionem in motu percipitur.
hoc autem est secundum perceptionem
prioris et posterioris in motu. in motu e-
nim percipimus tempus in quantum di-
scernimus inter partes priores et posteri-
ores motus. Tertio inferuntur diffinitionem
temporis. et est tempus numerus motus
secundum prius et posterius. patet quia
cum tempus sit mensura motus ut om-
nes dicunt oportet quod sit mensura motus
vel secundum partes simul existentes in
eodem subiecto. et hoc non. quia sic tem-
pus non mensurat motum. vel secundum
partes priores et posteriores eius. et sic
habetur propositum. scilicet quod tempus
est mensura motus secundum prius et po-
sterius. Cum autem tempus non mensu-
ret nisi mediante discretionem anime secer-
nentis partem priorem a parte posteriori
ideo dicitur quod est numerus scilicet discre-
tus per animam. anima enim debet quan-
titatem temporis in se cognoscere alias.
ea manente non posset alios motus men-
surare. et ideo dicitur numerus numeratus
id est per animam discretus. Quarto
inferuntur quod tempus non est motus. et intelli-
ge quod hec predicatio tempus est motus
non est essentialis quia tempus connotat
esse numerum quod non connotat ille termi-
nus motus. Quinto inferuntur quod esse tempus
consistit in continuo fieri aliud post aliud
patet quia temporis partes non manent
simul adequate. Sexto inferuntur quod nunc se-
per est idem in re. sed est aliud et aliud in
ratione. Pro cuius intellectu est nota-
duz. quod nunc quandoque summitur abstra-
ctive et sic dicitur indivisibile in tempore
continuans partes priores cum posterio-

ribus. Alio modo concretive. et dicitur
ipsum mobile prout se habet simili-
ter respectu alicuius fixi secundum se et
omnes suas partes. mobile enim se habe-
re aliter et aliter respectu alicuius fixi se-
cundum prius et posterius correspondet
tempori. habere autem se similiter. corre-
spondet ipsi nunc. et sic patet quod nunc con-
cretum in re est semper idem. quia est se-
per primum mobile. sed in ratione est ali-
ud et aliud. quia semper habitudo res-
pectu fixi est aliter se habens. Septimo
inferuntur proprietates temporis nunc. et
sunt sex. prima nunc est notius tempore
et motu. patet quia est mobile prout dic-
tum est. hoc autem est notius tempore et
motu. quia in quantum ipsum percipitur
aliter se habere et aliter ad fixa percipitur
tempus et motus. Secunda quod nunc et
tempus simul sunt. simul enim sunt mo-
bile motus et tempus. modo nunc est mo-
bile. Tertia tempus est continuum se-
cundum nunc. et dividitur secundum nunc
patet quia secundum mobile quod continue
mouetur continuatur tempus. et secundum
ipsum mobile habens se in tali situ res-
pectu fixi distinguitur pars pertransita a
parte pertransenda. et tempus preteritum
dividitur a futuro. Quarta quod differen-
tia est inter punctum et nunc. intellige ab-
tractivae. quia idem punctum pluries po-
test summi eo quod est res permanens. nunc
autem non permanet. et ideo idem nunc
non potest pluries summi in re. Quinta
quod nunc non est pars temporis sicut nec
punctum linee. tempus enim non compo-
nitur ex indivisibili. Sexta quod licet nunc
in quantum est terminus solum et ipse
temporis. tamen in quantum est mensura
est omnium momentorum mensura simul
existentium cum eo. sicut enim omnes mo-
tus simul existentes eodem tempore men-
surantur. ita omnia momenta simul exi-
stentia eodem nunc. ubi adverte quod in co-
ntinuo permanente continuatur indivisi-
bile siue sit siue non sit. imaginatur tamen
et vocatur punctus. sed in motu continuatur pre-
teritum posterioribus vocatur momentum.

et in tempore uocatur instans fide nunc.

Octauo infert proprietates temporis. et sunt sex. prima tempus est continuum. patet est mensura continui scilicet motus modo mensura continui debet esse continua. Secunda quod tempus est quoddam minimum et quodammodo non. Prout enim est continuum non est minimum. eo quod continuum in infinitum est diuisibile. sed prout est numerus sic est minimum ut minimum nunc horarum est due hore. Similiter uero minimum in numero horarum secundum talem discretionem anime est una hora. Tertia est quod tempus est longum uel breue. et hoc in quantum est continuum. et est paucum uel multum et hoc in quantum est numerus. sed non est uelox uel tardum simpliciter in quantum est tempus. et in quantum est tempus est mensura. modo mensura non consuevit dici uelox uel tarda in quantum est mensura. ueruntamen concedi debet quod tempus est in re ualde uelox quia est motus celi.

Quarta quod omnium rerum temporalium simul existentium est idem tempus. patet quia talium esse unum et idem tempus cum mensura. sed non simul existentium non est idem tempus. quia non est simul existentium temporis prioris precedit. et posterioris succedit. modo non est idem quod precedit et quod subsequitur. Quinta quod idem tempus potest pluries reuerti intelligatur in specie. patet quia pluries reuertitur estas. Sexta sicut tempore mensuratur motus ita quandoque motu mensuratur tempus. patet quia scimus motu horologii quantum diei uel noctis transierit.

Nono infert quod tam motus quam moueri mensuratur tempore. est autem moueri res que mouetur et mensuratur tempore in quantum mouetur. probatur. quia per hoc quod nobis notus est motus alicuius in una parua parte temporis. concludimus cognoscentes quanto tempore res mouetur quantitatem totius motus. ut si scias quod sol in una hora transit unam leucam. et quod mouetur per totam diem leucam. et continere duodecim horas. concludis quod

motus solis et duodecim leucarum in longitudine seu etiam tempus mensurat unam partem motus et per illam replicatam mensuratur totus motus. quemadmodum si in panno mensuratur uina per ulnam applicatam ab extra eadem replicata mensurat totum pannum. Decimo infert quod motum esse in tempore est ipsum esse esse 157 sua mensurari tempore. patet quia tamen motus quam duratio motus tempore mensuratur. eo quod de ratione motus est esse successuum. res autem permanentes in quantum permanent et simul sunt non mensurantur tempore sed esse eorum. scilicet duratio extrinseca eorum tempore mensuratur. duratio enim rei tempore mensurat ut quanto tempore res permanens fuit. aut erit tempore mensuratur. unde probatur per hoc quod res permanentes aut etiam motus non dicuntur esse in tempore eo quod sunt. quando tempus est. quia sic celi esset in grano milij pari ratione. quia est quando granus milij est. nec etiam dicuntur in tempore esse tanquam aliquid temporis. sic enim in tempore sunt nunc prius et posterius. ergo dicuntur solum esse in eo tanquam in mensura esse earum mensurante. Undecimo infert quod quies est in tempore per accidens. patet quia cognoscitur quanto tempore subiectum aptum natum moueri non est motum. et per hoc noscitur quantitas durationis quietis. Decimosecundo infert quod res que semper sunt non mensurantur tempore. patet quia cause earum cum sint sempiternae excedunt omne tempus. et ideo nullo tempore mensurantur. Item illa quorum causa mensurantur tempore exceduntur a tempore. modo nullum tempus excedit sempiternum. Simili modo probatur quod que semper non sunt. non sunt in tempore nec etiam eorum non esse mensurantur tempore.

Et tertio quod que non mouentur nec quiescunt non sunt in tempore sed sunt perpetua. sed que aliquando sunt et aliquando non sunt horum esse et non esse mensurantur tempore. et intellige de non esse eorum sequente esse. aut de non esse precedente esse respectu alicuius quod ante fuit.

in tempore mensuratur duratio sequens
troianum bellum per quam non fuit etiā
mensuratur duratio pcedens per quam nō
fuit inter diluuiūz et ipm. et intellige qd res
que quandoqz est et quandoqz non ē fre
quenter eadem in specie quo ad non esse.
mensuratur tempore ut mensuratur qto
tempore non fuit eclipsio solis. Item qd
pprie ipz non esse. nō mensuratur tempo
re. sed duratio per quam res non est. tem
pore mensuratur. et sic intelligitur. De
cimotertio infert. qd nunc est indiuisibile
ad ymaginationem in tempore fm qd tē
poris partes continuantur. fm ymagina
tionem et fm qd diuiduntur non in quan
tum idem. intelligitur in continuo sine in
terruptione sic continuat tempus. in qua
tum autem ymaginatur terminare totum
totum pteritum et initiare totum futurū
et sic eo utitur anima ut duobz sic distigui
tur per ipsum ab anima pteritum a futu
ro. Alio modo nunc est tempus parūz di
stans ab ante uel post a nunc presenti ut
nunc ueniet. i. in breui tempore post ueniet
Similiter in de pterito. tunc uocatur tē
pus put terminatum et certam distantia
etiā habet ad tempus p̄sens. et intelligit
qd exp̄sso certo tempore per distantia ad
p̄sens nunc. ly tunc est relatiuum identita
tis ad illud tempus ut ultra annum fuit
estas sicca. et tunc desiccabantur lina. iam
est synonymum ipi nunc ipzoprie sumpto
modo est tempus pteritum p̄pinquum p̄
senti. nunc. et in idyomate latino utimur
eo indifferenter p̄ p̄senti et futuro. et ideo
ualet fm cōmentatorem paulo ante l' pau
lo post. Olim dicitur tempus pteritūz di
stans multum a presenti nūc. et idem est
antiquitas/repente siue subito significat
tempus imperceptibile et p̄pinquum
p̄senti nunc. sic. s. qd non est eius distantia
a nunc p̄sente perceptibili. et interponit
dubium utrum tempus est perpetuum.
Et dicit qd sic. qz de ratione eius est qd in
cipiat a nunc. modo quodeunqz nunc ita
est finis p̄senti sicut p̄ncipium futuri. er
go quolibet tempore accepto ante ipsum
fuit aliud tempus. Catholicus tamen nō

concederet de ratione nunc temporalis
eē uel fuisse finem p̄teriti sed solum p̄nci
piū futuri. Decimoquarto dicit qd om
nis mutatio est remouia rei a sua dispo
sitione naturali. et itelligit qd dispositio cō
ueniens rei naturali pprie dicte ex̄nti in
optima dispositione est motiua rei a dis
positione naturali. p3 qz facit rem aliter
se habere qd p̄us se habuit optime. Ex
quo infert qd tempus est magis cā corru
ptionis qd generationis. p3 qz tempus cū
sit motus celi remouet rem a dispositione
optima. et per consequens disponit eā ad
corruptionem. nuncq̄ autem eam ad gene
rationem disponderet cum sit res actu gel
ta. Addit tamen qd hanc corruptionez
non imediate facit tempus sed alia parti
cularia lz uulgaribus ignota. imediatius
agant istam corruptionem. Decimogn
to. qd q̄uis nulla anima suple alia a deo
eēt. dum tamen posset esse adhuc eēt tem
pus. p3 qz adhuc posset eē numerans mo
tum. q̄ adhuc numerus motus fm p̄us et
posterius. q̄ tē. Et t3 cōia penultima. qz ad
hoc qd numerus motus sit nō requiritur
qd actu numeretur fm qd possit numera
ri. sed si nulla anima posset esse tunc nul
lum remaneret tempus. p3 quia tunc non
maneret numerus motus. pbat qz nume
rus dicit eo qd est numerabilis. modo ni
hil esset amodo numerabile ex qua nulla
anima posset esse que posset numerare.

Decimosexto dicit qd omnium motūz
simul existentium est idem tempus. quia
om̄ps eodem numero. i. motu celi aut so
lis mensurantur. ubi dicit qd idem est nu
merus decez equozum et decez canum. qd
intelligitur non de actibus discretiuis a
nime. quia forte sunt alij et alij. nec de nu
mero numerato. Alij enim sunt equi et ca
nes. sed intelligitur de numero numerato
quo anima alia ulterius numerat. ut si de
cem digitis numeraret canes et p quos p
quolibet cane unum digitum. tunc eisdē
decem digitis esset numerus canūz et equo
rum. Decimoseptimo qd tempus dēi
principaliter est p̄rimus motus. p3 quia
ille est p̄mus in genere motuum. p̄mā aut

hunc et du

I nunc ad

nam d
probo ad

olim ad

repente ad

in quolibet genere debet esse mensura aliorum. secundo quia regularissimus. cuius nature debet esse mensura. 3° quod est notissimus omnes enim motum diurnum percipiunt. et addit quod ipsum mensuratur per suas partes minores et notiores. ut annus per dies. dies per horas. et hora per momenta seu minuta. et sic dicitur quod totus est multa metra quod est multe partes que sunt eius partes principales mensure. 18°. uidetur uelle quod est idem numerus intrinsece. 10. hominum et 10. canum quod non est uerum de idemplitate generis speciei uel numeralis apud nos usitata sed secundum quendam modum usitatum grecorum secundum quem quicunque plura sunt eadem dicta diuisiua generis contenta dicuntur idem in illo genere scilicet non in dicta ut cum equus uel asinus continentur ambo. scilicet dicta irrationali. dicuntur idem aliter. scilicet non idem irrationale sic cum numerus diuiditur in suas species. 2° 3° 4° decem et 12. et 10. ones et 10. canes sub una dicta puta sub denario contineantur dicuntur idem numerus. sed non idem denarius.

Hic queri solet primo utrum tempus est et si est. quid est. utrum sit motus. et si motus utrum motus celi secundo queritur utrum diffinitio temporis sit bona. tertio utrum tempus est ab anima. quarto utrum cuiuslibet motus tempus est mensura. quinto utrum tempus est corruptio. et septimo utrum idem instantaneus maneat per totum tempus. Pro primo est aduertendum quod omnes intelligunt per tempus. mensuram durationis successiue reperi. patet ex eodem modo loquendi. Si enim queritur. Quis est motus non intendimus aliud querere. quam quanto tempore durauit motus. et nobis sic querenti bene respondetur. et dicitur. est unus dies unus mensis et cetera. Ex quo sequitur quod de ratione temporis istum est tempus. est esse successiuum. et in successione. et per consequens non habere partes simul adequate. sed secundum prius et posterius in successione. per quod mensura successione debet esse successiua. tempus est huiusmodi. per primum. ergo. maior patet quia res adequate permanens. sine quauis successione non uidetur posse mensurare successione. ex quo mensura et mensuratus debet esse eiusdem generis. ut uidetur. 10. metha

phifice Tercio permittitur quod omnia successio est ratione mutationis alicuius per quia ymaginatio non capit quid sit successio nisi una res succedat alteri. aut nisi una res succedat de una dispositione in aliam. et quolibet modo est motus uel mutatio. ergo et per primum minor. quod si una res succedat alteri est numerus. si autem res succedat de una dispositione in aliam et cetera. habet se aliter. quam est motus. ergo est mutatio. Confirmatur quia sicut nequit esse descensus. secundum situm. nisi una res sit extra aliam. ita non potest esse descensus successiua. nisi una res sit post aliam. hoc autem nequit esse nisi per mutationem. ex quo sequitur quod nunquam esset prius et posterius sine mutatione. patet. quia sunt idem successio et prius et posterius et quod idem non est prius se ipso oportet quod si sunt prius et posterius. quod una res aliam precedat. uel dispositio dispositionem et habetur propositum Ex quibus sequitur quartum quod tempus nequit esse sine mutatione. patet quia est successiuum. et habet prius et posterius per secundum. Ex quibus inferitur propositio prima. quod tempus est per quia durationis successiue mensura est. et consequentia tenet per primum. antecedens patet quia ipsa mensuratur et non mensuratur sine mensura. etiam omnes precedunt diem esse. horam esse et per consequens tempus. cum talia sint nomina temporis.

Contradices quia partes temporis non sunt. secundo quia si tempus est. ipsum est in tempore et sic unum tempus esset in alio tempore et sic esset processus in infinitum. Respondetur ad primum secundum duas opiniones. quod omnes partes temporis sunt. sed non sunt siue adequate. unde si hoc dies esset tempus prius dicerem omnes partes huius diei esse secundum successione. et sic concederem horas matutinas esse et horam uesperam esse. Aliter dicitur secundum aliam opinionem quod quolibet pars temporis est cui instantaneus prius est intrinsecus. et hoc sufficit ad esse temporis alie autem fuerunt. et alie erunt. nec est inconueniens quod res successiua sit in non sint omnes sue partes. scilicet sufficit principalius esse quam sunt in temporis partes includentes instantaneus prius. Ad 2^{am} dicitur quod tempus est in se

ipso qz esse ei se ipso mēsuratur nō rōne
 totius immediate s; ratione sue pue pti
 que mēfat to^m vt esse diei ē esse in ipso.
 met die qz mēfat pte diei scilz hora-hora
 enī replicata 24^r vicibus mēfat diez et
 sic in alijs. **Z^a** ppō tēp^o ē mot^o p^r sic
 omne puz succe^m ē motus tempus ē pu
 rum succe^m ergo maior patz qz mot^o fm
 qz caput in 3° ē mutatio successiua minor
 pz qz mot^o ē mēfa durationis successiue
 ergo debet esse purum succe^m et hoc die
 tum fuit in 2° pmissoz et omnis succe^m ē
 motus tempus ē successio igitur p^r qz nō
 potest esse sine successiōe ut die 3^m qz nō
 esset nisi esset met successiōe. 3° qz omnib^o
 alijs a motu exclusis adhuc manēt tem
 pus pz qz adhuc manēt prius et posterius
 et patet qz dies et tempus dies uidet in
 tegra reuolutio equinotialis hoc autē est
 motus. Contra qz omnis mot^o est uelox
 uel tardus et tempus non ut expositum
 fuit super litteram igitur. **Item** temp^o
 non diuiditur ad diuisionem mobilis. tñ
 mot^o sic diuiditur. 3° qz quamuis omnia
 quiescerent adhuc esset tēpus. ergo p^r
 assumptum qz quies esset que esset in tē
 pore. Respondetur ad secundam qz tē
 pus in re bñ diuidit ad diuisionem mobi
 lis s; fm illam non dicitur tēpus sed so
 lum tempus in quantum diuiditur i ptes
 priores et ptes posteriores et sic et dicit
 motus. **Ad 3^{am}** dicitur qz non esset tem
 pus veruz oibus vepgescentib^o. nec tūc
 quies esset in tempore. Quis de facto est i
 tempore. sed forte posset dici qz essz in tē
 pore ymaginatio. sed secundum tale pos
 set ymaginari vnam quietem cē durabili
 orem alia s; hoc nō est pprie esse in tēpo
 re. **Tertia** ppositio. temp^o ppriissime
 ē mot^o diurnus solis. pz qz illud est pro
 priissime tps quo ppriissime mēsurantur
 durationes successiue rerum. s; ille mēsu
 rantur motu solis ppriissime. qz tē. maior
 nota est ex quid nominis ppriissime. mi
 nor. pmo patet qz mot^o celi in qz diur
 nus sic est pms mot^o uel saltē cōueniēs
 euz pms motu. modo pms debet eē mē
 sura aliorum. 2° talia est notissimus. et ta

lia debet esse mēsurat. 3° qz est regularissi
 mus. Quid est ex pte mot^o diurni. S; cō
 tra videtur qz motus pmi mobilis sit tps
 ppriissime. qz est regularissim^o. et simp^o.
 pms mot^o aut solis est posterior. Item
 ē minus regularis ppter obliquitatē 30
 diaci et ex centricitatez spere solis.

Respondet qz comparando motū pmi mo
 bilis ad motum solis in se. sic aliquo mō
 est prior motus pmi mobilis. s; in ordine
 ad totū motū diurnū. quia eoz est pri
 mus motus ut ei^o pars. quia motus diur
 nus omnib^o speris celestib^o attribuit. et
 ideo euz motus spere solis rot^o sit. et pmi
 mobilis nō potius ē illud tps qz illud

Ad 2^m dicitur qz paruo est irregulari
 tas in motu solis. qz qī sunt oēs dies nā
 les equales sine dfa sensibili. et ideo illa
 nō impedit qn sit mēsurat. mēsuratio enī
 motus per tps nō est punctualis sed pro
 pinqua. sine sensibili dfa. Correlarium
 solum est vnū tps ppriissime dēm. patet
 qz mot^o solis. et hoc itelligit phīs quādo
 dicit. qz est idēz tps in celo in terra et i ma
 ri. **Quarta** ppositio nō oibus pcipien
 tib^o tēpus mot^o solis est tps. pz qz in tene
 bris pcipitur tps et incarcerati pcipiunt
 tps et nō pcipiunt motū solis et iō mot^o
 solis nō est eis tps. Dices qd ergo est
 illis tps. **Rñsio** qz mot^o aliquis eis not^o
 per quē mot^o suos mēsurat. vt huic scri
 ptura alteri lectio. alteri ymaginatio uel
 tristitia et sic de alijs. Correlarium qui
 uis mot^o. qui anime humane pōt fieri no
 tus. sub sua ratione ppria. potest esse tps
 patet quia per quēlibz. talem. anima potest
 mēsurare durationem successiuam rez
 2^m stat bñ esse plura tēpora m^o principa
 liter dicta patet per precedēs. Sed uide
 tur qz mot^o celi non est tempus quia non
 est nisi in celo. et est tempus ubiqz. 2° qz
 ortus occasus meridies. significāt motū
 celi. et non sunt tempus. quia quando no
 bis est aliquod istorum. non est alijs ma
 gis orientalibus. uel magis occidentalib^o
 et tamen omnibz tunc est idē tempus
 Tertia si motus solis retardaret tunc
 fieret in maiori tempore. tamen non esset

per qd nō veritate apud
 greges fuit qd diuidung

maior reuolutio. Respondet ad primū
 q̄ temp⁹ non ē ubiq; realit̄ sed philoso
 ph⁹ uult q̄ ē ubiq; per modū mēse. f. qz
 ubiq; oīs successio pōt mēfari p motum
 solis seu celi. Ad 2^m dicit q̄ oī^o occas⁹
 meridiē non s̄ ppe nomina tēporis. sed
 sunt nomina instantiū. qz significant pae
 tum centri solis cum circulo orizoni uel
 meridiē q̄ nō ē nisi in instanti ad ymagi
 nationē z si significarent tēp⁹ hoc non eēt
 nisi in ordine ad circulum orizoni z in or
 dine ad homines iā essent nomina tēporis
 sic hora uesperaz uel hora prime. Ad
 3^m dicit q̄ mot⁹ celi est tardior z fiet in
 maiori tempore p pationem ad tēp⁹ q̄
 fuit z in quo p̄us fiebat sed non esset tē
 p⁹ uni⁹ reuolutionis mai⁹ p pationem
 ad se ipsūz h̄ de pmo dubio. Quantū
 ad 2^m sit pma ppo oīs res q̄ cōtinue trāf
 mutatur h̄ durationē successiuāz p se p^r
 ga t̄lis cōtinue successiue est igit̄ tē. 2^a no
 ta ē assumptum qz cōtinue successiue. suc
 cedit de una dispositiōe in aliā z q̄z suc
 cedit ergo cōtinue successiue est. Cōtra
 res pmanēs cōtinue mo⁹ z talis nō uidet̄
 successiue esse. Respondet q̄ nō ē incon
 ueniēs rem permanentē in eētia esse suc
 cessiue. respectu dispositionis quā cōtinue
 de nouo acquirit. 2^a ppositio res muta
 bilis quiescens habet durationēz succes
 siuā per accidēs z non p se. p. 2^m quia
 nō habet durationē successiuāz. p mutati
 ones sui actualē. sicut habet illud q̄ actu
 aliter mutat̄. z ideo per se non habet. sed
 tamen habet p accidēs esse successiuum
 qz impotentiā habet. z sic nata ē successiue
 esse. Itēz per comparationē ad alia mota
 cōtinue se habet aliter z aliter. z per dñs
 respectu aliarum rez motarūz. debet esse
 successiuūz cōtinue aliud z aliud. nō in
 se. sed per comparationem ad alia mota.
 tertia ppositio quelibet res mutabilis q̄
 est. est in tēp. p. 3ª quia uel actu mutat̄. z tē
 est per se in tpe qz habet per se esse succes
 siue per pma. uel q̄scit̄ z tunc est in tēp
 per accidēs. per accidēs enim habet
 esse successiue cum enim h̄ omnia possint
 esse successiue. z talium mensura est tēp⁹

ut dictum est. hec omnia sunt proprie in
 tempore Quarta propositio. nulla res
 imutabilis. habet durationem successiuā
 seu durat successiue. patet quia successio
 non est sine permutatione per predicta in
 pcedenti. modo res imutabilis nullam
 habet mutationēz. nec potest habere.
 Correlarium nulla talis est i tēpore ppe
 p. 3^a quia tempus nō est nisi mēfura succes
 siuorum per dicta. Sed contra duratio
 rei nō est nisi res sed res q̄scens nō est
 in tēp. ḡ nec eius duratio. 2^a quia uidetur
 q̄ tēpus nō sit mēfura omnis rei muta
 bilis. qz mēfura z mēfuratū debent esse
 h̄nigēna. modo eūz tēp sit. motus. z res
 mutabilis s̄ba. que nō est eiusdē ḡnis eūz
 motu. uidet̄ q̄ tēp nō sit mēfura subē mu
 tabilis. 3^a qz duratio rei s̄balis procedit
 semp regulariter. sed mot⁹ qui ē tēp. pōt
 velocitari z retardari. ḡ non potest bene
 mēfurari tēp p motūz. Quarto si emīs
 motus sit velocitaret. tunc fieret i mīori
 tēp. tamen non fieret in mīori motu.
 Ad hec respondere debes ad primā. q̄
 res quiescens est in tempore. z eius dura
 tio. non secundum substantiam. sed scōm
 q̄ illa substantia cōtinue est i alia z alia
 dispositione aut in se si moueatur. aut in
 potentia z ad alterum si nō moueat. sed
 possit moueri. Ad secundā dī q̄ tēp⁹
 prius est mēfura motus qui est eiusdē
 ḡnis cum ipso. Secundo est mēfura ip
 sius moueri in q̄tum illud successiue cō
 tinue fit sub alia z alia dispositione. Ter
 tio etiam est mēfura ipsius quiescere in
 q̄tum cōtinue illud habet aliud esse res
 pectu motorum. z potest intrinsece se ali
 ter habere. z sic mēfura temporis est uni
 genea eūz motu cui primo conuenit. z est
 secundario eiusdē generis cum alijs. in
 q̄tum talia habent attributionem ad mo
 tum eo q̄ habent esse successiue in actu
 uel in potentia. Ad tertiā dicitur q̄
 etiam tempus z omnia quorum est mē
 fura ymaginantur regulariter pcedere
 aliāz unum non posset mēfurari per ali
 ud. z si sint alia irregularia. oportet irre
 gularitates earum ad ymaginationēz du

cantur ad regularitatem. Ad quartam dicitur admissio casu. q. tunc omnis motus esset in minore tempore. per comparationem ad tempus quod fuit ante et non ad tempus q. tunc esset. Quinta propositio diffinitio temporis est bona. patet primo quia cum tempus sit mensura mutationis successive sic prius dictum est uel est mensura eius in quantum tota res simul consideratur et si non quia tempus non mensurat illam mutationem nisi secundum partes priores et posteriores. et in istis res considerat eam discretionem partium priorum et posteriorum et si sic tunc tempus est mensura discreta. quia partes priores secernuntur contra partes posteriores et sic est numerus earum numeratus. q. ante sit numerus motus patet quia est mutationis successive de qua dictum est q. est motus. et q. secundum prius et posterius. patet. quia tempus non mensurat motum secundum partes existentes simul in subiecto. sed solum secundum partes priores et posteriores et ex consequenti patet q. omnes dictae propositioes rationabiliter ponuntur in diffinitione temporis unde sequitur cum conuertatur cum tempore q. est bona. Sed contra quia tempus est continuum q. non est numerus. 2. quia est aliquod tempus perpetuum octavo huius ergo non est numerus cum tale non sit numerabile. Tercio si sic tempus esset par uel impar. Quarto tempus et mensura rerum debent esse minima talis non est motus celi qui est tempus

Quinto numerus et mensura debent esse nota tempus est motus celi qui est ignotus quanta uelocitatis sit. Sexto tempus non est numerus numeratus quia sic quilibet motus esset tempus q. est contra philosophum in 1. et numerus numerans q. negat philosophus

7. quia aliquod tempus est ita primum q. nequit esse numerus nam tempus insensibile. propter puritatem nullus motus numeratur. Ad has rationes dicitur ad primam q. non est inconueniens continuum esse numerum quia est sue partes ut dictum est in 3. nec quantitas continua nec discreta sunt oppositae ut patet ex predictis. Ad 2. q. nullum tempus est infinitum. quia quamuis motus esset

perpetuus ille finis totus non esset tempus quia infinitum finis q. infinitum est ignotum. tempus autem debet esse notum. Ad philosophum dicit q. voluit perpetuo esse tempus uel infinito tempore esse tempus. nullum tamen esse perpetuum. Ad tertium concedit q. tempus est par. si. due hore. similiter impar finis certam rationem discernendi anime quia tres hore temporis tres tertie nec est inconueniens sicut nec de alijs continuis. Ad quartum dicitur q. non oportet mensuram esse minimam simpliciter. sed in quolibet genere prima mensura debet esse minima quo ad naturam proportionem. et sic unus minutus uel unus. 2. hore est minima non etiam in extensiuo sed tantus duratiue nobis sensibilis. Ad quintum dicitur q. motus celi bene est nobis notus quantum ad durationem eius in suis partibus. sicut una hora uel unus minutus et hoc sufficit. non enim oportet q. punctualiter sit nobis nota eius uelocitas. Ad sextam q. tempus est numerus numeratus quo ulterius alios motus mensuramus sic est de motu celi. et tunc non sequitur quilibet motum esse tempus. quia non quolibet motu alios motus mensuramus. Ad septimam q. nullum est tempus insensibile. simul cum toto et ideo non est simul numerus motus cum toto. quod uis forte seorsum. esset insensibile. Ad tertium principale tria quatuor dicuntur. primum q. tempus est ab anima mundi effectiue. patet quia est a deo. 2. q. tempus est ab anima humana uel rationabili. potente numero mensurare sub ratione qua est tempus. patet quia non dicitur prius nisi in quantum est numerus et mensura. numerus autem et mensura non dicitur nisi in ordine ad animas humanam uel rationalem potentes numerare. numerus. non est multitudo numeralis ab anima sicut patet in hoc quarto et in quinto metaphysice. Tercia q. delectatio facit tempus apparere breue et tristitia longum. patet ad experientiam. Quarto q. si non posset esse anima non esset tempus. patet quia nulla esset mensura quia nihil posset mensurare. Quintum ad quartum est notandum q. mensurare est quantitate prius dubiam per me

suram cognitam fieri uotam sine magna
differentia. Secundo q̄ est triplex me-
sura. quedam maior mensurato ⁊ est im-
propria. ut si dicamus q̄ est 3^a pars uncie
ecce unciam mēsurantem suam 3^{am}. simi-
liter. si pondus trineret tres uncias que-
renti q̄ta ⁊ medietas. diceretur q̄ est un-
tie unius ⁊ dimidie. ecce qualiter dimidi-
um mensurat totum uncia. secunda est e-
qualis mensura mensurato ⁊ est propria
tertia est mensura minor mensurato. ⁊ est
propriissima. Tercio notandum q̄ ali-
quid potest mēsurari tripliciter vno mo-
do per partem eius intrinsecam replica-
tā. ut vno hōie replicato scim⁹ q̄titatē mē-
titudinis hominum. Secundo modo
per applicationem mensurę extrinsecę B
uel per adequationes sicut ulna lignea ul-
nam pāni. uel per replicationem sicut per
ulnam ligneam replicatam super pānum
scitur q̄titas totius pāni. aut per vnam
pāni mensuratam replicatam super totū
pānum scitur q̄titas totius pāni. Si-
militer mensura extrinseca continente mē-
suratur liquidum. ut puta vinus aut pon-
dere pondus. Tercia est mensuratio p-
portionando consistit. ut scientes q̄ in ce-
lo sunt 360. gradus scientes etiam q̄tum
spacium de ambitu terre. correspondet
vni gradui. concludimus q̄titatem toti⁹
ambitus terre. Tunc sit prima propo-
sitiō. tempus est mensura motus primo
modo. patet quia per vnāz partes eius re-
plicatas cognoscitur q̄titas totius. sicut
q̄titas diei per replicationes hore. secun-
da motus celi minus proprie potest dici
mensura motuum inferiorum. secūdo mo-
do patet. quia non proprie potest equari
motus celi motui alicuius inferiorum pa-
tet etiam q̄ bene improprie. quia quando
simul incipiunt ⁊ simul desinunt. dicim⁹
eos equales i duratione ⁊ sic per adequa-
tionem dicitur alium motum inferiorem
mensurā. Tercia tempus proprie est men-
sura motus. tertio modo scilicet per pro-
portionalem diuisionem. ⁊ similiter spatio
pertransiti ipsius moneri. ⁊ similium. p-
quia si aliquis tota die quam scimus esse

12. horarum ambulat. ⁊ si uelintus motū
esse regularem. ⁊ in vna hora leucam trā-
sit. sciemus q̄ totus motus in duratione
est 12. horarum. q̄ q3 per spacium pertrā-
situm est. 12^{am}. leucarum. ⁊ proportiona-
liter esset de alteratione. si duraret per
diem in qualibet hora acquireretur vnus
gradus. mensuraretur duratiō alteratio-
nis. ⁊ intensio qualitatis acquisite per il-
lam diem. Quarta. si o3 omni tempore
actuali. mensurari motus. patet quia q̄libet
libet magnum potest capi tempus presens
⁊ non per quodlibet tale. actu motus mē-
suratur. Quinta q̄ nec omnis motus
actualiter mensuratur tempore. patet de
motu ad quem nullus aduertit Sexta
nulli motui repugnat i suo genere uel spe-
cie mensurari tempore. apparet quia non
videtur aliqua species motus. neq3 gen⁹
quē aliquod indiuiduum illius species. nō
generis possit nobis fieri notum. ⁊ tunc
durationem illius possumus tempore mē-
surare. multi enim sunt motus quib⁹ re-
pugnat mensurari tempore. ratione pro-
prietatum ⁊ circumstantiarum indiuidua-
lium. sicut motus in profundo maris.
Septima nulli motui repugnat ratione
sue magnitudinis uel paruitatis mensura-
ri tempore. nec etiam alicui tempori rari-
one sue magnitudinis uel paruitatis esse
mensuram motus. tertio modo mensurā
di. s. magnitudine apparet. quia cum nul-
lum tempus sit infinitum. nec motus infi-
nitus nihil obstat quin omnis motus ab
aliquo tempore maiori. scilicet a. extenda-
tur ⁊ per consequens per partes illius
mensuretur. Similiter s. tempore q̄tum
eunq3 magnum acceperis ad huc per an-
nos ⁊ dies mensurari potest. cum quod-
libet captum sit finitum. apparet etiam s.
minori quia si de toto motu scio q̄ sit in
hora pportionali diuisione centesima mo-
tus sit in centesima hore ⁊ millesima in
millesima. ⁊ sic sine statu. Sed contra
videtur q̄ tempus non sit mensura cuius-
libet motus in genere. quia mēsurā ⁊ mē-
suratum debent eē vnigenae. tempus euz
sit motus celi. non est eiusdem generis cū

quolibet motu. quia non cum alteratione
 secundo quia motus celi et tempus regula-
 riter procedunt. motus autem alij fiunt ut
 lotiores et tardiores 3° quia tempus est memo-
 rius et sic esset mensura sui. Ad illa dicitur
 ad 1um quod omnes motus sunt eiusdem ge-
 neris. Quia adesse successuum eorum. et quod
 tu; ad durationes sicut superius dictum
 fuit de successione substantie. non enim me-
 surat tempus existentiam rerum in se sed esse
 ipsarum successuum. et que ad hoc sunt ei-
 dem generis. verumtamen tempus est primo
 mensura motus localis circularis. deinde
 recti. deinde aliorum motuum. deinde rerum
 que moventur in quibus habent esse succes-
 suum. et demum quiescentium. et ut sic om-
 nia hec sunt eiusdem generis. quia sunt suc-
 cessiva. Ad secundum dicitur quod put-
 motus mensuratur tempore ymaginatur
 regulariter procedere. et si sit irregularitas
 oportet illam ymaginari reduci ad quam-
 dam regularitatem. nec est inconueniens
 quod mensura non punctualiter notificet me-
 suratum. Ad tertium quod non est incon-
 ueniens idem ratione partis sue. esse me-
 suram sui ut panis partes eius nota potest
 esse mensura sui. Ad quintum dicens
 est ex dictis in secundo. quod res quiescens
 habet durationem per accidens. scilicet
 quod licet actu non habet successionem. tamen
 potest habere. etiam quia continue succes-
 siue habet aliud et aliud esse respectu ali-
 orum motorum. alia enim ^{nota} continue
 habent aliter et aliter ad rem quiescentes
 Ex quo sequitur secunda quod res quie-
 scens mensuratur tempore per accidens.
 quia per accidens habet esse successiue.
 et quodlibet tale potest mensurari tempo-
 re. et si petatur respectu cuius per se geo-
 per accidens dicitur mensurari. respondetur
 quod respectu mutationis et rei que de per
 se habent esse successuum. tempus enim me-
 surat primo esse successuum quo res mo-
 te continuo habent aliud esse ad res quie-
 scentes. et per modum sequelle. et per acci-
 dens mensurat durationem quietis scilicet
 quam res quiescens habet ad illas res mo-
 tes continue aliud et aliud esse. Quam

Ad 5^{am} 9^{am}

ad sextum dicas primo quod tempus est cau-
 sa corruptionis et generationis. patet quia
 est motus solis. qui est causa generationis
 et corruptionis. in his inferioribus. secun-
 do dicas quod tempus est magis per se cau-
 sa. Quia est ex natura rei generationis et
 corruptionis. patet. quia propter genera-
 tionem agit de per se. natura enim intendit
 et agit propter esse pro corruptione enim
 in quantum est corruptio non agit. nisi per ac-
 cidens cum nam de per se non intendat ter-
 minum corruptionis. sed de his non curat phi-
 losophus. Tertio dicas quod tempus dici-
 tur magis causa corruptionis. quam generationis
 ad hunc finem. quod corruptio frequenter fit so-
 lo lapsu temporis. sine hoc quod appareat ali-
 quod corrumpens extrinsecum. non autem
 fieret unquam generatio rei perfecte. quia apparet ap-
 plicatio alicuius generantis ad eam. sicut solo
 lapsu temporis. introducitur senectus. sine hoc
 quod aliquod aliud appareat introducens se-
 nectutem. non sic introducitur aliquod perfectum
 esse quin appareat aliquod introducens uel ali-
 quod generans. non tamen facit illam corruptionem
 tempus sine alio corruptente. sed alterans intrin-
 secum. quod eam facit. non coiter a vulgo fuerit
 notum. Ad septimum principale dicitur. quod si in-
 stans capit pro quo tempus. tunc infinita instan-
 tia sunt filii. quorum quilibet est pars alterius.
 2° quod si instans. capit continue per mobili ce-
 lesti. habente se secundum aliquem certum situm ad fixum
 quiescens. sic est spiritus idem instans in re. licet sit aliud
 et aliud in ratione. per quod spiritus est idem mobile licet
 continue aliter et aliter se habeat et ob hoc aliud et
 aliud dicatur in ratione. 3° quod si instans si-
 ne nunc. capit per indivisibile in tempore continue
 partes temporis sic nunc punctum ymaginatur con-
 tinuare partes linee tunc nihil est instans. quia
 nullum est tale indivisibile. ut dicitur in se-
 cundo. 4° quod si est. est continue aliud et a-
 liud. per quod sic continue est aliud tempus ita con-
 tinue est aliud et aliud instans terminans ipsum.
 5° si capiatur instans per tempus in se. pro tempore nihil
 est instans. quia nullum est tempus in se. prout. quilibet. non. tempus
 bonum est suam medietatem. sed bonum 7° principali. et per
 rationem de toto 4° philosophorum.

Græ quinti in quo phis
 determinat de diuisione mo-
 tus in suas ptes subiectas
 idest spco. simul qz de uni-
 tate et contrarietate motuum
 tres tractatus continet. in quoz pmo de
 motus diuisione. in 2º de eiusdem unitate
 et in 3º de eius contrarietate determinat. pº
 notanda est. qd phis in principio quinti p-
 mittit qd aliquid pot dici moueri triplici-
 ter. pmo per accidens. s. soluz qd mouet
 ad motum alterius qd eius non est pars
 ut albedo diceret moueri ad motum boi
 cui inbet. 2º dicit aliquid moueri per se
 sed no pmo. ut qd mouet rone sue partis
 nel etia pars ad motum totius. ut si homo
 dicat calefieri rone manus q calefit. 3º
 dicit aliquid moueri per se et pmo scilicet qd
 totali pprio motu totus mouetur. ut bo
 currens dicit moueri localiter. addit qd
 eodem modo est de mouete. de aliquo enim
 dicimus mouere per accidens. de alio per
 se rone partis. et de alio per se et pº scilicet
 de eo qd totus motus fm se totus facit. 2º
 enumerat philosophus illa que p-ant ad
 motum dicens qd sunt 5. s. mouens mobi-
 le. tempº in quo fit motº. et a quo et et ad
 quem. et sub termino ad quem compen-
 dit dispositionem secundum quam est mo-
 tus. Addit qd motus non est in spe secu-
 dum quam est motus sed est in mobili-
 patz qz mobile per modum motº. Item
 qd magis denominatur a to ad que qd a
 termino a quo. de quo satis dictum est in
 tertio. Græ qd passionem fm quas est motº
 no mouent sapte per se pz quia in eis no
 est motus. s. in mobili. Græ qd aliquid pot
 dici moueri ad aliquem terminum de p acci-
 si dicat qd soz mouet ad id qd pto intelli-
 git. uel tantu rone ptis. ut si quis dicatur
 ire ad fraciã. quia vadit pilius qnqz in
 aliquem terminum de per se et pmo. ut si dica-
 tur moueri ad locu pprium que itendit
 Tertio pbat qd de his que attribuunt
 motui p accidens. no est considerã in sci-
 entia. pz qz tñ oportet scias considerare
 de omnibº. omnia eni motui p accidens
 pnt attribui. ut qd soz motº ad pulcraz ei

uitate. qd mouet ad multitudinem eorum
 dominuz. et sic de alijs. Quarto qd de
 his que attribuunt mutationi per se. est
 considerã. patet quia talia snt determinata
 et pnt sub scia comprehendí qz de per se
 no est mutatio nisi inter contraria seu
 contraria. capiendº contraria large. prout
 medius dicitur contrarius utriqz extremo
 verum e qd interponit phis qd albedo si
 est motus. sed albario intellige qd si non e
 quiditativa predicatio albedo est motº.

Quinto qd omnis mutatio est de quo-
 dam termino in quendam terminum. sic vº
 qd oportet illud qd mutat. no totaliter se
 habere snt fm pns et posterº. put 3º qz
 qd totalz snt se bz p totu tempus. hoc non
 mutat iux quid nominis hec autem muta-
 pot ymaginari fieri. 4º. s. qz uel e de non
 subiecto in s. m. uel de sbo in no subie-
 uel de subiecto in s. m. uel de no sbo in non
 sbo. Alijs modis no est ymaginabile aliqd
 moueri p snt intelligas terminus posteri-
 uuz p no snt puationum Ex quo isert
 sexto. et est principalº pme partis. qd so-
 sunt tres spes mutationis. patet qz euz 4º
 modis ymaginari pot sic posse aliqd mu-
 tari. ut dictum est in pcedenti. penes solum
 3º pma sunt mutationes et nulla penes. 4º
 ratio qz mutatio debz e inter contraria ul
 contradicidia. modo iter snt et si subiectus
 nulla est oppo. addit qd mutatio b no sbo
 in snt uocat gñs. mutatio de sbo in non
 snt uocat corruptio. et hoc e qd nomis.

Septimo isert qd gñs no est motº. pº
 qz omne illud qd motº est ens in actu. mo qd
 gnatur no est ens i actu. qd gnatur si motº
 et ultra. gº gnº no e motº. pz pma 3º i bra-
 eho. et 2º p locuz a diuisione. et si gñs essz
 motº oportet qd essz motº eius qd per
 euz mouet. puta qd gnaf snt. et sic qd ge-
 neraret motº. pz aº. qz laici nulli attribu-
 unt moueri nisi enti in actu. vñ fº e qd no
 ens no dicit moueri p se. snt ma pma. que
 no est ens in actu. no dñ moueri vulgarit
 quia vulgares eam no picipiunt. minor pz
 itelligedo ea de eo qd gnaf subie. B eis
 no e ens in actu. qz e ma qd no e hoc aliqd
 i actu b pbatio fundat sup mo loquer d

quo mā eo q̄ vulgaribus incognita ē nul
lo mō dī moueri. ipi. n. so^m mo rei exīti
hoc aliqd in actu. momenti sub utroque
termino idem attribunt moueri. Ex q̄ i
fert q̄ corruptio non est motus. rō q̄ cō
ruptio opponit gnātionē q̄ non est motus
ḡ rē t̄z cōā. q̄ motus nulli opponit nisi
motui aut quāti. Octauo infert q̄ oīs
motus est de subō in subiectum. i. de ter
mino positio in terminum positum. p̄
q̄ alię mutationes non sunt motus per p̄
cedētia. 7° infert q̄ s̄z subāz nō ē mot^o
p̄. q̄ oīs mo^o dī cē de 3^oio i 3^omō s̄be
n. dī ē strariū igit rē. Expositio b^o ra
tionis et aliōz que sequunt̄ patebit in du
bitationib^o. Decimo q̄ secundum ad
aliquid nō est per se motus. pbatur quia
in illo p̄dicamēto non ē per se mot^o. cui^o
termini uariāt de in nulla facta i (bā mu
tatione. sed termini i p̄dicamēto ad aliqd
sūt huiusmōi igit rē maior manifesta est
q̄ tunc non de per se sed uariantur ipsi
propter motum. et minor patet. quia sor
albo et plōne nigro ponatur platonem de
albari erit post sor. filis plato cuiā erat
dissimilis. nulla mutatiōe facta in sor.
Deinde. xi. q̄ i actione ul passionē non est
motus. pbat. q̄ nullius mot^o est motus
n̄z gnōis generatio. s̄z actio. est met mo^o
p̄out fit a mouente. et passio. motus pro
ut recipitur in mobili. ergo nec actionis
ipsius nec etiam passionis est motus. ma
ior patet. quia ipsius motus non est mo^o
subiectiue de per se. non enim oportet. u^m
motum esse subiectum alterius. sed poti
us materia que mouetur. est subiectum
nec etiam est ipsius motus. motus termi
natiue de per se. quia non est d̄ ratiōe mo
tus. q̄ uadit ad alium motum totalem tā
q̄ ad terminum. p̄cederetur enī in ir fini
tum. quia a motus. iret ad. b. et b. ad. c. et
sic nūq̄ esset quies. q̄ est conueniens.
Duodecimo infert q̄ in solis tribus p̄e
dicamentis est motus per se. scilicet qua
litatis quātitatis et ubi. probatur in illis
p̄ntis solum est motus. in quibus est con
trarietas passiuē inter cuius terminos po
test esse mutatio cōtinua. subiecto existē

te hoc aliquid in actu. propter quāsi de
per se. de nomine rei que mutatur te mī
illozum predicamentoz natū sunt varia
ri sed ita est de his trib^o et de nullis aliis
ergo rē maior patet. quia ad motum tal
contrarietas requiritur. eo q̄ debet esse
de contrario in contrarium. et minor pa
tet inductiue. Addit q̄ motus p̄dicamē
ti qualitatis uocatur alteratio. licet enim
secundum uim significationis termini. de
beat alteratio esse ita p̄ōe. sicut mutatio
tamen restringitur ad motum alteratiōis
motus de p̄dicamento quātitatis. uadēs
ad quātitatem maiorem uocatur augmen
tatio. et uadēs ad minorem dīminutio. sed
motus p̄dicamenti ubi uocatur latio
ap̄ philosophum. quia latio p̄prie debe
ret dici motus uectionis. uel motus rep
motaz ad motum aliorum. Decimo
tertio distinguit immobile. dicēs q̄ aliqd
dicitur immobile. quia non potest moueri
ut deus. aliud quia diff̄ culter posset mo
ueri. ut magnum pondus. et tertium q̄ n̄
mouetur actu est tamen aptum natū mo
ueri. et tūc est 7° q̄ quiescere est sicut nō
moueri. patet quia quiescere opponitur
p̄uatiue ipsi moueri. modo p̄uatiue op
posita d̄bent se habere fieri circa idē suc
cessiue. Ex qua potest inferri et trahi
dīfinitio quētis q̄ est p̄uatiue motus. in
subiecto apto nato moueri. tunc et quan
do et ubi natum est moueri. hec est mate
ria primi tractatus. De queritur pri
mo utrum secundum substantiaz est mu
tatio successiua. secundo utrum generatō
est motus. tertio utrum secundūz substā
tiam est motus. quarto utrum s̄m ad ali
quid est motus. quinto utrum mot^o si in
p̄dicamentis actionis et passionis. sexto
utrū omnis motus ē de strario i strariū
septimo utrū motus ex co debet dici cō
trarij quia sunt de strarijs terminis in con
trarios terminos. octauo utp̄ ipsius mot^o
ē mot^o. nono utp̄ gnō gnāf. Ad p̄mūz
istoz p̄mittit q̄ muta^o pōt cē successiua. 2°
ul 3° uno modo ratione intensiōis ul re
missiōis forme que generatur. ul corā
p̄itur. ut in gnōne ul corruptione albedis

Secundo modo per extensionem quantitativam subiecti in quo fit generatio. Quod si eque cito est dispositum in omnibus partibus ut si in generatione ignis ex ligno materia ligni fit prius disposita in una parte ligni quam in alia. et secundum hoc successiue ex ea generatur forma ignis. Tercio modo potest fieri successio ratione utriusque. sed ista reduci-
tur ad istas duas dictas. Secundo pre-
stitur quod secundum substantiam fit muta-
tio que dicitur creatio. de qua dictum
est in primo. que fit substantia diuisibi-
lis ut anime intellectiue uel angeli sem-
per est indiuisibilis. Si autem substan-
tie diuisibilis tunc potest esse subito uel
successiue. sic placet creatori de indiuisibili
postquam non est naturalis. Tunc ad pri-
mam questionem ponuntur due propositiones. prima
secundum substantiam non est mutatio diuisibilis seu
successiua ratione intensiois gradualis for-
me que acquiritur. per quam substantia non subsistit
magis neque minus ut supponitur ex dictis
in preambulo. modo forma que acquiritur
in mutatione secundum substantiam est sub-
stantia secundum rationem. Secunda propositio quod secundum
substantiam bene est mutatio successiua.
ratione extensionis quantitativae subiecti. probatur
sic. omnis forma substantialis que generatur pro-
ducitur successiue. secundum rationem. nota est nota. per
antecedens. quod sic forma substantialis pro-
ducitur sicut dispositio sufficiens ad eius
introductionem materie introducitur. et
illa dispositio introduci successiue. et non simul
per totam materiam. secundum rationem. maior per philosophum in 2° de anima. actus actiuus
sunt in patiente bene dispositio. minor per
quod semper introductio illius dispositiois
fit a generante extrinseco. tale autem non potest
eque cito attingere partem disponentem per
proportionem materie. secundum prius introduci
dispositionem sufficientem in partem pro-
portionem. et tunc in distantiore. ergo
successiue. quod autem generatio fit ab extrin-
seco per quod ab eodem fit generatio forme
sequentis a quo corruptio precedentis. mo-
do nunquam fieret corruptio ab intrinseco
per se. eo quod quodlibet ens diligit se prius
nere. sic et uidetur generare ignem ex carbonibus

stibilibus successiue. et ex embrione alias
successiue cum cor prius uiuat quam cetera
membra. Sed contra per autoritatem
commentatoris in hoc dicentis quod mutatio-
nes indiuisibiles sunt termini transmuta-
tionum diuisibilium. et per indiuisibiles
intelligit generationes secundi corruptio-
nes. ergo tales sunt indiuisibiles. ergo non
successiue. Secundo quia est dare finem
instante esse substantie. ergo in illo est transmutatio
subita de non esse ad esse. Tercio
quod mutatio inter contradictoria non est
successiua. modo generatio et corruptio
que sunt secundum substantiam sunt inter contra-
dictoria. secundum rationem. Quarto quod subiectum
nihil est contrarium nec suscipit magis et minus
in eis non sunt causa successionis. tenet
consequentia quia talia sunt cause succe-
ssionis. Respondetur ad primum quod com-
mentator dicens mutationes secundum substan-
tiam esse indiuisibiles. intelligit quod non sunt
successiue nec diuisibiles ratione intensio-
is gradualis. sicut mutationes secundum
qualitates intensibiles et remissibiles sunt
diuisibiles. tam secundum extensionem subiecti
quam etiam secundum intensioem forme que
acquiritur uel deperditur. et per compa-
rationem ad illas mutationes secundum substan-
tiam sunt indiuisibiles nisi primo illorum
modorum. Ad secundum dicitur quod est
dare primum instante esse complete substantie.
et ideo illud dicitur mutatio indiuisibilis
de non esse completo ad esse completum
sed in illo non est generatio substantie. immo
tota preedit illud instans. Secundo di-
citur quod non est dare primum instante esse
alicuius forme que generatur ante quod ni-
hil illius forme sit. Ad tertium quod mu-
tatio secundum substantiam non est uere
inter contradictoria. quia nulla generatio
est inter non esse rei et esse eiusdem. eo quod
alia sunt immediata. nullum autem suc-
cessiuum est inter immediata. dicitur ta-
men esse inter contradictoria capiens contradictoria
large quod est inter nihil esse forme et esse com-
pletum eiusdem. et ita non sunt proprie contradi-
ctoria. eo quod inter ea est medium. scilicet forme
aliquid esse. et eam non esse completam. per

portionali modo dicatur de corruptione. &
 hoc intelligit philosophus cum dicit eas esse in
 ter contradictoria. Ad quartum quod 3^a
 non valet quod quia talia non sunt causa succe-
 ssionis de per se in accitibus secundum succe-
 siones primo et tertio modo dictas. tamen cum
 hoc stat quod proprie ipse sint per modum sequi
 le causa successionis in substantiis eo quod sub-
 stantie non possunt produci nisi materia per
 disposita modo dispositio sufficiens in qua
 licetibus contrariis non potest fieri eque ci-
 to per totam materiam. et per hoc succe-
 ssive forma substantialis producit
 ad eius generationem materia successiue suffi-
 cienter erit disposita. Pro 2° principali
 est primo notandum quod quod uulgares materiam
 primam non cognoscunt id sibi non attribu-
 unt moueri uel mutari. propter quod non
 eam sed compositum inquit generari uel
 corrumpi seu etiam formam. 2° aduer-
 tatur quod moueri non attribuit nisi subiecto
 modo et non forme quod acquirunt ut dicimus
 aquam moueri. quod calefieri seu alterari non
 calitatem. Ex quibus sequitur quod magna
 diuersitas est inter generari et moueri. quod ge-
 nerari subiecto non attribuitur sed fori
 proposito moueri autem subiecto soli attribuitur.
 et non forme. Ex quibus sequitur quod
 potest modo accipi 3° quodam sufficit ad prius
 uno modo largissime per omni mutatione. et
 sic non est usus eo philosophus in toto libro non
 nisi quod dicitur non. quod mutatio instantanea sit
 motus. 2° capite large. et sic describitur
 quod est mutatio successiua entis in potentia
 secundum quod in potestatem quo modo philosophus capit tertio
 bino. Tertio modo sumitur stricte. et sic ut
 quod est mutatio successiua entis exstantis hoc
 aliquid in actu quod manet idem sub utro-
 que termino. ut patet per premissa. quia solum
 tale quid uulgares dicunt moueri. Tunc
 sit prima propositio quod generatio est motus capite modo
 et 2°. quod est mutatio successiua entis in potestatem
 secundum quod in potestatem. secundum materiam patet per ex precedentem du-
 bitatione. 2^a propositio generatio simpliciter dicta non
 est motus capiendum modo stricte. patet quod non
 est mutatio successiua facta in subiecto exstante
 sed aliquid in actu manente eodem sub utro
 quod tertio. 3^a nota est per descriptionem patet a^m

quod non sit nisi in materia quod non est hoc aliquid in
 actu. 3^a propositio generatio secundum quid est motus patet
 quod motus localis uel augmentatio est generatio
 secundum quod generatio nota est. ante patet quod motus localis
 le mobile secundum quod generatio fit in motu tali mo-
 tu. quo ante non mouebatur. si est de augmen-
 tatione. 4^a propositio illuatio quod est de puati-
 one luminis ad bitum luis est motus. quod est
 mutatio successiua in subiecto exstante sed aliquid
 in actu manente eodem. et de uno sermo in a-
 liud. generatio est motus. 5^a tunc per descriptionem motus.
 et est per philosophum in ista parte ante patet. quod illuatio est
 mutatio successiua patet per motum localem lucidi
 uel remotionem obstaculi. frequenter fit
 successiue illuminatio medii put uidetur
 in abbreviationibus de aia. et quod subiecto
 actu et patet quod medij secundum quod est de sermo et
 patet quod est de puatio luis in bitum modo puat
 per philosophum in ista parte. ponit 3° et negat affirmati-
 ut albus nigrum. Ex quo se quod in for. ge-
 neret albedo nouo. cuius nihil fuit ante. illa
 generatio est motus. quod est de puatio in bitum. 5^a
 propositio alia ratione dicitur illuminatio motus et alia
 generatio patet est generatio. est scilicet prius non est illu-
 minatus. et posterius esse illuminatus. quod generatio
 in 3° bⁱ est de non esse. et est in 3° est motus est su-
 biectum exstante sed aliquid in actu prius est puat
 tunc luis et posterius esse lufosum. Sexta pro-
 positio quod generatio subiecte est patet quod illud non est
 nisi materia quod est sic dictum est in parte. 7^a propositio for-
 ma quod generatio teriatine est. patet. posito quod generatio
 forme ignis per se daret per istam horam. sic quod
 in instanti teriatine hanc horam. generatio sit co-
 pleta. tunc hec generatio ignis est ens et non aliud
 ens quod forma totalis quod generatur. generatio est for-
 totalis quod generatur. maior patet quod qua ratione acci-
 quod ista hora est acciden- est quod hec generatio est quod
 adequate mensurat hac horam. Item ois
 mutatio est. hec genera est mutatio. generatio est
 et ite in hac hora iste totalis ignis generatur.
 et non generatur. nisi hac totali generatione. generatio hec
 totalis generatio est. minor principalis patet per
 dicta in parte. quod generatio non est fluxus destructus
 a forma que generatur. et tunc arguitur
 ultra generatio for- totalis quod generatur. generatio for-
 generatur et 2ª tenet quod ante est propositio affirmatiua in qua
 non est applicatio. Ad ueritatem talis requirit
 cor- tantia terminorum. Confirmatur quod bⁱ

Generatio sit motus

gñō est ut pbatū est. gñō est ens. gñō est ens
qđ est. 13^a. 2^a. qđ in p^a pp restrictiōem co
pule ly ens restringitur ad supponēdū so
lūz p his que sunt. tunc ultra est ens qđ
est. et nō pōt dici quid sit illud nisi forma
que gñatur. eo qđ non est fluxus superad
ditus forme ut dictū est in p^a buius. gñō
est qđ est forma que gñatur. qđ non pōt ēē
nisi forā que gñat essē. Tercio vñ qđ sit
ista hora est in successione ita forma que
gñatur euz generat sit in successione. gñō
in esse successivo subāz euz sit sua gñō qđ
est in esse successivo. Octaua ppositiō
cōpositūz quod generatur cōpletive seu
totalitative est. patet quia illud non est
nisi materia et forma simul capte que sūt
per pcedentes conclusiones. Sed con
tra quia pñs dicit qđ sic non est p^a per
herminias. Secunda si forā est. gñō est facta.
qđ oē quod est et non est perpetuū est fa
ctūz et ultra gñō non amodo fit. Tercio qđ
si cōpositūz est. ergo non est mutatio ad
esse cōpositi. tenet consequentia. quia oē
quod mutatur est in aliquēz terūz amō
do non mutatur ad illum. sexto buius. et
qđ hitibus exātibz in materia cessat mo
tus et ultra. ergo non est generatio. cōpo
siti quia illa est mutatio ad esse composi
ti. Quarto quia pñs dicit in ista in hoc
quinto qđ illud quod generatur non est.
Respondetur ad pñam qđ pñs uult in
pñmo perherminias illud qđ sit non esse. l
esse permanenti seu complete facto. non
tamen uult negare quin illud qđ sit. sit in
esse successivo. uel in fieri ut motus ut rē
pus cum sit est in esse successivo. sic in p
posito quod generatur non est cum sit in
esse permanenti. sed est in esse successivo
sive fieri sicut tempus est uel motus.

Ad secundam dñ negando pñam. et ad
pñbationem. dicitur qđ non oīz omne qđ ē
et non est perpetuum esse factum sed suffi
cit esse factum uel fieri sicut ista hora est
et non est facta sed fit. Ad tertiam dici
tur qđ mutatio proprie non est ad esse cō
positi sed est ad esse complete factum cō
positi totalis. seu ad esse permanentis com
positi. modo illa non sunt. cum cōpositūz

gñat et id ad i^a adhuc manz muta^o seu pñs
compositi. Ad 4^{am} dicitur qđ pñs no
luit qđ illud qđ generatur subiective non
est aliquid in actu. cum hoc tñ fiat qđ ē
et hoc dictum fuit pñs in litera. hoc de
secundo pñcipali. Quantum ad. terti
am est pñmo sciendum. qđ pñs uocat mo
tum esse pñm talz pñdicamentū. pñm quale
terminat uariari nati sunt de nomine rei qđ
mouetur ppter motum factum. Item mo
tum uocat de per se in aliquo pñdicamen
to. quod pñdicamentum sic se habet. qđ de
per se nati sunt termini illius pñdicamen
ti significantis ultimas dispositiones. pñm
quas est motus de pñmis substantijs uari
ari ppter motum factum. et intelligitur
de per se. sic qđ si termini illi debeant ue
rificari de pñmis substantijs de quibus ue
rificatur moueri ipsi uerificabuntur aut
simpliciter aut pñm quid. sicut post uide
bitur. Item per accidens motus dici
tur esse in pñdicamento qđ sic se habet qđ
contingit ppter motum factum terminos
ipsius significantes ultimas dispositiōes
pñm quas est motus uariari. non tamen ē
necessarium ppter quemcūqz motum
eos uariari de nomine rei que pprie mo
uetur. Secundo est notandum qđ ter
mini dicuntur contrarij dupliciter. pprie
s. termini connotantes formas contrarias
ut album et nigrum. uel supponentes pro
eisdem sicut albedo et nigredo. Alio mo
do large. s. termini non contradictorie op
positi. qui non possunt simul. sed bene suc
cessive de eodem uerificari. Ex quibz
sequitur tertium. qđ termini pñdicamenti
subē nō sunt pñrij. pñz qđ illi nō pñt simul
de eodem uerificari. sicut bō et equus et
quicūqz pñportionales nūqđ successive
de eodem uerificarentur. nūqđ. n. idem
pus ēēt uni^o spēi spālissime subālis et post
alterius. Quarto qđ res dicuntur large
contrarie a quibus capiuntur denomina
tiones impossibiles respectu eiusdez
tertij existentis hoc aliquid in actu. pro
prie uero forme gradualiter distantes.
et cetera. sicut de hoc dictum fuit in
notabili quinto libro pñdicamentorum.

Vñ pñm sit motus

Ex quibus sequitur quintus q̄ substantie non sunt proprie contrarie. patet quia non sunt forme gradualiter distantes.

Sexto sciendum q̄ philosophus dicit in predicamento esse contrarietates large in quo sunt termini non contradictorie oppositi qui possunt successiue sed non simul de eodem existente hoc aliquid in actu verificari. Ex quo sequitur in predicamento substantie non esse contrarietates patet per tertius. Quibus premisis respondetur p̄ ad dubitationes. q̄ ad substantias est motus capiendū motus cōter p̄ q̄ generatio est motus et est ad substantias ergo maior p̄ per dicta in p̄cedēti dubitatione. et minor manifesta est. q̄ ppter generationem simpliciter dictam uariant termini de predicamento substantie q̄ aliquid post est equus q̄ prius non fuit equus.

2^a. ppositio ad substantiam non est motus in quantum est motus capiendū motum ppe. pbat̄ sic. omnis motus fit in subiecto existente hoc aliquid in actu. n^a mutatio ad subām fit in subiecto exīte s̄ aliquid in actu saltē in quantum huius. q̄ nulla talis est motus. maior p̄ per descriptionem motus stricte accepti. et minor p̄ q̄ generatio et corruptio que sunt mutationes ad subām uel a subā. fiunt in subiecto in pura potentia. Sed contra augmentatio est ppe motus et ē ad substantiam. ergo rē. maior p̄ de se. et minor pbat̄. quia augmentatio est gñō que est ad subām. ut supponit ex pmo de gñōne. et ibi dicitur. Respondetur supposita ueritate minoris. q̄ aliquis motus bene est a subām. sed hoc non est in quantum est motus. nam in quantum augmentatio est motus fit in subō in actu q̄ per eam fit maior. et sic est ad quantitates nō ad subām. sed in quantum est generatio. sic fit ad subām et sic non est motus. sic. n. fit in subiecto in pura potentia. q̄ quo magis dicitur in primo de generatione.

Quantum ad quid pmo p̄mittitur q̄ omnis res mundi est ad aliquid. p̄ q̄ eadem et diuersum sunt scōs ipsius ad aliquid que sunt transcendētia. sicut q̄ hoc

dictum est in 4° topicorum. 2° et omnis res diuisibilis est quantitas. p̄ q̄ est paritas. est. n. binarius suarum medietatum. ergo paritas. Tertio. omnis multiplendo ē qualitatis p̄batio. q̄ est paritas uel iparitas ergo qualitas. cōnā t̄ a spē ad gen^o añs p̄ q̄ omnis multiplendo uel est par. et sic paritas l' ipar. et sic ē iparitas. cū n̄ sit aliud par q̄ paritas nec ipar q̄ iparitas. Quarto. omnis res diuisibilis est quantitas. q̄ binarius suarum medietatum sim^o omnia plura sunt quantitas. patet quia sunt numerus par uel impar. Ex quibus sequitur q̄ non ualeat consequentia. a. est quantitas ergo. a. c. aliquid unius uel una forma patet quia si. a. esset collectio decem hominum. antecedens esset uerum. et consequens falsum. Secundo sequitur q̄ hec consequentia non ualeat. hec mutatio est ad qualitates igitur est alteratio. patet q̄ omnis mutatio que est ad rem diuisibilem est ad qualitatem per secundum premissorum. Ex illis possunt inferri conclusiones. p̄ma omnis mutatio est ad rem de predicamento ad aliquid uel a re de predicamento ad aliquid. p̄ q̄ si sit acquisitiua. tunc est ad aliquid et si deperditia. tunc est ad aliquid eo qd̄ omne ens mundi est ad aliquid per p̄mum p̄missorum. 2° inferitur q̄ omnis mutatio que est ad res diuisibiles est ad quantitatem uel ad qualitatem. p̄ per 2^m et 3^m p̄missorum. sed s̄ non est ad mentem p̄bi. Quantum ad intentionem p̄bi sit p̄ma p̄pō. ad quantitatem est per se motus augmentationis uel diminutionis. p̄. q̄ ppter augmentationem de p̄ se o3 uariari terminos predicamenti quantitatis de nomine rei q̄ mouetur. igitur rē. cōnā t̄ per p̄mum notabile p̄cedentis dubij. et añs p̄ q̄ si aliquid sit bicubitum et augeatur erit post maius bicubito. eodem mō de diminutione.

2^a p̄pō ad predicamentum qualitatis est per se motus alterationis. p̄ sic p̄cedens. q̄ p̄ alterationes o3 uariari de per se terminos predicamenti qualitatis significātes ultimas dispōnes fm̄ quas est mot^o. n. simpliciter uel s̄ quid. q̄ cōnā t̄. pbat̄ añs.

q: si aliqd sit album & denigretur. prius de eo dī esse album & post nigrum. sīz si aliquid sit minus album & intendatur albedo eius mutant termini p̄dicamenti q̄ litatis s̄m quid. q: p̄us est minus album & post magis album. eodē mō si subiectus p̄us p̄ua: um albedine acquirat albedinez mutabuntur termini s̄m quid. q: p̄us ē p̄ uatum albedine & post album. p̄uario eīz opponitur uelut contrarium. Tertia conclusio. in p̄dicamento ubi non est per se motus. p̄batur sic. q: p̄pter nullus motum factum o: de per se uariari terminos de p̄dicamento ubi. ergo in p̄dicamento ubi non est per se motus. cōa t: per notabile idem. p̄batur aīz. q: quocunque modo aliquid mouetur s̄m ubi staret omnia alia similiter moueri. sic q: illud nec mutaret locum nec situm ad aliquid aliud. & tunc nulli termini de ubi uariarent eo q: ip̄m non mutaret locum quocunq: modo caperetur locus. Quarta p̄pō. ad ubi est per se motus ad hunc intellectum q: si aliquid debeat moueri motu locali uel ei simili nobis perceptibili. o: terminos p̄dicamenti ubi uariari de nomine rei que mouetur. p: q: motum de ubi nō percipimus nisi percipiamus mutationez loci p̄pe uel improprie dicti. put dictum est in quarto. unde omnibus consīz motio motu tali cēntial: qualis est motus p̄dicamenti ubi. nos nihil diceremus seu ēt iudicaremus moueri. & hanc conclusionem intendit p̄h̄s dicens motum ēē ad ubi.

Corrolarium. in tribus p̄dicamentis reperitur motus put nobis percipitur. p: per 3^{am} & 4^{am} conclusionem. Quinta p̄positio in ad aliquid non est per se motus p̄batur q: p̄pter nullum motum factus o: terminos p̄dicamenti ad aliquid significantes dispōnes ultimatas. s̄m quas est motus uariari de nomine rei que mouet p: q: cum forte de albedine alteratur ad nigredinem. ponatur q: omnia alba similiter alterentur. & omnia nigra alterentur mō contrario. tunc p̄pter motum ip̄m nō erit for. post alicui similis. cui ante nō erat similis nec etiam dissimilis cui ante non

erat dissimilis. Similiter staret in altera rationibus quibuscunq: in casu possibili. similiter in augmentatione & diminutione non o: q: alicui fiat equalis cui ante nō erat equalis. nec etiam q: alicui fiat ineq̄lis. eodē modo in motu p̄dicamenti ubi si omnia similiter mouerentur motu de ubi. Sed contra ad albedinem est per se motus ergo ad aliquid. consequentia tenet quia albedo est similitudo que est ad aliquid per se. 2^a quia assimilatio est per se ad aliquid. p̄nt notum est. & est motus igitur maior patet quia similitudo ē de p̄dicamento ad aliquid per se. & mior patet quia assimilatio est mutatio. & non est generatio nec corruptio. Tercio q: in p̄dicamentis dicitur q: in ad aliquid ē contrarietas. ergo motus per philosophos in littera. Quarto q: sanatio est per se motus per p̄h̄z in littera. & tamen est ad aliquid. patet quia est ad sanitatem que ē ad aliquid. septimo huius Quinto propter motum factum termini de p̄dicamento ad aliquid uariantur de per se de nomine rei que mouetur. ergo consequentia tenet per descriptionem positam prius i p̄mo dubio. & antecedens patet. quia q: quid mouetur habet se prius aliquantulum & posterius aliter. modo prius & posterius sunt termini de p̄dicamento ad aliqd. ymo et in augmentatione est prius minus & post maius. modo ista sunt de p̄dicamento ad aliquid. Respondetur ad p̄mam q: tenendo terminos personaliter ad aliquid est per se motus sicut dictum fuit superius in corrolariis. sed tenendo ad aliquid materialiter ut sit sensus. q: si cut propter aliquam mutationez oportet uariari de per se terminos de p̄dicamento qualitates dictos de albedine uel huiusmodi qualitates. ita & propter eam oportet uariari de per se terminos p̄dicamenti ad aliquid. sic negatur consequentia. quia licet idem sit albedo & similitudo. tamen non oportet q: quemadmodum facta intensio albedinis uariatur magis album & minus album. q: ita uariatur termini similitudinis & dissimilitudinis. Ad 2^{am}

dñ q. 13. assimilatio est motus. tñ hoc ē per
 accñs. de nullino. n. mot⁹ rōne. est q. sit
 assimilatio. ⁊ iō non est bec per se. assimi
 latio est motus uel motus est assimilatio
 ⁊ quāuis esset bec per se. motus est ad a
 liquid eo q. est necessaria. non tñ pp hoc
 esset ad aliquid per se motus. ad intellec
 tus quo per se esset motus in pdicamēto.
 fuit superius expositum. ⁊ cā declarata ē
 pñs. Ad tertiam dñ q. termini de pdi
 camento ad aliquid non sunt uere cōtra
 rij nec est in ad aliquid contrarietas suffi
 ciens ad motum. o. n. q. in ipso eēt res.
 inter quas posset esse mutatio successiua
 ppter quam de per se o. terminos pdica
 menti ad aliquid significantes illas di
 spositiones ultimatas uariari de nomine
 rei que mouetur. ⁊ ita non ē. Ad quar
 tam q. ille terminus sanatio non est de p
 dicamento ad aliquid. sed qualitatē. sed
 phūs in septimo huius uult q. ille termi
 nus sanitas connotat quēdam respectum
 ppter quod per accñs. in pdicamento ad
 aliquid reponitur. ⁊ dñ q. forte null⁹ mo
 tus de perse est sanatio. ⁊ sic accidit omī
 motui qui est sanatio ēē sanationem. qua
 ppter rō non pcedit. ⁊ phūs in hoc qui
 to dicit sanationem ēē motum exempla
 riter quoz non requirit uerificatō. unde
 si in forte esset egritudo ppter infrigi
 dationem stomaci calefactio stoī ēēt sana
 tio. sed dep accñs q. stare q. ista calefac
 tio maneret ⁊ non ēēt sanatio. Ad qui
 tā dñ negando cñam. termini. n. de pdica
 mento ad aliquid bene uariantur de noīe
 rei que mutat sic pñs ⁊ posterius magis
 ⁊ minus. sed non illi de pse. qui significāt
 ultimatas dispōnes fm quas est motus.
 sic sñt equale ultimum. ppinquum ⁊ simi
 lia sicut uariantur aliorum pdicamentozū
 termini de pse ppter motus factos. Et
 si dicatur bec est p se assimilatio est ad si
 militudinē. igit. ad aliquid est per se mo
 tus. concedes aīo ⁊ negabis cñam. q. nī
 lus motus de per se est assimilatio ut di
 ctum est. nec argm ualeret per se assimi
 latio est ad similitudinē ⁊ est motus. q. p
 se motus est ad similitudinē. sublimēdo

enim sub subō dicte ppñis cōposite
 modalis personaliter non oportet ualere
 consequentiam. Quantum ad quintā
 est pma ppō. q. in pdicamento actionis ⁊
 passionis non est per se motus. p. q. mo⁹
 dñ esse in illo pdicamento. cuius termini
 significantes dispōes ultimatas ad quas
 uadit motus ppter motum factum de p
 se nati sunt uariari. modo ita nō est de istis
 pdicamenti ergo. maior patet ex dictis
 ⁊ minor. p. q. termini pdicamentozum ac
 tionis ⁊ passionis non significant dispōes
 ad quas uadit motus ergo. ymo signifi
 cat mer motum. mō motus de p se nō ua
 dit ad motum tanq. ad terminum. Se
 cunda ppositio q. non est per se motus
 ad situm ul' ad habitum. p. q. ppter nul
 lum motum de p se o. terminos illozū
 pdicamentozum uariari de nomine rei q.
 mutatur. q. staret quemlibet motum ēē
 rebus manentibus in simili situ similiter
 rebus manentib⁹ sub similibus hītib⁹.

Tertia ppō q. non est p se motus ad
 pdicamentum qñ p. sicut pcedens. Ul
 tima ppō de per se non est motus simpli
 citer. nisi in pdicamenti qualitatē ⁊ q.
 titatē. ⁊ quo ad nfm percipere in trib⁹. s.
 illis duobus ⁊ pdicamento ubi. p. quia
 cum sint decem pdicamenta ut dictum ē
 in pdicamenti. in substantia non est mo
 tus ut dictum est in tertio dubio. nec ubi
 seu ad aliquid ut dictum est in quarto.
 nec in alijs ut est iam dictum. uerūamen
 in ubi est motus fm intellectū ex fsum i
 quarta ppositione pncipali quarti dubii
 ⁊ p hoc patet secunda pars conclusionis.
 dicit aliquis nōqd posset aliter exponi
 q. p terminos ad aliquod pdicamentum
 ēē motum. Rñdetur q. sic dicendo q. mo
 tus ēē in pdicamento sicut hic accipit ē
 dispō ultimata. fm quam illud pdicamen
 tum sua significata significat fm pñā rō
 nem illius ēē acquisibile per motum ppe
 dietem ⁊ de per se ⁊ illud per se 3ª dat
 intelligere. primum. q. illa dispositio in
 quantum huiusmodi non possit acqui
 ri sine motu illius cui conuenit. Et in
 hoc excludit pdicamentum ad aliqd

dispo. n. noua ad aliqd pnti. pot alicui acq
ri sine ei⁹ mutatoe. vt aliqd dissimile for
sit enim sile for. sine sui motu. **Z^o** q^o talis
sit acq^uibilis successiue alias no p se p mo
tum acquireret. **z^{3^o}** q^o talis acq^uitio semp
acquiratur p^o talē motu ut semp per itēf
sionē albedinis acquirēt eē album ul^o sim
pliciter uel fm quid. Item aduerte q^o ille
terminus motus non est in illis p^odicamē
tis. ymo cōmentator dicit q^o est de p^odicā
mento passionis tāq^o spes. sed d^o eē in illis
ad intellectus datos in tertio p^oncipali. nū
aūt de hoc nē. Quantum ad sextum p^o
mittitur ibi q^o satis dictum est in 2° ter
tij et in quarto notabili eiusdem. Item
p^omittitur q^o contrarietas pot summi du
pliciter. s. p^ope p^o formis contrariis sic dic
tum est de hoc in tertio hui⁹ et in quarto
topicoz. uel large p^o distantia terminoz i
ter quos pot eē mutatio successiua facta
in subiecto ex^onti hoc aliquid in actu.

Tunc ponunt p^oponēs p^oma termini i
trinfeci motu localis non sunt p^ope cōtra
rij. p^oz q^o iuxta dicta in tertio sunt p^oma
pars et ultima motus. et iste sunt eiusdem
spēi spālissime. Sed contradicē ille forē
sunt contrarie que nullo mō pnt stare sū
adequate in subō. sed ita est de istis parti
bus motus. q^o sunt contrarie. maior p^oz p^o
diffinitionem contrarioz. et minor p^oz. ga
repugnat rei pure successiue sicut ē mo
tus localis q^o alique partes eius sunt sū
adequate. Rēdetur negando maiorem
sed in rebus p^omanentibus sine p^omanent
nature maior eēt nera. mō talis non ē mo
tus. oibus n. p^otibus eiusdem motus loca
lis repugnat eē sū adequate. nō tñ p^o re
pugnantia realē quā hnt. sed q^o nāl^o hnt
eē successiuum et nō sū. un^o concedendum
est eas eē sūlimas essential^o. nec reputan^o
est inconueniens q^o sint due forme simili
me eēntial^o uni⁹ subī successiue. quibus
tñ ex nā rei repugnat sū eē in subō. **Z^a**
p^opo termi extrinfeci motus localis non
sunt p^ope contrarij. p^oz q^o sunt superficies
que sūnt subē. sunt n. loca inter que ē mo
tus. et illa sunt superficies. Tertia p^opo
termini intrinfeci motus augmentationis

uel diminutionis non sunt contrarij p^ope
p^oz q^o sunt p^oma p^o motus et ultima sicut i
motu locali. Quarta. termini extrinfeci
ei. augmentationis uel rarefactionis nō
sunt contrarij contrarietate rerum. p^oz q^o
sunt p^oponēs quax una exp^omit rem esse
minorem. et alia rem eē maiorem. et tales
p^oponēs non sunt realiter contrarie. cum
possint simul stare in intellectu eodē. Si
militer p^obaretur q^o termini extrinfeci di
minutionis uel condensationis non sunt
contrarij. Quinta p^opo. termini intrin
feci alterationis que est a p^ouatione in ba
bitum uel a remissiozi ad itensius uel ecō
tra non sunt contrarij p^ope. p^oz q^o illi ter
mini intrinfeci sunt qualitas remissioz.
que p^omo acquiritur. et qualitas intensioz
que posterius acquiritur. que sunt eiusdē
spēi. eodem modo si fiat ecōtra. Se
xta propositio alterationis. que est de ca
lidissimo ad frigidissimum termini intri
feci non sunt contrarij proprie uocando
terminum intrinsecum a quo. totam qua
litate que abicitur. et terminum intrin
secum ad quem. totam qualitate que ac
quiritur. secundum modum consuetum.
licet improprium. probatur illa non sunt
contraria que simul stant in subiecto. s^o
in hoc casu tota frigiditas que acquiritur
et tota caliditas que abicitur stāt simul i
eodem subiecto. ergo non sunt contraria.
maior nota est. et minor declaratur quia
summa frigiditas que generatur est ut su
perius est argutum. eo q^o forma que gene
ratur est et tota caliditas cum corripitur
est. sed in eodem subiecto. eodem tempo
re adequate generatur summa frigiditas
et corripitur summa caliditas per ca
sam igitur in eodem subiecto sunt simul
frigiditas summa et caliditas summa.

Confirmatur sic. hec generatō summe
frigiditatis non contrariatur corruptio
ni summe caliditatis. et ipsa est summa fri
giditas. ergo summa frigiditas non con
trariatur corruptioni summe caliditatis
maior patet quia stāt simul adequate in
subiecto q^o frigefit. minor declaratur ga
generatio summe frigiditatis est forma

que p eam gñatur. ut supius dictum fuit
i 2° du°-mō p eam gñat sūma frītas. Et
si hec hora sit tpus pñs-durante hac gñā
tione adequate per hanc horam-tunc hec
generatio successiue frigiditatis est in hac
hora-pz qz adequate mensuratur per hāc
horā- et non posset dici qz ens esset nisi ef
set summa frigiditas. cum non sit fluxus
supadditus. ut dictū est in tertio. nec est
frigiditas remissa. qz nulla talis est gñō
sūme frigiditatis. et tunc argnatur ultra
hec frigiditas sūma stat et non frīat cor
ruptioni sūme caliditatis. et illa est sūma
caliditas-gñat cum sūma caliditate. et il
li non contrariāt-gñat termin⁹ a qz et termin⁹
ad quē nō frīant. Septima ppō. nāqz
termini alicui⁹ mot⁹ sunt vere frīi. pz qz
nō intrinseci sic pz p dicta. nec extrinseci.
qz illi nō sunt nisi ppōnes que non sūt cō
trarie realz. et hoc est rōnale. qz motus in
quantitate est de quāritate maiore ad mi
nozem uel e contra qz nō hñt frītatē euz
una eorum sit ps alterius. et pportio⁹ est
in alijs motibus. Octaua ppō qz fuit de
tente phī-oīs mot⁹ est de frīo in cōtra
rium. capiēdo contraria large. pz qz ē in
ter terminos distantes inter quos est mu
tatio successiua. et a quibus capiunt dno
minatōes incōpossibiles respectu rei mo
te exñtis hoc aliquid in actu. et talia uo
cant large contraria-gñat rē. maior pz indu
ctiue. nñ in motu locali circulari. sol mo
uet de oriente ad occidentem. in motu loca
li recto res mouet de uno loco ad alium
in quantitate de maiore quantitate in mi
nozem uel e contra. in qualitate de qualita
te una in qualitate ad aliā in cōpossibiles
pme quo adesse pmanens nel saltē de re
missiore ad intensiorē. et oīa dñt sic frīa
eo qd ab oībus his capiunt denotatiōes
incōpossibiles rē. sic declarat de ultimo
si aliqz hēret albedinē ut duo. et intende
retur sic qz fieret ut 3°. ipm dñt pmo albū
ut duo. et post intensius albū qz ut duo. et
nullo modo hec siml conuenirent. Ad
uertatur tñ hñ. qz hec distantia in motu
locali est uel fm lineam rectam ut in mo
tu recto uel curuam ut in motu circulari

Item in recto inuenitur distantia ma
xima que est quo ad motum nālem. s. qz ē
fm semidyametrd spere gñabilium. et B
expisse dñt eē f3 longitudinē ut distant ter
mini loco et uirtute. qz locus sursum ē nā
liter calidior et locus deorsum fridioruz
conseruans. in motu aut recto penes lati
tudinem termini solum distant loco. et nō
uirtute. sūt penes pfunditatem. distantia
in quantitate est inter quantitatem maio
rem et minorem. et ibi nō est maxia. eo qd
nulla est frītas minia. s3 distantia i frīta
te est inter min⁹ et mai⁹ intersum uel iter
qualitates sūmas oppositas. et quelz eaz
distantiarum sufficit ad motum ppe dñz
et hec de sexto pncipali. Quantum ad
7° sit pā suppo. gñō summe calitatis est
summa calitas. pz p qntā ppōem pceden
tis dubij. 2°. corruptio summe calita
tis est summa calitas. p. qz corruptio il
la ē aliqua calitas. et nō est alia qz summa.
gñat summa. cñā t3. et mai⁹ pz. qz nō ē flu
xus. ut pbatum est in tertio. nec sūt ē ni
hil. gñat calitas. qz nō uē quid eēt aliud. et
min⁹ pz qz quecūqz calitas capiāt cōtra
summam. illa nō est corruptio summe ca
liditatis. s3 calitatis remisse. Tertia cor
ruptio summe calitatis et gñō summe fri
giditatis adeqte sūt stant i subō. p. qz per
dicta i p° notabili tertij libri in 5° dubio
eiusdem. Ex quibus inferuntur ppōnes
pma. gñō summe calitatis non contrariāt
corruptioni summe frītat. pz qz sūt stant
in eodem subō per tertiam supponem.

Cor⁹ aliqua summa calitas alicui sum
re frigiditati non contrariatur. pz qz hec
gñō summe caliditatis est summa calitas
p pma suppoem. et illa corruptio summe
frītat. est summa frītas p 2° et p 2° lo
nem ipe nō cōtrariāt. gñat rē. Et si aliqz
diceret cōmentator et phus 2° de gñōne
uidentē dicere cōtrarium. dicam qz intelli
gunt summā calitatē et summā frītatē i
esse pmanenti eē contrarias. sed in eē suc
cessiue sic qz una sit i fieri et alia i cōsum
pi nullam hñt repugnantiam. 2°. ppō
gñō summe calitatis nō contrariāt corrup
tioni eiusdē. pz qz nunqz unus frīor erit

alterū mō gñō sūme frigiditatis erit cor-
ruptio sūme caliditatis. g maior p₃ de se et
minor p₃ q₃ bec caliditas sūma q̄ gnatur
erit corruptio sūme caliditatis tūc enī ipsa
corrumperē p 2^m pmissorū et illa ē nūc gñō
sūme calitatē p p^m. Cor^m gñō alicui⁹
rei nō contrariā corruptioni eiusdē p₃ per
5° neg. et ad p^m in gñto. contrariū dicētes
dī q̄ intelligit gñones et corruptionē eius
dē. eē contraria i p^{pp}rie. s. q₃ vadunt ad op-
positos terminos. s. gñatio ad eē et corrup-
tio ad nō esse. Tercia p^{pp}o. augmēta⁹
rei nō contrariā eiusdē rei diminutioni. p₃
q₃ augmēta⁹ ē ptialis gñō. et diminutio
ptialis corruptio ut supponit ad p^m mō
talīa nō contrariā p 5° neg. 4ª generatō
sūme calitatis contrariā gñōni sūme fridi-
tatis p₃ q₃ illi motus nō possunt siml⁹ eē
in s^{bo}. Sed contra. qñ aliqua sūt eiusdē nē
gequid contrariā vni hoc ē contrariā alte-
ri. mō gñō sūme calitatis et corruptio ei⁹
dem sūt eiusdē nature. et gñō sūme calita-
tis contrariā gñōni sūme frigiditatis p cō-
clusionēz igit corruptio sūme caliditatis
contrariā eidē. enī contrariū p₃ per 5° nē
p^maz. Rūdet negādo maiore sed opor-
tet addi. quēz q₃ sunt eiusdē nature et sūt
se hnt ad s^m. gequid. i. contrariā uni contrari-
atur hoc idē alteri mō gñatio caliditatis
et corruptio eiusdē. nō hnt se sūt ad s^m
generatio enī vadit itendēdo. et iō non p
mittit secūz gñones sūme frigiditatis. s. cor-
ruptio vadit remittēdo. et iō eandē secūz
p^mittit. Quare speciali⁹ descendendo
ad mās de contrarietate motuū sit. quinta
p^{pp}ositio. mot⁹ nō dicunt ex eo contrarij. q₃
sunt de termīs contrarijs p^{pp}rie dictis. ad
termīs contrarios p^{pp}rie dictos. p₃ q₃ au-
gumētatio de bicubito ad maius. et dimi-
nutio de magis bicubito in bicubitū di-
cunt contrarij motus. et tñ nō est contrarietas
inter terminos p^{pp}rie dicta. in p^{pp}dicamēto
q̄ritat⁹ igit rē. Sexta p^{pp}o. omnes mot⁹
contrarij ex eo dicunt contrarij. q₃ sunt d⁹ ter-
minis contrarijs cōter dictis. ad sua contra-
ria cōter dicta. patet q₃ motuum contra-
rietas attenditur penes aliquid. et nō ui-
detur penes quid aliud melius attendi

q̄ penes contrarietate terminorū. nō p^{pp}e
dicta. ut patet p cōclusionem pcedentem
ergo attenditur penes contrarietate ter-
minorū cōter dicta. et hoc est p^{pp}ositum
Item augmentatio ignis dicit contraria
eiusdem diminutioni. et non diminutioni
aque ut aeris. vnde esset hoc. nisi ratione
contrarietatis terminorū cōter dictorū. di-
cantur autem contraria large ut prius est
dictum. omnia a quibus capiuntur deno-
minationes non contradictorie oppositae
respectu eiusdem tertij existentis hoc alī
quid in actu. v. g. q̄ritas bicubita et q̄ritas
magis q̄ritate bicubita. dicunt contraria
eo q₃ impossibile est idem bicubitum eē
et maius bicubito. similiter in al. jo. Sz
contra videtur q₃ contraria debent esse
summe distantia et extrema iō metaphi-
sice et nulli motus summe distant quia
omnes sunt medij suorum terminorum
Secundo motus contrarij terminant qñz
ad eundem terminū. g nō in contrarios ter-
minos. p₃ aīz. q₃ calcfactio et frigefactio
qñz ambo terminant ad tepiditatem Ter-
tio q₃ p^mūs 8° hui⁹ vult q₃ mot⁹ circularis
sunt contrarij. et tñ ibi nulla est contrarie-
tas terminorū in eis p₃. quia maxie essent
termini ipsius diametri. et si sic. tunc mo⁹
maxie unus. puta circularis. esset de contra-
rio i s^{rium}. et extra. Quarto q₃ mot⁹
contrarij sunt un⁹ motus. g nō habent con-
trarios terminos. 2ª tenet. q₃ p^{pp}tinuorum
que sunt vnus. ultima sunt vnus. g nō con-
traria. et aīz p₃ in motu reflexo grauis p
iecti sursum. itez cadētis deorsum ut enim
q₃ ipsuz p^{pp}tinue mouet. eo q₃ nullo mō ut
ibi esse quies Ad p^mūz horū dicit p^mo
q₃ bñ aliqui motus sūme distant ut sūma
cale⁹ est gñō sūme caliditatis et corruptio
sūme frigiditatis et per cñs iuxta dicta est
sūma calitas q̄ gnatur et summa frigiditas q̄
corrumpt. 2° q₃ nō eoz oēm motum
eē medium suorū terminorū intrinsecorū nī
si p^{pp}atiue exponendo sicut dictum fuit i
tertia q₃ nullus motus est ultra suos ter-
minos. Tercio q₃ motus contrarietas
non est p^{pp}e dicta. et iō nō oportet q₃ ma-
xime distant unus ab alio. et sic non ē ad

propositum de autoritate philosophi. quia
solum loquitur de trinitate proprie dea. Ad
2^m q^d si trij motus terminentur ad eundem
terminum in re tamen dicuntur terminari in co
ntrarios terminos eo q^d illud me^m respectu
utriusq^{ue} extrinseci habet rationem aborum contrarior^{um}
p^{er} obiectum in ista mo^{do}. n. a. cadendo in tepidum
dicuntur esse infrigida eo q^d tepidum respe
ctu calidi habet rationem fridi p^{ro}pter eod^{em}
era. Ad 3^m q^d in motu circulari termini
diametri sunt contrarij attributivie. quia im
possibile est solem simul esse in oriente et
in occidente. sed secundum illas non dicitur motus
circulares totales contrarij. nisi secundum tripos
modos circuz eundi. puta si. c. per unam
lineam moueatur ab. a. uersus. b. que es
sent termini diametri. et d. per eandem li
neam moueretur. a. b. uersus. a. obuiando
ipsi. c. n^{on} tamen quia motus circularis
parcialis celi. dicitur de contrario in contrari
um attributivie. quia est de oriente in occi
dens vel e contra. a. quibus capiuntur vel ca
pi possunt denominationes contrarie. respectu
eiusdem tertij extrinseci hoc aliquid in actu
Ad quantum q^d nunc motus contrarij
proprie dicuntur unus motus. q^{uia} quia in motu
talio gravis et reflexo mobile. sine interru
ptione temporis moueretur. tamen motus
sursum et deorsum non essent unus motus
eo q^d non sunt secundum eandem dispositionem. q^{uia} tamen
requiritur ad ueritatem motus. Quantum
ad octauum utriusq^{ue} ipsius motus est motus aduer
te. q^{uia} q^{uia} ipius motus esse motus. intelligitur
dictum. uno modo tanquam subiecti. scilicet q^{uia} unus mo
tus est secundum alterius. alio modo tanquam termi
q^{uia} unus motus terminaretur ad alium motum
Tunc statim debet concedere. q^{uia} frequenter
motus mouetur. quia cum currens calefit
illa calefactio. mouetur per actionem localiter
non tamen credas omniam ualere. calefactio
mouetur. ergo est secundum motum non enim omne
quod mouetur motus est eius subiecto. sed illud cui
liberetur seu illud quod per se motus est eius secundum
aut rationem totius aut rationem partis. modo motus
non inheret calefactioni. sed subiecto utrius
q^{ue}. 2° q^{uia} frequenter unus motus est ad
alium motum ut motus ad sanum terminum
intrinseci. ut motus localis ad calefactio

nem. Tercio q^{uia} frequenter non ordinatur unus
motus ad alium tanquam ad terminum. p^{ro}pter quia
alteratio ordinatur ad generationem. q^{uia} est motus
large. Quarto q^{uia} omnis motus celi. est ad
alium motum. tanquam ad terminum extrinsecum
loquendo naturaliter. p^{ro}pter quia omnis est finitus et
tamen celum perpetuo mouetur. patet quia
finitur ad alium motum. qui non est eius
pars. q^{uia} est. sed de his non curat philosophus.
Quinta propositio quam uoluit philosophus. de per
se unus motus non est secundum alterum motum. patet
q^{uia} illud de per se uocatur secundum motum quod proprie
per motum motus. et per se. motus motus non mo
uetur per se sed per accidens. scilicet enim per se
motus q^{uia} est. non tamen intelligitur q^{uia} in omnibus
uelim dicere totam secundam que motus esse secundum
in bessonis motus. sed est secundum denotationem
proprie dictum cui subiecto aut materie eius motus
inheret. Sexta propositio. q^{uia} hec pro
positio non est per se. unus motus totalis est
ad alium motum totalem tanquam ad suum ter
minum. patet q^{uia} quia aliquis motus to
talis per naturam ordinatur ad alium totalem
motum. tanquam in terminum. sicut alteratio
in generationem. tamen non de per se attingit. sed de
per actionem generationem esse terminum extrinse
cum alterationis. frequenter enim est altera. et
non terminatur ad aliquam generationem totalem
tanquam ad terminum. put de se notum est
Confirmatur quia maxime motus celi
diceretur ad alium motum totalem tanquam ad
terminum. sed non est ita de illo. ergo ma
ior patet de se. et minor patet. quia. uel ca
peretur infinitus et ille non est ad alium
uel finitus et quia talis est pars alteri
et sic non est totalis. et hic due conclusiones
sunt de mente philosophi. prima q^{uia} motus
non est motus tanquam subiecto. secunda q^{uia} motus
non est motus. tanquam termini. Quantum
ad nonum utriusq^{ue} generatio generatur. pre
mittitur q^{uia} fuit in primo probatum. q^{uia} ge
neratio non est fluxus superadditus forme
que generatur. sed est illa met forma. uel saltim
erit. Tunc est prima propositio. q^{uia} generatio
rei pure successiue generatur appetit q^{uia} motus
localis uel tempus generatur. et est sua generatio. ergo
maior non est. quia tempus uel motus est cum
ante non esset ipsum ergo quia que generatur et minor

patet qz illa generatio nō est res distincta
 contra motum cibus enim alijs exclusis
 a motu addit maneret generatio mo^o et
 appareret hoc p suppoem pmissam **Z^a**
 2° gnō rei permanentis est adequate illa
 forma que per eam generator Pro pba
 tione suppenitur q in hac hora adequa
 te generatur summa calitas in subō sic q
 in primo instanti non esse bore subiec^m
 sit summe calim tūc posito cum h^o q hac
 hora utamur p tpr pñi pñe pbat 2° sic
 hec gnō summe calitatis ē summa calitas
 et illa adequate p eam gnatur ergo gnō
 rei pmanentis ē adequate illa res que p
 eam gnāt maior pbat sic quia illa gnatio
 summe calitatis ē et nō est aliud q summa
 calitas ergo maior pbat sic quia omnia
 mutatio est illa gnatio summe calitatis
 ē mutatio g 2° quia hec gnō i aliquo
 tēpore primo est. et nō in alio q in hac ho
 ra. ergo in hac hora ē maior patet qz om
 ne q mouet in aliquo tēpore pmo moue
 tur. sicut uult pñs in sexto. et ideo ē om
 ne q qñz est. et nō est perpetuus. h in aliq
 tēpore pmo est. mō hec gñō qñz est. et nō
 est perpetua. minor patet. quia si temp^o
 maius caperet hac hora. in illo nō esset nī
 si rōne ptio. et si minus in illo. nō esset to^m
 qz non mensuraret minore tempore 3°
 quia finita hora in pmo instanti non esse
 bore sēm est sūme caliditatis. ergo ē ueruz di
 cere q i eo fuit gñō sūme calitatis. ergo
 uel tota fuit in instāō. et habet ppositum
 q tota gñō summe calitatis est an instans
 terminās horā. et per hñs i illa hora. uel
 aliqd eius est in instanti et hoc ē s^m ergo 2°
 Item cui hec sūma calefactio. adequate
 mensurat hac hora. ipa uere ē in hac hora
 eo q eē in tpr. est mensurari tpr. g. maior
 rōnis 2° pbata est. et minor p. qz illa tota
 lis gñō non pōt dici fluxus supadditus
 forme. nec ēt aliqua caliditas remissa. eo
 q quelibz remissa nō est gñō caliditatis
 sūme. g ē sūma caliditas. q fuit maior rō
 nis pñcipalis. et minor manifesta est de se.
 huius 2° nis pñcipaliter dñt alij. et minus hñ
 rōnes eoz more solute sunt pñs in 2^a du
 bitatione. Tertia 2° gñō gñat legi ex

duab^o pcedētib^o. nam p pñmaz se^o expñsse
 et p 2^a. qz demōstrando sūmā calitatem
 q gñat af sic. hec forma gñat. hec forma
 ē gñō sūme calitatis. g gñō sūme calitatis
 gñat. maior nō est. et minor p. qz nō pze
 cedētē. ymo sic pcedētē ē. q oīa gnō gñat

Quarta 2° que fuit de mēte pñi. de p
 se una gnatio totalis. nō uadit ad aliam
 generationē. tāq ad suuz terminuz. p. qz
 qñis ptingat unā generationē totalē ad
 aliam tertiari. tāq ad terminū. puta calefa
 ctionē ad gnōnez ignis. in hoc ē p accñs
 frequēter eniz fit calefactio. et nō terminat
 ad aliquā gnationē alias totales. Quin
 ta 2° pōt addi q nō de per se una gnatio
 ē sēm alteri^o gnationis totalis. p. qz licz
 h forte ptingat tñ hoc nō est per se. cum
 frequēter stet generationē eē. et eaz null^o
 eē sēm. hec ē nono dubio. et p hñs de pñ
 cipali pmo. **Z^o** notādus est q pñs in
 2° tractatu h^o describit diuersos terios
 utiles p intellectu dictoz ac dicendoruz
 pmo q simul sunt illa. que sunt i eodē lo
 co pmo. i. adequato sic mā et sōma. et sic si
 mul capiūt strictē et large. sūl dñtur. que sūl
 mediata. et habēt determinatuz situm ad
 inuicē. ut supficies cōcaua aeris et pñera
 aque. 2° sepata sunt illa. que sunt i distin
 ctis locis pmo. sic q ubi est unus. ibi non
 est alter. Tercio tangere ē aliqua habere
 ultima sūl. et hoc sumendo sūl large. ppor
 tionaliter ptingat seu tangentia dicunt di
 uersa. quoz ultima sūl sūl. Quarto. mediū
 mutatiōis est illū i quod. qd mutatur. p^o
 natuz est ptingere q in terminū ultimū
 mutatiōis. Quinto cōtinne moueri ē illū
 q nihil aut paucissimuz deficit magnitu
 dinis seu rei sēm quā ē motus. et nihil tpi
 et intelligit q pñue moueri ē moueri si
 ne interruptiōe i tpr. qñis possit esse par
 ua interruptio i magitudine scz q nō cō
 tingeret magnitudinē quaz est motus. sūl
 si qnternarius dicat pñue ludē l. nō cō
 tinne tangat cordas Sexto pñcipaliter sūl
 locuz est sēm locuz plurimū distāō. ut sur
 sū et deorsuz. Septimo dicit q. consequē
 ter dñt q post pñm ē situatum uel ordina
 tum. sic q interipñm et ipsum. nō sit mē^m

eius deinde grad' ut binari' & trinari'
 i nu'ris octauo. hinc e' q' e' aliqd alteri'
 nequiter tangens ipz/ex quib' infert. q'
 medium mutationis non e' nisi i' p'rio p'
 cum omnis mutatio sit int' d'ictoria uel
 int' d'ia. & iter p'radictoria nihil e' mediū
 segtur q' solum repit' mediū mutationis
 in p'ariis. 2° diffinit' p'ia. q' sunt quoz
 vltima s' vnus. Ex quib' infert. q' p'ia est
 p'ius p'ioritate cōmunitatis q' t'gere se
 quitur eim tangunt se g' s' consequenter
 sed non econtra. 3° q' tangere e' p'us continui
 tate segtur eniz sunt p'ina g' tangunt
 se & nō ecōtra. Decimo dicit q' mot' pōt
 dici vnus triplici' puta genere est sic oīs
 motus q' sunt fm idēz generis p'dicamēti
 dicunt' vnus. 2° spē & hoc duplici' quia
 uel spē specialissima & sic dicunt' vn' qui
 fm eandē dispōnem i' spē specialissima s'
 ut oīs dealbacio oī dealbationi alio mō
 spē s' balterna & dicunt' q' sunt fm eandem
 spēm i' balterna 3° mō nu'ro siue simpli'
 & ad hunc regrunt' tres p'diciones. 1° q'
 sit idemp'itatis mobilis numero. 2° q' sit
 idemp'itatis dispōis numeralis fm quas
 e' mot'. & 3° q' sit idemp'itatis t'pōis. i. q' fiat
 siue iterruptione p' quietēz quāuis eiz ha
 raz p'ditionum) deficiēte nō est vnus mo
 tus fm'. Undecimo infert. capiēdo vnus
 motum numero strictius. q' dicit' motus
 vnus qz est p'fectus. i. qz est fm dispōnez
 totā illi' spē. ut calefactio sūma. sic dicēt
 vnus mot'. calefactio remissa nō. 3° d'f
 vnus qz regularis. & multi motus quia e'
 i' regularē. sed illud e' capiēti vnus motum
 strictē multum. ad hoc eim q' sit nature
 vn' numero sufficiūt tres p'diciones po
 sse. Item dicit. q' nulli motui repugnat
 esse regularē; & irregularē. et intellig'
 fm commentatorem q' nulli motui i' gnē
 repugnat esse regularē ul' irregularē. sed
 in idiu'duo ut motui celi. repugnat esse
 regularē. Hic querit' ntrum p' dicta
 3° requirant' & sufficiāt ad ueritatem nu
 meralez motus. & uidetur p'mo q' non re
 quirūt ueritas tempōis. quia motus for
 tis nō minus eēt vnus quā non vnū
 tempus ipsius motus per potentiā dīnā

g' nec minus esset vnus. 2° quia si de mer e
 s'm acquirat tres gradus caliditatis. et
 sub illis quiescat & deī die sequēti acq
 rat alios tres. uidetur q' caliditates sunt
 continue. g' una calefactio p'bat' assum
 ptum. quia ille caliditates sunt continue
 s' una totalis caliditatis p'ina. & isti qd'
 sunt iste calefactiones & tamen constat. q'
 ibi tempus est interruptum per quietē
 tercio uidetur q' non requiritur idemp'it
 tas forme que generatur. quia generatio
 caliditatis & generatio frigiditatis pōt
 esse vnus motus. & tamen tales sunt fm
 formas p'arias. ergo. probat' prima p'
 quia suppono q' imēdiate in tempore. si
 bi inuicem succedant in eodem mobili. tē
 vn' una p'ina generatio. ergo vnus mo
 tus. p'bat' assumptum. quia earum vlti
 ma sunt vnū. idem enim est termin' ad
 quez calefactionis. s' g'nationis caliditatis
 puta caliditas. & terminus a quo g'ionis
 frigiditatis. s' eadez caliditas. Quarto af
 q' nō requirit' idemp'itatis mobilis. nā si ca
 ne cadente ab alto deorsum. ipe in medio
 moriētur. descensus esset vnus. qz p'ina
 siue iterruptione & tamen esset aliud & ali
 ud mobile. Quinto af q' h' non sufficiāt
 quia sagita p'icta sur' & itez deorsum
 cadēte omnia h' 3° uidentur eē obli. ruata
 idem enim e' mobile idem e' tempus cum
 sagita non uideat' quiescere & dispositio
 eodem. qz idēz spatium per quod ascēdit
 & descendit. tñ motus nō est vnus. cū pri
 mus sit p'arius 2° per p'm in l'fa. Con
 trarium tñ ut innere p'bus. Pro istis
 dicere d'z p'mo q' ad unitatem motus for
 nē requirit' idemp'itatis t'pōis p'prie dicti
 pater p' p'maz rōnem iam factam que in
 hoc est soluta. secundo q' ad hoc q' aliqd
 ul' aliqua sit uel sint vn' motus. regitur
 q' non iterrueniat quies ipsi mobili in ei'
 uel illorūz acquisitionē. & hoc uoluit p'bi
 losophus. nō enim si hora matutina g'qz
 gradus interueniēte caliditatis acquirāt
 & iterrueniente gete in calefactione hora
 uesperarum acquirēt alij. g' qz eēt ille
 due calefactiones vnus & idem motus. n.
 bileminus. conceditur q' interuenient:

1/ unitate

unitat

forma uel una res que sunt una caliditas
 ⁊ hoc capiendū tps̄ presens ita longum
 q̄ ambe fiant i eo. ⁊ hoc pbat 2^a rō facta
 superi^o. nō nim̄ sequit̄ iste calefactiones
 s̄t una caliditas continua. ergo sunt una cale-
 factio. quia unus motus seu una calefac-
 tio denotat q̄ non iterueniat quies in ge-
 neratione. ⁊ hoc non dnotat una res. siue
 una forma sed unus motus siue una cale-
 factio hoc denotat. Tercio dicatur q̄
 forme contrarie non sunt unum continuum
 eēntialiter. patet quia ultima earum non
 sunt unum. Quarto dicatur. q̄ bñ pñt
 forme contrarie esse unum continuum i
 genere q̄ntitatis. patet qz si una pars pie-
 tis esset alba. ⁊ alia imediata esset nigra
 tunc illa albedo ⁊ nigredo sunt continua
 i gñe q̄ntitatis. quēadmodū s̄m eoz est
 unum 2° q̄ntitatis. nec mireris qz illa
 uirga arida ⁊ uirga uiridis sūt unū 2°
 i gñe q̄ntitatis. Ex q̄b^o se^o q̄ nūq̄ gñō calī-
 tat̄ ⁊ gñō frigiditatis sunt continua eēntialit̄. qz
 ultima eaz nō sunt unū. qz l3 termin^o ad
 quē calefactiois sit calitas tñ illa nō est
 termin^o a quo it̄insec^o frigefactiois. et
 iō nō sunt eoz ultima unū. ⁊ sic nō pce-
 dit 3^a rō. Quinto dicat̄ q̄ ad unitatem
 mot^o sim^o regrit̄ unitas nūeralis forme
 s̄m quā ē motus alio mot^o spē diuersi eē
 unus mot^o. s. calefactio ⁊ frigefactio.

Sexto q̄ ad unitatē mot^o. regrit̄ unitas
 s̄bi in bessonis l3 non requirat unitas s̄bi
 denotationis. p3 qz impossibile est q̄ ea-
 dem forma numero ibereat diuersis s̄bīs
 p3 2° p quartā rōnez ad oppositū. sed
 dices qd est s̄m inbessonis mot^o. rñdeo
 q̄ in hñtibus māz. mā est s̄m sicut etiaz
 est s̄m aliaz dispōnum māliuz. l3 pposi^o
 ē s̄m denotationis. s3 in corpibus celesti-
 bus s̄ba celestis est s̄m inbessonis mot^o

Septimo zeludī q̄ hec tria regrunē
 ad unitatē mālem motus. ad hunc itellec-
 tum q̄ hec tria est bona. hic est unus mo-
 tus. q̄ ad eius unitatem hec tria pcurrūt
 iuxta expōnes dictas. Octauo zalti-
 mo dicitur q̄ ad hoc q̄ aliqd uel aliqua
 sit unus motus hec tria sufficiunt. p3 qz
 nō uidet̄ qd aliud regrat̄. Ad rōnem

in contrariuz hic factā dicat̄. q̄ in illo cān
 totalis dispō. s̄m quam ē mot^o. nō ē eadē
 qz ad mot^o localis dispōnem esse eandes
 requirit̄ idēptitas spacij. ⁊ idēptitas teri
 a quo. s̄lt̄ idēptitas terini ad quē. quoz
 neutp̄ ē hic. s3 ē bene dubiū utp̄ flux^o sur-
 sum ⁊ fluxus deorsū sunt eēntialit̄ eiusdē
 spēi specialissie. Et rñr q̄ si qz unū eoz
 ē uolētū forme grauis ⁊ ipm s̄mā gñis
 destruit scilicet motus sursum. aliud aut̄
 ē eius conueniens ⁊ ipm facit. scilicet mo-
 tus deorsū q̄ non esset nisi essent diuer-
 sarum spēz. Tercio notādū est. q̄ pñs i
 tractatu. quinti pbat q̄ motus dicit̄
 contrarij. eo q̄ sūt de contrarijs terminis
 i contrarios terminos. p3 quia uel dñtur cō-
 trarij eo q̄ sunt de contrarijs terminis ad
 contrarios terminos ⁊ hētur pposituz. uel
 eo q̄ sunt ex contrarijs terminis ⁊ hoc non
 qz motus est d terminio positio in termi-
 nūz posituum. ⁊ iō eque bene requiritur
 contrarietas terminoz ad quos sicut termi-
 norum a qbus. uel dicunt̄ contrarij pp solā
 contrarietatem terminoz ad quos. ⁊ hoc n̄
 eadem de cā. uel quia unus ē de uno contra-
 rio ⁊ alius ad aliud contrariuz. ⁊ hoc nō qz
 illi motus sunt unū ⁊ idem. idem eīz mo-
 tus ē a sanitate in egritudine. uel qz un^o
 ē ad aliquem terminū ⁊ alius est ab illo
 termino. ⁊ hoc non qz illud est ppiū
 mutationi s̄m contradictionez. generatio
 enim uadit ad esse. ⁊ ab esse icipit corru-
 ptio. q̄lis non est motus iuxta dicta. Alia
 enim nō uidet̄ motus posse dici contrarij

Sed dices nūquid posset dici. q̄ mo^o
 sunt contrarij rōne s̄boz uel tps̄. Rñr q̄ n̄
 qz contrarij motus possūt successiue esse i
 eodem s̄bo. ⁊ in eodem tps̄ simul contrarij
 motus sunt. 2° dicit q̄ motus qui est de
 medio in extremū uel econtra. ē quodā
 modo de cōtrario in cōtrariuz. utitur. n.
 motus medio tanq̄ cōtrario nūqz exte-
 morum. ut fuscum per pparationem ad
 album nigrum. ⁊ per comparisonē ad
 nigrum. album nūcupat̄. Tercio dī q̄
 mutatiōes inter contradictoria q̄ sūt i s̄bīs
 s̄t contrarie. eo q̄ una uadit ad aliquē s̄m
 ⁊ alia uadit ab illo s̄bo. ut gñō ⁊ corrup^o

Scias tñ iuxta dicta q̄ non in re est con-
trarietas inter gñonem ⁊ corruptiōem rei
q̄ gñō erit corruptio. nec ē p̄p̄e repugnā-
tia inter terios. q̄ uerificant fil' de eodez
ut motus localis est sua gñō ⁊ sua corrup-
tio. forte tñ posset dici q̄ isti termini gñō
rei permanentis. ⁊ corruptio eiusdē eēnt
termi. oppositi. eo q̄ fm̄ gñōsum nē solitū
non p̄nt uerificari de eodem. ul' dicas q̄
p̄hs intellexit q̄ talia sunt contraria i p̄p̄e
quia in rōne sua includit terminos oppo-
sitos. Quarto dicit q̄ motus contraria-
tur quieti. patet q̄ opponit̄ p̄uatiue geti
mō p̄uatio large uocatur contrarius. Ad-
dit q̄ motus magis opponit̄ quieti i teri-
no a quo. q̄ illā motus abicit. ⁊ quietem
i termino ad quē p̄ducit̄. intellige q̄tum
ad intentionē motoris. dispō enim sub q̄
est mobile in termino a quo. magis ē tria
motui. q̄ motor intendit terminus ad quē
⁊ nō dispōnem termini a quo. Quinto
dicit q̄ quies termini a quo. ē contraria ge-
ti termini ad quē. intelligatur sic q̄ dispō
sub qua ē mobile in termino a quo tria
dispositiōi sub qua ē mobile i quiete ter-
mini ad quē large. ⁊ tunc p̄z b. q̄ ab eis
capiunt̄ dñominatiōes incōpossibiles re-
spectu rei mote. Sexto dicit q̄ imuta-
tio in esse ad quod uadit gñō nō est ges
q̄ oīs quies contrariatur motui. ⁊ talis in-
mutatio nō contrariatur motui. s̄z cor^m
aut nulli. Septimo dicit q̄ in qualibz
spē mutationis. ⁊ in quolz genere motus
inuenitur mutatio nālī. ⁊ uiolenta. ⁊ pbat
inductiue. q̄ dicit q̄ gñō ul' augmentatio
frumēti in hyeme ē uiolenta s̄z i estate nāl'
fil' corruptio in senectute ē nālī. sed ex
febre. uel ex ferro est uiolenta fil' in alijs
Octauo pbat q̄ nō omnis quietis q̄
ñ semp est. ē gñō natural' aq̄. q̄ ges q̄ gñat̄
nāl'. gñatur per stare. mō quies uiolenta
nō gñatur per stare. ergo maior p̄z inducti-
ue. minor p̄z. q̄ stat in fine mo^r ueloci-
us ut in gñōne uiolenta quietis. mobile
nō in fine uelocius. sed tardius mo^r. At-
tendo q̄ stare hic ⁊ in sexto capitur pro
tendere actuali motu in quietem. ⁊ ideo
omne q̄ stat. mouetur sic loquendo.

Nono dicit q̄ motus magis contrariatur
motui q̄ geti. p̄z q̄ mo^r trii nec s̄z p̄tē
nec fm̄ totum p̄nt le spati. quies autē q̄
diu durat motus fm̄ partem. stat cū mo-
tu. oē enī q̄ mo^r p̄tim ē in fīo a q̄ ⁊ p̄ti i
fīo ad quem. ⁊ itelligit̄ sic. q̄ omne mo-
bile q̄ diu mouet̄ aliqualit̄ p̄cipat̄ fm̄^m
a quo. uel p̄mu^r uel posteriorē. ut descē-
dens p̄ speram ignis ⁊ aeris cum ē in spe-
ra aeris p̄cipat̄ terminū a quo nō p̄mu^r
sed posteriorē. scilicet partem aeris a q̄
mouetur inferi^r. Decimo dicit q̄ moti-
bus terre deorsum eiusdē motus sursum
contrariat̄ tam contrarietate terminorū. q̄ pe-
nes nālē ⁊ uiolentā. sed mo^r ignis sur^m
contrariat̄ eidem penes contrarietates termi-
norum. Hic duo dubitant̄. p̄mu^m utz
motus contrariat̄ quieti ⁊ quies termini a
quo quieti termini ad quē. 2° utz in qua-
libet spē mutationis ⁊ motus. inuenitur
mutatio nālī ⁊ uiolenta. p̄ p̄mo p̄mittit̄
p̄mo q̄ quies est p̄uatio motus ut p̄us
est dictum. 2° q̄ p̄uatio ē res p̄uata p̄
ut probatum fuit in primo. ex quibus sc^r
q̄ quies est res p̄uata motu. s̄z res q̄scēs
Et tunc infertur p̄positio p̄ma. q̄ quies
nō contrariatur motui. patz q̄ res quiescēs
non contrariat̄ motui cum sit nata esse
subiectum eius. ⁊ illa est quies. secunda
propositio quies in termino a quo non
contrariatur quieti in termino ad quem
patet quia nunq̄ unum contrariorū erit
reliquum. modo quies in termino a quo
erit quies in termino ad quem. quia res
quiescens hec erit res quiescens ibi. 3^a
propositio quiescere in re non contraria
ip̄i motui. p̄z q̄a unum erit reliquum. res
n. quiescens que erit quiescere crit mone-
ri tunc cum mouebitur. Sed contra p̄-
mam instatur. sūma friditas cōtrariatur
motui. q̄ calefactiōi t̄ gñōni calefactiōis
que est calitas. ⁊ est quies. tunc cum eius
subiectum quiescit. est n. tunc apta nata
moueri. ⁊ non mouetur. ergo quiescit. er-
go est quies. Rñdetur q̄ nihil est quies
nisi p̄uatio motus in subō apto nato mo-
ueri ⁊c sicut p̄us dictum est. modo sūma
friditas uel quodcunq̄ acciō neg^r esse

subiectum mo^o sine miraculo & iō non ē
 quies quapp non ualet p̄ia hoc non mo^o
 & est aptum natum moueri ergo quiescit
 sed addi d̄z q̄ sit natum p se moueri sicut
 nō est de frigiditate. Uerū tñ si pcedatur
 imprope accēso quiescē p accēsi. nō ppter
 hoc pcedendū ē q̄ est quies. qz ipm non
 est puatio motus in sbō rē puatio enim
 motus in sbō dicit̄ subiectū puatūz motu
 aptum natūz h̄se ipz & sic nō est de accidē
 te cum motus nō inheret nisi sbō ut d̄z
 est. Quarta ppositio isti termini gescē
 moueri opponit̄ puatiue & large opponit̄
 tur. H̄rie p̄z qz un^o snotat h̄ituz & ali^o pri
 uationem & nequeunt fil̄ s̄z bñ successiue
 uerificari de eodē sbō ergo s̄t priuatiue
 opposita. p̄z 2^m qz p̄traria large dicta ex
 tēdunt se ad oppositionē puatiuaz. Cor^m
 isti teri quies & motus opponit̄ puatiue
 seu p̄trarie p̄z qz illo modo opponuntur
 sua p̄creta. mō semp oppōnem eandē attri
 buimus abstractis & cōcretis sicut uisus
 & cecitas dicūt opponi priuatiue albedo
 & nigredo p̄trarie. sed sufficit ad talē op
 positionem abstractoz. q̄ sua p̄creta p̄nt
 de eodē successiue uerificari. & non siml̄

Quinta ppositio. quies sursū. & quies
 deorsum opponunt̄ p̄trarie large. similil̄
 quies i albedine & quies i nigredine. p̄z
 p idem. p q̄s p̄clusio p̄cedens. qz nequnt
 fil̄. sed successiue uerificari de eodem. Et
 ad p̄bm dicentem p̄mo hui^o q̄ motui op
 ponitur quies d̄r q̄ intellexit 2° nē 4^{am}
 & suum cor^m. & cum 2° dicit q̄ quies in
 termino a quo p̄trariat̄ quieti termini ad
 quem dicat̄ q̄ uoluit q̄ dispō sub qua ē
 mobile euz quiescit in termino a quo est
 large p̄traria dispōni sub qua gescit mo
 bile in termino ad quē. ad intellectum p̄^o
 dictum. Et ad tertiā euz dicit q̄ mot^o
 magis p̄trariatur quieti termini a quo rē
 dicatur q̄ hoc nō ōz semper sed intelligi
 tur q̄ q̄tum ad intentionē motorio. mo
 tus magis p̄uenit cum termino ad quem
 qz illum motor̄ intendit̄ producere. & nō
 terminum a quo hec de primo. Pro
 secundo p̄mittitur descriptio uiolenti
 quam ponit p̄ba 3° & b̄icozum & ē. q̄ uiō

lentum est q̄ sit a p̄ncipio extrinseco non
 p̄ferente. vim passo. ex quo patet q̄ si mo
 tus debeat dici uiolentus requiritur. q̄
 fiat p̄ncipaliter ab agēte extrinseco. 2°
 q̄ nullum passum ad eius ḡnionem h̄eat
 inclinationem. 2° per p̄trarium motus di
 citur nālis. uel qz sit p̄ncipaliter ab agen
 te intrinseco. uel qz ad eius generationēz
 aliquod passum confert uim. i. habet icl̄
 nationem naturalem. si sit ab agēte extri
 seco. Tunc sit prima p̄pō omnis ḡnō
 sim^o est naturalis. p̄z quia est p̄ueniēti sbō
 & ipm ad eam habeat inclinationēz. s. mā
 ex eo q̄ ipam pficit. Secunda q̄ om̄is
 alteratio disponēs de per se māz ad ḡnō
 nem. est motus naturalis. p̄z per idem sic
 enim mē ē naturalis terminus alteratiōis
 s. ḡnōis. ita sunt ei naturalis media sine
 quibus non pōt materia in illū terminūz
 pertingere. Cor^m calefactio aq̄ est mo^o
 nālis. patet per p̄clusionēz. nihilominus
 illa calefactio est uiolenti motus aque qz
 aqua per formā ei resistit q̄ ē p̄ncipalior
 pars aq̄ q̄ mā. & iō plus ē uiolenta aque
 q̄ nālis. nec sequit̄ est uiolentus aque. q̄
 est uiolentus. quia uiolentus includit ne
 gationem. Tertia 3° om̄is augmen
 tatio est nālis p̄z per p̄mam. quia est ḡnō
 ut supponitur ex dicēdis in p̄mo de ḡnō
 ne. Quarta p̄clusio om̄is corruptio
 est nālis sbō suo patet. qz est forma que
 corrumpit̄. que suo subō est nālis. qz p̄fi
 cit ipm. Quinta p̄pō. om̄is corruptiō
 est uiolenta suo subiecto. in q̄trū ē corru
 ptio saltē p̄^o p̄z qz sit ab agēte extrinseco
 & pa^m nō h̄z ad eā icl̄inationē. in q̄trum ē
 corruptio. subūm. n. non h̄z inclinationēz
 in rōem corporis. puta in nō ē forme ipz
 pficientis. Sexta corruptio pōt dici nā
 lis in q̄^m corruptio. uno mō quo ad cās
 agentes. qz sit a cās nālibus. 2° quo ad
 mām secundario. s. qz ex quo mā p̄marie
 inclinatur in generationem forme nueue.
 secundario & p modum sequele inclināt̄
 ad corruptionem forme p̄cedentis sine q̄
 illa generatio nequit esse. Tertio potest di
 ci dulcis uel naturalis qz sit cum minore
 uiolentia sicut mors ex senectute resp̄ctu

mortis ab interficiēte. et hanc ultimā pte
 intelligit pbū in gnto. cum dicit corrup
 tionem esse dulcem et nālem. Septima
 ppositio omnia dimi^o est uiolenta in qtu
 dimi^o p3 qz est corruptio ut supponit ad
 pus. Octaua in solo gñe motus localis
 repitur motus nālis et motus uiolentus
 pprie loquēdo. patet qz ibi reperitur qz
 motus ignis sursum ē nālis et eiusdes mo
 tus deorsum ē uiolentus. p3 ēt q in alijs
 nō repitur p conclusiones pcedentes. S3
 ptra pmo qz pbū dicit pcontrarium in lfa
 2° quia omnis motus localis puenit suo
 l bō g est nālis. pñs tenet p descriptiones
 motus nālis. antecede. patet qz perficit
 ipm subiectū pbatur qz est quidam ac
 tus. mō omnis actus respectu pure potē
 tie qualis est materia est pfectio inherē
 illi l bō actuat eniz ipm. Rspōdetur q
 pbū in hoc quinto uult q aliqua ē gñ
 uiolenta fm quid. s. qz minus est euz cir
 cūstantijs debitis et nālibus. ut si urtica
 generetur i byeme. ul aliquo tpe debito
 uel ab agēte debito eode mō de alterari
 one et augmentatione. ut si qs sanet i die
 nō critica ab egritudine qz non ē cū cur
 su consueto et solito nature dicif uiolen
 te sanari. filz si in byeme cresceret fōtiter
 blada qz est augmentatio tpe debito di
 cimus q est uiolenta. de corruptione dē
 est in 3° ne sexta. de diminutione dicatur
 pportionaliter sicut de augmentatione
 Ad 2^{am} dicitur q nos nō psuenimus
 aliquā mutationē uocare nālem materie
 nisi eā disponat de per se ad formas subā
 lem. eo q illa est maxima perfectio ipsius
 siue eniz ea mā stare nō pōt. et cum ea pōt
 alz nō. qz motus localis uiolētus. euz ppo
 sito hoc nō facit de per se nō dī naturalis
 2° dī q quis aliquo mō pficit subm tñ
 de per se impficit. eo q de per se est prius
 forme quam subiectū bz in qtu est ei ui
 olenta. et nō de per se disponit ipm subiec
 tum ad aliquā. aliam per hoc rñdetur ad
 formas et negatnr q motus uiolenti subō
 puenit. et ad pbationē dicif. q quis pue
 niat in qtu ē quidā actus. tñ plus discō
 uenit in qtu de per se ē in contrarium

act^o subāl mē pñ^o puenient et nō ē de p se
 dispositiu^o i aliquē aliū actū s bālē nouū.

Itrea sex^m i q pbū definit
 de diuisione mot^o in suas ptes

qritatiuas seu integles pñe
 te tres tractat. in qz p^o ond^r

q n^m pñ^m ppo^r ex indissibilib^o. In 2°
 quō mō diuidit in suas ptes qritatiuas
 et 3° i pbāt qdā opiones atiqz. ē p^o notā
 q in pmo tractatu. p^o pbū pbat. q nul
 lus pñuū. pponit ex indissibilib^o nec ulla
 linea ex pñctis. pbāt qz si linea pponē
 ex pñctis. ul illa pñcta eēt pñ^o ul pñgu^a
 ul pñr se bñtia. s3 nullo mōz pōt dici. g^o
 maior p3 ex sufficiēti diuisione. et minor de
 clarat. qz si eēt pñ^o ul pñgu^a. tē ultra eaz
 eēt fil^o p diffinitiones eoz pus in 2° nobili
 gnti positas mō indissibilis nihil ē ultimā
 Itē si pñcta tāgerēt se i linea cōponēdo
 lineā ul tō^m tāgēt tō^m. et si sic nullā faceēt
 extēsiōē qz adeqte eēt fil^o. sic mā et forma
 et p pñs nō pñtuerēt lineā. ul pō tangeret
 pte. ul tō^m ptem. et b nō eo q indissibil^o nec
 sē ptes. nec pōt dici q puncta bñt se pñr
 qz cū n^o duo puncta sē fil^o p pñctus. ut iā
 ē pbā^m. iter qz duo puncta erit linea me^a
 i q qz ifi^a sē puncta. erit me^m eiusdē rōnis
 iō p^a duo puncta nō hēbunt se pñr. 2° ifert
 q pñ^m ē dissibilis i sp dissibilia. p3 qz so^m
 ex dissibilib^o ppo^r p pcedētē. mō in i^o ifol
 uif ex qb^o cōpo^r et nō i alia. vcz ē q az
 pus uidet uoluisse pbasse i lfa ex i^a p^{am}
 et sic ul circularit^o arguē. 3° rñdet q i^a
 se^r ex p^a. et q pñs i pñti textu nō assūpfit
 istā ad pbā^m p^{am} s3 so^m ad iucien^m puer
 tibilē illatione pme. et isti^o ad inieē qz qz
 baz ifert aliā simp^r tamen p^a ē pōz i^a uia
 pbatiōis Tercio ifert q si magnitudo
 pponit ex indissibilib^o. ut ex. a. b. c. et mo
 tus qui fit (f eā ppo^r ex indissibilibus. p3
 qz oz cuius pti mō^o corrādere aliquā pte
 magnitudis et cōtra. b^o eē nō pōt nisi mo
 tus pportōal^o pponētur ex indissibilib^o.
 sic magnitudo. g maior nō est. minō p3 qz
 si fm indissibile. a. eēt mō^o dissibilis medie
 tati i illi^o mot^o nihil magnitudinis corref
 ponderet. non enim. a eo q b corrādēt
 toti motui. nec p. a. eo q. a. nō bz ptes. g si

cut. a. ē indifibile. ita o³ motum ei cor³fi
dentē ēē indifibile. s³lt de. b. r de. c. r b ē
p³positum. Quarto infert q³ fm idi
uifibile null³ pōt fieri mo³. pbat suppo
nendo q³ illud q³ mouet in aliquē termi
num non est complete motum ad illum
terminū. tunc si. b. a. sint duo indifibilia. r
debeat. c. mobile moueri de. b. in. a. ul' cū
mouetur. a. b. i. a. est totum in. a. r hoc nō
per sup³ōnem. ul' adhuc totum in. b. r tē
nundum moueretur ad. a. eo q³ adhuc ēēt
totum in termino a quo uel ēēt partim in
a. r partim in. b. r segtur q. a. r. b. non sūt
indifibilia q³ est p³positum. Quinto in
fert q³ super magnitudine p³posita ex idi
uifibilib³ nō pōt ēē mo³. pbat q³ sequere
tur q³ aliquid cōtinue moueret r nō moue
retur. hoc est falsum. p³z. q³ si mobile mo
ueret de. a. p. b. in. c. ipm ab. a. ad. c. conti
nue mouet per aduersarium. r ē cōtinue
non mouetur. q³ nec mouetur f³z. a. nec f³z
b. nec. fm. c. eo q³ talia sunt indifibilia f³z
que nihil pōt moueri per p³cedentem.

Ex quo segtur uno uero adiuento. s. hoc
q³ f³z oēz magltudinē pōt fieri mo³ q³ p³z i
ductine nulla magnitudo p³ponit ex indi
uifibilib³. 2^a p³z ituenti Sexto poit dif
finitiones tres uelotiozis. r. est p³a. ueloti
us est q³ ineqli t³p³ mai³ pertransit. 2^a q³
in minori t³p³ pertransit mai³. Tertia q³ in
minori t³p³ p³trāsit equale. p³z p³a. q³ si i t³p³
mobile uelo³ motum est de. a. in. b. mobi
le tardius in illo t³p³ n³ erit tantum motuz
q³ si ēēt tātum motuz ēēt eq³ uelox. p³z 2^a
q³ ex quo mobile tardi³ minus pertransit
i equali t³p³ capiat illud q³ pertransit. euz
medietate excessus illi³ quē mobile uelo
ei³ in equali t³p³ plus pertransit. tūc illud
est magis q³ illud q³ p³trāsit tardū i to³
t³p³z. n³ ē. n. immediate excessus. r t³n mobile
uelox transit ipm in minori t³p³ q³ in t³p³z
n³. eo q³ transit totum excessum in t³p³z. n³.
g³ medietatē in miori q³ bētur 2^a 3^a p³z
q³ mobile uelox q³n³ transit eq³le r nō in
maiori t³p³z. q³ tunc ēēt tardius nec in eq³li
q³ tē ēēt eque uelox. g³ in minori. ex q³ sup
posito q³ in oī t³p³ possit fieri uelotiō mo
tus r tardioz. infert q³ oīs magnitudo ē

continua. r p³ ēē continuum intelligit ēē
difibile i sp difibilia. p³ q³ detur aliqua
magitū³ illā mobile uelox trāsit i aliq³ t³p³
r p³ diffitōez uelotōzis mobile tardū i illo
t³p³ trāsit min³. s. p³te ei³. g³ didit magitū³.
Itē cū p³te magitudis date trāsit mobile
tardū i t³p³ toto. mobile uelox trāsbibit eā
dē in miori q³ in toto p³ 2^am diffitōem. g³ i
p³te t³p³is trāsit i³m p³te. q³ t³p³ did³ Itē cū mo
bile uelox i p³te t³p³is trāsit illā p³te i eadē
p³te t³p³is mobile tarduz trāsbibit m³. r sic
itez didet magitū³. Itē cum illā p³te trā
sit tarduz i i³a p³te t³p³is adhuc i miori ue
lox trāsbibit eadē. r sic itez didet t³p³ r sic
i i³m sp. n. mobile tarduz ulter³ didet ma
gitudiez eo q³ i eq³li t³p³z m³ magitudinis
trāsit. r mobile uelox t³p³ eo q³ i miori t³p³
trāsit eq³le q³ tā t³p³ q³ magitū³ did³ i sp
dibi³ q³ fuit p³bā³. Ex q³ infert 2^am q³ ma
git³ r t³p³ si³ se hnt q³ ad p³poni ex idifibi
lib³. l³ q³ ad didi i sp difibi³. p³z q³ ad difio
nē uni³ se³ di³ alit³. r cō Ex q³ ifert q³ ma
git³ r t³p³ ē ei³ dē rōis q³ ad sitatē r ifitatē
tā q³ ad dionē r b³ p³z ex dēis q³ q³ ad cā³ r
p³ b³ itelligit extēsiōnē r duratōm n³. n pōt
i t³p³ fito p³trāsi magit³ ifi³ nec i t³p³ ifito
magitū³ sita put i sequenti tractatu p³ba
bit b³ de mā p³mi tractat³ Hic q³rit p³ utz
linea p³ponat ex punctis 2^a utz p³cta sint
res indibiles in li³ 3^a utz cōt³ est difibi
le in sp difibilia 4^a utz oīs uelocitas n³ o³
attendat p³es spa³ i tāto l³ in tāto t³p³ p³trā
situz 5^a utz uelocitas mo³ circularis atten
dit p³es spa³ lineale p³ Quā³ ad
p³m istoz sit p³ 2^a b³ n³ li³ 2^a p³o³ ex puncti
intelligēdo p³ punctum aliqd n³ h³ns partē
d³teriano sibi certū sitū in cōt³ sic euclido
d³scribit punctum dicens q³ punctus ē c³
pars non est p³ per rōem p³bi in l³a r per
alias q³ sequūt Sz illis d³missis ar³ sic si li
nea componēt ex punctis nihil posset cō
densari. nisi per uacuum cōis est inconuē
ens p³z quia capta linea duodecim punc
torum fm quam fieret condensatio con
stat q³ talis post condensationem habet
tot partes r easdem quas ante sez puncta
q³z neutz miorē sitū occupat q³ ante eo q³
nullus sit³ ē b³ r sitū p³cti g³ nisi an³ ifuit

vacuum inter puncta q̄ non est posse lineā
 p̄ manebit tantum extensa sic aū ergo si
 ne uacuo n̄ erit cōdensatio. 2° se^r q̄ in p
 tia linea eēnt tot puncta sicut in magna. et
 sic oēs linee eēnt eque magne. p³. signato
 triangulo. a. b. c. tunc a quolibet puncto linee
 a. c. pōt duci linea ad punctū. b. p lineā. d.
 c. et p³ n̄s tot sunt puncta in linea. d. c. q̄t
 in linea a. c. 3° si linea a. b. c. componit̄
 sic ex tribus indiuisibilibus sequitur uel
 q̄ a. b. sunt sū^r fm totum et si sic nullā fa
 ciunt extensionē et p³ n̄s supfluit alter eo
 rum. uel sū^r sunt fm ptes. et sic indiuisibi
 le hēret ptes uel nō sunt sū^r. et tunc ex eis
 non pponit̄ p³. 4° se^r q̄ p³tinui eēt
 aliq̄ pportio ad punctum. hoc est f^m. p³.
 qz punctum eēt p̄ aliq̄ta p³tinui ut p³tinui
 ppositi ex tribus punctis eēt una 3^a. falsi
 tas p³tis p³. qz nulla est pportio dabilis
 disibilis ad indibibile. sic nec entis ad nō
 ens. 5° dyameter eēt cōmensurabilis sue
 coste ut quadrati cui³ quolibet costa eēt 4°
 punctoz. dyameter eēt qnqz punctoz uel
 sex uel. 7. uel fm quēcunqz numez uolu
 eris. et semp sequeretur cōmensuratio. eo
 q̄ numerus punctoz ad numez punctoz
 bz pportōem deteriatam. Simili mō se^r
 q̄ oīs linea oī linee eēt cōmensurabilis

Sexto punctus eēt diuisibilis. ut mo
 tum in t̄p̄ p lineam quinqz punctozum u
 niformiter in medietate t̄p̄is medietates
 linee ptransiisset. ḡ duo puncta ptransiis
 set cum didio. Item data linea p geo
 metram posset diuidi p equalia. hoc autē
 non eēt nisi in duo cum didio diuideret̄.

Item aliquod corp³ motum in duplo
 tardius p idem t̄p̄s transiisset medietate
 tem linee. ḡ duo puncta cum dimidio rō
 nes pnt multiplicari. sed sufficient. 2^a
 p̄pō est. nulla linea pponit̄ ex infinitis pū
 ctis. p^r qz uel puncta talia faciunt exten
 sionem. et si sic tē nō debēt poni in linea in
 finita puncta. o. n. q̄ linea ex punctis in
 finitis pposita eēt infinite extensa. uel nō
 faciunt extensionem. et si sic in linea sunt
 puncta. se^r q̄ mā creat. annihilat. gnatur.
 corrumpit̄. q̄ est ipole. uel q̄ puncta sū^r
 sibi inuicem p̄xima. cuius trium p³ p cō

elusionē pcedentem. pbatur p̄sa. qz diui
 sa pte continui queritur utrum duo pun
 cta teriantia partes diuisas aū faciunt in
 linea uel non. si fuerunt et non distabant.
 sequit̄ q̄ fuerunt sibi inuicem imediata i
 linea q̄ fuit 2^m pbandum. Si non fuerūt
 tunc puncta mālia. terminantia illos ptes
 materie p fuerunt de nouo pducta. et nō
 p gnationem. cum mā sit ingnābilis. ḡ p ere
 ationem. Item punctum p̄tinuans mā
 le in diuisione definit eē et nō p corruptō
 nem eadem rōne qua p̄us. ḡ p ambilationē
 q̄b fuit pbandum. 2° p^r 2°. qz ut q̄
 si puncta faciant extensionem. tunc plura
 facerent maiorem. ḡ infinita infinita. ḡ nul
 la linea finita pponit̄ ex infinitis punctis

Tercio non pōt reddi rō quare non q̄
 liber p̄ linee eēt tanta sicut tota. qz quis
 linea pponit̄ ex punctis et tot p aduersari
 um sunt in pte sicut in tota qz infinita

Quarto nihil pōt cōdensari nisi p egres
 sum uacui. p³. qz si linea ex punctis ppo
 natur. non n̄ quē puncta pnt esse uno tē
 pore p̄p̄inquoza q̄ alio. nisi vacuum ea
 seperat uno t̄p̄ et non alio. Quinto ex
 pedali ignis potest generari q̄alibet ter
 ra. pbatur p̄sa. quia continua componā
 tur ex punctis. modo quot quot puncta
 abstraherentur semper infinita manerent
 ergo non esset ratio quare non tanta ter
 ra ex pedali sicut ex tota spera ignis pōt
 pduct. Tercia ppositio. nullum conti
 nuum pponitur ex p̄ctis p³. qz nec ex fi
 nitis p̄p̄iam conclusionem. nec ex infini
 tis p 2^m. Quarta ppositio t̄p̄s nō cō
 ponitur ex instantibus indiuisibilibus. p³
 qz sic bz punctum ad lineā ita. o. ad t̄p̄us
 4° hui³. et cōueniens est similitudo mō linea
 nō pponitur ex punctis ḡ Quinta pro
 positio motus non pponitur ex momētis
 indiuisibilibus. p³ p idem. sed contra p^o
 posterioz. subā linee ex punctis est. 2°
 remoto puncto continui tē q̄ lineā. non eēt
 linea plus p̄tinua. ḡ illd p̄ctus ē d̄ cēntia
 ei³. Ad p^m istoz d̄ q̄ p̄sus hoc ponit
 exemplariter more antiquoz. ita dicētuz
 l̄ q̄ fm ymaginatōem mathematicā subā
 idest diffinitō linee est ex punctis qz fun

ius apud mathematicos. ponitur in diffi-
nitione linee. Ad 2^m q^d omnia est bona.
q^d aⁿs est ipole. impole. n. est punctum i
diuisibilem esse in linea. et ex ipole in ipole
est ipm remoueri a linea. linea cui n^o h^oeat
continuat^o ex aliquo puncto. sed ex suis
p^oibus que uniunt. hoc de p^omo p^oncipali

Quantuz ad 2^m sit 2^m r^onsalis. nulla p^osa
eta indiuisibilia sunt in linea uel in conti^o
p^o q^d frustra ibidem ponerent. nisi p^oti^m
ex eis p^oponeretur. sed p^oti^m n^o ex eis p^opo
nit. q^d n^o sunt in continuo. maior p^oz q^d r^ona
bil^o loqui uolens n^o h^oz ea ponere i p^oti^m. ni
si ex eis p^oti^m p^oponat. q^d n. ali^o in continuo
facerent Et minor p^oz p^o terti^o p^oclusiones
dubij p^ocedentis. 2° ar^o si linea n^o teria
tur per punctuz indiuisibile. tunc n^o sunt
talia sed linea n^o per hoc terminat. q^d ma
ior p^oz q^d o^os ponentes huiusm^oi puncta
indiuisibilia dicunt ea. teriare line^o Ad
no^oz p^obat q^d auferat p^oma c^o tale punc^om
indiuisibile sine alicui^o rei noue g^oione h^o
est pole si ip^oz sit Tunc querit an linea p^o
sit teriata uel non. si dicas q^d non. tunc p^o
e^ot insita. q^d esset r^o n^o esset teriata q^d falsu
est. q^d ex soli^o puncti albatone h^o linea n^o
sit maior. si dicas q^d post est teriata. qu^o
utr^o p^o punctu indiuisibile. et si sic se^o q^d p^o
ctum albatum et illud punctum terminat
cum non sit^o de nouo genitum p^o dicta. fu
erunt in linea p^oxima q^d est ipole. uel per
p^otem diuisibile. et si sic. tunc p^o line^o ter
minari. non egemus aliqua re indiuisibi.
q^d nec erat aⁿ teriata p^o punctum indiuisi
bile. Tercio querit que res est punctu
utrum sit acc^ois uel sub^o. si acc^ois tunc si
cur ipm est indiuisibile. ita subiectum cui
inheret erit indiuisibile. Pono q^d sup^o ip^oz
fiat diuisio sub^o. et quero utz manet pun
ctum sub^o. et cum non possit dici c^o. q^d n^o
pocius in una p^ote diuisa q^d in alia. se^o q^d
manet in ambabus. q^d est ipole. non ergo
manet. si dicis q^d non manet. se^o q^d punct^o
m^o anihilabitur. q^d definit e^o et n^o p^o c^oru
ptionem cum m^o sit incorruptibilis. It^o
de punctis terminantibus p^otem diuisam
ar^o sic p^ous. utrum fuerit aⁿ in toto. et si sic
fuerunt puncta p^oxima. si non tunc in cepe

runt e^o p^o d^oisionem. m^o ex quo p^ofecta m^o
lia sunt materie m^o incip^ot e^o et non p^o ge
nerat^oem. q^d p^o creat^oem sicut p^ous e^o argu
tum. Si diceret q^d sit sub^o. tunc queri
tur utz forma uel m^o. et sequunt ead^o ic^o
uenientia uel p^opositu. et si sic se^o. q^d itez
m^o eius est indiuisibilis. eo q^d m^o nequit e^o
extensior composito. et sic reuertitur id^o

Cor^om non est nunc indiuisibile in ip^oz nec
mutat^o indiuisibile in motu. se^o ex p^oclusio
ne. sicut e^o p^ous arguebat. 2° cor^om ter
mini continui. puta linee sup^oficies corp^ois.
sunt p^oma et ult^oia pars ip^oius sicut dictum
erat in 3°. Patet q^d uel huiusm^oi sunt ter
mini uel indiuisibilia puncta. si p^oum h^o
tur p^opositum non fm per p^oclusionem

Terti^o cor^om non sunt linee indiuisibi
les fm latitudin^o. nec ff^oicies indiuisibiles
f^oz p^ofunditat^o. p^oz q^d sit^o se h^oz p^ouctu ad e^o i
d^oisibile sic liea ad e^o id^oisibile fm latitudi
n^o et sup^oficies ad e^o id^oisibile f^oz p^ofundita
t^o. et q^d p^oucta n^o sint id^oisibila ut dic^o 2° nec
erunt alia ind^ois^o. 4° cor^om uoc^oado p^o
ctum p^oma et ultim^o p^ote linee seu terios
linee. b^on sunt in linea puncta. p^oz q^d ibi s^o
termini. linee. al^os non e^ot linea teriata. v^on
que sit p^oma p^o et ultima dictum e^o satis in
3°. 5° cor^om sic uocando punctu. q^dlibet
punctus est d^oisibilis. p^o q^d e^o p^oma uel ul
tima p^ote linee. m^o q^dz talis e^o d^oisibil^o. p^oz in
ductiue. q^d p^oz p^oz p^oz 4° p^oz io^o et sic de alijs
est d^oisibilis. eod^o m^o de ult^oia. Ex q^d p^oz
q^d o^o punctum est linea q^d est d^oisibilis f^oz
longitudinem ut dictum est. Sextum
uocando terinum sup^oficies line^o terinum
corp^ois sup^ofici^o b^on inuenitur linea ut su
perficies. p^oz q^d o^oz corpus esse terminat^o.
et ille terminus erit superficies. Item o^oz su
perficiem esse terminatam et ille termin^o
est linea. 7° cor^om et o^os linea est sup^o
ficies et o^os superficies est cor^o. p^oz q^d o^os liea
est d^oisibilis fm latitudin^o p^o terti^oz. ergo
est superficies. eodem modo probatur q^d
superficies est corpus. Sed dices tu q^d
m^o conueniunt ultime quatuor c^oditiones
termi p^osite 5° metha. p^oz e^o q^d e^o ult^om. 2° q^d
o^os teri^o e^o ex q^d nihil e^o accipe p^omi. idest
corp^ois teriati. terti^o q^d terinus e^o ifra. i.

Non puncta sunt diuisibilia

infra eam sunt oia pmi. i. corporis teriati.
• Rñō q̄ pma sic ei conuenit q̄ ultia 4^a
linee est ipi⁹ linee ul^m. sic q̄ ultra defici
tatē ipi⁹ nihil ipius linee definit. ⁊ sic est
ulti^m quo ad defitionē. Z^a sic q̄ ultra d
fitionē ipi⁹ ultime quarte nihil est accipe
pmi termini. i. illius linee. 3ª sic q̄ infra
eum sunt oia. i. q̄ est ipi⁹ teriati ultra euz
nihil est exponendo pūatiue sic dictum
erat in 3^a. 2° dices q̄ cum sit oia punct⁹
disibilis coiter dī indibilis. Rñr uno
mō q̄ hoc dī fm ymaginatōem metha^m
guntnt puncto ac si eēt indibilis. q̄ q̄
ad delusiones eoz nō refferit utp̄ sit dī
bilis uel idibilis. Z^o dī q̄ punctuz dī
ulti^m linee. cum ḡ nulla tota pō linee sine
thegozomatice sit ul^m linee. rōne isti⁹ cō
fueuit dici q̄ punct⁹ est indibil⁹. Sed
d̄ hoc instat difficulter pmo q̄ spicuz tā
git planum in puncto indibili. ḡ cōa no
ta est añs p^r. q̄ q̄ tangit est no^m. sed q̄
i idibili. p̄ q̄ si indiuisibili faci⁹ deduce
ref q̄ triangulus cōstitutus ex duabus li
neis p̄tangētibz in plano ptem d̄tactuf
ez gradientibz a centro spici hēret tres an
galos quoz duo eēt recti. Z^o cum linea
tangit lineā tangit in puncto indiuisibili
ḡ p̄ 3^a. q̄ ul^m in indibili ⁊ hēf ppo^m uel
indibili ⁊ se^r q̄ due dimensiones dīsi
leo se penetrent. s. tangens li^a fm ptem di
uisibilē fm quam tangit ⁊ linea que tan
git Tertio linea teriat puncto indibibi
li. ḡ p̄ 3^a. q̄ non pte dīsbili. q̄ ultra ter
minum linee nihil est linee mō ultra ptez
eius dīsbilē est ei⁹ medietas. ad hoc ē ta
te fuerunt alie rōes in 3°. Quarto di
uisio linee cadit in puncto indibibili. ḡ p̄
añs. q̄ nō cadit in pte dīsbili. q̄ se^r q̄ p
tes diuise in diuisione unam ptem dīsi
lem amississent. s. illā sup quam fiebat dī⁹
q̄ falsum ē. q̄ sic ptes diuise simul posi
te nō eēt ita longe sicut fuit tota linea.
enius contrarium est uep̄ Item 5° su
perficie indibiles fm pfunditatē sunt. ḡ
cō 13. p^r añs q̄ cor^a tangunt se ⁊ non tā
gunt se fm superficies dīsbiles i pfundi
tate q̄ eēt penetratio cor^m. Z^o p̄ hoc q̄
inspicēs cor⁹ opacum nullam pfundit.

tem uidet dīsbilē. q̄ tunc cor⁹ non eēt p
fecte opacū. ḡ uidet sufficiem indibilem
fm pfunditatem. Sexto nunc indibibi
lia sunt. ḡ puncta indibibilia sunt. cōa 13.
añs p̄ per multas autoritates pbi 4° se
xto ⁊ 8° huius. ⁊ ēt decimo methasice.
ubi nult q̄ uisio ⁊ delectatio fiunt in in
stanti. Ad illas rōnes facili⁹ rñdetur.
ad pma pōt dici uno mō. q̄ nā nunq̄ face
ret aliquod pfecte spericū nec pfecte pla
num. q̄ tñ rō supponit Alio mō admis
so q̄ talia sunt. dico q̄ spicum tangit pla
num in aliqua parte diuisibili sed in nul
la parte diuisibili tangit unde ita sicut
spicum tangit. ita inferior medietas sperī
ci inferior 4ª sperici. ⁊ ita deinceps. nul
la tñ hāz tota tangit planum. fm quācun
q̄ dīfionem. ⁊ iō rō de triangulo non p
cedit. q̄ supponit q̄ aliqualia diuisibilia
tota tangit q̄ non est ita. Ad 2^{am} dī q̄
linea cum sit longa lata ⁊ pfunda. pōt tā
gere aliquā lineā fm ptem dīsbilem. ⁊ f̄z
quālibet ptem illius ptis diuidendo eaz
fm longitudinē ⁊ latitudinē. sic cor⁹ tāgit
cor⁹. sed quo ad pfunditatē tangit eam
fm quālz ultimā ptem. sed fm nullaz totā
unde fm pfunditatem didendo ultia 4^a
unius linee tangit ultimā quartā alterius
sed non fm totam latitudinem illius q̄ te
tangit. q̄ pma octaua ultima quarte que
non terminat totam lineam non tangit se
quentem lineā. s. fil⁹ in alijs suo mō. Ad
tertiā q̄ linea teriatur sua ultia pte quar
te ut in tertio dicebat ⁊ non puncto indi
uisibili. Ad pbationem oppositi dī q̄
ultra terminum linee nihil est quo ad dī
fitionem. sed bñ est aliquid ultra eam quo
ad inceptōem ⁊ nihil plus probat rō.

Ad quartam dī q̄ linee diuisio cadit.
quo ad longitudinē līe super aliq̄ ptem
⁊ sup nullā totam directe sicut d̄ 2^a. ⁊ iō
ptes dīse manent ita longe pposite sicut e
rant diuisim. Ad quintā negatur añs.
Ad probationem dicitur q̄ corpus tan
git corpus fm partem pfundam diuisibi
lem. tñ fm nihil totum pfunditatis tan
git ut ultima quarta unius corporis tangit
ultimam ptem alterius corporis. sed fm

totā nihil p̄funditatis tangunt. se r pp B
non se^r penetratio corporū. Ad 2^{am} p
bationē dī. q̄ uno mō sic ad p̄cedentem
q̄ uisio corporis opaci sit p̄fecte fm ali
quā ptem p̄fundam ut p^{am} 4^{am}. tñ f3 ni
bil to^m eius fm p̄funditatē sit. Alio mō
dī q̄ nihil est pure opacum. r iō ois eius
q̄d uī aliqua p̄funditas tota uidetur.

Ad sextā ne^r q̄ nunc indiuisibilia sūt.
r ad autoritates dī q̄ p̄bās loquūt in ill
ex additione. s. si nunc eēt. eēt totum in t̄p̄
futuro r totum in t̄p̄ p̄terito. sic quidam
antiquoz dicebant ip̄m eē indiuisibile r
in quolibet t̄p̄ eēt tale. Ad autoritatē
io. merba. dī q̄ p̄bās nō noluit tales mu
tationes fieri in instanti. sed fieri totas si
mul. ita q̄ non p̄ ptem ante ptem. r hoc ē
fieri in instanti. si instans eēt r ymaginan
do instantia fm p̄būm dicemus tales mu
tationes eē in instanti loquendo sic ac si
eēt. hoc de 2°. Quo ad 3^{am} conclusi
onem aduertat. q̄ aliquid pōt dici diuisi
bile du^m. uno mō q̄ h3 ptem extra ptem
i q̄s p̄ realē separatōē pōt diuidi. Alio mō
q̄ h3 ptem extra ptem in q̄s p̄ rōnem pōt
diuidi. r nō p̄ separatōem uni³ ab alia. sed p̄
signatōem rōis unius. p̄ aliā p̄^o quātum
ad potētias nāles. celum ē indiuisibile. q̄ nō
pōt una p̄ eius reali sepatōe remoueri
ab alia. 2° est diuisibile. ex quo se^r q̄ a
liquod cū^m bñ sponitur ex indiuisibi
libus put indiuisibile opponit diuisibili
p̄^o dicto. p3 de celo. 2° q̄ nullum conti
nuum sponit ex indiuisibilibus. 2° uel
quo ad potētias sup nālem. 2° aduer
te q̄ 3° du^m sic uide^r. utz cū^m est diuisi
bile in ptes. quaz quelz est ultra diuisibi
lia. r so^m in tales. Tunc ponunt p̄pōē
p̄ma oē cū^m est diuisibile in semp diuisi
bilia diuisione que sit per significatiōem
p̄rium extra innicem ad intellectum dēm
f. q̄ quelz p̄ in quā diuidit^r diuidi pōt
est ultra diuisibilis. p3 q̄ solum est diui
bile in ea ex quibus sponitur. mō solum
ex diuisibilibus sponit. eo q̄ nulla sunt
puncta indiuisibilia. ḡ rē. Secundo nul
lum indiuisibile est p̄ cū^m in q̄m ē cū^m
num. ḡ rē r3 q̄ cū^m ē cū^m nō diuidit nisi i

suas ptes ip̄s nō diuidit i indiuisibile. nisi i
diuisibile sit p̄ ei^o. a^m p̄. q̄ totum cū^m
um ad q̄l3 suaz p̄rium aliquā h3 p̄portō
nē r nullā h3 p̄portōem ad indiuisibile.
2^a p̄pō q̄uis puncta indiuisibilia pone
rentur n cū^m. adhuc cū^m dēo mō
eēt diuisibile. p3 q̄ nō eēt diuisibile in puncta
eo q̄ puncta nō eēt ptes ei^o. nullā. n. bñt
p̄portōem ad totū. 3^a q̄uis cū^m p̄
ip̄ole ad ymaginatōem in infinitas ptes. eēt
dīsum adhuc quelz eaz eēt diuisibil. p3 q̄
si cū^m dideret in infinitas ptes eiusdē
p̄portōis. ut p̄mo in medietates 2° 2^a me
diatas in quartas. r sic factū eēt in infinitū
stat q̄ q̄l3 h3 p̄rium eēt diuisibil. q̄uis isti
nite sunt. 4^a nullam cū^m pōt eē dīsum
fm oē signum. p3 q̄ q̄tuncunqz eēt diui
sum adhuc restaret quelz p̄ ulterio^r didē
da sic p3 p̄cedentē. Quinta. nō pōt cū^m
num eē in infinitum dīsum. p3 q̄ nō pōt eē
multitudo infinita in actu. put dictus erat
i tertio. Sexta p̄pō fm talē ymaginati
onē fm qualē ponētur cū^m posse esse
dīsum in infinitas ptes. est concedendus. q̄
staret cū^m esse dīsum sic. q̄ nulla p̄
ei^o eēt indisa. r tñ infinita puncta illi^o cū^m
remanent. sup quoz nulla fiebat diuisio.
p3 q̄ si ymaginaret cū^m de facto di
uidi in infinitum fm medietates. r post me
diates imedietates. r itez semper q̄l3
pars diuisa in suas medietates r sic i infi
nitum eēt factum. nulla p̄ cū^m manēt
indiuisa ut notus est. r tñ semper nullus
p̄rium fm quez fuisset facta diuisio i ter
tias uel in quintas uenisset diuisio sic de
monstrabile est arismetice. Sed ut q̄
cū^m in infinitas ptes r indiuisibiles pos
sit eē dīsum. p̄mo q̄ est in infinitum diuisi
le ponat in eē. 2° q̄ ponat p̄a portio ui
tri sub pondere centum millium libraz
uel i infinitum didit r bñt p̄p̄situm uel a
liqua pars manet indiuisa. r segē q̄ illa p̄
ua pars substat pond^o tantum q̄ nō uī
pōt. Rndetur ad p̄mā q̄ illd debet po
ni in esse sic in duas partes hoc q̄ fuit cū^m
tinuum est diuisum r in tres partes rē. r
tamen non uniuersaliter. r q̄ oēs ille sunt
potes ulis de possibili est uera. Ad 2^{am}

¶ tale uicrum in aliquot ptes diuidit & i
 aliquot non & q non est inconueniens: pua
 ptem uiri sic e iuxta alias & super aliud
 solidum positum tantum pondus sustine
 re. hoc de tertio pncipali Quatum ad
 4^m scias q in motu requiritur quedam
 distantia terminorum alio non eet motus
 continuus de uno termino ad alium ter
 minum & hec distantia in motu locali uo
 catur ppe spacium ff qb fit motus & ga
 motus ille localis est pōr iō transumptiue
 in alijs distantia inter terminos cui² est mo²
 uocat trāsumptiue spacium & sic accipit
 phūa spa^m supius in descriptione uelo²
 ris & tardioris transumptiue p distātiā f3
 quā est mo² Z^o aduerte q uelocitates
 attendi penes aliquid est ipam mensurari
 a nobis. penes illud. & sciri quanta est me
 diante illo & iō penes hoc attendit ueloci
 tas motus penes qd cognoscit qta ē. Et
 qz oīo mensura accipit inuariabilis. iō il
 lud penes qd attendit uelocitas mo². at
 tendi d3 ut inuariabile Tercio scias. q
 2° circumstant & deurrant ad uelocitates.
 f. pportō potentie mouentis supra resistē
 tiā qz qto hec fuerit maior tanto fit mo
 tus uelocior. Et spacium ptransitum p
 motum qd qto fuerit maius tanto mot²
 est uelocior. quoz pnam bz se ut cā f3 ut
 effectus. motus. n. sequitur pportōem sic
 effectus suam cām. & hoc in motorib² mo
 uentibus cum resistentia. iō nos ex maio
 re spacio ptransito ita libus concludim²
 pportionem fuisse maiorem ceteris pari
 bus. Quarto aduerte q hec pportio
 accntat3 deurrat ad mo^m. qz nō o3 i omi
 motu mobile resistere motori. Orbes. n.
 celestes n f3stāt. ut dicet 2° celi. Spaciū
 āt ad o3 mo^m deurrat saltē a nob f3ibile
 seu pceptibile. iō phās pl² i descriptōe ue
 locioris ponit spa^m q pportōem. Bis
 pmissis ponunt ppōnes rāsales. & est p^a.
 uelocitas mot² non attendit penes spa^m
 corporale aut supficiale descriptum in
 q^m suoficiale nel corporale. az qz segtur
 q qdlibet totum uelo² mo² q quelibet
 sua pō. nō ē falsū. p3 nōa. qz mai² spa^m li
 neale aut f3ficiale describit to^m q pō. ēt

mai² lente mota moueret uelo² q sagita
 p idē. Z^a uelocitas mo² nō attendit penes
 lineā extensā p to^m spa^m fm longū p^r. qz
 si inter pietes distantes p centas pedes. u
 no ligno tangente unū pietē. & pp sui lon
 gitudinē so^m p spaciu3 pedale distante ab
 alio ipm moueretur de tactu parietis p
 mi ad tactum pietis alteri² infra horam
 & ex latere eet lignum pedale motu3 d eo
 dem pietē pmo ad parietē f3 infra eandē
 horā. constat q eodē uel equalis esset li
 nea extensa per to^m spa^m fm longū iter pi
 etes & tñ pedale multo uelocius moueret
 ligno longo. eo q ita infra idē tpus trāste
 nonagintanoue pedalia. infra qd aliud so
 lum transit unum Tercio uelocitas nō
 attenditur penes punctum uelocissime mo
 tum. p3 qz latitudo difformis non d3 de
 nominari a puncto intensiori. sed magis a
 puncto medio. g nōa t3 a^m patet. qz si u^m
 lignum eet coloratum uniformiter diffor
 miter a non gradu albedinis in uno fine
 usque ad summum gradum albedinis in
 alio. & ecōrra a fine albissimo a nō gradu
 nigredis ad summum gradum nigredis in
 alio fine. illud cor² dicere albissimum &
 nigerrimum albi^m a puncto albissimo in
 uno fine. & nigerrimum ex puncto in alio
 fine. si latitudo denotari d3 a puncto intē
 siori. Quarta ppositio uelocitas mot²
 attenditur tan. p penes effectum penes spa
 cium lineale. descriptum a puncto suo me
 dio. f. centrali uel proportionali centro.
 hoc sequitur ex dictis. qz attendit penes
 aliquid. & nō penes ad pcedentiū se^r q pe
 nes illud. nō. n. ui^r penes qd aliud attēdēt
 Cor² uelocitas mo² localis attendit pēa
 spa^m lineale ppe dictu3 a tali puncto de
 scriptu3. uelocitas alteratōis penes spa^m
 qualitatis intensi^m a tali puncto me² de
 scriptum. i. penes itensionē qualitati acq
 site i tli. puncto me² uelocitas augumēta
 tionis penes spacium quantitatis fm quā
 talis punctus est auctus seu processit de
 quantitate mīore ad maiorem. i. penes q
 titatem qtitatis acquisite. parte me^a yma
 ginata. Contra dices quia multa sunt
 cor² que non hnt centra ut quadratē. Z^o

qz tale spacium uel ē punctum nihil est. mō uelocitas motus non attendit penes nihil. Tercio quia ponatur qz ipsius a-b descendens fiet cōdensatio. tunc eius pūctus medi⁹ uenit ppinquius centro mundi. t p cōs maiorem lineam describit ergo ueloci⁹ mouetur qz non est uep quia n̄ uidetur motum localem itendi posse per cōdensationem. Quarto sequitur qz aliquod staret continue descendere t tñ non moueri localiter pbatio cōtine posito qz cor⁹ b. descendat. t qz pportionalit⁹ sicut descendit. medietas superior rarefiat. sic qz punctus medius corporis moti maneat eque distans a centro. p⁹ qz hoc b̄ scendit qz tandē attingit centrum. t tñ q⁹ ad punctum medius sp̄ eq̄ distat a centro qz non mouet localit⁹ recte p cōclusionem. nec ē circulariter qz non mouet. Ad p⁹ mum dī qz l⁹ sint multa que non hñt centrum ppe dictam. tñ omnia pñt hñre pūctum medium pportionale centro. t b̄ sufficit. Ad 2^m qz frequenter pill⁹ qb̄ non est. sed fingit p ymaginatōem. mensurant⁹ t cognoscunt alia. ut p cōplexionem tēpatam ad iustitiam ymaginatam in sp̄e humana que nunc ē. iudicamus de bonitate uel malitia cōplexionis humane.

Ad tertium qz non est inconuenies mot⁹ locale itendi t uelocitari p cōdensationē t si dicatur qz stat qz non sit aliquod unū centrum. Respondebit qz sufficit qz sit pportionale centro. si n. continue fiat aliud t aliud centrum. oibus tñ utamur ut uno uel p uno. Ad quartum qz fm casum tale cor⁹ fm totum non descenderet qz debet dici ita deorsum sicut suus punctus medius. mō ille est semper eque ppinquius centro. sed medietas inferior cōtinne descendit p rarefactionem. t superior ascendit. totum ē non mouetur localit⁹ sed motu rarefactionis in ordine ad tot⁹ l⁹ abe medietates diuisim. f. una sursum t alia localit⁹ deorsum moueātur. hoc ē 4°.

Pro quinto aduertatur. qz l⁹ in re idē sit uelocitas circularis t uelocitas mot⁹ tamen rōne dñt. eque uelociter enim dicuntur circuire. que in equalibus tempo-

ribus equales angulos distribuunt circa centrum siue axem. t talia non oportet eque uelociter moueri. Stella enim ppe polum. t alia stella ppe equinocialem sibi correspondens eque uelociter circūdit qz equali tempore describunt angulos eque uelociter circa axem mundi. t etiam complent simul suas circulationes. non tamē eque uelociter mouentur. tamen una maius spacium describit qz alia. Unde hec cōs non ualet eque uelociter circūunt. qz eque uelociter mouentur. nec ecōtra. nec mireris qz simile in motu recto est. si n. t graue perpendiculariter descenderet. t b. per lineam curuam. t eque uelociter moueretur patet qz eque uelociter moueretur per casum non tamen eque uelociter descendit. eo qz non eque uelociter attingunt centrum. qz enim per lineam ppendicularem moueretur hoc uelocius b̄ scenderet. eo qz in equali tempore ppinguis sit centro. Tunc dicatur pmo qz in motu locali circulari. uelocitas motus attenditur penes spacium pertransitum a medio puncto inter punctum uelocissime motum t pūctum tardissime motum patet per rationem secunde conclusionis pcedentis dubij. non enim attenditur penes punctum tardissime motum aut uelocissime per ipsam. sed dices ubi in sphaera reperitur ille punctus. Respondetur qz si ymaginemur didi sperā octauā. p s̄ficiē fm 2° pfunditatem in partē inferiorem mediam t medietatem superiorem. t iterum ymaginemur hanc superficiem diuidi per lineam mediam inter polum t equinocialem. f. que quartam coluri inter polum t equinocialem diuidens eius tantum dimittit uersus polum quantum uersus equinocialem penes spacium pertransitum a quocunqz puncto b⁹ linee mēsuranda est uelocitas motus sperę. qz ille n. mediat inter ptes uelo⁹ motas sup⁹ t inferi⁹. t inter partes ppinquiores polo t equinociali. Cor⁹ si medietas inferior octauę sperę auferetur. ipsa spera moueretur uelo⁹ qz nē mot⁹. patet qz punct⁹ medius fieret supior qz nunc ē. t p cōs maiore

ambitum describeret. **Z^m** cor^m. i. mo-
tu pgressiuo alio-supior p^a mo^r ueloti^o
q^u inferior p^a q^u circa centrum mundi ma-
iorem circulum describit caput q^u pedes.
Z^o dicat. q^u uelocitas circularis i q^u
est circulatio nō attendit penes spacium
lineale p^astru^m ab aliquo puncto. p^a q^u
nō o^z q^u si aliqua eque uelociter circunt
q^u p^a hoc eque uelo^r mōneant. sic dictu^m
est in p^a hui^o dubij. Tercio dicat q^u ne-
locitas mo^r circularis in q^u ē circula^r
attendit penes angulos eglea descriptos
circa arē siue centrū. p^a p^a idē. Cor^m
uelocitas mo^r circularis in q^u est cir-
culatio nō est p^aabilis motui recto. p^a q^u
nō penes p^aportionalia attēdunt. sed h^o pe-
nes angulos ut dictu^m est. Alia aut^{em} penes
lineā descriptā. sic q^u angulus nō est p^aabi-
lis ita nec uelocitas circularis in q^u
est circulatio. uelocitati motus recti.

Sed contra conclusionē p^amā dices. q^u
motus circulariter motus nullus spaciu^m
pertransit. q^u p^atinne manet in eodē loco.
et in eodē spatio. R^ondet q^u non requit^{ur}
transiri spaciu^m uerū. sed sufficit ymagina-
riū ut dictu^m p^ao fuit. h^o de quinto **Z^o**
notandū est q^u p^a h^o i 2° tractatu p^abat.
q^u necesse est ip^s nē ē indiuisibile. p^a q^u
ip^s m^o idē est finis p^ateriti et p^a n^o futuri
q^u non ēēt si ēēt diuisibile. Itē q^u i q^uz
tōr est nunc. p^a q^u o^z t^a p^a p^ates p^atinuant^{ur}
et nō p^atinuant^{ur} nisi ad nunc. 3° q^u idem
est nunc q^u est finis p^ateriti et p^a n^o futuri a.
q^u nequit ēē alterum. si. n. ēēt alter q^u si
nia p^ateriti et p^a n^o futuri. tē duo nē sibi iui
ēē immediate succedunt. ex quo non s^o idē
et sic nē s^o finis p^ateriti et p^a n^o futuri ēēt i t^a
iuiēē p^ateriti. et sic t^a p^a p^aponeret^{ur} ex nē. et in-
telligat q^u si nē ēēt tōr sic antiq^u dixerunt
iōm ēēt p^atinuatiūz t^a p^ais. et tunc ille p^a p^a
tates cōuenirent ē^o. Ex quo infert 2° q^u
in nunc nihil mo^r. p^a q^u si aliq^u mobile
aliq^u spaciu^m pertransiret i nē uelo^r aliq^u
spaciu^m p^atransiret. an mino^r q^u in nē. q^u ē
ip^s o^z. et p^a p^a 2^a diffinitioem uelocitōis

3° infert q^u in nē nihil quiescit. p^a q^u q^u
est est p^auatio motus i subō apto nato mo-
ueri. tē et u^o natus est moueri. mō in nē

nihil est aptu^m moueri. Ex quo infert q^u
o^z q^u mo^r uel quiescit i tōr mo^r uel qe-
scit. 4° infert q^u o^z q^u mo^r p^atim ē i ter-
mino a quo et p^atim in terio ad quē. p^a q^u
cuz mo^r nō est to^m in termino a quo. q^u tē
nondūz incepisset moueri. nec totūz i ter-
mino ad quē q^u tunc ēēt p^aplete motu^m. q^u
ul^o ē p^atim in terio a q^u et p^atim in terio ad quē
et hētur p^apositu^m. uel in termino medio to-
tūz et si sic tunc adhuc ē p^atim i terio a quo
q^u ultia p^a ip^sius uocat^{ur} terminus a quo re-
spectu termini ad quē ul^otiat^{ur} et p^atim i ter-
mino ad quē. q^u p^a p^a ip^si uocat^{ur} terminus
ad quē respectu termini a quo p^ami. Inel-
lige nō de terminis p^a et ultio ip^sius motus
sed de terminis a quo et ad quē illis uel in
terminis qui d^unt termini a q^u et ad quēz
p^a respectu^m. Quinto p^abat q^u mo^r di-
uidit^{ur} diuisione mobilis. sic q^u to^m mobi-
le hēat medietates a. b. et b. c. et mo^r. a. b.
p^atis sit. d. e. et b. c. sit. e. z. tunc arguit sic
toti^o. a. c. mobilis est toti^o mo^r. d. z. q^u mo-
tus diuidit^{ur} diuisione mobilis. 2^a t^a p^a ca^m
sicut to^m. a. c. diuidit^{ur} in suas medietates.
a. b. et b. c. ita toti^o mo^r. d. z. diuidit^{ur} in d. e.
et d. z. qui sunt mot^u p^atim. p^a a^o q^u to-
to motu d. z. aliq^u mo^r et nihil aliq^u eo mo^r
q^u totūz a c. Itē uel mot^u d. z. est mot^u to-
tius a c. et hētur p^apō uel alius est motus
ip^sius cuz ip^s m^o si alius uel est equalis
d. z. et tunc frustra ponit^{ur} q^u quiescit eo sal-
uaret^{ur}. h^o idē saluaret^{ur} p^a d. z. uel est mino^r d.
z. in extensione et si sic tunc nō extendit^{ur} p^a
totūz a c. et p^a p^a aliq^u p^a mobilis mo^r q^u
nulla p^ate mot^u mo^r uel est maio^r d. z. et si
sic tunc extendere^{nt} mot^u ultra mobile a
c. cuz d. z. extendit^{ur} tān^oz q^u mobile et p^a
p^a aliq^u p^a ēēt mot^u q^u nulli p^ati mobilis
inheret. Sexto infert q^u et mo^r diuidit^{ur}
diuisione t^a p^ais in p^ates p^aores et posteriōes
p^a q^u in maio^r p^ate t^a p^ais ē maio^r mo^r et in
mino^r mino^r. Aduerte q^u p^a diuisio mo^r
ē in p^ates s^ol^o ex^ontes ut sic 2^a est in p^ates si-
bi inuicē succedentes. 7° infert q^u t^a p^a
motus moueri mobile et illud in quo est
motus p^aportionaliter diuidunt^{ur} intellige
in q^u h^ont ēē successiue q^u uniuscui^o q^u eo-
rum in maio^r t^a p^a ē maius esse successiue

et in minoribus minoribus. 8° infertur quod hec omnia
 quod ad finitatem et infinitatem sequuntur divisionem
 mobilem per quod mobile seu magnitudo est po-
 diuisibile et non motus et tempus ut dictum est
 in quarto. Intellegatur quod sequuntur divisionem mo-
 bilis in quod in eo consideratur datio et esse suc-
 cessiuum. Nono infertur quod omne quod mutatur
 quando primo mutatur est in eo in quod mutatum
 est probatur supponendo quod omne quod mutat deesse
 cit a termino a quo ergo mutari est deficere
 tunc quod si mutatum esse se habet ad defecisse ita
 mutari ad defecisse tunc per probatur propositum
 quod mutatum esse primo de a. i. b. necesse est esse aliena
 bi et non in a. per supponere quod in b. et habetur
 propositum in infimedio in a. et b. et si sic tunc
 non est mutatum in b. quod adhuc tunc mutatur
 ad b. modo quod mutatum est in aliquo terminum
 amodo non mutat in eum sed dices forte est
 ultra b. de quod hoc non potest esse quod tunc non
 esset primo mutatur in b. ymo esset per primum
 mutatur in b. de enim in aliquo primo mu-
 tatur in aliquo terminum in quo primo uerum
 est de ipso esse mutatur in illud terminum
 ex quo ultra se quod illud quod factum est in omni
 in quo primo factum est. est se ex tunc similitudo
 quod cor in o in quo primo cor est non est per
 hoc per idem. Intellegatur hoc de rebus perma-
 nentibus. Decimo infertur quod illud in quo ali-
 quid primo mutatum est in aliquo terminum
 est indiuisibile et exponitur quod in illo intelligitur
 aliquid primo esse mutatum in quo non est muta-
 ratione alicuius partis tunc probatur quod uel est
 diuisibile tempus in quo primo est mutatum in a ter-
 minum et si sic dicitur ut in ab ab medio
 tatibus temporis est mutatur et si sic tunc primum est
 mutatur in prima medietate quod in tota et per
 non in toto per in neutra partium est muta-
 tum et si sic tunc et nec in toto uel in una parte
 erit mutatur et in alia non tunc non est muta-
 tur in toto tempore primo quod dicitur solum mutatur
 in toto ratione partis ergo nullo modo illud in quod
 aliquid est primo mutatum in alio est diuisibile
 sed est indiuisibile. Undecimo infertur quod
 ex parte finis motus uel mutationis est dare
 primo mutatur esse quod alio non est esse mutatio per
 facta hoc enim est o ymaginariu in quod res
 definit mutari. Duodecimo infertur quod ex
 parte principij motus non est dare primo mutatur

esse per quod uel esset primo mutatur esse in indiuisi-
 bile et hoc non quod tunc o in quo incipet
 mutatio sine motu et o in quo terminaretur
 esset prima in tempore quod non est possibile uel in
 diuisibile tempore et per non per primum est mutatur
 esse in medietate quod in toto. 8 in toto non erat
 primum mutatum esse ex parte principij motus. Sed
 probaretur quod non esset dare partem primam mobi-
 lis quod primo mutat et quod non esset dare primam
 partem spatij seu dispositionis secundum quod seu quod
 est prima mutatio. Decimotertio quod omne
 quod motus in aliquo tempore per primum est motum in
 illo tempore per supponendo quod omne quod motus in ali-
 quo tempore primo mouetur in quolibet parte illius
 temporis hoc per quod nominis ipsi primo
 tunc per propositum quod quod mouetur in aliquo tempore primo
 hoc per prius est motus in omni medio in quo
 diuiditur tempus quod in toto igitur et non tunc per
 ante per supponere quod ex quo motus in illo
 tempore primo ipsius motus in qualis eius parte et
 per non per prius est motus in omni medio quod
 in toto tempore. Decimoquarto infertur quod om-
 ne mutatur esse precessit mutari probatur quod
 quod mutatur est per c. d. per prius mutatum est per
 medietatem ipsi c. d. eo quod c. d. non est indi-
 uisibile et ite per prius per medietatem
 medietatis et sic semper eo quod in infinitum
 est diuisibilis dispositio secundum quam est mutari et
 addit probatur quod eadem ratio est in generatione et corrup-
 ptione et in alijs quod non sunt per se continua sed
 solum ratione sue distinctis quod capiat tempus
 in quo est per mutatum et euz hoc sit diuisi-
 bile in prima medietate eius precessit muta-
 ri. Sed dices quod potest esse mutatum successi-
 uum et temporalis iter non esse et esse sicut in
 generatione et corruptione uidetur. non quod non per eo quod
 inter contradictoria nihil est medium. Respondetur quod in
 contradictoria non est mutatio successiua eo quod
 in ea nihil est medium sed per primum uult quod
 generatio est mutatio successiua quod est inter ni-
 hil esse rei et rem esse complete et inter si habet
 est medium si rem secundum partem esse et secundum per
 tem non esse complete secundum fieri et sic generatio non
 est inter contradictoria per se sed inter nihil esse
 rei et rem complete esse quod non sunt per se con-
 dictoria dicitur tamen large contradictoria eo quod esse et
 non esse sunt contradictoria quod in ipsis includuntur
 similitudo dicatur de corruptione. Ex quod infertur

¶ in continuo omne qd fit factus ē p̄us. ex
 pone oē qd fit factioe successiua ēz aliqd
 sui p̄ prius ē factū. 2° qd in eisdem omne qd
 corruptū ē corruptus p̄ prius expone sūz qd
 corruptū ē corruptōe successiua ēz aliqd sui
 ē p̄ corruptū. 3° qd i moto ul' mutato n̄ ē
 dare p̄ moueri. expone qd nihil ipsi° mo
 ueri ē p̄ prius quo ad definitionē. nec ēt p̄ prius
 mutatus ēē p̄ ex dictis scias qd in oībus
 bis loquit̄ p̄ba de mutatiōe successiua q̄
 distinguūt a suo termino ad quē. 15° qd
 ipse est aliqd moueri t̄p̄ infinito sup̄ ma
 gnitudine finita nō p̄tes reiterādo s̄t eadē
 sic qd in qualz pte t̄p̄is infiniti t̄nseat aliq̄
 p̄ magnitudis. p̄ qz signata iō^a magnitudis
 illa trāsit i t̄p̄ finito 2 eadē rōne q̄z a^a de
 cima g° tota magnitudo. 13° qz decem tē
 pora finita nō cōstituunt īfitum seu eq̄lia
 sint seu nō. maior p̄ qz iō^a. t̄nseat i mino
 ri tempore q̄ tota ḡ finito. qz unū īfinitū
 nō ē min° alio. itē alis quelz p̄ magnitudis
 t̄nseat i t̄p̄ infinito qz qua rōne decima i
 īfinito t̄nseat eadē rōne q̄z alia p̄. mior
 p̄ qz n̄ ē potior rō de una decia q̄ d alia
 ic° qd i t̄p̄ finito nō t̄nseat magnitudo īfinita
 p̄ qz capta decima t̄p̄is in ea nō t̄nseat
 nisi magnitudo finita eo qd min° i pte q̄
 i toto 2 eadē rōne i qualz alia decia ḡ 2ē
 totus sicut p̄us p̄uertendo respectū ex q̄
 p̄ qd mobile finitum nō pōt t̄nseat magi
 tudine īfinita in t̄p̄ finito. 17° qd mo
 bile īfinitū nō pōt i t̄p̄ finito p̄trāsire spa
 tiū finitū. p̄ qz illo t̄p̄ ip̄z separet a spa
 tio 2 spaciū separet ab eo s̄z spaciū finitū
 nō pōt ip̄m p̄trāsire in t̄p̄ finito. ḡ nec ip̄z
 īfinitū spaciū īfinitū. Ex quo se^r qd mobi
 le īfinitū nō pōt spaciū īfinitū p̄trāsire i t̄p̄
 finito. 18° qz ēt possz tūc finitū. icludit enīz
 īfinitū finitū 18° infert qd nullo mō i t̄p̄
 finito pōt ēē mot° īfinit°. se^r ex trib° p̄ce
 dentib°. 12° qd oē qd stat mot° 2 capis
 sicut i 5° stare. s. p. motū tendere. i. s̄stere
 in getez tē p̄ per qd nemis 2 p̄ i l̄a qz
 qd sic stat non gescit. 20° qz oē qd stat
 stat in t̄p̄. Itē qd i q̄ tempore stat in quo
 libz illi° stat. Itē qd nō est dare i q̄ p̄mo
 stat. p̄ sicut de moueri qz stare ē moue
 ri p̄cedēs Deinde p̄portionalia bis tri

bus infert de gete. s. qd oē gescēs quiescit
 in t̄p̄. 2 formēt sic p̄ prius 2 p̄batiōes patet
 ex p̄ prius dictis debite īspiciēt. 21° qd ni
 bil qd mot° duz mouet p̄ aliqd totus t̄p̄is
 mouet i eadē dispoñe totali respectu illi°
 dispoñis ēz quā mot°. p̄ qz si p̄ aliqd to^m
 totali sūz se b̄et fm aliquā dispoñem tūc
 i p̄ oī me^r 2 ultimo illi° t̄p̄is babēt se
 sūz fm eaz. ḡ gesceret ēz eā ḡ nā moueret
 fm eam cui° d̄rius supponit. un̄ si calid°
 ut unū per ītensionē p̄tinuā calitatis s̄t
 calid° ut 3^a ip̄m nullo toto tēpore s̄z solū
 p̄ oē ēt calidū ut 2° p̄ per rōnez p̄bi qz
 ip̄a demonstrat hoc Dic p̄ dubitat utz
 sit aliqua īfinitatio īstantanea. 2° utruz
 i tali o. trāsmutatiois sit attribuendū po
 steriori passioni. 3° utz an̄ oē mutari pre
 cessit mutatus ēē. 2 cō. q̄to utz i tēpore
 finito pōt p̄trāsiri magnitudo īfinita 2 ma
 gnitudo finita i tēpore īfinito. Pro p̄^a
 istaz dubitationūz aduertat qd trāsmuta^o
 īstantanea uocat̄ nō qd sit i oī. qz n̄ est o
 ut dēm ē i p̄o nobili sed eo qd sit tota sūz
 2 n̄ p̄b̄l p̄ pte an̄ pte sic qd si o. ad yma
 giatom ēē ip̄a i o. p̄plect. tē poit 2° īfina
 lis. qd frequēt ē trāsmutatio īstantanea. p̄
 de potētia sup̄naturalis agēte ut i creatōe
 aīe ītellectū uel i p̄ductione angeli. talis
 n. p̄ductio ē īstantanea qd sit tota sūz n̄ enī
 pōt fieri p̄ parte an̄ parte eo qd ea q̄ p̄du
 cunt n̄ h̄nt partes nec ītensās nec exten
 suas. cum tā angel° qd aīa ītellectūa sint
 īdīfībilia. patet etiā cōclusio circūscripta
 miraculo qd fm p̄bm uisio delectatio 2 il
 luminatio s̄nt i īstanti. p̄o d̄ aīa. 2 iō. ethi
 corz qd si sit uex sūe nō uideb̄ i abbrevi
 ationib° de anima. 2° qz dictū ē in abbrevi
 ationib° libri posteriorū qd scia q̄z īstan
 tanea ḡnāt in aīa. tertio qd sine miraculo
 sit mutatio de d̄dictorio i d̄dictoriū mō
 talis est īstantanea. ḡ a^r patet de se. ēt mi
 nor patet. qz inter d̄dictoria n̄ est me
 diū rōne cuius ē successio. s̄z dices tu. ḡ
 oīs ḡnō est īstantanea sūz 2 corruptio. cōnō
 est fallum. p̄z qz fiunt inter d̄dictoria
 R̄ndet p̄dicta i 14° notabili īfinitū qd ḡnō
 b̄n ē successiua qz n̄ sit iter uera d̄dictoria
 sed inter n̄b̄l esse rei 2 rem ēē p̄plete. 2 i

ter hoc est medium. dñ tñ eē inter dñdicto-
ria large. eo qđ sit. inter eē ⁊ non esse sic
circunstātionata que large ⁊ i. ppe dicūt
⁊ contradictorī. Sed ⁊ tra hāc ⁊ nem uidet
eē pbūa in istina nōbilis iō. pte ⁊ ē i 4.
ca. tractatus. secundi. qđ dicit qđ añ omē
muta^m eē pcessit mutari. ⁊ cō añ omē mu-
tari ē mutatus eē. 2. qđ in 4. dicit qđ oīs
mutatio est in tēp. Rñdetur qđ pbūa logē
i his ambob⁹ locis ē mutatione ppe dēa
f. que distīguīt a suo termino ad quē. f. mu-
tatiōe successiua mutatio aut īstantanea
nō ē talis. nē enim distīguīt a termino ad
quē ut post dicit. Pro 2. pncipali ad-
uertat qđ ipm ītelligūt sic utp. o. tñsmuta-
tionis īstantanee sit attribuendā postero-
ri passiōi in termino ad quē. i. utp. o. in qđ
sit tñsmutatio īstantanea sit tunc cū pmo
ē termin⁹ ad quē. ut si de nō eē ad esse sit
mutatio īstantanea a se intellectie utp. sit
in o. i. in quo pō ipa est sūz si sit mutatio
de esse ad nō eē secūdo aduertere qđ dupli-
ces sūt res quedā qđ sūt tota sūt ut aīa ⁊ bō
in qđrum pmanēt. qđaz qđ sūt successiue ut
mot⁹ uel b⁹ i. Tūc ad hoc pūt poni tres
ppōnes pbabiles p^a qđ uep. o. tñsmutari-
onis īstantanee nulli ē attribuē^m i re. p. ex
dictis pūa. qđ nullū o. ē. 2. ppō i rebus
pure pmanētib⁹ i eē o. tñsmutatiōis yma-
ginariū d. attribui terio ad quē. p^a qđ eē
est mutatio de nō eē ale intellectie ad ei⁹ eē
ul illa aīa ē ⁊ habet ppositū l. nō est. ⁊ si
sic tūc nō ē aliq mutatio ad eā eē qđ nō in
ea cū ipa nō sit. nec in mā qđ de nulla mā
pducit. 2. qđ in talib⁹ ē dare p^m o. eē. ul
i^a illd ē īstās in qđ ē mutatio. ⁊ h^a ppō^m
ul īstās immediate seqns ⁊ b. nō. qđ nō
sūt nec ymagināt īstā^a in tēp. p. prima. uel
īstās mediate seqns ⁊ b. nō qđ si sic tūc
īst īstās. tñsmutatiōis talis de nō eē ad
esse est i tēp me^m in qđ eēt tñsmutatio. ⁊ sic
talīa fierēt successiue cui⁹ dñū supponit
g. ⁊ c. nā nō ⁊ a^m p. qđ capto toto tēp. p
qđ res pure pmanēt est in qđz īstāri yma-
ginario illi⁹ est cui⁹ in qđz sit uep. dicit eam
esse ⁊ p dñō in pō īstāri illi⁹ est. 3. ppō in
reb⁹ qđ incipiūt esse successiue sic sūt mot⁹
⁊ b⁹ i īstās trāsmutatiōis ymaginariū ē

⁊ dictorio in dñdictoriū d. attribui sio a
quo p. qđ ul sio ad quem. ⁊ b. nō. qđ non
est dare p^m īstās. esse mo⁹. eo qđ in qđz in
stāri in qđ neq est dñe motus est ante erat
neq dñe ipz esse. ul sio a qđ. ⁊ habet ppo^m.

Cōfir^r qđ in īstāri in qđ res incipit mo-
neri est mutatio de nō esse motus ad esse
motus. s. b. est ul^m īstās nō esse eo qđ
est terminus a qđ g. ⁊ c. maior est manifesta
qđ in illo īstāri nō est motus ⁊ immedia-
te post b. erit motus minor p. qđ res nō in-
cipit mouēi cui⁹ mo⁹ eo qđ cui⁹ mo⁹ añ mo-
uebat. ut dñuctū est pūa. g. incipit mouē-
ri cui⁹ ultimo nō mo⁹. Ex qđ p. uñ surrexit
mōus loqndi cōis qđ ppō de incipit rez
pmanentiū exponit per pōnes de pñti ⁊
remotionez de pñtēto. qđ in illis īstās
trāsmutatiōis attribuit termino ad quē
s. in omnib⁹ reb⁹ successiuis exponit per
remotionez de pñti ⁊ p pōnes de futuro
qđ i illis nō est dare p^m īstās esse. sed ult
mūz nō esse. sūt est de oībus alijs in qbz
nō est dare p^m īstās esse in talib⁹. n. īstās
trāsmutatiōis de ⁊ contradictorio in ⁊ radice
torūz d. attribui termino a qđ ut nō ē dñ
p^m īstās. esse albi. si aliqd sit mutatus
de nigro ad albū qđ n. est sic albus fuit
pūa albus. g. īstās trāsmutatiōis dñer di-
ci ultimum īstās in qđ nō est album. f. in qđ
se medio mō habet īst albedinē ⁊ nigre-
dinem. in illo. n. nō est albū ⁊ immediate post
b. erit album. Sed ⁊ tra in tali īstāri non
plus ē motus qđ añ. g. nō plus est mutatio
ad enim esse qđ añ. ⁊ ul tenē qđ cū est mu-
tatio ad aliqd esse. tum ipsum ul aliqd e^a
est. ⁊ añs notum ē sō in illo īstāri adhuc
nō ē mo⁹ g. nō ē muta⁹ ad mo^m eē. ⁊ t. qđ qđ
qd mutat ab aliq termino defit ab illo. c.
huius. 3. qđ qđ esset i^a mutatio īstantanea
nō. n. esset gnatio ul corruptio eo qđ in ul-
timo īstāri non esse motus ul gnā l. cor^r
nec etiā est motus. g. nulla est ibi mutatio
īstantanea. 4. qđ motus non incipit esse
nisi mutatione successiua. g. ad motū esse
nulla est muta⁹ īstantanea ⁊ t. qđ ex oppo-
sito se^r oppo^m. añs. p. qđ nec b. esse nec
pōt hñe nisi successiue. Ad has rōes nñr
pbabil⁹ pmissio qđ muta⁹ qđ mot⁹ ē cū añ

nō fuit ē successiua muta^o q̄ ē i t̄p̄z seq̄nte
 iñstās q̄ vltimo ille mot^o nō ē. 2° q̄ nulla
 est vera mutatio in iñstāi illo. ad mo^o cē
 ut rōes arguūt. 3° q̄ illi iñstās uocat iñstās
 tñsmutatiois iñstātee de nō ē mot^o ad
 ei^o ēē qz i illo iñstāi i illo motu nē ēē r p
 to^m t̄p̄s seq̄ns de eodem uere affirmatur
 ēē p̄p mutatiōē successiua ab illo iñstāi
 icipietē. Ad p^m ccedo añs. r nego cñas
 r ad p̄bationē dī q̄ nō o3 i mutatiōē i
 iñstātea iñt̄r dictoria i iñstāi mutatiōis
 p̄r dictoria ēē aliqd rei successiue q̄ i
 pit esse s3 iñstāi q̄ sit p totū sequens t̄p̄s
 Ad 2^m ccedo cñs q̄ de v̄tute fmonis
 i illo iñstāi nulla ē muta^o ad ēē mot^o r tñ
 ē o. tñsmutatiois iñstātee ad intellectū di
 ctuz in 3°. p idē. Ad 3^m p3. Ad 4^m q̄ p̄pē
 ad motū ēē n. ē muta^o iñstātea sic arguit
 rō. dī tñ ad motū esse tal iñ. mutatio. qz
 in illo oti ultimo uerifi^r de illo motu n^m
 dīcē^m r post semp v̄fi^r alre3. mā ē difficil^r
 dicat quis studiosus p̄babit iux dēa raro
 n. tractat exq̄site. nec eaz uidi quo ad iñstā
 3^m cōnē ab alijs tractatā. hoc de 2° p̄nci
 pali^o. Quantū ad 3^m utp̄ āte oē mutari
 est mutatiū ēē r cō supponit ex dictis i p^o
 q̄ mutari est res que mutatur r mutatus
 esse fuit uel ē res que mutata ē. Ex q^o
 infertur q̄ de uirtute fmois. hec ē illa añ
 oē mutari fuit mutatiū ēē qz celū ē muta
 ri. r añ ip̄z nullū fuit mutatum ēē. Si
 milis p̄uertēs ē illa qz celū est mutatiū esse
 r tñ añ ip̄m nulluz fuit mutari euz nālitez
 loq̄ndo celuz sit p̄pē^m r carbe. añ celuz nō
 fuit nisi de^o q̄ nec ē mutari nec mutatum
 ēē. s3 b ē p̄ter it̄tione p̄bi int̄tio enī eius
 erat q̄ añ oē motū fuit ali^o mot^o. siml^r
 q̄ oē q̄ mutat ē p p̄us mutatus. 3° q̄ omē
 q̄ mutatus ē p̄p^o. mutat. 4° q̄ añ q̄bēū
 qz t̄p̄s i quo aliqd mutat ē aliō t̄p̄s i quo
 añ ip̄m mutabat. r loq̄ de mutatiōē suc
 cessiua. r iō de bis ē nīdēdū. 2° ē notādū
 q̄ aliqd dī mutari in aliq̄ t̄p̄z 2^r uno mō
 rōne toti^o. s. qz i eo totuz mutat alio mō
 rōne p̄tio qz mutat i pte ip̄ius ut si i die
 dicat mutari qz mutat i hora. 3° ē notā
 q̄ añ aliq̄e mo^m ēē aliū pōt itelligi dup^r
 uno mō q̄ ad iceptionē ei^o r dī p̄uo q̄

ad iceptionē resp̄u a q̄ ante iceptionem
 ip̄i^o. a. icipit. alio^o q̄ ad desitionē r dī p̄ul
 a. sic q̄ ante desitionē ip̄i^o a. desinit. Eodē
 mō ēē aliq̄e motuz p̄stiorē. a. pōt itel
 lgi uno mō q̄ ad desitionē qz ille p^o iñstio
 nē ip̄i^o. a. desit. a. q̄ ad iceptionē qz p^o in
 ceptionem ip̄i^o a. icipit. qbus f̄m̄is p̄o
 pōnes rñsales ponunt p̄ma q̄ loquendo
 nāl^r añ oē motū fuit ali^o mot^o. p3 qz ut
 dēz ē i 4° ois mot^o ē finit^o mō euz mōd^r
 sit p̄petuus añ oē finituz fuit aliū. s. l^r
 p̄barē q̄ post oē motuz erit ali^o mot^o

Z^a p̄pō a cedēs ad mētē p̄bi i quol3
 motu ē dare p̄mā ptem quo ad iceptionē
 sed nō quo ad desitionē. s. r est dare ulti
 mā quo ad desitionē sed non q̄ ad icepti
 cnez. s. r ex descriptionib^o p̄stis. r p3 p
 dicta sup̄a 3^m i nobili 2°. qōne tertia. de
 termis p̄tiruoz r motus. Tertia p̄pō
 ante oē motuz aliq̄ corpis puta hois
 ē ali^o mot^o eiusdē corpis q̄ ad desitionē
 qz dato quoz qz motu hois ille est dimisi
 bilis r ante desitionem totius desinit e^o
 medietas que ē motus. Quarta p̄pō
 non opozet contra. scilicet q̄ ante oē
 motum for. sit aliū motus for. q̄ ad in
 ceptionem. patet. quia capto toto t̄pore
 in quo for. mouebat. r motu eiusdē qui
 incipit esse in primo instanti illius ante il
 lum nullus est motus for. q̄tum ad incep
 tionem. quia nullus motus for. ante icep
 tionem illius incipit. Quinta p̄positio
 q̄ post emnem motum for. erit aliū mo
 tus for. q̄tum ad iceptionem sed n̄ erit
 post emnem aliū motus for. q̄tuz ad de
 sitionem. patet sicut due p̄cedentes. qz
 dato quocunqz motu for. ipse est dimisi
 bilis. r post iceptionem ip̄ius incipit eius
 medietas ergo prima pars cōclusionis
 uera. r secunda patet quia capto toto tē
 pore in quo for. mouetur post motum de
 finentem in instanti terminante illud tem
 pus nullus motus for. desinit. Sexta
 p̄positio emne q̄ mo^o in aliquo to^o tem
 pore prius mouebatur in priori tempore
 quo ad desinitionem. sed non opozet q̄
 in p̄ori mouebat quo ad iceptionem. pa
 tet p̄ma ps qz mouebat in p̄a medietate

illi^o tēporis que ē pōi toto q̄tū ad desiti
 tionem ⁊ 2^a p3 q2 si for. mouet p totam
 horam ⁊ nō ante cōstat q non mouebat in
 pōi tēp q̄m ad iceptionēz q̄ in ista hora
 q2 nullaz tps i quo mouebat icipit citra
 iceptionē hui^o hore p̄maz ptem huius
 clasiōis noluit p̄ba. s̄līz dicat q oē q mu
 tur mutatiōe successiua i aliq̄ toto tēpore
 mutabat i pōi tēp q̄tū ad desitiōnē. s3
 nō o3 q mutabat i pōi q̄tū ad iceptionē
 ⁊ declaratur sicut p̄uo. 7^a ppositio
 omne q mouetur ul' mutat i aliq̄ to^o tēp
 mouebit ul' mutabit post in tēp postero
 ri q̄m ad iceptionē s3 nō o3 q̄m ad desiti
 onēz. p3 q2 tps in quo mutat ē diuisibile
 ⁊ p nōs mutabit in 2^a medietate ip̄ius. ⁊
 illa ē posterior toto tēp. q̄m ad iceptionē
 s̄līz p3 2^a. q2 post desitiōnē tēporis tota
 in quo mo^r nō o3 desinē aliq̄b tps i quo
 monebit. 8^a ppositio de omni q mu
 tatus est in aliq̄ toto tēp. uep erat dicere
 q ipm mo^r in tēp p̄iozi q̄tū ad desiti
 onēz s3 nō o3 q de eo uep erat dīe q ip3
 mo^r in tēp p̄iozi q̄tū ad iceptionē. pat3
 sicut 5^a. ⁊ hanc uoluit p̄ba. cum dic q
 ante oē mutatus ē p̄cedit mutari. uel alīz
 dicat p p̄pōnem nonaz. ante ēē tps in q
 b. mouet ē aliud tps i quo. b. ē motū quo
 ad desitiōnē. s3 nō o3 quo ad iceptionem
 s̄līz ante omne tps in q. b. ē motū ul' muta
 tum ē aliud tps in q. b. mouet quo ad de
 sitionēz. s3 nō o3 quo ad iceptionēz decla
 ratur totuz sicut 5^a q̄nta. 10^a supaddit
 q i omni tēp in quo. b. mo^r est dare tps
 in quo est motū. s3 nō in omni in quo
 est motū mo^r p̄ma pars patet q2 si mo^r
 in aliq̄ tēp i medietate illi^o ē motuz i i pte
 eius. p3 2^a pars q2 in tēp seq̄ntē tps tota
 le mo^r est. b. motū. ⁊ tamē in eo nō mo^r.
 Sed dīces tu. si b̄ sūt uera tūc an omne
 mutari p̄cedit mutari. ḡ mutari p̄cessit se
 ipm. Itē nō est ante oēm motum motus.
 nec an omne mutari mutatus esse. nisi p̄p
 infinitā diuisionem d̄tinui. ⁊ q̄libz pars ē
 an totum. nō hoc est f^m. ḡ maior nō. ⁊ mi
 nor p3 q2 l3 hora p̄ma sit pars diei. tñ nō
 est ante diem. 3° ante mutationē p̄maz nul
 la ē alia mutatio. ḡ falsa ē positio. 5^a t3 q2

est dare p̄maz mutationē ut p3 in. 8. ⁊ añ
 patet q2 ipsa nō esset p̄ma. Itē 4° i li
 nea est dare p̄mum p̄ctum. ḡ i motu p^m
 mutatum ēē nōa tenet. q2 sicut p̄ctus ad
 lineam. ita mutatum ēē ad motuz. utrūq3
 enim eoz est termin^o p̄ctus linee. ⁊ muta
 tum ēē motus. Ad hoc respōdetur negan
 do nōam p̄mam sicut nō sequit ante oēm
 ptem d̄tinut est pars d̄tinui. ḡ eadem ps ē
 añ se ipam añ oēm hēmnem fuit bō. igit
 idem bō fuit añ se ipm. Ad 2^{am} q ho
 ra p̄ma est ante istā diem quo ad desiti
 onem l3 non quo ad iceptionem s̄līz in
 alijs. Ad 3^{am} q2 quo ad tps nulla ē mu
 tatio p̄ma quō autem mot^o circularis sit
 mutatio p̄mo uidebit in 8°. Ad q̄rtaz
 q nō ē s̄līe de p̄cto ⁊ b̄ mutato ēē nā pū
 ct^o ē teri^o līe a q ⁊ ali^o fin^o ad quē linee. n
 aut est mutatum esse termin^o a quo mot^o
 uel saltem nō oportet q sic nō. n. est idēz
 momentum ⁊ mutatum esse. q2 mutatum
 esse p̄notat mutationem p̄cessisse et b^o
 n̄ cōnotat momentū ⁊ iō l3 in motu sit da
 re p̄mum momentum. s. illud a quo mot^o
 incipit nō tamen est dare p̄mum muta^m
 esse hoc de 3°. Quantū ad q̄rtum sit p̄
 ma p̄positio. in motu regulari impossibi
 le est magnitudinem finitam transiri tēp
 finito seu ēē magnitudinē ifitā trāfiri tēp
 finito. ⁊ hoc nō pluries reiterando super
 ipsam eandem magnitudinem. ⁊ itelligen
 do sic. q in qualibet parte temporis infi
 niti sit aliqua pars motus. patet p̄ma ps
 cōclusionis. q2 una io^{ma} pars magnitudis
 pertransitur in tpe finito. q2 in minore q̄
 tota. ⁊ quelibet alia decima inequali tem
 pore. ergo tota magnitudo transigit i de
 cem temporibus finitis. ergo ⁊ c. quelibet
 nōa nota est. ⁊ añ p p̄ma parte iam fuit
 p̄ba. um. ⁊ etiam alia quelibet pars magi
 tudis transiretur tempore infinito. ⁊ mi
 nor patet per diffinitionem motus regula
 ris p̄portionabiliter p̄batur 2ª pars.
 2^a p̄pō in motu difforni non potest tem
 pore finito transiri magnitudo infinita p3
 q2 talis magnitudo nec est nec potest esse
 per dicta in tertio. Tertia p̄pō sine mi
 raculo non potest tempore infinito transi

magnitudo finita. p³ specificando d³ conē
 sicut p¹ma fuit specificata. p³ q² capta de
 cima magnitudinis illo t¹nsitur in tempore
 finito. et eadez rōne quelibz alia decia uel
 maiori uel minori. g² tota magnitudo t¹nsit
 in t¹p² finito. cōtra t³. q² decem tēpora fini
 ta. siue cōtra siue inaequalia nō cōstitunne
 t¹p²s infinituz. et maior p³ sicut p¹us et mior
 appet q² quo ad potētias nāles nō ē potē
 rō quare una decima in infinito t¹p² t¹nsire
 tur. q² quecūqz alia. 4^a p¹o per potē
 tiam sup¹nālem magitudo finita pōt t¹nsiri
 in infinito t¹p². p³ supposito q² p¹ma causa
 in infini^m pōt retardare motū. q² p³ qui
 hoc nō implicat. tūc ponat q² mobile mo
 ueatur sup¹ magnitudines pedalem sic q²
 in pte p¹portionali p¹ma eius moueat ali
 qua uelocitate. f. eā trāseūdo in die nāli et
 sup¹ secunda pte p¹portionali p¹cise moue
 atur in duplo tardi⁹ et sic in infini^m. mai⁹
 fluz ē q² hoc corp⁹ nunq² attinget ēminū
 magnitudis eo q² s¹m casum s¹m quālibz
 partē p¹portionales mouet uno die. quia
 2^am trāsit in duplo tardi⁹. g² cū ad p¹ma⁹
 sit sub dupla in equali t¹p² eaz t¹nsit sicut
 po⁴m et sic de alijs hec de q¹rto p¹ncipali
 p¹hs enim s¹rium hui⁹ d³conis dicens lo
 quebat⁹ exeluso miraculo. Tercio ē no
 tandū q² p¹hs recitat rōnes zenonis q¹b⁹
 p¹bat motū locales rectum nō esse. p¹ma
 erat q² si aliquid possz moueri localit⁹ rec
 te requeret q² i t¹p² finito trāfirent infinita
 cōtra uidet⁹ ipossibile. et cōtra tenet. q² in tē
 pore finito trāfiret aliq¹b⁹ spaciū et q¹b⁹libz
 tale cōtinet infinitas ptes ergo rē. 2^a uo
 cata achiles fuit. q² sequeret q² equ⁹ ue
 lociter mot⁹ nō possz attingere muscam
 tarde motū siml an⁹ ipam p¹ pedale icipi
 entez moueri. p¹bo cōtra nem q² equus tale
 pedale nō t¹nsiret subito s¹ in t¹p² q² musca
 nō genuit g² cū equ⁹ t¹nsuerit pedale mus
 ca aliquat⁹ erit ante ad buc. et ill⁹ ē equ⁹
 t¹nsibit in t¹p². ergo musca ad buc erit an⁹
 et sic sp¹. g² nūq² attinget muscam. 3° q²
 mouet motu recto cōtinne nō mo⁹. g² nūq²
 mouet motu recto cōtra nō est. p¹ assūptū
 q² q² mouet recte. i quolibz nūc. ē in loco
 sibi equali et nō bēmus de t¹p² nisi nō. ergo

2° t¹ne ē in loco sibi equali. 3° s¹ ē i loco
 sibi eq¹li nō mouet recte q² habet se s¹m⁹
 ad spaciū. g² cōtinne nō mouet. 4^a sequit⁹
 q² idem ip⁹ esset dupluz ad seipsum. cōtra
 implicat. p¹bat⁹ p¹ sequentia. q² ponatur
 q². a. et b. eq¹l⁹ moueantur et a. moueat in
 spacio quiescēte. et b. in spacio equali ue
 locitate cōtra moto. sicut ipsum mouetur
 tūc in quo tēpore a. trāsit ad spaciū. b.
 trāsit dupluz q² motu p¹prio trāsit tantū
 sicut a. et motu spaciū in cōtrarium. cōtra t¹
 sit tantū sic a. ergo b. t¹nsit duplū i tpe i
 quo a. trāsit sub duplum. s¹ a. mouet eq¹
 uelociter sicut b. g² tempus in quo b. du
 plum trāsit ad spaciū ipsius a. ē duplū ad
 tēpus i quo a. t¹nsit suū g² rē. p³ penultia
 q² spaciū dupluz ab b. eq¹ uelo⁹ moto t¹
 situr in duplo tpe. Has rōnes p¹hs sol
 uit p¹ma⁹ d³o q² tēpore finito b⁹ pōt t¹nsi
 ri magnitudo infinita i diuisione et infinite
 ptes magnitudinis. q² etiam q¹b⁹libet t¹p²
 est sic infinitum i diuisione s¹ q² magnitu
 do infinita in extēsiōne sic t¹nsit hoc est
 pure ipossibile. Ad 2^am q² equus transe
 undō spaciū p¹portionaliter ptes p¹po
 tionales sicut musca an⁹ cū mouetur nun
 q² muscā attigeret sicut ē trāseūdo spa
 cium ptes p¹portōales nunq² aliq¹b⁹ spa
 cium pertransiret. sed transeūdo spa
 cium in partibus equalibus tēporis equa
 lia t¹nsēdo spacia et nō ptes p¹portōales
 sic stat⁹ ipaz attigit. Ad 3^am negādo an⁹.
 et ad p¹bationem negādo illud q² mouet⁹
 cōtinne in loco sibi equali et ad p¹batio
 nem dicitur. quod s¹ in nunc nō moueat⁹
 t¹ cōtinne mouetur in tempore. q² cōtinne
 est in loco maiori q² est ipsum et falsum
 ē q² nihil habemus de tēpore nisi nunc
 Sed dictuz p¹hs ē intelligendū sic q² nihil
 tēporis ē totum simul adequate nisi nūc
 tamen b⁹ est tempus p¹ns et pars eius di
 uisibilis ex¹ns in quo mobile mouetur.
 Ad quartam q² nō sequitur p¹imum con
 sequens. et ad p¹robationem dicitur q² eq¹
 uelociter motū nō transit dup⁹ sp¹ ad al
 terum nisi in duplo tempore ceteris pari
 bus qualiter non est hic quia unum mo
 uetur super spaciū quiescens et ali⁹ in

p²a spacium contra motum. **Z**^o pbat
 zeno q^d non est mutatio fm contradictioez
 q² q^d mutatur nō debet esse in altero mō
 necesse est omne quod mutatur esse in al
 tero contradictorioz. eo q^d nihil est
 medium inter contradictoria. Soluit
 p^hs q^d bene mutatur aliquid fm contra
 dictionem. et cum d^r q^d illud q^d mutatur
 et d^r q^d hoc ē uex de mutatioe successia
 q^d distinguit a suis termis s³ nō o³ q^d ita
 sit i mutatioe iⁿstantanea qualis ē inter cō
 tradictoria. dic^r igit^r q^d nō ē mutatio succes
 sua iter rem eē albā et eā nō esse albā eo
 q^d semp est alba. ul^r nō alba. s³ bñ ē muta^o
 talis iter rez fm to^m eē albā. et nihil eius
 eē alba. 3° probat q^d nō sit muta^o localis
 circularis q² q^d mutatur local^r d³ tñsire
 de loco ad locū. mō q^d mo^r circulariē tā
 to^m q^d ptes continue manēt i eodē loco.
 Soluit p^hmo q^d ptes continue mutāt locum
 s³ nō ppe dēm tñ locū cōit dēm. q² ctine
 sūt i alio et alio situ respēu rez gescētū s^r
 to^m pōt dici continue mutare locū q² ctine
 mo^r alia et alia circulatōe. 4° pbat q^d nō
 ē idem mot^o p^his et toc^o. q² partiū mo^o
 distinguit iter se. g^o cuiusl³ ptiū mot^o disti
 guit a motu toc^o. p^hia tenet q² q^d cūq³ sūt
 eadē un³ et sūt eadē iter se. a^o p³ quia
 in spa p³ ppe poluz mo^r tarde. et p³ ppe
 egnotalē uelociter. 5° pbat q^d idisibile nō
 pōt p se moueri et inte^r de indiuisibili fm
 q²ritatē bñtē sūt in continuo sic est pūctum
 idisibile et s³ ptes essenciales sic est celuz
 s³ omētatorē bñ p se mo^r. et pbat q² so^m
 idiuisibile ctingat p se moueri si tps ppo
 neret ex nūc et l³ea ex pūctis. s³ b^o ē ipossi
 bile p p^hus pbata. g^o et maior declaratur
 q² si pūctuz poss³ p se moueri. ipm aū mo
 tuz ess³ i loco sibi eqli. s³ in idisibili. et ime
 diate i alio loco imediato illi quē imedi
 ate cū mo^r itaret. et sic bñt 2^m q^d puncta
 eēt i linea sibi luicem p^hia. Itē p^hus p
 tñsiret spaciu sibi egle ul^r min^o q^d maius
 et nō pōt min^o. g^o imediate post pūctuz a q^d
 exiuit tñsiret pūctum sibi egle q^d ē itez
 p^ho^m. Itē moueri de pūcto ad pūctum
 aliud imediatuz nō pōt esse. in tps. q² tunc
 imediate illi² tps min^o tñsiret q^d pūctuz

q^d est impossibile. g^o ipm tñsiret i nūc. g^o nūc
 in quo icipit moueri et nē i q^d p^hmo mo^m ē
 i punctuz imediate sunt in tps p^hia. q^d ē
 2^m. c^o pbat q^d nulla mutatio ē perpetua
 p^hter mo^m circularē. p³ q² nō g^hio nec cor
 ruptio nec altera^o nec aug^o seu dinutio
 q² talia sunt iter d^hterminatos terios puta
 d^hdictoria ul^r t^hria. g^o nō sūt iⁿ finita. g^o nec p
 petua. nec ēt mot^o localis rect^o. q² ipole
 ē recte moneri i aliquē terminuz i quem
 ipole ē esse mo^m s³ ipole ē aliqd in iⁿfini^m
 i recto eē motum. ergo ēt est impossibile
 i infinitum i rectum moueri. a^o patet q²
 motus nālis non est ad finem impossibi
 lez eo q^d appetitus nē nō est ad illū et b^o
 manifesta ē de se. Dic querit^r p^hmo utz
 idiuisibile possit moueri. 2° utz aliquid
 possit moueri p^hter rōnes zenonis. Et 3°
 utz mot^o pōt uelocitari in iⁿfi^m. aut retar
 dari. Pro p^hmo nota q^d duplex pōt yma
 ginari idiuisibile. p^hm bñs et determinans
 sibi certū situz i continuo et 2^m nō. Ex^o p^hi
 ut punctuz. ex^o secundi ut aīa itellectiua
 ul^r angel^o. **Z**^o aduerte q^d p^hs dicit idi
 uisibile bñ posse moueri p accidens puta
 ad motuz alteri² cui ipm inexistit ut pun
 ctum ad motuz corpis. B^o enī nō p^hnci
 paliter mot^o attribuit et moueri s³ solum
 alteri² rōne p accēs moueri d^r. Itē dicit
 q^d idiuisibile nō pōt moueri p se. p³ quia
 solum rōne alterius sibi attribuit moue
 ri. his pmissis. sit p^hma p^hpositio. q^d indi
 uisibile nequit generari uel corrumpi ge
 neratione uel corruptione successia. p³
 quia oporteret q^d in parte mutationis p³
 eius generaretur aut corrumpere^r q^d im
 plicat. **Z**^o p^hpositio ipsum non potest
 augeri aut diminui patz quia sequeretur
 ipsum habere partes Tertia si eēt pun
 ctum ad ymaginationem ipsuz non poss³ inde
 alterari probatur quia illud non posset eē
 quale. ergo/ consequentia est nota. p^hba ē
 assumptum quia si esset calidum ipsum
 eēt aliq²te uirtutis calefactiue. et cum in
 linea sūt infinita puncta linea calida eēt in
 finite uirtutis calefacte. Cōfirmat quia
 punctuz calm eēt aliq²te resistitue et utrif
 et linea brēt talia iⁿ finita. g^o illa eēt infinite

uirtutis in resistendo frigiditati q̄ ē s^m.
Et cōfirmat itē qz pūctum calidūz non
posset calefacē ḡ nequit eē calidum & t^z
qz oē calidum pōt calefacē. p^r. qz ul' cale
facēt punctūz immediatūz & b̄ nō qz nō
sūt puncta p^rima sibi iuicē. l' calefacēt ad
aliquā distāciam & hoc ēt nō. qz ad agere
distānt regritur magnitudo ut expientia
docet eo q̄ maior ignis remoti⁹ calefac
& minor minus remote. ḡ si magitudo to
taliter auferret ad nullā distāciāz fieret
alteratio q̄ ē p^{po} mō pūctūz nullam
magitudinē bz. 4^a p^{po} si punctūz eēt p^rima
nō posset moueri localit^r p se. p^r p rōnes
q̄ rectitate sunt a p^{ho} sup l^ra. ēt qz ul' mo
uerēt circularit^r ul' recte. s^z nullo mōz g^o
maior p^z a sufficiēti diuisiōe declarā mi
nor nō circularit^r qz ille mot⁹ attēdit in
ordine ad cētrū mō pūcti nullūz ē cētrūz
Itē n̄ moueret nāl^r circularit^r eo q̄ e^o
mot⁹ tunc fieret ab itelligētia sibi a p^{pa}
ta sic ad orbē celestē nulla aut ē itelligē
tia ap^ropara pūcto nec uiolēte. qz qd uio
lētaret pūctūz. Sil^r nec recte. qz nō nāl^r
eēt eīm graue ul' leue. & p cōis linea f^rea
ifinita puncta hīs eēt i ifi^m grāis. & lica
igneā i ifi^m leuio. qz idib^re. & i p^m nō diui
deret mediū. & p cōis nulla eēt ei resistē^a
ḡ subito h̄scēderet nō ḡ moueret. nec uio
lēte moueret recte qz cui nō pōt seē mo⁹
nāl^r rect⁹ nec uiolēt⁹. mō pūcto nō pōt in
eē motus rect⁹ nāl^r quare tē. Ex his se^r
q̄ punct⁹ nullo modo potest moueri per
se. qnta q̄ punctus ēt non potest moueri
per accidēs. p^z qz non pōt esse patet per
dicta in p^{mo} nōbili. si tñ eēt ad ymagina
tionez poss^z moueri p accēs. ut dic p^{ho}
s^z pūct⁹ potest p se gescē. ḡ moueri. p^r
aīo qz pōt per aliq^o t^{ps} se b^re sil^r q̄ ad
sitūz ei⁹ s^m p^{tes} p^{ores} & posteriores ip^sis
ḡ rñz negādo aīo & ad p^bationē negan⁹
cōiaz nō enīz sufficit hoc ad gescere. s^z o^z
addi q̄ ip^m eēt natūz moueri per se sic nō
eēt de puncto ges. enīz est p^uatio motus
in subō ap^ro nato. c^a idiuisibile n̄ h̄s
positionē i cōtinuo bñ potest moueri p se
p^z de aīa que alterat d̄ ignozātia ad scīaz
seu de una oppōne ad oppositā. ēt catbo

lici ita dicūt de motu āgeli. Quātū ad
s^m ponūt p^{po}sitiones q̄s scludūt rōnes
zenonis. p^{ma} gēgd per aliquā horā. mo^r
tūseundo aliq^o spatiūz b̄ tñst ifinitas p
tes. b̄ patet qz duas & tres & sic sine statu
Z^a sig^ata parte q̄tūtatē certe q̄tū
cūqz pue uolueris. ipole ē in t^{ps} finito in
finitas p^{tes} q̄ta ē ista non coicantes per
tñst^ri. patet qz ille cōstituerēt magitudinē
ifinitā. & illud pbat p^{ma} rō zenonis. 3^a ul
tra omne p^{tem} cōtinui est alia pars cōtinui
ulterior p^z iductiue. Correlariū equ⁹ tñse
undo spatiū cōtinuū secernēdo ip^z s^m par
tes p^{po}ortionales dñt se h̄ntes nūq̄ ip^m
pertñst^rret. patet. qz nūq̄ eēt qn ad huc ali
qd cōtinui esset ab eo p tñseūdū per cōnē
2^m correlariū si equ⁹ p^{po}ortionāl^r secer
nēdo cōtinuū in suas partes. sic musca aī
ip^m moueret s^t cōtinuum i sequē⁹ muscā
mouēt nūq̄ attigēt muscā. p^z qz b̄ eēt p
trāsire cōti^m s^z p^{tes} p^{po}ortōales eo q̄ s^z p
tes p q̄s musca pcedēt equ⁹ discernēt cōti^m
i suas partes & sic semper i t^{ps} q̄ equus
pertrāsiret spaciū per qd musca p⁹ pcel
sit musca aliqd ultra pccēssisset & sic pce
dit rō zenonis nihilomin⁹ equ⁹ tñseūdo
i partib⁹ equalib⁹ t^{ps}is eāles partes spa
tij cito attigēt muscā. sed dices tu. i q̄ pū
cto. Rñz q̄ o^z attēdere p^{po}ortionē s^z
quā equ⁹ mo^r ueloci⁹ q̄ musca ut si mo^r
i dup⁹ uelo⁹ tē i o^{ti} i q̄ musca pertñst^r tā
tum spatiū q̄tum ē spatiū per qd aī
pccēssit. equus attigēt muscā qz i illo t^{ps}
duplum pertñst^ruit ad muscā. sed si in tri
plo tē in q̄ o^{ti} musca ē mota per tātū q̄
tum ē medietas p^{mi} spatis equ⁹ attigēt
eā qz in illo duplum pertñst^ruit & sic dein
cepo. 4^a p^{po}sitio oē q̄ mouēt pertñseun
do aliq^o spatiū cōtinuū ē in loco maiori
q̄ est ipsum. patet per illam tertiam ratio
nē zenonis. unde si aliquo toto tēpore q̄
tuncumqz paruo eēt in spatio sibi equali
in isto hēret se sil^r ad spatiū. & per cōis
non mouēt motu locali recto ymo gescē
ret ab eo. Quīta p^{po}sitio q̄ absolute ne
locitas motus nō sūmūt ex parte q̄tūtat^r
spatij ptransiti. p^z p 4^m rōnem zenonis.
& staret motum eē uelocem. & non eē in ali

quo spatio. ut si deus moueret lapidē sibi
 spa°. s; a; si aliqd ex q̄titate maiōe spaci;
 p̄ranfiri debeat denotari uelo° moueri.
 q̄ cetera s̄nt paria. ⁊ hec de 2° du° qz d̄
 alijs rōnibus zenonis p̄ ex dictis. Qnā
 tum ad tertiū sit p̄ma d̄. ipole est aliq̄e
 motum eē infinitum in uelocitate cathe.
 p̄ qz uel fieret in t̄p̄. ⁊ tunc uelotior eēt
 qui fieret s̄m tantuz spa° in medietate tē
 poris. p̄ nōs p̄ n̄ fuit ifite. uelox. uel non
 fieret in t̄p̄ sed in instanti. ⁊ tūc n̄ eēt mo
 tus. **Z** d̄ p̄ miraculum in infi° pōt ue
 locitari quicunqz mor°. p̄ qz nō ip̄icat
 d̄dictōem q̄cunqz mō exponat infi°. 3^a
 exponen° infinitū p̄ aliq̄m ⁊ n̄ tantum qn
 mai° graue descendens p̄ me° unifor° in
 infi° uelo° descenderet. p̄ qz aliq̄m ⁊ nō
 tantum qn magis eo q̄ s; in fine uelo°. **C**or²
 tale graue in infi° augebit motum
 suum sic exponendo p̄ p̄clonē. 4^a d̄
 nāl; ipole est aliq̄e motuz localē augeri
 in infitum exponendo infitum aliq̄tum.
 ⁊ q̄tūlibet mai°. p̄ qz mo° celi n̄ pōt ma
 gis uelocitari. 8° h° ⁊ 2° celi. nec ēt in in
 finitum pōt uelocitari mō rect°. nō. n. fit
 uelo° nisi pp̄ potentie augmētuz mouēti
 aut pp̄ d̄nutōez resistētie aut pp̄ utrum
 qz n̄ aut hōz mōz pōt in infitum ueloci
 tari. nō. n. pōt po° in infitum p̄ nām auge
 ri. nec ēt resistētia in infitum. d̄nuī. ⁊ si di
 cat q̄ p̄hs in 4° supponit mediū in infi°
 subtiliari posse. exponat sic ibi ē exposi°
 5^a p̄pōsillis de motu alterationis q̄ i
 sūma calefactione in infituz intendit cale
 factio exponendo p̄ expōne. s; n̄ s̄m faz
 expōem. p̄ qz aliq̄tuz intendet. ⁊ n̄ tan°
 qn magis. 8° d̄ p̄ affm qz p̄portionalit̄
 fieret intensior calefactio q̄tuz resistētia
 ret debilioz. mō n̄ tantū debilitat fritas
 siue re° qn magis debilitat. ⁊ 2^a p̄ p̄ ga
 tē aliq̄tuz intendere calefactio ⁊ quārd
 libet magis itēderet q̄ n̄ uī neq. eo q̄ ol
 calefactione q̄ ibi fieret est dare aliā cale
 factionem itēsiōz ut si f̄iet gnō sūme ca
 litatis i t̄p̄ in duplo minori. tota ista cale
 factio eēt in duplo uelo° q̄ p̄. ⁊ 2^a medi
 etas h° 2^a medietate illi°. ⁊ ulri° h° 4^a.
 ult^a 4^a illi°. ⁊ sic deiceps. q̄ uī q̄ n̄ q̄

libet magi itēderet eo q̄ n̄ itēderet ultra
 intēsiōne calefactionis h° se accepte. **C**
 p̄pō de facto in infi° tardus est mo°. p̄
 qz q̄m p̄ celi ē p̄pingoz polo tāto tardi°
 mo°. mō in infitum p̄pinq̄ ē i spera pars
 polo. 8° tē. ēt aliq̄ta tarditas ⁊ q̄tūl; ma
 ior sic pōt deduci ex illis partib° q̄ tē.
 7^a p̄pō. oē q̄ mo° resistētia ifita tardita
 te mouebat. p̄ qz n̄ fit mo° nisi ab excel
 su potentie super resistētia. mō tal' excess°
 aut successiue fiebat aut successiue appli
 cabat mobili 8° ab infito modico excessu
 fiebat mo°. 8° d̄ uera. Itē q̄tūcunqz obti
 nit po° si resistētia adhuc i duplo mi°
 obtinuit. 8° mobile i duplo tardi° moue
 bat. q̄ d̄ uera. ⁊ aīo patet. ex q̄ intendit
 a n̄ gradu obtensiois super resistētia us
 que ad gradū datū. qz latitudo obtensio
 nis seu d̄nū. n̄ acgrit subito. 8° tē. Sed d̄
 qz mō uiolent° est uelotior in p̄n°. 2° ga
 stat mouens hēre se ad resistētia mobil' i
 p̄portione dupla. ⁊ nē n̄ esse applicatum
 ⁊ imediate post hoc eē applicatum. 8° iei
 piet moueri a p̄portioe dupla. ergo d̄ fal
 sa. tertio ubi motor est intrinsecus. ⁊ sic
 phibens remoueat. phibens incipiet mo
 ueri certa uelocitate. Item descendente
 mola fabri si inueniret fabam in uia. illa i
 ciperet moueri tanta uelocitate q̄ta ē ue
 locitas mole. Ad has rōes r̄ndet ad p̄mā
 q̄ licet motus uiolent° sit uelotior uer°
 p̄ncipium. n̄ tñ est uelotior simplr in p̄nci
 pio. ⁊ est rō qz uirtus mouens successiue
 ⁊ gradualiter er ip̄miē ei. ⁊ per d̄ns q̄cunqz
 uelocitate moueat ante i infinitum minōi
 mouebat. Ad s̄m d̄ q̄ licet. a. sit absolu
 te duplum ad resistētia. tñ ē impole per
 nām ip̄m absolute sic aplicari q̄ incipiat
 mouere a p̄portione dupla. applicatio. n.
 fit successiue Ad 3^a d̄ q̄ reō phibet
 fit successiue ⁊ q̄din tantum at pl' ip̄edie
 q̄ motor potest mouere non sit mo° ⁊ sic
 successiue in remotione continue minus im
 pedit s̄m hoc incipiente motore obtinere
 super totam resistētia successiue inci
 pit mouere ab infinita tarditate. ascendē
 do ⁊ itendēdo. Ad 4^a d̄ q̄ faba i° iei
 moueri ab ifita tarditate i infi°. n. qua est

pportio a qua pmo mo^r. qz in infinitam.
parua est superficies z impetus eius que
pmo mouent fabam in pparatione ad re
sistentiam fabe. hec de tertio pncipali. z
per cns de toto sexto libri pbicorum

Unc circa septimum phi
corum i quo pbs deteriat
de pparatōe motuum du
os tractatus pmentē i qz
pmo pbs ofidit q nō pce

dit in infi^m in mouentib² z motis. in 2° a
git de pparatione motuū. Est po no^m
q pbs i pn^o septi pbat q oē qd mo^r mo^r
ab alio. ad hunc itellectū q nihil mo^r a se
ipso p se pmo. z format rō sic. oē qd quie
scit ad getē alteri² mo^r ab alio. sed oē qd
mo^r gescit ad getē alicui² alteri². g maior
p3 qz q alicui p se z pmo uenit n d3 ab
eo remoueri pp remotōez a qconq3 alio.
z minor p3 qz oē qd mo^r est disibile sic
p3 ex c^o. z gescit ad getē sue ptis. po aut
est alia a suo toto. Sed statū du^r utp hec
rō sit bona. z ut q n. nam supponit falsū
g p3 aīo. qz supponit q oē disibile gescer
ret si aliqua po ei² gesceret. z hoc est fal^m
qz siaret hoīem moueri qūis eius digit²
quiesceret. Z^o qz supponit q cuiusl3 qd
mo^r po pōt gescere. mō hoc est falsuz. p3
de celo. 3° qz fm eā se^r q nihil mo^r p se. z
p^o p3^a qz moueri a qconq3 qd mo^r remo
ueret pp remotōem ab alio. s. sua pte. 4°
si est bona uel est a pōzi uel a posteriori.
Dicendū breuiter q illa rō est bona ad
p^m q nihil mo^r a seipo p se. z p^o qz q ab
aliq remouet pp remotōem ab alio q nō
est de ei² rōne n uenit ei p se z pmo. s3 a
quocunq3 qd mo^r. remo^r mouere se ipm
p se z pmo pp remotionē ab alio q non ē
de eius rōne in q^m est mouens. g rē. ma
ior est manifesta. z minor p3 p rōem phi.
qz de eo remo^r mouere seipm p se z pmo
pp remotōem mo² a sua pte q est alia ab
eo. z po illa non est de ei² rōne in q^m mo
uet. nō. n. est de rōe mouentia hēre ptes i
q^m est mouens. verūtn pbs facili² demō
strasset illud. dicendo q oē qd mo^r ē dis
ibile. uel g^o mo^r ab alio. z bēf ppo^m. ul² a

seipo pte z pmo. z si sic tunc que l3 po mo
uet quālibet pte. z p cns ipm a quālibet
sua pte moueret. z cum po sit alia a toto.
bēf ppo^m. Z^o dicendum est q illa rō est
a posteriori. qz ar^r equiuānter ab effec
tu ad cām. qz uidetur sic tenere moueri a
seipo per se z pmo remouetur a toto pp
remotōem ab alio. s. a parte q non est de
rōne eius in q^m mouet. g ipm non mouet
a seipo p se z pmo. mō aliquid alicui non
incē per se z pmo est cā pp quam illud re
mouetur ab eo per remotōez ab alio i q^m
tum in his reperitur cā z effectus. Ad
pmam obiectōem dī q pbs solum uult
q oē disibile gesceret sic q amō non mo
uētur per se z pmo si aliqua pars eius ge
sceret q est ueram qz q diuisibili compe
tit per se. z pmo hoc obet oibus partib²
eius conuenire. Ad secundam dī q si
per potentiam nālem non oīs paro que
mouetur per se pōt quiescere. tñ hoc est
absolute pōte z hoc, sufficit. aut dicatur
q mobili in rōne generali non repugnat
qlibet eius partem gescere posse. l3 sōte
in spē alicui mobili repugnat. pbs autem
loquitur generalz. Ad tertiam dī ne
gando pnam. qz l3 ab omni q mouet. red
uētur moueri per se. z pmo ppter remo
tionem ab alio. s. a sua pte. tñ illa po est d
eius rōne in q^m mouetur. est. n. de rōne p
se moti localz circumscriptione occupādo
locum. hēre ptes z n ē. sic de mouente i q^m
tum mouet. Ad 4^{am} dictum ē p 2^{am}
pelsonē. 2° pbat pbs q n pcedit in infi^m
in mouentib² z motis. z supponit p^o q si
in infi^m pcedēt sil tpr oīa mouēnt. z mo
uerent. az qz loquit de his q nālz subordi
nata sunt qbus sil mouens mouet z mo^r
sic p3. Z^o supponit q unus eoz mo^r i tpr
finito per aliqō spa^m. uerbi grā. sit. a. und
eoz. ex his pbat pelsonē. qz si in infi^m p
cederetur se^r q in tpr finito eēt mo² ifit²
oppo^m. pbatum ē in c^o. z t3^a. qz sil eum. a
mo^r oīa alia mota mouentur p pimum p
missoz. sed. a. mo^r i tpr finito. i² oīa mouē
tia z mota mouentur in tempore finito. z
sunt ifinita p aduersarij. ergo ifinita mo
uentia distincta mouentur in tēpōi finito

sed talium oia nequit esse motus finitus. 3
 et quia canilator diceret quod non est inconue-
 niens distinctorum infinitorum mobiliu
 motus diversos esse in tempore finito-ideo
 prius supponens quod in omni motu mouens
 et motum sunt simul per indistantiam. ult
 quod oia mobilia et mouentia continuantur. et
 tunc oia erunt unum mobile. et hoc non in-
 ueniens. Et quia aliquis dicitur quod Aristoteles sup-
 ponit impossibile. impossibile. non. ut coram motu diuer-
 sas species sic speras celestes continuari. omne
 tator raderet quod corporibus motis in tempore
 et sub generali ratione non repugnat continuari.
 Quis forte repugnet sub speciali. motu adhuc
 prius erat in generali inquisitione. et licuit si-
 bi supponere ea que motui sub generali ratione
 non repugnant. uerum est et quod oia coram prius si-
 eri unum continuum in genere. Continuitatis.
 sic sunt uirga arida et uirga uiua. Tertio
 probat quod omne mouens est simul cum moto.
 quod ipsum immediate mouet. i. cum eo quod mouet
 et non per aliud motum medium. probat quia
 ita est in qualibet specie motus. ergo. 2.
 tenet. ante per primo de motu locali nam quia
 ille fit a principio intrinseco. scilicet a natura. et per omnia
 mouens et motum sunt simul. 2. probat quod
 motu uiolento. quia omnis motus uiolentus est
 aut tractus aut pulsus et in quolibet ta-
 li mouens est simul cum moto. ergo maius
 per quia omnis motus localis uiolentus uel est
 congregatiuus. et sic est quidam tractus.
 uel segregatiuus. et sic est pulsus. et quia ue-
 ctio est quidam tractus et uertigo est co-
 positus ex pulsu et tractu. minor per. quia
 pulsus est motus localis quo aliquid aliud
 pellit a se uel ab alio. non autem posset ipsum pel-
 lere nisi esset simul cum eo. tractus autem est
 motus localis uiolentus quo aliquid ali-
 ud trahit ad se uel ad aliud. ergo omnia quod sit
 simul cum eo quod trahitur. Hic interpo-
 nit prius quod sunt quatuor species motus loca-
 lis uiolenti. scilicet. pulsio. tractio. uectio. et uer-
 tigo. tractio et pulsio sunt iam ante descri-
 pta. uectio est motus quo aliquid mouetur
 per accidens ad motum tractus uel pulsus
 alterius. sicut si homo ducere in curru uel in
 nauis. idem dicitur prius quod uectio est in tribus mo-
 tibus. requiritur. nam. motus trahentis uel pe-

lentis motus eius. quod trahit uel pellit. et
 motus eius quod per accidens ad motum pul-
 si uel tracti motus. Uertigo est motus opposi-
 tus ex tractu et pulsu ut tractu mole fabri
 aut trochi pueri. Addit quod pulsio due
 sunt species. una est impulsio et est pulsio que
 motus non deficit ei quod mouetur ut in fa-
 bricatione. et alia est expulsio et est pulsio que
 mouens deficit ei quod mouetur ut in sagi-
 tatione. apponit hos terminos spatibiles
 et est percussio cum spata textoria. uer-
 cisis. et est motus textoris contrahentis
 sua fila. Deinde probat suam conclusionem
 in motu alterationis. quia solum est altera-
 tio per dicta. scilicet. finitatem qualitates sensibiles de 3.
 specie. et in qualibet tali est. alterans ultimus
 simul cum primo quod ab eo alteratur. ergo
 maior probabitur post et minorem probat in-
 ductiue. post hoc probat conclusionem su-
 am in motu augmentationis quia cibum au-
 gens appropinquatur corpori quod augetur. 3.
 est simul cum eo. similiter in diminutione
 pars auferitur que simul erat. ergo in sin-
 gulis generibus motus mouens est simul cum
 moto. Quarto probat quod non est altera-
 tio nisi finitatem qualitates sensibiles de tertia spe-
 ciem qualitatis. nam ad alias qualitates non est
 alteratio. ergo. 2. uera. 2. nota est et ante
 patet quia ad illa non est per se motus sed
 que mutatio per quam acquiruntur fit per
 modum sequele ad alios motus et muta-
 tiones. sed mutationes per quas acquiruntur
 alie qualitates a qualitatibus sensibi-
 libus. de tertia specie fiunt per modum se-
 quele ad alias mutationes priores. ergo
 maior patet quia capiendo motum stricte
 non dicitur esse nisi ad terminum. cuius
 productio non acquiritur per modum se-
 quele. 2. minor declaratur inductiue. ut
 figura raritas et densitas que sunt de quar-
 ta specie acquiruntur per modum sequele ad
 alterationes in qualitatibus primis uel per
 motus locales. habitus autem corporales per
 modum sequele ad alterationes. ut si quis
 esset infirmus. ideo quod nimis lapsus esset ad
 frigiditatem per calefactionem sanaretur
 et idem illa sanatio per modum sequele esset ad
 illas mutationes primas. puta ad mutationem

nia frigiditate ad caliditatem. sicut patet in his
bus moralibus uel intellectualibus. non enim per
motum sed magis per sedationem passionum
acquiruntur uirtutes morales et intellectuales
et hoc intelligitur cum dicitur quod habitus sunt ad aliquid
nihil dicitur quod in istis qualitates significantur nomine
habitus sic notantur quosdam respectus ratione
quorum ad eas secundum tales respectus non est per
se motus sed solum per accensum. Tunc in
terponit philosophus plures auctoritates. prima est
quod uirtus est dispositio perfecta ad optimum. et in
telligitur quod est dispositio perficiens rem ad opti
mam operationem eius circa obiectum illius uirtutis.
2^a est quod unusquisque est maxime perfectum cum
attingit tertium. propter uirtutis. id est cum attingit
extremum gradum perfectissime uirtutis sibi
conuenientis. Tertia est commentaria quod
uirtus consistit in indistinctibili. et intelligitur de uir
tute morali perfectissima. 4^a est quod anima in genere
et residentia sciens fit et prudens. intelligitur
quod anima fit sapiens et residet in passione corporali
ille non impediunt eam a speculatione. 5^a quod pue
ri et infantes nequeunt adiscere propter uehementem
passionem et motum qui sunt circa ipsos a
nima multum inclinatos in augmentum. et est
ex humoribus indigestis derelictis ex maxima ma
tris. Queritur hic primo. utrum oportet quod moue
tur. mo^o ab aliquo. 2° utrum oportet quod mouens est sicut
in moto. 3° utrum possit esse processus in infinitum in
mouentibus et motis. 4° utrum secundum qualita
tes de prima specie qualitatis. uel de 3^a sit per
se motus. De primo dicatur primo quod aliquid mouet
bonum seipsum per accensum. patet de natura mouente se
in nauem per modum sequelle ad motum nauis quam
mouet. 2° dicatur quod aliquid bonum mouet seipsum
de per se. sic quod ipsum post deum est principale
mouens et est est principale motum. patet per commen
tatores. 3° eadem mentio. 3° dicentem quod lapis
mouet se in quantum est gravis. et motus in quantum
est in potentia. 4° dicatur quod lapis post deum est princi
pale mouens seipsum. et est ipse est principale mo
tum. 5° autem de uoluntate quam ut principale agens
producat in se actum uolendi. et est etiam princi
pale patiens eiusdem actus. 3° dicatur
quod nihil mouet seipsum per se et primo. utrum
sit totale agens et totale patiens respectu illi
us motus uel actionis. et uoco totale agens
omnia que concurrunt. sine principalibus siue instrum

ad illam actionem siue motum producentibus. et tota
le patiens omnia que concurrunt ad illum motum
recipiendum. et tunc potest probari. primo quod in omni
motu de^o concurret actus et non passus. sed
dimisso hoc est de partibus agentibus et pati
entibus inductiue declarat. quod si uoluntas
in se producat actum uolendi concurret cognitio
actus et non passus. si intellectus actum intel
ligendi concurret fantasia actus et non passus
si sensus sensationem concurret species sensibilis et sen
sibile actus et non passus si graue mouet
se localiter concurret maxima passus et non actus
grauis seu remouens prohibens et grauitas
actus et non passus. et ita generaliter est in alijs
et ita intelligitur philosophus omne quod motus moueri ab
alio. Contra 2^{am} conclusionem est obiectio.
quod idem respectu eiusdem est in actu et in po
tencia est impossibile. quod respectu alicuius est in ac
tu. hoc habet illud et quod respectu alicuius est in
potencia caret illo. motus non est potest idem eadem di
spositione carere et eam habere sicut et semel. per
tamen nota quod quod aliquam dispositionem facit agit eam
secundum quod in actu. 3° de anima habet eam. quod autem reci
pit et patitur eius productionem hoc caret ea. pa
tiens non patitur sed quod est in potencia. si ergo idem eadem
dispositionem producat. oportet quod eam habeat. et sic respec
tu eius erit in actu et si eam recipit caret ea.
et sic respectu eius est in potencia. Rnde hic
quod duplex est generans aliquid est uniuocum et est
quod est eiusdem speciei specialissime cum effectu pro
ducto ut calitas cum calitate. et aliquid est e
guocum est quod non est eiusdem speciei specialissime
cum effectu producto ut cum lumine generat e
luciditatem. Tunc per hoc dicatur quod non omne gene
rans generat put est in actu secundum tale disposi
tionem quale generat. sed secundum hoc oportet in ge
neratione uniuoca. sed in eguoca sufficit quod
generans sit in actu superiori mediante quo
uirtutibus potest illum actum inferiorem in se
producere uel in alio. unde ad formam dici
tur negando contrariam. et ad probationem. contra
dicitur quod non omne generans habere uel esse in
actu tali qualem generat ut dictum est. sed
de primo. Ad 2^{am} dubitationem respondeatur
quod sic intelligendo quod omne mouens est si
mul per instantiam cum moto quod ipse
mouet per et non per aliud medium in se
Nota statim induxit philosophus in littera. et talis

sufficit in tali materia quod posita est quod per experientiam notum sicut per omnia igitur est calidum et tale sufficit inductive declarari sicut de his dictum est in fine posteriorum. 2° dicitur quod non oportet mouens esse sicut in omni moto ab ipso per quod sol calefacit ista inferiora a quibus distat. Sed contra primam conclusionem sunt dubitationes. prima est de magnetide quod trahit ferrum distans et non attrahit aerem uel stramen inter medium. 2^a de qua dicitur piscis uocato hoc nomine torpedio qui intrat rete inducit stuporem manibus piscatorum et non agit in rete et aqua pinguius. 3^a de fortilegijs quod ponendo ceream ymaginem piscium nocumentum inferunt homines in auinionem et qui non sunt in distantia. 4° de astris quod calefaciunt ista inferiora et non sperant inter medias celestes. 5° quod quidam fortiter agunt in distantia quod in propinquum quod si actio univociter reitatur aliquis manebit in distans. 6^a ex parte in propinquum per 3^{am} de speculo oceanico quod distanter a se igne generatur et per se non ita inter se calefacit. Rursus ad primas duas quod tanta magnetis quod torpedio uirtute illam multiplicat orbiculariter in medio eis immediatus. scilicet ibi non oportet mouere eo quod subiectus non est dispositus ut per se moueatur. non enim est rete laqueum stupefacit ibi. scilicet manus piscatorum per quod uirtus torpedinis piscis non in medio sed in manu piscatoris inducit stuporem. Sicut stramen non habet conuenientiam specificam cum magnetide quam habet ferrum et ob hoc non mouet ad se stramen in medio medium sicut ferrum. nihilominus sperice multiplicat circa magnetidem quod declarat 7° signo quod magnetis iungatur aleo cessat attractio ferri quod non esset nisi magnetidis uirtus diffusa ab aleo impediret diffundi. Ad tertiam quod tales lesionefiunt a maligis spiritibus permittente deo qui tunc cum nocet sicut sunt per indistantiam cum eo in quod immediate agunt. Ad quartam quod astra calefaciunt suo lumine ubi inueniunt materiam calitatis receptiuam. In specie autem celestibus non est materia receptiua calitatis. et ideo ibi non calefaciunt. nihilominus ibi introducunt lumen per pulchrum quod in hec inferiora. Ad quintam quod non debet se aliud ageret fortiter in distans quod in propinquum eo quod actio in distans non fit nisi mediante propinquum de per actionem tamen est hoc bene

posse per accidentalem causam apud distans uirtute ac uia magis uniente ut speculum oceanicum citra centum suum magis calefacit eo quod ibi est maior unio radiorum reflexorum quod per speculum. et in illo casu dicitur quod potest esse actio univociter reitatur quod si actio totaliter cessaret in propinquum ut radii reflexi per speculum esset totaliter cessaret in distans quod non pertenderet ad centrum. et hoc de 2° principali. Quantum ad 3um nota quod philosophus hic solum probat esse statum in mouentibus et motis corporeis. in 2° autem methaphisice probat utrum esse statum in quolibet genere causarum. 2° aduerte quod duplicia sunt mouentia corporum. quidam sunt essentialiter subordinata et dicuntur illa quorum posteriori nullo modo per naturam potest agere nisi priori coagente ut inferiora superiora celestis respectu superiorum. Alia dicuntur accidentaliter ordinata et sunt illa quorum posteriorius potest agere priori non coagente. uerbi gratia si sol debet agere oportet prius sol egisse. sed non apparet eum agere forte non mortuus est. Tunc est prima propositio in mouentibus corporeis accidentaliter subordinatis loquendo naturaliter est processus in infinitum. patet quod dato sol ipse fiebat a patre suo. et ille a suo et sic in infinitum. eo quod loquendo naturaliter mundus est eternus. Secunda propositio in mouentibus corporeis essentialiter subordinatis non preeditur in infinitum. patet ex 2° methaphisice. quod in nullo genere causarum est processus in infinitum. et patet ex tertio habet eo quod infinita corpora totalia facerent magnitudinem infinitam quam non potest esse. et philosophus ad hoc facit rationem spalem. quam posita est prius in notabili tertio. et ideo causa non resummo. Pro quarto dubio principali nota quod eadem qualitates sunt bene in tertia specie et in prima secundum rationes diuersas. sunt enim frigiditas et caliditas de tertia specie in quantum portant per nota absoluta. et sunt de prima specie in quantum sunt acquisita per naturam rei et disponunt rem ad suum bonum uel malum. seu de 2^a in quantum existunt a natura et disponunt rem ad peius uel ad melius. Secundo est aduertendum quod in quantum sunt de prima specie uel de secunda non est ad eas per se motus

rō qz pp motū factum n̄ o3 num̄ari fīos
 pē spēi de noīe rei que mo^r. uerbi grā si
 for. calefit n̄ o3 qz pp illā calefactiōem iui
 cē noīa pme spēi de noīe rei que mo^r. naz
 si infridat^r eēt calefact^r eēt in eo sanatio
 si aut eēt supēcalefact^r eēt egrotatio. z sic
 eidē mutationi i q̄m est de p^a spē accit q^r
 • sit sanatio uel egrotatio. sūz est de 2^a spē
 z 4^a. si^r si eēt cal^r moderata eēt sanatio z
 si eēt excessiua ēset egrotatio. Tercio ad
 uertat qz motus striete p̄uenit dici de p
 se fm illas dispōes q̄ imediate successiue
 pueniunt a motorib^r fm illas uero dici^r
 mot^r esse p acciōs q̄ uel fiunt a motorib^r
 p modū seqnelle ad illas dispōes pōres l'
 q̄ fiunt in oti. Tunc dñf ppōnes. pma qz
 fm aliquā qualitātē q̄ est de p^a spē ul' 2^a.
 est bñ p se mo^r. p3. qz fm calitatē est p se
 mo^r calefactiōis. z ipa est d̄ pma spē. ḡ ma
 ior p3 qz calefactio est p se fm calitatē. z
 minor p3 qz calitas est dispō ad bonuz l'
 ad malū. sūz posset pbari de 2ª spē. Z^a
 ppō est qz ad qualitates de p^a spē 2ª uel
 4^a n̄ est p se mo^r in q̄m sunt de ill' spēb^r
 qz p 2^m pmissōz si aliqua calefactio ē ad
 sanitatē hoc est p acciōs. sūz si sit ad po^{am}
 uel ipo^{am} b̄ est p acciōs qz sic in aliq̄ subō
 pductio calitatis respectu rei gñande est
 po^a ita respectu alicui^r est in po^a. si^r est i
 4^a qz figure q̄ significant p noīa quarte
 spēi q̄litas mutāt p motum localē priū
 z accit motui locali qz p euz mutēt figur
 Sūz raritas z densitas calefactiōez ul'
 frigefactionem sequunt p acciōs qz nō de
 necessitate. Sūz pōt pbari 2° p 3^m p̄mis
 • soz. qz qualitates de istis spēb^r in q̄m sū
 de eis acgrunt p modū seq̄lle ad alias di
 spositiones fm quas est mot^r ut bit^r ex
 opib^r gñant. Sūz potentie z ipotentie ex
 alterationibus p̄mis subōz pducēbant.
 figure sequunt mot^r locales. • Tercia p
 positio fm solas q̄litas de 3ª spē in q̄m
 sunt de ea est p se mo^r alterationis. se^r ex
 2^a z hoc est qz uoluit pbs. Sed 3° in p^a
 spē qualitatis est ppe 3rietas. ḡ est ppe
 3rietas mo^r n̄ia ul' tenere p p̄m in gn
 to. Z^a qz hec est per se sanatio est ad sani
 tatem z sanatio est mo^r. Tercio qz si non

esset fm p̄mā spēm mo^r hoc esset qz rerū
 illi^r spēi sunt ad aliqd p p̄m in lfa. mō
 termini scde spēi n̄ sū ad aliqd. ḡ p3 minō
 p tbemistū dicentē qz q̄ditates p̄dicamen
 toz sū in permixte. Rñz ad p^m qz 3rietas
 q̄ regrit ad mo^m est b̄tudo terioz t̄lī qz
 de p se pp aliquēz mo^m faciū illi sū sunt na
 ti uerificari de noīe rei q̄ mutat. sic dēz ē
 in 5°. mō^r t̄līs n̄ ē in p^a spē q̄litas qz l3 isti
 sū sunt 3rij uirt^r uiciū. tñ pp nullū mo^m fa
 ctuz illi sū d̄ p se nati sunt uariari de noīe
 rei q̄ mo^r. nā l3 ad mo^r aliq̄s se^r corruptō
 uirtut^r. tñ b̄ est p acciōs. eo qz totalz siles
 mo^r in essentia p̄nt stare 2 uirtute. uerbi
 grā. ex b̄ qz for. accipiat aureos. io. de bo
 nis alie^r cōz^r in eo iustitia z gnā in iustitia.
 si aut acciperet eos de p̄po aut ignorā
 tia inuincibili crederet eos esse suos esset
 actus ex q̄ nec corrūperet iustitia nec gnā
 ret in iustitia. z tñ essent acceptiōes ille cō
 siles in essentia sua. Ad 2^m p̄ce^r qz illa
 esset de per se uera. s3 n̄ia n̄ u3. sic n̄ se^r b̄
 est d̄ p se oīs bō est al' z album est bō. ḡ b̄
 est per se albus est al'. sanatio. n. n̄ est per se
 motus sic album n̄ est per se bō. staret. n.
 mo^m q̄ est sanatio manē z ipm n̄ esse sana
 tiōem. Ad tertiā d̄ qz pbs n̄ uoluit qz illi
 sū essent uere de p̄dicamento ad aliqd.
 sed uoluit qz includunt q̄dā respectus. p
 pter q̄s ad eos in q̄m b̄i n̄ est per se mo^r
 sic nec in p̄dicamento ad aliqd. z b̄ est
 d̄ 4^a. z p n̄ia de toto pō notabili. Z^o
 est notanduz qz in scdo tractatu b̄ septi
 pbs pō pbat qz ad b̄ qz in aliq̄ dispōe sunt
 aliq̄ p̄perabilia. re^r qz illa dispōe pueniat
 eis uiuoe. p3 qz 2 accuties equoe dicat
 d̄ uoe z d̄ stillo n̄ p̄perat accuties uocis
 accuties stillo. n. n̄ ē uox magis aut mi^r seu
 equali accuta cum stillo. Z^o pbat qz non
 sufficit ad hoc qz aliqua in aliqua dispōe
 p̄parent uniuocatio fm genus. sed re^r u
 niuocatio fm spēm spālissimā. p3 qz 2 co
 loz uniuoe dicat de albo z nigro. tñ nō
 p̄parantur inuicem in esse coloratum. nō.
 n. dicimus album magis coloratum nigro
 nec extra. sed in albedine l' b̄i dispōib^r
 q̄ uniuoe rebus insunt fm spēm spālissi
 mā res p̄pe p̄gāt. Ex qb^r insert 3° qz alia^r

si est probabilis motui locali nec est motus re-
ctus circulari. quia non dicitur secundum eandem spem
specialissimam motus. 4° inferit quod motus
equeles dicitur quia in eadem tempore uel eodem eadem spacia
praesentant secundum spem spacialissimam eiusdem motus.

5° inferit quod in genere multe latent equoca-
tiones. et ideo secundum genus non fit comparatio ubi ad-
tenduntur est quod equocatio a casu impedit eam ge-
nus. sic patet de b. tercio canis. scilicet equocatio
a scilicet ubi non accipitur est simpliciter et tota
diuersus ab alio. sic patet de hoc tercio homo. quia
non est genus ad hominem pietatis et hominem uerum.

3° potest probare subalternari quod equocatio fit
secundum diuersos accipitur quod unus est absolutus
et potest aliter est ille accipitur notatio
uirtutis supradicto non impedit eam genus. ut il-
le tercio quantitas per importat quantitates de 3^a
specie et absolute. quia accipitur non notatio. 2° autem
importat eandem quantitates notando ab eis
aliquid de eadem ut secundum primam spem eam disposi-
tum. 2° nam eam potens uel impotens secundum quod
tam eam aliquam se habens in quantitate et est secundum
accipitur quod fundamentum respectu finis. et forte
quod sic quantitas. primo importat multitudinem et
magnitudinem absolutam. 2° notando eam eam
comensurabilia. et hec equocatio non impedit
eam genus quia quibus sint diuersi accipitur tamen sunt
ut unus. et ideo per uno putantur. Alii dicitur quod
philosophus hic non uoluit quod genus sit unum equocatus
sed solum quod significat rationem eodem disibilem
in plures rationes spaciales. et ideo large uocat equo-
cum. Sexto inferit quod alterationes possunt
esse eque ueloces si sunt secundum eandem speciem quod
litas spacialissimam et equali tempore eadem accipitur
de illa qualitate tam intensiue quam extensiue.

7° inferit quod generationes dicitur equales quibus
equali tempore idem indissolubile generantur. id est quod equa-
li tempore uel eodem tempore idem in specie spacialissima ge-
nerantur. 8° inferit de comparatione motuum in
ordine ad mouentia et ponit conclusionem rea-
lem. prima si aliquid uirtus mouet aliquid mobile
per aliquid spacialem in aliquid tempore. eadem uel equalis
uirtus mouebit medietatem illius mobile per dup-
latum spacialem in eodem tempore. patet quia medietatem mouet a
proportionem in duplo maiori. et per consequens in du-
plex uelocius. 2^a regula si aliqua uirtus mo-
uet aliquid mobile per aliquid spacialem in aliquid tempore
eandem uel equalis uirtus mouebit medietatem

illius mobile per idem spacialem in dimidio tempore
Tertia si aliqua uirtus mouet aliquid mobi-
le per aliquid spacialem in aliquid tempore eadem uel equalis
mouebit idem mobile per dimidium spacialem in di-
midio tempore. 4^a regula si aliqua uirtus mo-
uet aliquid mobile per aliquid spacialem in aliquid tempore
medietas uirtutis mouebit medietatem
illius mobile per idem spacialem in eodem tempore. eo quod
uirtus manere semper eadem proportionem. 5^a si aliqua
uirtus mouet aliquid mobile per aliquid spacialem
in aliquid tempore non oportet eadem uirtutem duplici mobi-
le mouere per dimidium spacialem in eodem tempore. immo
nec mouere aliquid. Sexta si aliqua uir-
tus mouet aliquid mobile per aliquid spacialem in a-
liquo tempore non est necesse medietatem illius uirtu-
tis mouere idem mobile in eodem tempore per medi-
etatem spacialem. Patent istae due quia forte mo-
bile duplicatum est maioris aut equalis uir-
tutis in resistentem sic motor in mouendo. et
tamen non moueret. et forte mobile est maioris
uirtutis in resistentem quam medietas uirtutis mo-
uentis est in mouendo. ut si 4° moueret
3^a non propter hoc mouebunt sex nec est duo
mouebunt 4°. 7^a regula si aliqua uirtus
moueret aliquid mobile per aliquid spacialem in aliquid
tempore et alia aliter eadem equali uelocitate.
aggregatum ex uirtutibus mobilibus mouebit
aggregatum ex illis mobilibus eadem uelo-
citate. et dicitur philosophus quod hec regule sunt uere tam
in motu augmentationis quam alterationis.
sic in motu locali. Dicuntur quidam per. utrum in e-
quocis posset fieri comparatio. 2° ut per operatio
est secundum aliquam proportionem. 3° ut per quilibet
res sit alterius operabilis in perfectione.
4° ut per omnis motus omni motui sit comparabilis.
5° ut per uelocitas motus sequitur potestatem motus
in potestatem moti uel excessum potentie moue-
tis seu aliquid habet. Sexto ut per omnes regule
philosophi istae dicitur sint bone. Pro potestatem istorum nota
quod comparatio est duarum rerum uel unius ut du-
ax in aliquid tertio collatio secundum equale uel se-
quale. Ex quo se ad operationem tria re-
quiri. scilicet duo quod operantur et 3° in quo com-
perantur. Et si dicatur quod etiam res ani-
ma comperans et conceptus quibus com-
parat. 2° quod idem potestatem operari sibi ipsi. et
sic non requirunt duo. Tertio quia plura non
uidentur operari in aliquid uno eo quod nihil unum est

in pluribus quod quod pluribus comparatur
et non solum duo inuicem Quidam quod est pars du
rationis aut similitudinis comparant res quod
non solum equales uel inaequales Ad primum istu
rum dicitur quod licet ad actualis comparationis aia
requiratur non requiritur ad comparabilita
tem uel ad hoc quod res sint comparabiles ut
dicatur quod intelligunt illa tria requiri ad co
parationem preter ipsum comparans principa
le et infirmitas et tunc excluditur aia eo quod eo
parans principale et conceptus quibus compar
eo quod sunt infirmitas compantia Ad 2^m
quod tunc utimur uno ut duobus ut dicitur quod
foris est nunc albius quod fuit beri Ad 3^m quod
idem in specie in genere bene est in diuersis Ad 4^m
quod si pluribus plibus operetur hoc est plibus co
parationibus sed unus comparationis non sunt nisi
duo extrinsecus si non multitudo ex una parte mul
titudinis ex alia parte operatur teneat utraque
ut unus Ad 5^m quod in diffinitione caput equa
le et inaequale large potest significat magis uel
minus siue in quantitate siue in qualitate seu per
fectione subali uel accidentaliter seu est induratio
ne secundum primum et posterius Z^o aduerte quod quod
aliqua operantur immediate in uno ut homo et
equus in albedine quod immediate in duobus
et mediate in uno ut dicendo quod foris est ita
albus sic plerumque est niger ecce comparationem immedi
ate in tribus quod in albedine et nigredine et
mediate in uno quod in intensiue Tertio
aduerte quod ad hoc quod aliqua in aliquo parte
parentur requiritur quod illud suscipiat magis et mi
nus seu comparationem per quod non comparatur foris et plerumque
in hominem esse uel aliter esse Ex quod statim se quod non
in omni dispositione uniuoca aliquibus duobus
et specialissime conueniente illa duo sunt operabi
lia Tunc est primum per res operantur in nomine eo
patiuo uniuoce utriusque attributo ut in al
bo uel aliter per diffinitiones comparationis quod si
unus equiuoce eis conueniret tunc non in uno
tertio esset operatio Z^a pro modo primum parte quod
fit operatio in predicato analogo per quod dicitur
quod hominem pictum esse pulchriorem uiuo aut
solis calidioris igne et deus est melioris aut
perfectioris homine stat autem quod pulchritudo ana
logice dicitur de picto et de uiuo Similiter calidus est
igne et de sole non dicitur sol calidus foris sed
uirtualiter uel effectiue eodem modo bonus et pfectus

etiam dicitur primum de eo et non de alio 3^a in equ
uocis a casu non fit operatio non dicitur uox a
euius stilo 4^a pro in genere generalissimo
in aliquo cuius species plerumque nate sunt esse in eo
de non fit operatio per quod una non dicitur parte magis
equale quod alterius nisi tunc intelligatur quod est ma
gis equale plerumque qualitates in se habent et sic efficitur
operatio in multitudine non in genere 5^a pro
non est fit operatio in genere subalterno habente so
lum sed se una trinitate a quantum subiectis
nudaat per quod magis non dicitur uno tempore plus habere
qualitatem primum quod alio Sexta pro
operatio fit quod in genere habente solum una trini
tate a quantum potest denudari sic dicitur coiter quod
uinum rubeum est magis coloratum quod al
bum Septima pro primum fit opera
tio in nomine operatiuo uniuoce in specie
specialissima et hoc uoluit philosophus in B 7° quod
dicitur quod non fieret operatio secundum genus habentis primum

Pro hoc principali pro est scientia de pro
est habitudo secundum quam aliquod dicitur equalis uel mi
nus excedit maiori seu qua maius excedit
minus Z^o aduerte quod in genere sunt sex modi co
parationum inuicem primum est secundum habitudi
nem finitatem alicuius species proportionis ut compara
tione ad aliud primum esse duplum uel aliquod
tale et hec comparatio est duplex quod quod dicitur
rationalis et quod dicitur irrationalis Ex^m primum ut dupla
sexgaltera quod immediate sortitur nomen ab a
liqua specie numeri Ex^m si ut medietas du
ple et iteque hoc diuiditur in proportionem irra
tionalem scibilem ut primum dicta Alia irrationalis in
scibilis ut pro triplice ad duplam Z^o mo
do in habitudine finita duorum ad inuicem
non secundum aliquam speciem proportionis qua co
parantur entia diuersarum rationum ut angulus rec
tilineus ad angulum constitutum ex linea re
cta et linea curva 3° modus reque diuer
sarum rationum secundum habitudinem in infinitum primum
ut angulus rectus cum angulo portionis cir
culi constituto ex diametro et semicircunfe
rentia 4° modo est reque eiusdem ratio
nis quod una ad ymaginem esset infinita et a
lia finita ut linee recte infinite ad pedale

5° modo est reque diuersarum rationum in
habitudine infinita sicut superficiei mathe
ad lineam uel anguli rectilinei ad angulum
contingentie Sextus est secundum habitudinem

ordis qui nō dī ppe finit⁹ aut ifit⁹ sicut binari⁹ dī pōr trinatio r cā effēu. His pmissis ē⁹ rñsal⁹ hec q⁹ p^m mōus cōpationis solū dī ppe pportio qz ē bitudo finita i⁹ rei ei⁹ dē rōnis. Et si quera⁹ i qui b⁹ hec ppatio repit⁹. Rñz q⁹ repit⁹ i q⁹ritate continua r discreta. r i pa^m nib⁹ q⁹ritatis sic i āgulis. i qualitab⁹ r eap itētionib⁹ ut dupl⁹ ē angul⁹ angulo. grad⁹ albedis gradui albedis sūt i uelocitatib⁹. in t⁹pze in motu r cetis hui⁹ mōi uerū tñ ē quedā dīa in numeris ad alia. qz i numeris soluz pportio rōnalis repit⁹. In alijs aut oē genus pportionis sine rōnalis siue irrōnalis est repibile r illd demonstrare spectat ad alias scias hec de 2° pncipali. Quan^m ad 3° ē p^o notādū q⁹ rey duplex attribuit⁹ pfectio vna cēntialis r est quam res bz in ordine entiu fm suā speciē cēntialē r est ipsamet res. r alia accēntialis r ē quas bz p qualitates ipam pficiētes ut hō sciens pfectior dī nesciēte. 2° aduertēdum est q⁹ pfectio rey ignore. sit in nobis p opationes quas facit. r iō cetis pib⁹ pfecti⁹ est qd pfectiores opatiōes fm suā spēs pducit. Tercio aduertēdū ē q⁹ tres sūt mōi dicendi de illo penes qd attēdit pfectio opō^m p^o ē q⁹ attēdit p^o accessū ad grām sumum. s. q⁹ opa⁹ seu res vlt dī pfectior que pme pfectionis. s. dei ppingor ē sitior. r ut illā pbs uelle pmo celi r in libello de mōdo. tra quē ē replica⁹ qz si sic se⁹ q⁹ omnes res r opationes citra p^mum essent eque pfecte. p³ 3° qz omia equalit⁹ distant a pfectiōe p^o eo q⁹ pfectio p^mi est ifinita r omniuz alioz finita mō a pfectio ne ifinita ois pfectio finita equalit⁹ distat sicut si eēt magnitudo ifinita magnitudo pedalis nō plus eaz attingēt q⁹ pedalis.

2° quia r si pfectio p^ma esset finita nō tñ esset sic igit⁹. a^m p^o. qz oporteret q⁹ res pportionalit⁹ esset alia pfectior sed q⁹ esset pme ppingor ut dicit opinio mō ita nō ē. nō. n. ē calitas pportionalit⁹ itētiōz alia fm q⁹ ē ppingor sūme calitas eniz ut octo si sūma esset ut decē. ē in duplo ppingor summe q⁹ caliditas ut sex qz non distaret nisi per duo r calitas ut sex per quor

r tñ nō est i 2° itē⁹ q⁹ calas us. c. ut nō^m est. Rñz tenēdo modū istū q⁹ lz neq⁹ sit oēs opatiōes in ifini^m distare de sūma. tñ aliquē sūt denoiationes simpl⁹ iportatēf pfectionem q⁹ sūme attribunt⁹. r ēt reb⁹ depēdentib⁹. q⁹ igit⁹ in plurib⁹ eap eque pfectuz ē sic aliud qd. hoc pfectius est. r q⁹ i pautiorib⁹ ē minus pfectū. uerū g⁹ ipz sūmuz p se est uiuit. r intelligit hō igitur q⁹ uenit cum sūmo i intelligēdo ē pfectiō q⁹ plāta pautiores hñs tales denominati ones pfectionū. nō. n. itelligit. s. uiuit. ad huc q⁹ in uiuere plus uenit cū itelligere pfectius ē q⁹ q⁹ minus uenit ut sentire q⁹ uegetare ēt in sentire tanto pfectius quanto ppingus ipi itelligere. Per hoc ad sōmā argumēti. ne⁹ oñā qua iferit⁹ q⁹ oēs res eēt eque pfecte. r ad pbatōnē dicē q⁹ q⁹uis omnia i ifini^m distāt quo ad di stantiaz lreale r sic fm hoc nō distent p thagis r minus tñ distant plus r minus in picipādo plures denoiationes pfecti onis aut in participādo easdem. unus per fectius alio participat eas. Ad secundam dī q⁹ nō itelligit iste mōus q⁹ tota⁹ fm p portionez illā fm quā magis accedit ad perfectionē p^o ē pfecti⁹ geometrica ppor tione s. magis arismetica. s. q⁹ in uno gra du plus accedit i uno gradu ē perfectius r quod in duob⁹ plus accedit ē in duob⁹ pfecti⁹ r sic de alijs r sic rō nō procedit

2° modus dicēdi est q⁹ pfectio rei ymagina⁹ per distātiāz a nō gradu. ut di cerem⁹ q⁹ hñs quor gradus calitatis ē i duplo pfectius sōm duos hñte fm eniz ymaginationes mathe^m in duplo plus ut a nō gradu distare. S. impugna⁹ iste mo dus qz penes distātiā a nō gradu ois distātia finita cuicunq⁹ distātie finite eēt proprie comperabilis. r nō sunt oia pro prie pperabilia ideo est 3° modus dicen di q⁹ pfectio attendit⁹ penes distātiā a nō gradu in sua latitudine r sua specie s. in alia r alia specie est alia r alia latitu⁹ ēt a⁹ r a⁹ distā⁹ s. 1^m mōz p^o duo mōi sunt coiores. 4° aduertat⁹ q⁹ suffic⁹ ad pñs a liq⁹ pñt sperari du⁹ uno mō prope puta bz eq⁹litatē l⁹ certā. q⁹ritatez excessus unius

si aliud. Operatio. n. prope dicta est bitu^o
 duar^u rez^u ad inuicē pēs eq̄litate ul^l certam
 pportionez excessus. a^o cōpāt aliq̄ duo
 i ppe. i. pēs ieq̄litate nō tñ certā pporti
 onē excess^o. Quid aduerte q^{uod} quedaz
 res in sua eēntia pnt intēdi r remitti alie
 nō pnt. que nō pnt sic hō r asin^o uidentē
 mibi oīa. eē eq̄ pfa cēnalz. rō mouēs me
 ad hoc est qz si loz. r pto differēt pfectio
 ne eēntiali ita q^{uod} un^o alio eēt pfectior tūc
 eēntialz pl^u differret loz. a pto. q̄ nuō igit^r
 enālit pl^u differret loz. a pto. q̄ a cicero
 ne supposito q^{uod} cicero essz similioz sorti
 q̄ plato r tñ loz. r cicero differunt nuēro
 q̄ spē eēntiali. t3^a qz oīa que drnt plusq̄
 numero dnt spē. uel gñe gnto metha. nec
 obstat articul^o parificis dicēs q^{uod} anima
 xpi nō ē pfectior q̄ anima iude crroz. n. uer
 us ē qz i gratuitis ē pfectior licet nō in eēn
 tialibus. his pmissis rñdet p multas pro
 pōnes faciles. pma ē oīs forme graduales
 eiusdē spēi specialissime eēntial^{is} sunt ppa
 biles i pfectōe iuicem ppe p3 qz eq̄ intē
 se sunt eq̄les i pfectōe r intē^o ē pfectior
 r in dup^o inten^o in duplo pfectior r sic
 de alijs. 2ª omnes forme eiusdē spēi speci
 alissime eēntialis nō graduales. sūt i eēntia
 sua equal^{is} pfectionis. p3 p ultimū pmissoz
 3° nō oēs res sūt ptabiles i pfectōe essen
 tiali ppe p3 qz res diuersaz spēz ut hō
 r asin^o ul^l albedo ē nigredo nō pāt ēca
 q̄titate excess^o. 4^a ppō oēs res mūdi
 sūt ptabiles in inuicē i pfectōe eēntiali
 ppe ul^l i ppe. p3 qz si sint eiusdē spēi ppe
 cōpāt p pmas duas ppōnes. r si sint di
 uersaz spēz pāt i ppe ut spēi hūana spēi
 asinine pfectior enī ē hō asino. Quid
 ppō. pfectio idiuidui spēi supioris i infi^m
 excedit pfectionē idiuidui de spēi inferiori
 p3 qz pfectio spēi inferioris q̄tūqz mlti
 det nō attingēt spēm supiores ut q̄tūqz
 qz asinina pfectio i sua spēi multiplica
 ret ēt si ad ymaginationē posset itendi et
 remitti nūq̄ attigeret pfectionē huma
 naz uel equinaz. Sz 3° qz seq̄ u^l hō i in
 finituz pfectior ē asino. q̄ ē i infi^m pfect^o
 eo q^{uod} operatiū psupponit posit iuum. 2°
 qz si esset un^o asinus ita pfect^o sic omēs

asini illē essz in finitū pfectōe qz aliquas
 pfectionē finitā dataz infinites p̄tinet. q̄
 hō cū ēt tantuz pfectōs sicut ille asinus
 ēt esset infinite pfectōs. 3° qz duo asini ui
 dent^r duple pfectōis ad un^o ipoz. q̄ in
 finiti si eēnt. essent i infinite pfectionis sz
 hō omnib^o essz pfectior. q̄ hō essz i infi
 nituz pfect^o. 4° ex quo q̄l3 pars hoīs
 excedit quālibet parte asini. r asinū etiā
 i pfectione r hō infinitas partes illas p̄
 tinet ut q^{uod} hō infinite pfectōis sit. Ad h^{oc}
 ad p^{ri}m^o ne^o. pna naz ibi ar^t sz qd ad simp^l
 naz esse in infi^m pfect^o i^o nō est esse per
 fectuz nisi i respēu. q̄ nō u3 pna sic nō se^r
 loz. immediate post h^{oc} i infi^m itensiorcm
 albedinez hēbit quā ipsemet q̄ immediate
 post hēbit infinitā albedinez. posito q^{uod} loz
 incipiat dealbari a nigro uersus album
 est asis uer^o r pna i^o. Ad 2° pōr dici
 q^{uod} quis essz un^o asinus ita pfect^o sicut
 omnes asini q̄ se uel pnt esse non. tñ esset
 infinite pfectionis pmo forte ita perfec
 tus esset un^o sicut omnes sil capti. 2° etiā
 dī q^{uod} quis una pfectio a^m infinites ex
 cedit non ppter h^{oc} qz eā esse infinitā cū sūt
 dī sap rationū. Ad 3° p idem dī q^{uod} non
 sūt plures asini pfectiores i sua specie q̄
 unus. Ad 4° q^{uod} illa pna non u3 i rebus
 dī sap rationū. sic quis infinitos angulos
 rectilineos p̄tineat uirtual^{is} aliqs āgulus
 quoz q̄libz est maior āglo p̄tinentie non
 ex h^{oc} se^r q^{uod} sit i finitū magn^o. eo q^{uod} anguli
 illi non sūt eiusdēz ra. ionis. finalz addatur
 q^{uod} i paratis ppe excedens. pponit ex eq̄
 li ipi excess^o r parte per quā excedit. ut
 albedo ut duo respēu albedis ut unū non
 ita est in pparatione i ppe dēa ut albedis
 r nigredis. h^{oc} 3° p 4°. pncipali aduerta
 tur. pmo q̄ sit diffi^o uelocioris. 2° penes
 qd attendit uelocitas i motis penes spa
 cia p̄tēntia i eq̄li t̄p̄. Tūc ponit ppōes
 pō oēs mot^o locales si iuicēz pperabilis
 q̄z uelocit^{is} attendit penes lineā. p3 qz q
 bus cōd t̄p̄e eq̄les lince p̄tēntiēnt si eq̄
 ueloces. r qb^o ieq̄les differūt penes uelo
 citus r tardi^o. Cor^o mo^o circularis ppera
 bilis ē rcō se^r ex 2° ne. nec mirerit. qz ar
 cbimides demfat lineā rectā cē eq̄lez cir

eulari. et si commentator dicat huiusmodi quod linea
 curua non potest supponi recte dicat quod illa
 non est. quod circulator maioris circuli et
 minoris circuli non potest supponi et tunc appan
 tur uel dicat quod non uoluit quod uelocit[em] cir
 cularis in quibus est circulator non est appabilis
 motui recto quod huiusmodi uelocitas attenditur
 penes angulos descriptos circa axem et rec
 ti uelocit[em] penes spatium lineale descriptum
 modo hec non sunt appabilia sicut nec linea su
 p[er]ficii. **2^a** propositio correlaria motus
 sursum est appabilis motui deorsum per
 2° nes. Tertia 2° omnes alterationes que sunt in
 eadem s[er]ietate in specie specialissima sunt appabiles
 per quod illa sunt prope appabilia que penes eandem
 distantiam sunt. modo motus facti sunt eadem s[er]ie
 tate sunt huiusmodi in quilibet non s[er]ietate est una distan
 tia et equalis quibus unus motus ad unum il
 loz s[er]ioz nadat et alius ab eodem recedat
 2° per 2° quod cum sint tot gradus caliditatis
 in tota latitudine caliditatis. sic frigiditatis
 in tota latitudine frigiditatis et sic se habent quod ad ob
 pditionem unius de una latitudine acgritur
 unus de alia latitudine ut dictus est in 3°. si
 unus calefieret per horam acgrido sex gra
 dus calitatis et aliqd frigeret per eandem
 acgrido tot frigiditatis quod non diceret ille alte
 rationes equeles. cum quantitates acgrite sunt equeles
 et in eodem genere. **Cor^{um}** motus diffinites specie
 sunt appabiles per per conclusionem quod calefactio et
 frigeffectio diffinit specie. et si alligetur per huiusmodi s[er]i
 ritus dicat quod motus diffinites specie qui sunt per
 latitudines siue spatia incommensurabilia et incommensura
 bilia ut albedo et calefactio non sunt appabi
 les quod omnes alterationes que sunt 2um diffinitas s[er]i
 etates specie specialissima essentiali sunt incommensurabi
 les prope. per quod spatia 2um que sunt sunt incommensura
 bilia quod albedo prope non est appabilis calitati
Cor^{um} non omnes motus omni motui est appabilis
 per per conclusionem. **4^a** propositio. omnis aug
 mentatio prope dicta potest compari cuilibet
 augmentato prope deinde. per quod attendit per si
 milia spatia. scilicet acquisitionem magnitudinis quod non
 maiorem acgrit in eodem ut in equali tempore uelo
 cius. et sic de alio. **Cor^{um}** staret boles
 et plantam equaliter augeri. per per conclusionem. quanta
 prope ipsope. scilicet non ad inuicem sed aduertibiliter
 per habitudinem mobilis ad motorem motus di

uersorum generum possit inuicem comparari. per quia
 stat motum localem fieri a proportionem dupla
 sicut stat motum alterationis esse a tali propor
 tione. Item possit declarari in alijs. stat enim
 motus diuersorum generum fieri a diuersis reb[us]
 equalibus uel appabilibus puta a diuersis propor
 tionalibus que possunt comparari. Sexta propositio quod
 est motus diuersorum generum possit comparari et fieri
 eque proportionaliter per per conmetatorem tertio ce
 li dicentem quod gignans tantum dat de loco quibus
 de forma. id est de leuitatou[is] grauitate et
 sic nult quod proportionaliter intendit motus duor[um]
 sum sic intendit alteratio idem grauitate
 et mani[us] est quod stat sibi se habere hanc alterationem
 ad aliam alterationem sicut hunc motum
 localem ad alium motum localem. sed
 dices uidetur quod omnes motus sunt prope appa
 biles quod omnes participant uelocitate. uel quod equaliter
 et si sic erant equeles. uel unus maior et tunc
 illud erit uelocius. 2° quod omnis motus sequitur
 proportionem ut nult per huiusmodi in 3° septimo modo omnis
 proportio est alii proportioni commensurabilis uel
 appabilis igitur ratio. Ad primum diffinit quod uelocitas
 in motibus diuersorum generum equoce. uenit
 euz est in diuersis alterationibus. et ideo non com
 parant in ea. sed solum uniuoce diffinit de illis quod
 uelocitas attendit penes similia spatia et talia
 proprie possunt comparari. Ad 2um quod est per quanta
 conclusionem comparant enim unum diuersi motus di
 uersorum generum coramiter in bitudine ad moto
 res sed non in uelocitate iter se habet de 2°. per quanta
 principali aduertat quod in uelocitate sunt duo
 consideranda. scilicet unus penes quod mensurat. ut spa
 tium preexistens secundum id a quo procedit. scilicet et
 propter quam est tantum uel tantum gradus sic eis
 sequitur uelocitas sua cam ut efficitur id a quo est
 2° sciat quod hec conclusio intelligenda est pro
 portionaliter. unde id uelocitas diffinit sequi ad
 cuius duplicationem duplat et ad cuius me
 diationem mediat. tertio aduerte quod si de
 fieri motus 2° quod sit excessus motoris sup
 mobile. scilicet sit motor uirtutis maioris in mo
 uendo quam mobile in resistendo. per quod a pro
 portione equalit[er] uel minoris inequalit[er]
 non fieret motus. Tunc sit prima propositio
 quod uelocitas non sequitur potentiam motoris
 sic uidetur quod proportionaliter inten[tur] sic uir
 tus motoris. et remittit sic virtus motoris

p3 q2 non o3 si motor uirtus in duplo re-
 mittat motu p3 se i duplo remitti ergo
 2° uera p3 ams q2 motoris uirtus i dupla
 ta forte non mouebit. ut si sex moueat. 8.
 uirtus motoris erit ut tria et constet q
 non mouebit 4° per 3° pmissio. Confirmat
 de motor qui moueat 4° i duplo
 tardus q2 motor ut sex. ut erit ut tria et b
 no piaz dea ut erit intensior et p pns q in
 duplo tardus mouz n e i duplo minor] vtrut
 q2 erit motor i duplo uello moueas et va
 beatur 2°. Secunda ppositio mo2 uelo
 citas no segt resistetia sic q sit eade pro
 portio uelocitatu qlis est pportio resistet
 tiaz. p3 q2 si motor ut sex moueat q2 no
 duplas resistetiaz q eet in octo no moue
 bit in duplo tardius ymo non mouebit.
 Confirmat de mobile q moueat a moto
 re ut 6. i duplo tardus q2 mouet 4° uel
 igitur bec erit ut octo et hoc no p3 pmissio
 ruz uel erit min2 et si sic tunc no est eadem
 pportio resistetiaz et uelocitatz q2 sub
 duplata est uelocitas et no resistetia e du
 plata. 3° ppositio e-uelocitas no sequitur
 excessum seu augmentacione excessus po
 tentie mouetis. sic q pportio uelocitatz
 sit sic pportio excessuuz. p3 q2 se q. duo
 decim ueloci2 moueat decem q2 duo unus
 20 s est 100. q2 2° snt in duplo fortiora q2
 unus et no est sic de duodecim respicu de
 cem. p3 de se q2 maior e excessus duode
 cim supra decem q2 in duob2 q2 duoz supra
 unu eo q2 solu i uno. 2° i est fla q2 si duo
 motor diuisim moueret duo mobilia di
 uisa equali uelocitate idem motor pincti
 moueret eadem mobilia uelocitate maiori
 cui2 o2m dic phis. et p3 q2 motor pincti
 maiori excessu excederet sic p3 i nueris et
 est expietia i 3riu q2 si decem hoib2 trabet
 tib2 magnam nauem duo hoies iugeret non
 tantam uelocitat mot2 sic si uni hoie eque ue
 locit2 trabeti una quaz nanem adderetur
 un2 ho tñ excess2 dupl2 adderetur ma
 iori nani respectu additi ad minorem na
 uem sed 2 hoc pmo 2 pma dret q2 mot2
 se2 potetiaz motor sicut effect2 cam igit
 ad maioracione eae augmentab2 propor
 tional2 effect2. 2na tenet q2 actus notifi

cant potetias nono methaphisice. 2° qto
 potentia e maior tato motus sit uelocior
 igit. ams p3 ad 10m. 2na 13. q2 tanto et qto
 denotat pportione. g pportionaliter
 sicut auget potentia uelocita2 mot2. 3° b
 dicit 2metator 2° celi. idem phis. 8° hui2
 itez 7° hui2 uult phis q2 si aliq2 uirtus
 mouet mobile aliq2 uelocitate dupla uir
 tus mouet duplex mobile eade uelocita
 te. Deinde 2 2am q2 qto resistetia est
 minor tanto uelocitas e maior. g motus
 segt resistetia. p3 ams ad expientiaz. idem
 phis 4° hui2 uult q2 uelocitas ppor2 au
 getur sic diminuit resistetia. idem i septio
 hui2 q2 motor medietate mobilis mouet
 i duplo ueloci2. Idem pmo celi uult q2 in
 duplo graui2 idem motor in duplo tardus
 moueat. deui ar2 2 tertia 2clone q2 3 di
 minutione excessus diuuit uelocitas igit
 uelocitatis mot2 segt pportione excess2
 ams p3. q2 si in 10m diuuit excessus. i 10m
 diuuit uelocitas. Rnt ad pmas negan
 do 2nas q2 no o3 eadem esse pportiones
 i effectib2 pportioni cap. sed bn est eade
 pportio effectiu qlis e proportio ppor
 tioaliu cap si suas resistetias i mo candi
 et sic potetia maior facit maiore actus. sed
 no o3 q2 b sit pportioali2. Ad 2am dicit
 q2 sibi tanto denotat sola augmentacione
 ams est uep. et 2na non u3. si aut denotat
 q2 fm eadem pportione uelocitas e mai2
 2na est bona et ams e 10m. Ad tertia dicit
 q2 2metator de isto in diuersis locis iten
 dit aliter et al2 et io non o3 sibi credi. ad
 phm in qnto et in 8°. et septio dicat q2 in
 telligit tales regulas fm q2 dicit in seqn
 ti qone. Ad rones scas 2 3am. ad pma
 df q2 si li tanto denotet solaz augmentati
 ones uelocitatis tñ ams e uep et 2na non
 u3. minore eniz resistetia uelo2 mouet ead
 2tus actiua. sed no o3 q2 b sit pportioa
 liter. sed si li tato denotaret q2 pportioa
 liter auget. tunc eet fla propo ams. et 2na
 esset bona. ad autoritate sicut phis. Ad
 alia 2 tertia 2ne df p idem q2 bn diminui
 tur uelocitas ad diminutionem excessus
 sed non proportional2. 4° propo ueloci
 tas motu i potetia nall2 agtib2 cu resi

stentia se^r proportionem potētie motorⁱ
 ad resistētiā sic uidelicet q^d i^o q^{uo} fit hec
 proportio maior in tāto fit motus ueloci
 or probatur aucte philosophi z cōmenta
 toris septimo huius ēt p ultimā regulaz
 q^d dīc q^d si duo motores diuisi moueant
 aliqua duo mobila aliqua uelocitate idē
 motorⁱ cūiūci mouebūt eadē mobilia con
 iuncta eadē uelocitate que re^a non esset
 uera nisi ppter hoc q^d suat eadē ppor^o
 2° q^d p tres pcedētes 3° nes amoti sūt tres
 alij modi ymaginādi fieri intēsiōne uelo
 citatis iō nō uī^r q^d ali^o mod^o relinquat^r
 q^d iste S³ 5° nē dubitat pmo sic q^d om
 nis motor equalis moueret resistētiā eq
 lemi equalit^r q^d ē f^m q^d fortius mouet a p
 pe q^d a longe. z p³ 3° nā quia proportio est
 eadē. 2° q^d si unus medius aereus unifor
 me i densitate euz alio ēēt in duplo exten
 sione illo alio oporteret q^d idem motor p
 medium i duplo extē^r i duplo uelocius
 moueret q^d pportio medij ad motorem
 est in duplo maior. 3° quia tūc sortes in
 inf^m uelocit^r poss^z picere lapidē 3° nā ē i
 possibile z p³ 3° nā q^d p diminutionē lapi
 dis pōt angēri pportio potentie motiue
 supra resistētiā. quarto q^d potētia moto
 ris z potētia resistēs frequēter sūt totalit^r
 diuersap rationū ergo pprie nō cōpant^r
 iūicē. qnto q^d cū caliditate eadē agit q^uz
 forma s^obalis z q^uz nō. sicut p³ p dicta in
 2°. q^d cū agit cū forma subāli debēt uelo^o
 agere cui^o 3° riu^z docet expiētia. 4° q^d p
 portio nō ē nisi res p^opate z stat tales di
 minui z uelocitatē augeri. igit^r stat ppor
 tiorē fieri minorē z tū motus uelocitari
 nō igit^r seq^uit^r mo^o pportione. Septio
 posito q^d potentia augeat^r p aliq^o totum
 t^op^o tunc p id nulla maneret ppor^o. q^d nō
 manēt aliq^o uelocitas. pro istis d³ attendi
 q^d potētia actiua z resistētia pūt spari q^d
 druplici^r uno mō in extēsiōne tantuz a
 lio modo in intēsiōne tantum. Tercio
 mō i ntroq^z agregādo sūmā toci^o nūtiū
 tā in stēsiōne q^d i extēsiōne potētie mō
 nentis ul^r ēt potētie resistēt^r. z his moⁱs
 spando nō seq^uit^r uelocit^r mot^o pportione
 potētie monēt^r sup resistētiā 4° modo

pūt spari penes potētiā actiua possē agē
 oib^o pputaria q^d occurrit z iuuat ad agē
 s. extēsiue itēsiue applicatiue dēsiue ma
 terie seu unione uirtutis z pēs potētiā
 passiua possē resistere oib^o pputari^o que
 iuuant ad resistere z sic spādo uelocitari^o
 se^r eoz pportione p hoc ad rōnes ad
 primā q^d eadē uirt^o agēs forti^o mouet eā
 dē resistētiā a ppe d^r q^d ē q^d ē me^r appli
 catio q^d iuuat ad actionē. ad 2^{am} q^d arguit
 de spatione medior^o i pportione z penes
 talē spationē pportione nō attēdit uelo
 citas ut dēm est. Ad 3^{am} q^d 3° nā nō ual^z
 q^d suata eadē potētia motoris nō pōt re
 sistētia i infinitū minui nāliter nō enīz solū
 resistit grauitas lapidis forti piciēti s^z
 ēt grauitas mēbroz impetū spmentium z
 me^m diuidentū i piciētiōne. z sic in diu
 tione tantū lapis pōt diminui q^d uirtutis
 motiue. s. impet^o ipressi nō ē sufficiēter re
 cept^o iō s^oz nō pōt euz. q^u mior ē frequē
 ita remote piciētiōne. sicut q^u ē maior. Ad
 4^{am} q^d nō 3° talia spari ppe s^z suffic^z q^d spēt
 spōe mathe. s. u^m i possē agē z aliū i possē
 f^zstere eidez. Ad qntū q^d h^o spatio d³
 attendi penes possē agere uirtut^o actiue
 ultimate ut caliditatis ul^r frigiditatis sup
 posito i fluxu g^onali primaz cāz z iō non
 o^z ibi nūerari formā s^obalē. Ad sextā
 d^r q^d supposito q^d ita sit tū euz res minui
 tur nō minuit^r ppor^o. ymo fit maior pro
 portio q^uis pportio minuit^r ipa nō minui
 tur in q^u ē pportio. sic silitudo frequēter
 diminuit^r z tū mouet eq^ulis silitudo ul^r fit
 itensior similitudo. Ad septimā q^d i q^u
 li cāu non manet eadem pportio unifor
 mis. sed manet eadem dispo. m^o q^d dēno
 minat^r a pportione media itē nē nō manet
 eadē uelocitas uniformis s^z dispo. m^o cor
 respondens ēt suo gradui medio uel alij
 si nō sit uniformiter dispo. m^o hec de qnto
 p^oncipali. Quātū ad sextū supponitur
 q^d uelocitas mot^o segtur pportionez po^o
 mouēt^r ad resistētiā p³ ex pcedēti. Tunc
 ē prima ppō non o^z si a moueat. b. aliqua
 uelocitata idem a mouere sub dupluz ipi
 us. b. i duplo ueloci^o a³ q^d si ita oportet
 etiam necesse ēt q^d si aliquod mouēs mo

ueret. b. aliq̄ uelocitate idēz mouens mo
 ueret duplū mobile ad. b. i duplo tardi⁹
 2na ē 2 q̄rtaz regulā p̄bi. ē 2 exp̄ientiam
 qz forte resistētia duplicata erit maior in
 resistēdo q̄ po^a motiua i mouē. pbatuz
 tñ 2na. r sit. d. dupluz ad. b. uel. a. pōt mo
 uere. d. i duplo tardi⁹ q̄ mouet. b. r bēf
 ppo^m. ul' nō pōt r si sic capiat a^o motor
 q̄ hoc p̄se pōt. r sit. c. tunc. c. mouet. d.
 in eodē t̄p̄ p dimidiuz spa^m ad spa^m in q̄
 a. mouet. b. ḡ medietatē. d. f. b. mouebit in
 duplo uelo^o p̄re^m f. b. ḡ. c. mouet. b. p̄e
 idēz spa^m p qd. a. mouet ip̄s. ḡ. a. r. b. sunt
 potētie motiue eq̄les. equalē enīz resistē
 tiaz eque uelocit̄ monēt. ḡ sicut. c. sufficit
 mouē. d. ita. a. q̄ fuit p̄bādū Cōfirmat̄
 supponēdo q̄ si aliqua bēant se p ordinē
 fm magis r minus p̄portio extrēoz cō
 ponit̄ ex p̄portioe ī medioz pbat̄ q̄nto
 r 7mo euclidis ut p̄por^o triū ad u^m p̄po
 nit̄ ex p̄portione triū ad duo r duoz ad
 u^m 2° supponit̄ q̄ p̄portio p̄posita ex ma
 iore r minore ē minor q̄ dupla maioris r
 ē maior q̄ dupla minoris nō^m ē in oībus
 ut exēplarit̄ p̄por^o sex ad duo r tripla
 r sic duoz ad unūz dupla q̄r tripla ē a^r
 mō ex his p̄posita. f. sex ad unūz nō est du
 pla triple. non enim 2̄tinet. duas triplas
 s3 unāz triplā r unā duplā r eadē p̄por^o
 ē maior q̄ due duple. qz q̄drupla ē dupla
 duple r sexcupla est maior q̄ quadrupla
 tunc p̄ bec p3 2° naz ponat̄ q̄. e. sit medie
 tas. b. r sit p̄portio q̄drupla ip̄ius. a. ad
 b. tunc p̄portio. a. ad. c. p̄ponit̄ ex i^a du
 pla r ex una q̄drupla p̄p̄mūz p̄missoz. ḡ
 nō erit dupla ad maiore eaz p 2^m. ḡ euz
 motus sequatur p̄portionē 13. a. moue
 bit ueloci^o. c. q̄. b. tñ nō i duplo qz nō est
 p̄portio ei^o i duplo maior. r b ē 2°. vbi
 ḡra sit. a. f. c. 12. r. b. 4^r r. c. sicut duo. 2^a
 p̄pō nō o3 si a. moueat b. aliq̄ uelocitate
 q̄ uirtus duplicata ad. a. moueat idēz mo
 bile i dup^o uelo^o. r ē 2° re^m p̄bi. probatur
 qz qualis ē p̄portio ip̄ius. a. ad medietā
 tes. b. talis est dupli ad. a. ad ip̄m. b. igituz
 i dupluz ad. a. mouet. b. in duplo ueloci^o
 q̄ a. r ip̄m a. mouebit i duplo uelocius. b
 q̄ to^m. b. cui^o 2^{rius} dicit p̄cedēs conclusio

assumptuz p3 qz sicut duplū ad. a. se habz
 ad a. ita se b3. b. ad eius medietē. igit̄ per
 2̄mutatam p̄portionē sicut se b3 dup^m
 a. ad b. ita. a. ad medietates. b. r p3 i nume
 ris qz sit. a. ut 3^a r. b. ut unū tunc duplica
 ta potentia est ut sex r b nō moueret in
 duplo ueloci^o eo q̄ p̄ma mouebat a pro
 portione tripla r dup^a a sexcupla r illa si
 est depla triple cum nō 2̄tineat duas tri
 plas ut dictū est. 3^a p̄pō regule p̄bi sūt
 uere ubi motor mouet mobile a p̄por
 tione. p3 de p̄ma ex quo p̄por^o motor
 ad mobile est dupla. p̄portio motor ad
 medietates mobilis est in duplo maior.
 qz componit̄ ex duobus duplis. mō pro
 portio in duplo maior in duplo uelo^o mo
 uet uerbi ḡra si quatuor mouent duo ali
 q̄ uelocitate i duplo uelo^o mouēt u^m. p3
 qz p̄portio p^a est dupla r 2^a est q̄dru
 pla q̄drupla aut̄ est dupla duple similiter
 de secunda quia ex quo potentia a ad b ē
 dupla dupla uirtus ad a respectu b habe
 bit se i p̄portione quadrupla ut si qua
 tuor moucant duo dupla uirtus est ut
 octo r ita mouet a p̄portione quadru
 pla Quarta p̄positio si a moueat b a
 p̄portione maiore q̄ dupla medietates
 mouebit uelocius sed minus q̄ in duplo
 patet p̄portio enīz ip̄ius a ad medietā
 tem componitur ex una dupla r una mai
 ori q̄ dupla per primum p̄missorum i
 prima conclusione igitur ipsa non est du
 pla ad maiorem per secundum ibidez p̄e
 missorum ergo cum p̄portio a ad b fu
 it maior q̄ dupla p̄portio a ad medie
 tatem b. est maior sed non est in duplo
 maior igitur mouebit uelocius sed non i
 duplo Quinta p̄positio si a mouet
 b. a p̄portione minore q̄ dupla moue
 bit medietatem. b. plusquam in duplo ue
 locius patet quia p̄portio a. ad medie
 tatē b. erit p̄posita ex una dupla r u^a mi
 ore q̄ dupla i^r erit maior q̄ dupla ad mi
 nozem illarum. ergo cum a. mouebit. b. a
 p̄portione minore sequitur q̄ medietā
 tem mouebit a p̄portione plusq̄ i dup^o
 maiore. r p 2na plusq̄ in duplo uelo^o p̄
 portionales p̄pōnes dicant̄ de 2^a regla

¶ q si a mouet b a pportōne maiore q̄
dup^a.dup^a ēr^o mouebit b uelo^o.sed mi^o
q̄ in dupl^o si aut a pportōe mīore q̄ du
pla .dupla uirt^o mouet idē mobile uelo^o
q̄ in duplo .r pbent ppor^o sic pcedentel

Sexta ppō q si a moueat b aliq̄ uelo
cit^o .re. medietas a mouebit medietatē b.
eadē uelocitate rō qz est eadē pportio . r
hec regula pbi est uera . r pōt alteri^o poni
q si aliq̄ uirt^o mouet aliq̄ mobile aliqua
uelocitate . q̄libet ps uirtutis motiue mo
uebit pte mobilis sue denotatōis eadem
uelocitate . ut qua uelocitate a . mouet b .
medietas medietatē . 3^a 3^{am} 4^a 4^{am} . r sic
deinceps mouebit . a3 facili^o qz q̄ est ppor
tio . a . ad suā 3^{am} talis est . b . ad 3^{am} ei^o . ig^r
p mutata pportione q̄ est . a . ad . b . ē ter
tie ad 3^{am} . silt^o pbe^o de alijs . igi^r cū sit ea
dē pportio saluat eadē uelocitas . ppor^o
pbarē q ps motoris denotatōis maio
ris ptem mobilis denotatōis minozis ue
loti^o mouebit q̄ totū mouens totū mobi
le . qz pportio est maior . ex quo . n . sup pte
sue denotatōis habet proportionem ean
dem quam totus motor habet ad totum
mobile . r maiorem hēat pportionem su
per ptem denominationis minozis . sc^r p
positum . r ita ps motoris denominatōis
minozis q̄ data est ps mobilis . aut n̄ mo
uebit . aut mouebit tardius eo q ppor^o
est minor . Septima propō . si in uirtu
tib^o motiuis eiusdē spēi a moueat b . r . c .
moueat d . eadē uelocitate . tunc aggrega^m
ex . a . c . mouebit aggregatū ex . b . d . eadez
uelocitate . saluat . n . eadem pportio . si . n
nouē mouent tria r sex duo eadē ueloci
tate aggregatū q̄ est . 15 . mouebit aggr
gatū mobilium q̄ est quinqz eadē ue
locitate . qz ibi est pportio tripla Oc
tana . si . a . moueat . b . aliqua uelocitate . r . c
d . alia uelocitate . aggregatū ex uirtutib^o
mouebit aggregatū mobilium uelocitate
media . p3 si . a . ēēt 4^r . r moueret unū . f . b .
r c ēēt 4^r r moueret duo aggrega^m erit
8° in mouētib^o r i resistentijs erit ut tria
mō octo mouet tria uelo^o q̄ a proportiōe
dupla . q̄ . c mouebat d r minus uelociter
q̄ a pportione quadrupla q̄ a mouebat

b Nonapropositio si plures potentie
motiue plurib^o motib^o agentur corndē
ter non o3 q aggregatū corndēat aggr
gato in uelocitate p3 qz posito q a equ^o
sit ut 4^r resistentia ei^o ut unum Item b
eq^o ut duo r resistentia ut unum Item sit
c asinus sicut quatuor r sua resistentia ut
unum r d asinus sicut quatuor r sua re
sistentia ut duo tē p3 q corndēter p^o eq^o
r p^o asin^o cū uelo^o mouent qz quis a pro
portione q̄ tripla silt^o 2° eq^o r 2° asinus
qz quis a pportione dupla non tñ opoz
teret q eg iuncti q̄ erunt ut sex sua mo
bilia iuncta q̄ erunt ut duo moueant cū
uelo^o sic asini iuncti q̄ erunt ut octo mo
uent (ina mobilia iuncta q̄ erunt ut tria ga
maior ē pportio sex ad duo q̄ octo ad
tria r iō equi iuncti uelo^o mouebūt sua
mobilia iuncta q̄ asini iuncti sua De
cima propō si a moueat b r b c eadez ue
locitate r p moueat r r r eadez uelocita
te alia tñ a pōre n̄ o3 q a p iuncta moue
at b r eadem uelocitate qua b r mouent
c s a3 qz si a ēēt triginta sex b sex c unus .
r p quatuor r r duo r s unum p3 q a p
ualent quadraginta que moueant b r iun
cta a pportione q̄ tripla r b r iuncta e
runt octo que moueāt c s a pportione
quadrupla que non est eadez pōri Un
decima ppositio regule negatiue Ap
sunt simpliciter uere patet super litteraz .
Sed diceret quare Aristotiles ponit re
gulas istas si non sint uniuersaliter uere
Item n̄ occurrant iste regule ad effectus
Respondetur ad p̄mum q forte sunt uici
um in translatione r q Aristotiles regu
las non sic scrip sit Ad secundum quod
nusquam concurrunt ad effectum sed ex
hoc non sequitur quin sint utiles pro sci
endo in ordine ad quid attenditur motus
uelocitas stante q maneat ydentitas uir
tutis motiue r specialiter mltm subtiliāt
intellectus . hoc de sexto p̄ncipali r per
consequens de toto septimo p̄ncipiorum

Incipit octauus liber
p̄ncipiorum

Inter deo dirigente circa
8^m i q phus deieriat de p
petuitate mo^o r de ppetui
tate r imobilitate pi motof
q i 4^r ptes pncipales 4^r

tractat^o appellatas osuevit distigui i qz p
mo de ppetuitate mo^o agif. In 2° de dis
positione entium penes moueri r quiesce
re r de imobilitate pmi motoris. In 3° qf
r qlis e pmius mo^o. r i 4° de infitate r in
dibilitate pmi motoris agif. Est pmo no
tan^m qz pha in pmo tractatu pncip^o pbat
hac. nē si mēt dici 3° qz sp fait mo^o sic qz
nunq̄ incepit eē mo^o qn an ipm fuerit aliū
mo^o p em^o pbōne suppōit qz an oēs mo^o
est mobile r motiū. p3 qz ille sunt cāe ne
cessarie ad esse mo^o. sic p3 p diffinitionem
mo^o. qz mo^o est act^o mobilis r motiū. mō
tales nāl^o pcedunt ipm effectū. r dic 3° r
qz de oī motu fito est suppositio. Itē. uēa
loquendo de pōitate tpris. sed de motu
eterno est nera loquendo de pōitate. cāe
seu nē. qua pmissa arguit sic. si est dat^o p^m
mo^o an quē nullus alter fuit p suppoem.
an ipm fuerat mobile r motiū. uel i^o an
ambo fuerunt eterna. r hoc uē esse fictici
um. qz si motor r mobile fuerunt eterna.
nō posset dari rō. quare motor in isto nūc
poti^o incepisset mo^o. q̄ i qlibet pōi. Itē
si ab eterno fuerunt. r tū nō fuit an mo^o o3
qz aliq̄ fuerit cā qf ante nō mouit. r illam
oportuit remoueri an istū motū datum q̄
remotio nō potuit eē facta nisi per mo^o
q̄ an pmiū motum fuisset aliū pōr qd im
plicat. uel aliq̄ eoz ante fuit p gñonē. r
gñō non potuisset fuisse sine motu. i^o itē
an pmiū motum fuisset ali^o motus pōr.
r qz forte fidelis rñderet qz p^m pducens
motum erat libez. r hoc potuit incipere
motum cum uoluit cum libertate sua. r
sic non se^r fuisse alium motum an p^m. re
mouet istam solutionem. r dicit qz quod
dāmō est sile in agentibus libez r nāl^o
r qdāmō diste. Simile ē quo ad hoc qz
sicut agens nāle non pducit opposita ni
si pp aliam r aliā indispoem uel applicati
onē materie ut calidū penetrans fridum
corrūpit r nō penetrans cōfortat. ita agēs

libez nunq̄ pducit opposita nisi pp mu
tationem uolunt^o. i^o si p^m motor liber sit
r post mouere uult. r an nō uult an pmiū
mo^o quem facit pcedit mutatio sue uolū
tatis. r sic iterū ante pmiū motum erit
alia pōr mutatio. qd cōfirmatur quando
aliquid dicitur ad aliud aliter q̄ pū. est
necesse mutationem pcessisse in ipo aut i
alio. r pmius motor cum pmo mouet dici
tur ad aliquid aliter. s. ad mobile q̄ pū.
i^o o3 ei^o motor pcessisse aliā mutationē qd
est idē qd pū. Z^o pbat istā cōlōnez ex
pte tpris. qz tps ē eternū. i^o mo^o. cōia p3.
qz tps negt eē sine motu. 4° b^o. an pbat
qz qd sit de nouo necē ē ipz eē posteri
us eo r aliq̄ eē pū ipo. igitur si tps sit
de nouo aliq̄ est pū tps. sed pū non est
sine tps. q̄ tps est pū seipo. maiō p3. qz o3
qz faciens pcedat factū. Z^o pbat qz b rō
ne tpris qd incipit est incepisse a nūc. de
cuius rōne r qz sit finis pteriti sicut ē pñ
cipium futuri. i^o an oē tempus finitum da
tum aliud fuit prius. cuius nunc in q^o po
sterius incipit fuit terius. 3° pbat qz sp
erit mot^o sic qz motus nunq̄ desinet quin
post eum erit alius motus. r pbat p qz
portio^o. qz si desinet motus. post ipm uel
remanebunt motō r mobile. r sic nō erit
cā quare post non monebunt. Itē tunc
post illum motum applicaretur impediēs
ppter quod cessat mouere. uel mutatione
uoluntatis motoris. r sic post ultimū mo
tum erit alia mutatio posterior. qz falsum
est. uel aliquod eorum desinet esse. quod
iterum nequit esse sine motu. be rationes
pbi aut alie si fierent fortiores catbo^{am}
mentem mouere nō debent. tē qz sophisti
ce sunt. tū qz ē forte ad hoc tendunt. ut
mens buāna iudicia dei ac diuine uolun
tatis secreta imensa r pfunda. s. qf qñz
motū facit r nō an cū de^r sit oīpotens uale
at pscrutari. cui^o 3^m sancta desinat ecclia
mentis enim humane aqies inualida i tū
excellenti luce nō figit nisi pri^o p fidē illu
stret. qd. n. mibi b ap. rōib^o at mēt
3° fidē nō ex rōe s3 ante ecclē spū sātō fue
lāte nōit mēse^o pfcas. s. dīna ecēntia bñe
mētis sub effect rationibus non esse deum

meum sed creatorem dignaret appellare.
Ad p^mā igitur earum d^f q^d ante p^mum
motum fuit motor in sua eternitate. s. de
trin^o et unus nunc et eternum benedictus
qui tunc sue bonitatis participes. cum
p^mo produxit mūdum nos fieri volu
it. fuit et aⁿ mobile non t^p sed nā. nec in
cepit mobile esse p^r gⁿonem. sed per crea
tionem. et sic aⁿ p^mum motum fuit alia
mutatio p^r creatio. sed non motus. Ad
hoc aut^m q^d d^f mutatioⁿ fuisse uoluntatis
diuine. ne^o. sed p^a cā ab eterno uoluit mo
tum. p^rducere in illo nunc ymaginario iⁿ q^d
ipm. p^rduxit. et sic non mutabatur eius uo
luntas. q^d q^d eternaliter uoluit. non uolu
it esse ab eterno. sed p^r tempore illo p^ro q^d
p^rduxit ab eterno uoluit motum esse. put
s. ly ab eterno deteriat ly uoluit. sed non
uoluit motum esse ab eterno. prout ly ab
eterno deteriat ly esse et sic n^o est ibi mu
tatio diuine uoluntatis. Ad hoc q^d addi
beri p^r ad aliquid. creditur q^d q^d p^mā cā
se h^z al^r ad mobile. q^d mouet q^d ante. hoc
est per mutationem ipius mobilia. q^d mo
bile actu mo^o. Ad 2^am rōem de t^p ne
getur q^d t^ps est eternū. et concedit^r p^r p^roē
q^d est p^rductum e^m celo. et creditur q^d p^r
us eo fuit aliquid non tempore. sed eterni
tate. s. dens oipotens. qui ei dedit esse euz
ante non eēt. Ad 2^am probationem d^f
q^d sicut reperitur punctus terminans līe
am non tamen terminans aliam ita reperi
ebatur unum nunc q^d erat terminus tem
poris et incians ip^s futuz sed non termi
nans aliq^d p^reritum. Tercio p^rha reci
tat defectus alioz antiquoz. et non est no
bis cura nisi de autoritatibus. unū antiqui
dicebant q^d sempiternorum non est que
renda rō seu cā. Dicit p^rhus q^d ymo a q^d
necessarioz sic conclusionum demonstra
bilitum querenda est ratio. s. p^rncipioz nō
est querenda cā. attende q^d sicut p^rmozuz
p^rncipiozum non assignat rō in demfatio
nis scia. ita p^rmi p^rncipij uoluntatis nō as
signat rō aut cā uiris catholicis. 4° sol
uit rōnes antiquoz qui uoluerunt p^rbare
q^d motus incipit esse de quibus non est
uis. Dic q^rit p^mo utz ad sciam nālē p

tineat cōsiderare de p^mo motore. 2° utrū
sp fuit motus. et ab eterno. 3° utz mo^o est
etern^o. 4° utz a motore imutabili et eter
no possit p^ronenire actō noua. Pro p^mo
p^rmissoz est aduertendū q^d ad solā mē^m
spectat cōsideracō reb^o absolute. s. cōsiderare
idēitates et diuersitates entiu. et p^r h^z ut di
ctū est. in p^r ipa merito uocat^r scia^m d^fis q^d
de oib^o teris mundi forāt p^roēs p^r cā de
teriabiles q^d nō uenit scie alteri. 2° ē ad
uertendū q^d 2° 3° metha. Dic q^d ad p^rbū^m
spectat cōsiderare de p^r motore et de p^rma
cā. vñ subdit q^d p^r motor est ipole q^d de
clarat^r p^r sig^mnāle fil^r 8° h^z dic q^d metha^m
nullā uia h^z ad demfandū p^m p^mmo^o ni
si accipiat cā a nālī p^rho. et rephendit. Qui
dicētē ad metha. spectare p^rbare iⁿ q^d gⁿe
cāe esse p^mā cām. 3° est aduertē^m q^d iⁿ oēs
nāles oēs fundant^r sup^r mo^o et mutationes
a^z p^r p^rhm sexto metha. unū rōnes fundate
sup^r esse nel alias bitudies rez q^d mo^o uel
mutatōes nō sunt nāles. Ex his po^r p^ra
p^ro. q^d ad metha^m nō spectat p^rbare aliq^d
eē p^mā cāz efficientē. l^r aliq^d eē p^mā mām
simp^r p^r q^d p^mā cāz eē in q^d gⁿe eē n^o p^r
nisi p^r mo^o et mutatōem. s. h^z probare nō
spectat ad metha. 2° t^z p^r p^rmissoz. aⁿo
p^r q^d p^r mo^o solū deueniri pōt ad p^mā cāz
et sup^rmā mo^o nel effectiue uel subiectiue.
nec pōt deueniri nisi p^r rōes fitas sup^r mo
tum ad esse unum p^m motore. sic p^rhs fac
iⁿ isto 8°. q^d nō se^r h^z est p^ra cā producēt mo
tum. s. est p^ra cā efficiens simp^r. aut si seq^r
ad metha^m nō spectat h^z cogscē pōt. n. dici
q^d p^ra cā nō mouet effectiue producēdo mo
tū sed so^m p^r mōm finis cōseruantis alios
motores. sic dixerunt multi. fil^r in p^ra mā
supposito q^d p^r motum possit deueniri ad
p^muz subūm mo^o. s. ex q^d immediate sit mo
tus l^r mutatio. n. ex hoc hēt p^ra mām simp^r.
m^lti. n. dixerūt ad h^z i^mmām esse cōposi
tā ex p^rib^o diuersaz rōm. s. ex eē et cēntia.
q^d opio utz sit uā l^r fia. n. pōt p^r rōes ex mo
tu sup^ras appē q^d mō. 2° propō ad solā
metha^m spectat iⁿ q^dlibet gⁿe cāe probat^r
p^rmām cām esse. p^r q^d nō ad p^rbificum. igit^r
ad metha p^rbificum. 2° probatur idē oēs
rōes fūdate s^r eē spectāt ad metha^m. mō

equales duob⁹ rectis ⁊ triangulus est al
bus. ⁊ ad eum spectat p^{re}bare album h^{ab}
ere tres r^{ec}t^{os}. Quantu^m ad 2^{am} scias q^{uod} tri
plex est mensura ut satis inquit p^{re}b^{et} 4ta h^{ab}
⁊ magis exp^{re}ss^{it} Boetius 4us de solutioⁿe.
q^{uod}da^m successina ⁊ t^{em}p^{or}alis ex t^{em}p^{or}e q^{uod} terio
finita sicut duratio r^{eg}is corruptibilu^m me
surat tali mensura. alia est p^{er}petua mensu
ra sed successina sic duratio celi supposit^{um}
q^{uod} sit p^{er}petua sic dicit p^{re}b^{et} 1^a ⁊ 3^a est eternitas. s^{ed}
duratio eterna. sit t^{em}p^{or}e tota. ⁊ est difficil^{iter} no
bis ad comprehendendu^m eo q^{uod} s^{ec}uⁿd^{um} res cum
motu app^{ro}p^{ri}et^{um} d^{ic}im^{us}. 2° aduerte q^{uod} s^{ec}uⁿd^{um} uno
m^{od}o capi^{unt} put^{ant} u^{er}o tantu^m sic c^{um} t^{em}p^{or}e. Alio m^{od}o
p^{er} ut t^{em}p^{or}e d^{ic}it sic ab eterno. p^{ri}mo m^{od}o ⁊ mo
tus e^{ss}ent s^{ec}uⁿd^{um} q^{uod} e^{ss}ent o^{mn}i t^{em}p^{or}e. n^{on}. erat t^{em}p^{or}e sⁱⁿ
motu. ymo sic stricte n^{on} est aliq^{uod} t^{em}p^{or}e nisi
p^{ri}us. posset de ui logice c^{on}cedi q^{uod} ill^{ud} q^{uod}
est p^{er} t^{em}p^{or}e p^{ri}us est s^{ec}uⁿd^{um} q^{uod} est o^{mn}i t^{em}p^{or}e q^{uod} est. 2°
m^{od}o secus est. 3° aduerte q^{uod} aliq^{uod} p^{ot}est yma
ginari mo^{do} incepisse. cu^m aⁿ n^{on} fuisset. uno
m^{od}o q^{uod} ab eterno fuisset motor ⁊ mobile.
t^{em}p^{or}e in t^{em}p^{or}e de nouo incepisset motor mou^{er}e
alio m^{od}o q^{uod} in t^{em}p^{or}e de nouo incepisset esse
motor ⁊ mobile. tertio q^{uod} mot^{us} fuisset ab
eterno. sed mobile incepisset e^{ss}e in t^{em}p^{or}e ⁊ cu^m
eo mot^{us}. l^{et} q^{uod} mo^{do} mobile fuisset eternu^m
sed n^{on} motor ⁊ q^{uod} incepisset mo^{do} cum in
ceptione motoris. ⁊ iste est nimis fatuas.
It^{em} q^{uod} quolibet m^{od}o h^{ab}er^{et} sit semel ince
pisset mo^{do}. uel pluries incepisset mo^{do} iter
c^{um} t^{em}p^{or}e sic posu^{it} it^{em} pedocles. Quarto
aduerte q^{uod} q^{uod} ad exp^{er}ientias u^{el} s^{ec}uⁿd^{um} fuisset mo
tum. eo q^{uod} nulla exp^{er}ientia s^{ci}t p^{er} qua^m posset
c^{on}cludi mo^{do} incepisse. t^{em}p^{or}e p^{er} ueritate mo
tus incepit sic p^{ri}o magis dicit^{ur}. ⁊ sancta si
des hoc ponit. Tunc n^{on} alio solas exp^{er}ienti
as sequens r^{ati}on^{em}et q^{uod} nunq^{uam} fuit mo^{do} q^{uod}
aⁿ fuisset. p^{ri}o q^{uod} si incepisset hoc maxime
fuisset aliq^{uod} m^{od}o p^{re}dict^{orum} posit^{orum} iⁿ tertio
p^{re}miss^{orum}. sed nullo m^{od}o p^{ot}est dici. s^{ed} maior
p^{ar}t^{is} a sufficienti diuisione. minor declarat^{ur}
inductiue p^{ri}mo q^{uod} n^{on} f^{uit} mo^{do}. u^{el} q^{uod} motor
⁊ mobile inceperunt esse d^e nouo. de^{us} q^{uod}
uel incepisset esse ex aliquo. ⁊ si sic t^{em}p^{or}e mo
bile fuit ante. ex quo motor ⁊ mobile ge
nerabant^{ur} si ex nullo s^{ed} e^{ss}e p^{ro}posita p^{ri}o iⁿ p^{ri}o
2° q^{uod} l^{et} mot^{us} g^{en}erass^{et} seip^sos. ⁊ s^{ed} non implicat

...

q^d aliqd gñet se ip̄s gñans elz gñat p̄m q^d
in actu ⁊ gñale gñatur s̄z q^d in po^a ad eē
idem autem non est actu ⁊ in potentia ad
eē. Itē gñans aīcedit genitū nālī. idē autē
n̄ p̄cedit seip̄m. uel aliqd gñasset motorez
⁊ mobile. ⁊ si sic se^r q^d idē erat aī. ⁊ sic aī
motorē p̄mum erat ali^o motor. Tercio ar
guit 3° q^d tunc ip̄ole moueri moneret.
p̄z^a. q^d oēm motum p̄cedit po^a ad illū
motum q^d po^a n̄ est nisi mā p̄p̄ns uel sal
tē aliqd q^d n̄ pōt esse nisi in mā. ⁊ sic i^a mā
n̄ ē mobilis p̄ aduersarium. q^d mobile nō
dum esset genitum. ⁊ tñ moueret cum ex
ea fieret mobile q^d rē. 4° si sūt iciperent
mobile ⁊ mo^o cōstat q^d tale mobile non in
ciperet esse nisi p̄ gñōne q^d esset mo^o. ⁊ sic
ante p̄^m mo^m fuisset ali^o mo^o. ⁊ si forte di
ceret q^d ista gñō n̄ eēt mo^o. adhuc n̄ ua
leret. q^d admi^o gñōne p̄cedēt alteratio q^d
est uere mo^o. ḡ n̄ pōt dici 2° nec p̄^o. q^d si
ab eterno fuerunt motor ⁊ mobile. ⁊ tñ i
t̄p̄z d̄ nouo icipit motor mouē. l̄ gescē p̄ce
dens mo^m ab eterno fuit nālī uel uiolen
ta. n̄ uiolenta. q^d nullum uiolentum ē p̄pe
tuum. p̄^o cell^o ⁊ suppo^o usq^z ibi. nec pōt di
ci q^d fuit nālī. q^d tē mo^o sequens fuisset ui
olent^o eo q^d remouisset mobile a nālī gete
2° q^d tunc nulla esset p̄portio t̄p̄is mo^o
ad t̄p̄s getis. ⁊ ita essz deordinatio reruz
mundi. a3 cōa. q^d i finiti ad finituz nulla ē
p̄portio. 3° q^d uel motor ab eterno nō mo
uisset q^d ipedit^o fuit. ⁊ si sic illud ipedimē
tum oportuit remoueri p̄ mo^m. q^d aī p̄^m
mo^m fuit aliū motus p̄oz. ul^o q^d nō potu
it l3 ab intrinseco non erat impedimentū
⁊ si sic tunc ip̄m alterari oportuit. uel q^d
non uoluit mouere. ⁊ si sic tunc oportuit
p̄cedere mutationem uoluntatis motoris
ut fieret uolens cum ante non uoluit. Itē
nulla posset assignari cā. pp̄ quā plus uo
luit p^o q^d ante. Itē motor optim^o fecisset
⁊ uoluisset sp̄ q^d ē meli^o. sp̄ autē meli^o fuisset
esse q^d non esse rex. nec pōt 3°. f. q^d mo^o ē
eternus ⁊ mobile incepit esse de nouo. q^d
si sic. se^r incōueniens p̄us in p̄^m mēbro idu
etum. q^d mobile nō incepisset esse siñ mo
tu. ⁊ ita ante p̄^m mo^m fuisset aliū mo^o.
Itē 3° nō icepisset eē nisi d̄ po^a mē ⁊ it.

mā ante fuisset q^d mobile. 3° q^d uel mo
tor ante potuit pducere mobile ⁊ motū
uel non si non tē erat ipedimentū. q^d opō
tuit moueri ante mobilis pductōem ⁊ n̄
potuit fieri amotio nisi p̄ mo^m. i^a itēz aī
p̄mū mo^m fuisset ali^o si potuit tē si fuit a
gens nālī p̄us fecit. ⁊ sic tunc non incepit
p̄m^o motū. si uō fuit agēs uolūtariū q^d po
tuit si uoluit. se^r q^d oportuit ante pductō
nem mobilis p̄cedere mutationē uolunta
tis motoris qua fiebat uolens pducē mo
bile cū ante n̄ uolebat. ⁊ sic se^r idē q^d p̄us
4° q^d qñ mo^o incepit mobile ⁊ motor se
hēbant sūt sic p̄us. ḡ si nūc motor mouet
mobile ita aī mouebat. si al3. ḡ p̄cessit a^a
mutatio. q^d q̄cqd al3 se h3 ad aliqd q^d p̄us
hoc h3 se al3 pp̄ aliquā mutatōem. i^a ante
p̄mā mutatōem fuisset alia mutatio. 5°
t̄p̄s est eternuz. ḡ mo^o. t3^a. p^r aīz p̄mo rō
ne cōmentatoris. q^d si t̄p̄s incepisset eē de
nouo tunc aī fuisset aliqd p̄us eo. ⁊ hoc
nō est pole. q^d p̄us n̄ fuit sine tempore. co
q^d est pars temporis. 2° rōne p̄bi. q^d omē
tempus finitum incepit a nunc. de cui^o rō
ne est eē termī p̄teriti sic p̄n^m futuri. ḡ aī
oē t̄p̄s finitū fuit aliud t̄p̄s. Nec pōt dici
4°. u3 q^d mobile fuisset ante ⁊ motor in
cepisset eē. o3. n. motorē tunc seipsum ge
nerasse uel aliqd gñans fuit ante. ⁊ tē mo
tor fuisset ante. ēt d̄ oēm rōez mundi q^d p̄
us fuisset mobile q^d motor. nec aliqs p̄h̄s
unq^d ita dixerit. 2^a pp̄o p̄m eundē eēt q^d
nunq^d desinet motus qñ post remanebit a
liū. p^r p̄portionabilit^o q^d si post remanēt
motor ⁊ mobile. non esset rō quare post
non r̄maneret motus ⁊ si mobile desinēt
esse hoc esset iteruz per motum. ⁊ sic post
ultimū motum moueret iterum aliū.
Item semper manebit motus. ⁊ p̄batur
sicut p̄us. Sed qñ conformiter appare
tijs be rōes ⁊ cōclusiones p̄cedant. tñ fal
se sunt simpliciter. ⁊ iō firmiter tenenda
est hec conclusio q^d alñ incepit mo^o sic q^d
nullus fuit ante. ⁊ qñz desinet sic q^d null^o
erit post. hoc. n. ponit facta fides ex reue
lacione sp̄s sancti. quem non potest deci
pere. unde mot^o incepit ⁊ inceptio mū
di ⁊ desinet p^o die3 indicij salte mot^o celi

et glorio et corruptionis et alterationis ordinare ad glorio h[ab]et. h[ab]et fide tenenda sunt licet experientia non vincat. et ideo ad rationes philosophi in 5^m factas. d[icitur] q[uod] 3^m incipit motus esse. s[ed] q[uod] motor fuit ab eterno et mobile incipit esse de nouo per creatorem et non per generationem. Ad probationem d[icitur] q[uod] mobile incipit esse et non per motum. sed per mutationem instantaneam quae erat creatio. potest non per infinita qualia est prima causa producere aliquid sine subiecto presupposito. sed hec finita potest non potest. et ita non per generationem nec motus incipit esse mobile. sed per creationem. Ad 2^m ne[cessitas] q[uod] non fiebat nisi de potestate materie. creatio non non presupponit materiam sed uirtus motus infinita potest producere mobile nullo subiecto preexistente. ymo producere ipsum met subiectum. Ad tertia dicitur q[uod] prius motor ante potuit producere mobile et motum sed non uoluit producere illa per tempus prius. et cum dicitur q[uod] tunc oportuit fieri mutationem voluntatis eius. ne[cessitas] contra semper non uoluit producere mobile et motum. non tamen uoluit producere ea per seipsum. sed per illo nunc per quo perduxit. et sic non se[quitur] aliquid mutatio voluntatis sue. ut si foris hodie uellet adiscere et cras uellet abulare. supposito q[uod] hodie adisceret cras abularet. non dicerem[us] cum mutatum in uoluntate. sic cum prima causa ab eterno uoluit producere mobile et motum propter productionis mundi. et non per tempus prius. supposito q[uod] tunc fecit et non prius. non ex hoc mutata est in uoluntate. unde cedere debet hanc. prima causa ab eterno uoluit producere motum prout ly ab eterno deteriorat ly uerbum uoluit. sed non uoluit producere ab eterno. putat ly ab eterno deteriorat ly producere. eternalis non uoluit se pro tempus productionis mundi producere mobile et motum. Ad 4^m dicitur q[uod] quando motus incipit. mobile et motor non habebant se sic sic prius nec habebant se aliter q[uam] prius. q[uod] prius non habebant se eo q[uod] mobile non erat. et accipit q[uod] cum motor mouit ipse habuit se aliter q[uam] prius ipse habebat se in eo. primo esse mobilis. q[uod] in isto etiam non mouit. et accipit q[uod] hoc est per mutationem. quae est met motus prius. q[uod] per prius motum qui est post illud. et d[icitur] motor mouere. et q[uod] non fuit in illo etiam ideo non dicebat in ipso mouere mo-

tor dicitur et q[uod] ante prius motus fuit mutatio prior q[uod] creatio mobilis. s[ed] non erat motus prior. Ad 5^m ne[cessitas] q[uod] tempus est perpetuum et ne[cessitas] inferat q[uod] ipsum quando q[uod] fuisse de nouo cum ante fuisse aliquid prius. eo[rum] sufficit enim q[uod] quando fuisse de nouo supposito q[uod] nihil fuisse ante. d[icitur] et q[uod] ante tempus fuit motor eternus in sua eternitate et sic infinito tempore ymaginatio fuit ante motor q[uod] tempus. s[ed] uere non fuit aliquid ante esse tempus. ad confirmationem d[icitur] q[uod] non oportet nunc est terminus preteriti ymo est dare nunc solum initium tempus futurum et non finis. aliquid preteritum sic est dare punctum in linea incipiente lineam et nulla terminat. et si dicat q[uod] motus cessabit per diem iudicii. uel igitur ges. eli erit nalis. et si sic tunc motus eius esset uiolentus. q[uod] est falsum uel erit uiolentus. et sic tunc non posset esse perpetua. eo q[uod] nullum uiolentum est perpetuum. ridebis q[uod] ges est nalis. et negabis contra. nam. i^m motus eius erit uiolentus motus non est ei nalis q[uod] prima causa uult nunc ipsum moueri. et tunc ges erit nalis eadem. q[uod] per tunc prima causa uult ipsum gescere. appetitus non nalis rex ordinat et regulat a uoluntate per me causa. i^m sic ipsa uult ita est finis nalis. et q[uod] ita uult ideo hoc est nalis. hec de 2°. Pro 3° nota q[uod] nullum tempus est perpetuum uel infinitum. ratio q[uod] de ratione temporis est esse mensura. ratio mensura non est infinita. eo q[uod] in finitum finis q[uod] infinitum est ignotus ut dicitur primo h[ab]et. Ex his inferantur propositiones prima loquendo de esse temporali nullus motus est eternus. probat q[uod] si esset eternus uel esset in tempore sito eternus. et non q[uod] implicat uel in tempore infinito et hoc non. quia nullus tale est. 2^a in infinito siue perpetuo tempore potest esse motus tenendo in finitum sicut be. p[er] per exponentes. 3^a propositio prout hoc aduerbius semper preterit tantum u[bi] sic omni tempore. t[em]p[or]e semper fuit motus. si semper est et erit motus. p[er] q[uod] omni tempore fuit motus est et erit. non. u[bi] fuit tempus sine motu. ymo u[bi] q[uod] finis hunc usus huius aduerbiij semper h[ab]et est cedere semper est Joannes. supposito q[uod] dies ista esse tempus prius. et q[uod] Jo. uiuet per totam istam diem. p[er] q[uod] omni tempore q[uod] est. est Jo. i^m omni tempore est Jo. p[er] quia in duplo ly tempore

nō supponit nisi p̄cipib⁹ que s̄l añs p̄
p̄ ca^m. Cor^m hec dñs nō ualz semp ē mo
tus igit̄ etern⁹ ē mot⁹ az qz añs est uerū
z dñs s̄m. be p̄pōnes pcederent a fideli z
ab aristotile ut credo. 4^a p̄pō quā ponēt
ap̄ z nō fides q̄ ab eterno fuit mot⁹ z in
et̄nū erit mot⁹ p̄ p̄mo qz p̄mū agēs ē et̄
nū ergo sp̄ fuit mot⁹. t̄z^a qz a uolūtate et̄
na nō fit actio noua in medietate ali⁹ az
qz o3 omnes motores s̄bordinatos eē p̄
motori z sup̄mo alias esset p̄cessus in
inf̄m q̄ nō ē possibile. mō ille primū mo
uēs de necessitate est et̄nū alias nō possz
esse cā oīm aliop̄. 2^a qz p̄ motor ab et̄no
potuit z uoluit mouē z sic b̄t̄ p̄pō^m l' ab
et̄no uoluit s̄z n̄ potuit z sic ip̄otēs fuit l'
potuit s̄z nō uoluit z sic fuit iuid⁹ q̄ abo
reliquunt̄ p̄ falsis. 3^a qz cū p̄ cā sit opt̄ia
d̄z poni sp̄ alijs p̄fuisse ḡ semp mouisse ad
eē rex nō enim eēt bon⁹ qui alijs sine sui
nocumēto possz p̄desse z n̄ fecissz. 4^a
qz p̄ma cā sp̄ debet fuisse in statu nobilis
simo mō nobili⁹ est cā esse cū multis mi
nistris q̄ cū eē solū. Quinto cū nā ap
petat de possibilib⁹ q̄ meli⁹ ē s̄p̄ i natu
ra debet dici fuisse illud q̄ est meli⁹ mō
deū eē z mlt̄a alia est multo meli⁹ q̄ esse
denz solū cū de⁹ z intelligēt̄ie s̄l accepte
iccludāt p̄fectionē dey z cū b̄aliā z n̄ eē
c^o omne q̄ dicit p̄fectionē z nullā ip̄oz
tans i p̄fectionez semp deo d̄z ascribi mō
gubernare z dñari rebus dicit p̄fectionē
igit̄ rē. 7^a qz cum celum nō uariat̄ ni
si a mutatiōe q̄ in ip̄m facit p̄mus motor
z h̄z se s̄l sp̄ ad mouē ḡ nō ē ratio po^r
q̄ ipsum uno t̄p̄z iccepissz mouere q̄z alio
igit̄ ab eterno. 8ª celuz ab eterno mouet̄
circularit̄ ḡ dñs t̄z. z añs p̄bat qz om̄is
motus nālis circularis ē p̄petu⁹ eo q̄ tal
figura ē ubiqz unitat̄ iō nō ē rō q̄ poti⁹
i isto p̄ucto cessaret q̄z in quocūqz alio. ḡ
si cessaret uel cessaret i omni puncto q̄ n̄
ē possibile uel in nullo z b̄etur p̄posituz
mō mot⁹ celi est nāliter circularis igitur
q̄uis be rōnes sunt s̄m xp̄ientias s̄ibi
les p̄cedētes. z s̄m hoc cōcedātur tamen
firmiter tenēda est 5^a opposita i p̄cedē
ti dubitatiōe posita. Et soluantur de ra

tiones. Ad p̄mam d̄f q̄ a uoluntate et̄na
b̄n fit imediate actio noua sicut post dice
tur. Ad 2^{am} d̄f q̄ p̄mus motor ab e
terno potuit mouē z ab et̄no uoluit mo
uere put̄ ly ab eterno d̄fminat b̄ v̄bum
uoluit. sed non uoluit mouere ab eterno
scilicet put̄ ly ab eterno deteriat b̄ v̄bū
mouere. ab eterno c̄im uoluit mouere p̄
certo t̄p̄re. s̄. p̄ in et̄i creatiōis mundi no
luit icipe mouē. sic q̄ semp uoluit moue
re s̄z nō pro sp̄. i. oī t̄p̄z s̄c̄l p̄ certo t̄p̄re
pro q̄. s̄. fecit motuz. z iō nō se^r ab eterno
uoluit z potuit igit̄ ab eterno mouit qz
nō uoluit p̄ eterno. 2ª dicit̄ q̄ l̄z potuit
p̄ eterno mouere z nō fecit nec uoluit p̄
eterno nō se^r q̄ fuit inuid⁹. qz nō tenebat̄
mouere nisi cū uoluit lex eim eterna. s̄z
dñs deus nulli obligat⁹ ē uel erat z igit̄
pro t̄p̄ore p̄ quo placuit dedit alijs esse
z nō p̄us nec p̄ hoc aliq̄ aderat iuidia.
Ad tertiā d̄f q̄ cū nos p̄ legem dinam
astringim^r ad dilectionem p̄ximi nos pe
camus si nos nō faciam⁹ alijs bonū cum
sine n̄ro nocumēto hoc facere possumus
secus d̄ uolūtate eterna nemī p̄r obliga
ri. Ad 4^{am} d̄f ēt q̄ in cā ifinite boni
z p̄fectionis nō ē nobiliss̄ n̄qz meli⁹ esse
euz mult̄ q̄ cā esse solū eo q̄ ip̄a oīuz ali
op̄ nobilitatē z p̄fectionē eminet̄ in se in
cludit̄ s̄c̄z ē de his q̄ sūt finite p̄fectionis
z que ministris idigent cuiusmōi nō ē p̄ma
cā. Ad q̄ntaz p̄ idē q̄ om̄ia alia addita
deo nō facerēt p̄fectionē l' bonitatē maio
rez eo q̄ ifinita p̄fectiōe nulla p̄t eē a^r
nec u3 dñs. hoc p̄tinz illā p̄fectionē z cū
b̄ aliā igit̄ p̄tinet maiore nisi dicat̄ q̄ p̄fe
ctio p̄^a nō eēt ifinita. Ad 5^{am} d̄f q̄ hoc
ē uer⁹ d̄ p̄t̄ q̄ nō dñt p̄fectionē i ordie ad
extrisecū s̄c̄ sūt uiuē. b̄n eē itelligē uelle
dellectari. de alijs at̄ nō ē ita. s̄. d̄ gub̄nari
one uel dare eē alijs. Ad 7^{am} q̄ nulla
ē rō q̄ p̄ma cā uno t̄p̄z mouit z alio t̄p̄z n̄
nisi sua uoluntas benedicta cuius non ē
rō querenda nec assignanda sine n̄. mutati
one sue uoluntatis potuit uno t̄p̄z mouē
z alio t̄p̄z dimittere uel n̄ mouere qz sic si
bi in sua eternitate placuit. Ad aliam d̄f
q̄ celum n̄ ab eterno fuit nec p̄ dñs moue

batur ab eterno et ultra de quod non est potior
ratio nec ex natura reque quare motus circularis
incipit vel desinere in uno puncto quam in alio
et non est ratio potior quam post dies iudicii sol ge
scat in oriente quam in medio celi ex parte ipsius
sed hec omnia fiunt prout placet maiestati divine
et facta sunt sicut placuit ei et hec de 3.

Quatuor ad 4^m est advertendum quod apud et
5° locuti sunt supponendo esse plures moto
res eternos secundum pluralitatem intelligetiam et po
nunt istos imitabiles sicut patet in 2^a metaba
p^a sice uerum est tamen quod uere sol deus est eternus
et ipse sol immutabilis est. 2^a advertendum
est quod effectus potest dici nouus dum nouum aut
specie puta effectus cui nunquam antea fuisset simi

3° aduerte quod forte 5° non uoluit nega
re quia motor eterno possit puerire noua ac
tio in specie per motum eternum quem facit sed uo
luit quod non immediate a tali possit fieri noua
actio in specie. 4° aduerte quod apud et 5° metatō
supponunt omnes motores celestes esse finiti
uigor intensiue de quo post magis dicitur

Tunc apud de isto proposito has propositiones
precederet prima quod nullus talis motor potest
mouere nisi motu circulari immediate per
quod non potest mouere nisi motu qui durat
ad bonum intellectus modo non a potest semper
durare. 2^a maior per quod si moueret motu qui
quod cessaret ipsum post non moueret et ante
mouit et sic mutaretur minor per quod sol motus
circularis potest esse perpetuus ad bonum intel
lectus ut probabit in isto. 3^a 2^a propositio mobi
le eius non potest alio motu moueri scilicet recto
augmentacione diminutione vel alteracione
corrupta per quod non motu recto quod unius
corporis simplicis non sunt plures motus
simplices secundum naturam. Item deberet motus illi
mobilis esse eternus ut dicitur in 5° ne prece
deat igitur omne mobile esse eternum igitur nec est au
gmentabile vel diminubile nec generabile vel cor
ruptibile igitur nec alterabile corruptione
5° quod non potest mouere nisi regulari suum
mobile per quod si se habet sicut ad mobile et mo
bile ad ipsum igitur quo motu uno tempore mouet
se mouebit. 4^a propositio si mobile eius esset
uniforme tunc ex parte illius motus de se omnibus
motibus alijs exclusis hic inferitur non fieret
actio noua per quod mobile haberet se simili

ad ipsam terram et talia inferiora et per deus nul
la esset ratio quam aliquid nouum per uno tempore ene
nietur quam alio Quinta si mobile esset dif
forme sicut spera stellata tunc a motu eius
posset inferi peruenire effectus nouus per quod
ratione diuersitatis mobilis ipsum per alias et alias
presens haberet se aliter et aliter ad ista inferiora ratio
ne cuius alienitatis hic posset nouum perueni
re effectus. Sexta a pluribus motoribus
mouentibus diffinita mobilia et cum hoc di
uersis motibus possint hic inferius prece
dere pluri effectus noui per quod ab uno possint per
precedente 5° neque igitur. 7^a propositio ex plu
ribus motibus 2^a ribus bene coniungit unus
motus irregularis per quod sol uelocius mo
uetur sub egnociali quam sub tropico et plane
te quod si retrogradi quod si directi igitur motus
tales quod sunt irregulares et tamen quibus unus
simplex motus semper est regularis sicut per
ex propositione 3^a. Octaua si omnes motus cele
stes sunt mensurabiles tunc nunquam potest
aliquid dispositio quod sitis infinites fuit per quod mun
dus est eternus secundum philosophum et igitur quicunque dis
positio celi non est si omnes sunt mensurabiles infinites fuit
Ex quo ultra inferri potest quod nihil generatur in
his inferioribus exclusis his que fiunt ex uolun
tate libera quod infinites generatur ei si est per
quod dispositio motus celi que est causa generis infinites
fuit. Nonna quod si aliquis motus celi
est alteri mensurabilis tunc se est talis dispositio quod
nunquam fuit consilium et hoc est demonstrabile mathe

Si dices tu utrum omnes sint mensurabiles
non respondetur quod huic non est scibile quod
millestia grani milij vel alius infinitis
addita vel ablata facit aliquas duas quantitates
mensurabiles. Decia quod a uoluntate et
motore eterno et inuariabili non fit im
mediate noua actio in specie per quod 5° metatorum
quia omne quod mutaretur in uoluntate quod per illud
actum uellet et antea nollet bene tamen sit noua actio
in individuo uel in parte ut una noua reuolutio
celi. Dimissis tamen istis propositionibus que per se po
neret per 5° fidei et uera quod a uoluntate e
terna et immutabili potest peruenire actio noua
per quod ita fiebat mundus de nouo et ratio bene
quod prima uoluntas est infinite uirtutis in uigo
re et ideo quodcumque permagabile est per bonum sed est
per ipsam factibile. 2° quod uoluntas illa est eterna

et ideo sicut homo in tempore potest libere potest uelle unum
 et suum o^m. ita uoluntas prima in sua eternitate
 est quod est tota sit potest aliquid uelle quod non dicitur uo-
 luit et aliquid non uelle quod uoluit hoc de 4°
 7° notatur quod philosophus in 2° tractatu octauo in
 qua considerat de dispositione entium in moueri et ge-
 scere per se probat quod non omnia entia sunt mouentia
 sicut quod nec omnia sunt gescunt. Et item quod aliquid sunt
 quod quibus mouentur et quibus gescunt. et dicit philosophus quod
 omniunus horum scilicet probat sufficienter exprimentur
 unum dicit quod querere rationes in trius scilicet est infir-
 mitas intellectus. Sicut querere rationem de his de
 quibus habemus experientiam quod est dignior ratione est
 male iudicare quod est credibile et quod incredi-
 bile alias rationes possunt sed non est uis. 2° pro-
 bat quod grauius et leuius non mouentur ex se ipsis
 eorum mouentur naturaliter primo quia quod motus a se ipso
 potest se getare eorum uult sine in primo sine in meo.
 siue in fine motus. Item potest se mouere secundum con-
 trarios motus sic ad in motibus a se ipsis. et ita
 non est de graui et leui ut non est. Item quod mo-
 uetur a se ipso est diuisibile in partem per se moue-
 tes et in partem per se motam. motus graue et leue sim-
 plex non habet in eis maior nota est. et minor pars
 quia graue non potest diuidi in tales partes
 nisi diuidatur in materiam et formam et quousque for-
 ma potest dici per se mouens. tamen materia non est per se
 mota. et intelligas per se motum quod habet resistan-
 tiam intrinsecam motorum. quia ad motum requiritur
 resistentia et tale non habet materia grauis uel le-
 uis simpliciter. Tercio probat quod grauius et
 leuius eorum sciunt post gete moueri naturaliter
 ad quia si aliquid prius non moueret deorsum naturaliter
 et post motum uel hoc habet actuale grauitatem
 uel non habet. si dicatur quod non habet. tunc si debet
 naturaliter moueri deorsum igitur quod in eo generetur
 grauitas et sic mouebitur a generate si autem di-
 catur quod habet. uel est deorsum et tunc est in loco
 naturali et sic non mouebitur naturaliter. uel est sursum
 et si sic uel est impedimentum et si sic igitur si debet
 moueri deorsum remoueri. impediens. et sic
 mouebitur a remouente prohibens. uel non
 habet impedimentum. et si sic tunc actu motus
 deorsum et per consequens non sciunt se mouere
 post quietem. Quarto probat quod in omni
 motu mouens est distinctus a moto probatur
 omnis motus aut est uolens naturalis et si na-

lis aut aialis aut grauis aut leuis et in quo
 libet horum est sic. ergo maior pars nostra suffici-
 enti diuisione minor declaratur. quia in mo-
 tu uiolento est motor extrinsecus. et in motu
 naturali animali. motor est anima. et motus cor-
 pus. anima autem distincta est a corpore. Tercio
 in motu naturali grauis uel leuis motor est
 generans uel remouens prohibens. et hoc est
 distinctum a moto. Quinto probatur quod est
 deuenire ad aliquod mouens. quod si mouetur
 a se ipso mouetur et intellige aliud demouen-
 tibus et motus essentialiter ordinatur in quod
 probatur esse statum in primo huius
 et in 2° methaphysice tunc pars quod in mouentibus est
 deuenire ad unum mouens quod non indiget
 ad hoc quod moueat moueri ab alio si enim
 semper mouens indiget alio motore processus
 esset in infinitum in mouentibus subordinatur
 et per consequens si illud mouens moueat mo-
 uebitur a se ipso quod erat conclusio. Sexto
 probatur quod non omne mouens indiget moue-
 ri. ad hoc quod moueat. quia uel primus mo-
 uens ad hoc quod moueret indigeret moueri
 contingens et per accensum. et si sic staret primus
 motor non mouere et per consequens nullum esse motum
 cuius trium fuit prius probatum. et pars quod
 ad hoc quod moueat indiget moueri a mouente
 ipsum contingens motus ponatur illud contingens amodo
 non mouere et se quod prius motor non habet omnia
 quibus indiget ad mouere. amodo non moue-
 bitur per se mouens ad hoc quod moueat indiget
 moueri necessario et hoc per se. et si non per quod
 uel indiget moueri secundum eadem species motus et sic
 igitur quod calefaciens calefieret et docens adisce-
 ret quod est fictio. quia docens habet actu sciens et ad-
 scens caret ea ideo non igitur cum qui docet adiscere
 indiget moueri secundum aliam speciem motus ut quia do-
 cens augeret et augens alfabitur et alterans
 feret et illud non potest ad hoc dici. quia cum spe-
 cies motus sit finite uel sit reflexio uel non si
 non tunc mouetur secundum ultimam speciem non mouebitur
 et habetur per se quod non eadem species mouebitur
 nec alia cum non sit plures si fiat reflexio ponatur
 igitur quod si ad ymaginatioes nisi 4° species mo-
 tus prius posite eo quod in paucioribus ma-
 ior uia fieret ergo hoc modo ferens auge-
 bitur et augens alfabitur et alfabitur docet et est
 docens ferret et cum hi motores sit subordinati

ti se^r q^d p^m mouet fm omnes mot⁹ posse
riores ut si a mouet^r a-b-^r b-a-^r ex p^mti
e^r q^d ferēs moueat ab augēte^r t augē^r ab
alterante^r t alterans a docente^r t docens
itep^r a ferente^r t ferens mouebitur a ferēte
t sic reuertet^r p^m q^d mouēs mo^r eadē spē
motus q^d mouet q^d prius fuit improbā^m

7^m pbat q^d nihil mouet se ipm per se
t pmo-q^d mouens mouet 2^m q^d in actu
t hñs dispōnem talē qualē pducit-^r q^d
mouetur caret illa dispōitiōe-q^d mouet^r
2^m q^d est in potētia-si igi^r idem moueret
t moueret per se t pmo-idem eandēz dis
pōnez habēt q^d fm eaz mouēt-^r t non hñt-
q^d ad eaz moueret^r t hoc pcludit de gñe
ne equiuoca-si i qua gñans aliquā formā
nō hñt silem in spē sed aliaz p quā illā pōt
pducere respectu pncipal^r gñant^r-ēt cō
cludit q^d tale l^r nō hñt illā formā quā gñat
actual^r hñt tñ eā uirtual^r t excellēt-nullū
eīm gñans-pncipale equoce gñat magis
pfectuz q^d sit ipsum-^r t per consequens ex
quo gñatio est equiuoca t generans pnci
pale formā quaz gñat uirtual^r t perfecti
onaliter habet in se frustra in se pducēt
illā formā cū ipm ipsa nō pficeret^r ex quo
se^r q^d mouētis se ipm una pl mouet aliaz
alias moueret se ipm p se t pmo- 8^m p
bat q^d pmi mouētis se ipsum pars mo
uens aliam nō mouet ab alia-quia si mo
ueretur ab alia nihil esset pmutz mouens
se ipsum-q^d non to^m eo q^d ipm nō mouet
nisi rōne ptium-nec aliqua ptium eo q^d q^d
libz mouet aliaz t mouet ab alia-^r t sic q^d
ratione una earum dicere^r pmutz mouēs
se ipm dicere^r ēt alia-Itēz si pars mouēs
aliaz moueret ab alia tūc ipsa moueret se
ipam q^d est leonueniēs t p³ q^d ille partes
mouētes sunt eñtialiter ordinate-ergo si
pars a-moueret ptem-b-^r t pars-b- ecōtra
ptem-a-pars-a-mouebit se ipsam-b-enim
non mouet nisi in uirtute ipsius a-rñdēt
canilatoz q^d pmi mouent^r se ipm pars-a
moueret partem b-^r t de per se t econtra
mouēt a partē-b-de per accidens t ideo
pars a-est pimum mouēs se ipm sicut o
per se est prius eo q^d est de per acciōs-b-^o
remouet pñs dicens q^d nō u^r cā pp quā

p^m mouēs mouēt a pte mota nisi q^d indi
geret moueri ad b q^d moueat cui^r pñs ē
pñs pba^m Nono pbat q^d pmi mouēt^r
se ipm una ps ē mouens cñz sit imobilis
t alia ē mota pbat^r q^d omñes aliz mōi
sunt amoti nō enim mouet se p se t pmo
p 7^m pbatoz nec mouet se rōne hui⁹
q^d una pars mouet aliam t ecōtra mouea
tur p eam-ergo solum dicitur p^m mouēs
se ipm eo q^d una pl moueat cū sit imobil^r
t alia moueat^r t hñtur ppo^m-Ex quo se^r
decimū q^d pmutz mouēs ē simpl^r imobile
p³ q^d pmi mouētis se ipm pl mouens est
pimū mouēs t illa est imobilis per pre
cedentē undecimo pbat q^d pmi mouens
se ipm solū cōponit^r ex duob⁹ quoz unus
est mouēs imobile t aliud motū p^r q^d
dicat aduersarius q^d cōponit^r ex tribus-s
ex a-mouēte imobil^r t b moto ab-a t c-
moto ab ipso b-tunc arguit pñs sic abla
to e-ad huc manet p^m mouens se ipsum
q^d ipm est pmi mouēs se ipm pñs nō est t
añs p³ q^d ad huc a-manz pmi mouens t
b-pimū motū- 12^m pbat q^d o³ p^m
mouēs se ipsum esse perpetuum t p pro
batiōe supponit q^d omnis rei que alñ est
t alñ nō est-necesse est esse aliquā causaz
essendi p³ q^d nihil generat se ipsum ergo
oportet eius esse aliquam causam pducē
tem-2^m p hoc probat pclusionē q^d o³ sēp
esse motuz t nō possz sēp esse mot⁹ nisi
essz motor p^m ppetu⁹-g maior p³ per
pri⁹ dicta b^r de^r-q^d nequit sēp esse mo
tus nisi sēp esset motor aut g unus t sic
hñt ppo^m-aut ples t qñt utz un⁹ eozuz
ē ppetuus t sic iterum hñt ppo^m-q^d ille
erit maxie p^m ul null⁹ eoz ē perpetu⁹
t hoc ē impossibile q^d tūc omēs qñz ēēt t
qñz nō ēēt t nō posset ostendi causa ge
nerans sic tales successiue nisi unus super
omnes sic poneret perpetuus-Confirmat^r
q^d natura semper debet poni illud q^d est
melius si sit eq^d possibile modo meli⁹ est
esse unum motum perpetuo tempore fm
p^muationem durātem q^d plures g tē-^r
tunc seq^r q^d illum oportet esse huius mo
bilis semper fmanentis t per pñs ab uno
motoz semper remanente Deciotertio

pbat qd est solum unū p̄mū mouens
 patet qz per unū oīa p̄nt saluari. igit̄ fru
 stra ponerent̄ plura. frustra. n. fit per plu
 ra qd eque bñ saluari pōt per pauciora.
 Sic p̄mo q̄rit̄ utz oē mobile n̄l oē cor²
 mo^r 2° utz al^r mo^r ex se z nō graue in aīa
 tum. tertio utrum graue sursum exiēs p^o
 remotionem p̄hibentis mouet̄ per se deō
 sum siue a se an ab alio 4° utrum prim^o
 motor est siplz immobilis. 5° utz est tan
 tū un^o prim^o motor. Quantū ad p̄mū
 sit prima ppō tota terra mouet̄ continuo
 motū locali descensus pbat qz continue cē
 truz grauitatē terre est extra centz mūdi
 ergo continue descendit. 2° qz cū terra na
 turaliter moueat̄ ad me^m siplz ipsa ap
 petit ut ex omni latere mediū sit equalis
 grauitatis. igit̄ qñ sic non est z nō est im
 pedimentū terra mouet̄ se ut sue grauita
 tis mediū sit mediū mūdi modo cōstat qd
 respectu tāte grauitatis q̄ta est toti² ter
 re nequit per naturā esse īpedimētum al
 sumptum pz qz continue pars terre disco
 n̄perta fit lenior q̄ continue fit cētruz graui
 tatis terre extra cētruz mūdi 2° qz si iā
 esset equalitas grauitatis ex oī latere cē
 tri si huic medietati auferet̄ aliqua graui
 tas z nō alteri medietati fit inequalitas
 igitur antecedeō pz de se qz radij solis cō
 tinue lenificant ptes terre dischoptas.
 r̄ndet̄ dicendo forte qd q̄uis hēc medie
 tas sit leuior z ēt alia grauior tñ talis par
 uis excessus nō potest mouere tāte resi
 stētie grauitatē sicut ē toti² fre. 2° diceō
 qd tota sphaera aeris resistit motui terre rec
 to z p̄ cōns ita modica inequalitas ī graui
 tate z leuitate nō pōt plus mouere q̄ aer
 resistere. Replicat̄ qd p̄maz solutionē qd n̄
 solas ille puus excessus qui addit̄ nūc
 seu appetit mouere terras. s3 tota framet
 ita appetit locari. z p̄ cōns cū nō erit p̄hi
 bita talz locata mouet̄ se ipsā ad talem si
 tum. p̄ idem pz solutio secūdi nō. n. ualet
 eo qd tota terra facit illuz motū z illa pōt
 plus mouere q̄ aer resistere cū aer ex b̄
 nullā distīnctitatē icurrat. 2^a conclusio
 10^a aq. z oīa q̄ sustentata sunt a terra continue
 mouet̄ motu locali pz qz terra tota continue

mouetur illo motu p̄ precedentez. q̄ z oīa
 ab eo sustentata. moto enim uase mouent̄
 ligature eius 3^a conclusio infima regio
 aeris continue mouetur. pz qz inlegē mo^m aq̄
 ne fiat uacū aut si b̄ saluas p̄ rarefactio
 nez ad min^o mo^r ad mo^m uētoz. 4^a p̄
 pō nō uē euidēs seu mai^m. aliq̄ cor² qe
 scere a motu locali p̄ me^m regionē aeris
 ul^r p̄tē ei² pz cum sup̄ma regio aeris z spha
 ignis z oīa sup̄iora mouet̄ circa me^m ut
 uult p̄hs p̄. methe. z oīa q̄ s̄t subius mo
 uent̄ localz per 2° nes precedētes si aliquid
 a motu locali gescit maxie. rit illa regio.
 ul^r ps ei². s3 qd a tali motu gescit ul^r mai^m
 qz ē ī loco nāli nec a3 aliq̄ rō sui mot² lo
 calis nec circularis nec recti cū nīl eam
 niolētet quo ad totuz moueri localit̄. nec
 ē autoritas nec rō p̄bans eam moueri lo
 caliter recte aut circularit̄ forte dices ipa
 est grauior aere inferiori. ergo descendit
 itez multe exhalatiōes sicce ascendunt p̄
 eam igitur dinidunt eam igitur mouetur
 R̄ndetur ad p̄mū qd ita modica d̄ra gra
 uitatis aeris tā late disp̄sa nō sufficē didē
 aerē īferiorē. Et ad 2^{am} d̄r qd multe ptes
 pue eius p̄ quas fit ascensus exalationum
 leuiū mouet̄ localz s3 maiores ptes n̄ mo
 uent̄ tō dici debz gescere z nō moueri ul^r
 d̄r qd l3 nūq̄ gescat tō² s̄ncat̄. tñ gescit
 ei² maiores ptes z b̄ sufficit mibi Cor^m
 aliqd continue gescit b̄ motu locali z aliqd
 continue mo^r z aliqd aliq̄ motu locali qñz
 mo^r z qñz gescit pz p̄m me^a fgiōe aeris
 quo ad aliq̄ p̄tē ei². pz 2^m b̄ celo z 3^m b̄
 aīalib² z fōte qd b̄ ppō sufficē a3. 5ª ppō
 tō² me^a fgiōe p̄tē mo^r motu alēatōis pz qz
 tota continue illuminat̄ z b̄ nā lūis ē ḡnare
 caliditatē igit̄ p̄tē p̄ eā totaz ḡnat̄ calidi
 tas ī^r 2° qz ul^r qd ptes eius mote sunt
 frīssime z ptes īferiores z s̄tiores ei² dē mī
 n^o frīde mō b̄ nā talū ē se īuicē continue al
 fere 3° qd p̄tē oēs ptes ei² alifāt̄ illuminatōe
 de magis ad min^o l^r b̄ min^o ad magi pp̄ti
 nuā a^m b̄itudinē solis ad eā. Cor^m ul^r qd
 nullū cor² gescit pz qz oīa a^a cor^a a media
 fgiōe mouet̄ localr z me^a fgiōe p̄tē alifāt̄
 ad p̄bi autoritatē ī s̄riū dico qd sufficit
 p̄ho correlariuz 2° nis quarte. Et si dicat̄

q̄ quies a3 ad s̄m i' ē. Rñdco q̄ frequē
 o3 aliquid quiescere sensui q̄ tñ mouē
 mor' enim qñz est ita tard' q̄ sensus eum
 nō percipit ⁊ in hoc decipit s3 motū meli
 us indicat sensus qui est bene dispositus
 sensus nō indicat aliquas duas res se
 habere alr ⁊ alr nisi aliter ⁊ alr se hēant
 ut ambe ut una hec de p' dubio. Quā
 tum ad secundum est p' nōdū q̄ aliquid
 moueri a se ut ex se pōt intelligi quadru
 pliciter p' q̄ secunduz se totū mouet aliq̄
 motū ⁊ s̄m se totuz mouent eadem motu
 sic ut nulla p̄ ipsius mobil' sit qn ⁊ moue
 at ⁊ moueat illo motu. 2° modo qz ad sui
 motuz non idiget motore extrinseco nec
 alio motu extrinseco. 3° q̄ sic mo' a pñ
 intrinseco. 4° componat ex duab' parti
 bus quarum una mouet ⁊ alia mouetur
 Et 4° ad propositum dicitur aliquid mo
 uere se ipm vel a se qz ad hoc q̄ incipiat
 se mouē post ei' getem nō idigz motore
 pticulari extrinseco concurrēte q̄uis an idi
 geat tūc s̄m hūc mo' dīet q̄ pmo' nec
 celuz nec al' nec ēt graue simplex mo' a se
 p3 qz non celū qz si pro orbe capiat tē nō
 mouet illo motu q̄ mo' ⁊ si pro itelligē
 ⁊ orbe una pars ei' s̄ itelligen' nō mouēt
 de graui ⁊ aiali p3 qz in eis una p̄ s̄ mā
 nō mouet ad s̄oz motū. 2° ppō 2° modo
 celum capiēdo ipm pro aggregato ex or
 be ⁊ itelligen' mouetur a se s3 nō al' uel
 graue patet p' pars qz ad hoc q̄ celum
 moueatur non indiget motu extrinseco
 nec motore extrinseco sufficit enīz itelli
 gētia que est aliquid celi mouere ⁊ orbe
 moueri nullo alio concurrente ⁊ hoc mō
 uult pbū in hoc octauo q̄ ipsum celum
 ē p̄mūz mouēs se ipm. 2° p3 p3 quia ad b
 q̄ moueat al' re' motor p̄mūz s̄līz motus
 nutrimentū itra corp' alīs ⁊ mltōz b' i' ad
 hoc aut q̄ corp' simplex moueat regnē
 motus medij sicut dictū fuit in 4°. 3° pro
 positio 3° modo tam al' q̄ graue simplex
 mouē a se ipō patet quia a sua forma mo
 uente mouetur ⁊ per modum sequelles ad
 motum mafie. 4° propositio que erat de
 intentione p̄bi put i plurib' al' pōt moue
 ri a se ipō 4° mō ⁊ graue simplex n̄ nisi i

pauciorib' p̄ma p3 p3 qz ut i plurib' al'
 post ei' quietez ut post somnū pōt mouē
 se ipm fa p3 p3 quia si graue simplex ge
 scat nāliter tūc nunq̄ mouet se ip3 cuz e'
 mo' a loco nāli cēt ei uolēt' n̄ autē quie
 scat uiolente uel ig' est actu graue ⁊ si sic
 tunc gescit sursum ppter ipedimētum alz
 actu graue nō gesceret uiolēte ⁊ p n̄is ut
 in plurib' ad hoc q̄ moueatur idigz mo
 uente pticulari extrinseco remouente p̄bi
 bens uel ē leue sic uapor eleuatus ⁊ si sic
 tē tale ut in p̄lib' idiget gñante gñitatez
 ⁊ additur in 2° ne ut in plurib' eo q̄ non
 est icōueniēs gñe ut leue qñz p suā nām
 ppriam rōut p̄hibēs ut argentuz niuum
 in piscide lignea pōt perforare piscidem
 ⁊ descēdere. S̄līz pōt qñz se ip3 educere
 ad grauitatem ut uapor si remoueat a ca
 lesfacientibus supposito q̄ non concurrat
 pticulari generans grauitatem aliud ab
 eo non minus se reduceret ad grauitatez
 hic est unus mod' respondendi 2° ad uer
 te q̄ alz potest exponi moueri a se ipō sic
 est posse se mouere naturā s̄m contrarios
 mot' ⁊ posse quietare i p̄ncipio me' l' fine
 mot' ⁊ sic ut p̄m accipē in l'ia cū dicit.
 Et facere stare possēt se ipsa uelut si ēbu
 lādī cā in ipō erit ēt n̄ ābulādī ⁊ moueri
 s̄m motus d̄rios inueniēs cū s̄m unuz
 motum solum moueri hec a se ipis si gde
 ipsa mouent se ipsa ⁊ tunc secundum istā
 alium modum ponitur ista conclusio q̄
 ficalis mouetur a se ipō ⁊ nō graue s̄līz
 p3 de animali qz mouet se ipsum secūdu
 contrarios motus ⁊ est in potentia eius
 se quietare cum uult. Contrarium est de
 grauis simplicis motu put motū ē de se
 s' ⁊ de leui s̄ de 2°. Pro 3° ē aduer ten
 dum q̄ aliquid dī alicui p se uenire 3°
 p' qz ē ei ueniēs s3 suā nāz ut aq̄ p se fū
 gefactina 2° mō quod ei soli uenit ⁊ 3°
 qñ p̄m dī de subō p se i ppōne. q̄ est de
 pmo mō aut fo mō dicēdi p se. Tunc po
 nunt ppōes p̄a ē q̄ nālī graue exnīl sur
 remoto ipedimēto n̄ mo' imēdiatē a suo
 gñante p3 qz fōre e' gñans n̄ ē ⁊ mouēs d3
 ēē s̄līz moto. ⁊ n̄ ut q̄ e' gñans d̄tine ma
 leat s̄līz ⁊ graui moto. 2° ppō tale graue

et non mo^r immediate a remouente. phibens
p³ q² remoto impedimento. et si remouens
non est non min⁹ graue descendet. 2° q² ipm
non continue manet cum grani moto. Sed
dices q² phs bax 3° nu⁹ rium die in lfa.
R^u q² phs soluz uoluit q² si aliqd q² f³
sui nam deberet ee graue sursum lenita^m
uolente gescet. si tale debet se icipe motu
deorsuz nalt⁹ o³ scurrere gnans i eo actua
le grauitate simp^r si a⁹ q² actu graue fm
sua nam sursum pp ipetu uolente quiescet
si tale deberet icipere se mouere deorsuz
necessariu⁹ eet scurrere remouens illud p
hibens. et ad illum itellectu die q² graue
mo^r a gnante uel phibentia soluente noⁿ
tn uoluit q² a talib⁹ immediate moueatur.
3^a grane n⁹ mo^r buiusmoⁱ in motu imedia
te a motu celi ipm ad me^m mundi uiolen
ter pellente. p³ q² tunc min⁹ graue uelo⁹
descenderet q² mai⁹ eo q² ide uiolentans
plus pot sup min⁹ q² sup mai⁹. 2° tardi⁹
mo^r ad fine. p³ q² mo^r uiolentus est in fi
ne tardio^r. 2^a celi. i⁹ illud min⁹ sup ip³ ob
tineret. 4^a q² noⁿ mo^r effectiue deorsu
a suo loco nali ipm graue ad se trabente.
p³ q² talis tractus eet fortio^r ppe locum
nalt⁹ q² distans ab eo. eo q² agens corrup
tionem fortius agit ppe se q² distanter a se
et p³ o³ ide graue nu⁹ plus ponderaret ff
terra q² sup terra beate marie. cui⁹ 3° do
cet expientia. et si petat si non abtractione
loci naltis sic mo^r. un⁹ tunc mo^r uelo⁹ 3°
fine. R^u de⁹ q² h⁹ est pp impe^m acquisitaz
p motum. et post dicet et forte magis h⁹ in
mo celi. Quinta ppositio graue n⁹ sic
mo^r deorsu ab ipo me^r p³ q² me^m resistit
moto^r grauis. et p³ o³ magis ipedit mo
tum q² eu⁹ faciat. Et si dicat q² 3° dicit 3°
cell q² graue mo^r ad mo^m medij sic h⁹ ex
istens in navi ad motu nautis. d⁹ q² h⁹ intel
ligit 3° sic q² qucadmo⁹ h⁹ exis in nani
motu ueheto^ris non mo^r nisi fil cu⁹ motu
nautis ita graue fil exis in me^r non mo^r
local⁹ nisi fil motu medio. et est ro⁹ q² o³
q² fil moneat me^m aut diuidat. Sexta
ppo graue sic motu deorsu nalt⁹ mo^r ime
diata a sua grauitate tanq² instro et sua fo
ma subali tanq² pn⁹ agente. p³ q² noⁿ ut un⁹

als moueret. moⁱ. n. alij qb⁹ ymaginari pos
set ipm moueri sunt amoti 7^a ppo ma
gis dirrecte ad du^m q² graue cui grauitas
uenit nalt⁹ cu⁹ est sursum et reotuz e⁹ ipedi
metum mo^r p se deorsu p³. p³ q² mo^r p se
nalt⁹ deorsum ut dic⁹ phs 5° b⁹. sec⁹ eet si
grauitas eet ei uiolenta. q² tunc mo^r deor
sum sequens grauitate ei eet uiolent⁹ et di
sconueniens. 8^a graue exis sursum noⁿ
phibitum nec mouet nec mo^r p se deor^m
2° p³ q² aliud scurrit in mouedo ut de⁹
et celum. et aliud scurrit in moueri. i. me^m
posset tn dici q² grauitas et forma subalis
grauis mouent de per se deorsum secun
do modo quo ad motores pticulares. q²
nullus motor pticulariter ad talem mo^m
concurrit nec coagit nisi ipsa. Item di
ci potest q² per naturam graue simplex n⁹
pot moueri p se deor^m qu² eet ua^m p³ q²
nulla bz intrinsecu re^m. et eet ua^m et
extrin⁹ rest⁹ i⁹ n⁹ fieret successio s³ muta⁹
iuxta dicta i quarto per 3° al⁹ posset mo
ueri per se deorsum qu² ad ymaginatio
ne eet ua^m. p³ q² bz resistetia intrinsecu. i. le
uitate ignea. et h⁹ n⁹ nelle phs 8° bui⁹. ubi
nult q² cor⁹ alis e⁹ p se mo^m q² bz resistet
tia intrinsecu et noⁿ cor⁹ grauis uel leuis sim
plicis eo q² ipm tale resistetia n⁹ bz. 3^a
ppo h⁹ n⁹ e⁹ p se graue exis sursum mouet
deorsum. p³ q² accit ei moueri deor^m. ni
hilomin⁹ h⁹ e⁹ p se loquedo nalt⁹ graue exi
s sursum non phibitum mo^r deor^m p³
q² est necessaria ex p³ ditoe. et sic ut eet b⁹ fo
mo dicedi p se. bec de ter tia. Quam⁹ ad
quartum est pma ppo. in mouentibus et
motis centialiter subordinat⁹ est deueni
re ad p³ mum motum a se ipo. patet q² cu⁹
non sit in tali b⁹ pcessus in infinitum ut
dictum e⁹ i 7°. o³ tuenire ad p³ mo^m et 3°
sint mouetia centialit subordinata n⁹ ali⁹
e⁹ ca⁹ omnium alio^r motuum p quid nois
ca⁹ essentialit subordinatarum quia in
quolibet genere p³ debet eet ca⁹ oium alio
rum igit illud ut mo^r a se ipo et h⁹ ppo^m
uel ab alio et seq⁹ q² ipm noⁿ e⁹ p³ motum
a se ipso. mouens enim ipsam prius eet eo
3° tale mouens t⁹ eet eo inferi⁹. et h⁹ noⁿ q²
inferiora so^m mouet i uirtute ipi⁹ et io n⁹

moueret ipsuz. ul' supi^o r sic nō utiqz erit
 primū. **Z^a** ppō tale primū motū non
 mo^r a sua pte p₃. q₃ tē nō mouēt a se ipso
 sed ab alio extrinseco. p^r. n. integralis ē cū
 alias partes. Sic sit i^a pars a. ul' a moue^r
 itez ab alia parte ul' a se ipsa. si primū tē. a
 nō ē primūz monēs se ipsuz. aliū. n. pri^o eo
 mouet ip₃. r sic nō deuenit ad ipm. Si di
 cis q^a. a. mo^r r nō ab alio. tunc se^r q^a pmo
 a erit p^m mouens seipm. q^r tunc. a. h₃ se
 to^m mouet sic mo^r r sic mouebit a seipo
 perde. r p^rio. cui^o h^om est oñsum in 7° ul'
 h₃ aliū mouet q^a mo^r h₃ aliud. r sic. a. nō erit
 illū p^m mouens seipm. q^r ps e^o q^a ipm mo
 uet p^oz est ipso. a. **3^a** ppō q^a illud p^o mo
 uens seipsum nō mouet seipsum mediante
 for^a eēntiali ex nsa. sic graue ul' leue se mo
 uet sua for^a. p^r sic. talis for^a extensa non
 pōt eē p^m mouens. g^o nō nota. r. p^obo a^m.
 q^r uel eēt cognitiua uel non. si dicas q^a nō
 erunt hic inferi^o res cognoscitiue q^a ipsa
 pfectōres. r p^o nōs ipa nō d₃ dici p^a cā eēn
 tialis subordinata. si dicas q^a est cognosci
 tiua tē ē fatigabil' eo q^a oīs fō^a sic extēsa
 cōgsci^a ē fatigabil' sic iductie p₃. r sic p^oi
 nne tar di^o moueret. cui^o h^om uidemus. sic
 ēt nō moueret regulariter. **2°** cū talis for^a
 eēt corporea ipsa non pōt eē p^a cā monēs
 eo q^a p^ama cā mo^r d₃ eē icorporea al' mi^o p
 fecta eēt intellectu huāno q^a icorporeus ē
 ut post hēbit 3°. cū nō hēret aliud mouens
 supra seipam eēt independens. sed b^o ē flm
 g^o oīs for^a corporea mouens h₃ aliud mo
 uens supra se r ultra. g^o talis nō est p^m mo
 uēs. maior p₃ q₃ ipa nō dependeret a superi
 ori eo q^a nihil supra eā eēt. Si. n. aliqd su
 p₃ r ipam eēt. ipa ab alio moueret. nec ab
 inferiori. q₃ illa dependet ab ea. p^r minō
 q₃ ipa indigeret m^a. ex q^a est for^a inherens
 r p^o nōs ad sui eē indiget alio eē. g^o nō ē sim
 pl^r independēs **4°** talis for^a nō pōt mo
 uere t^op^r infito. igit^r. t₃^a q₃ mo^r celi sūt du
 rantes t^op^r infito. g^o t₃^a ad bonū intellectū
 a^ons p^o declarabit in isto octauo. q₃ oñde
 tur q^a mouens finitum non pōt mouere
 t^op^r infito. mō talis forma inherens eēt oī
 mō finita eo q^a eēt in magnitudine finita.
Quarta ppositio pars mouens primi

mouenti seipm non inheret. r a₃ p tertiā
 rationem adductam ad cōclusionem quia
 p^mum in causis r in mou. ntibus nullo a
 lio debet indigere eo q^a est independens
 r omnis forma inherens siue diuisibilis
 siue indiuisibilis indiget alio. s. subiecto. r
 rē. **2°** quia forma inherens debet esse edu
 cta de po^a materie cui inheret in oib^o nā
 liter. p^rductis. sic. n. uidemus. mō non est
 ymaginabile p^mur mouens esse eductū.
 g^o maior nota est. minor declaratur. q₃ ul'
 esset eductum a seipo. r hoc non. q₃ nihil
 seipsum generat. uel ab alio r illud fuiss₃
 mouens subiectum ad eius esse. r per cō
 sequens fuisset prius eo. Ex his uidetur
 sequi conclusio quinta q^a primum mouēs
 seipsum pars ipsius p^mi mouentis est ali
 quod indiuisibile coexistens ei sed non i
 berens. quod debet esse indiuisibile. p₃ q₃
 o₃ q^a sit intrinsecum p^o mouenti seipm p^o p^o
 mā ppōem. r hoc non pōt eē si eēt disibi
 le. nisi tunc eēt forma extensa uel pars in
 tegralis. cui^o h^om est. p^obatū in 2^a r ter
 tia cōclusionibus. sed q^a non debeat inhe
 rere. p₃ per precedentem cōlōnem. Ex
 his inferitur sexta conclusio q^a p^muz mo
 uens est simpliciter immobile. ad q^o pro
 bandum p^obs adducit multas rōnes. r ut
 sequi ex dictis. q₃ cum sit indiuisibile r nō
 inherens suo mobili non potest moueri.
 non enim per se r a se. quia moueret seip₃
 per se. r p^omo q^a nullus diceret. nec a supe
 riori q₃ nihil est superius eo. nec ab infe
 riori quia omnia talia habent oēm v^rutes
 mouendi quam hnt ab ipso. r sic per nōs
 mag^o dēret mouē seip₃ q^a ab infiorib^o nec
 pōt dici q^a mouetur per accidēs a mobi
 li cum ei nō ibereat ut dictum est. nec mo
 bile cum sit corporeū h₃ uirtutē mouēdi
 icorporeūz diuiso tamen isto adduco rati
 ones philosophi probabiliores r melio
 res superseden^o de alijs. p^ama enim philo
 sophi uia est hec oportet in quolibet g^rie
 primūz esse simplicissimū sed hoc nō eēt
 nisi esset imobile maior nota est r minor
 similiter. Sed secunda pars declaratur
 quia certum est quia non oportet mouēs
 ad hoc q^a moueat moueri immo multa

mouet q̄ nō mouent. ista ḡ eēt i gñe mo-
uentium simp^r p^o mouente tē > ipm mo^r
2ª nia est q̄ cum non moueat ab alio sup^r
ori si moueret uel se moueret uniuoce. &
hoc n̄. qz tunc illā dispositionem actu i se
h̄ret fm quā moueret. & si lē in se gn̄aret
q̄ est ipole. h̄ns. n. aliquā formā n̄ mo^r ad
illā. uel equiuoce. & si sic. cum sit mouens
pmū d̄z q̄ oēm effectum quem facit uirtu
alē in se p̄tineret. alio generaret p̄fectiones
maiores q̄ m̄et h̄eret. & p̄ cōns oēm effectū
p̄ncipales uirtualiter in se p̄tineret. frust^a
in se aliqd p̄duceret. id n̄ moueret. est autē
gñans uniuocū q̄ rōe p̄silem effectū pdu-
cto in se p̄tinet ut cum calum uel calitas
gñat caliditatē. gñō equoca. cum si p̄tinet
gñans effectum simile in se formaliter ef-
fectum p̄ducto. ut cū gñat al ex putrefac-
tione uel calitas ex lūe. 3ª uia est p̄s mo-
uens p̄mi mouentis seipm uel moueret p̄
se uel p̄ acc̄ns. & nullo mōz pōt dici. igit
maior p̄z minor declarat p̄ non p̄ se qz l̄
a seip̄a p̄ & sic eēt oppo^m uni^o p̄. p̄bati. l̄
ab alia & sic n̄ est p̄m mouēs. qz p̄s mouēs
eā de p̄ se eī p̄oz & eā p̄ma sic ip̄a. nec po-
test dici p̄ acc̄ns. qz si p̄ acc̄ns. tunc stat e-
am qñz non moueri ea tñ mouente & per
cōns nunq̄ mo^r. Ex quo. n. qñz pōt moue-
re n̄ mota eodē mō sp̄ pōt. ḡ frustra po^r
ei posse uenire mo^m. 4ª uia si mo^r n̄ pos-
set mouere regulariter. s̄z mouet regulati-
ue. ḡ n̄ mo^r. maior p̄z qz h̄eret se aliter ēt
aliter intrinsece. ḡ ēt aliter & aliter moue-
ret. minor p̄z qz mo^r circularis p̄ d̄z esse
simplex & regularissim^o. 5ª uia qz inue-
nitur mo^m n̄ mouens ēt iuenit mouens n̄
mo^m. 13^a. qz cū i qbusdā lueit mouē & mo-
ueri diuncta si p̄tingit posterio^r separi a p̄-
ori multo magis poterit p̄us a posteriori
mō mouere est p̄us q̄ moueri. añs p̄z. ga-
mā p̄^a est mota & n̄ mouet. nec pōt mouē
hoc sufficiat ad cōlōnem. Forte dices oē
mo^m p̄ se. pōt mouere p̄ se. ḡ omē p̄ se mo-
uēs pōt moueri. cōns uē tenere a fili. & añs
p̄z ex 5°. qz nihil est p̄ se mo^m. nisi hoc ali-
quid. & q̄bz tale pōt mouere. Rñdes de
bea negando cōns qz non est fili. qz ōz i
oī p̄ se moto eē formā q̄ est po^a actiua. eo

q̄ mā negt eē sine forma. sed non est sic in
motore p̄mo. po^a passiuā pp̄ p̄fectionem
motoris. Quo ad quintū est > rñsatis h̄
q̄ tantū est unus p̄m^o motor. p^r qz si plu-
res eēt. uel eēt p̄eise eā p̄fecti. & sic alter
eoz sup̄flueret. uel un^o eoz eēt p̄fectior a^o
& tunc d̄z q̄ min^o p̄fectus non eēt p̄mus
motor. dependeret. n. a p̄fectione & eēt pp̄
ipm. Item qz non eēt nisi un^o p̄m^o mo^r ut
post dicit. ḡ ēt solū est un^o p̄m^o motor pa-
ri rōe. h̄ de 5°. 3ª est nōm q̄ p̄s i 3^a p̄
te octauī p̄n^r. p̄bat p̄^o q̄ mo^r localis est p̄^o
motuū. p̄z qz so^r cōtinu^o sp̄ durat. oēs autē
alij iceperunt esse & definūt eē. ut nulla al-
teratio p̄be dicta sp̄ durat nec gñō & cor-
ruptio seu augmentatio. quō autē mo^r lo-
calis sp̄ durat. h̄ebis in qōne. Confirāt
qz oēm alium mo^m p̄cessit localis ut eius
eā. sed n̄ ōz q̄ mo^m localē p̄cessit aliq̄ alio
rum ut cā cī. ḡ maior p̄z inductiue. si. n. a
ligd incipit alterari q̄ prius n̄ alterabat.
ōz q̄ hoc sit per mo^m localē applicantem
alterans ipsi a^rterabili. s̄l̄z si augeri debe-
at aliqd ōz mo^m localem aduenire ipsi
Item si gñari d̄beat ōz motu locali gene-
rans applicari. s̄bo ex q̄ fit gñō. b^r p̄z qz
nullus alius mo^r est cā mo^r localis circu-
laris celi. 2° p^r q̄ nulla alia mutatio a lo-
cali est perpetua. patet qz inter oppositos
terios negt esse mutatio perpetua. mō q̄
libet alia mutatio est inter oppositos ter-
minos. sic patet ex q̄nto h̄. circularis autē
mo^r. n̄ est inter opp̄sitos terios. sed ab co-
dem ad idem. Tercio p̄bat q̄ mo^r f̄fle-
xus p̄posit^o ex motu ḡest añ sig^m reflec-
tens. & ex motu ḡ post signum reflectens
non est un^o. p^r primo qz ad unitatem mo-
tus requirit̄ unitas dispositionis fm quā
est mo^r. sed in tali motu non est sic. igitur
talī motus non est unus. maior patet per
dicta in quinto. & minor patet. quia mot^o
ante reflexionem & post sunt contrarij. cō-
traria autem non sunt una dispositio. 2°
sic. nullus motus interruptus quiete est
unus. Sed omnis motus reflexus est in-
erruptus quiete. ergo nō est unus. maior
patet ex q̄nto. minor declaratur in oī i^o si
gno mobile gescit in q̄ est adeq̄te & i actu

sed in motu reflexo mobile i terio reflexi
 onis alij est adeq̃te ⁊ in actu g̃ in illo qui
 cescit maior pz qz qz ⁊ trinue mo^r dū mo^r nū
 lo toto t̃p̃z est in spacio sibi equali ut p
 batum fuit p̃us in sexto b^o. ut si aliquid mo
 uet ab a. p. b. in c. ⁊ eēt. b. eāle spa^m corpo
 ri moto ip̃m nullo toto t̃p̃z eēt in b. ⁊ pōt
 pbari p rōem p̃bi hic. qz si a. aliq̃ t̃p̃z est
 i. b. mai^m ē qz i^o nō abest ip̃i. b. signet i^o to^m
 t̃p̃s sequens p qd abest ip̃i. b. inter p̃mūz
 o i^o t̃p̃z ⁊ p^m o t̃p̃is q̃ adest. o^z t̃p̃s eē me^m
 ⁊ p oīs p totum illud t̃p̃s est in b. ⁊ se^r qz
 g̃es est i. b. minor declarat. qz qz mo^r mo
 tu reflexo uti^r illo fine spaciū sibi equali
 tanq̃ fine. al^o mo^r ante reflexionē n̄ fuisset
 finit^r tanq̃ p̃n^o motus sequentis inciperet
 fieri ab aliquo signo i quo mobile nunq̃
 fuisset. Quarta soluit rōem zenonis q̃
 dicit qz nullū spaciū posset transiri. qz in
 finita non p̃nt transiri sicut nec numerari
 soluit al^o q̃ in sexto. dñs qz infinita in ac
 tu non p̃nt transiri. sed infinita in po^a ut t̃p̃s
 in po^a includit infinitas ptes bñ transit.
 Quinto oñdit qz o trans. nutatiōis instā
 tance est attribuendū posteriori passioni
 quō sit Buep. dictū est in sexto Sexto
 pbat qz nihil p̃hibet mo^m circularē esse
 ppetuum qz illud mo^m qui est ab eodem
 in idē nihil p̃hibet esse ppetuū. sed mo^r
 circularis est huiusmōi. g̃ zc. maior pz qz
 qd mo^r ab eodem in idē sine reflexionez
 nullā bz cām quietis. sic qz mo^r reflexe.
 ⁊ minor nota est qz in motu circulari nul
 la est reflexio Septio pbat qz inter oīa
 gnā motuum mo^r circularis est p̃mum ge
 nus. qz inter oīa gnā motuum mo^r local^r
 est p̃mus inter oēs spēs mo^r localis circu
 laris est p̃^a. igit̃ circularis est simpl^r p̃m^o
 pz maior p p̃n^o isti^o notabilis. minor de^r
 qz n̄ sunt nisi tres spēs mo^r localis i gene
 re. scilicet circularis ⁊ mixt^o ex eis. mō
 circularis ē p̃o^r mixto sicut simplex. ⁊ cā
 ppositiōis cāto uelut l̃re syllabis mixtus
 n. ex circulari p̃po^r. si^r circularis est p̃o^r
 recto. qz rect^o est s̃m lineā minus pfecta^r
 f. cui pōt fieri additio. circularis uero est
 s̃m lineam pfectā puta circularē cui non
 pōt fieri additio. Item circularis ē rarif

⁊ rect^o n̄ 3° circularis est ppetuus ⁊ rect^o
 non 4°. qz circularis est mensura oīum a
 lioz. ut pz ex tertio notabili Dic queri
 tur p̃mo utrum motus localis est p̃m^o mo
 tuum. 2° utru^z in oī motu reflexo est g̃es
 media. 3° utru^z solus motus circularis pos
 sit eē ppetuus. Pro p̃mo est notandū qz
 motus localis est qualitas fluxibilis. cu
 ius partes non pmanent ut dictum est in
 terio b^o. q̃d alij dicant ip̃m esse mobile
 gbus forte hec quoquo ad quedam ē fa
 cilior. Z^o recolendum est dictū p̃us qz nū
 lus mo^r est perpetuus. 3° suppo^r s̃m p̃bm
 qz mundus est ppetuus. 4° aduertat qz
 mo^r localis alteri motui cōparabilis est.
 aut in pfectione cēntiali rez aut in pfectō
 ne sibi ex cais suis ⁊ quodāmo sibi attri
 buta extrinsece. 5° recole qz alteratio ē q̃
 litas que pducit. uel saltē est due qualita
 tes quaz una gnāf ⁊ alia corrumpit. s̃l^r
 ⁊ gnō est forma q̃ gnāf pbatum fuit in p̃
 mo. Ex quibus inferuntur conclusiones
 p̃ma qz nullus motus localis est omni a^o
 p̃o^r tempore. pz qz uel esset perpetuus. ⁊
 hoc non p 2^m pmissorum. uel sit^r a pte ā
 te ⁊ a pte post. ⁊ si sic cum mūdus sit ppe
 tuus per 3^m pmissorum. se^r qz ip̃a fuit a^a
 generatio seu alteratio p̃o^r. Confirmatur
 pbatum qz nullus motus localis est p̃m^o
 motuum t̃p̃z. Z^a p̃pō qz ē nullus est p̃m^o
 motuum perfectione comparando ip̃su.
 alijs motibus in perfectione cēntiali rerū
 intrinsece. pz qz est accidens non perma
 nens per p̃mum pmissorum. tale autem n̄
 est intrinsece perfectius generatione. aut
 alteratione que sunt forme permanentes
 aut saltem erunt p̃er quintum. ymo mot^o
 localis accidens est. ⁊ generatio substan
 tia. omnis autem substantia. ut supponit̃
 ad presens est omni accidente perfectior
 3^a 5° q̃ fuit magis de mente p̃bi mo^r local^r
 celi ē p̃o^r alijs motib^o qz n̄ sūt mo^r locales
 t̃p̃z ad i^m intellectū. qz q̃l^z a^o motu q̃to cūqz
 iduratōe signat. ē dare mo^m celi ⁊ i^m idu
 ratōe p̃cedēte ip̃z t̃p̃z. ⁊ coex̃itē ip̃i toti. ⁊
 n̄ ē sic d̃ quis a^o motu i^m p̃cū motu celi p̃^a
 ps pz qz si gnōnē uni^o ani reperias capiaz
 mo^m celi duoz ānoz qz i^m unum annum

illā gñonez pcedit r fm alium annum eo
existit ipi toti. 2ª pars ē p3. quia non ut
q tu possis repire gñonē nel alteratiōem
mille annoz uel centū milium annoz. sed
3 qz ut q sit egociali sit ppetua altera
tio aq pti^a silz r ppetua gñō aeris pti^a.
Rñdet q quia b^o possit pcedi ualde lar
ge loquendo de motu tñ ppe loquēdo n̄
est ibi ppetua gñō aeris continua nec ēt per
petua alteratio continua. qz n̄ sp in eadē p
te spe aeris est ibi alteratiō continua nec ēt
ē ibi sp gñō continua nisi ipsope fspetu to
talio spe aeris q sp gñat ibi f3 ptes. cstat
n. q alia r alia ps aq r discōtinue ibi cor
rumpit. r sic n̄ est ppe totalis gñō cētum
annozum seu alteratio continua pp discon
tinuitatē subi. ex q sit gñō uñ de b^o ma
gis uidebit in 2^a de gñone. 4^a 3^a mo
tus celi est pōr alijs pfectōne denoiatōne
extrinseca. p3 qz a motore in mobili ppe^o
r in mālī. Item qz est effect^o immediat^o no
bilissimi agentis. s. pmi motoris. 5ª est
ille mo^o est pōr alijs nia cāe uia regulari
tatis uia ordīs uia nē r uia pōritatis a q
n̄ uertit 3ª subistendi. p3 pma ps qz est
oī alioz motuū ppe dictoz cā. r n̄ cō. 2^a
qz ē maxie re^aris. 3^a qz ordine nature cā ē
pōr cāto. 4^a qz cā est nā pōr suo cāto. 5^a
qz bñ se^a gñō lalteratio est i^o mo^o celi ē
loquendo nālī sed n̄ cō. cum sit mo^o celi
fm plm alioz necessaria cā r n̄ 5. Se
pta in his inferiorib^o mo^o localis est pōr
alijs uia supponis. sic qz ut in plurib^o añ
quēlz alioz imediate psupponit localis. f3
n̄ cō. p3 qz añ augmentōem mo^o localis
nutriti añ alteratiōem mot^o alterabilis ad
alterans uel cō añ gñonē ap pxiatio gñan
tia ad gñabile n̄ sic est 5. nō. n. o3 si alqd
debeat moueri localz. qz ut in pluribus p
cedat alteratio uel aliqs alter mo^o imedi
ate. 7ª extrinsece mo^o localis in reb^o i
feriorib^o est pōr alijs. nia pfectiōis. p3 qz
est posterior gñone. r talia sunt pōra pfec
tione. 3ª methasifice ēt qz so^m pfectis con
uenit ut a salib^o. r intellige autē. qz posteri
ora in pgressu nature q est ad pfectōnem
sunt pfectiora. qz n̄. n. sencer^o est posteri
or iuuentute. n̄ pp b^o est. ca pfectior. Item

intellige sunt pfectiora non in se sed extri
sece. i. res q gñatur est pfectiō i dispōib^o
que in ea posteri^o gñant qz qñ est solū cū
dispōnibus q i ea pns gñant. ut pfectior
est so3. cū dispōe q pōt se mouere localz
qz qñ est so^m cū dispōnib^o antecedentibus
illā. 8^a in eodē gñabili tps mot^o local
est posterior alijs. p3 in aiali. nec est 3^a c^{am}
qz illa lo^r de motib^o localib^o diuersozum
sic q̄litates alteratiue motinis sunt pōres
ita alteratio pcedit mo^m localē i eodē. f3
nō o3 qz in diuersis sic dicit 3^a c^a. Con
tra p̄clonē 3^{am} diceret forte qz p̄hs i hoc
octauo dic mo^m localē ē posteriorē gñoe
i n̄ est pōr tps. Rñdet qz ibi n̄ lo^r de mo
tu celi sed istoz inferiorz. r sic intelligit 3^a
clutionē iā positā. hec de pmo. Quā^m
ad 2^m sciendū ē qz p mo^m localē reflexū
d3 intelligi mo^o pposit^o ex duob^o motib^o
qz unus est ad aliquē terium. r alius est
ab eodē sic motus ppositus ex motu pile
deorsum r eiusdē motu sursum. 2^a ad
uerte qz dñ^o morns pōt reflecti uno mō p
se ut in ex^o pōri. Alio mō per accis. ut pu
ta si mobile per se pmo mo^o ad aliquē ter
minum r post per accidens rōe motus al
terius moueatur ab eodez. ut si lancea pē
dente musca ascenderet uersus conum iā
cee r i medio motus mure lancea cadeset
uelocius deorsum qz musca ascenderet.
Tunc sit pma conclusio in qua omnes cō
ueniunt qz in motu reflexo deper accidē
non oportet esse getem mediam. apparet
quia in casu priori musca primo ascendit
r post descendit. r non oportet eam quie
scere in medio. eo quod stat cum toto ca
su muscam continue moueri uersus exte
rum lancee. Sed contra dices. pona
tur casus qz terminus motus sursum sit. c
tunc uel musca alñ est in. c. r si sic tunc in
aliquo tps est i. c. r per psequens quiescit
i illo tempore. r per illud tempus uel nun
qz est in. c. r si sic. c. non est terminus mo
tus sursum. Item nunc descendendo mo
ueretur a terio. c. i quo nunqz fuisset. Re
spondet qz i. c. fuit aliq tps r nullo toto. si
militer mo^o descendē ab aliq terio i q n^o
tps fuit sic a medijs. p̄ctis spacijs super q

est motus mo^r uersus extremū. tñ ut dēz
 est in nullo sibi eq̄li spacio fuit aliq̄ toto
 t̄p̄z. uel dī q̄ in n^o t̄p̄z fuit in. c. actu eo q̄
 ibi non genuit. sed ibi bñ po^a. si. n. genuisset
 fuisset ibi in actu. nec est inconueniens q̄
 in tercio mo^r sursum mobile fuit solū po^a
 Z^a 2°. si aliqd mo^r nāl^r ad aliquē teriuz
 hoc n̄ pōt moueri nāl^r eō ab eodē reflec
 tendo. nisi ibi gescat. p̄z q̄ frustra nā mo
 ueret se ad aliquē teriuz ei nālē quē statī
 dimitteret. Item si mo^r est gālis ad. a. tē
 est cum inclinatioe ad. a. z illa inclinatio
 non pōt subito corrūpi nec opposita sc̄li
 natio subito introduci. i^r o^r ibi t̄pus esse
 medium añ q̄ opposita sc̄linatio intro
 cat mouens reflexe ab. a. i^r ibi est ges me
 dia añ 2^m mo^m. z h̄ 2° sufficit p̄bo. q̄z uo
 luit so^m hēre q̄ mo^r rect^o reflex^o n̄ sit un^o
 eo q̄ interrumpit̄ gete añ z post reflexiōz
 z q̄ sec^o est in circuli q̄z q̄uis sit nāl ab
 eodē i idē tñ est maxie unns. z iō pōt esse
 ppetuus ad bonum intellectum. lz n̄ rēus
 Tertia ppō q̄uis in motu reflexo non in
 terneniret ges non pp̄ hoc eēt un^o mo^r
 p̄z q̄z non fieret fm eandē dispōnem sp̄ci.
 ymo forte sunt 3^{ri}. z talia nō sunt unum.
 Pro p̄batione quarte sc̄lonis supponit̄
 p̄mo q̄ p̄iecta mouent̄ p̄ ipetum ipsūm
 ip̄is a p̄iicientib^o z q̄ h̄ ipet^o est res nē p
 manentis lz n̄ diu manet ut patebit in no
 tabili sequenti Z^o suppo^r q̄ nulla latitu
 do gradualis tota sit dep̄dī in istis reb^o
 corporeis p̄z q̄z corrūpens si sit 3^m in du
 plo plus obtinet supra medietatem q̄z su
 pra totum. ḡ in duplo citi^o corrūpet medi
 etatem q̄z totum Z^o q̄z ali^o corrūpens eēt
 inf̄ite uirtutis. p^r 2° nā q̄z de^r corrūpens.
 q̄ formā datā gradualē corrūpat successi
 ue tunc corrūpens eandem subito exce
 dit ip̄m in agendo corruptiue plusq̄z i du
 plo z plusq̄z in centuplo. z sic sine statu i^r
 uigore corruptiua successiue 3^{ri}net q̄tū
 eunq̄z multiplicatū i^r est in uirtute corru
 ptiua inf̄i^m q̄ fuit p̄ban^m. Nec ualeret re
 sponso si dicē q̄ 2^a n̄ u^o eo q̄ q̄nis p̄se
 ctiones bonis q̄tūlz multiplicatā p̄fectō
 būana excedat nō tñ est infinita. q̄z nō ar
 guo in uirtutib^o diuersay sp̄cz sed etais

p̄ta corruptiōis eiusdē 3^{ri} nāl^r. tunc se^r
 4^a 2° q̄ in motu reflexo p̄iectoz sursum
 est quies me^a. p̄z q̄z lapide p̄iecto sursum
 est aliq̄ t̄ps quo nec ascendit nec descen
 dit. igit̄ 2°. nā t̄z. añs p^r sic q̄ lapis sit
 grauis ut 3^a z me^m didendum resistat ut
 u^m erit i^r tō f̄fistē^a ut 4° f̄sp̄cu mo^r sur
 sum. Et cum apporitione equalitatis z mi
 noris in equalitatē non sit actio. o^r ut ip̄e
 tus pellens ip̄m sursum sit maior q̄ 4°
 tunc erit aliq̄ t̄ps in quo iste ip̄et^o est in
 tensior q̄ ut duo z remissior q̄ ut quatu
 o^r. z p̄ id nec ascendit nec descendit lapis
 ḡ t̄z. p^a p̄s ant̄is p̄z p̄ 2^m sup̄pōem. z 2^a
 p̄z q̄z q̄n est reissior q̄z 4° est minor q̄z
 resistentia inclinans ad deor^m. i^r lapis nō
 mo^r sursum. Item q̄z diu est intensior q̄z
 duo resistentia ei^o 3° motum deorsuz una
 cum resistentia medij est maior q̄z tria. ḡ
 grauitas lapidis q̄ p̄cise est ut tria n̄ suffi
 cit mouere deorsū. 5^a 2° in motu reflex
 xionis grauis cadentis ad terrā z resiliē
 tis est ges me^a. p^r i motu sp̄ice terre sic
 resilientis est ges media. i^r 2°. nā nota. ē
 añs p^r q̄z in b^o i motu terra in ea pte per
 quā cecidit sup terrā 3° mitur uersus cē
 trum z cū illa 3^ossio sit 3° necessitate i tē
 pore eo q̄ est mo^r localis p̄tium cēlūm
 uersus centrū. sc^r q̄ illa terra p̄ totum il
 lud t̄ps est apud duz comp̄ens p̄tes ter
 re. z p̄ 2° nā aut tota aut aliqua pte eius a
 pud illud gescit a motu locali. q̄ fuit p̄
 bandū. Confirmatorūm oti ymag^o in q̄ p^r
 tangit terrā n̄ pōt illa terra incipere rea
 scendere in hoc casu i^r 2°. nā nō est dili
 genter inspicienti. p̄bo añs q̄z tantū q̄m i
 pet^o inferioris ptis terre 3^{ri}ngentis ter
 ram pōt sursum pellere tantum ipet^o medi
 etatis superioris pellit deorsum q̄z inferiō
 medietas non pōt ei tantum resistere. sic
 terra inferiori medietati. z cum hoc graui
 tas terre resistit. q̄ q̄din durat pulsio 3°
 orsum ab ipetu p̄tium (f̄ioz ē maior eā q̄
 etis q̄ mo^r ymo ob hanc 3^oussionem ab
 ipetu partium 3^{ri}nuicē frangunt̄ durissi
 mi lapides q̄n ab alto cadunt pp̄ fortitu
 dinē ipetuum sibi inuicē obuiantium.

Sexta 2° in resiliōne grauius p̄iecti 3°

solidus est quies media p³ q² si terra spi
ca piceret ad parietes fieret p³ressio fre
ex una pte uersus cent³ q² rē-deduc rōz
sic pcedēt³ p³elone septima p³elo nunc in
fertur p³habilit³ q² in omni motu loca
li reflexo q² mobile de p se mo³ añ³ r post
r nō p accēis ē ges media patet q² ex q² ē
in trib³ casib³ exp³ssis in pcedētib³ p³clu
sionib³ u³ q² ubique ita sit tñ ut mibi u³
minime i illis appet. Sed replicat ual
de fortiter p³mo p³ ymaginatiōem supposi
tionis secunde p³elusionis quarte q² p³mo
u³ q² ipetus mouens p³iectum subito gñe
tur totus q² al³ mo³ uiolentus non esset
uelo³ in p³n³ q² in fine cui³ p³mo diē p³hs 2°
celi r p³z q² uelo³ esset mo³ q² ipet³ eff³
intensior r si subito gñe³ ēt subito corru
peret. Z^o q² supponit q² in grani gra
uitas eq³z moueat r resistit puta q² moue
at ut 3° r resistit ut 3° r hoc n³ u³ ēē neces
sarium q² l³ eadē calitas calefaciat r re
sistat infriditati. n³ tñ equal³ resistit sicut
agit. 3° p³ quintaz p³elusionē. q² si pila ca
dens sup³ terrā quiesceret qd moueret eam
p³ sursum n³ impetus q² in quiete debili
tat³ p³inue. si igit³ t³p³ getis n³ pōt eleuare.
nec ēt p³ poterit cū p³ erit debilior. 4° p³
sextā p³elone q² qd substineret pilā apud
parietē. n³ ipet³ q² natus est mouere ex nā
sua nec grauitas put no³ est. 5° p³ 7^{am}
q² si faba piceret p³ molarē descendēt si
gescit sil³ gescit molaris. si nō gescit falsa
ē 3°. 6° q² si filo mure pede alligato mu
re corrente de te n³ posses detrahē murē
sine gete me³ u³ aliens. Ad ista rñz p³ oz
dinē. Ad p³ q² ipet³ ille nō subito s³ suc
cessiue gñat in p³iectū. iō oz p³iciens p³
aliō t³p³ ēē sil³ cū p³iecto ut ipetū intendat
p³ce³ ēt q² mo³ uiolent³ non est uelo³ i p³n³
ymo icipit a n³ gradu uelocitat³. Ad p³hm
d³ q² noluit q² sit uelo³ circa p³n³. s. modi
cū p³ p³n³. Ad 2^{am} q² uirt³ motiua hoz
fū aut sursum tantū resistit uiolētātē q² in
clinat ad locū nālē. nihil. n. est ei³ resistētia
nisi inclinatio ad locū nālē. sed nō est silē
de q²litatib³ alterationis. q² pp gñonē mu
tuā. nā ei³ dedit maiorē uirtutē agēdi q²
resistēdi. q² n³ erat necessariū i q²litatibus

motiuis eo q² nō agūt i s³riū s³ so³ iclinā³
ad locū nālē. de hoc pl³ i libro de gñone
Ad tertiā q² ipet³ facit pilā resilire s³
i t³p³ getis nō pōt eo q² tūc ipet³ p³tiū su
perioz p³pmunt ptes iferiores s³ p³ q² illa
p³ssio ē scā ad tātūz ad q² ipet³ sufficit
tē to³ moz sur³. r sic i p³n³ pila nēqd ascē
dere ipetu p³tiūz s³rioz ipetū p³tiū iferioz
ipediēte. r post pōt q² cessat ipedimētūz
Ad 4^{am} p³ idē q² p³iecto graui ad pietē
ipet³ p³tiūz posteroz p³pmitt ptes āterias
r ipediunt gñitatē a motu uia cum ipetu
earūde p³tiū añrioz. s³ cessātē ipedimento
moz cū grauitate tōlis ipet³ ad o³ motū
Ad 5^{am} dicūt quidā q² molar³ cadēs tātū
ipetū aeris pcedētis faceret q² null³ fabā
p³ cū piceret sufficeret r tñ al³ pōt dici q²
fabā p³dempnatur sic ecra p³iecta ad pietē
r p³ tātū t³p³ quiescūt ptes p³pigozes lapi
di u³ saltē ptes trabētes p³dēplationē q²ro
t³p³ molar³ spā³ corāndēs p³dēplato p³tiū
Itē al³ d³ r credo uē q² molar³ ab ifinita
modica v³tute incipit fabā repellē actiōes
n. nāe icipiunt a nō gradu. r iō aliq³ defia
to t³p³ ē impet³ p³tiūz posteroz. fortioz in
comp³mēdo ptes anteriores q² uirt³ repul
sua fabe r iō illo t³p³ ptes fabe p³dēfāt et
fabā fm ptes gescit molaris tñ p³inue de
scēdit. Ad 6^{am} q² i tali retractiōe mu³
sine du³ ē ges me³. p³z q² oz ipetū iduce³
i cor³ muris maioris v³tutis q² ē resistētia
mu³ ut si motia mu³ ēē ut triap to³ t³p³
p³ q² impet³ ēē maior q² duo r mior q²
quatuor mu³ gesceret. sic satis p³ ex ar³
p³ nis q² rte uñ equal³ p³bat illa rō. S³ qd
dicēd³ de motib³ alijs. Rñr q² p³hs p³nci
palis locutus ē d³ localib³ r iō nō ē mag³
nis de alijs u³ tñ posse dici nō ēē i³ueni
ens q² in talib³ nō est³ ges me³ q² n³ q² nō
u³ p³hibēs qn i p³mo o³ti ēē sūme calitati
ēē ap³ p³matū frigefaciēs r iciperet ip³
ifridare r tūc nō gesceret i sūme calido.
Eodē mō nō u³ i³ueniēs q² i p³ ēē ignis
p³pleti icipiat corūpi seu ēt q² i p³ o³ti cō
plete augumētatiōis icipit dīnutio. s³ q²
q²lib³ hoz nāl³ fieret si gñat pus r p³ cor
rūpi³ eo mō quo p³igit eā ēē nālē r sic de
alijs sp³ ēē ges me³ sic i motib³ localib³

inlib^o et h^o fat^o testat^o p^oh^o i l^ofa dicēdo fru
stra fiēt a nā q^o nullo t^op^oz manz i eē b^o b^o 2°

Quā^o ad 3° a^oz ex dictis q^o de v^oute
fmōis mot^o circ^olar^o iō ē ppetu^o et p^o nō ē
q^o nō sol^o mot^o circ^olaris ē ppetuus S^o
cuz p^oh^o dic^o mo^o circ^olarē ēē ppetuus nil
plus uoluit nisi q^o ce^o ut aliq^o sp^oa celestis
ppetuo mo^o circ^olar^o. Et h^o itelligo nāl^o fm
q^o p^oh^o i libro procedit iux^o q^o et ill^o 3° b^o
q^o fmō d^oz ad sil^oz capi itellect^o 3° utp^o som
mobile circ^olar^o ppetuo mo^o. Et tē iux^o h^o sit
p^o 2° q^o null^o alius motus p^ope dictus
a circ^olaris ē ppetuus nec p^o po^o nālē pōt
ēē ppetuus. p^oz de motu rēō q^oz ē it^o d^ofiatof
fios et it^o tales negt ēē motus ppetuus p^oo
ut dēz ē. Et p^ofir^o q^oz ut ēē uiolētus et si sic
nō ēē ppetuus l^o nāl^o et si sic nō ēē ppetuus
q^oz mobile nūq^o possz attingē ei^o fm. mō
nā nihil mouet ad finē simpl^oz ipole iō dic^o
p^oh^o q^o ipole ē moueri ad fm i quez ipole
ē mo^o eē 3° p^ofir^o idē q^oz nō sē moti rēi nālē
nisi a me^o ad medium sic p^oz ex 5° b^o mō
nulus eaz ē ppetuus. Et 4° q^oz nullus mo
bilis rēi sba ē ppetuus nec motus p^o 2° t^o
ex dictis. q^oz ad unitatē motus requirit^o
identitas mobilis a^oz p^oz q^oz oē mobile rec
te b^oz m^o 2° ē graue ut leue et per p^oz cor
ruptibile. Dein p^o idēz de g^oatiōe cōrup
tione aug^o ne d^onutiōe et al^oatione q^oz bec
o^o l^o it^o d^ofiatof i^oos ut g^ois et cor^o it^oer eē
et nō ēē et augumēta^o et d^onutio it^oer d^orita
tes maiores et miores. mō it^oer talia negd
esse ppe^o mot^o. It^o ut dēm ē mobiliū ppe
illis motib^o nihil ē ppetuus. Itē illi mot^o
fuit p^oz getē et rōe alicui^o deteriat^o teri et
iō neq^oant^o ēē ppe^o. Dein de alteratōe ppe
dēa idē a^oz q^oz ē it^oer d^oria. d^orioz autē nō ē ifi^o
distātia et p^oz nō it^oer ea nō fit ifinit^o mot^o

S^o 3° q^oz al^oia^o o^ozbinz celestiu de mīore
luie ad mai^o i p^otib^o ad q^oz mo^o sol^o ē ppe^o
et reissio i p^otib^o a q^oz mo^o. Consi^o q^oz ce^o
ppetua alterat^o f^oz magi et m^oz luiofū i di
fia suis p^otib^o. 2° q^oz aliqd possz ppetuo mo
ueri circa cor^oz colūpnare in^oseūdo ipm
f^oz girāo lince giratīe i ip^oz p^otēse. 3° q^oz
circa exagonā aliqd possz ppetuo mouēi
circū. 4° q^oz i sp^oa rēō aliqd pōz ppetuo
moueri retardādo mo^o sp^o i duplo i pte

pproportionali posteriori ut dēz est i li^o c^o.
5° q^oz i 4° b^o suppo^o q^o i ifini^o pōt me^o
rarefieri et d^ostat q^o nō i t^op^oz s^oto. g^o rare^o pōt
ēē ppetua. c^o q^oz si me^o ēē tale i raritate et
dēfiteat ut mobile i parte posteriori ppo^o
tōali i dup^o tardi^o mō^o p^o ill^o mō^o mobile
rēm uno motu p^otiuo t^op^oz ifito sine reflexi
one. Ad b^o rēdeo ad p^o pōt dici uno mō
q^oz illuatiō nō ē ppe^o alteratō. q^oz nō est it^oer
d^oria. 3° ad d^ovariū replicabit q^o utiq^o est p
pe mot^o et iō pōt dici al^o q^o l^ooq^oz lo^o d^o il
luatiōe i ordie ad to^o celū. l^o i ordie ad
partes si i ordie ad totūz tē. ppe^o nō est mu
tatio. n^oz motus respēu tocūz cuz totūz ce
lūz semper eā mltūz actu hēat de luie nā
si i u^o parte per accessūz sol^o lumen iten^o
i a^o parte per recessū ppor^o z eluti^o si at lo
quat^o i ordie ad partes tē muta^o q^o sit fm
lumen nō est perpetua q^oz nec ppetua iten^o
nec ppe^o ē reissio. mō oīa muta^o celi f^oz lu
mē ē iten^o reissio. et pōt pōi ex^o si for. f^oz
unā medietatē d^oalbat^o et sil^o f^oz aliā d^onigra
ret ēt p^o medietate f^oz easdēz medietates
opposito modo mutaret^o consistat q^o d^ouis
illud cor^o sp^o mutaret^o. t^on nulla illaz muta
tionū ēē ppe^o. Ad al^o gnq^oz d^of q^oz b^on^o pbat^o
p potētā i^ofnālē d^oicep^o ppetuo aliqd pos
se moueri alio motu q^oz cūlaris f^oz b^o nō ē nā
liter pole et iō nō ē d^o p^one. Cal^o eīz oēf f^oz
q^oz pcedūt rōnes nō pūt v^oficari nisi p potē
tiā i^ofnālē agētē nullūz eīz il^oz mobile pōz p
petuo mouē sine miraclo 2° 3° mo^o cūlar^o
pōt ēē ppetu^o ad itellectūz p^o dēz q^oz ē ab
eodē i idē sine iflexiōe et iō nullibi repiri
pōt rō stat. It^o mo^o celi ē act^o ppetu^o ut di
cet^o p^o celi et motof ppetui et i t^on mutabl^o
Itē nō ē p^oz getē q^oz ipi^o cōporis moti cir
cular^o ē perfectō d^ossit i p^oti^o mouēi et iō
nō pōt rō get^o opperare q^oz nō ē possibit per
nāz 3° 2° sol^o motus circular^o ē perpetu^o
se^o p exponētes ex p^omis duab^o. b^o 3°. et p
d^ois d^o to^o 3° nōbili. 4° et ult^o ē no^o q^oz i
4° et ult^o pte b^o octau^o. p^oh^o p^o pbat^o q^oz i
pole ē mouēs si^o mouē p ip^oz ifi^o. Et sup
ponit p^o q^oz si mouēs ē si^o ēt o^oz mēble ēē
fi^o. Si n^o mobile ēē ifi^o ēt^o mouētis nō
excederet v^outē mobilis. pōit i^o q^oz monēs
fit. a. et mobile b. et p^oz ifi^o p q^oz mouet

fit. c. 2° supponit q^d medietas ip^si. a. moue
 at medietate ip^si. b. et dic^t q^d i minori t^{em}p^{or}e
 mouebit ea q^{uod} est to^{tal} t^{em}p^{or}e i q^{uod} a. mouebit. b
 et d^{icitur} par^e q^{uod} mouz eq^{uod} uelo^{ritas} sic p^{er} ex r^{ati}o
 septi et p^{er} b^{at} est i c^o q^{uod} p^{er} mⁱⁿ t^{em}p^{or}e appo^{nit}
 ad p^{re}seundū aliq^{uod} sig^{nificatio} q^{uod} totū n^{on} est citius
 medietas nauis t^{ra}nsit aliq^{uod} sig^{nificatio} q^{uod} to^{tal} na
 uis 3° se^{ntentia} q^{uod} t^{em}p^{or}e i q^{uod} p^{er} mo^{ti} nō erit iⁿfini^{tu}m
 p^{er} q^{uod} est min^{us} q^{uod} to^{tal} mō o^{mn}i t^{em}p^{or}e min^{us} alio est
 finitū. 4° supponit q^d si ab. a. auferat^{ur} p^{er} t^{em}p^{or}e
 eq^{uod}les ip^si medietati. a. tandē p^{er} s^{er}u^{at}. Ex
 q^{uod} b^{at} se^{ntentia} q^{uod} medietas. a. mouebit medietatē
 b. iⁿ t^{em}p^{or}e finito et pari rōne 2^a medietas. a.
 mouebit 2^am medietatē. b. iⁿ t^{em}p^{or}e fito. g^o to
 tūz. a. mouebit to^{tal}. b. iⁿ t^{em}p^{or}e fito et nō iⁿfini^{tu}m
 q^{uod} fuit p^{er} b^{at}. et p^{er} 3^a q^{uod} o^{mn}i t^{em}p^{or}e p^{er} mⁱⁿ ex t^{em}p^{or}e
 bus finitis et magitūdie et mⁱⁿitūdie est fi
 nitū. S^{ed} n^{on} est dubit^{ur} ut^{rum} h^{oc} rō sit bona
 et a^{nt} q^{uod} nō q^{uod} p^{er} supponit f^{ine} iⁿ h^{oc} q^{uod} dic^t mo
 torē et mobile est d^{ist}ibilia dicit. n. ad^{versari}
 q^{uod} motor est de^{us} g^o est d^{ist}ibilib^{is} et mobile celū
 q^{uod} est a^{nt} nālib^{is} d^{ist}ibibile ponit. 7° q^{uod} si sit
 bona p^{er} eq^{uod}l^{iter} de o^{mn}i motor^{ibus} celesti et sic o^{mn}i
 est iⁿfini^{tu}m q^{uod} nō est ue^lox. et p^{er} 3^a q^{uod} q^{uod}z motō
 mouē aliq^{uod} sperā celestē mouet eā t^{em}p^{or}e
 iⁿfini^{tu}m. 3° q^{uod} dicē q^{uod} v^{er}ū q^{uod} cūq^{ue} p^{er}ua
 suffic^{it} ad mouēduz iⁿfini^{tu}m t^{em}p^{or}e dū t^{em}p^{or}e sit iⁿ
 t^{ra}nsmutabil^{is} et iō nō reg^{it} iⁿfini^{tu}m. 4° di
 cēt^{ur} q^{uod} l^{ib}z v^{er}us finita nō suffic^{it} mouē t^{em}p^{or}e
 iⁿfini^{tu}m iⁿ p^{re}seundo se^{ntentia} aliq^{uod} sig^{nificatio} t^{em}p^{or}e nō p^{er}
 bat q^{uod} nō pōt mouere iⁿfini^{tu}m t^{em}p^{or}e iⁿfini^{tu}m rei
 iterationibus. 5^a si rō ualeret seq^{ue}ret^{ur} q^{uod}
 nullus motor mouet iⁿfini^{tu}m t^{em}p^{or}e q^{uod} est 3°
 p^{er} b^{at} iⁿ h^{oc} octano et p^{er} 3^a q^{uod} p^{er} mobil^{is} p^{er} t^{em}p^{or}e
 sp^{iritus} suuz sp^{iritus} citi^{us} q^{uod} totū a q^{uod} cūq^{ue} motore
 moueat q^{uod} iⁿ t^{em}p^{or}e finito et p^{er} nō est totum
 solūz iⁿ t^{em}p^{or}e finito moueret a suo motore
 q^{uod} q^{uod}libz p^{er} aliquoci^{us} sumpta constituit
 suū totū aut maius Q^{uod}to q^{uod}rit ut^{rum}
 p^{er} b^{at} lo^{quitur} de iⁿfinite duratiōis seu finitate
 eiusdē et h^{oc} nō q^{uod} dic^t q^{uod} iⁿ magnitudie fini
 ta nō pōt esse uirt^{us} iⁿfini^{tu}m q^{uod} f^{ine} de iⁿfini
 to duratiōis v^{er}ū. n. solis est iⁿfinite duratiōis
 q^{uod}uis sit magitūdie finite ut^{rum} lo^{quitur} b^{at} finitate
 et n^{on} uigore et sic s^{ententia} n^{on} f^{ine} cū motor lūe
 iⁿ sol^{is} moueat iⁿfini^{tu}m t^{em}p^{or}e et t^{em}p^{or}e est finit^{us} p^{er}
 uigore. h^{oc} rōest s^{ententia} fōtes 3° rōne ap^{er} et iō sul
 ficit d^{icitur} est euasie et rōez d^{icitur} est est. Ad p^{ri}mā

dic^t 2° q^{uod} ap^{er} pōit illū p^{er}cessū solū ad o^{mn}i
 dēdū q^{uod} p^{er} motō sit idibilia iō nō suppo^{nit}
 simpl^{iter} p^{er} motore est idibilib^{is}. s^{ed} suppo^{nit}
 q^{uod} est d^{ist}ibilia si est iⁿ magnitudie extē^{si}
 sic aduersari^{us} d^{icitur} est n. d^{ist}ibilia sic q^{uod} h^{oc}
 ret p^{er} t^{em}p^{or}e ex p^{er} t^{em}p^{or}e iō f^{ine} mⁱⁿetatore celū h^{oc} q^{uod}
 iposibile est v^{er}utē extē^{si} iⁿ magitūdie mo
 uere p^{er} t^{em}p^{or}e iⁿfitū et h^{oc} sufficit ad d^{ist}endūz
 p^{er} p^{er} mⁱⁿ n^{on} a^{nt} s^{ententia} si p^{ri}mus motō est extē^{si}
 iⁿ magnitudie sic dic^t aduersari^{us} uel est si
 nitus et si nō moueret p^{er} t^{em}p^{or}e infini
 tum sicut rō tacta p^{ro}bat uel esset iⁿfit^{us}
 et h^{oc} nō q^{uod} uel esset iⁿ magnitudie finita
 extē^{si} et h^{oc} nō q^{uod} n^{on} talis pōt est iⁿfit^{us}
 uel iⁿ magitūdie finita et h^{oc} nō sicut po
 stea p^{ro}bat. Ali^{us} respondet egidius q^{uod} l^{ib}z
 motores celestes sint idibilia t^{em}p^{or}e b^{at}
 unus est maior uel potēti^{or} alio ut ille qui
 pōt mouere maius mobile pōt igit^{ur} unus
 motō ymaginari s^{ed} duple potētie ad mo
 torē o^{mn}i b^{at} lūe et s^{ed} duple mobile co^{or}dens
 ei ymo sic poss^{et} fieri cathe. loquendo et
 tūc ille esset ut didius resp^{ect}u motor^{is} orb^{is}
 lune et mobile eius ut didius resp^{ect}u sp^{iritus}
 lune et de tali mō dicit q^{uod} loquebat^{ur} p^{er} b^{at}

Ad 2^am c^{on}cedit^{ur} q^{uod} ap^{er} intendit omne^z
 motorem orbis celestis esse iⁿfini^{tu}m et
 q^{uod} motor spere lune esset iⁿfini^{tu}m hoc mō
 iⁿfini^{tu}m sic post apparebit. p^{er} 3^a dubit^{ur} est
 est sciendum q^{uod} iⁿfinite v^{er}ut^{us} potest yma
 ginari duplici^{ter}. uno mō iⁿ nigoze et esset
 iⁿfini^{tu}m uirtus nigoze que o^{mn}i uelocitate
 q^{uod}libz poss^{et} mouere uelocius et o^{mn}i mobili
 dato q^{uod}libz poss^{et} mouē mai^{us} et h^{oc} b^{at} n^{on} lo^{quitur}
 hic p^{er} b^{at} q^{uod} ut dē^{us} est ipse log^{os} g^onalit^{us} de
 o^{mn}i b^{at} motorib^{us} celestib^{us} mō notum est q^{uod}
 motor spere lune nō sit iⁿfini^{tu}m v^{er}ut^{us} iⁿ
 uigore eo q^{uod} est mⁱⁿor^{is} v^{er}ut^{us} q^{uod} motores
 orbis sup^{er}ior^{is} mo^{ti}z. n. min^{us} mobile alia
 est iⁿfini^{tu}m uirtut^{us} iⁿ duratiōe et est q^{uod} mo
 tor iⁿfini^{tu}m t^{em}p^{or}e durat et de hac uidet^{ur} p^{er} b^{at}
 esse locutus sic. n. omnis motor celestis
 est iⁿfini^{tu}m q^{uod} mouet p^{er} iⁿfini^{tu}m t^{em}p^{or}e

S^{ed} replicat^{ur} q^{uod} p^{er} b^{at} lo^{quitur} de iⁿfinite
 cui repugnat esse iⁿ magnitudie mō iⁿfi
 nit^{us} duratiōis nō repugnat esse iⁿ magni
 tudine. Itēz tē p^{er} b^{at} p^{er} b^{at} peteret p^{er} mⁱⁿ q^{uod} tē
 p^{er} minus notū p^{ro}bat magis notū magis

n. notat est qd virtus q mouet infinito tpre
 sit infinita duratiōe qd sit duratio e². Rñz
 q infinitas duratiōis est duplex. una ē in
 cēn^o z b^o uenit mē pme loquē^o nāl^z z oī
 bus ppetuis. Alia ē i agen^o seu mo^o. Et
 ē itē duplex. una actualis alia possibilis
 actualis qd virtus actiua temp manēs siml^z
 sine sui mutatione hñ^o oē q ex eius parte
 regitur ad ei² agē p infinitū pā potētia
 lia uō ē uirt² actiua nata mouere p ifini^m
 tps nō tñ sil^z hñdo oēm dispōēz q ex pte
 eius regitur ad agere. pma ē i motorib²
 indiuisibilib² eo q sine sui qēqz mutati
 one saltē nāl^z loquē^o infinito tpr mouent^z
 2^a ē in corpib² celestib². mouēt ei² ifini^m
 tpr i q^m sunt mota z iō nō h³ oēz dispōēz
 sit q ex pte eoz reg^r ad agē euz mo^o eoz
 re^r que nō hñt to^m sil^z p b^o tē p³ p hñ uo
 luisse q motores celestes sunt ifinite stu
 tis i duratione actuali. z tali repugnat eē
 in magnitudine eo q quelz actiua uirt² i
 magnitudine pōt p mo^m magnitudis atq
 rere nouuz mo^m z nouaz uirtutē agendi
 in ordine ad passuz. Et p hoc p³ qd dōm
 est ad pma^z rōnem facta. Et ad secundam
 sil^z dicē q l³ notuz sit p^mum motorem
 eē ifinite duratiōis. nō tñ notuz erat q ē
 infinitas in duratione actuali z ideo hoc
 p hñ pbaui hic per hoc p³ qd dicēdum
 ad tertiā dubitationez. u^m enī ē q sufficē
 ad hanc infinitatem de qua p hñ loquitur
 q l³ uirt² i inmutabilis. l³ illa nō repitur
 nisi in motorib² celestib². z ideo pbaui
 in illis esse hāc ifinitatem. Ad 4^{am} dī q
 non al^z motor de quo ap^z loquit^z mouet
 p infinitū tps qd ifinitū reiterationibus
 seu circularib² circa idē pāctum z b^o sufficē
 ad cludēdum ipm eē ifinituz iux^z moduz
 dēm z dicēñ. Ad quintam dicē egidiuz
 q qd p^mus motor mouet p^mum mobile
 infinitis reiterationibus iō d³ compari ad
 ipm tanq^m infinites acceptum cuius ptes
 ymaginarie sūt celum sel^z ul^z bis uel cēties
 z sic de alijs acceptis z sic uidet^z q pars
 prius transiit q totū qz in minori tpr
 p³ transiit due circulationes qd decē
 z decēz qd uiginti z sic deinceps propter
 qd quilibet orbis celestis pnt ad ipsum

pparē motor z mobile ifinitū qz ē mobile
 finitū infinites acceptuz z iō nō est ibi
 medietas ul^z 4^a qz ē fm bñc modū omni
 ymaginabili finite mai² ita rōnō cludit
 qz fūdatur super b^o q mobile celeste hēat
 ptes aliquotas finitas q est pira modum
 dēm. Ad sextā p³ ex dictis q p hñ lo^r
 de ifitate duratiōis actuali uirtut² actie z
 tali repugnat esse i imaginatiōe ut dēz est
 in 3ª dubitatiōe 2ª pbat q i magnitudie
 finita nō ē uirt² infinita z pmittit q maiō
 potentia uel equalis mouet idēz mobile
 uel equale in minore tpr z b^o ē qz ueloti²
 2ª suppo est q si eēt uirtus ifinita motia
 mobilis ipa mouēt i minōi tpr idē mobile
 qd q l³ finita 3ª pmittit q oīs motus est in
 tpr nō in eti. Ex quibus format suam
 rōnem si in magnitudine finita eēt uirtus
 infinita se^r q uirtus finita z infinita mo
 ueret idē mobile eadem uelocitate pñs ē
 5 2^{am} suppositiōez z p^r pñs qz si po^a in
 finita moueat aliquod mobile mouebit
 ipm i aliq^m tpr p 3^{am} suppoēz q tps uoce^r
 a z capiat uirt² finita que moueat etiaz il
 lud mobile pstat et q mouebit in tēpore
 l³ minori qz ipsa est minor uoce^r igit^z ei²
 tps a b. tūc est certa ppor² tpris. a b. ad tē
 pus a. eo q utp³ est finituz z illa sunt in
 uicem pportionalia sit i^r q sit maius in
 centuplo qd a. qf si uirtus finita centuple
 tur in pportione se^r q centies uelocius
 mouebit igit^z in l³ centuplo tpre i^r in tpre
 a. z sic uirtus finita centupla^r respectu
 pme z ifinita mouebūt eā uelo^r idem mo
 bile q est ppo^m 3ª pbat q ē i magnitudi
 ne ifi^a non potest esse uirtus si^a z itellige
 extēsa per illā magnitudinem z intelligit^z
 p hñ q quīf magnitu^m infinita esset ad in
 maginationem totalis uirtus eius nō pōz
 esse finita z pmo pmittit q l³ quādoque
 i minori corpō ē maior uirt² ut in paruo
 plumbo maior grauitas qd i dnplo ligno
 tñ in corporib² penit^z eiusdēz rōnis pter
 q in q^mitate sp in maiore est a^r uirtus
 2ª pmittit q magnitu^m infinita in q po
 nitur uirtus finita per aduersarium sit. a
 b. de qua sūmā^r pars finita que uocetur
 b. c. z sit. d. mobile qd i^a pars finita pōt

mouere. tunc igitur b. c. mouebit. d. mobile
paliqñ signum i aliquo certo tpe q sit. e.

Ex qbus infert 3ª suppo q capiatu r
magnitudine. a. b. dupla pars ad. partem
b. c. illa mouebit mobile. d. i duplo uelo^r
qz a pporzione in duplo maiori. eo q in
dupla magitudine erit i dup^o maior uirt^u
r sic i me^o tpris. e. q didiu^r tep^o uocet. 3
t. r sic augen^o. b. c. fm qnacuqz pporzoez
uoluñ nñ qñ sñabit magitudinē ifitā. a. r
sp miorabit tps. Tūc ex illis forāt rōem
suā sic illa uirt^u ē ifinita q mouz uelo^r qñ
qñqz finita sz vt^u magitudis. a. b. mouet
uelo^r qñ qñqz finita. i^r ē ifinita. q ē 3 ad
uersariū. maior nota ē. r minor delarat qz
uirt^u ipius. a. b. moz uelo^r qñ. b. c. qñ^m qz
multiplicet eo q p tertiā suppoēz. b. c. nō
pōt tocies accipi q tñseat magnitudo
ifinita. mō oīa vt^u finita excederet. a. b.
c. aliquociēs multiplicata igit vt^u totalis
a. b. mouebit uelo^r qñ qñqz fm^m. aliā rō
nē ponit sz nō ēuis pbat eni q ex oppo^o
sue 2° nis se^r q po^a corpis finiti r po^a to
talis corpis ifiniti. ymo toti^r r ptis mone
rent idē mobile eadē uelocitate. r 2ª satif
p3 ex deductiōe rōnis 2° nis pcedētis.
S3 3° hos ap^o pccit^u p^o du^r qz in p^a rōe
uñ supponē q mobile q mouēt vt^u ifini^a
si ez ēt mouēt pōt uirt^u ifinita q ē simpl^r
fm^m. nō eniz o3 q unus possit illud q min^u
potest. 2° qz supponit q uirtus finita
pōt qñ^m multiplicari hoc. n. uñ fm^m qz vtus
intelligentie nō pōt augeri sic nec uirtus
toct^u celi. 3° dic beat^u thomas q illud
q alicui debet nō aufferet ab eo pp poēz
cuiuslz alius. mō motui de p se dñet eē i
tpz r nō. ottrigif ppter pōnē ifiniti nō re
mouēt a motu eē i tps. cui^r tñ 3° rñ ptdie
3° ap^o. 4° smēt rtoz i 2° metha. sic argu
it idē ē iudiciū siue uirt^u ifinita sit in ma
gnitudine siue ex. ntrobiz. n. maior uirt^u
uelocius mouet. g uel rō phi non ualet l^r
simpl^r nulla erit uirtus ifinita q tamen ē
3° phm in 8 octauo Quāto iuxta idem
ad maioritatē uirtutis se^r maiora^o ueloci
tatis sic maioratio diuturnitat^r. g si eēt uir
tus ifinita ipa siue i magitudine siue extra
uelocius mouēt i ifinitū r diuturnius mo

ueret q n ē po^o. Sexto qz mai^m ē q
rōes ille solū pcedunt d ifitate uigo^r r p3
i p^a pbatōe b^o nōbit i^r n loqbat ut dēm
ē d ifitate dur. tōis r sic syllus quē^r h^o fac
ex his pbatōis peccat fm salatiā equoca
tōis uñ syllus erit h^o nulla po^a ifinita est i
magnitudine. p^omus motor est po^a ifinita
qz ifinito tpe mouet ut p^ous p^obatu^r g
nō ē in magnitudine. ecce maiore^r h^o p^oba
tam intell^{gi} de ifinitate uigo^r r miorēz
prius pbatā. de ifinitate duratōis q^o p3
equocatio. Ad has rōes rñz sustinēdo
rōnes phi ad primaz q p^ous uult q dato
mobili q uirtus finita pōt mouere illud
ē t uirt^u ifinita pōt mouēt r uelocius qz
pōt minus h^o ē t pōt maius r sic n pcedit
p^oma. Ad 2^a dī q f3 uitate qñ uirtute
finita data qñ^m lz maior pōt fieri a p^oma cā
r sic ap^o supponit qz aut si hoc non placz
qz forte non fuit mēs phi. dicatur q ap^o
illud supponit lab^r ad dñario ponente vtu
tem ifinitā in magnitudine si eim ita esset
tunc uirtus finita qñ^m lz possz augeri su
mēdo r augendo eam a uirtute ifinita di
uisibili quā ponit aduersarius. uel dicat^r
q lo^r fm ymaginatōez. r deducit ad unū
simpl^r ymagible. Ad 3ª dīcē q illd q
alicui p se dñet n aufert ab eo per pōnē
cui^r 3° qz possibilis sed n ē dñciens q anse
rat ab eo idest q seq^r hoc non dñci^r p
positionē iposibil^r. Ad 4ª dīc^r b^ous tho
mas q n est sile de uirtute extētia i magi
tudine qz illa est agens nāle r sp agit fm
ultimū sui posse r ideo si esset ifinita mo
ueret i oti r d uirtute sepata a magitudi
ne qz illa ē libera r n agit tātū qñ^m potest.
sed tātū qñ^m uult r uerū dīc^r. Sed fōte q
ap^o. n ita dixisset eo q pp imutabilitatem
uolūtatis dīne n credidit deum esse libe
rum libtate oppo^ois ideo potest dici q ap^o
uoluit q nulla uirtus actuali ifinite siue i
uigore siue i duratione ē i magitudine r
qz manifestū est per qd nōis uirtut^r ifini
te duratiois actual^r q n debet esse i magi
tudine. qz debet esse i tñsmutabil^r ideo ap^o.
pbat de ifitate uigo^r r forte pccisset q
non ulz cludit q nulla sit uirtus ifinita
in uigore qñ^m p suo pposito sufficebat

Abicludē de virtutib⁹ i magnitudie exn
tib⁹. Ad 5^m. dī q nō fm idēz dī vtus
ifita i uigore t i duratiōe ymo stat aliqd
magis durare t eē mīozis vtutis. t eē. et
iō nō ē iueniēs q sit vtus ifinita i dura
tiōe actuali nō tñ i uigore t sic ifinito tēz
mouet s nō ifinita uelocitate. Ad 6^m.
dīf q pbs hic ulz itellig t de oī mō ac
tuali ifinitatē t sic fōmabit rō sine qz
equocatione sic nulla uirtus ifinita sine in
uigōf siue i duratiōe actuali ē i magnitudi
ne motor p. Et uirt⁹ ifinita ad minus in
duratione actuali g nō ē in magnitudine
g. pbat pbs q pīctū post exitū a pīciēte
nō mō ab aē ipm defferēte simul moto a
pīciēte qz querit un ille aer mouet post
remotionē a manu pīcientis t non posset
dueniēē dici un 4°. pbat q pīctuz mō
ab aere implō a pīciente siml pellēte aliū
aerē t pīctū t 2° aer mox 3^m aerē t sit p
īctū t sic deinceps. Ex q infert q motus
pīctiōis nō ē pīssime pīss qz l3 pīctuz
solidum q mouet sit unum t idē tñ aer
sit puls⁹ t sit pellens ē pīctū ali⁹ t ali⁹
qz nō est idēptitas mobilis. 5°. pbat q
pīctum nō mō ab aere p ātipīssim et
drētur moueri p ātipīssim si ipm pīe ul
tra pelleret ab aere sequente ne fieret uacu
um dīc i pbs si sic moueret oporteret q
ipz pīctum omnia postēiora seqrēt p li
neā rectā q nō est dueniens t p3^a qz sic p
īctum mutaret locum ita tāt aer seqns
intrans illum locum itēz 2° aer tantus in
trans locum pmi t 3° secundi t sic usqz
ad celum. Sexto pbat q pīum mouens
unus t idē exns mouet sēp qz oz pīuz
motum esse sēpīnum pīctū t regula
rem t b esse n posset nisi un⁹ t idē motor
sp moueret idē mobile g tē. maior p3 ex
dictis t minor p3 qz mō pīctiōis nō ppe
dīcīf unus eo q sit ab alio t alio motore
fm modum pīssim in 4^a ppōne hui⁹
notabilis t p pīs ad unitatem ppe dīctā
motus re^r unitas motoris etiam si motor
diuisis temporibus esset ali⁹ t ali⁹ ui
dēt uno tēz mouere uelocius q a p mo
toris diuersā uirtutem t sic non esset eīf
motus regularis. 7^m. pbat q pīum mo

uens est i cīrferentia supiori mobil pmi
qz ibi ei⁹ max⁹ az effect⁹ t p pīs ibi ma
gis ifluit. qz illi uidet eē pping⁹ t mouē
n. ifinitū magis ifluit i ppingū q in di
stans. 8° t ultimo pbat q pmi motor
est simp^r indīuisibil. p^r sic qz si bēret ma
gnitudinē ul bēret eā ifinitaz. t b nō qz
nulla est talis. ut p3 ex dictis in 3° libro l^r
solū ifinita t b nō qz potentia ifinita non
pōt eē in magnitudine ifinita p 2^m. pbat
uz mō pīus motor ē uirtut⁹ ifinite eo
q unus t idē exns mox ifinito tēz p 6^m
pīssimoz t talis nō ē uirtutis ifinite p p^m
pīssimoz t hec de toto textu hui⁹ octau
hic pmo querit utz pīus motor sit infi
niti uigoris. 2° utz sit i cīrferentia pmi
mobilis. 3° an sit indīuisibilis. 4° utz p
īctuz post exitum a pīciente moneat ab
aere ipm t ali⁹ aerē pīctū ultra pellēte
Pro p istoz ē notāduz q pīa bō attribu
ta nō p alio t alio. s3 simp^r t p uno t eo
supponunt pp ipi summā simplicitatē tñ
in rōe frēqnt drnt ut oēs l ples pcedunt
intelligere malū t Quis suuz itelligere sit
suuz uelle non tñ dīcīf uelle maluz sic in
pposito uigor dī dīcīf in ordīe ad effēm
t duratio eius in rōne ad tps maior enim
uigor est qz maius mobile aut idēz uelo⁹
sufficēt mouere. S3 maior duratio non a
maius mouen⁹ s3 a longiozi tēz dīcīf pma
nendo t ppter hoc non sequit pposituz
uigor dei est ifinitus igitur est ifinitus
uigor pp mutationē appellatiōis qz aīs si
gnificat q sit ifinitus aliq⁹ ifinitus i bō
ad eius ueritatē sufficīt ifinitas duratio
nis. t pīs significat q sit ifinit⁹ in posse
mouere uelocius nel maius mobile. 2°
notā^m est q ifinit⁹ uigor dī q oē mobile
da^m l dabile etiā q^m qz esset mai⁹ pōt mo
uere. Et omni uelocitate data l dabili ad
mobile qūlibet uelo⁹ pōt mouere. 3°
nota q pī nō suppōit p^m motorē ē libez
libertate oppōis. sed eū ponit libez liber
tate q agit sui ipius gfa. qz pōit ipm de ne
cessitate pīuare mās pīa. al^r b fēt pcedē
nāl^r anihilatōem esse pōlem t creatōnem
quā nō pōit. t si dicas eē libez libertate
oppōis dīc pfectōem simp^r g fm pīum i

¶ pme cāe attributione. 2° qz ēt h ē pfecti^o
i nobis g p p^o ē h i deo. Rñdēt ut credo
negando qz unū reputaret qz sic ēē libez
dic mutabilitatē uolūtatis qd n̄ uenit
sz replicaret aliqd dō qz maioris pfectō
nis essz ab eterno pfuasse mūdā libertate
qz bonitate. nē. r iō h ēēt d eo asserē^m
Rñdet pbs pur^o expiētias nāles isequēs
negan^o qz assūmīt qz ab etno pfuasse mū
dū libere sz eū nec ēēt nec ēē posset. Ad
2^m diceret qz ē pfectōis in nobis. qz ē pfe
ctio sz qd. sic ēē hoīem. sed n̄ se^r qz sit pfe
ctionis simplr. His pmissis rñz qz pure
loquendo sz expiētias r lumen nāle. p^o
motor n̄ ē infiti uigoris. qz n̄ possz monē
uelo^o qz mouet g cōia est nota p 2^m pmiss
soz. r aīo p3 p3^m. qz n̄ est liber libertate
oppōis. r iō n̄ pōt alz uelle qz nunc uult.
2° qz naturalis pbs in luce nāli pcedens
n̄ dz ponere aliqd nisi sit pure no^m aut p
expiētia aut ex istis dūducibile plusqz su
um oppo^m sed p^m motorē ēē infiniti uigo
ris n̄ ē aliqz istoz mōz no^m. g rē. maior no
ta r minor p3. qz oēs effect^o g fiunt a pmo
motore in ordine ad uidere nostz sunt fi
niti. mo^o. n. g az nobis in hoc luce est mō^o
diurn^o g finit^o est tā uelocitate qz magni
tudine. Sed h uigor dei ab aliqz dato ui
gore qzlibet multiplicato n̄ pōt attingē
g est infit^o uigor. cōia nota est r aīo az. qz
qzdecunqz mlti^o uigor itelligētie motūis
spērā saturni nunqz attingeret uigorē p^m.
eo qz sp maneret dependens. r talis n̄ eq
ret uigori independenti qlis est uigor dei
2° qz uigor dei pducit effect^m ab infinita
distantia. s. de n̄ ēē ad eē. 3° qz uigor dei n̄
h3 finē nec in duratione nec in magnitudi
ne. g ē n̄ finit^o. g ē infit^o. 4° qz uigor
dei est pma cā infinitatis mo^o g dz ppari
ad mo^m infinitatis mo^o g est magis per se
r pmo modo infitas mot^o magis per se
r pmo est q sui^r ex infinitate mobil^o. g uigō
dei dz ppari ad infinitatem mot^o g sūmīt
ab infinitate mobilis. sed tal^r est simp^r in
finit^o uigor. g ac. p^m aīo r pma cōia huius
rationis sunt satis nota. r minor p3 qz en3
tribus modis potest ymaginari infinitos
motus uel infinitate mobilis uel infiniti

spacij. uel ex infinitis reiterationibus cir
ca idem centrum. pma uidet esse magis p
se r alij duo inagis per accidens r extrin
sece. ut uidet. Quinto dicit Egidius qz
infinitas dātionis est so^m extensua r ex
tēz qualis non est dei. igit^r deus pbet esse
infinit^o in uigore. Sexto qz deus est quo
maius excogitari non potest. igitur conse
quentia tenet qz omni fingo contingit co
gitari maius. Ad hās rationes respon
deret pbs. ad p^mam put credo qz uigor
dei ab aliquo rē potest intelligi duplici^r
uno modo in esse perfectionis essentialis
r sic concederet antecedens r negaret cō
sequentiam. r ad hoc uadit pbatio antece
dentis que fundatur super independen^o
rei. alio modo in esse seu in ratōe uigorif
r sic negatur antecedens. r ad probatio
nem dicitur qz quāuis nunquam fieret ui
gor independens. tamen fieret aliquoties
multiplicat^o bene maior in mouendo ma
ius mobile qz p^mus motor mouet r eti
am uelotius. uerbi gratia. si intelligentia
spere saturni mouet decies minus mobi
le r decies tardius si in centuplo in pro
portione multiplicaretur moueret equa
le cum pmo motore. eque uelociter si
daretur. Ad secundam qz nulla est uel
esse potest infinita distantia. qz qz inter eē
r non esse nulla est distantia. sunt enim
contradictē inter que nihil mediat. Itēz
dicitur qz deus de non esse simpliciter ni
hil pducit loquendo naturaliter pure qz
omne quod producit de materia produ
cit presupposita. Ad tertiam bene
conceditur qz uigor dei est finitus r qz est
infinitus prout opponitur finito contra
dictorie. sed in conclusione r in secundo
notabili ca^r p^muatiue r transmutiue. scz
prout uigor dicitur maior uirtualiter. eo
qz maius pōt mouere n̄ aut quia h3 extēsi
onē aut intēsiōnē. Ad 4^{am} qz cā ifitat^r
motus non est illa qz sūmīt ex infinitate
mobil^o qz illa nec est nec potest ēē cum ne
qat esse mobile infinitum sed p^o cā ifitat^r
mot^o est ex ifinit^o reiterationib^o circa idem
centz r si b^ous thomas dic huius p^muū di
cas qz fuit illius intentionis. Ad quintam

dicat q infinitas durationis n bz tota uir-
tutem actualem z potēcial potest dici ex
tempore eo q in ea motor non habet to-
tam uirtutem q agit sunt sed per motum
successive z in tpr regit ea secus est d in
finitat] dpratio factie q] ē motō celestiu
Ad sextam q dens est q maius excogita-
ri n pōt pfectōe eēntiali s] bñ pōt maius
excogitāi pfectōe uigor. z ap. fōte negat
illā descriptōem dei dicēs q n ymaginari
sed credere scōnēniens est. aliq. n. nō pōt
ymaginari n eē deuz. z nihil ex hoc seq̃
inueniens. Sic diceret p] bñ q l] aliquis
ymaginari pōt aliqd deo maius nihil se i
uueniens. z in oib] his suppo^r p^m moto-
rē eē deū. cui⁹ declaratio spectet ad i^m
metha. 2^a 2° p^m motor est infitus infi-
nitate duratōis actiue. s] p] p rōem pbi. ēē
q] bz totā uirtutē q eternal] pōt agere s] i
n ex mutatioē qēnqz. 3^a 2° p^m ueritatē
z fide p^mus motor supposito q] sit idē q
de^o. ē fiti uigoris. p] q] hanc ponit f] i
catolica. uex est q] illa ex lūe nālī n pōt
uinci. Sed dices utp] p^a cā est infite pfe-
ctionis eēntis pro quo p^mo nota q] infini-
tas essentialis cā inf^m addit p^o eēntiali n
bñte ru^m ad op^o s] si dīet q] de^o ē inf^a
eēntia uel pfectō. 2° nōt q] inf^m uno mō
dī indeteriatū. q] i 3° b^o mā dī inf^a q] ad
formā recipiendā indeteriata. z sic de^o est
finit⁹ q] ad eē bonū deteriat. 2° inf^m dī
n f^m ut oppo^r dīctorie fito. z dī f^m q] ē
magñū uel mltū mensurable p aliqd mi-
nus sui gñis. z sic est de^o infit⁹. nō. n. ē mē-
surabil⁹ nec mag⁹ nec mult⁹. 3° dī extē-
sū uel mltitudo q] p nullū min⁹ sui gñis
est mensurable uel ē intensus q] p nullū
g^m f^m q] tūl] multiplicatū est mensurabi-
le z oppo^r fito dicto pⁿatiue. z n est deus
sic infit⁹ cā nec mltitudine seu intensioēz
nec ē extensionē hēat 4° dī infitū p fili-
tudine. uñ infitus i magnitudine dī q] nul-
la magnitudo pōt eē maior. q] oī finita est
maior z quā nulla minor q] tūl] multipli-
cata pōt attingere sic p filitudine infitas
pfectio dī q] n^a pōt eē maior. z q] est oī a^a
maior z q] n^a minor q] tūl] multiplicata
pōt attingere. z iuxta hoc rñdet ad du^m

q] de^o seu p^a cā est infite pfectiois eēntial⁹
i^o ē loquendo nāl]. q] ei⁹ pfectōe negt
esse pfectō maior. z est oī finita maior. z q]
libet fita q] tūl]. multiplicata nunq̃ ei⁹ p
fectōem ualet attingere. 2° dī q] cuiusl]
spēi spāliffie eēntial⁹ f] iof ididuo q] idī
duo spēi spāliffie eēnt⁹ inferioris ē infite p
fecti⁹. p] q] indiduo spēi inferioris q] cīf
cunq] mltiplicat i pfectōe eēntiali n atti-
geret pfectōem eēntialē indidui spēi supi-
ori 3° dī q] tñ n^a eēntia citra p^mā ē infite
pfectiois eēntial⁹. p] q] q] libet illaz pfectō
nū est alia pfectio de facto maior. s] pfectō
p^a. hec de p^o. Ad sam dubitatōem dicī
p^o q] cathegoriatice loquēdo p^a cā ē ubi
q] potential] z eēntial]. suppo^r ex fide. 2°
dicī q] in lūe nālī n oī ipam pōnere ubi
q]. nec po^r nisi i mobili motu diurno. pa-
tet q] ei⁹ effect⁹ eis imediate. n re-
pūnt alibi. eo q] oīs alios effectus nāl] lo-
quendo dicimus cū facere p cās fas. q]
cū ex effectibus eludamus cās. non uñ
eludi euidenter ipm alibi fore ex lūe nā-
li. tertio dicī q] p^mus motor pⁿs est p in-
distantiā cuiuslibet pti p^mi mobilis patet.
p^o. n. pⁿs p indistantiā z n ē ratio potior
q]e potius uni pti q] alteri. 4° dī q] quā
motor celestis pⁿs ē per idistantiā cuiuslibet
parti sui orbis. p] per idē p q] pcedēs.
Itē cū per itellec^m z uolūtātē orbē z par-
tes eius moueat z q] bñ oīs partes moue-
at. n est ratio q]e dicīf uni parti p^a pⁿs
q] alteri. 5° diceret q] antonoāfice magis
diceret esse i dferentia maōri sui orbis. eo
q] ibi maiorē effm fac q] mo^m maxie ue-
locē mō cum cās per effectus cogscimus
ut dēm est i pbeio ubi maiorem pēipim⁹
effm per excellentiā magis ibi dicim⁹ eē
z h est celo quā p^a intendit de p^o pnci-
pali. Quā^m ad tertium pncipale sit p^a
celo uocādo magnitudinem fm duratōz
p^mus motō est infirite magnitudinis ex-
tensue fm Alp. p] q] infinito tprē durat.
2^a 2° p^m motor nullā bz magnitudines
extensū aut intensū. Alib p^o mltiplicat.
p^o. q] hēret i infitā. z hoc nō. q] illa negt
esse i finitā. z h non q] p^mus motor est in-
finit] ifitate cui repugnat eē i magitudē

qz mouet sine sui mutatiōe p inf^m tps q
 non pōt facere aliq uirt² ex^{ns} i magnitu
 dine sita ut dictum est p^o. 2^a qz p^m ens ē
 simpliciss^{mum} qz n̄ ēēt si bēret ptes. r p
 mus motor est p^m mouens. ut suppo^r ad
 p^{ns}. g maior pz i 2^a methaphisice. ēē pz qz p
 mum in entib² d³ ēē simpliciter ceteris po
 steriorib² 3° qz l'ēēt ppositū ex partibus
 diūsa^r rōm 2 magnitudine uel so^m ex
 magnitudine. nō p^m qz para dignior 2 po
 nens ipm ēēt pōr eo. nec 2^m qz sola magni
 tudo non pōt ēē p^m in entib². Sed dices
 ipe de² est subā simplex extensus magni
 tudine. tunc itez n̄ esset p^m qz indiget ma
 gnitudine ad sui cōsuatōez r ex^{ntiā}. r sic n̄
 esset b se pfectissim². Item tunc n̄ cogno
 sceret. r sic n̄ esset pfectissimuz qf nec p^m
 r pz p^a cōnā. qz simplex subā extensa ma
 gnitudine sine mā nō cognoscit. eo qz n̄ uī
 modus q talis cognoscere posset ob defe
 ctum organoz p q rep^{ntata} deberet reci
 pere r cognitiones formare. r de hoc ēē
 p^{us} in 2° notabili fuerunt posite rōnes.
 hec de 3° p^{ncipali}. Quantum ad 4^m
 r ultim² est p^a p^o. p^{iectum} post exitum
 a p^{iciente} n̄ mo^r ab aere p^{antis}. r qd
 sit hoc dicere. bitum fuit in qnto b² nōta
 bilis. p^r p^{expientias}. qz n̄ possz reddi rō
 pp quā candela deorsū resiliunt sursum. qz
 aer insequens ne fieret uacūū por² īpedi
 ret resilitōem qz p^{moueret}. 2° qz n̄ possz
 dici qd mouet trochū pueroz motū mo
 tu circūg^{ratōis} in eodē loco. qz ibi aer n̄
 indigeret seg pp uacuum. eo qz troch² cō
 tinue manet in eodē loco. 3° qz n̄ possz di
 ci uī mola fabri diu tracta circularit^r p²
 redōtione trahentis moueret. nō. n. inseq^r
 aer fm circulum. 4° qz tunc p^{iecta} debe
 rent p to^m motum eque uelo^r moueri. qz
 p to^m mo^m est eq^{lis} nixus nature ne fiat
 ua^m. iō aer insequens eq^lz p^{pelleret}. falsi
 tas cōntia nota est. qz mo^r uiolentus saltē
 post me^m ipius cōtinue retardat. 2^a p
 positio qz p^{iectum} recte non mo^r. eo qd
 p^{iciens} sit p^{iciendo} mouet aerē. q aer ul
 teri^r mouet p^{iectū} r aerē 2^m r sic dēcep²
 usqz ad finē mo^r. i^a p^{bant} qz rōes p^{me}
 2° is p^{cedētis}. r a^lis a^r sic. qz tu p^{manā}

n̄ potes n̄ p^{iciendo} graue aerē mouet ad
 distantia. 20. uel. 30. pedum. i^r nec p^{icien}
 do grane. cōnā t3 p locum a maiori. magis
 n. deberes mouere aerē sine graui resistē
 te. an² pz qz si a tē posita candela ad pietē
 ad distantia. 20. pedum moueret aerē uer
 sus candelā flāmā candele in n² turbaret
 2° qz magis recte debēs p^{icere} fabā qz
 pilā uel lapidē uni² libze. pz falsitas de le
 r pbat cōnā. qz aer mo^r ad maiore distan
 tiā sufficeret plus mouere min² qz maius
 3° qz qn aer substineret lapidē talis pō
 derio r tanti sicut frequenter p^{iciēt}. n̄ uī
 pp^r facilitatē didentis aerē. 4° qz mo^r
 nauis 2 fluxum aque p uirtutē eq^z uelo^r
 cessatib² equis trahere adhuc mo^r nauis
 ascendendo 2 fluxum r hoc n̄ pōt saluari
 per aerem pellentē. g rē. maior pz p^{expie}
 tiā. r minor pz tñ qz nullus populus aere
 retro. tum ēē qz aer sequens n̄ tantā uirtu
 tem apporiat nauis. qz onerata nauis feno
 festucas feni reflectat retro. 5° qz multo i
 petrius uent² moueret aerem qz p^{iciēt}
 sufficit r tñ uentus ueniens ad ptes p^{iec}
 tionis n̄ notabil^r iuuat r portat p^{iectum}
 ymo sine uirtute p^{icientis} pilā uel plum
 bum n̄ moueret. qf nec sit moueret p^{iec}
 tum. 6° si p^{iectum} esset ex utroqz cono
 acutum per modum acus quō aer posset
 ipm sic ad longinquā distantia portare. 2
 qf aer punctualis sit ga pte posteriori est
 sit cum p^{iecto}. Et si dicat qz b 2ª est 2
 p^lhm dicet qz n̄ sū asti ictus tenē eū. ubi ex
 presse dictū suum dissonum fuerit uerita
 ti. nel dicat qz b ponit icidentalit^r more
 alioz r non fm opinionē propā. 3^a 2° rñ
 salis p^{roiec} mo^r a uirtute sibi impressa
 a p^{roiciente} qz aliq r co^lter uocāt impe^m
 pz ex alioz modoz in p^{batione} n̄. n. mo^r
 ab aere per duas cōlōnes p^{cedēt}. nec
 a p^{roiciente} imediate. qz si p^{roiciens} ēēt
 mortuus p² recessuz p^{roiecti} a manu ipz
 p^{roiectū} non min² moueret ēē ga p² p^{ro}
 iciens non est sit cum p^{roiecto}. cum mo
 uens debet sit esse cū moto igit nō uī a q
 mouet nisi a tali re Et huic modo con
 cordant experientie de motu p^{roiectoz}
 prius aducte sicut post uidebitur qf ita

magis esse uerius. sed dices tu quod res est
ille impetus an est metus motus uel distinctus
a motu 2° si est distinctus. utrum est nature permanens
uel successiue. 3° in quo primo est. 4°
an omnes impetus sunt eiusdem speciei spali
sime essentialis. quod per illos impetus potest saluari
appetit. Ad primum istorum dicitur quod impetus ille est quali
tas ipsa mobili faciens in eo motum et est de
per se qualitas quod acquisita per productionem
mobilis et dispoens ipsum ad melius uel per
io est distinctus a motu locali sic est ab effectu
est in metus motus alteratio est inducit sic scia
cum inducit autem est motus alteratio quod alia
aia. Per idem dicitur ad primum quod est nature permanens
tis quod manet pila cadente deorsum ipsa pila
gescente autem resiliendo. Unde est in quod non diu
maet sic nec lumen in meo recto lucido. Ad
tertium per ex dictis quod est de per se qualitas
de 3a. si. n. tali impetui imponitur nomen ipsum ab
solute significans illud nomen est secundum 3a speciem quali
tatis nomen non ipsum significans putat est acquisitum per
productionem rei et dispoens subiectum aliquod ad
melius uel ad per est sub per se qualitas.
Unde est quod si ille talis impetus dicitur ab ipetendo
sic quod illa res impetus uocatur ex hoc quod actio
inclinet suum subiectum ad motum. tunc est de per
dicamento actio. sic sectio dectio et filia.
Ad quartam est per propositum quod non omnes impetus sunt
essentialiter spaliissime similes. per quod impetus graue
mouens sursum foras grauis una cum graui
tate corrumpit impetum alius quod uelocitatem. et
motus deorsum descendit illa foras aduat
et producit quod non est ita si essent spaliissime similes
essentialiter. unde in foras sic ar. quod si spaliissime
filia essentialiter hunc naturam ab eodem aduari. sed
impetus sic mouens sursum et mouens deorsum
non ab eodem aduat. igitur tunc maior per de se. et
minor ex dictis. Item foras uni speciei spali
lissime idem dicitur esse effectus ultimus. sed sic non est
de ipetibus. igitur maior per quod actus notificant
potentias non modo metus. et hoc de gra. minor
per quod impetus unum quod potest pellit sursum ut pie
ti sursum. et alius ut grauis descendit mouet
deorsum. Sed dices impetus pile cadentis
est mouet sursum. respondetur quod hoc est per accensum quod
impetus ipse natus est mouere si possit. si
per obstaculum prohibeat mouere deorsum.
mouet item sursum per accensum. sic radius icidit

de se se prederet in rem. sed si impedit per
mediu reflectens aut refrangens reflectit
unde uenit uel saltem fractus transit. 2a per
positio nec omnes impetus uolenti sunt unius
speciei. per proportionales rationes quod aliqui talium
est naturalis de per se mouere recte ut sagitte aut
circulariter ut mole fabri. 3a propositum nec
omnes naturales sunt spaliissime essentialiter similes. per
quod ignis et terremotus naturaliter impetus nat
mouet ad opposita loca. 4a propositum frequenter
impetus uolenti diuersificant essentialiter
spaliissime per diuersum modum im
mendi. per quod si trochum in recto picas non
impetum impetus natus mouere giratiue.
sed si giratiue ipsum moueas impetum impe
tus mouet trochum giratiue. Sed dices cum po
agens est eadem et passum idem. unde oritur
hec diuersitas speciei. Respondetur quod ex motu
motus picantis diuersarum specierum per quas
manus alia et alia applicat mobili. nec mi
randum quod ex talibus motibus contingit
ut impetus proiectus impetus graui piec
to sursum sit uolentus et ab eadem manu i
petus impressus eidem graui pellens deorsum
est naturalis. quod per quod passum ad illud im
petum fert uim. hoc. n. naturalem inclinationem
ad sic moueri cum est extra locum. alias
non esset motus eius deorsum naturalis. et per consequens
ad uirtutem ipsum sic mouentem. Ad 5am
dicitur quod per hunc impetum saluantur omnes appen
tie propter eum. n. pila resiliit cadens supra
terram eo quod impetus natus est mouere. et
quod non potest tunc deorsum mouet sursum. ut
dictum est autem. Similiter per hunc impetum
mouet mola fabri cessante homine quod gira
uit ipsam trochum pueri cessante uerberato
ne natus motus fluxum aqua cessantibus e
quis trahere. fortitudo. n. impetus sufficit
mouere aliis motoribus consentibus mo
uere. Et si queras quare impetus sic ultra non
sufficit mouere. respondetur quod hoc est quod est ui
olentus corporibus motis quod ipsum continue re
mittunt et tandem corrumpunt nisi ab exte
rius. Insuper propter defectum impetus
non potest ad tantam distantiam phici faba
ab eodem homine sic plumbum semilibre.
quod deficit in recipiendo per puritatem mo
bilis seu quantitatatis sue. tantus. n. impetus

Quis requirit ad longā pfectionem i ita
 paruum corp^o nequit recepti. S3 dices
 ille impetus est forti^o apud piciens r per
 dñs arcus deberet fortius ledere ppe se
 q̄ ad aliquantulam distātiā q̄b est con
 tra expientiam. Ista rō est bñ difficilis r
 ideo nñ ad eam euasue pbabiliter soluz
 uno modo q̄ piciens incipit inducere im
 petum a nō gradu r q̄d emissionē uirtutē
 impressit aeri circumexāti sñl moto cum
 pieto q̄ aer impetum pieti a piciēte in
 troductum ad aliquam distātiā intēdit
 r fortificat. Alio mō q̄b l3 ipetus in oti
 primo quo piciens desinit tēgere piectū
 esset fortissimus tñ nō eque bñ est applica
 tus ad ipsam mouere s3 applicat continue
 melius ad aliquam distātiā me^r enim
 applicatio uirtutis motiue multum iuuat
 ad uelocitatem motus r tunc dñs dñetur
 q̄ hoc e3 natura impet^r sic successiue me
 lius applicari ad aliquaz distātiā. 3° pōt
 dici q̄ impetus i pñcipio est nōbilit^r fō
 tis impēsus in partem quam tetigit pici
 ens sed i partes distātiōres ad hnc ē pu^o
 r remissus. sicut si aliquis truderet sol
 mediante for-platonem. constat q̄ in pñ
 cipio solum impetus est in forte. r eo me
 diante imprimitur platoni. sic igitur dice
 retur q̄ licet in pñcipio partes distātiō
 res eque uelociter mouentur sic p̄p̄inqui
 ores proicienti tamen hoc est partibus an
 terioribus quasi portantibus r per suam
 uirtutem ultra pellentibus partes poste
 riores. r in processu partes priores impi
 munt impetum in partibus posteriorib^o
 eque fortem sine notabili differentia sic
 sicut ipse habent. r tunc mouetur. p̄ic^m
 uelotius r impetuosius. eo q̄ in pñcipio
 impetus non erat per totum eque fortis
 sed debilis in partibus distātib^o a pro
 iciente. r post fit fortior quia uniformis
 quasi per totum. r hanc credo pbabilio
 rem uiam r substantabiliozem. Hec sunt
 dicta de hoc dubio. r de quarta parte pñ
 cipali. r per dñs d̄ toto libro pbisicorum

Explicit liber pbisicorum rē.

■
 Prima alba
 Incipiunt
 rationes
 cōmuni non
 sicut mathaphisica

b
 entia naturalia
 gationem
 res. ut
 ut ad
 nem quo

r
 tamen motus
 mus sic
 infrigidissimum
 quod remouet
 magne sicut

d
 modo totum
 in omnes
 equales locato
 for-possit

r
 ius talio
 transmutarentur
 sequitur q̄
 pendiculare
 in alio

f
 in quolibet

maior resolutio
 suram cognitam
 Circa quintum
 Secundo

g
 alterum modo
 patet quic
 forra uel
 subiectum
 cut. q̄ est

b
 r in minori
 ter hoc est
 illius temporis
 p̄a spaciū
 quo spacio

i
 ordinis qui
 culari r si
 stentia sequitur
 v3 q̄ si

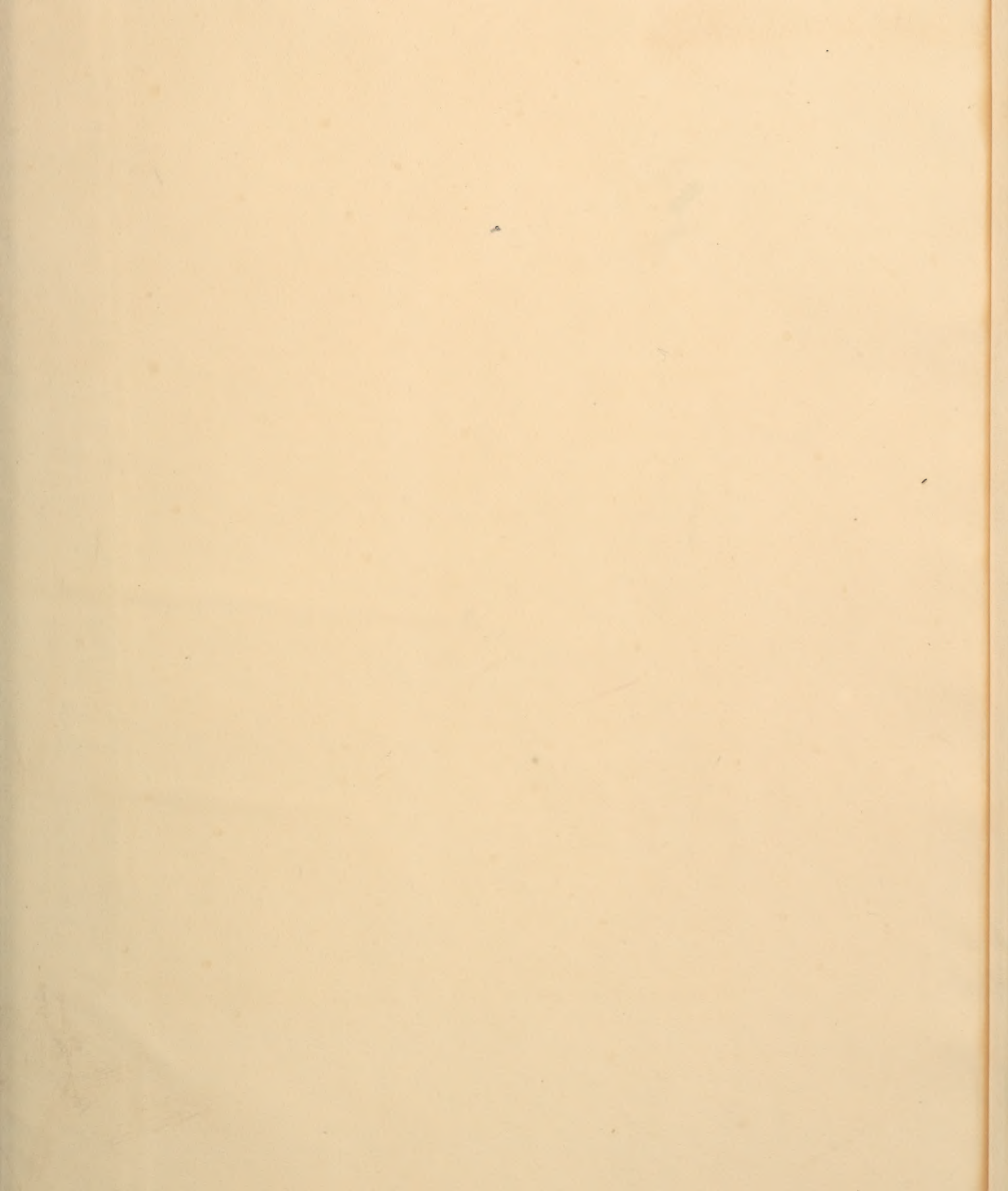
l2
 non supponit
 r ideo sicut
 probat q̄ est
 etiam non mouetur

l
 solidum
 sit. r secundo
 mouere tunc
 prime cause

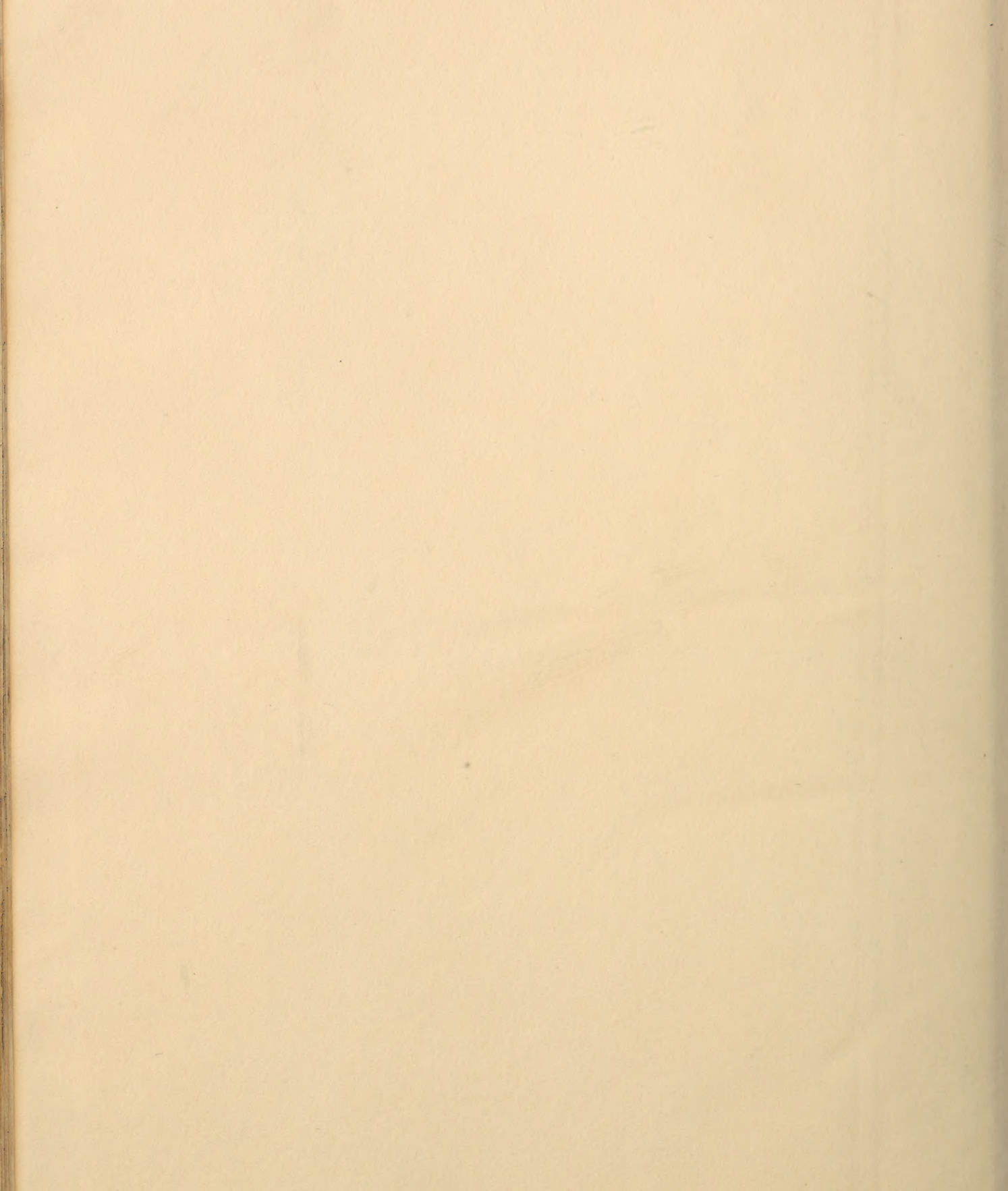

★ ★ ARMY ★ ★
MEDICAL LIBRARY
Cleveland Branch

